

உ

சுவமயம்.

சைவசமயசிரோமணியாகிய

வரதுங்கராமபாண்டியர்

அருளிச்செய்த

பிரமோத்தரகாண்டம்.

இதற்கு

ஸ்ரீசந்திரசேகரகவிராசபண்டிதர்

அவர்களாலியற்றிய

பொதிப்புரையுடன்

ஷையாருமாரர்

திருத்தணிகைமுதலியாரால்

பலர்வேண்டுகோளின்படி

சென்னை.

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897

Copy right

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

பாயிரம்.

க ட வு ள் வ ர ம் த் து.

விநாயகர்துதி.

நல்லசொற்பொருளுநாடத்தவும்
எல்லகாணரும்பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லுமானே முகத்தினைமேவிவாழ்
வல்லடைபுகுரியானைவழுத்துவாம்.

இதன்பொழிப்புரை.

சொன்னயமும் பொருணயமுங்கொண்டு சோயின்றி விற்பன்ன
முறவும், இவ்வளவென்று எல்லகாணுதற் கருமையாகிய பேரின்பத்தையடைய
வும், வெற்றிகொள்ளும் யானைமுகத்தைப் பொருந்தி சிறப்பும், வல்லபை
யென்னுஞ் சத்திக்குரியானைத் துதிசெய்வாம். எ - று.

கவிசெய்யவும் எழுதவும் சொல்லலங்காரமும் பொருளலங்காரமும் பொரு
ந்தக்கொண்டாலல்லது சோபிக்காதென்பதை யுணர்ந்துதற்பொருட்டே,சொற்
பொருள் என்பதற்கு நல்ல வென்னுமடை கொடுத்துக்கூறினர்.

சுற்றின்பம் பேரின்பமென இன்பமிருவகைத்ததாய்,அனுபவத்திற்கு சமமா
கத்தானே நின்றதானாலும், முன்னது அளவினைப்பெற்று மறிக்கக்கூடிய நிலையி
னின்றும்,பின்னது எல்லகாணுதற்கு மிவ்வளவென்று மனத்தினாலுமறிதற்குங்
கூடாததாய் ஒருதரமிதனையடையின் காந்தயத்தின் தன்மைபோலும் அதற்கப்
பால் தீபமுண்ட நெய்யைப்போலும் நேர, இடைவிடாது சுகித்தற்கிடனாயுற்ற
தாகலின் ஆசிரியரிதனை “எல்லகாணரும் பேரின்பம்” என்றனர்.

கயமுகாருரனை வென்றவராகலின் “வெல்லுமானேமுகத்தினை” என்றனர்.

“ சிவமெனுப்பொருளுமாதிசத்தியோடுசேரினெத்தொழிலுட்கல்லதாம் ” என்றபடி சத்தியோடுகூடிய முகூர்த்தத்திற்கே சகலத்தையும் நடாத்தும் வல்லமையுண்டாமென்பதுதோன்ற வல்லபைகீதிரியானே என்றனர்.

தூலைச்செய்யு மொவ்வொருகவியும் அந்நூலின் முகப்பிற்றானே கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுதன்முறையாம். இதற்கு ஏற்படுகடவுளையாவது வழிபடுகடவுளையாவது கொள்ளலாம். இங்கு தூலாசிரிபர் சைவராதலானும் தூலுமப்படியே யாகலானும் இவருக்குவழிபடுகடவுளு மேற்படு கடவுளுமாகிய விநாயகனாகக் கொண்டனர்.

நடேசரீதுதி.

வேறு.

பூமேவுசதுமுகனுந்திருமாலும்போற்றிசெய்யத்
தேமேவுகுழலுமையாள் செழுங்குவளைவிழிகளிப்ப
மாமேவுமிதழிநறுமழைதுளிப்பமணிமன்றங்
தாமேவிநடம்புரியுந்தனிப்பொருளே வணங்குவாம்.

(இ-புரை.) தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனும் திருமாலும் போற்றிசெய்யவும், இயற்கையாகவே வாசனையுள்ள அளகபாரத்தையுடைய சிவகாமித்தாயாருடைய உளமையுள்ள நீலோந்தலமலர்போன்ற திருக்கண்கள் களிப்படையவும், அழகுபொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையானது தேன்மழையைத் துளிக்கவும் சிற்சபையைவிரும்பி நடனஞ்செய்கின்ற ஒப்பில்லாத மெய்ப்பொருளாகிய நடேசமூர்த்தியை யாம் உணங்குவாம். எ -று.

“பூவெனப்புடுவது பொறிவாழ்ப்புவே” என்பதனால் இங்கு பூவென்றது தாமரைப்பூவை. காதுளவுமீண்டு விசாலித்துசெவ்வரிபரந்த கண்களாதலின் “செழுங்குவளைவிழி” என்றனர். அன்றலர்ந்த புட்பத்தாலாயமாலையாதலின் “நறுமழைதுளிப்ப” என்றனர். நவரத்தினகசித சோபிதாலங்காரமுடைய சபாமண்டபமாதலின் “மணிமன்றம்” என்றனர். முதலில்லாது ஒப்புவுமையில்லாமையால் “தனிப் பொருள்” என்றனர். இந்நூலின் பயன் தமக்கேயன்றி யுலகத்துற்றரியாவார்க்கும் பயன் படவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்ட வராகலின் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைவினையாகிய “உணங்குவாம்” என்பதால் முடித்தனர்.

(க)

சிவகாமித்தாயாரீதுதி.

வேறு.

பூரணியைத்தனுகரணபுவனபோகங்கடமைப்புரக்குமாயா
காரணியைப்பசுபாசமலமகலமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணிற்கோன்றும்
ஆரணியைப்பரமசிவானந்தநடத்தின்வைத்தவருட்கண்ணை
சீரணிகொள்பொழிற்றில்லைச்சிவகாமசுந்தரியைச்சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-புரா.) எல்லாவுயிர்களிடத்தும் நிறைந்திருப்பவரும், ததுகரண புவன போகங்களை ஆன்மகோடிகளுக்குத்தந்து முறைதவறாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிற மாயைக்கு அறிவிட்டானமாயிருப்பவரும், பக்குவப்பட்டுள்ள ஆத்துமாக்களுடைய ஆணவமலம் நீக்கினவிடத்துவிளங்குகின்ற பெய்ஞ்ஞானப்பார்வைக்குத் தரிசனமாகின்ற வேதங்களால் துதிக்கப்பட்ட பரமசிவன் நிரூபித்தஞ்செய்கின்ற ஆனந்தநடனத்தை இடைவிடாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கிருபாநோக்கத்தையுடையவருமாகிய சிறப்பினையும் அழகினையும் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த தில்லைவனமென்னும் திவ்வியகேதத்திரத்திலு வீற்றிருக்கும் சிவகாமித்தாயாரை பெய்ப்போதும் யாம் தியானிப்பாம். எ - று.

சது - சரீரம், கரணம் - தத்துவங்கள். புவனம் - உஉசு. போகம் - போகங்கள். டசு - ஆன்மா. பாசம் - ஆணவமலமாம். எனவே - ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரத்தைக் கொடுத்துப் புவனங்களிற் பிறப்பித்துப் போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்வது மாயையென்றும், அந்தப் பாயையையத் தொழில்படுத்துவது பராசத்தியென்றுச் சொல்லப்படும். யோகிகளாலும் ஞானிகளாலும் மனக்கண்ணால் நோக்குதற்குரிய பூரணம் என்றும் ஸ்தானத்திலே பொருந்தி வாழ்வளாதலின் “பூரணியை” என்றனர். மாயைக்கு முற்பட்டு பராசத்தியென்னும்பெயரோடு விளங்குபவளாதலின் “மாயாகாரணி” என்றனர். ஆரணியை யென்பதற்கு வேதரூபியை என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். மனத்தின்கண் அகலாது தியானிப்பதுதோன்ற “சிந்தைசெய்வாம்” என்றனர். (உ)

கணபதிநீதி.

வேறு.

பிஞ்சுமதிச்சடாமகுடப் பெருமானைப்பிரியாது,
வஞ்சியிமவான் றவத்தின்வருபேடைமயிலுதவும்
அஞ்சிறைவன் டினாத்துவிழுமருவீமதமொழுதுகவுட்
குஞ்சரவெம்புகர்முகத்துக் குரிசிவடி யிணைதொழுவாம்.

(இ-புரா.) இளம் திங்களையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனை விட்டு நீங்காத பூங்கொடிபோன்ற திருமேனியையுடையவரும், மலையளையன் தவத்தினால் ஆவனுக்குப் புத்திரியாகத் திருவவநாரஞ்செய்த மயிற்டேடை போன்றவருமாகிய பார்வதியார் அருளும் புத்திரராகிய அழகியசிறகுளையுடைய வஸ்திகள் இசைபாடிக்கொண்டு உண்ணுதற்காக ஒன்றின்மேலொன்றாக விழுகின்ற மதநீர் மலையருவிடோ லொழுகும்படியான கவுட்குழியையுடையதாய்ப் புகர்நிறத்தங்கிய வெவ்விய யானைமுகத்தையுடைய கணபதியின் இரண்டு திருவடிகளையும் யாந்தொழுவோம். எ - று.

முதலில் விநாயகனைத்துதிசெய்து மறுபடியும் அவனைத் துதிசெய்வதற்குக் காரணமென்னவென்றால்:—விநாயகர்திருவவநாரமானபோது, அவருக்குப் பரம

சிவன் கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்குஞ் சிறப்பருளித் தேவர்கள்முதலாகிய எவர்களையானாலும் ஆரம்பத்தில் உன்னைத்துதிசெய்து பின்பு ஒருகருமஞ்செய்யத் தொடங்குவார்களானால் அக்கருமம் இடையூறின்றி முற்றுப்பெறுமென்று வரமருளிச்செய்த நான்முதல் ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து ஒருகருமஞ் செய்யத் தொடங்குவது சைவசமயத்தில் நியதியாகவருகின்றதாதலால், இந்நூலாசிரியரும் தாம்செய்யத்தொடங்குநா லிடையூறின்றி யினிதுமுடியும் பொருட்டு ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து, தந்தை - தாய்-மக்கள் - என்னு முறைமைபற்றிச்-சிவம்-சத்தி-இருவரையுத்துதிசெய்து பின்னும் விநாயகரைத் துதிசெய்தனர். இதுவே காரணமென்றறிக.

இளஞ்சந்திரன் என்பது தோன்ற “பிஞ்சுமதி” என்றனர். மயில்போலுஞ் சாயலையுடையராகலின் பார்வதிதேவியாரை “பேடைமயில்” என்றனர். புள்ளி களையுடைய முகமென்பதுதோன்ற “புகர்முகம்” என்றனர்.

மும்மதத்தினுஞ் சிறந்த கன்னமதம் அத்திருமுகத்திற் சூரித்தாகலானும் அதை விநாயகமூர்த்தி சிறந்ததாகக் கொண்டதனாலும் அம்மதம் அமிர்த்தத்தினும் சிறந்ததாக அறுகாற்பறவைக ளிசைபாடிக்கொண்டு விழவாடம்பித்தன. அம்மத மிடைவிடாது பொழிவதுதோன்ற “அருவிமதம்” என்றனர். (ங)

சுப்பிரமணியரீதுதி.

வேறு.

இறுதியெனத்தருவியர்போய்க்கைமையெய்தவயிராணியின்பமெய்தப் பிறைகளொருநான்களையிறன்மருப்புவெள்ளாணைப்பிடரினேறி மறுகுதொறும்போர் னுலகின்வானவர்கோன்பவனிவரச்சூரன்மாயச் சிறிதுகடைக்கண் சிவந்தசேவகன்கிங்கினிச்சரணஞ்சென்னிவைப்பாம்.

(இ-புனா.) அசுராச்சத்தியென்ப திந்தமட்டில் அழிந்துபோயதென்றுசொ ல்லும்படி அந்த அசுர மாதர்களெல்லாம் கைம்பெண்களாகவும், இந்திராணி முதலாகிய தேவஸ்திரிகள் சந்தோஷத்தையடையவும், நான்குபிறைகளிருந்து அவைகளையொன்றாக வைத்துபோலிராநின்ற வன்மைபொருந்திய தந்தங்களை யுடைய வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தின் பிடரியின்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டு பொன்னுலகத்தின் வீதிகள்தோறும் தேவேந்திரன் பவனிவரவும், சூரபன்மன் இறந்துபோகும்படி நெத்திரங்களினிடமாகக் கோபக்குறியைச் சிறிது காட்டிய சுப்பிரமணியருடைய கிங்கினியணிந்த திருவடிகளை யெமது சிரத்தில் சூட்டிக்கொள்வாம், எ - று.

செம்மையும் கறுப்பும் கோபக்குறியென்று சூத்திரமிருப்பதினால் “கடைக் கன்சிவந்த” என்பதற்குக் கோபக்குறியெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. நான்கு கொம்புகளையுந் தவளாழிந்ததையும்பெற்று தேவேந்திரனுக்கு பட்டத்து யானை

பாகவமைத்த இது பாற்கட்டி லமிர்தங்கடைத்தபோது ஸ்ரீ இலக்குமி தேவியா ரோடும் உதித்தது. (அ)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்துதி

வேறு.

சுழியுப்புனற்செஞ்சடையாளர்பங்கிற்றோகைதுணைமுலைக்கண்
வழியுங்கொழும்பாற்கட லுண்டுபாவக்கோடைமலிந்துசுட
ஒழியும்பசும்புல்லெனவுலகமொடுங்காதோங்கத்தண்ணியாற்
பொழியுங்கவிதைக்காளிமுகில்பொன்னங்கமலத்தாடொழுவாம்.

(இ-புணா.) சுழிகுச்சுழிக்கும் நீருருவமாகிய கங்கையையணிந்த செஞ் சடையையுடைய பரமசிவன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மயிற்சாயலையுடைய பார்வதிதேவியாரின் இரண்டுதிருமுலைகளிடத்தினின்றும் பெருகாநின்ற வளமை யுள்ள ஞானப்பாற்கடலுண்டு, பாவமாகிய கோடைமுகுந்துசுட அக்கோடையி னால் கருகிப்போம் புல்லிப்போல இவ்வுலகமானது நரகத்திலிழந்து வெம்பா மல் மோகத்துதையடையும்படி அநிசாரதமாகிய கிருபையினாலே தேவாரமாகிய மழையைப்பொழிந்த காளமேகமென்று சொல்லத்தக்க சோழியிற் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுடைய பொன்னிறமுள்ள திருவடித் தாமரைகளை யாம்பொழுதுவோம். எ - று,

காளிமுகில் என்பதில் காளி என்று மேகத்தைக் குறிக்குப்போது கருமை நிறமுள்ளதாகவும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைக் குறிக்கும்போது காளியென் னும் பெயருள்ள தலமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும். காளிதென்கிற ஒரு நாகராசனால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலால் அது சீகாளியென வோர் பேர்பெற் றுச் சீகாளியென வழங்கப்படுகின்றது. (இ)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்துதி.

வேறு.

ஆரணநன்னிலையறியாச்சாக்கியர்களுருங்கற்றாண்
பாரறியமருங்கசைத்துப் படுநீரிற்புகவுந்த
வாரணநல்லுரியானே யேத்திமுநீர் வடதளிரின்
நாரணன்போலிளிதமார்த நாவலன்பொற்றாடொழுவாம்.

(இ-புணா.) வேத்தி னுண்மைப்பொருளையறியாத சமணர்கள் சுமப்பதற் கரிய கற்றாணை இவ்வுலகத்தாரொல்லாருமறியும்படி அனாயிற்கட்டிச்சமுத்திரத்தி னுக்குளாமும்படிபோட யானையினதுதோலை நல்லபோர்வையாகப் போர்த்திருக் கும் பரமசிவனைத் துதிசெய்து அந்தக்கற்றாணை தெட்பமாக மிதக்கும்படி (திருப்பாற்கடலில் ஆவிளத்தளிரிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைப்போல)

மகிழ்ச்சியுடனிருந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கடுத்த செடிலந்தியில் களையேறிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய அழகியதிருவடிகளை யாம்பொழுதுவாம். எ-று.

ஆழ்ந்த நீர் என்பதுதோன்ற “படுநீர்” என்றது. “முந்நீர்” என்றது கடலை.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

வேறு.

தாதுநிறைக்கும்பசுந்துளபத்தாமத்தோனுஞ்சரோருகச்செம்

போதினகத்துச்சகமீன்ற புத்தேடானுமறியானை

மாதிரிடத்தின் முனிவொழிய வாளுர்ச்செம்பொன் மணிமறுகிற்

று துநடத்துங்கவிராசன் றுணைத்தாட்கமலன் தொழுதிடுவாம்.

(இ-புரை.) மகரந்தங்களால் நிறையப்பட்டிருக்கும் பசியதுளபமாலையணிந்த திருமாலும், செந்தாமரைப் பூவிலிருந்துகொண்டு உலகங்களைப்படைக்கும் பிரமதேவனும் அறியக்கூடாத பரமசிவனைப் பரவை நாச்சியார் கொண்டிருந்த ஆடல் நீங்கும்படி அவரிடத்திற்குத் திருவாருரின் செம்பொன்களும் ரத்தினங்களும் நிறைந்துள்ள திருவீதியில் தூதுபோம்படி அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் யாம் வணங்குவாம். எ-று.

இங்கு “மாது” என்றது பரவைநாச்சியாரை.

(எ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

வேறு.

சீதவார்பொழிற்றில்லைப்பரமனுக்

கோதுநற்றமிழ்க்கோவையுரைசெய்த

தன்மாணிக்கவாசகனுண்மலர்ப்

பாதபங்கயமேத்திப்பரவுவாம்.

(இ-புரை.) குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய் வானளவு மோங்கிய சோலை சூழ்ந்த தில்லை யென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் ஆனந்த நீர்த்தனஞ் செய்கின்ற நடேசமூர்த்திக்கு யாவரும் துதிசெய்கின்ற நல்ல தமிழினால் திருக்கோவையாருரைசெய்தநாதனாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய விடியற்காலத்தில் மலர்ந்த தாமரைமலரை யொத்த திருவடிகளை யான் துதிசெய்து புகழ்வோம். எ-று.

“நான்மலர்” என்றது அன்மலர்ந்த மலரை.

(அ)

குருவணக்கம்.

வேறு.

தேசான சிவஞானச் செழுஞ்சுடரான் மும்மலமா

மாசான விருளகற்றி மன்னுயிரைப் புரந்தளித்துத்

தூசான யுரியசைத்தோன் றொல்சமய நிறுத்துரிம்பை

யீசான மாமுனிவ னிணையடியை யிறைஞ்சுவாம்.

(இ-புணா.) சோதிமயமான சிவஞான மென்னுஞ் செழுமையுள்ள சூரிய னால் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்கின்ற மும்மலமாகிய சூற்றமுள்ள அஞ் ஞான இருளை நீக்கி நிலைபெற்ற உயிர்களை ரக்ஷித்து யானைத்தோலைப் போர்வை யாகப் போர்த்தருளிய பரமசிவனது பழமையாகிய சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்திய பெருமை பொருந்திய நிம்பை ஈசானமுனிவருடைய இரண்டு திருவடி களையும் யாம் பணிவாம். எ-று.

நிம்பை யென்பது வேப்பத்தார். தொல்சமய நிலை நிறுத்து மெனவும் பாடம். சிவம் இத்தன்மைய தென்றும், சீவன இத்தன்மைய தென்றும் ஆணவமவம் இத்தன்மையதென்றும் யாவருக்குந் தெரிவித்துச் சைவப்பற் றுண்டாகச் செய்தலால் சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்துகின்றவரெனச் சொல்லப் பட்டது.

(க)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அஞ்சனமிடற்றினாய்நின்னிலைமுற்றமுளவிட்டன்றிச்
செஞ்சொலின்வழுத்தொணுதேல்விதியும்வாய்திறக்கொணுகாம்
விஞ்சையரெவருந்தத்தமதியினின்விபுலங்காறும்
வஞ்சமற்றுனாக்கலாமேலடியனும்வழுத்தலாமால்.

(இ-புணா.) காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவனே தேவரீருடைய நல்ல நிலைமை முழுவதையும் சாஸ்திரங்களினூராய்ச்சியினால் அளவிட்டறிந்து பாடல் களாற் சொல்லவேண்டுமே யல்லது அளவிட்டறிவதற்குமுன் சொல்லவொண் னாதே யென்றால் வேதங்களை யெல்லா மோதியுணர்ந்த பிரமமும் தேவரீருடைய நிலைமை முழுவதையுந் சொல்லுகிறேனென்று வாயைத்திறக்க வொண்ணது. ஆனால் அப்படி வேண்டுமெனில்லை; புலவர்களெல்லாரும் தங்கள் புத்தியின் விசால மட்டிம் வஞ்சகமின்றிச் சொல்லலாமென்றால், அடியேனுந் தெரிந்தமட்டிற் சொல்லலாம் அன்றோ. எ-று.

(க0)

தொல்லையமுனிபாற்கேட்டுச்சூதமாமுனிவன்சொன்ன
நல்லமுற்காதைதன்னைநான்றமிழ்வழிநடாத்தல்
கொல்லுலைவயிரவூசிகுருமணிசூழித்தவாயின்
மெல்லியபஞ்சிநூல்போம்விழுத்தகவுடையதம்மா.

(இ-புணா.) பழமையாகிய வியாதமுனிவரிடத்தில் கேட்டுப் பெருமை பொருந்திய சூதமுனிவர் முன்பு சொல்லிய பழைய நல்ல சிவசரித்திரத்தைப் பின்பு நான் தமிழினுற் சொல்லுதல் கொல்லுலை முகத்தில் செய்யப்பட்ட கூர்மையுள்ள ஊசியினால் துவாரஞ் செய்யப்பட்ட வழியில் மிருதுவாகிய பஞ்சுதூல் துழைகின்ற மேன்மையையுடையதாயிருக்கின்றது. எ-று.

கொல்ல னுலையிற் செய்யப்பட்ட கூர்மையான ஊசிபுருந்த துவாரத்தில்
மெதுவாகிய தூல் துழையாதென்பது கருத்து. (கக)

பற்றியவரவம்பாரார்முள்ளெண்ணூர்பங்கந்தேரார்
பொற்றுணர்க்கைதசார்ந்துபொலிவெண்ணிமலர்கொள்வார்போல்
உற்றுணர்வில்லேன்செய்தபனுவலுஞ்ஞாநவோரார்
கற்றுணர்மாந்தர்கொள்வர்கடவுடன்சரிதமென்றே.

(இ-புரை.) பாம்பிருக்குமென்று எண்ணுதவர்களாயும், முள்ளுகள் கைகளில்
தைக்குமேயென நினைந்தவர்களாயும், சேற்றிலிருக்கின்றதே யென்று யோசி
யாதவர்களாயும், வாசனையின் யிருதியைக்கருதிப் பொன்னிறமுள்ள கொத்து
களைபுடைய செந்தாமையினிடத்துச் சென்று அதன் மலரைப் பறிப்பவர்போல்,
அறிவில்லாதயான் செய்தபாடலினிடத்துக் குற்றங்களை யெண்ணி நீக்கிவிடாமல்
கற்றுணர்ந்த முன்னோர்கள் இது சிவசரிதமென்று மனம் பொருந்தி ஏற்றுக்
கொள்வார்கள், எ-று. ஏகாரம் சிறப்புப் பொருள். உறாத - பொருந்தாத - குற்
றங்கள், (கஉ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

கறங்குதினாப் பெருங்கடல்சூழவனிபுரந்திகல்கடிந்துகவியைமாற்றி
மறந்திகழவிலங்கிலேவேல்வாதுங்கராமனியன்மதுரைச்சங்கஞ்
சிறந்தவறுகாற்பீடந்தனிற்பிரமோத்திரகாண்டந்தென்சொலாக்கி
யறந்தழைக்குங்கவிஞர்செவிக்காரமுதமாகவரங்கேற்றினானே.

(இ-புரை.) ஒலிக்காரின்ற அலையையுடைய பெரியதாகிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த
இவ்வுலகத்தைக்காத்துப் பகைவரைப் போர்முகத்தில்வென்று (பாவங்களை
நீக்கி) வீரம்விளங்கப் பிரகாசிக்கும் தகட்டுவழுவாகிய வேலைந்திய வரதுங்க
ராமபாண்டியமகாராசன் பிரமோத்தரகாண்டத்தைத் தமிழாற்செய்து இயற்
றமிழ்பயின்ற மதுரைச்சங்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும் அறுகாற்பீடத்திருந்து
தருமகுணமிருந்த புலவர்கள் காதலுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுதம்போல
மதுரிக்குப்படி அரங்கேற்றினான், எ-று.

முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என சங்கம் மூன்றாம். இவை
களில் சிறந்த அனேக வித்துவான்களெல்லாம் அமைந்துள்ள. (ககஉ)

பாயிரமுற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றப்பலர்.

மு த ல ர வ து

பஞ்சாக்ஷரமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

வேதபாரகர்முனிவரவேள்வியாங்கியற்றப்
 போதினான்முகத்திறையுனாசென்னியிற்புனையாச்
 சிதவார்பொழினைமிசாரணியத்தைச்சேர்த்தாங்
 காதிவேள்வியைவிதிமுறையிறுவானமைத்தார்.

(இ-புணா.) வேதபாரகராகிய முனிவர்கள் வேள்விசெய்ய விரும்பித் தாம
 னைப்பூவிலிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனுடைய உத்தாரத்தைச்
 சிரசில் ஏற்றுக்கொண்டு, கையிசாரணிய மென்னும் குளிர்ச்சிடொருந்தி மேலு
 யர்ந்தபொழிவிடத்தைச்சேர்த்து, அவ்விடத்தில் வேதவிதியாற்செவியாகமொன்று
 செய்யத்தொடங்கினார்கள். எ-று. முதலிலிருக்கும் ஆங்கு-அசை. (க)

ஆபகாலையிற்புராணமீரோன்பதுமறைந்த
 தூயமாதவச்சூதாமா முனிவந்துதோன்ற
 ஏயமாதவர்முனிவனுக்கிருக்கையிந்தெமக்கு
 நேயமாகியசிவகதைநிகழ்த்துதியென்று.

(இ - புணா.) அவர்கள் வேள்விசெய்துகொண்டிருக்கும்போது பதிலெண்
 புராணங்களையும் முனிவர்களுக்கெடுத்துச் சொன்ன பரிசுத்தமானபெருமை
 பொருந்திய தவமுள்ளுதமுனிவர்வந்துதோன்ற அவ்விடத்திலிருந்தமுனிவர்கள்
 அவருக்கு ஆசனங்கொடுத்து வீற்றிருக்கச்செய்து எங்களுக்கு அன்பைவிளைவிப்ப
 தாகிய சிவகதையைபுருளிச்செய்யுஞ் சுவாமீ யென்றார்கள். எ-று. ஆகிய என்பது
 ஆய எனவாயிற்று.

பதினெண்புராணங்களாவன:—மச்சியம்-சூர்மம்-வராகம்-வாமனம் - பிர
 மம்-வைணவம்-பாகவதம்-சைவம்-இலிங்கம்-௧௨௮௮௮௮-நாரதீயம்-காந்தம்-பிர
 மகைவர்த்தம் - காந்தம்-மார்க்கண்டேயம்-ஆக்கினேயம்-பிரமாண்டம்-பதுமம்-
 என்பவைகளாம். தாங்கள் சைவர்கள் என்பது தோன்ற “நேயமாகியசிவகதை”
 என்றனர். (உ)

நன்றுநன்றுநீர்மொழித்ததுநானிலத்தவர்போற்
 பொன்றேறென்றுதலொழிவிலாத் தேவரைப்போற்றல்
 அன்றிநாயகன்காதையைவிரும்பினீரதனுள்
 ஒன்றுகேட்டினுமதன்பயனளவையாருநாப்பார்,

(இ-புரா.) முனிவர்களே? நீங்கள் சொல்லியவார்த்தை மிகவுந்நன்று, மிகவும் நன்று, இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள்போல இறப்பதும் பிறப்பதும் ஒழியாத மற்றைத்தேவர்களைப் போற்றுதல்செய்யாமல், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவன் சரித்திரத்தைக்கேட்க விரும்பினீர்கள், அந்தச் சிவசரித்திரம் அநந்தமாம்; அதனுள் ஒரு சரித்திரங் கேட்டாலும், அதனூல் வரும் பயனில்வனவென்று யார் அளவிட்டுச் சொல்லுவார்கள். எ-று.

நன்றுநன்றென இரட்டித்தது மிகுதிதோன்ற. நானிலம் நெய்தல், முல்லை குறிஞ்சி, மருதம். மணித சஞ்சாரமில்லாததாற் பாலைநிலம் நீக்கப்பட்டது.

ஆசில்சீர்க்கதைபற்பலவறைந்தனமினிபாம்
பேசுநன்கதைபிஞ்ஞகன்றிருவுருவான
மாசிலஞ்செழுத்தடைவுசொன்மான்மியமுதலா
யீசனன்கதைகேட்பதேயறமென்பதீரு.

(இ-புரா.) குற்றமில்லாத புகழுடைய அநந்தமாகிய சரித்திரங்களை உங்களுக்கு முன்னஞ்சொன்னோம். இப்பொழுது நாம் உங்களுக்குச் சொல்லும் நல்லசரித்திரமாவது, பரமசிவனுடைய திருவுருவமாகிய பழுதகன்ற பஞ்சாக்ஷரத்தின் முறைமைபைச் சொல்லுகின்ற மான்மிய முதலாகப் பரமசிவனது நல்ல சரித்திரத்தைக்கேட்பதே அறமென்று சொல்லுவதீருக. எ-று. (ச)

இந்தசேகரன்னுனமுஞ்சிவநிசியியல்பும்
பந்தந்தீர்பிரதேடத்தின்பூசையின்பலனும்
வந்தனைக்குறுசோமவாரத்தின்மான்மியமும்
அந்தமர்தியிலாதவனடியவந்திறமும்.

(இ-புரா.) சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலமான்மியமும், சிவராத்திரி மான்மியமும், பாசபந்தத்தை நீக்குகின்ற சனிப்பிரதோஷ பூசையினால் வரும் பலனும், ஆராதனைக்குரிய சோமவார விரதமான்மியமும், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவனுடைய அடியவர் மான்மியமும். எ-று.

பிரதோஷம் என்பது இராத்திரியின்முன்காலம்; அது அஸ்தமிப்பதற்கு முன் (கூத) நாழிகையும், அஸ்தமித்தபின் (கூத) நாழிகையுள்ள காலமாம்.

தெரிவருஞ்சிவகவசமும்பூதியின்செயலும்
புரியும்பத்தியினிபதிசெய்பூசனைப்பொலிவும்
ஒருவுகற்பினள்பழியகற்றுமாமகேச்சுரமும்
அரனெனத்தகுமக்கமாமணியினதடைவும்.

(இ - புரா.) எளிதாக அறிதற்கரிய சிவகவசமானமியமும், விபூதிமான்மியமும், விரும்புகின்றபத்தியினால் நியதியாகச்செய்கின்ற சிவபூசைமான்மியமும்,

கற்பநீங்கியவளுடைய பழிநீங்கிய உமாமகேசுவரவிரத மான்மியமும், சிவனென்றே சொல்லத்தக்க பெருமைபொருந்திய உருத்திராக்ஷமணியின் மான்மியமும். எ-று. (சு)

வேதநான்கினும்விளங்குசீருருத்திரவீறும
ஒதுகேனிலைவேகண்மின்களெனத்தொகுத்துரையா
ஆதியஞ்செழுத்தமைவருமான்மியமுதலாச்
சூதமாமுனிமுனிவர் முன்வகுத்தனன்சொன்னான்.

(இ-புறா.) நான்கு வேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிற சிறந்த உருத்திரமான்மியமுஞ் சொல்லுகின்றேன், இந்தச்சரித்திரங்களைக் கேளுங்களென்று தொகுத்துச் சொல்லிப் பின்பு வாக்குக்கடங்காத சிவசொருபமாகிய பஞ்சாஷ்டரமான்மியமுதலாகச் சூதமாமுனிவரானவர் எந்மிசாரணியமுனிவர்களுக்கு வகுத்துச் சொன்னார். எ-று. (எ)

தவங்கள்வேள்விகண்முதலவாந்தருமவேள்விகளில்
அவங்கணீக்குமெய்ஞ்ஞானமாவேள்வியேயதிகம்
பவங்கணீக்குமவ்வேள்வியின்பாற்படுசெபமாஞ்
சிவங்கலப்புறுமந்திரவேள்வியைச்செப்பின்.

(இ-புறா.) தவங்கள் வேள்விகள் முதலாகிய தருமவேள்விகளில் (பிறவிக்குக்காரணமாகிய) பயனில்லாதமுயற்சிகளை நீக்கத்தக்க பெருமையுள்ள மெய்ஞ்ஞான வேள்விகளை அதிகம்; செனனங்களை நீக்குகின்ற அந்தவேள்விகளை யடுத்த செபமாகிய டங்குளம்பொருந்திய மந்திரவேள்வியைச் சொன்னார். எ-று.

முக்கணுய்குணமரருண்முதல்வனமுதுபொற
றக்கமந்திரமெவற்றினுந்தலைமையைந்தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாத்தொடங்கி
யொக்கவோதியேபரகதியளப்பிலருற்றார்.

(இ - புறா.) திரிநேத்திரங்களையுடையபரமசிவன் தேவர்களுக்குந்தலைவராம்; அதுபோல் தகுதியுள்ள எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாஷ்டரமே முதன்மையாம்; (இந்தீப் பஞ்சாஷ்டரத்தை) வியாசமுனிவரால் நான்காபத்தொகுக்கப்பட்டவேதங்களிற்சொல்லப்படுகிறபிரணவமாதியாகத் தொடங்கிச்சேர்த்தோதி அனந்தம்பேர் மோக்ஷமடைந்தார்கள், எ - று. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள். (சு)

இன்னமந்திரத்தோடொழுத்தின்பயனெல்லீ
யன்னவூர்தியுந்திருமறுமார்பனுமறியார்
முன்னேநான்மறைதனித்தனிமொழிவதுமிதுவே
மன்னியெங்கணுஞ்சிவன் நிருவுருவமாய்வயங்கும்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள பஞ்சாக்ஷரத்தில் ஒரு அக்ஷரத்தின் பயனள வினைப் பிரமதேவனும் திருமாலுமறியார்கள். பழையமையாகிய நான்கு வேதங்களி லொவ்வொன்றுஞ் சொல்வது மிக்தமந்திரத்தையே. இது அண்ட பிண்டமெங்கும் நிலைபெற்றுப் பரமசிவத்தின் திருவுருவமாய்விளங்கும். எ-று.

ஐந்தெழுத்தினுண்ணெறிவினாமாருயிர்சென்று
சிந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செய்திடுந்திறத்தால்
இந்தமந்திரநிலைபரப்பிரமமேயென்பர்
வந்தனைத்தொழிற்சச்சிதானந்தசின்மயத்தோர்

(இ - புரா.) இப்பஞ்சாக்ஷரத்தின் அதிசூட்சுமமுதைய (சூருமுன்னிலையில்) வினாவும் அழிவில்லாத வுயிரானதுசென்று மனதுக்கெட்டாத சிவபதத்தைச் சேர்ந்திடுந் தன்மையால் இந்த மந்திரத்தினுண்மை பரப்பிரமமேயாகுமென்று வந்தனைத்தொழிலுடைய சச்சிதானந்த சின்மயர்களாகிய பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எ - று. வினாவென்பதன்றில் உம் தொகுத்தல் விகாரம்.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சின்மயம் என்னும் நான்கு பதத்தினுமுற்ற பெரியோர் என்றனர். (கக)

தருப்பயோனியிற்சுழிப்பபெவக்கடல்கடப்பப்
பொருப்பினெம்பிரானுயிர்க்கெலாம்புணையெனப்புகன்ற
விரூப்பனான்வஞ்செழுத்தினையுளத்திடைவீத்திற்
தருப்பைசுட்டிடும்வேள்வியேன்றானமேன்றவமேன்.

(இ - புரா.) ஈருத்தக்கும் எண்பத்துநான்குலக்ஷ யோனிபேதமாகிய (இரு வினையென்னும்) சுழிபொருந்திய சென்னசாகரத்தைக் கடக்க உயிர்க்கெல்லாம், தெப்பமாக கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் நங்கடவுளாகிய பரமசிவனருளிச்செய்த விரூப்பமுள்ள ஞானமயமான பஞ்சாக்ஷரமென்னும் விதையை மனமென்கிறநிலத்தில் விதைத்தால் (மோக்ஷமாகிய பயனைத்தரும்) ஆதலால் தருப்பையைச்சுடும் வேள்வியேன் தானமேன் தவமேன் (வேண்டுவதில்லை.) எ - று.

வித்தின் எனக் கூறினமையால்-விதையும் நிலமுங் கூறப்பட்டன. விதைத்தலாவது தியானித்தல். ஆழந்தநீரின் சுழியிலகப்பட்டது அற்பமாகிய துரும்பானாலும் அதனிடத்தில் சதா சுழன்றுசுழன்றுமூலவதுபோல சென்னசாகரத்திலகப்பட்ட ஆன்மாவானது அதினின்றும் நீங்குவது அருமை என்பதுதோன்ற "சுழிப்பபெவக்கடல்" என்றனர். (கஉ)

பருதிவந்தெழாவளவுநீருளெனப்பவமுஞ்
சுருதியஞ்செழுத்துணர்கலாநாளெலாந்தொடருங்

கருதினான் மறையந்தத் தும்வேதத்தின்கண்ணும்
ஒருதனிப்பெருங்கடவுளஞ்செழுத்தலாதுளதோ.

(இ-புரா.) சூரிபனுதயமாகாதவனாயில் இருள் நீடித்திருப்பதுபோல, வேதத்திற்சொல்லுகிற பஞ்சாக்கிரமத்தை யறியாதநாளெல்லாம் சென்னமானது நொடரும். எண்ணமிடத்தில் வேதாந்தமாகிய உபநிடதத்திலும் வேதங்களினிடத்தும் ஒப்பற்ற பெருங்கடவுளாகிய பரமசிவனது பஞ்சாக்கிரமல்லது வேறொன்றுண்டோ (இல்லை). எ - று.

புண்ணியத்துக்குமுன் டாவநல்லாதென்பதுதோன்ற “பருகிமுன்னிருள்” என்றனர். (கங்.)

முத்தின்னெறிக்கொருதுணைமோகவாரிதிக்கு
வைத்தசெஞ்சிகைவடவனல்வினைவனத்திற்குப்
பொத்திறங்குவெங்கதழிரிபுனைமதிக்கண்ணி
யத்தெனெந்தையஞ்செழுத்ததுகடைப்பிடித்தறிவீர்

(இ-புரா.) திங்களாகிய மாலையைத்தரித்த அத்தனாகிய எம்மையனது பஞ்சாக்கிரமானது நல்ல மோகாவழிக்கு ஒப்பற்றதுணையாம். மோகமாகிய சமுத்திரத்துக்கு அமைத்தவைந்த சிவந்தசுவாலையையுடைய வடவாமுகாக்கினியாம். இருவினையாகிய உனத்திற்கு வியாபித்துக்கொண்டு மிகுந்த வேகமாக எரிக்காரின்ற வெப்பமுள்ளதீயாம். இதுனைத் தெளிவாகக் கொண்டறிவீர்கள். எ - று.

வடவாமுகாக்கினியானது பெட்டைக்குதியின் முகம்போல் உருவமுள்ளதாகச் சமுத்திரத்தினிடத்திலிருந்துகொண்டு அதில் நீர் அழிகரிக்காத வண்ணம் சுவற்செய்வதாகியஅக்கினியாம். (கசு)

ஊனரீக்கியசிவமுன்னர்நமவினையுரைக்கின்
ஞானமெய்திடுமனைவர்க்குநம்பனாரயக்குந்
தானமெய்திநற்குரவாராற்பெற்றவர்தங்கட்
கானசித்தியுமுத்தியுமக்கணத்தாமால்.

(இ-புரா.) மும்மலங்களையும் ரீக்கிய சிவ என்பதன்முன் நம என்பதைச் சேர்த்துச் செபித்தால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஞானபாதங்கிடைக்கும். பரமசிவன் விரும்பித் (திருக்கோவில்கொண்டுவீற்றிராரின்ற) ஆலயத்திற்கென்று நல்ல குருவினால் உபதேசஞ்செய்துகொள்ளப்பெற்றவர்களுக்கு விரும்பியவைகளையெல்லாங்கொடுக்கத்தக்கதான அஷ்டமாசித்திகளும், மோகாமும், அப்பொழுதே கிடைக்கும். எ-று. ஆல்-அசை. (கடு)

வேறு.

தாதவிழ்க்கெகையஞ்சடிநாயகன்
ஆதியினவின்நல்லஞ்செழுத்தையு

மேதகுசுவனானுணர்ந்தோர்வேந்தன் றுன்
நீதறுத்துய்ந்தமைசெப்புவாமரோ.

(இ-புணா.) மகரந்தத்தோடுமலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகு
டத்தையுடைய பரமசிவன் ஆதியில்அருளிச்செய்த நல்ல அஞ்செழுத்தையும்
மேன்மைபொருந்திய குருவினாலறிந்து, ஒருராசனானவன் பாவங்களைநீக்கிக்
கடைத்தேறியசரித்திரத்தை யாம் சொல்லுகிறோம் (என்று குதமுனிவர்
சொல்லுகின்றார்) எ-று. அரோ-அசை.

மகரந்தம் என்பது புட்பத்திடத்துத்தங்கிய ஒருவித பொடியாம். (கசு)

தேங்குபேராழியுந்திகிரிக்குன்றுமொத்
தோங்குநீரகழியொடியெருமுகையில்
பாங்கர்க்குழ்மதுரையம்பதிக்குமன்னவன்
வாங்குவிலைதுகுலமரபிற்றேன்றினன்

(இ-புணா.) நிறைந்துள்ள பெரும்புறக்கடலையும் சக்ரவாளிகிரியையுமொத்
துமிசூந்த லீரையுடைய அகழியுடன் உயர்ந்த பழமையாகிய மதிலானது புறத்
தில் சூழ்ந்திருக்கும்படியாகிய அழகிய மதுராமாநகரத்துக்கிறைவன்போர்முகத்
தில்வளைக்கும் வில்லையுடைய எதுகுலமரபிற் பிறந்தவன். எ-று.

தியங்கு என்பது எதுகை நோக்கி தேங்குகை மருவியது. இங்கு “மதுரை”
யென்றது வடமதுரையை. (கஎ)

வடுவிலாப்பெரும்புகழ்வயங்கவையகத்
திடுபெயர்த்தசாருகனென்னுமாண்பினான்
ரோடுகழற்றுளினான்புலவுச்சோரிவேல்
அடுகடற்றூனையானுளிமொய்ம்பினான்.

(இ - புணா.) சூற்றமில்லாத பெரிய புகழானது உலகமெங்கும்விளங்கத்
தசாருகனென்றுசொல்லப்பட்ட பெயர்கொண்ட மாட்சியையுடையவன், வீரக
ண்டையணிந்தகாலையுடையவன், பகைவருடலின்உதிரத்தில் தோயத்தக்கவே
லால் எதிர்த்தவரைக்கொல்லுகிற சமுத்திரம்போன்றசேனையையுடையவன், சிங்
கத்தை யொத்த பலமுள்ளவன். எ-று. (கஅ)

நாளினின்மனுமுறைநடாத்துமாணையான்
வாளினிற்றெவ்வர்தம்வலியைமாரற்றினான்
ரோளினில்வகைகளைத்துளக்குமாற்றலான்
வேளினின்வனப்பினான்மவத்தின்மேன்மையான்.

(இ - புணா.) தன்காலத்தில் மனுமுறைதவறாதபடி நீதிசெலுத்திய ஆக்களை
யுள்ளவன், தன்கைவாளினால் பகைவருடையபலங்களை யொடுக்கினவன், தன்

தேவர்களால் மலையையசைக்கத்தக்க பராக்கிரமத்தையுடையவன், மன்மதனையொத்த அழகுள்ளவன், தவத்தினு மென்மைபொருந்தியவன். எ-று. (கக)

இத்தகைமன் னவனிளநிலாநகை
முத்தணிமுகிழ்முலைமுளரிவாண்முகக்
கொத்தலர்நறுங்குழற்கோதைவேல்விழி
மெய்த்தவக்கொடியினைவிதியின்வேட்டநாள்.

(இ - புறா.) இப்படிப்பட்ட பெருமையுள்ள அரசனாவன், நிலவினது இளங்கிணைப்பரப்புகின்ற ஒளிபொருந்திய முத்துமாலையணிந்த தாமரையரும்பையொத்த தனங்களையும், செந்தாமராமலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், கொத்துகளாகியமலர்களையணிந்த வாசனைபொருந்திய அளகந்தையும், வெற்றிமாலையணிந்த வேல்போன்றகண்களையுமுடைய உண்மையாகிய தவத்தினுள்பிறந்த ஒருகண்ணிகையை வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொண்ட நாளில். எ - று.

(உ௦)

நல்கியதூமமுநானத்தீபமு
மல்கியமணவறைமலர்பெப்பாயவிற
பல்கியவிருப்பினவனைக்கைபற்றலும்
ஒல்கியகொடியினிலொதுங்கிக்குறுவாள்.

(இ - புறா.) தாதுகளாலுட்பட்ட அகிழ்புகையும், கஸ்தூரிச்சேர்த்த தீபமும், நிறைந்துள்ள மணவறையுள், மலர்கள்பரப்பிய சயனத்திலிருந்து கொண்டு, மிகுந்தவிருப்பமுள்ளவனாகி வளையணிந்தகையுயப்பற்றவும், அவள் அசைகின்ற பூங்கொடிபோலப்பின்னொதுங்கிச் சொல்லுகின்றாள்.

(உ௧)

நின்னெடுத்தோள்வரைஞெழுங்கப்பல்லுதற்
குன்னருங்காதலென்னுளத்தின்றாதுதலான்
மன்னகேளொருதலைக்காமமன்னினர்
கின்னலேயன்றிமற்றின்பமில்லையே.

(இ - புறா.) உன்னுடைய மலையொத்தபுயங்களை அழந்தப்புல்லுதற்கு நினைத்தக்கருமையாகிய ஆசையானது என்மனதிலில்லை, ஆகையினால் மன்னவனே கேளு, ஒருதலைக்காமத்தைப் பொருந்தினவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகுமெயன்றி இன்பமுண்டாவதில்லை. எ - று. மற்று-அசைநிலை. ஏ-ஈற்றசை.

காமமிருவரிடத்தும் சமமாகத்தானே இருக்கவேண்டுமென்பதுதோன்ற “உன்னருங்காதலென்னுளத்து” என்றனள். மன்ன என்பது அண்மைவிளி. ஒருதலைக்காமம் என்பது - ஒருவரிடத்துண்டான ஆசை. ஈண்டு அரசனிடத்து மாத்திரமுண்டானமையால் “ஒருதலைக்காம” என்னப்பட்டது.

(உ௨)

சிந்தைவேறாயினுர்பிணிசிற்றேற்பினுர்
புத்தியின்விருப்பிலார்விரதம்பூண்டொர்
உந்தியிற்கருவினொருவுபூப்பினுர்
முந்துறுவலியினுன்முயங்கற்பாலரோ.

(இ - புரா.) மனதுவேறுகிய மாதர்களும், வியாதியினால்வருந்திய மாதர்களும், உள்ளத்தில் விருப்பமில்லாத மாதர்களும், விரதங்கொண்டிருக்கு மாதர்களும், வயிற்றிற்கருப்பமுள்ள மாதர்களும், சூதநீங்கிய மாதர்களும், முந்துகின்ற பலாத்காரத்தினால் அணையுந்தன்மையை உடையவர்களல்லர் எ - று. ஓகாரம் எதிர்தமை. (உரு)

கயங்கெழுநறுமலர்கயங்குறாவகை
பயங்கெழுதேனுக்கருமபின்பான்மைபோல்
வயங்கிழைமகளினாமனந்திருத்தியே
முயங்கினர்க்கன்றிமற்றின்பமுற்றுமோ

(இ - புரா.) தடாகங்களிற் பொருந்திய வாசனையுள்ள மலர்கள் கசங்காமல் வண்டிகள் தங்களுக்குப் பிரயோசனமாயுள்ள தேனைக் காலமறிந்துண்ணுந் தன்மைபோல் விளங்குகின்ற ஆபரணங்கனையணிந்த தங்கட்குரிய மனைவிகளுடைய மனதைத்திருத்திப் புணர்ந்தவர்க்கல்லது இன்பமுண்டாகுமோ உண்டாகாது. எ - று. மற்று - அசைநிலை. (உசு)

என்றவள்கூறலுமெழுந்தகாமநோய்
தன்றிலைமீக்கொளத்தாங்கலாதவன்
குன்றெனவீங்கியருவவுத்தோளினுற்
பொன்றிகழ்வனமுலைவசிதற்புல்லினுன்.

(இ - புரா.) என்றவள் சொல்லவும், தன்மனத்துண்டாகிய காமநோயானது தலைமட்டுமேறுதலால், அந்தக்காமத்தைச் சகிக்கமாட்டாதவனாய், அவ்வரசனான வன் மலைபோல உயர்ந்த திரண்ட தன்தோள்களால் அவளுடைய பொன்னிறமுள்ள நாய்விளங்குகின்ற அழகியதனங்களை வலிவில் புல்லினுன். எ - று. (உரு)

புல்லியகாலையிற்பொறுதுமாதவ
மெல்லியல்குளிர்தளிர்மேனிவெம்பியே
கொல்லுலையழல்புகக்கொளுந்திரும்புபோல்
வல்லழவிதைத்ததுமகிணன்மேனிமேல்.

(இ - புரா.) அப்படிபுல்லியகாலத்தில் பொறுமல் மாதவத்தையுடைய அந்த மாதின் குளிர்த்தளிர் போன்றமேனியானது; வெதும்பிக் கருமான்லைக்களத்திற் சேர்ந்ததினால் அங்குலமயமாய்ச்சுடுகின்ற இரும்புபோல் கணவன்மேனிமேல் மிகுந்தவெப்பமுள்ள தீயையிறைத்தது. எ - று. (உசு)

சாந்தமும்பொரிந்ததுதாமந்திந்தது
தோய்த்தொளிராமுஞ்சண்ணமானதால்
ஏந்தலும்வெருவிமெய்யிறுகப்புல்லிய
நாந்தகத்தடக்கைகண்டுங்கிவாங்கினான்.

(இ - புரை.) அந்தவெப்பத்தினால் அரசன்மார்பிலணிந்திருந்த சந்தனக் குழம்பும்பொரிந்துகொண்டது, பூமலையும்புகுகியது, அணியப்பட்ட டொளிரிந்த முத்துமலையும்புகியது, (இவைகளெல்லாமிட்டடியானதினால்), அந்தஅரசன் பயந்து தன்னைவிடேயேயிறுகப்புல்லிய வாள்பிடிக்கும் நீண்டகைகள் நடுங்கி வாங்கிக்கொண்டான். எ-று. ஆல்-அசை. (உஎ)

வாங்கியமன்னவன் மாதைகோக்கிவன்
தேங்கமழ்தளிர்வுரைசெய்யமேனியின்
ஒங்கழல்வெதுப்பவென்னுடலம்வெந்தால்
நங்கிதனிமித்தம்யாதெனவினாவினான்.

(இ-புரை.) கைகளைவாங்கிக்கொண்ட மன்னவனுனவன், தன்மனைவியைப் பார்த்து, வாசனைகமழ்கின்ற செந்தளியையொத்த உன்னுடைய செவ்விதாகிய மேனியிலிருந்துண்டாகிய மிகுந்ததீயானதுகூட, என்னுடல்வெந்தது; இதுனுடையகாரணமென்னென்றுவினாவினான். எ-று. ஆல்-அசை.

இங்கு தளிர் என்றது, மான்றளிரை. (உஅ)

ஆயிழைமுறுவலித்தரசுகேள்பவ
மாயிருடெறுந்துருவாசரிசனார்
நேயவஞ்செழுத்தினைநிசுழ்த்தலால்வினை
போயதென்னுடலமும்புனிதமாயதே.

(இ - புரை.) அழகுள்ளதாகச்செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்த அந்த மாதா நகைத்து ராசாவேகேளும், பிறவிக்கேதுவாகிய பெருமையுள்ள ஆனவமல இருளைககெடுத்த துருவாசமுனிவரானவர் பரமசிவன் அன்புறந்தக்க பஞ்சாக்கூரத்தை எனக்குபதேசித்ததினால், இருவினையும்நீங்கியது; என்னுடலும் பரிசுத்தமாகியது. எ-று. ஏ-அசை. அரசு, அண்மைவிளி. (உக)

புண்ணியம்பாவத்தைப்பொருந்தலின்றிது
திண்ணமிப ;னிதமாஞ்செய்யமேனியை
யண்ணலஞ்செழுத்தினையறியலாததின்
தண்ணியமேனியாற்றமுவற்பாலையோ.

(இ-புரா.) புண்ணியமானதுபாவத்தைச்சேராது; இதுநிச்சயம்; (ஆதலால்) புனிதமாகிய இந்த நல்லவுடலைப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தையறியாதவும்முடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய மேனியால் நீர்தழுவத்தக்கவரோ எ-று. (1)

இந்நிலைவிரைந்துநீயிறைவன் மந்திர
சின்னுடைச்செவிப்புலநிறைத்துத்தூய்மையாய்ப்
பின்னரென்மெய்நலம் பெறுதியென்றனள்
அன்ன மந்திரமெனக்கருளென்றிடுதினான்.

(இ - புரா.) நீர் இப்பொழுதே வினாவாகப் பரமசிவனுடையபஞ்சாக்ஷரத்தை, உம்முடையகாதினிடத்தில் உபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்தமாகி, அதன்பின்பு, என்மெய்யின்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்றுசொன்னான். (அப்படியானால்), அந்தமந்திரத்தை நீயெனக்குபதேசஞ் செய்யென்று சொன்னான். எ-று. (௩௬)

மாதர்பான்மெய்ம்மொழிமகிழ்நர்கேட்பது
நீதியன்றானருணிறைந்தேசிகன்
மேதகுக்காக்கர்பால்விழைநிற்பெறப்
போதுகுவென்றனள்பொருந்தினாரோ.

(இ - புரா.) கணவர்கள் தங்கள்மனைவியரிடத்தில் உண்மையானமந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்வதுநீதியல்லவே! சிவனதுகிருபையைப் பூரணமாகப்பெற்றுள்ள குருவாகிய மேன்மைபொருந்திய கர்க்கமுனிவரிடத்தில் விருப்பமுடன் பெற்றுக்கொள்ள நீர் என்னுடன் வாருமென்றான். (அவ்வரசன்) அதற்குச் சம்மதித்தான். எ-று. அரோ-அசை. (௩௭)

குரவவாரகுமலொடுங்கொழுநனக்கணந்
திரைபுணர்யமுனையந்தீரமெய்தியே
வரைமுனிகர்க்குர்தாள்வணங்கிவந்தவா
றுரைசெய்துபின்னுமோருரைவிளம்பினான்.

(இ-புரா.) குரவம்பூவணிந்த நீட்சியாகிய அளகத்தையுடைய தன்மனைவியோடும் கணவனுனவன், அப்போதே அலைகள்மோதுகின்ற அழகிய யமுனைநதியின்கரையிலடைந்து, சிவோஷ்டம்பொருந்திய கர்க்கமுனிவருடைய பாதங்களைப் பணிந்து, தான் வந்தகாரியத்தைச்சொல்லிப் பின்னுமொருவார்த்தை சொல்லுகின்றான். எ - று.

யமுனைநதியானது சமுத்திரம்போலகன்று விசாலித்தது என்பதுதோன்ற
“திடீர்புணர்” என்றனர். (௩௮)

மருளுறுபவக்கடருடும்வஞ்சனை
யருடருமஞ்செழுத்தம்பியாகநீ
தெருடருதேசிகமுத்தித்தீரமேல்
இருளறவேற்றுதியென்னவேத்தினுள்.

(இ-புரை.) தெளிவைத்தருகின்ற குருவே? (யாவரும்) மயங்கத்தக்கதாகிய செனனசாகரத்தில் முழுகியிராநின்ற பாவியாகிய அடியேனை, அருளைத்தருகின்ற பஞ்சாக்கிரமானது தெப்பமாகும்வண்ணம் (உட்பேசித்தி), மயக்கத்திரும்படிச்செய்வித்து மோகக்மாகிய சரையிலேற்றமென்று துதிசெய்தான். எ-று. (1)

அம்முனிநிருபன்மேலருளுநோக்குடன்
எம்மையாளிறைவனையுளத்திருத்தியே
செம்மலர்சிவகருஞ்சென்னிசேர்த்துபு
மெய்ம்மையஞ்செழுத்தையும்கிழிர்கூறினான்.

(இ-புரை.) அந்த முனிவரானவர் அரசனிடத்தில் கிருபைசெய்யும் நோக்கத்துடன், நம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவனை யிருதயத்தில்தியானித்துச் செந்தாமரைமலர்போன்ற தம்முடைய நல்லகையை அவன்சிரசில்வைத்து, உன்மையாகிய ஐத்தெழுத்தையும் விதிப்படி உதேசித்தார். எ-று. (௩௫)

வேறு.

ஓகைபுரிதேசிகனுரைத்தபொருள் கொண்ட
வாகைவடிவே.விறைமயிர்க்குழிகணினிறும்
வேகவினைபாவையும்விரைந்துசதகோடிக்
காகவுருவாய்மிசைபறந்தனகரிந்த.

(இ-புரை.) சந்தோஷத்தைச் செய்கின்ற தேசிகமாகிய கர்க்கமுனிவருபதேசித்த பஞ்சாக்கிரத்தைப்பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய வடிவேலையுடைய அந்தஅரசனுடைய ரோமத்துவாரங்கனினின்றும், கடுமையுள்ளவினைகளெல்லாம் நூறுகோடிகாக்கைருபமாய் மேலெழுந்து பறந்துகரிந்ததுகள் எ-று.

இங்கு நூறுகோடியென்றது, அநேகங்கோடியை புண்ணியத்திற்கு முன்பாவமானது பஞ்சாயப்பறக்கு மென்பது இதனும் பெறப்பட்டது. (௩௬)

மேனியினெழுங்கொடிகள்வெந்துவிழல்கண்ட
மானவடிவேலரசர்மன்னவன்வணங்கி
பூனுடலினிக்கொடிகளுற்றெழலெனீறாய்ப்
போனதெவனென்னமுனிபுங்கவனுரைத்தான்.

(இ-புரை.) தன்னுடலினின்று மேலெழுந்த காக்கைகள் வெந்துவிழுவதைக் கண்ட பெருமைபொருந்திய வடித்தவேலையுடைய அரசர்க்கரசனுனவன் வணங்கி அடியேனுடைய ஊன்சம்பந்தமாகியசரீரத்தினின்று மிந்தக்காகங்கள்

உண்டாகி மேலெழுந்த காரணமென்ன? அவைகள் நீறாய்ப்போன காரணமென்ன வென்று வினாவ, முனிசீலாஷ்டமாகிய கர்க்கர் சொல்லுகின்றார். எ-று. (௩௭)

நல்வினையுழந்துபலநல்லுருவெடுத்தும்
அல்வினையுழந்துபலவல்லுருவுற்றும்
தொல்வினையொடர்ந்துதருகுழ்பிறவியென்னும்
வல்வினையொழித்தனையிம்மந்திரநலத்தால்

(இ-புரா.) நல்வினையைச்செய்து பலவாகிய நல்லஉருவெடுத்தும், தீவினையைச்செய்து துன்பமனுபவிக்கத்தக்க பல தீயவருவெடுத்தும், பழையவினையாகிய சஞ்சிதந்தொடர்ந்துதருவதால், சபு அகின்றபிறப்பாகிய வலியவினையை இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தினன்மையால் ஒழித்தாய். எ-று

ஊழ்வினைக்கிடனாய் சனனம் உண்டென்றனர். (௩௮)

ஒழிந்தவினையாகவ லுருக்கொடுமெனினும்
எழுந்தெனவருந்தொடர்பிலாதவைகணீராய்
விழுந்தனவருந்த லுளம்வென்றிபுனைவேலோய்
செழுந்திருவெழுத்தினிலைசெப்பவெளிதன்றே,

(இ - புரா.) வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே? ஒழிந்த வினைகள், உன்னுடலினின்றும் வலியகாகருபங்கொண்டெழுந்து இனி தொடருந்தொடர்ச்சியில்லாமையினால், வெந்துநீறாய்விழுந்தனாக. நீ மனம்வருந்தாதே மேன்மையுள்ளபஞ்சாக்ஷரத்தி னிலைமைசொல்லவெளிதல்ல. எ - று. ஏ-அரசு. பாவமானது கரிய வருவென்பதுதோன்ற “காகவுரு” என்றனர். (௩௯)

கண்டனைவினையொழிந்தபடி காமர்கிற்போய்
ஒண்டொடியுரியுநலனுண்டெலொழிந்தால்
அண்டர்பதம்யாவையுமடைந்தவைதாறந்து
தெண்டினாவிடத்தைதுகர்செம்மலடிசேர்வீர்.

(இ-புரா.) அரசனே? நடந்தகாரியங்களையெல்லாங்கண்டனையல்லவா இனி நீயுமுன்மனையும அழகிபநகரத்திற்போய் இன்பமனுபவித்துக் கொண்டிருந்து இத்தச்சீரமொழிந்தால் பின்பு முறையே தேவர்பதவினையடைந்து (அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையும்னுபவித்து), அவைகளையும்நீங்கித் தெளிவானஅலைகளையுடைய சமுத்திரத்திலுண்டாகிய விஷத்தையுண்டபரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சேர்வீர்கள். -- எ - று. (௪௦)

என்றவனியம்பலுமெழுந்துவடிவேலோன்
குன்றனையமாடமணிகோனகரமெய்தித்

தன் றுணைவியின்னலது கர்ந்துடறணப்ப

பன்றன்மனையோகிமரன்வாழ்பதமடைந்தான்,

(இ-புரை.) இப்படியாகக் கர்க்கமுனிவர் சொன்னமாத் திரத்தில் வடித்தவெ லையுடைய அவ்வரசனுனவன் எழுந்து மகமேருவையொத்த வீடுகளுள்ள சிறப்பு ப்பொருந்திய நகரத்திற்சேர்ந்து, தன்மனைவியினிடத்தில் இனிதாகிய இன்பமனு பவித்து, உடலநீங்க, விவாகஞ்செய்துகொண்ட அம்மனைவியுடன் பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற சிவலோகஞ் சேர்ந்தான். எ-று. (சுக)

வேறு.

மன்னுயிர்க்குயிரா மீசன்வடிவெனுமஞ்செழுத்தின்

தன்னிலையறிந்தவாறுசாற்றினேனென்றென்ற

பின்னரேதலத்தின்வீறுஞ்சிவநிசிப்பீடுஞ்சொல்வேன்

தொன்னெறிமுனிவர்கேண்மினென்றனன்சூதன்சொன்னான்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற உயிர்க்குயிராகிய பரமசிவனுடையசொரூபமான பஞ்சாக்கூரத்தினிலைமையை நானறிந்தமட்டிற் சொன்னேனென்றுசொல்லினார். அப்படிச் சொன்னவுடனே, சிவதலமான்மியமும், சிவராத்திரிமான்மியமும், கொண்ட பெருமையைச் சொல்லுகிறேன் பழமையாகிய நன்னெறிதவறாத முனி வர்களே? கேளுங்களென்று சூதமுனிவர்கொன்னார். எ-று. (சஉ)

முதலாவது

பஞ்சாக்கூர மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் இஊ.

உ.

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

இ ர ண் ட ர வ து

சிவதானமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

சூரியகுலத்திற்றோன்றறொன்னகரயோத்திவேந்தன்
வாரணிபெறுமென்கொங்கைமதயந்திவிரும்புதோளான்
வேரியந்தொடையன்மார்பன்மித்திரசகநாமத்தோன்
ஆரணியத்தின்வேட்டையாவொன்விரும்பிப்புக்கான்.

(இ-புரை.) சூரியகுலத்தரசனும் பழமையாகிய அயோத்திரகரத்து வேந்தனும், கச்சினையும் ஆபரணங்களையும்பொருந்திய மிருதுவாகிய தனங்களையுடைய மதயந்தியென்னும் டெயர்கொண்டமனையினால் விரும்பப்பட்ட புயங்களையுடையவனும், தேனிறைந்த அழகியபூமாலையணிந்த மார்பையுடையவனும், மித்திரசகன் என்னும்பெயரையுடையவனுமாகிய அரசனானவன், அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருக்குநாளி லொருநாள், வேட்டையாடவிருப்பங்கொண்டு, ஆரணியத்திற்சென்றான். எ-று. (க)

பூட்டுவெஞ்சிலையிற்காலும்பொங்கழற்பகழி தூர்த்துக்
காட்டினுள்வல்விலங்கின்கணமெலாந்தொலைக்குங்காலே
வேட்டஞ்செய்விருப்பினுன்முன்னிருவரோர்வயிற்றின்மேய
வாட்டிறலரக்கரங்கிவனாயெனவந்தெதிர்த்தார்.

(இ-புரை.) நான் பூட்டிய கொடியசிலையிலவைத்து வெப்பமிருந்த தீயைக் கக்கும்படியான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து, காட்டினிடத்திருக்கு மிருகக் கூட்டங்களையெல்லாம் அழிக்கும்போது, வேட்டையாடும்விருப்பமுள்ள அவ்வரசன் முன் ஒருநாய்வயிற்றிற் பிறத்தவர்களாய், வாட்போரில்வல்லவராகிய இரண்டுராசுதர்கள் அக்கினிமலைபோலவந்தெதிர்த்தார்கள். எ-று. (உ)

அவ்வரசுக்கரி ய வருவினரேயாயினும் கோபத்தின் வேகத்தைப்பற்றி 'அக்கினிமலை' என்றனர்.

முன்புறவெதிர்த்துபோர்செய்முன்னவன் றன்னவாளாற்
றுன்புறமாய்த்தான்முன்னேன்றொலைவுகண்டினையீசன்
வெற்புறங்காட்டியேகிமின்னுவஞ்சனையால்வெல்வான்
அன்புடைமனிதனாய்வந்தரசனதடியிற்றழந்தான்.

(இ-புனா.) தன்னெதிரில்முனைந்து போர்செய்கின்ற மூத்தவனை அந்த அரசனானவன் வாளாயுதத்தினால் துன்பமடையக்கொன்றான். அண்ணனிற்றத்தைக்கண்டு தம்பியாகியநீசினானவன், முதுகு காட்டியோடிப்போய், வஞ்சனையால் வெல்ல எண்ணக்கொண்டு, அன்புள்ளமனிதவுருவங்கொண்டு வந்து, அந்தமன்னவன்டாத்தில் வணங்கினான். எ-று.

இங்கு நீசனென்றது இராக்ஷசனை. (ந)

அரசனானவரவேதென்னவரக்கணுமண்ணலையுள்
குறாகழற்கேவல்செய்யுங்கொள்கையினடைந்தேனென்ற
னிர்ப்புறங்குவந்துவஞ்சனிலையினைச்சிறிதுந்தேரான்
வரிசையினடிசினல்குமடைத்தொழில்வனுக்கீந்தான்.

(இ - புனா) அரசனவனைக்கண்டு நீவந்தகாரண மென்னவென்றுவினாவ, அந்தராக்ஷசன் மகாராசாவே! உம்முடைய வீரகண்டையணிந்த பாதங்களுக்குக் குற்றேவல்செய்யு மெண்ணத்துடன்வந்தேனென்றான்; அதைக்கேட்ட அரசன் சந்தோஷித்து அவன்மோசநினைப்பைக் கொஞ்சமுமறியாமல் கிரமமாகச் சமயல்செய்யு மடைத்தொழிலை அவனுக்குக்கொடுத்தான். எ - று. மடைசோறு, (ச)

வெருக்கொளவிலங்குமாய்க்கும்வேட்டையங்கானநீங்கி
யரக்கணுமுடன்வந்தெய்தவயோத்தியினடைந்துவேந்தன்
மருக்கமழ்குமுதச்செவ்வாய்மதயந்தியோடும்வாழ்நான்
உருக்களினகன்றிறந்தோர்க்கூட்டுநாளுற்றதன்றே.

(இ - புனா.) பயங்கொள்ளும்படி மிருகங்களைக்கொல்லும் வேட்டையாடுகின்ற அழகியகாட்டினைவிட்டு நீங்கி அந்தராக்ஷசனுக்கூடவருப்படி. ராசனானவன், அயோத்தியிற்செய்தோய்ச்சேர்ந்து, வாசனைகமழ்கின்ற செவ்வல்லிமலரையொத்த வாயையுடைய மதயந்தியுடன் வாழ்கின்றநாளில், உடலை விட்டிறந்த பிதர்களுக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்யுநான்வந்தது. எ - று. அன்று-ஏ-இவ்விரண்டிமசை. (இ)

தென்புலவாணர்க்கோகைசெய்யுநாளிதுநாளென்ன
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தன்வசிட்டனைவரித்துப்பூசித்
தன்பினூண்மிசைகவென்றானரக்கன்றனெண்ணந்தீர்ப்பா
னன்கலத்தமுதத்தோடுநருடையுனிட்டானே.

(இ-புனா.) தெற்குத்திசையில்வாழ்கின்றவர்களாகிய பிதிர்களுக்குச்சந்தோஷத்தையுண்டாக்கும் நாளாகிய சிரார்த்தநாள் இந்நாளென்று புரோகிதன் சொல்ல, மனிதர்களைக்காக்கும் அரசனானவன், வசிஷ்ட முனிவனானவழப்பித்து

அன்புடன் ஆராதனைசெய்து அமுதுகொள்ள வேண்டுமென்றான் (வஞ்சித்து வந்திருக்கின்ற) அந்த ராகுதசனானவன், தன்னண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வசிஷ்டமுனிவருக்குப் பொற்பாத்திரத்தில் *நல்லஅமுதத்துடன் நர மாமிசத்தைப்படைத்தான். எ-று ஏ-அசை. (சு)

உயத்தவூன்மனிதரு'ன்னுள்ளத்தினோர்ந்துதாய
மெய்த்தவன்கனன்னுசீறிவெய்யவனவஞ்சமோரான்
வைத்துறுசினத்தானந்தமன்னனைபிறுநீசெய்தாய்
அத்தலைநரனின்னுமரக்கனையாதியென்றான்.

(இ - புறா.) படைத்தமாமிசம் நரமாமிசமென்று தம்முள்ளத்திலறிந்து பரிசுத்தமுள்ள மெய்யானதவத்தையுடைய வதிஷ்டமுனிவர், அந்த அரக்கன் செய்தவஞ்சகத்தை யறியாதவராய், மனங்கொதித்துச்சீறிப், பொருந்தியகோபத்தினையுடையவராய், அந்தமன்னவனைப்பார்த்து, (சிரார்த்தகாலத்தில், அஜம்ம மிசம் படைக்கவேண்டுவது வேதவிதியாயிருக்க அதைவிட்டு) இப்படியக்கிரமமானகாரியம் நீசெய்ததினாலே, காட்டினிடத்திற்சஞ்சரித்து நரமாமிசத்தை உண்ணுமா அரக்கனுக்கிடவையென்று சபித்தார். எ-று.

அஜம்-ஆடு. எவ்வளவு நூனிகளானாலும் ஞானநிருஷ்டியாலறிந்தாலன்றி, உண்மை விளங்குவ தருமையென்பது இதுதான் தெள்ளிதிற் டுலப்படும். (எ)

சாபத்தைநவின்றமேலோன்றன்னுளந்தன்னின்மேய
கோபத்தினின் றுநீங்கிக்கொடியவல்லரக்கன்செய்த
ஆபத்தென்றறிந்துவேந்தேயறிகிலேன்சபித்தவந்த
பாபத்தின்றகைமைதீர்ப்பாய்பன்னிருபருவத்தென்றான்

(இ-புறா.) சாபமிட்ட வதிஷ்டரானவர், தம்முள்ளத்திலுண்டாகிய கோபத்தினின்றும் நீங்கிக் கொடும்தொழில் செய்கின்ற வலியஅரக்கன்செய்த ஆபத்தென்றறிந்து, அரசனே! உன்னாலே நேரிட்ட தல்லவென்றுணராமல், நான் சபித்த இந்தப்பாபத்தின்தன்மையைப் பன்னிரண்டுவருஷத்தில், தீர்ப்பாயென்று சொன்னார். எ - று. (அ)

வரிசிலையுழவன்றனுமறைமுனிதன்னேநோக்கிப்
பெருகியசினத்தனுகிப்பிழைபுரியாதேன்றன்னே
நிருதனாகென்னச்சொன்னநின்னையும்வெய்யசாபம்
புரிசுவனென்றுசாப்பபுனலினக்கையிற்கொண்டான்.

(இ - புறா.) நீண்ட வில்லின்தொழில்பழகினவனாகிய அவ்வரசன் வேதமுணர்ந்த வசிஷ்டமுனிவனானோக்கி மிகுந்தகோபமுடையவனுய்க் கூற்றஞ்செய்யாத என்னை அரக்கனுக்கிடவையென்றுசபித்த உனக்கும் நான்

கொடிய சாடமிடுகிறேனென்று சாபநீரைக் கையில் ஏற்றுக்கொண்டான். எ-று.
தான்குற்றமில்லாதவின் மறுசாபமிடத்துணிந்தனன். (க)

கண்டனன் கலங்கித் தேவமதயத்திகரவல்வேந்தே
எண்டருமன்னர்தம்முட்குரவனாக்தாய்த்நார்யாரே
விண்டெழுமெருளிதீர்வாயென்றவன விளம்பவேலோன்
கொண்டரைச்சாபநீர்தன் துரைமுற்றுளிற்பெய்தான்.

(இ புனா.) மதயத்தியென்னும் அரண்மனைவிபானவள் அதைக்கண்டு மனங்
கலங்கி (மன்னுயிராக்காக்கும்) காவல்பூண்ட அரசனை? யாவரும் எண்ணும்படி.
யானெருடையுள்ளமன்னர்களுந் தன் ஆராய்ப்பாக கோபித்தவர்கள் யாரு
மில்லையே, ஆலால அநிபரித்தொருநின்ற கோபத்தைத் தணிப்பாயாகவென்று
அவள் சொல்ல, வேலேத்து மஃவரசன் தன்கையிலேற்றுக்கொண்ட சாபநீரைச்
சத்தியாசின்ற வீரகலையணிந்த தன்காலில் விட்டுக்கொண்டான். எ-று.
ஏகாரம் - எதிர்மறை. (க)

திருகுறுசாபநீரற்றெமமலரெரிதே. தென்னப்
பூங்கழற்கால்நளங்கேபொள்ளொனக்கறுத்தலோடும
பாங்குனோடிகாணாமன்னங்கன்மாடபாதனாகி
வாங்கருங்குருசாபத்தாலரக்களும்வனத்திற்புக்கான்.

(இ - புனா.) திமையுள்ளசாபநீரினால் செந்தாமரைமலர் தீயிற்படிந்தது
போல் பொலிவுள்ளநாய வீரகண்டையெறிந்த கால்கள் அப்பொழுதே கறுத்த
மாத்திரத்திலு பககத்திலிருப்பவர்களெல்லாங்கூட அம்மன்னவன் கன்மாட
பாதனாகி நீக்குதற்கரிய குருவின்சாபத்தால் ராகததருபங்கொண்டு ஆரணியந்
திற்போய்ச் செந்தான். எ-று. கன்மாவுதம்-என்பது கறுப்பு. (கக)

வேறு.

நெழுமுழங்கிச்செவிடுபடுந்நோடவியிடந்தோறுநெடுவேய்தேய்
ந்து, படுகனவிற்கினையணவச்சுநாறுமயிரக்கவிகள் பதறிப்பாயப்,
புடைகலந்தேனினங்கள் பகன்மதியையிற்றென்னப்புகுந்துமொய்க்
கும், குடுமியவையிடந்தோறும்பலவிலங்கின் குலமனைத்துங்கொலைசெ
ய்துண்டான்.

(இ புனா.) காட்டுத்தீ சடசடவென்றெலிக்கக் கேட்போர்கூடாகள் செவிடு
படுப்படியான பெரியகாடுகின்றோரும், நீட்சியையுடைய ஓர்க்கிலக ளொன்றோ
டொன்று தேய்த்து உண்டாகாநின்ற தீயின் சிகைபொருந்தச் சுறுநாறும்படி
யான உரோமங்களுள்ள வானரங்கள் பதறி மரங்களில்பாயவும், அம்மரங்களி
னித்திலிருக்கும் வண்டுக்கூட்டங்கள் பகலில்தோன்றுஞ் சந்திரனைத் தேன்சு.

டென்றுசுருதி அதலிடத்திற்சென்று மொய்க்கவுமாக இராரின்ற சிகரங்களை யுடைய மலையிடங்கள்தோறும் சஞ்சரித்துக்கொண் டிராரின்ற பலவகையாகிய மிருக்கூட்டத்தையெல்லாங் கொன்று புசித்தான். எ - று.

வானமளாவிய மலையென்பதுதோன்ற பகன்மதியை “ இரூலென்னப் புகுந்துமொய்க்கும்” என்றனர். (க2.)

மாயிருஞரூலப்பரப்பின்மன்னுமுடலனைத்தினுக்குமயானமென்னக் காயுமிரும்பசியுதரக்கனற்குழியைரிணந்துர்த்துக்கழிக்குராளில் தூயவொருமுனிபுதல்வன்புதுவதுவைபுரிந்தவிளந்தோகையோடுந் தீயதிதல்வாளரக்கன்வரவறியானவ்வனத்திற்சென்றான்மன்னே.

(இ-புரா.) மிகுந்த பெருமையையுடைய இவ்வுலகத்தில் அஃன்ற இடமெ ற்கும் பொருந்தியசரீரங்களுக்கெல்லாந் சமிகாடு என்றுசொல்லும்படிசூடுகின்ற மிகுந்தபசியுள்ளவயிருகியதிக்குழியை மாமிசங்களால்நிறைத்துக் காலங்கழிக்கு றாளில், பரிசுத்தமுள்ள ஒரு ரிஷிகுமாரன், புதிதாக விவாகஞ்செய்துகொண்ட இளமைப்பருவமுடைய தன்மனைவியுடன் கொடியவலியுள்ள கொலைத்தொழில் செய்யும் அந்தராக்ஷதன் வருவதையறியாமல் அந்தக்காட்டிற்போனான். எ - று. மன்-ஓ-இவ்விரண்மிகைகள். (க3.)

வந்தவனைக்கண்டரக்கன்வாளெயிறும்பில்வாயும்வயங்கநக்காங் குந்தியுறுபசிதணிக்கவந்தானென்றுன்னுதொறுமுவகைபொங்கக் கொந்துமலர்ச்சிறுகுடுமிமறைமுனிவன் காளைதனைக்குருதிவேட்டு முத்துசினப்புவிசேதாவிளங்கன்றைக்கவந்ததெனமுனிந்துபற்றா.

(இ-புரா.) வந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக்கண்டு, ராக்ஷதனானவன், வாள்போ ன்றகோரப்பல்லும், பிலத்துவாரம்போன்றவாயும், பிரகாசிக்கும்படிநகைத்து, அப்போது தன்வயிற்றில் மிகுந்திருக்கின்ற பசியைத்தணிக்கவந்தானென்று நினை க்குந்தோறும் சந்தோஷம் தனக்குள்ளேபொங்க உதிரத்தைக்குடிக்கவிரும்பி முன்னதாக உண்டாகின்றகொபத்தையுடைய புலியானது ஒருபசுவினிளங்கன் றைப் பிடித்துக்கொண்டதுபோலக் கொத்தாகியபூமாலையணிந்த சிறுகுடுமியை யுடைய வேதமுணர்ந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக் கோபங்கொண்டுபிடித்து எ - று.

எதுகைநோக்கி கொத்து என்பது கொந்துஎன்றாயது, பற்றா என்பது செய் யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்று. (க4.)

கொலைபுரிவானுறுகாலையதுகண்டுவெருவிமலர்க்கொம்பரன்னன், நிலைகளர்த்துகைநெரித்துகெடுங்கண்ணீர் முலைமுன்றினிறைப்பச்சோ ர்த்து, தொலைவிட்புகழ்ப்பரிதிசுலத்தொல்வேந்தேமதயந்திதோயுஞ் செம்பொன், மலைபொருவுமணிமாற்பாவென்றேத்தியினைந்தினையமாற் றஞ்சொன்னான்.

(இ-புனா.) கொலைசெய்யத்தொடங்கும்போது, அதைக்கண்டு ரிஷிபுத்திரனுடையமனைவியாகிய பூங்கொம்பையொத்த அழகுள்ளவன்டயந்துரிதைளர்ந்து, கைகளைநெரித்துக்கொண்டு, நெடியகண்ணீரானது முலைபிளிடத்தை நிறைக்கும்படியாகச்சொர்ந்து, பழமையாகிய சூரியகுலமன்னவனே? மதயந்திஅணையும் பொன்மலையையொத்த அழகியமார்பனே என்று துதிசெய்து மெலிந்து இந்த வசனங்களைச்சொன்னான். எ-று. (கடு)

வல்வினையாலிவ்வுருவம்வாய்ந்தனைநீநிருகர்குலவழியானல்லை
கொல்வதுனக்கடாதுபிறருயிர்க்கு தவிப்புரிவதுங்கள் கொள்கையாமால்
வெல்கதிர்வேற்படைவோந்தேயிலினிறக்கியாநுமுயிர்விடுவேனென்ன
மல்குளிழிப்புனல்பாயத்தொழுதிருந்தோருயிர்ப்பலிவழங்குகென்றான்.

(இ-புனா.) யாவராலும்விலக்கக்கூடாத வலையையுடைய வினையினால் இந்த உருவம்பெற்றனை; நீராக்கூசுகுலச்சந்ததியிற்பிறந்தவனல்லே; ஆதலால் கொல்வதுனக்குத்தகுதியல்ல; பிறருயிருக்கு தவிசெய்வது உங்கள்குணமாம், பகைவரை வெல்லுகின்ற ஒளிதங்கிய வேலாயுதமேந்தும் அரசனே! இவனிறந்தால் நானுமுயிர்விட்டுவிடுவேனென்று நிறைந்தகண்ணீர்பாயப்படித் தொழுதிருந்து ஒப்பற்றதாகிய உயிர்ப்பிகைநீதாவென்றான். எ-று.

குருசாபம்கொடியது என்பதுதோன்ற “வல்வினை” என்றார்.

தனக்குமேலோரானால் ஈ என்றும், சமனானவரானால் தாவென்றும்,கீழ்ப்பட்டவரானால் கொடுவென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். (கசு)

மனமறுகுற்றிவ்வாறுகவன்றுரைக்குமுராரிருதன்மனக்கொள்ளானாய்ப், புனைமலர்த்தார்வேதியனையுயிர்செருத்துத்தசைசகவைத்துப்புண்ணீர்மாந்திக், கனநிணங்கண்முனைகுடர்மென்றருந்தியென்பனைத்துங்கழித்துவாயால், இனவனோராண்முன்னுமிழ்ந்தானென்செய்வாளுமிழ்ந்தவெலாபெடுத்துக்கொண்டான்.

(இ-புனா.) மனம் உடைந்து இப்படியாக வருந்திச்சொல்லுகின்றவார்த்தையை அந்தராக்கூதன் மனதிலேற்றுக்கொள்ளாதவனாய்ப், பூமாலையணிந்திருக்கும் ரிஷிபுத்திரனுடைய உயிரைக்கொன்று, மாமிசத்தையுண்டு, உதிரத்தைக்குடித்துக்கொழுத்திருக்கும் நினைக்கனையும் மூளைகளையும் குடல்களைபு மென்றுதின்னு எலும்புகளையெல்லங்கழித்து வாயினால் ரிஷிபுத்திரன் மனைவியெதிரில் துப்பிவிட்டான் (அதைக்கண்டு எதிர்செய்யும்வலிதனக்கில்லாமையினால்) என்னசெய்வான் அவன் துப்பிவிட்டதையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டான். எ-று.

சதைஎன்பது தசையென்றுயிற்று.

(கஎ)

எழுந்துபடர்கதழெரியினவ்வென்பையிட்டி.றைஞ்சியின்னசெய்தோன், செழும்பதியிற்புகுந்துரிமைமதயந்திமுதலாயதேவியாரைத்,

தழும்பொழுதிலாருயிர்மாண் டொழிகவெனக்கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றித்
தானுங், கொழுந்தெரியிற் புக்கவிந், தாளாண்ட கையுமவ்வனத்திற்குலவு
நாளில்.

(இ-புணர்.) சிகைலிட்டெழுந்து சவாலெவீசுகின்ற மிகுந்த காட்டு
அந்த எலும்பையெல்லாம்போட்டு அக்கினிதேவனைவணங்கி இப்படிக்கொத்த
பாவமானகாரியத்தைச் செய்த இந்தப்பாதகனானவன் சாபர்தீர்த்து வளப்பமுள்ள
தன்பதியிற்சேர்ந்து தனக்குரிய மகயந்திமுதலான தேவிமார்களைத் தழுவும்
போது பெறுதற்கரிய உயிரமாண்டுபோகக் கடவனென்று கொடியசாபஞ்சொ
ல்லித்தானும் சிகைபடர்ந்தெரிசுன்ற அந்தத்தியில்விழுந்திறந்துபோனான்; அதன்
பின்பு ராக்ஷதனாகிய அரசன் அந்தவனத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்
போது, எ - று. தழுவும் என்பது எதுகைநோக்கித் தழுவென்றயது.

பெறுதற்கரிய உயிரென்றது, உயிர்களுக்கு மானிடசரிம கிடைத்தலரி
தென்பதுகருத்து. (கஅ)

வேதமுனிசாபநதீர்த்தரக்கவுருவகலவிறல் வேந்தன் வேளுங்
காதலுறுமுருவெய்திமுன்பு! 1 லயோத்திரகர்சுடிதினையதிச்
சீதமதிவாண்முகத்தாமதயந்திசுலவிநலத்தேறலுண்பான் [வே.
போதகமொளறதனபிடியின்சேவகம்புககெனக்கோயில்புக்கான்மன்

(இ-புணர்.) வேதமுணர்ந்த வதிவ்நருடைய சாபரீங்கி ராக்ஷசருபமா
றவே வெற்றியுள்ள அரசனானவன் முன்போல மன்மதனும் ஆசைகொள்ளத்
தக்க தன் பதமுயவுருவத்தைஅடைந்து வினாவாக அயோத்திரகரிற்சேர்ந்து
குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய மகயந்தி
யென்னும் தன்மனைவிடத்தில் மதுரமுள்ள தேன்போல இனிமையைத்தருகி
ன்றகலவியின்பம் அனுபவிக்க ஒருஆண்யானையானது கிரீடையைவிரும்பித் தன்
பெட்டையானே நித்தினாசெய்யு மிடத்திற் சென்றதுபோல் தன்மனையிற்போ
னான், எ - று. மன்-ஓ-அசை.

முகம் சந்திரனுக்குவமையானதால் அம்முகத்திலுள்ள இதழினுற
தேறல் சந்திரனிடத்தூற்ற அமிர்தத்துக்கொட்டாம். (கக)

வேறு.

கோயில்புக்குநற்குருமணிநெடுமுடிக்குரிசில்
வேயின்மிக்கநல்லுருவமைவெள்வளைத்தோளி
யாயமைக்கணுண்மதயந்தியணிமுலையவாவிச்
தோயுவுற்றனன்மறுத்தனளிலைவிலைவசொன்னு...

(இ-புணர்.) தன்மனையறச்சாந்து நல்ல சிவந்திறிற்முள்ள சத்தினங்கள்
பதிக்கப்பட்ட நெடியமகுடத்தை யணிந்திருக்கும் அரசனானவன் பசியும்கிளி

னழகைப்பார்க்கிழு மிகுந்த நல்ல அழகைமந்த சங்குவனையலணித்தோனே
யுடையவளாகிய மையிட்டகண்களையுடைய மதயந்தியின் ஆபரணங்களணிந்த
நனத்தை ஆசையுடன் அணையப்போனான். அவன்தடுத்துச் சிலவசனங்களை
வகுத்துச் சொன்னான், எ - று. (௨௦)

உற்றவாறொன்று முணர்ந்திலேபோ லுநீயுயர்க்கான்
முற்றுநாடிவல்லரக்கனாய் முனிவரன்சேயைப்
பற்றி நுககிணை கண்டவன் பார்ப்பனிசிறிச்
சொற்றவாசகங்கென விளைந்தவை சொல்வான்

(இ - புறா.) உனக்குச்சம்பவித்தமுறைமையை நீசிறிதும் அறிந்திலேயோ
(அது என்னவெனில்) நீ ராஜகுமராய் உயர்ந்தகாடுகளெங்கும் ஆகாரத்தைவிரும்
பித்திரியுட்போது அவவிடத்தில நேரிட்ட ஒரு ரிஷிபுத்திரனைப்பற்றிக்கொண்டு
கொன்றுதின்றாய், அப்போது அவன்மனையியானவன் கோபித்துச் சாபங்கூறிய
தைக் கேளெனச் சமட்டித்த காரியங்களைச் சொல்லுகின்றான், எ-று போலுமெ
ன்பது-முன்னியைசை. (௨௧)

இணையிலி தவென்கொழுநனையின் னுயிருண்ட
பனைநெடும்புயமனவையதியிற்றிபுகுத்துள்
துணைவிமடர்கடந்தணைமுலைச்சுவமொர்பிறுக
அணையுநாளுயிரிற் கதியென்றழல்பு சந்தவிர்தான்.

(இ-புறா) ஒப்பில்லாத என்கணவனுடைய இனிய உயிரைநீக்கிய பருத்து
நீண்டபுயங்கையுடைய மன்னவனே? அயோத்திககரிற் சேர்ந்து உன்பனைவிய
ருடைய இரண்டேகங்களின் தழும்புகள் மார்பில் அமுந்தும்படி அணையுநாளில்
உயிரிற்றுபோகக்கடவையென்ற தீயில் விழுந்திறந்தான். எ-று.

உலகத்துற்றவை எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்துள்ளது உயிராதலின் “இன்னு
யிர்” என்றனர். (௨௨)

அன்னதாலெமையணைவாதற்கடாதுனக்கென்றான்
மன்னர்மன்னனுட்பசியினுல்லருந்தியவொருவன்
பொன்னினன்கலத்தமுதுபெறுணப்பொறியிலான்போல்
இன்னலெய்தினன்காமவேள்கணையினுடைந்தான்.

(இ-புறா.) அப்படிக்கொத்தசாப நேரிட்டிருக்கிறபடியினாலே எங்களை
யணைவதற்கு உனக்குத்தகாதென்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட மன்னர்மன்ன
னாகிய கன்மாடபாதவரசனானவன் பசியினுல்லருந்திய ஒருவன் பொன்னுலாகிய
நல்லபாத்திரத்தில் அன்னமிடப்பெற்றும் உண்ணுதற் குடியோகமானஉறுப்புகளி
ல்லாதவனாகியதுபோல் புன்மதபாஷத்தினால் துன்பமுண்டாக்கி இடைந்து நின்
ருன், எ - று.

பெண்ணலத்தினைப்பெறுதவர்கவினைப்பெறுதார்
பெண்ணலத்தினைப்பெற்றவரேமகப்பெற்றார்
பெண்ணலத்தினும்மகவுபெற்றிருமையும்பெறுவார்
பெண்ணலத்தினுலன்றியோர்பெறும்பொருளின்றே.

(இ-புரை.) பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப்பெறுதவர்கள் புத்திரர்களைப் பெறுதவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப்பெற்றவர்களே புத்திரர்களைப்பெற்றவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிப்பதினால் புத்திரர்களைப்பெற்று இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அடைவார்கள்; பெண்ணின்பத்தினுலன்றிப்பெறும்பொருள் யாதொன்றுமில்லை, எ-று, ஏ-அசை. (௨௪)

உந்துநீர்க்கடலுடுத்தபார்முழுவதுமொருங்கே
வந்துதாடொழுமரசியல்வளமெலாம்பெறினும்
இந்திராதியர்பெறும்பதத்தருக்கையெய்திடினு
மைந்தரின்றியேவாழ்வதுவாழ்வுமற்றன்றே.

(இ-புரை.) அலைவீசுகின்ற கையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த ஓயியிலுள்ள எல்லாரும் ஒருகூட்டமாகவந்து பாதங்களிற்பணியத்தக்க அரசுக்குரிய உள்ளங்களெல்லாம்பெற்றிருந்தாலும், (அல்லது) தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களையதங்களிலிருக்கும் பேறுகள்பெற்றாலும் புத்திரரில்லாமல் வாழ்வதுவாழ்வல்ல எ-று, மற்று-அன்று-ஏ-அசைகிலைகள். (௨௫)

என்றுபற்பலசிக்தையிலெண்ணிவேவிறைவன்
சூன்றுமாண்புடைத்தரசியலினியென்றுங்குறியா
னின்றுமாதவம்புரிவதேகடனெனநினைந்து
சென்றுகாணடைந்தருந்தவஞ்செய்தனனிப்பால்.

(இ-புரை.) என்று பலவாகத்தன்மனதிலெண்ணிக்கொண்டு வேலாயுதமேந்தும் அரசன் நாம் துறந்துவிட்டால் இனி அரசியல்குன்றுந்தன்மையையுடைய தாகுமேயென்பதையுங்குறியாதவனாய், வளத்திற்போயிருந்துகொண்டு பெருமை பொருந்திய தவஞ்செய்வதே நமக்குமுறைமையென்றெண்ணி இல்லாழ்க்கையைத்திறந்துபோய்க் காட்டிற்சேர்ந்து அரியநவத்தைச் செய்தான், இப்பால் நடந்ததென்னவெனில், எ-று. (௨௬)

வேறு.

காவலன் தனக்குப்பின்னோர்தான் முனையிலில்லையென்று
பூவுய்யத்திலுள்ளோர்புகல்வதும்பெருந்தாரநிறு
யாவையுமுணர்ந்தீதிவசிட்டனுங்கியலினாய்ந்து
பாவருந்துயரந்தீர்க்கும்படிநினைத்தினையசெய்தான்.

(இ-புறா.) நம்முடைய அரசனுக்குப்பின்பு (இந்தராச்சியத்தைக்காப்பதற்கு) ஒருபுத்திரனாவதில்லையென்று இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களிரக்கமுற்றுச் சொல்வதும், பகைவருடைய வீரப்புகழை இவைகளைப்பெல்லாம் அப்போது அறிந்த நீதியுள்ள வதிஷ்டமுனிவரானவர் தருமசந்தானமுண்டாக்கலாம் என்கிற வாக்கியத்தை ஆராய்ந்துணர்ந்து நேரிட்டிருக்கிறதாயத்தை நீக்கும்படியெண்ணி யிர்தக்காரியத்தைச் செய்தார். எ-று. (௨௭)

அருந்ததிபனையகற்பினமதயந்தியணங்களுள்பாற்
பொருந்தியின்கலவிதுய்த்தோர்புதல்வனைத்தந்துதீரா
இருந்தயருலகந்தீரவியற்றினன்முனிவனிப்பாற்
பெருந்தகைதவஞ்செய்வானைப்பேய்மகளொருத்திபற்றி.

(இ - புறா.) அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடைய மதயந்தியென்னும் தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளிடத்திற்சேர்ந்து இனியகலவியெய்து ஒருபுத்திரன் உற்பத்தியாகும்படியுரிந்து உலகத்துக்குநேரிட்டிருந்த மிகுந்ததயாரந்திரும் படி வதிஷ்டர்செய்தார்; (அங்கப்பட்டியிருக்கக் காட்டில்நடந்ததென்னவெனில்,) தவஞ்செய்கின்ற பெருந்தகையாகிய அரசனை ஒருபேய்மகன்தொடர்ந்து. எ-று.

அரசனில்லாததேசம் உயிரில்லாதசரீரத்தையொக்குமாதலால், தர்மசந்தானமுண்டாக்குதல்சாஸ்திரவியதியே. இப்படித்தர்மசந்தானமுண்டாக்குகிற முனிவருக்காவது ஸ்திரிகளுக்காவது தவத்திலும் பதிவிரதாதருமத்திலும் பழகில்லை; அவ்வாறுசெய்ய இசையாவிட்டால், பட்டத்தயானையைக்கண்டிப்பச் செல்லவிட்டு அதனால் எடுத்துக்கொண்டுவரப்பட்டவனுக்குப் பட்டங்கட்டத்தக்கது. (1)

பிறையெயிறிலங்கக்கண்கள்பிறங்கொகிதவசச்சிறிக்
கறைவிடமுருத்துவல்லேதொடர்தல்போற்றொடரக்கண்டாங்
கறைகழற்குரிசிராணுமலகைமாதொருத்திபற்று
முறைமையேதென்னவேதமுனிவனாவினுவினானே.

(இ - புறா.) பிறைபோல வளைவாகிய தந்தங்கள்பிரகாசிக்கவும், கண்களிலிருந்து மிகுந்தஜீப்பொறியானதுசிறந்தவும், சிரிக்கரியவிடமானது கோபித்து விரைவாகத் தொடர்தல்போலத் தன்னைத்தொடரக்கண்டு ஒலிக்காரின்ற கீரகண்டையணியும் அந்தமன்னவன் ஒரு பேய்மகளானவன் எண்ணப்பற்றுதற்குக் காரணமென்னவென்று அங்கிருக்கும் வேதமுணர்ந்த முனிவர்களை வினா. எ - று. ஏ அசை. (௨௮)

கேட்டலுமுனிவரெல்லாங்கிளியெனமிறுந்துமாதர்
மோட்டிள்முலைகள்பாய்ந்துமுருகுசொப்பளிக்குந்தாரோய்
காட்டிலிலரக்கணுய்முன்காணவேதியனைகொன்
நீட்டியபாவங்கள்டாயணையர்யெய்திறென்றார்.

(இ - புரா.) அவன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டமாத் திரத்தில அந்த முனிவர்களெல்லாரும் (அவனைப்பார்த்துக்) இளியைப்போல வசனிக்கின்ற மாதர் களுடைய உயர்வாகிச் சாயாததனங்களப்பட்டுத் தேனைக்கொப்பளிக்கும்படியான (பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்தொடுக்கப்பட்ட) பூமாலையணிந்தமன்னவனே? நீமுன்ன ராகூதனாய்க் காட்டிச் சஞ்சரிக்கும்போது அங்குநெரிட்டவாலிபனாகிய ஒரு ரிஷிபுத்திரனைக்கொன்று சம்பாதித்துக்கொண்ட பாவங்கண்டாய் இப் போதுபேயாகவந்து உன்னைப்பற்றிக்கொண்ட தென்றார்கள். எ - று. (௩௦)

மாதவரிசைப்பக்கேட்டேமன்னனுமிதனை நீக்கச்
சேதுவேமு கலாயுள்ள புனிதமார்தீர்த்தம்யாவுங்
காதலான்மூழ்கிமுழங்கிக் கடவுளாலயங்களைத்திப்
பாதகங்னைகடர்க்குமபதிபலவணக்கஞ்செய்தான்.

(இ - புரா.) முனிவர்சொல்லக்கேட்ட மன்னவனும் இந்தப்பாவத்தை நீக்கச் சேதுமுரலாயுள்ளபுனிதமாகிய தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஆசையுடன் தனித் தனியே மூழ்கியும், சிவாலயங்களிற் றோய்ப் பரமசிவனைத் துதிசெய்தும் இப்படியாகப் பாவவினைகளைத் தீர்க்கத்தக்க அனேகம் ஸ்தலங்களிற் றோய் வணங்கினான். எ - று. (௩௧)

அங்கண்மாஞாலவட்டத்தாலயந்தலங்கடிர்த்தம்
எங்கனு முழன்றும்பாவந்தீரகலாதிருத் தலாலே
வெங்கதிர்ப்புரவிமானேறர்விலங்கெயின்மிதிலைஞாங்கர்
மங்குரோய்பொழிசின்மேவிறுத்தகுறறிருந்தான்மன்னே.

(இ-புரா.) அழகிய இடத்தையுடைய பெரியபூமியினிடத்திலுள்ள ஆலயங் கள், ஸ்தலங்கள், தீர்த்தம் எங்குமுழன்றுதிரிந்தும் தனக்குநெரிட்ட பாவநீரா மலிருப்பதினாலே வெப்பம்பொருத்திய சூரியனுடைய குதிரைக்கட்டியதேரானது ஒதுங்கிப்போகத்தக்கதாக உயர்வையுடைய மதில்கூழ்ந்த மிதிலைகூர்த்துச்சமீ பத்திலிருக்கும் மேகமண்டலத்தையளாவிய ஒருசோலையிற்சேர்ந்து வருத்தங் கொண்டிருந்தான் எ-று. மன்-ஓ அசைகள்.

பாடல்களினிறுதியிலவரும் மாத-மன்-ஆல்-அரோ-ஓ-அன்று-ஏ இவை கள் அசையெனக்கொள்க. இவைகளிற்சிலபாடலின்மத்தியில் ஏகதேசமாகவரு வதுமுண்டு. (௩௨)

ஆண்டகையிருந்தகாலையருந்தவமுனிவர்குமு
ஈண்டுசெங்நதிரோன்றேன்றிவருவதேயேய்ப்பவொல்லே
காண்டகுலியபிழேடுகெவுதமன்வந்துதேதான்றப்
பூண்டபேருவகைப்பாங்கப்புரவலன்வணங்கிநின்றான்.

(இ-புரா.) அரசனப்பழியிருந்தபோது அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் அருகிற்கூழ்த்தவரச் சூரியன்உதயமுடையிஷ்டவலத்திற் வருவதையொப்பாக யாவ ருந்தரிசிக்கத்தக்க வியப்புள்ள (தவவேடத்துடன்) கவுதமரிஷிவினாவாகவந்து

தொண்டங்கண்டு தனக்குண்டாகிய பெரியசந்தோஷம் அதிகரிக்க, அம் மன்ன வணங்கிரினுள். எ - று. (௩௩)

நின்மன்னவனை நோக்கிநீபெருவளங்கண்மேலி
நன்றிருந்தனையோவென்றுமுனிவரனவிலவன்னேன்
என்றுநின்னருளைச்சேர்ந்தோர்க்கெய்திடாதிமையேனும்
ஒன்றுளதுநாக்கக்கேட்டியுத்தமவென்றுசொன்னான்.

(இ - புறா.) வணங்கிரின்றவேந்தனைக் கவுதமரிஷியானவர்பார்த்து ராசனே? மிகுந்தசெல்வத்தைப்பொருந்திச் சுகமாக இருக்கின்றனையோ வென்று வினாவு அவ்வரசனானவன் (சுவாமீ) உம்முடைய கிருபையைப்பெற்றவர்களுக்கும் ஒருகாலத்தான் துன்பங்களேரிடாவாகிலும், ஒன்றுண்டு அதனைச்சொல்லுகிறேன் உத்தமமோ கேளுமென்றுசொன்னான். எ - று. (௩௪)

எங்குலக்குரவன்முன்னுளியம்பிவசரபத்தினால்
வெங்கொலையரக்கனாகிவேதியற்கொன்றபாவர்
தங்கியோரலகையாகித்தமியனைத்தொடர்தலாலே
அங்கதுதணிப்பானெண்ணியளவிலாவேள்விசெய்தேன்.

(இ - புறா.) எங்கள் குலக்குருவாகிய வதிஷ்டர் முன்னாள் உரியசரபத்தினால் நான்கொடிய கொலைத்தொழில்செய்யும்ராக்ஷதனாகி ஒரு பிராமணனைக்கொன்ற பாவமானது ஒருபேயாகி ஆதரவில்லாத எளியேனைப்பற்றித்தொடர்தலினாலே அந்தப்பாவத்தைத்தீர்க்கஎண்ணி அளவில்லாத யாகஞ்செய்தேன். எ - று. (௩௫)

எண்ணினல்லறங்கள்செய்தேனெண்ணின்மந்திரவின்மேதேன்
புண்ணியதலங்கடர்த்தமாலயம்பலவும்போனே
ஹண்ணியசாகமுலபலங்களைநுகர்ந்தியான்முன்
பண்ணினேன்விரதங்கோடிபாவகமனந்தஞ்செய்தேன்.

(இ - புறா.) அளவில்லாத நல்லதருமங்கள்செய்தேன்; அளவில்லாதமந்திரங்கள்செய்தேன்; அனேகமாகிய ஸ்தலயாத்தியையும் தீர்த்தயாத்தியையும் செய்தேன்; சிவலயங்களும்டோனென்; (அவைகளும்ல்லாமல்) நுட்பமாகிய இவைகளும்கிறங்குகளும் உண்டு, என்முன்னே அனந்தம்விரதங்களும் அனுஷ்டித்தேன்; அனந்தந்தியானமுஞ்செய்தேன். எ - று. (௩௬)

இவவண (பலபயல்காலநாநதுடலனாதேதனனந
வவ்விபபாவநீங்கப்பெற்றிலேன்மறைக்குமெட்டாத்
கிவ்விபமுணர்ந்தோயின்முன் நிருமுதக்கருணைபெற்றேன்
அவ்விபமகன்றேனுய்வானருளெனவடியிலவீழ்க்தான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அகந்தங்கூலந்திரிந்து உடலினைத்தேனல்லது, என்னைப்பற்றிய பாவந்தொலையப்பெற்றிலேன்; வேதத்துக்குமெட்டாத மெய்ஞ்ஞானப்பொருளையுணர்ந்தவரே! இன்றுதேவீருடைய திருமுகக்கிருபையைப்பெற்றேன்; அதனால் பாவத்தை நீக்கினவனானேன்; இனி நான் கடைத்தேறும்படி கிருபைசெய்யுமென்று அவர்பாதத்தில்வணங்கினான். எ - று. (௧௭)

முனிவனுமிரங்கியஞ்சென்மொய்ம்மலர்த்தாரோய்முக்கட
டனிமுதலொருவனுண்டத்தகவினோனருளால்யார்க்கு
நனியிருவினைகடர்ப்பானயந்தகோகன்னமுண்டென்
நினிதுணர்ந்திலேபோலுமத்தலத்தியல்புகேண்மோ.

(இ-புறா.) கவுதமருமனமிரங்கி நெருங்கியபூமாலையணியு மன்னவனே? நீயப்பபாதே. திரிநேத்திரங்களுடைய ஒப்பற்ற முதலாகிய பரமசிவனொருவனுண்டு; கிருபையுள்ள அந்தக்கடவுளின் அருளால் மிகுந்த இருவினைகளைத்தீர்த்தற்குயாவரும் விரும்புகின்ற கோகன்னமென்னு மொரு தலமுண்டென்று இனிதாக நீ யறிந்ததிலையோ? அந்தத்தலத்தின் மகிமையைக்கேள். எ-று. போலும்-மோ-அசைச்சொல். (௧௮)

மந்தரகிரியும்வெள்ளிமால்வனாயிடமும்போல
எந்தைவாழிடமும்தேயிந்திரனயன்மால்விண்ணோர்
சந்திராதித்தர்வேண்டுந்தவம்புரியிடனுந்தால
யைத்துபாதகத்தோரேனுமடையின்வீடளிக்கும்வேந்தே.

(இ-புறா.) அரசனே? மந்தரகிரியில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் பெரியவெள்ளிமலையாகிய கயிலாசகிரியினிடத்தில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் நம்மையொருவ பரமசிவன் வீற்றிருக்குந்தானமும் அந்தக்கோகன்னமாம். அந்தத்தலமானது தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், தேவர்கள், சந்திரன், சூரியன் என்னும் இவர்கள் வேண்டுந் தவஞ்செய்யுமிடமுந்தானாகிப் பஞ்சமாபாதகரேயானாலும் தன்னிடத்திலவந்து சேர்வார்களானால் (அவர்களுக்கும்) மோகூத்தைக் கொடுக்கும். எ-று. பொய், கொலை, களவு, கன், காமம், எனப் பாதகப்ஐந்து. (௧௯)

எத்தலஞ்சென்றுந்திராவிடும்பைநோய்வினைகளெல்லாம்
அத்தலவினைக்குமுன்னரகன்றிடுமுடுக்கோனானுஞ்
சித்திரபானுவாலுமகன்றிடாத்திரவிட்டன்
தத்துவாம்புரவிமானேற்றத்தபனனாலகலுமாபோல்.

(இ-புறா.) சந்திரனாலும், அக்கினிதேவனாலும், நீங்காத இருட்கூட்டமானது தாவிச்செல்லுகின்ற பச்சைக்குதிரைகள்கட்டிய தேவையுடைய சூரியனால் நீங்கு

மாறுபோல எந்தத்தலத்திற்சென்றுத் தீராத துன்பமுள்ள பிறவினோயைத்தரு
கின்ற வினைகளெல்லாம் அந்தத்தலத்தை நினைக்குமுன்னமே நீக்கிவிடும். எ-று.

ஒன்றுமுற்றுணராரேனுமொப்பில்சீர்க்கோகன்னத்திற்
சென்றொருநிமிடம்வைகிற்சிறந்தவேறொருதலத்திற்
கன்றுமைம்புலனுமோப்பிக்கற்பகாலஞ்செந்தீயி
னின்றருந்தவங்கள்செய்யுகெடும்பயன்பெறுவர்கண்டாய்.

(இ-புரை.) யாதொன்றையுமாராய்ந்தறியுந் தன்மையில்லாதவர்களாயிருந்
தாலும் ஒப்பில்லாத பெருமையையுடைய கோகன்னத்திற்சேர்ந்து ஒருநிமிஷப்
பொழுது தங்கியிருந்தாலும், சிறப்புப்பொருந்திய வேறொருதலத்தில ஐம்புலன்க
ளையும் அடக்கிக் கற்பகாலம் அக்கினிமத்தியிலிருந்து அருமையாகிய தவங்கள்
செய்தலால் வரத்தக்க அழியாதபயனைப்பெறுவார்கள். எ-று. (சக)

வேறு.

அப்பதிதன்னிலலங்கிலேவேலோய்
வைப்பெனவாழ்வருண்மாபலலிங்கம்
ஒப்பிலதாகியுறைந்துவிளங்கு
மெய்ப்படுகாதைவிரித்திழன்முன்னாள்.

(இ-புரை.) பிரகாசியாநின்ற தகட்டுவடிவுள்ள வேலாயுதமேந்தும் அர
சனே? அந்தக்கோகன்னத்தில் புதையலிட்டதனம் (கலாடெடுத்தவனுக்கு வாழ்
வைத்தருவதுபோல் தன்னைத்தரிசித்தவர்களுக்குப்) பெருவாழ்வையருளுகின்ற
மாபலலிங்கமானது, ஒப்பில்லாததாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதனு
டைய உண்மையான சரித்திரத்தை விவரித்துச் சொல்லில் முன்னாளில். எ-று.

ஒருவன் பாடுபட்டுத்தேடாது பாரிற்புதையுண்ட திரவியங்கிடத்தால் சுகம
டைவதுபோல யாதொருதவமும் செய்யாமலே சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்கள்
எனிகில் சிவத்தையடையலா மென்பதுகருத்து. (சஉ)

விலங்கலின்மாதவமெய்துதல்கண்டு
நலங்கெழுநாதனயந்தொருலிங்கம்
வலங்கொளநல்கிமகிழ்ந்துரைசெய்வான்.

(இ-புரை.) இலங்கைக்கு மன்னவனுகிய இராவணனுனவன் வெள்ளிமலை
யாகிய கயிலாசகிரியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்ததை அருள்மிகுந்த பரமசிவன்
கண்டு கருபைகூர்ந்து உறுதிக்கொள்ளும்படி ஒருலிங்கமொருத்தருளி மகிழ்ச்
செய்தான் திருவாய்மலர்ந்தருளினான். எ-று. (சக)

மான்லரக்கரின் வாழ்பதிதன்னுள்
யானுதவுஞ்சிவலிங்கமிருப்பின்
நன்முறையவ்விவங்கையமர்க்காய்
வரன்வரமால்வன்வந்தென்மலைந்தென்.

(இ-புறா.) பெருமையுள்ள இராவணனே! உன்னுடைய வாழ்வுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தினிடத்தில் இப்போதுநாமருளிச்செய்த இந்தச்சிவலிங்கமிருந்தால், இந்த இலங்கைப்பட்டணமானது ஒருகாலத்தமிழிவரது(இதுவுமல்லாமல்) தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்களும் விஷ்ணுவும் பிரமனும் போர்செய்யவந்து எவ்விதப்போர் செய்தால்தானென்ன (அந்தப்பட்டணத்துக்கொரு குறையும் நேரிடாது.) எ-று. (சூச)

உன்தியினேறலொழிந்தனையேகிச்
சீர்பெறுநின்பதிசேர்த்துதிமற்றோர்
பார்மிசைவைத்திடல்பார்மிசைவைத்தால்
ஒதருலிங்கமெடுக்கவொணுதால்.

(இ - புறா.) தேரின்மேலேறிக்கொண்டு போவதைவிட்டு(நடந்துபோய்ச்) செல்வமிருந்துள்ள உன்னாரில் (இந்தச் சிவலிங்கத்தை) ஸ்தாபனஞ்செய், அவ்விடம்விட்டு மற்றொரு பூமியினிடத்தில் வைக்காதே. வேறொரு பூமியினிடத்தில் வைத்தால் சொல்லுதற்கரிதாகிய மகிமையுள்ள இந்தச்சிவலிங்கம் மறுபடியெடுக்கவொண்ணாது, எ - று. (சூசு)

என்னங்கழத்தியளித்தவிலிங்கந்
தன்னொடரக்கன்வழிக்கொடுசாரப்
பொன்னகர்வானவர்பொள்ளெனமேவி
மன்னினரைங்கரவாரணமுன்னர்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து கொடுத்தருளிய சிவலிங்கத்தை யேந்திக்கொண்டு இராவணன்வழிகடந்தான். அதையறிந்த பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் ஐந்துகரங்கையுடைய யானைமுகக்கடவுளாகிய விநாயகரிடத்தில் அஞ்சிக்கரமாகப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ - று.

பொள்ளென ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல். என் என்பது என்ன என்பதன் குறைய. (சூசு)

பொன்

இதுகரலமரக்கன்

முக்கணனுமழிப்பதுமுற்றி
நிக்கணமேயிடைபூநிழியென்கூர்.

(இ - புறா.) துதிக்கையையுடைய யானைமுகவிநாயகமூர்த்தியே! இராவணனைவனிப்போது (பரமசிவன்கொடுத்தருளிய) சிவலிங்கத்தைக்கொண்டுபோய் அந்தவிசாலமான இடமுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தில் ஸ்தாபிப்பானேயானால் திரிநெத்திரங்களையுடைய அந்தப்பரமசிவனாலும் அழிப்பதுமுடியாது (ஆகையால் இலங்கைப்பட்டணத்தில் கொண்டுபோகவொட்டாமல்) இப்பொழுதே அதற்கு இடையூறுசெய்தருளென்றார்கள். எ - று. (சஎ)

உம்பர்வருந்தியுரைப்பதுகளா
நம்பனளித்தகையானனநாதன்
பம்புபுனற்கிறைவாபட்டர்செய்வோன்
வெம்புவயிற்றைநிறைக்கெனமேலோன்.

(இ - புறா.) தேவர்கள் இப்படியாகவருந்தி விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள் ளுகுகுறையைப் பரமசிவனின் தருளிய (மூத்தநாயனாராகிய) துதிக்கைபொருந் திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நிறைந்தள்ள நீர்க்கிறைவனாகிய வருணனைப்பார்த்து, வருணனே? தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யத்தக்கவனாகிய இராவணனுடையவயிற்றில் நீர்நிறையச்செய்யென்று கட்டளைவிட்டருள, அந்த வருணதேவனுனவன். எ - று.

எங்கும்பரவுந் தன்மைத்தாதலின் “பம்புபுனல்” என்றனர். (சஅ)

ஆமிஃதென்றவரக்கனகட்டில்
நீர்மிசுவித்தலினீர்தொடுகிற்பான்
போமவன்முன்னரெதிர்த்துபுனைழக்கை
மாழுகன்வந்தனன்மாமறையோனாய்.

(இ - புறா.) அனைக்கெட்ட வருணதேவன், இந்தக்காரியம் அடியேனு ளாகுமென்று அந்த இராவணனுடையவயிற்றில் நீர் அதிகரிக்கும்படி செய்ததி னால் நீர்தொட்டுக்கொள்ளுதற்குப் போகாநின்ற இராவணனுக்குமுன்னே தவா ரம்மொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைமுகவிநாயகராவணவர் பெருமைபொ ருந்திய ஒருபிராமணரூபங்கொண்டு எதிராகவந்தார். எ - று.

தவாரத்தையுடைய துதிக்கைகளன்பதுதோன்ற “புனைழக்கை.” என்றனர்.

மல்லணிதோளவன்மாமறையோயிவ்
வெல்லையினிப்பெய்தியாண்வருகாதும்
அல்லமர்க்கண்டனையங்கதரித்தே
நில்லெனவந்தநெடுந்தகையோனும்.

(இ - புறா.) பலம்பொருத்திய தோனையுடைய இராவணன் (எதிரில்வந்தவனாக்கண்டு) பெருமையுள்ள பிராமணனோ! நீர்தொட்டுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நான்வருமனவும், தருமைநிறத்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவசொரூபமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானே உம்முடைய அழகிய கையிலைவத்துக்கொண்டிருமென்று சொல்ல மிகுந்தபெருமையுள்ள அந்தப்பிராமணர் சொல்லுகிறார். எ - று.

இங்கு அல் என்றது, இருண்ட ஆலகாலவிஷத்தை.

(இர)

இச்சிவலிங்கமெடுத்திவணிப்பா
னச்சிலேவேலவநான் வலியில்லேன்
முச்சொல்விளித்திடுமுன்ன ணுகாயேற்
கைச்சிவனைப்புலிகாட்டுவனென்றான்.

(இ - புறா.) விஷம்போலக்கொடுமையுள்ள தகட்டுவடிவமான வேலேந்தும் இராவணனே! நான் இந்தச்சிவலிங்கத்தையேந்திக்கொண்டிருக்கும்படியான சகத்தியில்லாதவன்; (ஆதலால்) மூன்றுசொல் அழைப்பதற்குமுன் நீவராவிட்டால், என்கையிலிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூமியிலைவத்து விடுவேனென்றார்.

செங்கணரக்கனிசைந்தயல்சென்றான்
வெங்கதவேழவிநாயகன்முக்கால்
இங்கணைவாயெனவெய்திலனாக
அங்கையிலிங்கமகன் புலிவைத்தான்.

(இ - புறா.) கோபக்குறியாகிய செம்மைநிறமுள்ள கண்களையுடைய இராவணன் அதற்குச்சம்மதித்து, அப்புறம்போனான். வெவ்விடகோபங்கொள்ளும் யானை முகத்தையுடையவிநாயகமூர்த்தியானவர், இராவண! இங்கேவா, இராவண! இங்கேவா, இராவண! இங்கேவாவென்று மூன்றுதரம் அழைத்து அவன்வராமையினாலே தம்முடைய அழகியகையினிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தை விசாலமாகிய பூமியினிடத்திலைவத்துவிட்டார். எ - று. (இஉ)

அவ்வழியோடியடைந்தவரக்கன்
றிவ்வியமண்மிசைசேர்ந்ததுகாணு
எவ்வமிலாதவிஷங்கமெடுத்தான்
வவ்வ லுறாமையின்மாபலமென்றான்.

(இ - புறா.) அந்தவிடத்தில் அதிகவினாவாக ஒழி நீர்தொட்டுக்கொண்டு வந்த இராவணன் சிவலிங்கம் பூமியினிடத்திருப்பதைக்கண்டு குற்றமில்லாத அந்தச்சிவலிங்கத்தையெடுத்தான். அது தன்னுடையக்கூடாததாயிருந்ததினாலே இதுமகாபல லிங்கமென்றான். எ - று. (இரு)

காசிரக்கனுரைத்ததுகண்டே
பேசினர்மாபலவிசனெனும்பேர்
விசியகைகொடுமீட்டுமெடுத்தா
னேசவிலிங்கநிமிர்ந்ததுரைந்தே.

(இ-புணா.) சிவநேசத்தில்பழுதில்லாத இராவணனானவன் சொன்னதை அறிந்து அந்தச்சிவலிங்கத்துக்கு மாபலலிங்கமென்று பெயரிட்டார்கள். இராவணனானவன் மறுபடியும் நீண்டகையினால் தன்பலங்கொண்டமட்டும் எடுத்தான். (அப்படியெடுத்தபோது, அன்பைத்தருகின்ற அந்தச்சிவலிங்கமானது குழைந்துநீண்டது. வேறு.

ஆவினது செவிபோலவவ்விலிங்கநிமிர்வுறலான்
மேவினது கோகன்னமெனும்பெயரவ்வியன்பதிக்குக்
காவனையகைத்திரளாற்குன்னதரக்கன் மறைமதலைத்
தேவனது குடுமிமுடிப்புடைத்தனன்றன் சினமிகவால்.

(இ-புணா.) அந்தச்சிவலிங்கமானது பசுவின் காதுபோல நீண்டபடியினாலே, பெருமையுள்ள அந்தத்தலத்துக்குக் கோகன்னமெனும்பெயர் பொருந்தியது. இராவணனானவன், மனங்கொதித்துச்சோலையையொத்த இருபதகைகளாலும் பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டிருக்கும் விநாயகமூர்த்தியின் சிகையுள்ள சிரசில் தன்கோபமிகுதியினால் குட்டினான். எ - று. (௩௫)

புடைத்தவுடனுருத்தெழுந்துபொழிமதவாரணமுகத்தோன்
அடித்தலமுமணிமுடியுமகலிடமும்விசும்புமுறப்
படைத்தவுருவெனநிமிர்ந்துபணைக்கரத்தாலிராவணனைப்
பிடித்துமணிக்கழங்கென்னவெறிந்தெறிந்துபிடித்திடலும்.

(இ-புணா.) குட்டினவுடன் மதநீரைப்பொழிசின்ற யானைமுகத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர், கோபித்தெழுந்து திருவடியும் அழகியதிருமுடியும், விசாலமுள்ள பூமியிடத்தும் ஆகாசத்தினிடத்துமாகப் பொருந்தப்படைத்த சொரூபம்போல ஓங்கி (விசுவரூபங்கொண்டு) பனைபோன்ற துதிக்கையினால் இராவணனைப்பிடித்து அழகியகழற்சிக்காயபோல் (பூமியில் விழுவாட்டாமல்) பலதரமேலெறிந்து பிடித்திடவும். எ - று. (௩௬)

மறையோனென்றுறுநினைந்துமடமையினுலீதிழைத்தேன்
பிறையோங்குமணிமகுடப்பெருங்களிறேபிழைசெய்தேன்
இறையோனெபொறுப்பதுனக்கியல்பென்றென்றிரந்தேத்த
பொறையோடுமுமைபுதல்வன்புவிபிலரக்கனை விடுத்தான்.

(இ-புறா.) என்னுடைய பேதைமையினாலே பிராமணப்பிள்ளையென்றெண்ணி இந்தக்காரியத்தைச் செய்தேன். பிறையணிந்தோங்கிய மணிகுடத்தை யுடைய டெரியயானைமுக விநாயகமூர்த்தியே? அடியேன் பிழைசெய்தேன் இறைவனே? பொறுத்துக்கொள்வது தேவர்க்குத் தகுதியென்று பலதரஞ்சொல்லி யிரந்த, துதிசெய்யப் பார்வதிபுத்திரராகிய விநாயகமூர்த்தியானவர் பொறுமையுடையவராய், இராவணனைப் பூமியில் விட்டார். எ - று. (௫௭)

நிருதர்குலத்திலேவந்தேரின துபிழையாம்பொறுத்தும்
கிருபதுசெங்கரத்தாலுமெழின் மலரோனுனக்களித்த
ஒருபதுமாமுடித்தலையுமுறப்புடைத்தியெனலோடுங்
குருதிநிறங்கொளப்புடைத்துக்குனித்தாடியுவப்பித்தான்.

(இ-புறா.) பலமுள்ள ராகுத்தகுலத்தரசனாகிய இராவணனே! நீ செய்த குற்றத்தை நாம்பொறுத்துக்கொள்வதற்கு, அழகிய செந்தாமராமாலிலிருக்கும் பிரமன் உனக்குக்கொடுத்த இருபதுசிவந்தகைகளாலும், பெருமையுள்ள மகுட மணிந்திருக்கும் பத்துத்தலைகளிலும், பொருந்தக்குட்டிக்கொள்ளென்று சொன்னவுடன், சிவப்பு நிறங்கொள்ளும்படி குட்டிக்கொண்டு குதித்துக் குதித்துக் கூத்தாடி (விநாயகமூர்த்திக்குச்) சந்தோஷம் வரச்செய்தான். எ - று. (௫௮)

அன்னதுசண்டுவந்தருளியைங்கரத்தோனினுமுதல்
என்னதருணலம்பேண்டினினைப்போலவிருகரத்தாற்
சென்னியுறப்புடைத்தவர்பாற்சிந்தைமகிழ்குவனென்னு
மின்னின் மறைந்தனனிருதன்வேலையிலங்கையிற்புக்கான்.

(இ-புறா.) அவன் குட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுவதைக்கண்ட ஐந்துகரங்கையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர், சந்தோஷங்கொண்டருளி, இன்றுமுதல் எம்முடைய கிருபைநலத்தை விரும்பினால், உன்னைப்போலத்தங்களிரண்டுகைகளாலும் சிரத்திற்பொருந்தக் குட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில், நாம் மனமகிழ்ச்சியடைவோமென்றுசொல்லி, மின்னல்மறைவதுபோல மறைத்துவிட்டார். (அதன்பின்பு) ராகுத்தனாகிய இராவணன், சமுத்திரத்தின்மத்தியிலிருக்கும் இலங்கையிற்போய்ச்சேர்த்தான். எ - று. (௫௯)

தென்னிலங்கையிராவணன்பாற்சிவனுதவத்திறலரக்கள்
பின்னிலங்குமொருமருப்புப்பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்பப்
பொன்னிலங்குமுடியோய்ப்புகர்வேழம்புனலாடை
மின்னிலங்கவல்விலங்கம்விருப்பத்தால்மைத்ததால்.

(இ-புறா.) பொன்னாச்செய்யப்பட்டுப் பிரகாசிக்கும் கிரீடமணிந்த அரசனே? தெற்கிலுள்ள இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணனிடத்தில் பரமசிவன்

கொடுக்கவேற்றியுள்ள அந்தராக்கதன் பின்பு ஒளிவிளங்காநின்ற ஒற்றைக்கொட்பையுடைய விராயகக்கடவுளிடத்திற் கொடுக்கப் பின்பு பொறிகள் தங்கிய யானைமுகத்தையுடைய அந்தவிராயகரானவர் சமுத்திரமாகிய வஸ்திரமணிந்த பூமிதேவிவிளங்கும்படி அந்தச் சிவலிங்கத்தை விருப்பத்துடன்ஸ்தாபித்தார். எ-று

கோகன்னனாலயத்திற்குலவுநிசையிருநான்கு
நாகவணைத்துயினெடுமானான் முகனிந்திரன் முதலா
மாகமுறுமமரர்குழாமருத்துவர்விஞ்சையர் முனிவர்
நாகருளுத்தவரேநாளுநிறைந்தமொழுவார்.

(இ - புறா.) கோகன்னநாதருடைய ஆலயத்தில் சர்ப்பத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் விஷ்ணுவும், நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனும், பிரகாசியா நின்ற அஷ்டதிசையிலுமுள்ள இந்திரன் முதலாகிய சொர்க்கலோகவாசிகளான தேவகூட்டமும், மருத்துவர்களும், விஞ்சையர்களும், முனிவர்களும், நாகலோகத்தாரும் எந்நாளும் திருவடிகளைத்தொழுவார்கள். எ-று, மாகம் - ஈண்டுசொர்க்கம்; மருத்துவர் - அசுவனிதேவர்.

(சுக)

வேறு.

தும்புருநாரதர்மகதிவிபஞ்சிரமம்புரவழிசுருதித்தேறல்
பம்புமொருபால்வீணைத்தந்திரியுமிடறுமொன்றாய்ப்பயின்றகான
நம்புசதிமுறைநிறுச்சுங்கின்னரார்தம்பாடலெனுவையிறீந்தேன்
சும்பமுலையரம்பையார்தநடவினுமெய்யிலொன்றிக்குழையுமோர்பால்

(இ - புறா.) தும்புரு நாரதர் என்னுமுனிவர்கள் மகதி விபஞ்சி என்னும் வீணையினரம்பைத்தெறித்து வளர்ப்பதினால் பெருகாநின்ற இசைத்தேனைது ஒருபுறத்தில்நிறைந்திருக்கும்; ஒருபுறத்தில் கின்னர்கள் வீணைத்தந்திரியினாதமும் கண்டத்திதழமும் ஒன்றுபடப் பாடுகின்ற மாறுபடுதெல்லாத தாளப்பிரமாணத்தை வகுத்துக்காட்டும் குற்றமில்லாதமூரமுள்ள தேன்போலச்சுவையுள்ள இசைப்பாடலானது பொற்கூடம்போன்ற தனங்களையுடைய அரம்பைமாதர்களாடுகின்றகூத்தின் விகற்பத்தைக்காட்டும் அங்கங்களுக்கொத்துப் பேதலில்லாமலிருக்கும். எ - று அங்கம் என்றது அபிநய உறுப்புக்களை.

(சுஉ)

ஆடுமுனிக்கண்மொருபாலரன் புகழைக்கானத்திலமையவோதிப்
பாடுமருந்தவரொருபாற்பரமானுபுதியினிற்பழத்துநெஞ்சங்
கூடுசமாதியரொருபாற்கோகன்னராயகளைக்கும்பிட்டேத்தி [மோ.
வீடுபெறுவாரொருபால்வீணையொழிப்பார்க்கத்தலம்போல்வேறுண்டா

(இ - புறா.) ஆனந்தத்தினால் கூத்தாடுமுனிவர்க ளொருபுறத்திலிருப்பார்கள்; பரமசிவன்புகழை இசையிற்பெருந்தும்படிச்சொல்லிப்பாடும்அரியமுனிவரொருபுறத்திலிருப்பார்கள்; சிவலீலையில் மனங்கனிந்து நிஷ்டைகூடியிருப்பவர்

கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; கோகன்னக்கடவுளாகிய பரமசிவனைக்கும்பிட்டுத் துதிசெய்து மோக்ஷமடையத்தக்கவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; ஆதலால் வினைகளை யொழிப்பவர்களுக்கு அந்தத்தலத்தைப்போல வேறொருதலமுண்டா மோ இல்லை. எ - று. ஓகாரம்-எதிர்மறை. (சுஉ)

ஆயிடை யிற்சிலையனைத் துஞ்சிவலிங்கம்புனல்யாவமுரியதீர்த்தம் மேயநரர்யாவோரும்புத்தேனிர்மகளிரெல்லாம்விண்ணின்மாதர் தூயபசுநிரையெல்லாம்வானசுரபிபொழிலெல்லாஞ்சுரப்பூந்தாரு மாயிருஞாலப்பரப்பிற்கோகன்னஞ்சிவலோகமன்னரேமே.

(இ - புறா.) பகைகொள்ளு மன்னவர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம் போலிருக்கும் வேந்தனே! அந்தத்தலத்திலிருக்கும் கற்களெல்லாம் சிவலிங்கம்; நிரெல்லாம் சிவதீர்த்தம்; அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற மனிதர்களெல்லாரும் தேவர்கள்; மாதர்களெல்லாம் தேவமாதர்கள்; பரிசுத்தமுள்ள பசுக்களெல்லாம் காமதேனு; சோலையெல்லாம் கற்பகச்சோலை; இந்தஞுதியால்பெருமைபொருந்திய பெரிய இவ்வுலகத்தினிடத்தில் கோகன்னமானது சிவலோகமாம். எ-று. (சுச)

கூறுபலபெருந்தீர்த்தம்யாவுக்குமேலாகுங்கோடிதீர்த்தம் பேறுதருமிலிங்கங்களனைத்தினுக்குமடிகமாபலவிலிங்கம் விறுதலமனைத்தினுக்குமேலாகுங்கோகன்னம்பேந்தர்வேந்தே தேறுவரோவேறுமொன்றைவிளக்கிருக்கத்தீர்த்தேமந்தெருளிலார்போல்

(இ - புறா.) அரசர்க்காசனாகிய மித்திரசகரானே! அந்தத்தலத்திலிருக் குங் கோடிதீர்த்தமானது டலவாகச்சொல்லுகின்ற எல்லாதீர்த்தங்களுக்கு மே லானதாகும்; மாபல இலிங்கமானது மோகஷந்தரத்தக்க எல்லா இலிங்கங்களுக்கு மேலானதாகும்; கோகன்னமானது விளங்குகின்ற எல்லாத்தலங்களுக்குமேலான தாகும். ஆகையால், விளக்கிருக்க நெருப்புத்தேமம் அறிவில்லாதவர்கள்போல விவேகமுள்ளவர்கள் வேறொருதலத்தைத் தேடுவார்களோ? தேடார்கள். எ - று.

இத்தகையநகர்மேவிமாகசதுர்த்தசியினரனிரவின்வைகி யத்தனைமாபலவிலிங்கநாயகனைவிதிமுறையாமருச்சித்திந்நாள் வித்தகனுஞ்சன கன்முயல்வேள்விக்குமிதிநைகர்மீருந்நகலை சித்தமுறுமிறும்பூதுகண்டனமித்திரசகனேசெப்பக்கேண்மோ.

(இ-புறா.) மித்திரசகனே! இப்படிக்கொத்த மகத்துவமுள்ள கோகன்னத் திற்போய் மாசிமாசச் சதுர்த்தசியாகிய சிவராத்நிரியிலிருந்து, நம்முடைய அந்த னாகிய மாபலவிலிங்கநாயகனை வேதமுறைப்படி யாம் அருச்சினைசெய்து, இன்றை யதினம் ஞானவானாகிய சனகராசன் செய்கின்ற யாகத்தைக்குறித்து மிதிநைக ருக்குவரும்போது, ஞாபகத்திலவைக்கத்தக்க ஒரு அதிசயங்கண்டோம் ; அதனைச் சொல்லக்கேட்பாய். எ - று. மோ - முன்னிலையசை. (சுச)

இரண்டாவது சிவதானமகிமையுடைய அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௧௨௨.

தீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

முன்றாவது

சிவராத்திரியில் கன்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமுனிகூறிடலுமிகல்வேந்தனகமகிழ்வோடி. நைஞ்சியேத்தி
நன்றுபுதிதப்புதுமையுரைத்தியென வுரைத்திடலுநவைதீர்வேதத்
தொன்றியநாவினையபெருந்தவனுங்கண்டபரிசுரைப்பேனென்னத்
துன்றுநறுந்தொடைப்புயத்துமன்னவனை முகநோக்கிச் சொல்லினுனே

(இ - புரை.) கவுதமருவியானவர் இப்படியாகச் சொல்லவே வலியுள்ள
அரசனானவர் மகிழ்ச்சியுடன்பணிந்து, துதிசெய்து மிகவும் புதியதாகிய அவ்
வாச்சரியத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்கவும்; குற்றமில்லாத வேதங்களிப்பழ
கிய நாவின்னையுடையவராகிய மேன்மைபொருந்திய அந்தமுனிவர் தாங்கண்ட
முறைமையைச் சொல்லுகிறேனென்று, நல்லமணந்தங்கிய பூமாலையணிந்த புச்ங்
கையுடைய அந்த வேந்தன் முகத்தைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (க)

அருங்கானில்வருந்துயரானமலர்த்தடத்துணீரருந்தியதன்றீரத்தோர்
மருங்காலநிழலடைந்துசூழ்ந்தவருந்தவரோடும்வந்திக்காலைக்
கருங்காகம்போன்றமுங்காயமெலாம்புழுநெளியக்கவிந்தபுண்ணுஞ்
சுருங்காதகுட்டமுதற்பலநோயுமுடையான்மெய்துளங்கூரீரார்.

(இ - புரை.) சொல்லுதற்கரிய வனத்தில்தடந்துவந்த இளைப்பினில் ஒரு
மலர்த்தடாகத்தினிடத்தில் நீருண்டு, அதன்களையி லொருபக்கத்திலிருக்கும் ஆல
மரத்தினிழலிற்சேர்ந்து, நம்மைச்சூழ்ந்த அரியமுனிவர்களுடன் நாம் இருந்தபோ
து, கரியகாகம்போலநிறமும் சரீரமெங்கும் புழுவானது நெளியும்படி வியாபித்தி
ராகின்றபுண்ணும் குறையாத குஷ்டமுதலாகியவியாதிபாதிபும் உடையவளாயும்
அவைகளால் உடல்நடுங்குந் தன்மையையுடையவளாயும் எ - று. (உ)

புண்டாரைமுடைநாறவணங்குறுவாள்வெப்பநோய்புகையச்சுலை
கொண்டாவிவருந்துவாள் கண்ணில்லா ளொருபுலைச்சிகொடியமுட்பாள்

கண்டோர்தங்கண்புதைப்பவழிவருவானுனைந்தெழுந்தகயநோய்சிற
விண்டோயுமாதவத்தாலெரிகொளுந்துநிலத்தினிடைவீழ்ந்தாண்மன்னே

(இ - புறா.) புண்களிலிருந்தொழுங்குகின்ற இரத்தத்தாரையானது தூர்க்
கந்தமாகநாற வருத்தமடைகின்றவளாயும், சரநோய்மேலெழுந்து அனல்வீச
அதனுடன் சூலேநோய்கொண்டு உயிர்வருந்துகின்றவளாயும், பார்வையில்லாதவ
ளாயும், கொடிய கிழத்தன்மையுள்ளவளாயும், டார்த்தபேபொல்லாம் (அருவருப்பி
னால்) தங்கள் கண்களைமூடிக்கொள்ளும்படியாக வழிநடந்துவருகின்ற ஒருநீச
ஸ்திரியானவள் வருத்தி அதிகரித்த கடியநோயானது துன்பப்படுத்த, ஆகாயத்தில்
பொருந்திய சூரியவெப்பத்தினால் அக்கினிமயமாய்ச்சூடுகின்ற பாலைநிலத்தினிடத்
தில் விழுந்தாள். எ - று.

(க)

வீழ்ந்தவுடன்புலைமுதியாளாவிடும்விடுமவத்தைவிதங்களைல்லாந்து
சூழ்த்தவருந்தவரோடுங்கண்டயனின் நனமாங்கோர்சோதிவானம்
போழ்த்தொளிர்பொன்விமானமுடனிழிந்துபலகணநாதர்புவியிற்போதத்
தாழ்த்தவரையடிவணங்கிவரவென் கொலென்னவவாச்சாற்றறுந்தார்.

(இ - புறா.) விழுந்தவுடன் அந்தப்புலைச்சியாகிய கிழவியின் உயிரானது
உடலைவிட்டு நீங்கும்போது உண்டான அவஸ்தையின் வகைகளையெல்லாம் நம்
மைச்சுழந்திராரின்ற முனிவர்களும் நாமும் பார்த்துக்கொண்டு அயலிலிருந்தோ
ம்; அப்படியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் இருநீர்க்கிப் பிரகாசியாகின்ற சோதி
யுள்ள ஒரு பொன்விமானமுடன் பலகணநாதர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் இழிந்து
பூமியினிடத்தில்தவர; அவர்களைநாம்கண்டு பாத்தத்திறுழ்ந்துபணிந்து நீவிர் இவ்வி
டத்திற்கு வந்தகாரணமென்னவென்றுவினாவு, அவர்கள் சொல்லத்தொடங்கினார்
கள். எ - று.

(ச)

மலைமகளையொருபாகம்வைத்தபிரானேவமணிமானமீதில் [ன்
புலைமகளைக்கொடுபோவானனைந்தனமென்றாரென்றபோழ்தின்வானி
றிலுகுடர்விமானத்தையிவளடைதன்மறைவேள்வியியற்றுசாலை
யுலகினிழிபுடைக்குரைவாய்நுமலிபுருந்தேறுமகையொக்குமாதோ.

(இ - புறா.) மலையையன் புத்திரியாகிய பார்வதியை ஓடப்பாகத்தில்
வைத்தருளிப் பரமசிவன் கட்டளையிட்டனுப்பியதினால், இரத்தினங்கள்பதித்த
விமானத்தின்மேல் இந்த நீச ஸ்திரியைக்கொண்டுபோக வந்தோமென்றார்கள்;
அவர்கள்ப்படிச் சொன்னபோது விண்ணுலகத்திலிருந்துவந்து பிரகாசியாகின்ற
ஒளியுள்ள இந்தவிமானத்தில் இவளேறுவது எத்தன்மைத்தெனில், உலகத்திலிருக்
கும் (செந்துகளுள்) இழிவையுடைய குரைக்காரின்ற வாயுள்ளநாயானது வேதவி
திப்படிச்செய்கின்ற யாகசாலையிற்சென்று (சுவர்க்கலோகத் துக்குப்போக விமான
த்திலேறுவதை யொப்பாகும், எ - று.

(இ)

எனப்புகன்றேம்பின்னரும்பார்,த்திழிபிறப்பினுள்கண்களிரண்டுமில்லாள், தினைத்துணையுஞ்சிவனிலையுஞ்சிவனடியார்,கிலையுமுளஞ்சிந்தித்தில்லாள், வினைத்திறனும்மிகுபினியாளெழுபிறப்பினல்வினையின்விழைவொன்றில்லாள், தனைச்சிவலோகத்தினிடைக்கொடுபோவான்சமைந்ததுநீர்சாற்றுமென்ன.

(இ - புறா) என்றசொல்லிப் பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து இழிவாகிய பிறப்பினையுடையவளும், இரண்டு பார்வைகளுமில்லாதவளும், பரமசிவனுடைய நிலையினையும் சிவனடியார்கள்நிலையினையும் திணையளவுபொழுதாவது தியானியாதவளும், வினைவலியால்மிகுந்த பினியையுடையவளும், எழுவகைப்பிறவியினிடத்தும் புண்ணியத்தில் எவ்வளவேனும் விருப்பமில்லாதவளுமாகிய இவளை நீங்கள் சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகச் சம்மதித்துவந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களென்றுகேட்க. எ - று.

எழுவகைப்பிறப்பாவன :—தேவர்,மனிதர், மிருகம், பக்தி, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாபரம் என்பவைகளாம். (தாபரம்-மலைமரமுதலான அசையாப்பொருள்கள். (சு)

இருந்தவத்தின்மாமுனியேயிப்புலைச்சித்திறங்கேட்கினிறும்பூதெய்துந், திருந்துபுகழ்க்கேகயநாட்டொருமறையோனளித்தவருஞ்செம்பொற்பாவை, சரிந்தமலர்க்கருங்குழலாள்சவுமினியென்னும்பெயராள்சம்பராரி, வருந்துவனப்பிரதியெனுமணங்கினையும்புகழிக்கும்வனப்பின்மிக்காள்.

(இ - புறா.) பெருமைபொருந்திய தவத்தினால் மகத்தவாகிய முனியே! இந்தப்புலைச்சியினுடைய செய்திகளைக்கேட்கில் ஆச்சரியமுண்டாகும்; என்னவென்றால், நல்லபுகழையுடைய கேசயநாட்டிலிருக்கும் ஒருபிராமணன்பெற்றகிடைத்தற்கரிய செம்பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட பிரதிமையொத்தவளும், பூமாலையணியப்பட்டுக் கருமைநிறமுள்ளதாய் நெரிந்து படிப்படியாய்த்தாழ்ந்த அளகபாரத்தையுடையவளும், சவுமினியென்னும் பெயரையுடையவளும் மன்மதன்கண்டு (மோகமடைந்து) வருந்துதற்கேதுவாக அழகுள்ள தெய்வப்பெண்ணாகிய இரதியினுடைய சவுந்தரியத்தின்பெருமையுக்கெடச்செய்யத்தக்க சுந்தரத்தில்மிக்கவளுமாயிருந்தனள். எ - று. இறும்பூது-ஆச்சரியம். (எ)

கொங்கையடிக்கொண்டுகிப்பிணைத்திறுகியிறுமாந்துகுரும்பையேய்ப்ப, மங்கையெழிற்பருவமிவளெய்துதுலுமிவடாதைமனத்தினோர்ந்து,பங்கயமாமுதத்தானையொருமறையோன்விதியின்விழாப்பண்ணநல்கி, வெங்கயமும்பிடியுமெனக்கலவிதுகர்ந்திருவோரும்விழையுநாளில்.

(இ-புரை.) இத்தன்மையான அழகுள்ள சவுமினியென்பவள் இரண்டுதனங்களும் அடிபரந்து இளகலாய்ப் பருத்து இறுகிப் பூரித்துத் தென்னங்குரும்பையை யொப்பாடும்படியான மங்கைப்பருவத்தை யடைந்தமாத் திரத்தில், இவள்தகப்பன் இனிவிவாகஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று மனதில் உணர்ந்து, செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவளை ஒருபிராமணன் வேதவிதிப்படி விவாகஞ் செய்துகொள்ளும் கன்னிகாதானமாகக்கொடுக்க; வெவ்விய ஆண்யானையும் பெண்யானையும் இணைபிரியாமல் கூடிக்கொண்டிருப்பதுபோல இவ்விருவருங் கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு விரும்பமுற்றிருக்குநாளில். எ - று.

பெண்களுக்குப்பருவம் ஏழு:—அவை பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண் என்பவைகளாம். பேதைப்பருவமானது ஐந்து வயதுமுதல் ஏழுவயதுவரைக்குமுள்ளது. பெதும்பைப்பருவமானது எட்டு வயதுமுதல் பதினொருவயதளவுமுள்ளது. மங்கைப்பருவமானது பன்னிரண்டு வயதுமுதல் பதின்மூன்றுவயதளவுமுள்ளது. மடந்தைப்பருவமானது பதினான்குவயதுமுதல் பத்தொன்பதுவயதளவுமுள்ளது. அரிவைப்பருவமானது இருபதுவயதுமுதல் இருபத்தைந்துவயதளவுமுள்ளது தெரிவைப்பருவமானது இருபத்தாறுவயதுமுதல் முப்பத்தொருவயதளவுமுள்ளது. பேரிளம்பெண் பருவமானது முப்பத்திரண்டுவயதுமுதல் நாற்பதுவயதளவுமுள்ளது. (அ)

தன்னுயிர்போனீங்காதகொழுநுக்குவினை தூரப்பச்சாரந்தநோயால், இன்னுயிர்பீட்டவனிறப்பத்துணையிழந்தவன்திலெனவிரங்கி மாழ்கிக், கன்னன்மொழிக்குயிலனையார்கைம்மையுற்றபின்னரும் வெங்காமநோயான், மன்னுபெருநிறையொருவிக்கரவின்கண்யாவரை யுமருவுநாளின்.

(இ - புரை.) தன்னுயிர்போல விட்டுப்பிரியாத கணவனுக்கு ஊழ்வினையானதுகூட்ட நேரிட்டவியாதியினால் இனிய உயினைவிட்டு அவனிறந்துபோகவே, துணையாகிய ஆண் அன்றிற்பறவையைப்பிரிந்த பெட்டை அன்றில் இரங்குவது போலக் கரும்பையொத்த மதரமுள்ள சொல்லினால் குயில்போன்றவள் அழுது சோர்ந்து, கைப்பெண்ணுபின்பும் வெவ்விதான காமநோயினால் நிலைபெற்ற பெரிய கற்பினின்றும் நீங்கிச் சோரத்தனமாக எல்லானையும் புணர்ந்துகொண்டிருக்குநாளில். எ - று.

(க)

வேறு.

உற்றரயலாருரைக்குமுனாகொள்ளாள்
கற்றார்முதியார்கழறுவதுங்கைக்கொள்ளாண்
முற்றுகிழ்முலைப்பான்முற்றிமுகங்கறுப்பப்
பற்றுகுப்பாள் கருப்பம்படைத்தனளே.

(இ - புறா.) (இவள்விபசரிப்பதையறிந்து) சுற்றத்தாரும் அன்னியரும் (நீநடக்கும் நடத்தையோக்கியமான நல்லவென்று) சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதவளாயும், கல்விகற்றவர்களும் முதிர்ந்தவையுள்ளவர்களும் சொல்லும் வார்த்தையை யேற்றுக்கொள்ளாதவளாயும், (தன்னிஷ்டப்படி நடந்து) உண்டென்று நிச்சயித்துக்குறிக்கக்கூடாத, அட்பமாகிய இனடையையுடையவள் முதிர்ந்து சாயாமல் குவிந்திருக்குந் தனங்கள் பால்நிறைந்து காம்புகள் கருமைநிறம் கொள்ளும்படிக்கருப்பம் அடைந்தாள். எ - று. (க0)

அங்குகுண்டுற்றராயலரிவர்குழுமி
யெங்குலத்துக்கெல்லாமிருந்துபழியீட்டுவாள்
தங்குதலிவ்ஹர்க்குத்தகாதென்றுநீக்குகலுஞ்
செங்கண்புனல்கொழிப்பச்சேயிழையாள்கான்சென்றாள்.

(இ - புறா.) இந்தமாதானவள் கருப்பம் அடைந்ததையறிந்து சுற்றத்தாரும் அபலாருமாயிருப்பவர்கள்கூடி, இவளின்விடத்திலிருந்து நம்முடைய குலத்துக்கெல்லாம் பழிசம்பாதிப்பவளாயிருக்கிறாள்; (ஆதலால்) இவள் இவ்வூரிலிருப்பது தகாதென்று நீக்கிவிடவும், கண்கள்நீர்சொரியுமபடி (அழுதுகொண்டு) காட்டிந் போய்விட்டாள். எ - று. (கக)

அத்தலையோர்வேளாண்மரபில்கொளை
சித்தமயல்கொண்டவடோள்சேர்ந்துமனையிற்செறிப்பப்
புத்தமுதமென்னத்தணியனிணப்புழுக்கல்
துய்த்தங்கவன்மார்பிற்றேய்ந்துநலனுண்டிருந்தாள்.

(இ - புறா.) அவ்விடத்தில் வேளாளகுலத்தானாகிய தூர்நடத்தையுள்ள ஒருவிடபுருஷன்கண்டு மனதில் காமமயக்கங்கொண்டு, அவள்தோனைச்சேர்ந்து தன்வீட்டிற் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொள்ள, புதியஅமுதம்போல் கள்ளும் இறைச்சியுடன் சோறும் உண்டு, அவன் மார்பிற்சேர்ந்து கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள், எ - று. தணியல்-கள்; புழுக்கல்-அன்னம். (கஉ)

பண்டைக்குலனொருவிவேளாளன்பன்னியாட்க்
கண்டிண்சுவைக்கலவிக்காமபானாதிமெல்லாம்
உண்டின்புறுமகப்பேற்றுநெருநாட்கழிப்பத்
தண்டிழைநலான்வேற்றார்க்ககறலுமிச்சேயிழையாள்.

(இ - புறா.) தான்பிறந்த பிராமணகுலாசாரத்தை நீக்கி (குத்திரகுலத்தானாகிய) வேளாளன்மனைவியாய்க் கற்கண்டுபோல இனியமதுரத்தைத் தருகின்ற கலவிக்குரிய அதரபானமுதலாகியவைகளை அனுபவித்து, இன்புறத்தக்கமுதத்தைகளையும்பெற்று, நெடுங்காலஞ்செல்லும்படி இருக்கும்போது (ஒருநாள்)

மிகுந்த பலமுள்ள அந்தவேளாளனாவன் அயலூருக்குச்செல்லவும் இந்தப் பெண்பிள்ளையானவள். எ-று. கண்டு - கற்கண்டு. (கங்)

மற்றொருவரில்லாபனையிற்றையியளாய்
அற்றையிருட்கங்குல்வரவாற்றாதுகாமத்தி
யுற்றமதுவருந்தியுன்றடிதன்பான்விரும்பிப்
பொற்றொடியாளநிலையோர்தோழத்திடைபுகுந்தாள்.

(இ - புரை.) வேறொருவரு மில்லாதவிட்டில் தான்மாத்திரம் தனியளா யிருந்து அன்று இருள்குழந்த இராப்பொழுதுவரச் சித்திக்கொள்ளமாட்டா மல் காமாக்கினியைப்பொருத்தி, மதுபானஞ்செய்து மாமிசத்தின்னவும் இச்சை கொண்டு, அந்தவிட்டின் ஒருபுறத்திலிருக்கும் ஒருதோழத்திற்சென்றாள். எ - று. ஊன் தடி - இருபெயரொட்டி. (கசு)

வெள்ளாடுஞ் சேதாவெடிவாற்றகுழக்கன்றும்
உள்ளாதருந்துமதுவாலுணர்வழிந்து
தள்ளாடியான்கன்றைப்பற்றித்தலையிரியாப்
புள்ளாடுவேற்கண்ணுளில்விழ்கொடுபுகுந்தாள்.

(இ - புரை.) பருந்து காக்கைமுதலாகிய பசுபிள்கண்டு மேலேவட்ட மிட்டுக்கொண்டு பறக்கத்தக்கதாய்ச் (சுத்தவீரன்கையிலிருக்கும்) வேலாயுதம் போல நீட்சியுங் கூர்மையுமுள்ள சுண்களையுடையவள் கள்ளுண்டவெறியால் அறிவழிந்து, தள்ளாடிக்கொண்டுபோய் வெள்ளாடு இதுவென்றும் அச்சந்தரும் வாலையுடைய பசுவின் இளங்கன் றிதுவென்றும் பகுத்துப்பாராமல் ஒருபசுவின் கன்றைப்பற்றி அதன்தலையை அறிந்து வீட்டிற்கொண்டுவந்தாள். எ - று. (கரு)

வெந்ததடிதுகர்வானெண்ணிவிளக்கொளியின்
முந்துதசையரியவேண்டிமுயல்போதின்
அந்திப்பிறைதுதலாளான்கன்றெனவறிந்து
சிந்தித்தயாந்துசிவசிவவென்றோதினாள்.

(இ - புரை.) அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற பிறையையொத்த நெற்றி யையுடையவள் வெந்தமாமிசத்தைத் தின்னவெண்ணி, ஒளிவிளங்குந்தீபவெளிச் சத்தில் அந்தப்பசுவின் கன்றை அரியவிரும்பி எத்தனக்கும்போது, பசுவின் கன் றென அறிந்து, (தகாதகாரியஞ்செய்தோமேயென்று) நினைத்துச்சோர்வையடை ந்து சிவசிவ என்று சொன்னாள். எ - று. (கசு)

கைதவமேசெய்யுமதுவின்களியென்று
வெய்துயிர்த்துமுப்புரமும்வேவக்குறுமூரல்
செய்தபெருமானடியையுள்ளந்தியானிபப
எய்துபடராலங்கிருகடிக்கைப்போதிருந்தாள்.

(இ-புரை.) மதுவின்மயக்கமானது துன்பத்தையேசெய்யுமென்றெண்ணி நேரிட்டவருத்தத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டு, திரிபுரங்கள் வேகும்படிபுன்னகை செய்த பரமசிவனுடையதிருவடிகளை மனமானது தியானஞ்செய்யக் கன்றையரியவுட்கூர்ந்தவிடத்தில் இரண்டு நாழிகைவகாக்கும் அசைவற்றிருந்தான். எ-று. படர்-துன்பம். (க௭)

ஊனருந் தும்வேட்கைதனை யூழின்வஃபி தூர்ப்பக்
காளிருந்தகோதையந்தக்கன்றின்றசைமீட்டுந்
தானரிந்துநல்லகருணைசமைத்தருந்தி
யேனையெ லும்புந்தசையும்வீதியினிட் டிதசைப்பாள்.

(இ - புரை.) மாமிசந்தின்னும் இச்சையை விதிவலியானது எழுப்ப, வாசனேதங்கிய பூமாலையணிந்த அவள் பின்னும் அந்தப்பசுவின்மாமிசத்தை நீக்கிவிடாமல், அரிந்து நல்லபொரிக்கறியாகச்சமைத்துண்டு, உண்பதற்கு உதவாத மன்றை எனும்பையும் மாமிசத்தையும் தெருவிற்கொண்டுவந்துபோட்டு இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றாள்- எ - று. கருணை-பொரிக்கறி. (க௮)

அந்தோகொடுவினையேனாவினிளங்கன்றுதனை
வந்தோருமுவைவதைத் துண்டொழிந்ததிது
நந்தோரணமறுகினம்மினத்தீர்காண்மினென
நொந்தோலமிட்டுதுணுகிடைபோல்வாடினாள்.

(இ-புரை.) ஐயோ! கொடியபாவியாகிய என் பசுவின் இளங்கன்றை ஒரு புலியானதுவந்து கொன்று உண்டுபோய்விட்டது; இந்தக்கொடுமையைத் தோரணங்கள்கட்டியிருக்கும் நம்முடைய வீதியிலிருக்கும் நம்மினத்தவர்களே பாருங்களென்று வருந்தி யோலமிட்டுத் தனது துண்ணிய இடைபோலவே தானும் வாடினாள். எ-று. உழவை-புலி. (க௯)

அவ்வளவிற்கங்குல்கழிபவவள்கேள்வன்
செவ்வியிளங்கன்றிறந்ததிவினையக்கேட்டேங்கி
நவ்வியிழிச்சேயிழைமாட்டெய்திநடுநடுங்கி
வெவ்வனையாளோடுமனையகத்தின்மேவினான்.

(இ-புரை.) அப்படி அவள்வாடுங்காலத்தில் இராப்பொழுது நீங்கியது; (அது நீங்கினவுடன்) அவள் கணவன்வந்து, அழகிய இளங்கன்றிறந்துபோன பாவத்தைக்கேட்டிரங்கி, மான்பார்வைபோன்ற பார்வையையுடையவளிடத்திற் சென்று, (அப்பாபத்திற்காக) நடுநடுங்கி, அந்தக் கொடியவளோடு வீட்டினிடத்திருந்தான். எ-று. நவ்வி-மான். (௨௦)

ஆங்கணிருவோருமதனுமணங்குமெனத்
தாங்கரியவின் பந்தணவாதருந்துநாள்

பூங்குழலாணாழிழப்பப்போமாருயிர்பிணித்து

வீங்குபுயத்து துவர்போய்வெங்கூற்றின் முன்விடுத்தார்.

(இ-புறா.) அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் மன்மதனும் இரதிரும்போல (ஒரு வனையொருவர்விட்டுப் பிரியாமல்) பிறரொருவருக்குக் கிடைப்பதற்கரிய கலவியின்பத்தை நீக்கமிலாது அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில், பூவணித்த குழலையுடையாளுக்கு வாழ்நாள் முடிவாகிவிட, அவள் உடலவிட்டுப்பிரிகின்ற உயிரைப் பருத்ததோள்களையுடைய யமதூதர்கள் (பாசத்தினும்) கட்டிக்கொண்டு போய்க் கொடுமையானதோற்றமுள்ள நமனெதிரில்விடுத்தார்கள். எ-று. வெற்றிகொள்ளுமாற்றம்தோன்ற “வீங்குபுயம்” என்றார். தணத்தல் - நீங்கல். (உக)

கண்டநமன்பேதைமுகநோக்கியிக்கயத்தி

பண்டிழைத்தவல்வினைதா னூன்முகத்தாற்பார்த்தெண்ணிச்

சண்டநிரயம்புகுத்தத்தக்காய்நீயல்லெகெறி

விண்டபுலையகளாய்மேதிரியின்மேவுகென்றான்.

(இ-புறா.) து துவர்கொண்டவரக்கண்டநமன் அவள் முகத்தைப்பார்த்து, இந்தக்கிழமையுள்ள புலையினை முன்செய்த வலியவினைகளைச் சாஸ்திரத்தின் முன்னிலையில் விசாரித்தெண்ணி, நீ கொடுமையுள்ள நரகத்தில் விழுத்தத் தக்கவளல்லே; ஆகிலும் முறைமைநீங்கிய புலையர்மகளாய்ப் பூலோகத்திற்பிறக்கக்கடவையென்று சொன்னான் எ-று. பசுவின்கன்றை யரிந்தபோது சிவசிவவென்று சொன்னதினால், நரகத்தில் விழுத்தத்தக்கவளல்லென்றது. (உஉ)

அவ்வண்ணந்தண்டத்தான்சூறவதுகேட்டவரு

மைவண்ணமேனியளாய்வாட்கண்ணிலளாகி

இவ்வண்ணம்பாரினெழிலிழந்தாரில்லையெனச்

செவ்வண்ணமின்றிப்புலையகளாய்ச்சென்றுதித்தாள்.

(இ-புறா.) யமதருமராசன் அவ்வாறுசொல்ல அதைக்கேட்ட அவள்கருமை நிறமுள்ளவளாயும் ஒளிடொருந்திய பார்வையில்லாதவளாகியும், இப்படி அழகிழந்தவர்கள் உலகத்திலில்லையென்று (கண்டவர்களெல்லாம்) சொல்லும்படி, நல்ல அழகில்லாமல் நீச ஸ்திரியாகவந்து பிறந்தாள். எ-று. (உங)

அன்னவளையின்னோர்ஞாமலியயின் நமிச்சில்

கன்னியிளஞ்சேதாவினூனோடுங்கள்நீர்ட்டி

மன்னிவளர்க்கவளர்வதெலாம்வன்பினியாய்த்

தூன்னிவளரமயத்தீன்றோருந்துஞ்சினூர்.

(இ-புறா.) அத்தன்மையுடையவளைப் பெற்ற தாய்தந்தையர்கள் நாய்தின்று மிகுதியானஎச்சிலுளையும், மிகுந்த இளமையாகிய பசுவின்கன்றிறச்சியையும் கள்

னையும் ஊட்டி, ஆசைபொருந்திவளர்க்க; வளர்வதெல்லாம் திராப்பினியாய்ப் பொருந்தி வளருங்காலத்தில், பெற்றவர்களும் இறந்தார்கள். எ-று. இறந்தானாத் “துஞ்சினு” என்பது மங்கலவழங்கு. (உச)

அக்காலேநோயாலயர்ந்துமணஞ்செய்யத்
தக்காரிலராகவெம்பசினோய், தாங்கலளா
யெக்காலமும்புலையர்சேரிதொறுமேற்றுண்ணப்
புக்காவிதேய்வானைமூப்பும்பொருந்திற்றே.

(இ-புணா.) தாயுந் தந்தையு மிறந்தபின்பு (முன்னமே தனக்குச்சம்பவித்திருக்கிற) வியாதியினால் சோர்வடைந்து, தன்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ளத்தக்கவர்களுமில்லாமையாக நேரிட, கொடிய பசியாகிய நோயைத்தாங்கமாட்டாதவளாய், எப்போதும் புலையர் சேரிதோறும் இரந்துண்ணச்சென்று, உயிர்மெலிவின்றவனைக் கிழத்தன்மையும் பொருந்திற்று. எ-று. தன்னை விவாகஞ் செய்விக்கத்தக்கவரும் இல்லையாக என்பதும் ஒரு பொருள். (உரு)

அத்தகையநோயாலுமூப்பாலுமல்லலுற்றுச்
சித்தம்பசிகவற்றத்தேய்ந்தநடையினளாய்
முத்தன்சிவரிசியிற்கோகன்னமுத்துமுவார்
தத்தங்குமூவோமெந்கரிற்சார்த்தனளே.

(இ-புணா.) அப்படிக்கொத்த நோயினாலும் கிழத்தன்மையினாலும் தன்பம் பொருந்திப் பசியான துமனதைவருத்தப்படுத்திச் சோர்ந்தநடையையுடையவளாகிப் பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியில் கோகன்னத்துக்குச் செல்லுகின்ற கூட்டத்தாருடன் தானும் அந்தக்ஷேத்திரத்துக்குப் போனாள். எ-று. (உச)

தியபசியாலொருமறுகைச்சேர்த்திருந்து
தூயவிழியில்லேற்களித்திடுமின்சோறென்னக்
கூயகுரல்கேட்டொருவன்கொழுங்களியன்
ஏயுமவள்கைத்தலத்தின்வில்வமுணவென்றளித்தான்.

(இ-புணா.) (கோகன்னத்திற் போனவள்) ஒரு வீதியின்போயிருந்துகொண்டு, பரிசுத்தமான கண்களில்லாத எனக்குச் சோறுகொடுக்கவென்றுகொடிய பசியினால் அரற்றியகுரல்கேட்டு, மிகுந்த இறுமாப்புள்ளவனாகிய ஒருவன் தன்கையிலிருந்த வில்வத்தை அவள் கையினிடத்தில் சோறென்று கொடுத்தான்.

உண்ணவதையுணவென்றோர்த்தாளுணவன்மை
எண்ணியயலேயெறிந்ததழைகளியிட
நண்ணுபழையசிவலிங்கநாயகன்றன்
வண்ணமுடியின்மரகதம்போல்வாய்த்ததுவே.

(இ-புனா.) அவன்கொடுத்த வில்வத்தை (அவன்) சோறென்று உண்ண நீனைத்துப் பின்பு சோறல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு, பக்கத்திலெறிந்தவிட; அவ்வில்வத் தழையானது பார்வதியானா இடப்பாகத்தினுடையராய் அங்கெழுந்தருளியிருந்த பழமையாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகிய திருமுடியில் மரகதமணிபோலப் பொருந்திற்று. எ-று. (உ-அ)

அற்றை முழுநாளுமுணவிலளாயவ்விவற்றிற்
பற்று துயினீத்துப்பணித்தண்புனரேறய்ந்த
பெற்றியளெண்ணுதெறிந்தவில்வமேபிஞ்ஞகன்றன்
பொற்புநிசிப்புசனையேபோன்றதிருணீங்கிற்றால்.

(இ-புனா.) (அவளெறிந்த வில்வஞ் சிவலிங்கப்பெருமான் முடியில் தங்கினதுமல்லாமல்,) அன்று முழுதும் ஆகாரமில்லாதவளாய், அந்தச்சிவராத்திரியில் ஒருபோதும் நீங்காத நித்திரையை நீங்கிக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பணியாகிய நீரில்படிந்த முறைமையையுடைய அவள் இன்னதென எண்ணாமலெறிந்தவில்வமே பரமசிவனுடைய அழகுள்ள சிவராத்திரிபூசை அருச்சுனையோலாகியது; இராப்பொழுதும் நீங்கிற்று. எ-று. (உ-அ)

வெய்யபசுமூப்புநோயிவற்றான்மெய்வருந்த
உய்யுமுணவிலளாயோர்புலைச்சிதோள்பற்றிக்
கையிற்றடிபூன்றிக்காறளரமீள்போழ்தி
னையுங்கருத்தாணடுக்குற்றிவண்வீழ்ந்தாள்.

(இ-புனா.) (இராப்பொழுது நீங்கினவுடன்) கொடிபடசியாலும் கிழத்தன்மையாலும் உடலானது வருத்தத்தைப்பொருந்த, பிழைத்திருப்பதற்கே துவான ஆகாரமில்லாதவளாய், ஒரு ரீச ஸ்திரீயின் தோளை ஆதரவாகப்பற்றி ஒரு கையில் தடிபிடித்துன்றிக்கொண்டு, கால்தளரும்படி நடந்து வரும் போது வருந்துகின்றமனதையுடைய அவள் உடல்கடுங்கி இவ்விடத்தில் விழுந்தாள். எ-று. (க-0)

வேதமுனியேயிவளிறக்கும்வேலையினிற்
பாதிமதிவேணிப்பரமனெமைநோக்கிக்
கோதில்குணத்தானைக்கொணர்வான் விமானமொடும்
போதினொன்பணிப்பயாமிங்குப்புக்கேமால்.

(இ-புனா.) ஓ பிர்மமருவியே! (இவ்விடத்திலிவ்ழுந்த) இவள் இறக்குங்காலத்தில், அருத்த சந்திரனையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமபதியானவர் எங்களை நோக்கி, குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய இவளைக் கொண்டுவரும்படித் தேவவிமானம் கொண்டுவருவார்களென்று கட்டளையிட்டருள நாயக்களின்கேவர்தோம். எ-று. ஆல் அசை. (க-க)

ஈங்கெம்பரமணிட்டுழந்தேதார்யாவனாயுந்
தாங்குங்கருணைத்தலைவனெனுந்தகைமை
பாங்கொன்றறியாதிழைத்தவருச்சனையாற்
தீங்கின் புலைச்சிக்கருளத்தெளிந்தோமே.

(இ-புரா.) இன்று சிவராத்திரியென்றும், இதுசிவலிங்கமென்றும் இந்நா
ளில் ஆகாரம் நித்தினாநீங்கிச் சிவார்ச்சனைசெய்தால் இன்னபலன்வருமென்றும்,
தெரியாமற்செய்த அருச்சனையால், பாவத்தினையுடைய இரத்தப்புலச்சிக்குக் கிரு
பைசெய்ததினால், எட்டமுடையகடவுளானவர் இவ்வாறு துன்பம் அனுபவிக்கின்ற
வர்களுையெல்லாம் இரகஷிக்காநின்ற கிருபையையுடைய தலைவரென்னுந் தன்
மையை நாங்கள் ஐயமற எண்டு தெரிந்துகொண்டோம். எ - று, (௩௨)

வேறு.

இனையளித்துயருறலென்னை யென்றியேன்
முனிவரகேளிவண்முற்பிறப்பினில்
நினைவினுமடிசிவிட்டுண்டிநேர்ந்திடா
வினையினற்பசிதருதுன்பமேயினாள்.

(இ-புரா.) சிவலோகத்துக்கு அழைப்பித்துக்கொள்ளும்படி பரமசிவக்கிரு
பைசெய்தருளத் தக்கதாகிய இவ்வகைத்தன்மையையுடையஇவள் இப்படிக்கொ
த்த துன்பத்தைப் பொருத்துதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்பீரோயானால்
சிலோஷ்டமூள்ள முனிவரோகேட்பீராக; இவள் முன்சென்மத்தில் நினைப்பி
னாலும் அன்னபிகைகூயிட்டுப் பின்புதான் உணவுகொள்ள என்னுதபாபத்தி
னால் பசியிருந்து, (ஆகாரங்கிடையாமல்) அப்பசியினாலேயே துன்பத்தைஅடைந்
தனாள். எ - று, (௩௩)

தீயகள்ளுண்டறனல்லசெய்தலால்
தூயகண்ணிழந்தனள் சுரபிக்கன்றென
ஆயிடையறிந்துமவள்ளுராமருந்தலால்
நாயினுமிழிபவப்புலைமைநண்ணினாள்.

(இ - புரா.) கொடிய கள்ளுண்டு பாபமானகாரியங்களைச் செய்தமையால்,
பரிசுத்தமுள்ள பார்வையை யிழந்தாள்; (தீபவெளிச்சத்தின்முன்கொண்டுவந்து)
பசுவின் கன்றென்று அறிந்தும், அந்தப்பசுவிறைச்சியை உண்டதினாலே நாயை
ப்பார்க்கிலும் இழிவுள்ள சண்டாளப்பிறவியை அடைந்தாள். எ - று.

கள்ளுண்ணுதலால் ஒழுக்கம் அறிவு நாணம் புகழ் செல்வம் முதலாகிய நன்
மைகள் கெடும், இகழ்ச்சி தன்னைமறத்தல் நல்லவர்களை யவமதித்தல் முதலாகிய
தீமைகள் நேரிடும், என்பதுபற்றித் “தீயகள்” என்றார், வள்ளுரம்-பசுவிறைச்சி.

கைம்மையிற்பலரொடுங்கலத்தீமையால்
இம்மையிற்குட்டனோய்முதலயாவையும்
வெம்மையினவிதரவேட்டல்வேண்மொர்
தம்மினத்தொருவருமின் நிச்சாம்பினுள்.

(இ-புரை.) கைம்பெண்ணை பின்பும் பலபேரோடுசேர்ந்த பாபத்தினால்,
இப்பிறப்பில் குல்டனோய் முதலான பலனோய்களும் வெப்பத்துடன் வருத்த;
தங்களினத்தில் தன்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் ஒருவருமி
ல்லாமல் சோர்ந்தாள். எ - று. (௩௫)

உரைத்தவிக்குறிபல்வற்றுத்தோன்றினோர்
நரைப்புவிடத்துச்செய்தீமையாளொன்
நிரைத்திடுமறையெனவெண்ணுந்துயவர்
விநாத்துணரிதழியாற்கடிமைவேண்மொர்.

(இ-புரை.) சொல்லிய பலவாகிய இவ்விதக் குறிகளைப்பொருந்திப் பிறந்த
வர்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்குழந்த இப்பூலோகத்தினிடத்து பாவத்
தைச்செய்தவர்களென்று வேதமுறையிடுமென அறிந்தபரிசுத்தர்கள் வாசனை
பொருந்திக் கொத்துக்களாக மலர்ந்திருக்கும் கொண்மைப்பூமாலையணிந்த பரம
சிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்யவிரும்புவார்கள். எ - று. (௩௬)

அன்றியுமறவிதன்னுலயத்திவள்
சென்றநாளும்மையிற்சிவனையுன்னிய
நன்றியாலெரியமுனரகம்புக்கவிந்
தொன்றிநெதீவினைக்குரியளல்லளால்.

(இ-புரை.) பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற விரு
ப்பங்கொண்டவ எல்லாமலிருந்தும், யமதருமராசன்சகையில் இவள்போன
நாளில் முற்சென்மத்தில் பரமசிவனை நினைத்தபுண்ணியத்தினால், எரிகின்ற தீநர
கத்திலிழுந்து அவிந்துகிடக்கும் படியான பாவத்துக்குரியவளல்லள்; (என்று
சொல்லி) எ - று. (௩௭)

ஆயினுமவனியினிழிபிறப்படைந்
தோயும்வல்வினைப்பயனுண்டொழிந்தபின்
ஏயுநல்வினையினாலீசன்பூசனை
மேயமுத்தியுமதான்மேவுவாளென்றான்.

(இ-புரை.) அப்படி நரகத்துக்குப்போகத்தக்கவ எல்லாதவளாயிருந்தாலும்
பூலோகத்தில் நீசப்பிறப்படைந்து, ஓயுப்படியான பாவத்தின்பயனை அனுபவித்
தொழிந்தபின்பு, பொருந்திய நலவினையால் சிவபூசையும் அந்தப்பூசையினால்
அழியாத மோகூத்தையும், அதனால் அடைவாளென்று சொன்னான். எ - று.

அதால் என்பது அன்சாரியைபெறுது வந்தது.

(௩௮)

இன்னதன்மையளிவளென் நிப்பாவையைப்
பன்னகமவுலியான் பதத்தினேற்றுத் தும்
அன்னதுங்காண்டியென்றவடனுவியை
யுன்னருந்திவ்விவருவஞ்சேர்த்தியே,

(இ-புரா.) இவளித்தன்மையுள்ளவளென்று சொல்லி, (முனிவனே!) இந்த மாதிரிச் சர்ப்பங்களணிந்திருக்கும் சடாமருடத்தையுடைய பரமசிவன் பதமாகிய சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகிறோம்; அதையும்பார்ப்பீரென்று அவருடையிரைநினைத்தற்கரிய திவ்வியதேகத்திற்சேர்த்து, எ - று. (௩௬)

விண்ணகம்போமொளிவிமானமீக்கொடு
பண்ணிசைவிஞ்சையர்பாடநாடகம்
எண்ணருமரம்பையரியற்றவேறினார்
அண்ணன்றனாதுவரவளேக்கொண்டேரா.

('இ-புரா.) ஆகாயத்தினிடத்துள்ள இருளைநீக்குகின்ற ஒளியையுடைய விமானத்தின்மேல் அவளை ஏற்றிக்கொண்டு, வித்தியாதரர்கள் பண்ணுடன் கூடிய இசையைப்பாடிவரவும், இத்தன்மையானதென்று மனதினாலும் நினைத்தற்கரிய அழகு முதலியகுணங்களையுடைய அரம்பை முதலிய மாதர்கள் நடநஞ்செய்துவரவும், (ஆகாசமார்க்கமாகப்) போனார்கள். எ - று (௪௦)

இனி சக-வது பாடல்முதல் சநி-வது பாடல்வரையில்
சிவலோகத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகின்றது.

முக்குணவழிசெலுமுயற்சித்தீமையின்
எக்குணமுங்கடந்தின்பமவேட்டவர்
தொக்குடனிருப்பதஞ்ஞானத்துன்னிருள்
புக்கவர்யாவரும்பொருந்தொனாததே.

(இ-புரா.) முக்குணங்களின்வழியே செல்லுகின்ற முயற்சியாகிய பொல்லாங்கினையுடைய எவ்விதகுணங்களையுங்கடந்து பேரின்பத்தை விரும்பினவர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்திருக்கத்தக்கது; நிலைபெற்றதாகிய அஞ்ஞான இருளிற்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் பொருந்தக்கூடாதது. எ - று.

முக்குணம்-சத்துவம் இராசதம் தாமதம்.

(௪௧)

பானுமின்மினியொளிகெடுக்கும்பான்மைபோல்
வானமுச்சுடர்களும்முங்கவெங்கணுந்
தானியிரொளியதுசுதூர்முறைத்தரு
மேனியிர்சாகைக்கோர்வித்துமாயதே.

(இ - புரா.) சூரியன் மின்மினிப்பூச்சியின் ஒளியைக் கெடுக்கும் தன்மைபோல மேன்மைபொருந்திய முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கும்படி எவ்விடத்

தம்பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடையது; மேலுயர்ந்த சாகைகளையுடைய நான்குவே
தமாகிய விருகூத்துக்கு ஒருவிதையாயிருப்பது. எ-று. சாகை என்பது, வேதத்
தினுட்பிரிவுக்கும் மரக்கொம்புக்கும் சிலேடை. (சஉ)

திருமறுமார்பனுங்கமலச்செல்வனும்
அருமையிற்பெறவின்பவாழ்வளிப்பதாங்
கிருமையுமிகந்ததுமாயையா லெழுங்
கருமமுங்கடந்துநின்றருள்களிப்பதே.

(இ-புரை.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அருமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்
பேரின்பவாழ்வையளிப்பது; இவ்வுலகவாழ்வினால்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும் சுவர்
க்கப்போகத்தினால்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும், தன்னிடத்திலில்லாமல் இயல்பாகவே
நீங்கியிருப்பது; மாயையினால் உண்டாகிறகருமங்களையும் இயல்பாக நீங்கி எங்கா
லத்தும் அழிவின்றித் திருவருட்களிப்படைந்திருக்கின்றது. எ-று. ஆங்கு-அசை.
ஸ்ரீவத்ஸமன்னும் மறு உண்மையின் திருமறுமார்ப னென்றார். (சஉ).

வேறு.

விஞ்சையரியக்கர்சித்தர்விண்ணவர் முனிவர்முத்தர்
வஞ்சிநுண்ணுசுப்பிறெய்வமடந்தையரமுதகானம்
பஞ்சமத்தியற்றும்வீணைநாரதர்முதலோர்பாங்கின்
அஞ்சலித்துவக்கும்வேதத்தந்தமுமத்தேயாமால்.

(இ-புரை.) வித்தியாதாரர்களும் யக்ஷர்களும் சித்தர்களும் தேவர்களும்
முனிவர்களும் முத்திபெற்றவர்களும் பூங்கொடிபோல துண்மையாகிய இடை
யினையுடைய அரம்பாஸ்திரீகளும் அமுதம்போலமதுரத்தைத்தருகின்ற இசைப்
பாடலைப் பஞ்சமம் என்னும் சுருதியில்வாசிக்கும் வீணையையுடைய நாரதர் முத
லாகியவர்களும் உரமையுடன் நமஸ்கரித்துச் சந்தோஷிக்கும்படியான வேதத்
தின் முடிவும் அதுவேயாம். எ-று. (சச)

எம்மையாளுடையமா துமிளம்பிறையமுதங்காலச்
செம்மையார்பவளவேணிச்செம்மலுமெடுத்தாளச்
சும்மையானந்தஞானநடனத்தின்கவைகனிந்த
கிம்மையினெம்மனோரார்புகல்வதோவீசலோகம்.

(இ-புரை.) எங்களை அடிமையாகவுடைய பார்வதிதேவியார் திருக்காங்க
ளில்எடுத்துத்தாக்கும் தானத்திலுண்டாகின்ற நாதத்தின் மதுரமும், இளந்
திங்களானது அமுதகிரணமாகிய வெண்ணிலவைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கச்
செம்மைநிறம் பொருந்திய பவளம்போன்ற சடைமுடியினையுடைய பரம
சிவம் தாண்டவஞ்செய்கின்ற ஆனந்த ஈடனமதுரமும், முதிர்ந்திருக்கின்
றது. (ஆதலால்) இரத்தப்பிறப்பினையுடைய எம்போல்புவர்களால் புகழ்ந்து சொல்

லத்தக்கதோ? சிவலோகமானது, எ-று. பார்வதியார் தாளந்தட்டப் பரமசிவம் தாண்டவஞ் செய்தது சங்கராகாலத்தில், சும்மை-நாதம். (சுரு)

அன்னதன்மைத் தரையென்று மடைத்தவர் மீள்கலாத
நன்னெறியுடைத்தாயார்க்கு நன்னுகருஞ் சிவலோகத்திற்
பன்னகமவுலியானும் பாவையுமுவந்து காண்ப்
பொன்னொளிவிமானத்தோடும் பூவை யைச்சேர்த்தினோ.

(இ-புரை.) அப்படிக்கொந்த தன்மைபயுடையதாகியும், தன்னிடத்தில் அடைந்தவர்கள் எக்காலத்தும் நீங்காத நல்லமுறைமையையுடையதாகியும், யாவர்க்கும் பொருந்துதற்கரியதுமாகிய சிவலோகத்தில், பாம்பணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய கயிலாயபதியும் (அவரிடப்பாகத்திலிருக்கும்) உமாதேவியாரும் திருவுளத்தில்கிழங்கூர்ந்து நோக்கும்படிப் பொன்னொளியையுடைய விமானத்தோடும் அப்புலையாதினைச் சேர்த்தார்கள், எ-று. (சுசு)

அருந்தவமன்னகேளாயவணிலையிஃதுநீயும்
வருந்தல்கோகன்னமென்னும் வளநகர்மருவியீசன்
திருந்துபூசனைபுரிந்து சிவநிசித்துயிலைக்கி
யிருந்துபைந்தளிர்வில்லத் தாலருச்சிநின்னின்னனீங்கும்.

(இ-புரை.) அருமையாகிய தவஞ்செய்த மன்னவனே கேட்பாயாக; அந்தப் புலைச்சியினிலைமையித்தன்மையது; நீயும் வருந்த வேண்டுவதில்லை; கோகன்னமென்கிற வளப்பம்பொருந்திய தலத்திற்சேர்ந்து, நம்மிறைவனாகிய மாபலவிலிங்கேசன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பூசையினைச் சிவராத்திரியிற்செய்து, நித்திரை நீங்கியிருந்து, பசுமை நிறமுள்ள வில்வத்தளிரினால் அருச்சனை செய்வாயாக; அங்கனம் செய்யில் உன்னுடைய தூன்பம் நீங்கும், எ-று, பில்வத்தின் திரிபு வில்வம். (சுசு)

என்றுவீறுயர்கோகன்னமான்மியமியம்பிக்
கொன்றைவேணியன் சிவநிசிவிரதமுங்கூறி
வென்றிவேன் மனுவேந்துக்குவிடைகொடுத்தருளிச்
சென்றுகோதமன்மிதிலையங்கடிநகர்சேர்ந்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு இன்பமிருந்த கோகன்னமான்மியத்தைச் சொல்லி, பின்னுக் கொன்றைமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய சிவராத்திரி விரதமான மியமுஞ்சொல்லி, வெற்றிபொருத்திய வேலாயுத்தையுடைய மனுவைவொத்த அரசனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோதமரானவர் அவ்விடம்விட்டுச்சென்று காவலைக்கொண்ட அழகியமிதிபைப்பட்டணத்தக்குப் போனார். எ-று.

ஓகைவாரிதிபடிந்தகமகிழ்ந்துவேலுரவோன்
பூகவார்பொழிற்கோகன்னமாநகர்பொருந்தி

மாகமாமதிச்சிவநிசிவரன் முறைநோற்றுச்
சோகமேதருபழவினைமுழுவதுந்தொலைத்தான்.

(இ-புணா.) கவுதமர்போனபின்பு வேலாயுதத்தையுடைய திண்மைவாய்ந்த அவ்வரசனானவன் ஆந்தசாகரத்தில் மூழ்கி அகமகிழ்ந்து, கமுகமர முதலாகிய விருகங்கள் நெருங்கி நீண்டசோலைகள்கூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய கோ கன்னமென்னுந் தலத்திற்போய்ச்சோந்து, பெருமைதங்கிய மரசிமாதச் சிவராத்திரியில் முறைமைப்படி விரதமனுஷ்டித்து, ருஷிபுத்திரனைக்கொன்ற பாதகத்தை நீக்கியதுமல்லாமல், முன்சென்னங்களிற்செய்த சோகத்தையே தருகின்ற வினைகளையெல்லாமும் நீக்கினான். எ - று. பூகம் கமுகம்-பாக்குமாம் (சக)

மூன்றாவது

சிவராத்திரியிற்குன்மாடபாதரசன்முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம். ஈகக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

சிவராத்திரியில்விமரிசன் முத்திபெற்ற

அத்தியாயம்.

கருமணியனையகண்டன் கதையினை யிவ்வாறென்று
தெருளுறச்சூதன் சொன்னான் றெளிந்தனர்கேட்டுப்பின்னும்
இருவினைதொலையவின்னுமீசனதருளிற்சேய்ந்து
வருகதைபுகறியென்னமுனிவார்வழங்கலோடும்.

(இ - புணா.) நீலரத்தினம்போன்ற கண்டத்தையுடைய மகாபலவிலிங்க நாதன் சரித்திரமாகிய சிவராத்திரிமான்மியம் இஃதுமுறைமையை யுடையதென்று தெளிவுறும்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னார். அதை நையிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத்தெளிந்தவர்களாய்ப் பின்னும், முனிவரே! எங்களிருவினைகளும் நீங்கும்படிப் பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெறத்தக்கதாக நடந்திருக்குஞ்சரித்திரங்களைச்சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளவும் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று.

(க)

சிவநிசியளவையுமன்பர்செய்கையு
துவலருந்தகையவாமெனுதுவன்றனம்
புவனியிலரன்றிருப்பூசைகண்டொரு
தவமிலான்பெற்றமைசாற்றுவாமரோ.

(இ-புரை.) சிவராத்திரி மான்மியமும் அந்தவிரதம் அனுஷ்டித்தஅடியா
ர்கள் செய்கையுஞ் சொல்லுதற்கரிய பெருமையை யுடையனவாயிருந்தாலும்,
தெரிந்தமட்டில சொன்னோம்; இனி இந்தவுலகத்தில் பரமசிவனது சிவராத்திரி
பூசையைக்கண்டு தவமில்லாதவனாகிய ஒருவன் அடைந்த நற்கதித்தன்மையைச்
சொல்லுகிறோம். எ - று, அரோ-அசை, (உ)

பாரிடைக்கிராதர்தம்பதிக்குநாயகன்
பேரிகல்விமரிசனென்னும்பெற்றிடோன்
சோரிவேற்றானையான் றுரகத்தேரினான்
மாரியினிருநிதிவழங்கும்வண்கையான்.

(இ-புரை.) இவ்வுலகத்திலிருக்கும் வேடருக்கு நாயகனாயிருப்பவன்;
மிகுந்தவலியையுடைய விமரிசனென்னும் பெயரையுடையவன்; பகைவர் உதி
ரக்கறைதோய்ந்த வேலேந்துஞ்சேனையை உடையவன்; குதிரைகட்டிய தேரை
யுடையவன்; இரப்பவர்க்கு மேகம்போல மிகுந்த திரவியங்களைச் சொரியும்
வளப்பம் பொருந்திய கையையுடையவன். எ - று. (இன்னும் எத்தன்மையுள்ள
வனென்றால்,) சோரி - உதிரம். (ங)

திதுறுதசைவரைவின் நித்தின்பதாற்
கோதறுவேட்டையிற்புரிந்தகொள்கையான்
வேதியர்மகளிரேமுதலவெம்புலை
மாதீரனுதினமருவும்வேட்கையான்.

(இ-புரை.) குற்றம்பொருந்திய மாமிசங்களை அளவில்லாமல் தின்பதினால்,
பழுதுபடாத வேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட செய்கையை யுடையவன்;
(இதுவுமல்லாமல்) பிராமண ஸ்திரீகள்முதல் கொடிய நீசஸ்திரீகளிறுதியாகச்
சொல்லப்பட்ட (எல்லாச்சாதி ஸ்திரீகளையும்) நாள்தோறும் புணருகின்ற ஆசை
யையுடையவன். எ - று, வரைவு - அளவு. (ச)

ஏழிரண்டாந்தியெதிர்த்தனான்றெலாஞ்
சூழியங்கடகரியுரித்ததோன்றலை
வாழியவெனவிசேடித்துமாட்சியாற்
பாழியம்புயத்தவன்பூசைபண்ணுவான்.

(இ - புறா.) பலம்பொருந்திய அவ்வேடவரசன் மேற்கூறிய கொடிய செய்கையை யுடையருந்நாலும், சதுர்த்தசிவருகின்ற நாளிலெல்லாம் முக படாங்கட்டத்தக்கதாகிய கபாலமதந்தையுடைய யானையையுரித்த பரமசிவனை (சங்கரவாழ்க சம்புவாழ்க சதாசிவவாழ்க என்று சிவநாமங்களை யெடுத்துத்) தோத்திரஞ்செய்து மாட்சிமையுடன் பூசைசெய்வான். எ - று.

சூழி-யானைமுகபடாம் ; கடம்-மதம்; பாழியம் என்பதில் அம் சாரியை ; மாட்சியாற் பூசைசெய்தலாவது பூசாத்திரவிய முதலாகிய உபகரணங்களின் குறையில்லாமற் செய்தல். (இ)

பூசனையிற்றுதியிற் புளகமீக்கொள
நசனையேத்துநின்ருமேழிசை
மாசறப்பாடும்பின்வணங்குமற்றவ
னேசமித்துணையெனநிசீழ்த்தற்பாலதோ.

(இ - புறா.) இவ்வாறுசெய்யும் பூசையின்முடிவில் உடலில் புளக முண்டாம்படி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்வான் ; நின்றனுகொண்டு (பரதசாஸ்த் திரத்தின்கிரமப்படி) கிருத்தஞ்செய்வான்; சத்தசுரங்களும்கூட வழுவாமல் கீதங்கள் பாடுவான்; பின்பு (அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன்) பணிசுவான்; அவனுடைய சிவநேசமிவ்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்லும் பான்மையையுடையதன்று. எ - று.

ஏழிசையாவன;— சகசுமம் ரிஷபம் காந்தாரம் மத்திமம் பஞ்சமம் தைவ தம் ரிஷாதம் என்பவைகள்; இவற்றின் முதலெழுத்துக்களால் ச ரி க ம ப த நி என்றும் கூறுவர். (சு)

இன்னணம்புரிந்தவனிறைமைபூண்டுதன்
செந்நெறிச்செய்யகோறியசைகண்மீச்செல
நன்னெறியாவருநடப்பநன்கிலாப்
புன்னெறிதூர்த்தற்புரக்குநாளினே.

(இ - புறா.) இம்முறைமையாகப் பூசைசெய்கின்றவன் அரசாட்சிசெய்யுந்தன்மையினையு முடையவனுய்ச் செவ்வையான முறைமையை நடத்துகின்ற தன்செங்கோலானது திக்குகளெங்குஞ் செல்லவும், எல்லாரும், தனதுநன்மார்க்கத்தில் நடக்கவும், நன்மையில்லாத தீயநெறிகளை யெல்லாம் நீக்கித் தருமத்தைப் பாதுகாக்கும் நாளில், எ - று. செங்கோல்-அரசநீதி; புரத்தல்-காத்தல். (எ)

வேறு.

ஆண்டகைமுதவதியெனுமனைவியவனடிதொழுதிகல்வேலோய்
காண்டருவனப்பினீதியிற்றவத்திற்கல்வியினிவினேரில்லாய்
சேண்டருபிறையான் பூசனைவழாதுசெய்யுநீதிவனைக்கிடமாய்ப்
பூண்டலுனருந்திரெறியிலாமடவார்போகமேதுகர்வதுபுகலே.

(இ - புரா.) யாதொன்றினுக்கும் அஞ்சாத வீரத்தன்மையையுடைய அவ்
வரசன் மனைவியாகிய குமுதவதி பெண்பவள் (ஒருநாள்) தன்சுணவன்பாதத்தை
த்தொழுது, பகைவரைப் பகைக்கும் வேற்படையும் யாவரும் (வியப்புடன்)
பார்க்கத்தக்க கட்டழகும் நீதியும் தவமும் கல்வியும் அறிவும் மிக்குடைத்
தாய் ஒப்பில்லாத என் நாயகரே! (தேப்வதும் வளர்வதுமில்லாமல்) எக்காலமும்
ஒரோதன்மையாயிரானின்ற இளந்திங்களை யணிந்திருக்கும் சந்திரசேகரனாகிய
பரமசிவனுடைய பூசையை ஆகமவிதிப்படி செய்கின்றநீர் பாவத்துக்கிடமாய்ப்
பொருந்திய மாமிசங்களைத்தின்று, முறைமையில்லாமல் ஸ்திரீகள் போகங்களை
யே அனுபவிக்கின்றது (என்னகாரணம்) அடியாளுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்ற
னன். எ - று.

(அ)

என்றவளுரைத்தவாசகங்கேளாவிடைமகன் குறுகைகேகோட்டிச்
குன்றென வயர்ந்தகுவிமுலைமடவாய்கூறுவல்லேகட்டிநீபென்ன
முன்றவப்பயனாலிறத்ததுநிகழ்வுமுன்வருங்காலமுமுணர்ந்தேன்
அன்றுமுற்பவத்தோர்ஞமலியாய்ப்பம்பபையணிநகரதனின்வந்துதித்தேன்

(இ - புரா.) (இப்படிக்கொத்த பாவ இருத்தியங்களைச் செய்வதற்குக் கார
ணமென்ன) சொல்லுமென்று தன்மனைவியொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு
அவ்வரசன் புன்னகைசெய்து, பொன்மலைபோல் உயர்ந்து குவிந்த ஸ்தனங்களை
யுடையபெண்ணே! நான்சொல்லுவது கேட்பாயாக; பூர்வஞ்செய்த தவப்பயனால்
இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் அறிந்தேன்; முற்பிறப்பில் நான்
ஒருநாயாய்ப்பிறந்து அழகுள்ளதாகிய பம்பைநகரத்தில்வாசமாயிருந்தேன். எ - று.

கேளா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டுவினைபெச்சம். ஞமலி-நாய்.

(க)

மாலயன்காணு வடிமுடிக்குரிசின்மதியணிபம்பைநாயகன் நன்
ஆலயங்குறுகிப் பலிக்கிடுமடிசிலருந்துவான்புகுந்திடுமளவிற
காலவன் னூதரிவொனக்கண்டோர்கல்லினுற்கதையினுற்றுரப்ப [ன்.
ஒலொடுவெருவியாலயம்வலங்கொண்டோடினே னுயிர்பிழைத்துவா

(இ - புரா.) (பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருக்கும்போது) விஷ்ணு பன்றி
புருவங்கொண்டு பாதாளத்தைப் பிளந்துகொண்டுபோய்த் தேடியுங்காணப்படாத
திருவடிகளையும், பிரமன் (அன்னமாக உருவங்கொண்டு பறந்துமேலுலகம்போய்
த்தேடியுங்காணாத) திருமுடியையுமுடைய இறைவனும் சந்திரசேகரருமான பம்
பையென்னுந்தலத்தில் வீற்றிராநின்ற பரமசிவனது ஆலயத்திற்சேர்ந்து, பலிக்
காக வைக்கும் அன்னத்தை உண்ணச் சென்றகாலத்தில், யமனுடை தூதரிவர்க
ளென்றுசொல்லும்படி. என்னைக்கண்டவர்கள் கல்லினாலும் தடியினாலும் அடித்
துத்துரத்த நான்புயந்து குறாத்துக்கொண்டு உயிர்தப்பிப்பிழைக்க அந்த ஆலய
த்தை வலமாகச்சுற்றிக்கொண்டோடினேன், எ - று, ஓல் - ஓலம். (கர)

சினகரமொருவிப்போருவான்வழிகளே டினைன் கண்டிலேன்றிகைத்
மனவலியிளைத்துமபல்சொரிபீடமருங்குநின்றீசனேநோக்க [தேன்
அனகனுக்கன்றுசிவநிசியாகவருஞ்சுடர்த்தீபமோடெடுத்தல் [தேன்.
வினையறக்கண்டேன்கண்டுழியொருவன்வெஞ்சார்துரத்தலும்விளிந்

(இ - புரை.) (ஓடியநான்) அந்த ஆலயத்தை நீங்கிப்போவதற்கு வழிகள்
தேடிக்காணாமல் திகைத்து, மனவலியும் இளைத்துப் பலிபோடுகின்ற பீடத்தின்
அருகில்நின்று சிவலிங்கப்பெருமானைப் பார்த்தேன்; அன்றுசிவராத்திரி யாதலி
னால் நிர்மலனாகிய அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு (யாவருந் தரிசனஞ்செய்யக்)
கிடைப்பதற்கரிய சுடரினையுடைய தீபாராதனை முதல் சில ஆராதனை செய்வதை
என்பாவன்களெல்லாம் நீங்கும்படிக்கண்டேன். அப்படிக்கண்டவளவில் (ஒருவன்
வில்லைவளைத்து) மொடியபாணத்தை பிரயோகஞ்செய்ய (அதுஎன்மேல்தைத்தவ
டன்) இறந்தேன். எ - று, அனகன் - பாவமற்றவன்; அகம்-பாவம் மலம். (1)

அருஞ்சுடர்த்தீபமெடுத்தபூசனையினமலனை மாலையம்போது
விரிஞ்சனுங்காணாமணிமுடிதமியேன்விளிந்திடும்வேலைகண்டதனாற்
பாஞ்சுடர்கோயில்வலங்கொளப்பு குந்தபண்பினும்பாரினிற்பகைரு
நாஞ்சுடுகெடுவேலிறைவனாயுதித்தேன்காலமூன்றினையுமுற்றுணர்ந்தேன்.

(இ - புரை.) அந்திப்பொழுது (செய்யுஞ்சோடசோபசாரங்களில் ஒன்று
கிய) அரியசுடர்த்தீபமேந்திய பூசாகாலத்தில் பிரமனலுங்காணப்படாத அப்பா
மபதியினுடைய திருமுடியைத் தமியேனாகிய நான் இறக்குஞ்சமயத்தில் தரிசித்
ததினலும், அந்தப்பாஞ்சுடர் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்
வந்த தன்மையினாலும், இந்தவலகத்தில் பகைவருடைய மார்பைச் சுடத்தக்க
நெடியவேலாயுதத்தையுடைய அரசனாகப்பிறந்தேன். (அவ்வாறு பிறந்ததினும்)
திரிகாலங்களையும் அறிந்தவனானேன். எ - று, (௧௨)

ஆதலானிந்தநல்வினைப்பலத்தையளித்த துசிவநிசியென்ன
மாதராயின்றும்வருமதிதோ றும்வளர்பிறைதேய்பிறையிரண்டிற்
போதுமப்பக்கமேழிரண்டெய்திற்பொருந்துமச்சிவநிசியேல
மேதகுபூசையனுதிளந்தன்னின்விசேடமாய்வழிபடுகின்றேன்.

(இ-புரை.) ஆதலால் பெண்ணே! சிவராத்திரியானது (உலகத்தில் இழிவு
ள்ள செந்துவாகிய நாயாகப் பிறந்திருந்த எனக்கும் இப்படிக்கொத்த அரசுபோக

பிறப்பிலும் மாதமாதம் வருகின்ற பூர்வபக்ஷம் அபரபக்ஷம் என்னுமிரண்டு
பக்ஷங்களிலும் பதினான்காந் திதியாகிய சதுர்த்திசியில் மாசிமாதத்தில் பொ
ருந்துகின்ற அம்மகாசிவராத்திரியில் பூசைசெய்வதுபோலவே மேன்மை
பொருந்திய சிவபூசனை நியந்தினும்விசேடமாகச் செய்துவருகின்றேன். எ-று.

இன்னணம்புரியும்பூசையிற்றீமையகற்றுமோவெனவினவுதியேன்
மன்னனைக்கயிலைவரதனைவழுத்தின்மலையெனக்குவித்தவிந்தனத்தைச்
செந்நிறப்பொறித்தீதுழைந்துரீரூக்குஞ்செய்கைபோற்பவமெலாந்தீர்க்கும்
அன்னதானீயுமரனடிக்கமலத்தருச்சனைபுரிதியாரணங்கே.

(இ-புரை.) தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளே! இவ்விதமாகச்செய்யும்
பூசையினால் பாபங்கள் நீங்குமோ! என்று கேட்பையாகில், சொல்லுகிறேன்
கேட்பாய்; தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனும், ஸ்ரீகயிலாசத்தில் வீற்றிருந்து
வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய வரங்களை ஈவோலுமாகிய சாம்பசிவமூர்த்தியை
ஒருதரம் தோத்திரஞ்செய்தால், மலைபோலப் போரிட்ட விறகுகளைச் செம்மை
நிறமுடைய தீப்பொறியானது நுழைந்து சாம்பராக்கிவிடுந் தன்மைபோலப்
பாபங்களையெல்லாம் நீக்கிவிடும். ஆகையால், நீயும் பரமசிவனுடைய திருவடித்
தாமரைகளை அருச்சனைசெய்யக்கடவாய். எ-று. இந்தனம்-விறகு. (கச)

என்றதுகேட்ட துடியிடைமடவாளிளநிலாமுறுவன்முன்றேரூன்ற
மன்பதையுள்ளுங்காலமுன்றுணரவல்லையெனக்குமுற்பிறப்பின்
வன்புறுதோற்றமுழுதுரையென்னமல்லிகார்ச்சனவரன்மன்னி
யின்புறுகோயிற்புறவதாயுதித்தாங்கிருந்தரீயிரைகவர்ந்துண்பான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு தன்கணவன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட தம
ருகம்போன்ற இடையினையுடைய அம்மாதானவன் சந்திரனது இளங்கதிர்
போற்புன்சிரிப்புவிளங்க, நீர் மனிதர்கள் நினைக்கும் திரிகாலங்களையும் அறியமா
ட்கிவீரானால், எனக்கு முன்பிறப்பில் என்ன சென்பம் நேரிட்டிருந்ததோ? அந்த
ச்சென்பத்தையும் அதில் நடந்த செய்திகள் யாவையும் சொல்லுமென்று வினா
வ, மல்லிகார்ச்சனேஸ்வரர் அன்புடன் வீற்றிராநின்ற கோயிற்புறவாகப் பிற
ந்து, அவ்விடத்திலிருந்த நீ ஒருநாள் இறைதேடியுண்ணுவதற்காக. எ-று.
துடியிடை-உடுக்கைபோன்ற இடை. மன்பதை-மனிதர். (கரு)

செந்நிறத்தசையொன்றெடுத்துரீவரலுஞ்சினவிழியெருவைவந்தனு
யன்னதுவலிதிற்கவர்வனென்றுன்னையழன்றுபின்னொட்டர்சுலும் வெரு
விப், பொன்னெடுங்கோயில்வலங்கொடுபெற்றுப்பொருவிடைக்கொடி
நெடுக்கம்பர், துன்னுபுகரந்தங்கொதுங்கிரீயிருப்பத்தொடர்ந்தவக்கங்
கமுங்கண்டே.

(இ-புரை.) செம்மை நிறத்தையுடைய ஒரு மாயிசத்துண்டினை நீ யெடுத்த
துக்கொண்டு வரும்போது, கோபத்தால் சிவந்தகண்களையுடைய ஒரு பருந்து
வந்துசேர்ந்து, அந்த மாயிசத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளுவனென்று கோபித்து
உன்னைப்பின் தொடரவே நீ பயந்து, பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அந்தப் பெரிய
கோயிலைப் பிரதக்ஷிணமாகப் பறந்துபோய்ப் போர் செய்யத்தக்க ரூஷபக்கொடி
கட்டிம் பெரிய கம்பத்தில் தங்கி, மறைந்தொருபக்கத்திலிருக்க; அப்படிமறை

ந்திருந்தும் உன்னைத்தொடர்ந்துவந்த பருந்தும் உன்னைக்கண்டு. எ-று. எருவை கங்கம்-பருந்து. (௧௬)

சூழிமால்கரியின்றோட்டியிற்கூர்ந்ததுண்டவெம்படையினுற்கொத்தி வாழியவுன்னையுயிர்செகுத்தந்தவன்றைசைகழுக்குகொண்டீடக வீழூரீயிசன்சன்னிதிப்பட்டுவிளிதலான்முன்வலஞ்செயலால் ஆழிரீருடுத்தரபதிமகளாயவதரித்தெம்மையுமடைந்தாய்.

(இ-புரை.) அப்படிக்கண்ட பருந்தானது முகபடாங்கட்டிய யானையைக் கொத்துகிற அங்குசத்தைப்போலக் கூர்மையுள்ள தன் அலகாகியவெவ்விய ஆயு தத்தினால் உன்னைக்கொத்தி உயினைக்கொன்று, (நீ கொண்டுவந்த கொழுத்த) அந்தவலிய மாமிசத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு போய்விட; துசஸ்தம்பத்திலிருந்து விழுகின்ற நீ சிவசுந்நிதிக்கெதிரில் விழுந்து இறந்ததினாலும், முன்னே பிரதக்ஷி ணஞ் செய்தலினாலும், சமுத்திராஞ்சுழந்த பூமிக்கிறைவனாகிய அரசன் புத்திரி யாகப் பிறந்து என்னையும் விவாகஞ்செய்து கொண்டாய். எ-று, வாழிய என் பது முன்னிலையசை. (௧௭)

வேறு.

இவ்வாறுகொற்றமுடிமன்னனிந்துநலோடுஞ் செவ்வாய்மழலைக்களியன்னவன்செப்பஹற்றான்
ஒவ்வாதவும்மையுடனிம்மையுமுற்றுணர்ந்தேன்
எவ்வாறினிமேலிருவோருமுதிப்பதென்றான்.

(இ-புரை.) வெற்றியுள்ள மகுடவர்த்தனனாகிய அரசன் இப்படிச் சொன்ன வுடன் சிவந்தவாயையும் மழலைச் சொல்லையுமுடைய கிளியொத்தவன் சொல்லு கின்றான்; ஒவ்வாததாகிய முற்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் நன்றாக அறிந்துகொண்டே ன், இனிமேல் நாமிருவரும் எவ்விதப்பிறப்பாகச் செனிப்போமென்றான். எ-று. முன்பிறப்பின் தன்மை மிருகமாகவும் பக்ஷியாகவும் நேரிட்டமையின் ஒவ் வாத வும்மையெனப்பட்டது. இறுத்தல்-சொல்லல்; உம்மை-முற்பிறப்பு. (௧௮)

தேளாயிரண்டாம்பவத்தன்மைகிளத்துவன்யான்
வாளார்விழியாப்பு கழ்ச்சிந்துநன்னாட்டுவந்து
தாளார்கழன்மா முடிமன்னவர்தாழ்த்திறைஞ்சுந்
தோளாடல்வேந்தாயரசாள்வனித்தொல்லோலம்.

(இ-புரை.) வாளொத்த கண்களையுடைய பெண்ணே! இவ்விரும் இரண் டாம்பிறப்பின் தன்மையை நான் சொல்லுகிறேன் கேட்பாய்; புகழ்தக்கிய நல்ல சிந்த துசத்தில் பிறந்து வீரகண்டைகட்டிய காலையும் பெரிய கிரீடம் அணிந்த முடியையுமுடைய அரசர்கள் தாழ்த்து வணங்கும்படியான வெற்றிபொருத்திய தோள்வலியையுடைய மன்னவனாகிப் பழையதாகிய இந்தப்பூமியை என்னுங்கி ணைக்குட்படுத்தி அரசாட்சிசெய்வேன். எ-று. (௧௯)

செல்லார்நறும்பூங்குழந்தாமருசெல்விநீயு
மல்லார்புயன்ருசயன்றந்தமடந்தையாகித்
தொல்லாரணத்தின்முறையேதொடைசூட்டியெற்கே
யில்லாகிமுல்லைவடமீனினியைந்துவாழ்வை.

(இ-புரா.) நீருண்டமேகம்போற் கறுத்து வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய அழகிய பெண்ணே! நீயோவென்றால், பலம்பொருந்திய தோளையுடைய தஞ்சயனென்னும் அரசன் புத்திரியாகிப் பழைய வேதவிதிப்படி யெனக்கே மணமாலைசூட்டி மனைவியாகி, கற்பிற்சிறந்த அருந்திபோல வாழ்குவை. எ-று. முல்லை - கற்பு. வடமீன் - அருந்தி. (உ0)

வேறு.

பாசிழைப்பரவையல்குற்பனிமொழியணங்குகேளா
யாசின்மூன்றும்பவத்திலணிசவுராட்டிநாட்டில்
வாசவன்றிருவினமிக்கமன்னனாய்த்தோன்றியந்தக்
காசினிமுழுதுய்யானேபொதுவறக்காவல்பூண்பேன்.

(இ-புரா.) பைம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மேகலாபரணம் ஆணியுமபரந்த அல்குலையும், குளிர்ச்சிதங்கிய வசனத்தையுமுடைய பெண்ணே! கேட்பாயாக; சூற்றில்லாத மூன்றும்பிறப்பில் அழகிய சவுராட்டிரநாட்டில் இந்திர செல்வத்தினுமிக்க செல்வமுள்ள மன்னவனுய்ப்பிறந்து, அந்தத் தேசமுழுவதும் பொதுவின்றி நானே அரசு செய்வேன். எ-று. (உக)

கொங்குடைந்தொழுகும்பைத்தார்க்குவிழுலையணங்கேநீயு
மங்குல்கண்படுக்குந்தண்காவளந்திகழ்கலிங்கநாட்டிற்
செங்கைவேற்கலிங்கர்கோ மான்நிருமகளாகத்தோன்றி
யங்கெனக்குரிமையாகிவைகுவையளப்பில்காலம்.

(இ-புரா.) முருக்குடைந்து தேனெழுகாரின்ற பசிய பூமாலையணிந்ததுங்குலையுடைய பெண்ணே! நீயும் மேகம் கண்வளரும்படி (உயர்வாகிக்) குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகள்கூழ்ந்த வளப்பமிசூந்த கலிங்கதேசத்தில் வேலேந்திய செங்கையையுடைய கலிங்கராசன் நிருமகளாய்ப்பிறந்து, அந்தச் சென்மத்திலும் எனக்குரிமையுள்ள மனைவியாகி, அளவில்லாதகாலம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பை, எ-று. மேகம் கண்வளர்தலாவது - நீங்காமல் சூழ்ந்து கொண்டிருத்தல். (உஉ)

குழலினிற்பாகிற்றேனிற்சுயிலினிலமிழ்திற்றேயுய்ந்த
மழலையஞ்சொல்லாய்நாலாம்பவத்தினின்மணிசெய்மாட

நிழலிருள்சீக்குஞ்செவ்விறைந்தகார்தாரநாட்டிற்
கழல்புனைதுணைத்தாள்வைவேவிறைவனுயுலகங்காப்பேன்.

(இ-புரை) (அந்த மூன்றும்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) வேயங்குழலினிசையிடத்தும் வெல்லப்பாகினிடத்தும் தேனினிடத்தும் குயிலோசையினிடத்தும் தேவாமிர்த்தத்தினிடத்தும் தோய்ந்ததுபோல மிகுந்த மதுரம்பொருந்திய மழலைச்சொல்லையுடையவளே! நாலாவது பிறப்பில் யான் அரதனங்கள் பதித்திருக்கும் மாளிகைகளின் ஒளியானது இருளைக்கெடுக்கும்படியான அழகுநிறைந்த கார்தாரதேசத்தில் வீரகண்டையணியுங் கால்களையுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தும் அரசனாகிப் பூலோகத்தை ரக்ஷிப்பேன். எ -று

வை - கூர்மை.

(உரு)

நஞ்சினிலமிழ்திற்றேயுந்தூலந்திகழ்நெடியவாட்கண்
வஞ்சிதுண்ணிடையாய்நீயுமகதர்கோன்மகளாய்த்தோன்றி
யஞ்சனக்கடல்சூழ்வையமளிக்குமென்மனைவியாகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியார்போற்றப்பரிவுடன்வாழ்வைமாதோ.

(இ-புரை) விஷத்திலும் அமிர்த்தத்திலும் தோய்ந்து அழகுடன் விளங்குகின்ற நெடியவான்போன்ற கண்களையும், பூங்கொடிபோன்ற இடையினையுமுடையவளே! நீயும் மகத்தேசாதிபதி மகளாய்ப்பிறந்து, கருமைநிறமுள்ள கடல்குழந்த இவ்வுலகத்தை இரக்ஷிக்கும் என்மனைவியாகி, பஞ்சினைப்போல மிருதுவாகியபாதங்களையுடைய மாதர்கள்போற்றப் பரிவுடன்வாழ்குவை. எ-று.

ஆடவருக்குப் பொதுப்பார்வையால் வருத்தத்தையும், சிறப்புப்பார்வையால் இன்பத்தையும் தருதலின், நஞ்சிலும் அமிழ்திலும் தோய்ந்த கண்களென்றார்.

(உச)

வேறு.

பண்ணியனமகரவீணையுங்குழலும்பழுத்தமுதளவியகுதலைப்
பெண்ணணங்கைந்தாம்பிறப்பினிலவந்திப்பெயருடைப்பெரியநாடளிக்கும்
அண்ணலஞ்செங்கோலரசன்டாருகவருவனீதசாருகன்மகளாய்
மண்ணியவிழவில்மாலையென்புயத்தில்வனைகுவைமணந்தினிதிரும்போம்

(இ-புரை.) (அந்தநாலாம்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) முழங்குஇசைபாடி மியல்பினையுடைய மகரவீணையைப் போலவும் வேயங்குழலைப்போலவும் மதுரமுதிர்ந்து, தேவாமிர்த்தத்தைக் கலந்ததுபோலிராநின்ற குதலைச்சொற்களையுடைய பெண்ணணங்கே! ஐந்தாம்பிறப்பில் அவந்தியென்னும்பெயருள்ள பெரியதேச

த்தையளிக்கும் பெருமைபொருந்திய அழகிய செங்கோற்செலுத்தும் அரசனாக நான் பிறப்பேன் ; நீ தசாருகனென்னும் அரசன்மகளாய்ப் பிறந்து, அலங்காரஞ்செய்த கல்யாணமண்டபத்தில் என் டுசங்களில் மாலைகுட்டுவை ; அதற்கு மேல் நாமிருவருங்கூடி வாழ்குவோம். எ - று வீணைகள் பெரும்பான்மை நால்வகைப்படும். அவை பேரியாழ் மகரயாழ் சகோடயாழ் செங்கோட்டியாழ். பேரியாழிற்கு நரம்பு (உக.) மகரயாழிற்கு (கௌ.) சகோடயாழிற்கு (கசு.) செங்கோட்டியாழிற்கு (௭.) (உரு)

வெண்பா.

பேரியாழ்பின் னுமகாஞ்சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ்செங்கோடுசெப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந்திருமார்டாவண்கூடற்கோமானே
பின்னுமுளவோபிற.

ஒன்றோடிருபதுமோரோழ்மேற்பதத்துடனே
நின்றபதினோழேழுநேடுங்காற்—குன்றாத
நால்வகையாழிற்குநன்னரம்புசொன்முறையே
மேல்வகைநூலோர்விதி.

குழலானது மூங்கில் சந்தனம் வெண்கலம் செங்காவி கருங்காவி
என்னுமிவைகளில் ஒன்றாம் செய்யப்படுவது.

வாங்கியமூங்கிலுமாசந்தும்வெண்கலமும்
பாங்குடைச்செங்காலிகருங்காவி—பூங்குழலாய்
கண்ணனுவந்தகழைக்கிவைகளாமென்பார்
பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர்பார்த்து.

மூங்கிலினற்செய்வதே உத்தமம்; இவை சிலப்பதிகாரத்திற்காண்க.

‘வாளெனத் துளங்கிக்குருகிதோய்வேலின்வரிபரந்தமுதொடுவிடத்தின்
கோளுறப்பிறமுடுநெடுங்கனையாறுங்குலப்பிறப்பதனியானத்தின்
நீள்பெயர்நாட்டிற்கரசனாய்வருவனீயும்பேரயயாதிகன்னிகையாய்
நாளணிவிழவின்ல்லணியணிந்தென்னன்மனையாகிவாழ்குலையால்.

(இ - புரை.) வாளாயுதம்போல ஒளிபொருந்தியும், பகைவருநிரல் தோய்த்தக்க வேலாயுதம்போல வரிபொருந்தியும், அமுதம்போல நன்மையைத் தருவதும், விஷம்போலத் தீமையைத்தருவதுமாகப் பிரகாசிக்கும் நெடியகண் களையுடைய ராயகியே ! சிரேட்டமான ஆறும் பிறப்பில் நான் அஸ்திபூபு

யினுக்கு மன்னவனுப் வருவேன் ; நீயும் யயாதிராசன்மகளாய்ப்பிறந்து அலங்
காரஞ்செய்யும் கலியாணத்தில் நல்லமுகூர்த்தத்தில் மாங்கலியுத்திரந் தரித்
துக்கொண்டு எனக்கு நல்லமனையாய் வாழ்குவை. எ-று.

அந்த ஆறும்பிறப்பு நீங்கின பின்பு,

(உ௬)

வேறு.

வம்பைமுனிந்துமுகங்கறுத்துமணிவாரறுத்துமதவேழக்
கொம்பைவெகுண்டதுணைமுலையாயேழாம்பிறப்பிற்கூடற்கோ
னிம்பமணியுந்தமிழ்ப்பாண்டி. நிருபன் றனக்குமகனாகி
யம்பைந்தொழிந்தகாமனிவனென்னவுலகினவதரித்தே

(இ - புரை.) கச்சினைமீறியும் முகங்கறுத்தும் அந்தக் கச்சினைச்சேர்த்து
முடியப்பட்ட வாரிணையறுத்தும் மதமுள்ள யானைக்கொம்பையும் கோபித்துப்
பூரித்து உபய தனங்களையுடைய நாயகியே ! ஏழாம்பிறப்பில் மதுரைக்கிறைவ
னாகி வேப்பம்பூமாலையனியும் தமிழ்விளங்கும்பாண்டியதேயவரசன் புத்திரனாகி
ப்பஞ்சபாணங்களையும் (சுருப்புவில்லையும்) ஒழித்துவந்திருக்கு மன்மதனிவனே
யென்று யாவருஞ்சொல்லத்தக்க அழகுடன் வலகத்திற்பிறந்து. எ-று.

நிம்பம் - வேப்பு.

(உ௭)

ய துமவருணனெனும்பெயரும்படைத்துப்படைக்குங்கொடைதனக்கு
முதியவெண்ணெண்கலைக்குநிகர்மொழியினிணையிலிவற்கென்ன
மதியம்வளரும்படியெனயான்வளருநாளின்மாமயினீ
நதியம்வளங்கூர்விதேகவளநாட்டி.ற்கரசன்மகளாக,

(இ - புரை.) பதுமவர்ணன் என்கிற பெயரும்பெற்று, ஆயுதப்பயிற்சியி
லும் தியாகத்திலும் பழமையாகிய அறுபத்துநாலு கலைகளிலும் இவனுக்கொப்
புச் சொல்லத்துணியில் வேருருவருமில்லை யென்னும்படி, பிறைவளருந்
தன்மைபோல நான்வளருநாளில், பெருமைபொருந்தியமயில்போன்றவளே!
நீ ஆற்றின் வளப்பத்தைத்தரத்தக்க விதேகநாட்டரசன் புத்திரியாக. எ - று.

நதியம் - நதி; ஆம் சாரியை.

(உ௮)

முளரிப்பொகுட்டுவட்டவணைமுருகுநாறுமலர்க்கோயின்
வளரிக்குதலைச்செந்திருவும்விழையும்முகினுடன்பிறந்து
வளருநீயும்வசுமதியென்றொருபேர்புனைத்துவாழ்நான்

(இ - புரை.) வட்ட வடிவமுள்ள பூங்கொட்டை ஆசனத்தில், வாசனை
கமழ்கின்ற செந்தாமரைப் பூங்கோயிலில் வீற்றிராநின்ற இராகத்தையொத்த

குதலைச்சொல்லையுடைய மகாலட்சுமியும் (ஆண்மைத் தன்மைகொள்ளுட்டி) விரும்பத்தக்க அழகுடன்பிறந்து, வளருகின்ற நீ வசமதியென்கிற ஒப்பற்ற பெயர்பெற்று வாழும்நாளில், மெலிகின்ற (துண்ணியதாகிய) இடையினையுடைய உண்ணப்பெற்ற சிறப்புள்ள பிதாவானவன் மந்திரிகளுடன் சொல்லுவான். எ-று. ஆடவர்கள் சவுந்தரியமுள்ள மற்றோ ராடவனைக்கண்டால் தாங்கள் ஸ்திரிகளாகப்பிறந்து அந்த ஆடவர்களைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசை கொள்வதும், மாதர்கள் அழகுள்ள மற்றொரு மாதிரினைக்கண்டால் அவ்வாறு எண்ணுவதும் இயல்பு. “ஆடவர் பெண்டையவாவுந் தோளினும்” என்று கம்பர் கூறினதும் இதுபற்றியே என்க. மேட்செய்யுளிற்பிலுள்ள மகளாக என்ற எச்சம் இச்செய்யுளில் பிறந்து என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. (உக)

பாலையனையமொழிக்குமங்கைப்பருவம்வந்ததிதுபோழ்தின்
மாலையணியுஞ்சயர்வரஞ்செய்மணிமண்டபமுங்கடிதினமைத்
தோலையெழுதித்திசைமன்னர்க்குய்யம்மினென்னவாங்கவருங்
காலமணிமண்டபமியற்றித் தூதினோலைகடிதுய்த்தார்.

(இ - புரை) (மந்திரிகளை) பாலின் மதுரத்தையொத்த சொல்லையுடைய நம்முடைய புத்திரிக்கு இப்போது மங்கைப்பருவம் வந்தது; (ஆதலால்) பூமாலையுட்கும் சுயம்வரஞ்செய்யும்படியான அழகியமண்டபமும் வினாவாக ஏற்படுத்தி, கல்யாண வேலையெழுதி ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுக்கும் அனுப்புங்கொண்டு சொல்ல; (அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட) மந்திரிகள் (அவ்வரசன்சொன்ன மறுநாள்) வைகறைப்போதில் இரத்தினங்கள் பதித்த கல்யாண மண்டபம் அலங்காரஞ்செய்து, வினாவாகத் தூதர்களிடத்தில் மன வேலையும் அனுப்பினார்கள். எ - று. (உஃ)

முடங்கற்பொருளையுற்றுணர்ந்துமூரித்தேரின்முடங்குளைய
மடங்கல்வருவதெனத்தமதுநிகழங்கடல்போன்மருங்குவரக்
கடங்கள்கடந்துநதி +டந்துகாடுநாடுங்கழியப்போய்த்
தடங்கொள்விதேகநாடையுந்தார்வேன்மன்னர்திறம்புகல்வாம்.

(இ - புரை.) அந்தக்கல்யாண வேலைவந்து சேர்ந்தவுடன் அதிலெழுதியிருக்குஞ் செய்தியை நன்றாகக்கேட்டுணர்ந்து, (தங்கள் தங்கள்) பலம்பொருந்திய தேர்களிலேறிக்கொண்டு, வளைந்த பிடரி மயிரினையுடைய சிங்கங்கள் வருதல்போலத் தங்கள் நகரத்திலிருப்பவர்களுடன் சைந்நியங்களும் கூடிக்கடல்போலவர; அருநெறிகள்கடந்தும் காளுகன் கடந்தும் காடுகளும் நாடுகளும் பின்னிடப்போய் விசாலமுள்ள விதேகநாட்டினை யடைகின்ற வேலாயுதமேந்தும் அரசர்கள் திறத்தினை இனிச் சொல்வாம். எ - று. (உக)

கள்ளக்கருங்கட்கடைசியர்வாண்முகம்போற்கமலங்கவின் காட்டி-
யள்ளற்பழனந்தொறுமலருமயோத்திரகரமரசாளும்
வெள்ளைக்கவிகைத்தனிச்செங்கோல்வேந்தன்வேந்தர்முடியுமுதாள்
வள்ளற்றகையாங்குருகுலத்தோர்மருமானரசர்பெருமானே.

(இ-புரை.) கள்ளத்தன்மையையுடைய கருமையாகிய கண்களுள்ள பள்ள
ஸ்திரிகளின் ஒளிபொருந்திய முகங்களைப்போலச் செந்தாமரைமலர்கள்
அழகுகாட்டிக் குழைசேற்றிணையுடைய வயல்கள்தோறும் மலரும் அயோத்தி
நகரத்தில் அரசாட்சிசெய்கின்ற வெள்ளைக்குடையினையும் தனிமையான செங்
கோலையுமுடைய அரசனும், மறுதேசத் தரசர்களணிந்த மகுடங்களடம்படி
யான பாதத்தையும், இரப்போர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமற்கொடுக்
காரின்ற பெருமைப்பாட்டினையுடையவனும், கௌரவகுலத்தாருக்கு மருகனு
மாகிய மன்னர் மன்னவனும், எ - று. அயோத்திரகரமரசாளும் அரசர்பெரு
மான் எனக்கூட்டிமுடிக்க, மருமான் - மருகன். (௩௨)

(வேறு.)

வருகுலமகளிர்தங்கண்மனமெனத்திருந்துகோலான்
பெருகுலம்பொருததிண்டோட்பிறங்கலானிறங்கொள்வேலான்
முருகுலவாதசெங்கேழ்முண்டகமடந்தைகேள்வன்
குருகுலத்தழையவந்தகுனிசிலைவயப்போர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இரண்மொரபிலும் சந்ததி
பரம்பரையாய்க் கம்புநிலை தவறாமல் வருகின்ற குலஸ்திரிகள் மனம்போல
நீதியிற்றவறாத செங்கோலையுடையவனும், பெரிய திரண்ட கல்லுகளின் வலி
கெடச் செய்யத்தக்க மலையொத்த பலம்பொருந்திய தோலையுடையவனும்,
ஒளிபொருந்திய வேலையுடையவனும், வாசனைகொடாத செம்மைநிறமுள்ள
தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியின் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்
போல ரக்ஷிக்குஞ் செய்கையுடையவனும், வீளைந்த வில்லக்கொண்டு போர்
செய்து ஷேயம்பெறுகின்றவனுமாகிக் குருகுலம் பெருமைபெற்றோங்க உதித்த
அரசனும், எ - று. உலம் - திரண்டகல், உலத்தல் - கெடுதல், (௩௩)

மன்னவர்மகுடகோடிமணித்தொகையுமுததாளான்
கன்னவில்வயிரத்தோளான்கருணையங்கமலக்கண்ணன்
பொன்னவீரசுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலைபிறுந்தம்
மின்னகுவார்வீற்செங்கைமீனிகார்தாரவேந்தன்

(இ-புரை.) அரசர்களுடைய மகுடங்களில் பதித்திருக்கும் ரத்தினங்கள்
உரையப்பெற்ற தாள்களை யுடையவனும், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற

பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும், கிருபைதங்கிய அழகிய செந்தாமரை மலர்போன்ற நெத்திரங்களை யுடையவனும், பொன்போலப் பிரகாசியாநின்ற தேமல்பரந்த விளங்குகின்ற இளமைதங்கிய தனக்களையுடைய ஸ்திரீகள் கண்டு தமக்குள் சந்தோஷிக்கத்தக்க (அழகுள்ளவனாகி) நீண்டவிலையேந்திய செங்கையினையுடைய வீரனுமாகிய காந்தார தேசத்தரசனும். எ - று. (௩௪)

வேறு.

உதையகிரிக ளோரிாண்டினுதிக்குமுபயதபனரெனச்
சிதைவின்மகர குண்டலங்கடினைக்கக்கவினுந்திணிதோளான்
புதைகொள்பகழி யூழிமுறைபொழியுமுகிலிற்சொரியுமிகற்
குதைகொணெடியவரிசிலைக்கைக்குந்திபோசன்குணமிக்கான்.

(இ - புரை.) இரண்டு உதயகிரிகளிருந்து இரண்டு சூரியர்கள் உதயமா னைப்போலக் கெடுதலில்லாத ரத்தினமகரகுண்டலங்கள்பொருந்தலால், அழகு செய்யுந் தோள்களையுடையவனும், கட்டுகள் கட்டப்பட்ட பாணங்களை ஊழிக் காலத்தில் முறையாக மழைபொழிகின்ற மேகம்போலப் பிரயோகஞ்செய்யும் படியான வயிரம்பற்றிய குதையினையுடைய நீண்டபெரிய விற்பிடிக்குங் கையி னையுடையவனும், நல்லகுணத்தினால் உயர்ந்தவனுமாகிய சூந்திபோசனென் னும் அரசனும், எ-று. குதை - வின்னுனி. (௩௫)

விலைவரம்பறியலாகாவெயின்மணியிமைக்குமார்பன்
கலைவரம்பறிந்தவுண்மைக்கருத்தினுனறத்தின்மிக்கான்
மலைவரம்பாயஞாலவலயத்தில்வரி கொள்வேழச்
சிலைவரங்கொண்டவேளுங்கமுறுஞ்சிந்துவேந்தன்.

(இ - புரை.) விலையினளவை அறியக்கூடாதவைகளாய் ஒளியினையுடைய இரத்தினபரணங்கள் பிரகாசிக்கும் மார்பினையுடையவனும், சாஸ்திரங்களி னளவை அறிந்த மெய்ம்மையான சித்தத்தையுடையவனும், தருமத்தில் மிகு ந்தவனும், சக்கரவாளகிரியை எல்லையாகவுடைய இவ்வுலகவட்டத்தில் வண்டிகளாகும் ராணிபொருந்திய கரும்புவிவலினால் மேன்மைகொண்டிருக் கும் மன்மதனும் (பெண்ணுருவங்கொண்டு புணரவேண்டுகொண்டு) விரும்பங் கொள்ளத்தக்க சவுந்தரியமுள்ளவனுமான சிந்துதேசத்தரசனும், எ - று.

மலையை எல்லையாகவுடைய உலகம் என்றமையால் சக்கிரவாகமலையென் றும்; வரி - வண்டு; வேழம் - கரும்பு. (௩௬)

கோளுறுமதியநாண்மீன்குழாத்திடைவருவதேய்ப்ப
வாளுறுந் தடக்கைடென்னர்புடைவரவருதினடேரான்

வேளுறுவனப்பின்மிக் கான்விரிதிரைவேலைஞாலந்
தோளுற்பரிக்குமாணத்துருபதன் சுடர்செய்ப்புணன்.

(இ - புணா.) நவக்கிரகங்களி லொன்றாகப்பொருந்திய சந்திரன் நக்ஷத் திரக்கூட்டங்களினடுவில் வருவதைப்போல, வாள்பொருந்திய கையையுடைய அரசர்கள் சூழ்ந்துவரும்படி வருகின்ற திண்ணிப தேனையுடையவனும், மன் மதன் பெற்றிருக்கும் அழகிலும் மிகுந்த அழகுள்ளவனும், பரவிய அலைகளையு டைய சமுத்திரஞ்கூழ்ந்த பூமிபாரத்தைத் தனதுதோளின்பொருந்தத் தாங்கும் படியான ஆக்கினுசக்கரத்தையுடைய துருபதன் என்னும் பேருள்ளவனுமா கிய பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்கண்ணிந்திருக்கும் அரசனும், எ - று. (௩௭)

குடைநிழலிநுளைக்காட்டக்குரைகழன்மன்னர்செங்கைப்
படைநிழல்வெயிலைக் காட்டச்செல்லுவம்பரித்திண்டேரான்
மடைவளர்ச்சங்கமீன் மணியினைக்கருவென்றன்மன்
அடைகிடந்துலவுந்நாட்டவந்தியனரசாகோமான்.

(இ - புணா.) குடைகளினிழ லிநுளைக்காட்டவும் ஒலிக்காநின்ற வீரகண் டையணிந்த காலினையுடைய அரசர்கள் செங்கையிலிருக்கும் (வாளாயுதமுத விய) ஆயுதங்களின் ஒளி (அவ்விருள்நீங்கும்படி) வெய்யிலைக்காட்டவும் (நால்வகைச்சேனையுடன்) செல்லும்படியான தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய வலுத்த தேனையுடையவனும், வயன் மடைகளில் தவழ்கின்ற சங்கங்களின்ற முத்துக்களை அன்னங்கள் தங்கள் மூட்டைகளென்றெண்ணி அடைகிடந்து சஞ்சரிக்கும்படியான நல்ல அவந்திதேசத்தை யாளுகின்றவனும், மன்னர் மன்னவனுமான ராசனும், எ - று. (௩௮)

கண்ணகன்ஞாலமெல்லாங்கலிகடிந்தருளிர்காத்தோன்
வண்ணநீள்வத்தினுன் மன்பின்வந்தமழையாம்வண்ணத்
தண்ணுறுதித்ததொல்சீரொதுகுலமதலிறறோன்றும்
புண்ணுறுபுலவுவாட்கைப்புரவலனறிவின்மிக்கான்.

(இ - புணா.) பாபத்தைநீக்கி (உயிர்களிடத்திற்) கிருபைவைத்து இடமக ன்ற பூமியெல்லாம் காத்தவனும், அழகிய நீண்ட கலப்பை ஆயுதத்தை யுடைய பலபத்திரருக்குப் பின்வந்த நீருண்டமேகம்போலும் கருமைநிறம் வாய்ந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்த கீர்த்திப்பெற்ற பழமையாகிய எதுகுலத்திற்பிறந்து மாமிசப்பற்றால் புலவுநாற்றம்வீசும் வாள்பிடிக்கும் கை யையுடையவனும் அறிவில் மிகுந்தவனுமாகிய அரசனும், எ - று.

புண் - மாமிசம்,

(௩௯)

புல்லுவெகுளிவேகப்புழைக்கைமேற்புலரிக்காலை
யெல்லொளியுதயத்தும்பரிசு யவதேபோலத்தோன்றுங்
கல்லடுதிரடோளாற்றற்காவலன்கரும்பின்வேலிப்
பல்லவதேசமாளும்பார்த்திபன்டகைவர்ச்செற்றோன்.

(இ - புரை.) விடியற்காலத்தில் சூரியன் ஒளியையுடைய உதயகிரியில்
பொருந்துவதுபோல, புலியையுங் கொல்லுகின்ற கோபமும் வேகமுமுள்ள
யானையின்மேல் தோன்றுகின்ற மலைகளையும் பிளக்கத்தக்க திரண்ட புஜவலி
யையுடைய காவலனும், பகைவர்களை (யுத்தத்தில்) கொன்றவனுமாகிய கருப்
பஞ்சோலைகளே வேலியாகச் சூழ்ந்திருக்கத்தக்க பல்லவதேசத்தையாளும்
அரசனும். எ - று. புல் - புலி, யானையின்மேற் றோன்றுகின்ற காவலனும்,
அரசனும், எனமுடிக்க. (சு0)

காரணங்கடந்தஞானக்கண்ணுதல்சடையின்வாழும்
நீரணங்குழிகாறுநீத்தருவளங்கூர்நாடான்
ஆரணம்புகலுநாவினந்தணர்சுகளிக்குங்கையான்
வாரணம்பொருத்துதானவாரணவாசிமகன்னன்.

(இ புரை) தனக்குமேலொரு முதலில்லாமல் (யாவர்க்கும் யாவைக்குந்
தானே முதலாயிராநின்ற) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் சடைமுடியில்
வாழ்கின்ற நீருருவமாகிய கங்காதேவியானவள், ஊழிகாலம் வரைக்கும் நீங்கா
மல் பெருகிக் கொண்டிராநின்ற வளப்பமிருந்த நாட்டினையுடையவனும்,
வேதமோதும் நாவினையுடைய பிராமணர்க்குத் தானங்கொடுக்குங் கையை
யுடையவனுமாகிய யானைப்படைகளுடைய வாரணசிப் பட்டணத்திலிருந்
தும் அரசனும். எ - று. பிராமணர்கள் அழகிய சாந்தகுண முள்ளவர்களாத
லால் அந்தணனொணக்கூறினர். இதை 'அந்தண னொன்போரறவோர், என்னும்
திருக்குறளினால்' அறிக. வீரர்கள் போர்க்களத்தில் சண்டை செய்திறந்தாலும்
வீரசுவர்க்கம் அடையலாமென்கிற அபேகைகொண்டு போர்செய்கின்றவர்
கள்; யானை அப்படிக்கொத்த அபேகையில்லாமல் கோடமிகுதியால் சண்
டை செய்யத்தக்கதாகையால், அரசருக்குள்ள நால்வகைப்படையுள் யானைப்
படையை விசேஷமாகச் சொல்வது. (சுக)

கொல்லுலையகத்திற்காய்துருதிதோய்கொடியவேற்கண்
அல்லுருவமைந்தகோதையணங்களுர்க்கமுதமன்னான்
எல்லுயர்க்ககக்குன்றத்தெழுதியபழுதிலுற்றல்
வில்லுயர்துவசத்திண்டேர்வில்லவன்கொல்லிவேந்தன்.

(இ - புரை.) கொல்லன் உலைக்களத்திற் காய்து பகைவருதிரத்திற்
படிகின்ற கொடிதாகிய வேலாயுதம்போலக் (கூர்மையாகிய) கண்களையும்

இருளே உருவு கொண்டிருப்பதுபோலக் கருமை நிறந்தங்கிய அளகத்தையு முடைய தெய்வப்பெண்களையொத்த மாதர்களுக்கு (அழகினால்) அமுதம்போ லிருப்பவனும், ஒளியுடனுயர்ந்திராநின்ற பொன்மலையாகிய மகமேருவினிடத் திறநீட்டிய சூற்றமில்லாத பலமுள்ள உயர்ந்த விற்கொடிகட்டிய தேனாயுடைய கொல்லிமலைக் கரசனுமாகிய சேரராசனும், எ - று. மகமேருவில் கொடித் தி டினவ னென்பதினால் அரசர்களுையெல்லாம் வென்றவனென்பதாயிற்று, விற் கொடி சேரனுக்குரியது. கொல்லிமலை சேரராஜ்ஜியத்திற் சிசோட்டமானமலை.

பண்டையமனுநூல்காட்டிப்ப்படையெடுத்தபேர்வென்று
சண்டனைத் தனதுதேயத்தடைவதுதவிர்த்தவீரன்
கொண்டலையிபங்களைன்றுகோளரிமுழங்கிச்சீறி
மண்டமர் புரியுநேரிமலையினுன்வளவர்கோமான்.

(இ - புரா.) பழமையாகிய மனுநூலின் முறையைக்காட்டிப் படை யெடுத்துப்போய், கொல்லுந்தொழிலையுடைய போர்செய்துவென்று, யமதரும ராசனைத்தன்னுடைய தேசத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்தவனும் மேகங்களை யானைகளென்றெண்ணி ஆரவாரித்துச்சீறியெதிரோற்றுப் போர்புரியும்படியான சிங்கங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற நேரிமலையை யுடையவனுமாகிய சோழராசனும், எ-று. நேரிமலை சோழராஜ்ஜியத்திற் சிசோட்டமலை. (சுந)

என்றிவர்முதலவேந்தர்யாவருஞ்சுயம்வரத்தின்
பொன்றிகழ்மண்டபத்தேபுகுதயான்புகுதலோடு
மன்றலந்தண்டார்நீயென்மணீப்புயத்தணிதல்கண்டு
கன்றியமனத்தராகிக்காவலர்வெகுளிமிக்கார்.

(இ-புரா.) ஆகிய இந்த அரசர்கள் முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் பொன்னாற் செய்யப்பட்டுப் பிரகாசியாநின்ற சுயம்வரமண்டபத்தில் வந்து சேர்; நானும் வந்து சேர்ந்தவளவில், நீ வாசனையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள பூமாலையை என்னுடைய அழகிய புஜத்தில் சூட்டினதை அங்கு வந்திருந்த அரசர்களெல்லாரும் பார்த்து, மனம் வெம்பினவர்களாய் மிகுந்த கோடங் கொண்டார்கள். எ - று. மன்றலத்தண் எனபதியின் இடையிலிருக்கும் அம் - சாரியை. அழகெனவுங் கூறப்படும். (சச)

வேறு.

யாம்பலரொருவனீண்டிவன்மணஞ்செய்து
போம்பழிக்கியாமுளம்பெருந்திலோமென
வாம்பரித்தோர்கடாய்வந்துமற்றவர்
பாம்பினங்கருடனைப்பகைக்கும்பண்பினே.

(இ-புணா.) (இப்படிச் கோபங்கொண்ட அந்த அரசர்கள் யாம் பல பேரா யிருக்கின்றோம் ; இப்போது மாலைசூட்டிக்கொண்ட இவ்வரசன் ஒரு வன் ; (அப்படியிருக்க நமக்கெல்லாம் இகழ்ச்சி நேரும்படி) இவன் விவா கஞ் செய்துகொண்டுபோம் பழிக்கு நம்முடைய மனம் ஒருமையுடையா தென்று (தங்களில் ஆலோசனைபண்ணித்,) தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட் டிய தேர்களைச் செலுத்திப் பாம்புக்கூட்டங்கள் கருடனுடன் சண்டை செய்ய விரும்பிப்பகைத்து எதிர்க்குந் தன்மைபோல என்னெதிரில்வந்து எ-று. பாம்பினம் கருடனை வளையுப்பண்பினே என்றும்பாடம். (சுடு)

வேறு.

அவரமரெதிர்தலுமழலெழவிழியா
இவருயிர்பருருவனெளிதினினைனவே
யுவர்புகெடனிலமுவருறவடுதேர்
பவனனில்விசையுறுபரிகொடுகெடவா.

(இ-புணா.) அந்த அரசர்கள் சண்டைசெய்யும்படி எதிர்க்க நான் என் கண்களில் அக்கினிப்பொறிபரவும்படி அவர்களை உறுக்கி விழித்து, இவர் களுயிரா யெளிதாக இப்போது வாங்கி விடுகிறேனென்று, உவர்க்கடல் சூழ்ந்த பூமியும் வாடும்படிப் பிளந்துகொண்டு செல்லுகின்ற என்னுடைய தேரை வாயுவைப்பார்க்கிலும் விசையுடன் செல்லுகின்ற குதிரைகளைக்கொ ண்டி அவர்களுெதிரிற் செலுத்தி. எ-று. பவனன் - வாயுதேவன், (சசு)

தேரணிபரியணிசிறுதுகளுறவுந்
தாரணிபடையணிதரைமிசைகெடவுந்
காரணியெனமதகனிறுகள்விழீவும்
பேரணிகருவிகள்பொடிபொடிபடவும்.

(இ-புணா.) தேர்ப்படை வகுப்பும் சூதினைப்படை வகுப்பும் சிறியது கன்போலாகவும், தும்பைப்பூ மாலையணிந்த காலாட்படை வகுப்பு (கால் வேறு கைவேறு தலைவேறாக அறுபட்டுப்) பூமியில் விழவும், மேகவொழுங்கு போல யானைப்படை வகுப்புகள் அறுபட்டு விழவும், போர் செய்வதற்காகச் சாணை பிடித்திராநின்ற ஆயுதவர்க்கங்கள் பொடிப்பொடியா யுதிர்ந்து விழ வும், எ-று. தார் என்றது படை விகற்பங்களுள் ஒருவகை பேதமென்றும், பின் படை என்றது பெரும்படையென்றும் கூறுவர்,

மன்னவர்தேர்மிசைமந்திரமொழிவார்
சென்னிகள்விழுவவர்தேர்மிசையிறையோர்
பொன்னவிர்புழிவிழுபூசலின்வெருவா
அன்னவரொடுமவரடவிகள்புகுவார்.

(இ-புரை.) (இவ்வாறு நடக்கின்ற போர்க்களத்தில்) ஒருபுறத்தில் அரசர்களிருக்கும் தேர்களினிடத்தில் மந்திரிகளுடைய தலைகள்விழ. மற்றொரு புறத்தில் மந்திரிகளிருக்கும் தேர்களினிடத்தில் அரசர்களின் பொற்பிரகாசமுடைய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் தலைகள்விழும்; இத்தகைய அச்சண்டையிற் பயந்து. (இறந்தவர்கள்போகப் பிழைத்திருக்கும்) அரசர்களும் மந்திரிகளும் காட்டிற்போ யொளித்துக்கொள்ளுவார்கள். எ-று. (சஅ)

வேறு

சுயமாத் தெதிர்ந்தோர் தம்மைத் துருத்தி நன்றினை யைக்காக
வாழ்மனிதிலையால்வென்றவாகைவேல் விசயனேடோற்
சுமலர்க்கணணிநிற்காக்காவலர் தம்மைவென்று
புறமுபுரிசைக்கடனின்னொடும்புகுந்தபினனர்.

(இ - புரை) (இத்தன்மையாகப் போரில் தோற்று ஒடிப்போகும்படி) சுயம்வரத்தில் எதிர்த்த அரசர்களைத் துருபதராசன் புத்திரியாகிய துரோபதைக் காக, வெற்றிமாலையணியும் வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனனானவன் வென்றிமிருந்த காண்டபத்தினால் செயங்கொண்டதுபோல், தடாகத்தில் மலநூற் தாமரைமலரையொத்த கண்களையுடைய நாயகியே! உன்பொருட்டு எதிர்த்த அரசர்களையெல்லாம் வென்று, உன்னை என் தேரில்லைத்துக்கொண்டு) மேகமண்டலத்தை யளவுகின்ற மதில்குழந்த மதுரையில் நான்சேர்த்தபின்பு. எ-று. துருபதராசன் - பாஞ்சாலராசன். (சக)

ஆயிழைநீயும்யானுமளப்பருங்காலமின்ப
மோய்வறத்துபுத்தநெரியொருருடைநிழல்கொண்டோங்கி
காயெரிக்கடவுண்முன்னர்க்கணக்கிலமகங்கள்செய்து
சேயுயர்விசும்பின்வாழுந்தேவர் தங்கடன்கடர்த்தும்.

(இ - புரை.) நல்ல ஆபரணங்களை அணிந்திருக்கும் தலைவியே! நானும் நீயும் அனேகங்காலம் ஒழிவில்லாமல் இன்ப மனுபவித்து, இந்தப்பூமியை என் ஒற்றைக்குடைநிழலில் வைத்து ஆஞ்ஞாசக்காமுருட்டியும், சுவாலைவிட்டெழு கின்ற அக்கினிதேவன் முன்றாக அளவில்லாத மகங்கள்செய்தும், மிகவும் உயர்ந்ததாகிய சுவர்க்கலோகத்தில் வாழும் தேவர்கள் கடன்களைத்தீர்த்தும். எ-று. யாகம்-நு. அவை பிரமயாகம் தேவயாகம் பூதயாகம் பித்ரீயாகம் மானுஷயாகம் என்பவைகளாம் இவைகளில்பிரமயாகம் வேதமோதுதல் தேவயாகம் வேள்வி செய்தல்; பூதயாகம் பலியிடுதல், பித்ரீயாகம் தர்ப்பணஞ் செய்தல்; மானுஷயாகம் இரப்போர்க்கு ஆகாரமுதலியவை கொடுத்தல். (ரு0)

அந்தணர்தங்கணஞ்சுத்தவாக்கெடத்தானமீந்துஞ்
செத்தழல்புரையுமேனிச்சிவனடிபூசைசெய்தும்

னாப்தொழியும்யானுப்பண்டுசெய்தவத்தினாலோர்
மைந்தனையேனவந்தமைந்தனுமறையோர்தம்பால்.

(இ - புறா.) பிராமணர்கள் மனதிலுண்டாகும் ஆசைநீங்கும்படித் தானங்
கொடுத்தும், சிவந்த அக்கினியையொத்த திருமேனியையுடைய பரமசிவத்தினை
திருவடியைப் பூசித்தும், மாற்றுயர்ந்த பொண்ணைச் செய்த வ்ளையலணிந்த
கையையுடையவளாகிய மனைவியே! நீயும் நானும் பூர்வஞ்செய்த தபோபலத்தி
னாலே ஒருபுத்திரனைப்பெற ; அந்தபுத்திரன் (வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள்
கற்பிக்கும்) பிராமணர்களிடத்தில். எ - று (௫௧)

கலைபலபயின்றுமுகட்கடவுளுக்காடி மைபூண்டு
நிலையிலாவுலகுதன்னினிலைப்பறப்புகழ்நிறீஇயுஞ்
சிலைவலித்திரடோளாற்றற்சேருநாளமைச்சர்தம்மோ
டலைகடற்பாரமெல்லாமவன்வயினளித்துயானும்.

(இ - புறா.) அறுபத்துநாலு கலைகளுங்கற்றுணர்ந்து, திரிநெத்திரங்களை
யுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாகி, நிலையில்லாததாகிய இவ்வுலகத்தில் தன்
புகழ் நிலைநிற்கும்படி நிறுத்தியும், விற்போர்செய்யும் பலமுள்ள திரண்ட புஜப
ராக்கிரமஞ்சேர்ந்ததாளில், மந்திரிகளோடு அலைவீசும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி
பாரமெல்லாவற்றையும் அந்தப் புத்திரனிடத்திற்கொடுத்து அதன் பின்பு யா
னும். எ - று. (௫௨)

பொய்யுடலெடுத்துமாயப்புணரிகணீந்தநீந்திக்
கைபிணைகடுத்துமீண்டக்கடலிலாழ்ந்திறந்துபோக
மையுறுபிறவிமாப்த்துமறைகளின்கிரத்தினிற்று
மெய்யுறுநிலைமைதேர்வான்வேட்கைகூருளித்தனாகி.

(இ - தறா.) பொய்யாகிய இவ்வுடலெடுத்து மாயையாகிய சமுத்திரங்
களை நீந்தி நீந்தி, கைகளுங்கடுத்து (கராசேரக்கூடாமையால் பின்னும் அந்த
ச்சமுத்திரங்கழில் ஆழ்ந்திறந்து போகும்படியான சூற்றம் பொருந்திய பிரவி
யையொழித்து, வேதங்களின்முடிவிலிராநின்ற உண்மையாகிய நிலையை அறி
யவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருத்த மனமுள்ளவனாகி. எ - று. காமத்தினால்
மாயைகளை நீங்கவேண்டினால் மேன் மேலும் அம்மாயைகள் விருத்தியாகும்;
ஆகவே, மனம் வருந்தும் என்பார், புணரிகணீந்தி நீந்திக்கையினை கடுத்தும்
என்றார் ஞானத்தினால் கடக்கலாம் என்பது துணிவு. (௫௩)

பொன்னெடுங்குன்றமன்னபுணர்முலைப்பொலன்கொம்பொப்பா
யென்னெடுஞ்செல்வமெல்லாமெனதலெவ்வென்றுநீத்து

நின்னொடும்போகிவேலைநெடுங்கடல்ங்கைகொண்ட
மன்னெடுத்தவத்தின்மிக்கமர்தவனிருத்துவாரும்.

(இ - புரை.) (உண்மை நிலையை அறியவேண்டுமென்கிற விருப்பம்என்
மனதில் உண்டானதினால்) நெடிய பொன்மலையையொத்த நெருங்கிய தனங்
கூளையுடைய பொற்கொம்பினை நிகர்த்த நாயகியே! அஞ்ஞானத்தினால் என்
னுடையதென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த பெரியசெல்வங்களை யெல்லாம்
என்னுடையதல்லவென்று நீக்கிவிட்டு, உன்னுடன்போய்த் திரைகூளையுடைய
அளவிடக்கூடாத சமுத்திரநீரை உள்ளங்கையிலேற்றுக் கொண்டெண்ட நிலை
பெற்ற பெரிய தவத்தின்மிகுந்த அகஸ்திய முனிவரிருந்து வாசஞ்செய்யும்.
எ -று. வேலை - பு ன் ற் றி ரா. (ருசு)

சந்தனப்பொதுப்பர்குழப்பொருநையந்தாமநாற்றிச்
செந்தமிழ்முதுமன்றற்றென்றலங்கன்றுநல்குஞ்
சுந்தாடொதியக்குன்றைத்தொழுதனம்வலங்கொண்டேறிக்
கொந்தழிலந்தினுப்பண்கோதறுதவஞ்செய்காலை.

(இ - புரை.) சந்தனச்சோலை சூழ்ந்திருக்கத் தாம்பிரபரணி நதியென்
னும் பூமாலையை நாலவிட்டு, இயல் இசை நாடகம் என்கிற தமிழென்னும்அமு
தத்தையும் வாசனை வீசுகின்ற இனந்தென்றற் காற்றினையும் தருகின்ற அழகு
ள்ள பொதியமலையை நாம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தொழு, தோத்திரஞ்செய்து,
அதன்மீதேறிச் சிகைவிட்டெரிகின்ற பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்துகொண்டு
குற்றமில்லாத தவஞ்செய்யும் காலத்தில். எ -று. (ருரு)

குறுமுனிவந்துதேனறிக் கொடும்பவக்கடலைமாய்த்து
மறுவுறுபிறவிமாயமம்மர்ரோயசுற்றிப்பின்னர்
அறுசமயங்களுக்கும்அதிதமாஞ்சுவியோகத்தை
யுறுதியாபுடதேசிப்பயாமந்தவுபதேசத்தால்.

(இ - புரை.) அகஸ்திய முனிவர்வந்து கொடியதாகிய பாவக்கடலை யொ
ழித்துக் குற்றந்தங்கிய பிறவிநீங்கும்படி மயக்கமாகிய பிணியைத்தொலைத்துப்
பின்பு, அறுசமயங்களுக்கும் அதிதமாகிய சுவியோகத்தை உறுதியாக உபதே
சிக்க; நாம் அந்த உபதேசத்தினால். எ -று. சுவியோகமாவது ஞானசாரியர்
கிருபையினால் தன்னையுஞ்சுவத்தையுங்கண்டு தற்போதஞ்சீவியாமலிருப்பது.

எள்ளுறுமெண்ணெய்போலநெய்ங்கணும்பரந்துநின்ற
வள்ளறன்வறுவுகண்டுமனத்தினுனந்தழறி

ககே

எள்ளுமலர்வீழ்வண்டின்புத்தியிற் கவிப்பேங்கண்டாய்.

(இ - புரை.) என்னினிடத்திற் பொருந்திய எண்ணெய்போல எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனுடைய சொரூபத்தைக்கண்டு, மனதில் ஆனந்தமூறப்பெற்று, ஒருக்காலும் ஒழியாத பேரின்பம் விளையாநின்ற சிவானுபூதியையனுபவிக்கும் பொருட்டுத்தேன்விடாது பெருகாநின்றமலர்களிற்றங்கிஅத்தேனையுண்ணும் வண்டுகளைப்போல மோகூத்தில் ஆனந்தமூற்றிருப்போம். எ-று. வின்றாதவிலாத இன்பம்என்றதற்கு அனுபவிகளும் இத்தகையது என்று வாய்விண்டு சொல்லப்படாதது என்பதும் பொருள். (௫௭)

வேறு.

என்றுமன்னவனிறுத்தனன்பின்னருமிசைத்தான்
அன்றுநாயுருவெடுத்தியானிறந்திடுமளவிற
கொன்றையஞ்சடைக்குரிசிலைக்கண்ணுறுங்கொள்கை
தொன்றுபட்டதாற்பிறப்பெலாந்துரிசறவுணர்ந்தேன்.

(இ - புரை) இவ்வாறு பேராணந்தம் அடைவோமென்று சொல்லிவளைய அவ்வரசன் பின்னுஞ்சொல்வான், நான் முன்னாளில் நாயுருவெடுத்திருந்து இறக்குங்காலத்தில், கொன்றைப் பூமாலையணிந்த அழகிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனைத் தரிசிக்குந் தனமை முன்னமே கிடைத்ததினால், பிறப்புக்களையெல்லாங் களங்கமற அறித்தேன். எ - று. துரிசு - களங்கம். (௫௮)

வேறு.

பரவையுலகிற்பதினாலம்பக்கத்
திரவுதொறுஞ்சிவனையேத்தியடிபேணி
யரிவைபிறவியகற்றுவாயென்று
குரிசின்மொழிந்தான்குலக்கொடியுக்கேட்டே.

(இ - புரை) மனையே! (சிவராத்திரியில் பரமசிவனைத் தரிசித்ததினாலே இப்படிக்கொத்த மேலான பதங்கிடைத்தது; ஆதலால், நீயும்) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தில் சிவராத்திரிதோறும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து, பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளென்று அரசன் சொன்னான், அந்தவார்த்தையை அம்மாதுகேட்டு. எ-று. (௫௯)

அன்றுமுதலரனையாயிழையும்பூசித்தான்
மன்றல்கமழ்செழுந்தார்மன்னவனுமாதருமாப்ச்
சென்றுபிறப்பேழ்கழியச்சின்மயவீடெய்தினார்.

(இ - புரை.) (இப்படியாகத் தன்கணவன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்ட ராஜஸ்திரியானவன்) சிவராத்திரியின்பலன் மிகவும் நன்மையானதா

யிருக்கிறதென்றுசொல்லி, அந்நாள்முதல் அவளும் சிவராத்திரியில் பரம சிவனைப் பூசித்துவந்தாள், (அப்டடிப் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஏழாட்பிறப்பு நீங்கினவுடன் வாசனைபரிமளிக்காரின்ற பூமாலையணிந்திருக்கும் அந்த அரசனும் அவன் மனைவியும் ஒகோதினத்தில் (இவ்வுலகத்தை விட்டுநீங்கி) மோகூதத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ-று. ஏழ்பிறப்புகழிய என்றது இவர்கட்கு நேர்ந்த ஏழ்பிறப்பேயன்றி, எழுவகைத்தோற்றத்தையுங் கடந்தார்கள் என்பதும் ஒன்று. (௬௦)

வேறு.

இத்தகையவாமென்றேயீறேழாம்பக்கத்தின்
மெய்த்திறனுமீசன்விளையாட்டின்வித்தகமும்
பத்திவழியடியார்பான்மையும்ற்றாய்கவர்தா
முத்திபெறும்வழியுமென்றமுனிவரனே.

(இ - புரை) பராசரமுனியானவர் விமரிசராசனைப்பார்த்து, அரசனே! சிவராத்திரியின் உண்மையான மகத்துவமும், பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டின் மகத்துவமும், பத்திமார்க்கத்திற்செல்லும் அடியார்கள் தன்மையும், அந்த அடியார்கள் மோகூதப்பெறுகிற முறைமையும், இத்தன்மையனவாமென்று சொன்னார். எ-று. மற்று-ஆங்கு-அசைநிலைகள். (௬௧)

பேரறிவின்மாமுனிவன்பின்னருநன்றோதினை
வாரிபுடைசூழலகின்மன்னுயிர்கள்யாவர்க்கும்
நீரணியுடவேணிநிமலனேதெய்வதமும்
ஈடமுறுகேளுமிருடர்குரவனுமே.

(இ - புரை.) ஞானவறிவினையுடைய கவுதமருஷியானவர் இதுவரையிற் சொன்னதுமல்லாமல் மேலும் விளக்கமுறச் சொல்லுகிறார் நார்புறமுஞ்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலிராநின்ற நிலையாகிய உயிர்களுக்கெல்லாம் கங்கையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனே தெய்வமும், அன்புள்ள சுற்றத்தாரும், அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற ஞானாசாரியருமாவார். எ-று. உடல்அறித்தியம், உயிர் நித்தியம் என்னு முறைமைபற்றி மன்னுயிரென்றார். நிமலனே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றத்துடன் பிரிநிலை. (௬௨)

என்னுமுமைனக்கொண்டசுன்றனைநோக்கி
மன்னுமகமுடிப்பார்மந்திரங்கள்சிற்திப்பார்
அன்னையுதரத்தடையார்மறந்துமென
முன்னையருமைகன்யாவுமொழியுமால்.

(இ-புரை.) என்கிற வார்த்தை மனதில் நம்பிக்கையாகக்கொண்டு (அத் தன்மையுள்ள) பரமசிவனைக் குறித்து, அழியாத யாகங்களைச் செய்கின்றவர்களும், மந்திரங்களை யுச்சரிப்பவர்களும், இவ்வுடலிலிட்டு நீங்கினபின்பு மறந்தாகிலும் தாய்வயிற்றிற் கருவாகத் தங்கார்களென்று பழமையாகிய வேதங்களெல்லாம் மொழியாநின்றன, என்று, மறந்துமென்றது பிறவார்களென்கிற துணிவுபற்றியெனக்கொள்க. (சுங்)

வேதமுறைசெய்தவிதியேனுங்கைவிட்டுச்
சீதமதிவேணிச்சிவனடியைப்பூசிக்கும்
போதமுடையபுராதனபோபாய்ப்பிறவி
வாதனையை நீக்கிமறைவிட்டின்வைகுவார்.

(இ - புரை.) வேதங்களாற்சொல்லப்பட்ட விதிகளையானாலும், அவைகளைச் செய்யாமல் விட்டொழிந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்களை யணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவத்தின் பாதங்களைப்பூசிக்கும் ஞானத்தையுடைய பெரியோர்களை நிலையில்லாத பிறவித் துன்பத்தை நீக்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட (ரித்தியமாகிய) மோக்ஷத்தில் எக்காலமும் பொருந்தியிருப்பார்கள். என்று. வேதவிதியை ஒருபோதும் கைவிடலாகாது. அவற்றைவிடும் சிவபூசையை விடலாகாதென்பார், 'சிவனடியைப்பூசிக்கும் போதமுடையார்,' என்றார். அங்ஙனம் பூசையொன்றினையேனும் ரித்யமாய்ச் செய்வார் அவ்வேதம்கூறும் வீட்டைப் பெறுவாரென்பார் 'மறைவிட்டின் வைகுவார்' என்றார். (சுசு)

வாழுமனைமேன்மதலையர்மேல்வான்பொருண்மேல்
வீழுமனமவற்றின்வீழாதுதானேம்பித்
தாழுமவிர்சடையோன்றான்விழையப்பெற்றவோ
யேழுபவக்கடலுமேறும்புணைபெற்றார்.

(இ - புரை.) வாழ்கின்ற மனைவியரிடத்திலும் புத்திரர்களிடத்திலும் சிறப்புள்ளதாகிய பொருள்களிடத்திலும் விருப்புறுகின்ற மனத்தை, அவைகளில்விரும்பாமற்காத்து, பிரகாசியாநின்ற நீண்டசடையையுடைய பரமசிவன்கிருவடிகளை விரும்பப்பெற்றவோ எழுபிறப்பாகிய சமுத்திரங்களையுங் கடந்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுகின்ற தெப்பத்தை யடைந்தவ ராவார்கள், என்று.

கங்கையணிவேணியான்காமன்றனைவென்றோன்
மங்கையொருபாகன்றனக்குவழியடியார்

தங்கள்பெருஞ்செல்வமெலரந்தாமாதளிப்பரன்றி
யங்கமரிவாளாலரிந்துங்கொடுப்பாரே.

(இ - புரை.) கங்கையையணிந்த சடையையுடையவரும், மன்மதனை வென்றவரும், பார்வதியை யொருபாகத்தில் வைத்தருளியவருமாகிய பரமசிவனுக்குப் பரம்பரையாகிய அடியவர்கள் தங்களுடைய பெரியசெல்வங்களை யெல்லாம் மறுக்காது ஈவார்கள்; அதுவுமல்லாமல், தங்கள் சரீரத்தையும் வாளால் அரிந்துங் கொடுப்பார்கள். எ-று. அங்கமரிந்துங் கொடுப்பார் என்றது ததீசிமுனிவர் சிபிச்சக்கரவர்த்தியார் முதலியோரைக் குறித்தபடி. (சுகு)

வேறு.

கண்ணுதலாலயநோக்குங்கண்களேகண்கள்
கதைக்கண்டன்கோயில்புகுங்கால்களேகால்கள்
பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந்தலைகளேதலைகள்
பிஞ்ஞனைப்பூசிக்குங்கைகளேகைகள்
பண்ணவன்றன்சீர்பாடுநன்னுவேநன்னு
பரன்சரிதையேகேட்கப்படுஞ்செவியேசெவிகள்
அண்ணல்பொலங்கமுனினைக்குநெஞ்சமேநெஞ்சம்
அவனடிக்கீழடிமையபுகுமடிமையேயடிமை.

(இ - புரை.) நெற்றிக் கண்களையுடைய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களைத் தரிசிக்குங்கண்களே நல்லகண்கள், காளகண்டத்தையுடைய அந்தப் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற கால்களே நல்ல கால்கள், பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய அந்தக்கடவுளை வணங்குகின்ற தலைகளே நல்லதலைகள், பிஞ்ஞகென்னு மொரு திருப்பெயரையுடைய அந்தக்கடவுளை அருச்சிக்குங்கைகளே நல்லகைகள், தேவநாயகர் புகழைப் பாடுகின்ற நாவேநல்லநா, பரமசிவனுடைய சரிதங்களைப் பெரியோர்களால் கேட்கப்படுங் காதுகளே நல்லகாதுகள், பெருமையிற்சிறந்த அந்தக்கடவுளுடைய பொன்மயமாகிய வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளைத் தியானிக்கும் மனமே நல்லமனம், அவருடைய திருவடிகளுக்கு அடிமையாகிற அடிமைத் தீமே நல்ல அடிமைத்திறம். எ - று. (சுகு)

வேறு.

குணமிலாராயினுங்குனீனராயினு
மணமவிசுருங்குமுன்மகளிராயினு

பணமணியரவரைப்பரமனன்போ
கணமலியுலகெலாம்பரவுங்காட்சியார்.

(இ - புரா.) நற்குண மில்லாதவர்களே யானாலும் நல்ல குலமற்றவர்
களே யானாலும், வாசனையொருந்திய கருமையாகிய அளகபாரத்தை யுடைய
மாதர்களே யானாலும், மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தைப்பெற்ற பாம்பினைக்
கச்சாகத்தரித்திருக்கும் ஆராயினையுடைய பரமசிவனடியார்களே கூட்டமாக
வுள்ள திரிலோகத்தாரும் துதிசெய்யும்படியான பெருமையையுடைய ராவார்
கள். எ - று. பரமன் அன்போ பரவுங் காட்சியாரொனப் பொருடருதலின்,
ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை.

(சுஅ)

வேறு.

இன்ன தன்மையதென விசனன்பர்சீர்
அன்னவாகன னுக்குமறிவதன்றென
மன்னுமாதவத்தினீர்மனக்கொள்வீரொனப்
பின்னுமோர்பெருங்கதைபேசினுனரோ.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய அடியார்கள் புகழ் இத்தன்மை யான
தெனப் பிரமதேவனுக்கும் அறியத்தக்க தல்லவென்று, அழியாத பெரிய
தவத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்களே ! அறிந்துகொள்ளுங்களென்று
பின்னும் ஒருபெரிய சரித்திரத்தைப்பேசுவாராயினார். எ - று.

(சுசு)

நான்காவது - சிவராத்திரியில் விமரிசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் உடகூ.

உ
சிவமயம்.

ஐந்தாவது.

சனிப்பிரதோஷத்திற்சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

அகழ்ணிநாஞ்சில்சூழாய்பொன்மூதெயில்
திகழுமுச்சீனியாஞ்செல்வமாநகர்க்
கிகழ்நங்குணத்தினூலிறைமைபூண்டொள்ள
புகழ்ணிதகைமையான்புலவுவேலினன்.

(இ - புரை.) அகழியும் அழகிய உறுப்புகளையுடையதாய்ச் சூழ்ந்திருக்கும்
நல்ல பொன்னாலாய பழையமதிலும் விளங்கும், செல்வமுள்ள உச்சீனியென்
னும் நகரத்துக்கு இகழ்ச்சியற்ற நற்குணங்களோடு அரசுத்தன்மை கொண்டிரு
ப்பவனும், புகழையே ஆபரணமாகத்தரிக்கும் தகுதியையுடையவனும், பகைவ
ருதிரர் தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடையவனும். எ-று.

மாநகர்க்கு இறைமை பூண்டொள்ள என்முடிக்க. மூதெயில் என்றமை
யின் இவ்வரசனுடைய மூதாதையராலியற்றியதெனத் தெளியப்படும். என்க.

இந்திரன் நிருவனவிசைக்குஞ்செல்வத்தான்
மந்தரமலையெனவளருந்தோளினை
செந்திருவனமுலைதிளைக்குமார்பினன்
சந்திரசேனனந்தரணிமன்னனே.

(இ - புரை.) தேவேந்திர செல்வத்துக்கு ஒப்பானதென்று சொல்லத்
தக்க செல்வத்தையுடையவனும், மந்தரகிரியைப்போல வளரும் தோள்களை
யுடையவனும், வீரலக்ஷ்மியின் அழகுபொருந்திய தனக்களைப், புனருமாம்பை
யுடைய மகாவிஷ்ணுவைப் போல்பவனும், சந்திரசேனனென்கிற பெயரு
டையவனுமாகிய இவ்வுலகத்தையாரும் அரசன் ஒருவனுள்ளன். எ - று.

இவ்வரசனத்திருமாலுக்கு ஒப்பிட்டுக்கூறியது “திருவுடைமன் னனைக்
காணிற் நிருமலைக் கண்டேனென்னும்” என்னும் திருவாக்கைப்போல, (உ)

மன்னவனநகர்மாகாளேசுரன்
என்னவாழ்சீனயிமயம்பூத்தருள்

கன்னியோர்பாகனைக்கருத்துளேத்தியே
பொன்னடியருச்சனைபுரியுங்காலையே.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள அந்த அரசனவன் அந்நகரத்தில் மா
காளேசரரென்று திருநாமத்தினையுடையவரும், மலையாயன் பெற்ற பார்
வதியை யிடப்பாகத்தி லுடையவருமாகிய பெருமானே மனதிலே நினைத்துத்
தியானஞ்செய்து அவருடைய அழகிய திருவடிகளில் பூசைசெய்யுங் காலத்
தில். எ - று. (ங)

தாணுவினேவலிற்றாரகைக்கெலா
நாணிலாவெனக்கணநாதர்நாயகன்
வேணவாவுளத்தினன் விலங்கற்றோளினான்
மாணிபத்திரனெனவழங்குபேரினான்.

(இ - புரை.) சிவநேசமிருந்த மனமுடையவனும், மலைபோலத்திண்ணிய
தோளையுடையவனும், மாணிபத்திரன் எனவழங்கும் பெயரையுடையவனும்,
நகரத்திரங்களுக்கெல்லாம் பூரணசந்திரன் தலைமைபெற்றிருப்பதுபோல சிவ
கணநாதர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுமா யிருக்குமொருவன் பரமசிவனுடைய
கட்டளையினாலே. எ - று. (ச)

வேறு.

வந்துசந்திரசேனனைநோக்கிமன்னவனே
யெந்தைபூசனைக்கிணையிலாய்நின்னுடைநட்பு
முந்தவேண்டிவெனன்றுதான்வந்தமைமொழிய
அந்தவேந்தனுமகமகிழ்ந்தவனொடுநட்டான்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில்வந்து சந்திரசேனனைப்பார்த்து, அரசனே! எம்
மையனாகிய பரமசிவபூசையில் ஒப்பில்லாத பத்தியை யுடையவனாகிய உன்
னுடன் நட்புகொள்ள விரும்பினேனென்று, தான்வந்ததைச்சொல்ல; (அது
கேட்டு) அந்தவரசனும் அந்தக் கணநாதனுடன் சினேகித்தான். எ - று. (ரு)

இன்னவாறிவரிருவருமொழுகுமந்நாளின்
மன்னனன்பினான்மாணிபத்திரனுளமகிழ்ந்து
துன்னுசோதிச்சிந்தாமணிச்சுடர்கெழுமணியை

5பன்.

(இ - புரை.) இம்முறையாக இவ்விருவரும் நட்புற்று வாழ்நாளில் சந்
திரசேன மகாராஜனுடைய அன்பினுக்கு மாணிபத்திரன் மனமகிழ்ந்து, சூரிய

னுக்கொப்பாகிய ஒளிபொருந்திய சிந்தாமணியென்கிற ஓர் அரிய அரதன்த்
தை (இது) உன்னுடையதா யிருக்கக்கடவது என்று கொடுத்தான். அப்படிக்
கொடுத்த மணியை அந்தஅரசன் வாங்கிக்கொண்டான். ஏ - று, அன்பினான்
வேற்றுமைமயக்கம். (சு)

அந்தமாமணிப்பெருமையாமளப்பதற்கெளிதோ
சிந்தையாலதைநினைப்பினுஞ்செல்வமேகொடுக்கும்
கந்தநாண்மலருந்தியான்கவுத்துவமணியு
நந்தவாளொளிவிடுவதுரூபிற்றெத்ததுவே.

(இ - புரை.) அந்தச் சிந்தாமணியின் பெருமையை நாம் அளவிட்டுச்சொ
ல்லமுடியாது. அதை மனதினும் நியானித்தாலும் செல்வத்தைக் கொடுக்
கும் (அன்றியும்) வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைபோலும் நாயினையுடைய
திருமாலணிந்திருக்கும் கவுஸ்துவ மணியும் ஒளி கெடும்படி மிக்க ஒளியை
விட்டு அருந்தங்கோடி) சூரியர்போல் கிரணங்களைப்பரப்பா நிற்கும், ஏ-று.(எ)

அரிதினுத்தமனனித்தசெம்மணியினையணியாப்
புரைபடுத்தினனணிதலும்புரவலன்மார்பில்
மரகதக்குலமலையினின்மழகநிர்க்கடவுள்
இரதம்விட்டிழிந்திருந்தெனவொளியயங்கியதே.

(இ-புரை.) உத்தமனாகியமாணிபத்திரன் அரிதின்கொடுத்தசெந்நிறமுள்ள
சிந்தாமணியைத் துளைபடுத்திச் சந்திரசேன மகாராசன் தன்மார்பில் ஆபரண
ம்போம் நரித்துக்கொள்ளவும், உதய சூரியன் தானிருக்குந்தேவைவிட்டிழிந்து
நல்ல மரகத மலையினிடத் திருப்பதுபோல ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தது. ஏ-று.

ரயநன்மணியண்புணந்திறைமகன்றபு
வனையுமாமணித்திறனெலாமயலறக்கேட்டு
வினையமெண்ணியதிசைதொறுமேவியவேந்தர்
புணையுமேவட்கையாலயாவருந்தாதிறிப்புகன்றார்.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள சிந்தாமணியைச் சந்திரசேன மகாரா
சன் தரித்து வாழுநாளில், அப்படித் தரித்துக்கொண்ட மணியின் பெரு
மையெல்லாம் தேசங்கடோறும் பொருந்திய அரசர்களெல்லாரும் சந்
தேகமில்லாமற் கேள்விப்பட்டு, அதைத்தாங்கள் தரித்துக்கொள்ள வேண்டு
மென்கிற விருப்பத்தினால் தூதர்முன்னிலையிற் சொல்லியனுப்பினார்கள். ஏ-று.
மயல் - சந்தேகம். (சு)

அன்பில்வேட்டனார்சிலர்சிலர்வினையிடையடுடோர்
வன்பில்வேட்டனரன்னதுமனங்கொண்டமறவோ
னென்புயங்களுமென்னுடைவரங்களுமிறந்த
பின்புந்குவேன்மணியெனவஞ்சினம்பிடித்தான்.

(இ - புரை.) சிலபேர் சிநேகத்தினால் விரும்பினவர்களாய்க் கேட்டனுப்பினார்கள் ; சிலபேர் கொல்லுகின்ற போர்வினையில் வன்பினால் வாங்கிக்கொள்வதாக விரும்பிச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அப்படி யவர்களாற் சொல்லியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்வந்து சொல்லியதை அறிந்த சந்திரசேனமகாராசன் என்புஜபலமும் யான்பெற்றவரங்களு மொழிந்தபின்பு என்னிடத்திலிருக்குஞ் சிந்தாமணியைத் தருகிறேனென்று ! தூதர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பி) அதனை விரும்பிய மன்னர்மேல் தன்மனதில் வைரங் கொண்டவனுயினான். எ - று. 'ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே பொல்லாக்காற் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்' என்னும் திருக்குறளின்படி அன்பினாலும் வன்பினாலும் வினைமுடிக்கத்துணிந்தாரென்பார் 'அன்பில்வேட்டனர் சிலர் வன்பில் வேட்டனர் சிலர்' என்றார், வைரங்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய ஆற்றல்களிலொன்றும். (க0)

அன்னவாசகங்கேட்டலுமவனிகாவலரின்
மன்னுமாகதராரியர்மத்திரர்மராடர்
துன்னுகேகயர்சாளுவரவந்தியர்துருக்கர்
மின்னுகோசலர்சஞ்சையர்கவுரவர்விராடர்.

(இ - புரை.) சந்திரசேன மகாராசன் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்களில் பொருந்திய மகததேசத்தாரும் ஆரியதேசத்தாரும் மாத்திரதேசத்தாரும் மராடதேசத்தாரும் நிலையாகிய கேகயதேசத்தாரும் சாளுவதேசத்தாரும் அவந்திதேசத்தாரும் துருக்கதேசத்தாரும் பிரகாசியாநின்ற கோசலதேசத்தாரும் சஞ்சயதேசத்தாரும் கவுரவதேசத்தாரும் விராடதேசத்தாரும். எ - று. (கக)

என்றுபேர்பெறுமன்னவார்யாவருமிகலிக்
கன்றுநெஞ்சினர்கடற்படைதன்னொடுங்குகிகி
வென்றுகோடுமுச்சீனியென்பதுவிளம்பிச்
சென்றுசூழ்ந்தனர்சூழ்நலுஞ்சந்திரசேனன்.

(இ - புரை.) என்று சொல்லப்பட்ட கீர்த்திபெற்ற அரசர்களெல்லாரும் பகைகொண்டு கோபமுள்ள மனத்தராய் சமுத்திரம்போலும் படைகளையுடையவர்களாய் முடுகி, உச்சினீ பட்டணத்தைவென்று நமது கைவசப்படு

த்திக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அந்தப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ; அப்படிச்சூழ்ந்தமாத் திரத்தில் சந்திரசேனமகாராசன். என்று கோடும் கொள்வோம். கோறும் வேறும் என்றும்போல். (கஉ)

பகைஞர்வந்து தன்பதிவளைத்தன ரொனக்கேட்டு
மிகையுநெஞ்சினன்வெருவலன்வினையமொன்றெண்ணுன்
முறைகொள்கண்ணியுஞ்சந்தமுமொய்யொளிக்கலனும்
புகையுந்தீபமுமயினியும்புனலொடுமேந்தி.

(இ - புரை.) பகைவர்வந்து தன்னகரத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டார்க ளென்று கேள்வியுற்றுத் தளராத மனதையுடையவனும் அஞ்சாமலும், வே ரொரு காரியஞ்செய்ய எண்ணுமலும், மலரும் பக்குவமுள்ள அரும்புகளால் தொடுத்த பூமாலையும் சந்தனமும் மிகுந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் தூப மும் தீபமும் அன்னமும் திருமஞ்சனமும் ஏந்திக்கொண்டு. எ - று. (கங)

வேறு.

மாகாளமென்றுபெயர்மன்னுமரன்மன்னும்
பூகாடவிச்சினகரத்தினிடைபோகி
யேகாணுபூதியொடிருந்தியமேவு
மோகாதிகத்தையுமுனிந்துபுறமாக்கி.

(இ - புரை.) மாகாளம் என்று பெயருள்ளதாய்ப்பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற கமுகஞ்சோலைசூழ்ந்த ஆலயத்திற்போய்ப் (பரமசிவத்தின் திருவடியில் மனம் அயிக்கமாகும்படியான) நிஷ்டையிலிருந்து, இருதயத்திற்பொருந்திய மோகா திசயங்களை யெல்லாங்கழிந்து புறமாகநீக்கி, எ - று. சினகரம் - கோயில். (கச)

மறையாகமங்களிடைமந்திரமனைத்துங்
குறையாமலோதியருளின் குரவர்கூறு
முறையாலருச்சனைசெய்தன்பினொடுமுந்நீர்க்
கறையார்களத்தனடிப்பைக்கருதினானே.

(இ - புரை.) வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மந்திரங் களை யெல்லாம் குறைவுபடாமற்கூறி தோத்திரஞ்செய்து, அருளினால் ஆசாரி யர் அனுக்கிரகஞ்செய்து முறைமையின்படி யருச்சித்து, சமுத்திரத்தில் உண் டாகிய விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய மாகாளேசவரனுடைய திருவடிக ளைத் தியானித்தான். எ - று. (கரு)

இவ்வாறுபூசையிறைவன்புரியுமேல்வை
யவ்வாலயத்தனுகிப்பாயர்குலமன்னுஞ்

செவ்வாய்மடக்கினியனாள்சிறுவனோடே
மைவ்வாரணத் துரிவையானடிவணங்கா.

(இ-புரை.) சந்திரசேன மகாராசன் இத்தன்மையாகப் பூசைசெய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், ஆயர்குலத்திற் பிறந்த சிவந்தவாயையும் அறியாமையையும் கிள்ளையின் (மொழியொத்த இனியமொழியையு முடைய) ஒருமாதானவள் தன்புத்திரனுடன் அந்த ஆலயத்திற்போய்க் கரிய யானைத்தோலப் போர்வையாகப்போர்த்த மாகாளேசுவரன் திருவடிகளைவணங்கி, எ-று. (கசு)

மனையிற்றிரும்பிவரலும்மவடன்மைந்த
னினைவுற்றுநென்னவிடைநீண்முடிமகிபென்
முனைவற்றொழும்பரிசுகண்டதனைமுன்னா
நனைமுற்றுபோதுகொடுநாடிவழிபடுவான்.

(இ - புரை.) தன்வீட்டிற்குத் திரும்பிவரவும், (மறுநாள்) அவள்புத்திரன் நெடியமகுடத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் மாகாளேசுவரனை மனதில் தியானித்து, முந்தியநாள் தொழுததன்மையைத் தன்மனதில்நினைத்து, அரும்புகள்முதிர்ந்த நல்ல மலர்களைக்கொண்டு முறைமையினோடு பூசைசெய்பவனாய். எ - று. (கஎ)

விரையுற்றமாலிகைவிளக்குவடிதெண்ணீர்
புரையற்றதெள்ளமுதுபொன்னணிகளாடை
தரையுற்றபாசடைமணற்கொடுசமைத்தாங்
குரையற்றபூசனைசமாதிலையுற்றான்.

(இ-புரை) (பூசாத் திரவியங்களெல்லாம் தனக்கு நேரிடாமையால்) பச்சிலைகளையும் மணலையுங்கொண்டு இவைகள் வாசனைபொருந்திய பூமாலையென்றும், இவைகள் தீபங்களென்றும், இவைகள் வடித்த தெள்ளியதிருமஞ்சனமென்றும், இவைகள் குற்றமற்ற நல்ல அமுதமென்றும், இவைகள் பொன்னாபரணங்களென்றும், இவைகள் வஸ்திரங்களென்றும், ஏற்படுத்திக்கொண்டு சொல்லுக்கடங்காத் (தன்மையுள்ள) பூசைசெய்தலாகிய சிவநிஷ்டையிலிருந்தான். எ - று. ஆங்கு - அசை. (கஅ)

ஐம்புலவழிச்செலுமனத்தையுமடக்கி
நம்புகிவநிட்டையினிருக்குமிடநண்ணித்
சும்பமுலையன்னைமகவீன்பகிசுறித்தே
யெம்பிமனைவாவெனவியம்பவுமொழாதே.

(இ - புரா.) ஐம்புலன்வழியில் செல்லுகின்ற மனதைப்படுத்தித் து, நம் புதலோடு சிவநிலையி லிருக்குமிடத்திற்குக் கும்பம்போன்ற தனங்களை யுடைய தாயானவள் தன்புத்திரனுடைய பசியைக்குறித்துப்போய், தம்பீ! (போ ஜனசஞ்செய்ய) வீட்டுக்கு வருவாயென்று அழைக்கவும் அவன் எழுந்திராமல் எ - று, மகனை எம்பி என்றது அன்பில்வந்த வழுவுமையி. (கக)

சசன தடிக்கமலமீதிதயவண்டைப்
பாசமுறவைத்தவனிருந்தபடியெல்லா
நேசமுறுமன்னையறியாதிஃதுநேர
மாசிலுணவுண்பதுமறந்ததெதுபோலாம்.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய திருவடித் தாமசாயினிடத்தில் தன் சிய வண்டினை அன்பு பொருந்தவைத்துத் தன்மகனிருக்குந் தன் மைகளை (புத்திரனிடத்தில்) ஆசைமிருந்த தாயானவள் அறியாமல், இந்த வினையாட்டொன்று உண்டாக, நல்லபோசனஞ்செய்வதை மறந்திருப்பது என்னகாரணமோ? என்று, எ - று, போல் ஆம் - அசைகள், (௨௦)

என்றுவெகுளாமகவையெற்றினளடர்த்தாள்
வன்றிறவினா னுமைமனாளுனெனவைத்த
மின்றிகழ்கருஞ்சிலையெடுத்தகலவிசிக்
கன்றியமனத்தண்மனையிற்கடிதுபோனாள்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சொல்லிக்கொபித்து, மகனைக் கையால் மோதியடித்தாள்; (அதுவுமல்லாமல் சிவபூசையில்) மிருந்த உறுதிப்பாட்டையுடைய அந்தப்புத்திரன் சிவலிங்கப்பெருமானாகப் பாவனைசெய்துவைத்த ஒளிவிளங்குகின்ற கருங்கல்லையெடுத்துத் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு, வெம்பியமனநையுடையவளாய்த் தன்வீட்டில் வினாவாகச்சென்றாள், எ - று. (௨௧)

எந்தையையெடுத்திவணகற்றினனெனத்தன்
சின்தைமிகநொந்துமுறையிட்டமுதுசேயோன்
வெந்துயர்பொருமலிருகன்னல்விழியாலாய்
முந்தியவயிர்ப்புமறமுர்ச்சனையடைந்தான்.

(இ - புரா.) (அவன் எறிந்துவிட்டுப்போனதைப் பார்த்த பரிசுத்தனான அந்தப்புத்திரன்) என் ஐயலுகிய பரமசிவனை இவ்விடத்திலிருந்தெடுத்தெறிந்து விட்டானென்று தன்மன மிகவும்வருந்தி முறையிட்டமுது, தனக்கு கேரிட்ட துயரத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல் இரண்டிராழிகைவகையில் கண்ணையுந்திற வாமல் சுவாசமுமில்லாமல் மூர்ச்சையடைந்தான். எ - று. கண்ணல்-நாழிகை.

(வேறு.)

விழித்தனன் விழித்து நோக்கலும் பழையமனையெலாநவமணிவிளக்கம், பழித்துநின்றிமைக்கும் புரந்தராலயம்போற்பழுதவளிளங்குதல்கண்டா, னொழித்தனன் கடிந்த விலிங்கர்திப்பியமாயொளிமணியொண்சுடர்ச்சோதி, கொழித்துநின்றிருந்ததன்மைகண்டுள்ளங்குளி

(இ - புரா.) பின்பு மூர்ச்சை தெளிந்து கண்கள்விழிக்கவே, பழையதான தனது இல்லம் முழுவதும் நவரத்தினங்கள் ஒளியிருந்து மாறாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதனைத் தேவேந்திரன் கோவில்போல விளங்குவதைக் கண்டான்; பின்னும் தந்தாயானவன் எடுத்தெறிந்துவிட்ட சிவலிங்கமானது திவ்வியமானதாய் ஒளியுள்ள ரத்தினம்போலக் கிரணமுள்ள சோதியைக் கொழித்துக்கொண்டு அழியாததன்மையுடன் இருப்பதையுங்கண்டு, மனங்குளிர்த்து அதிசயங்கொண்டான். எ - று. புரந்தரன் - இந்திரன். திவ்வியம் என்பது திடப்பியம் என்றாயிற்று. (உரு.)

தொல்லையம்பிறவிக் கடற்கரையேறத்தொண்டெனு மம்பியைக் காட்டும், அல்லணிகண்டன்பூசணப்பயனே வல்லதுதிருவிளையாட்டோ, முல்லையங்கண்ணியெங்குலமுதல்வாழமுறைசெய்தல்வினைப்பயனே, எல்லையிறவத்தோர்தமக்குமெய்தாததெளியனுக்கெய்தியதென்னே

(இ - புரா.) பழமையாகிய பிறப்பென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடந்து மோகக்ஷமென்னுங்கரையிலேறுப்படி அடிமைத்திறமென்னும் தெப்பத்தைக் காட்டிய இருள்நிறந்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் உண்டாகும் பிரயோசனமோ? அல்லது, அவருடைய திருவிளையாட்டோ? முல்லைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட அழகிய மாலையணிந்த என்ருலமுதலோர் பூர்வம் முறைதவறாமல் செய்த புண்ணியத்தினால் உண்டாகும்பயனோ? அளவில்லாதவதையுடையவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய இப்பெருப்பேறு எளியனுக்குக் கிடைத்தது என்னகாரணமோ? எ - று. அம்பி - தெப்பம். (உரு.)

சியல்புதிவினை யிழைத்தல்சிறியவார்கிறியலீதென்றறிஞருக்கியல்புபொறுப்பதென்றுரைப்பராதலாலடியனென்னனை நெறிபிலாதிழைத்தசிறியல்பொறுத்திநிலனேகருணையங்கடலே மறியுறைகரத்துவரதனையென்னவாழ்த்தினனமாசிலாத்தவத்தோன்.

(இ - புரா.) பிழைசெய்தல் சிறியோர்களுக்கியல்பு; சிறியோர்கள் பிழை செய்த ல்லவாறுதானென்று பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பெரியோர்கள், கடன்

என்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால், அடியேன் தாயானவள் முறைமையில்லா மல்செய்த குற்றத்தை தேவரீர் பொறுத்துக்கொண்டருளவேண்டும்; நிரமலனே! அழகியகிருபைக்கடலே! மான்பொருந்திய திருக்கரமுடைய வரதனே! என்று வாழ்த்தினான் அக்குற்றமற்ற சிறுவன். எ - று, வரதன் - மாறாதவர்தருபவன். (உரு)

தன்மனைபுகுந்து துயின்ற நற்றாயும் விழித்த லுந்தன்மனையெல்லாம் பொன்மயமாகக்கண்டுமெய்ப்புகம்பொங்கிடமகவினே நோக்கி நன்மகவீன்றேனென்றுளங்கனித்து நரபதிக்குரைப்பனென்றொல்லை மன்மனைகுறுகிப்புகுந்தவாமெல்லாமன்ன னுக்குரைத்த லுமன்னன்,

(இ - புரை.) (இவ்விடத்தில் இவனிப்படி யிருக்கத் தன்மகன் சிவலிங்கமாகப்பாவினைசெய்துவைத்துப் பூசித்த கருங்கல்லையெறிந்துவிட்டு) தன்வீட்டிற்போய் நித்தினைசெய்த தாயானவரும் நித்தினை தெளிந்து பார்த்தமாதிரித்தில், தன்வீட்டெல்லாம் பொன்மயமாயிருக்கக்கண்டு, சரீரத்தில் புளகமுண்டாகப் புத்திரனைப்பார்த்து, நல்லபுத்திரனைப்பெற்றேனென்று மனங்களித்து, (இச்செய்தியை) அரசனுக்குச் சொல்லுவேனென்று விரைவாக அரண்மனைக்குப்போய் அரசனைக்கண்டு, நடந்தசெய்திகளெல்லாம் சொன்னான்; அதைக்கேட்ட அரசன். எ - று. (உசு)

மந்திரவியின்மைச்சருமாதிமறைவலாளரும்புடைசூழத் தந்திரந்தழுவச்சேரிசென்றனுகித்தமனியமனைவளனோக்கி யந்தரத்தகடிகிழியரீள்பசும்போலயம்வலங்கொடுபுகுந்து சந்திரசேனன்சந்திரமவுலிதாளிணைவதிமுறைதொழுதான்.

(இ - புரை.) மந்திராலோசனையின் முறைமையுணர்ந்த மந்திரிகளும் முதன்மையாகிய பிராமணர்களும் புடைசூழ்ந்துவரவும், நால்வகைச்சேனைகளுஞ்சூழ்ந்துவரவும் ஆயர்சேரியிற்போய்ச் சேர்ந்து, பொன்மயமாயிராநின்ற வீட்டின் வளப்பத்தைப்பார்த்து, அண்ட முகடி கிழியும்படி உயர்ந்திராநின்ற ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, சந்திரியிற்போய்ச் சந்திரசேனனென்னும் அந்த அரசன் சந்திர சேகரனாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை முறைப்படித்தொழுதான். எ - று. (உசு)

வேதமும்வேதவிரிஞ்சனுமாதிவிண்ணெயுமண்டருங்காண ஆதியம்பரமனடியவயர்க்குருகியருளினாலடைந்தனென்னுந் தவிர்பொதுவார்மதலையைத்தழுவிக்காவலன்களியகிழ்வெய்த தந்திரருவானபுனாதுவதனமுது நவகையாலொலியெழுந்ததுவே.

(இ புரை.) அப்படித்தொழுத அரசன் நான்கு வேதங்களும் வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவனும் அப்பிரமனுக்கு ஆகியாகிய விஷ்ணுவும் மற்றுமுள்ள தேவர்களுந் கண்டறியாத யாவர்க்கு மாகியாகிய பரமசிவன் அடியார்க்காகத் திருவுளமிரங்கிக் கிருபையினால் திருக்கோயில்கொண்ட மாரந்தாடொன்கிற அன் பினால், அந்த இடைப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச் சியைஅடைய, (அதைக்கண்ட) அந்தப்பழய நகரத்தாருக்குண்டாகிய சந்தோ ஷத்தினால் கோஷித்த ஆரவாரமானது பருவகாலத்தில் சமுத்திரங் கோஷிப் பதுபோல் இருந்தது. எ-று. பொதுவர்-இடையர்-உவர்-பெள்ளினிமை. (உஅ)

வரதவமதலைபூசனை புரிந்தவண்மையுந்தண்மதிக்குழுவீட்பு
புரிச்டையண்ணலருளிணங்கடைந்தபுதுமையும்புரவலன்கண்டு
கரையிலாவுவகையுற்ற துநகரங்களிப்பதுங்காணவந்தனன்போற்
குரைகடனடுவுட்கதிர்க்குலம்பரப்பியெழுந்தனன்குணதிசைவெய்யோன்.

(இ - புரை.) சிரேஷ்டமுள்ள தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனாவன் பூசைசெய்தவளப்பழம், குளிர்ச்சிபொருந்திய இளம்பிறையை டுணிந்தமுருக் கிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் திருவருளினால் அவ்விடத்துத் திருக் கோயில்கொண்டமர்ந்த அற்புதமும் சந்திரசேன மகாராசன்கண்டு, அளவில் லாத சந்தோஷம் அடைந்ததையும் நகரத்தாடொல்லாங் களிப்படைந்ததையுங் காணவந்தவன்போல, ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரத்தினடுவில் ஆயிரங்கிரணங் களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் சூரியன்உதயமானான். எ-று. வரம்-மேன்மை. (உக)

மூதெயில்வளைந்தகாவலரொற்றர்முழுதுமற்புதமெனவேகித்
தாதவிழிதழிச்சடிவவானவனைச்சனிப்பிரதோடத்தினொருநாள்
காதுவேன்மன்னன்வழிபடக்கண்டகாளையெய்ப்பூசனைமுதலா
ஆதியெம்பரமன்றோன்றியவளவுமவரவரசருக்குரைத்தார்.

(இ - புரை.) பழமையாகிய மதிலைச்சூழ்ந்து காவலராயுள்ள ஒற்றர்க ளெல்லாம் இது அதிசயமென்று பேசிக்கொண்டு சென்று, மகரந்தத்துடன் மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில், ஒருநாள் பகைவரைக்காயும் வேலாயுதத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் பூசைசெய்யக்கண்ட ஒரு இடைப்பிள்ளையும் அவ் வாராக செய்யத்தொடங்கிய பூசைமுதலாக ஆகியாகிய நம்மிறைவன் தரி சனை கொடுத்தவளவும் (வழுவாமல்) ஒவ்வொருவரும் அரசர்களுக்குச் சொ ன்னார்கள். எ - று. (உ௦)

தம்முடிதுளக்கிக்கேட்டவேல்லேந்தர்தனித்தனி துண்ணெண்ணெவ
ருளிக், கொம்மையங்கொங்கைக்கொடிபுரைதுகடப்பிற்கோகையிங்கு

திங்குதலை, யம்மைபங்காளனடியவனிந்தவரசனையவமதித்தத்தோ, வெம்மைபினைடைந்தே மெனத்தமைமுனிந்துமேற்பெயும் வினையமீ தென்னு

(இ - புரை.) (போருக்கெனவந்து மதிலை வளைந்துகொண்டேன்) - வே லேந்து மரசர்கள் தனித்தனி முடியசைத்து (இது ஆச்சரியமான காரி யமா யிருக்கிறதென்று) தனித்தனியாக நடுக்கமுற்ப்பயந்து, இந்தச் சந் திரசேனமகாராசன் குயிந்த அழகுள்ள தனபாரத்தையும் பூங்கொடியை யொத்த இடையினையும் குயிலோசைபோல வசனிக்கும் மதாரமுள்ளுமூலச் சொங்கையுமுடைய பார்வதிதேவியாருக்கு இடப்பாகமளித்தருளிய பரமசிவ னுடைய மெய்யன்பனாயிருக்கின்றான்; இதையறியாமல் இவனை அவமதித்துப் பகைகொண்டு வந்தோம் ; என்று தங்களைத்தாங்களே வெறுத்துக்கொண்டு இனிநாம் செய்வேண்டியகாரிய மிதுவென்கிறதாக நினைத்து. ஏ - று. (ஈக)

கடற்படையனைத்துந்தத்தழர்க்கேசுக்கதுமெனப்பணித்தமொதிரந்தா ரடற்கருஞ்சேனைச்சந்திரசேனனன்பதேயாமையுமென்றெண்ணிப் படைக்கலந்தாரந்தகைபினராகிப்பதிபுருத்தரசனைப்பணிந்து விடற்கருநட்புவேண்டினிவனும்விள்ளலாநட்பெதிர்விழந்தான்.

(இ - புரை.) சமுத்திரம்போல மிகுந்த தங்கல்தங்கள் சேனைகளையெல் லாம் தங்களுருக்குப்போகும்படி வினாவாக உத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்டு, யாவ ராலும் போர்செய்வதற்கரிய சேனைகளையுடைய சந்திரசேன மகாராசனுடைய சிநேகமே நமக்குப் போதுமானதென்று கருதிக்கொண்டு, தங்கன்கைகளிலிரு ந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் நீங்கினவர்களாய், உச்சினி பட்டணத்திற்குட்போய் அந்தஅரசனைக்கண்டவணங்கி, அரசனை உம்முடையசிநேகம் எப்போதும்நீங் காமலிருக்கும்படி வேண்டினோமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக்கேட்ட அவ் வரசனும் (அவர்களைப்பார்த்து,) அரசர்களே? உங்களுடைய சிநேகமும்என்னி டத்தி லெப்போதும்நீங்காமலிருக்கும்படி நானும் விரும்பியிருக்கிறே னென் றான். ஏ - று. கதும் என்பது விரைவுப்பொருளைத் தருமோரிடைச்சொல். ()

மன்னனுட்பின்மன்னருமேகிமாகாளநாதனைவணங்கிப் பின்னரோ தொறுவன்பூசனைக்கெதிர்த்தபிஞ்ஞகன்றாளினைதொழுது முன்னர்நின்றிறைஞ்சுமதலையைத்தழுவிமுகமனன்ககமகிழ்ந்துவாயா இந்நிலத்தாயர்குலங்கட்குநீயேயிறைமகனுகெனவிசைத்தார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சிநேகங்கொண்டபின்பு சந்திரசேனமகாராசனும் நட்பினராகிய மறுதேசத்தரசர்களும்போய் மாகாளேசுவரனை வணங்கி, உட னுடையபுறவாழ்வுகளைப்புகழ்ந்துகொண்டு எழுந்தருளியிற்றிராநின்றசிவலிங்கமூர்

த்தியையும் டணிந்து, தங்களைதிரில்நின்று. வணங்கிய அந்தப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் நல்லஉபசார வார்த்தைகள் சொல்லி, இந்த உலகத்திலிருக்கும் ஆயர்குலத்துக் கெல்லாம் நீயே யிறைவனாயிருக்கக்கடவையென்று சொன்னார்கள். எ - று. தொறுவன் - இடையன். (௩௩)

(வேறு.)

அக்காலையின்வந்தானடலடையார்புரநூறப்
புக்கார்கவியிலங்கைப்பதிபுகையத்தழன்மடுத்துக்
கைக்கார்முகநெடியோன்றனைக்கலுழன்மறிற்பொறுத்த
மிக்கான்கவிகுலநாயகனனுமனெனுமேலோன்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அரசர்கள் சொன்னபோது பலம்பொருந்திய பகைவராகிய அரசர்களுடைய பதியை அழிக்கும்படிப்போய்ச் சமுத்திரத்தினடு விலிருக்கும் இலங்கையானதுபுகைந்தெரியத்தக்கதாகத்தீயூட்டி, கையினிடத்துக் கோதண்டத்தையுடைய இராமமூர்த்தியைப் போர்களத்திற் கருடனைப்போற்றாங்கிய மிகுந்த பராக்கிரமசாலியும் வானரர்களுக்குப் படைத் தலைவனுமாகிய அனுமனைன்னும் பெயரையுடைய மேலானவன். எ - று. புக்கு - புருந்து, ஆர்கவி-சமுத்திரம். கவி - குரங்கு. கார்முகம் - கோதண்டம். கலுழன் - கருடன். (௩௪)

அம்மாருதிவரக்காண்டலுமடிவீழ்ந்தடல்வேந்தன்
செம்மாந்தலர்மழைதூய்ப்பலவழிபாடுகள்செய்தே
யெம்மானிவனெய்தத்தவமென்செய்தனமெனவே
விம்மாவுளங்களித்தார்வமோடிருபுட்கவ்வீரன்.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுள்ள அனுமான் வந்ததைக் கண்டமாத்திரத்தில் பலமுள்ள சந்திரசேனமகாராசன் அவர்பாதத்தில் சேவித்துக்கொண்டு, மிகுந்த களிப்படைந்து, மேகம்பொழிவதைப்போல மலர்களைச்சொரிந்து, பலவகையாகிய ஆராதனைகள்செய்து, எம்மிறைவன் இந்த நாட்டில் வரும்படி நாங்கள் என்னதவஞ் செய்தோமோவென்று துதிசெய்து, மனக்களிப்படைந்து ஆசையுடனிருந்தான்; அப்படியிருக்கும்போது அனுமான். எ-று. (௩௫)

கோபாலர்தங்குலச்சேயினைக்குளிர்மாற்புறவனைத்தே
பூபாலர்கள்கேண்மின்னுறுபொருளொன்றையமுணரா
மாபாலனிங்கிவன்செய்திடுவழிபாட்டினுண்மகிழ்ந்தே
காபாலிவந்தருள்செய்தமைகண்டிரிவையெல்லாம்.

(இ-புரை.) ஆயர்குலப்புத்திரனைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தன்மார்பில் அனைத்துக்கொண்டு, அரசர்களே! கேளுங்கள், உலகிற்பொருந்திய யாதொ

ருபொருளையும் அறிபாத பெருமைபொருந்திய இந்தப்புத்திரன் செய்த ஆரா தனைக்குத் திருவுள மகிழ்ந்து, பரமசிவன் தமது தரிசனம் பாலித்ததைக்கண் டீர்கனா? இவைகளுெல்லாம். ஏ - று. (௩௬)

இறைசந்திரசேனன் புவியேழும்புகழுவோன்
அறையுஞ்சனிவாரப்பிரதோடந்தனிநானே
மறையின் படிவழிபட்டமைகண்டிங்ஙனமதலை -
பொறையொன்றியமனத்தாற்புரிபூசாபலம்போலும்

(இ புறா.) ஏழுலகமும் புகழ்த்தக்க வல்லமையுடையவருகிய சந்திர சேன மகாராசன் (வேதாகமங்களால்) விசேஷமாகச்சொல்லப்படுகிற சனிப் பிரதோஷத்தில் முறைமைப்படிப் பரமசிவனைப் பூசித்ததைக்கண்டு, இந்தப்புத் திரன் சாந்தந்தந்திய மனத்துடன்செய்த பூசையின் பலமாகும். ஏ-று. மனத் தாற்புரி பூசை - மானதபூசை. (௩௭)

அப்பூசனைகண்டார்பெறும்பேறித் துணையளவோ
இப்போதிவன்வழியாய்வருமெட்டாந்தலைமுறையிற்
கைப்போதகமழைக்கும்மழைக்கார்வண்ணைவளர்ப்பான்
மெய்ப்போதத்துநந்தனெனுங்கோன்றோன்றுவன்விளங்க.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுள்ள சனிப்பிரதோஷ பூசையைக்கண்டவர் பெறும்பேறு இவ்வளவிலடங்குவதோ? இப்போது பூசைசெய்த இந்தப் புத் திரனுடைய சந்ததியாய் வருகின்ற எட்டாந்தலைமுறையில் (முதலவாயிற் சிக் குண்ட) துதிக்கையையுடைய ஒரு காட்டாணையானது அழைக்க அதைரசூழி த்த மேகவண்ணங்கொண்ட மகாவிஷ்ணு (கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்வார்.) அவ ளாவளர்க்க உண்மை யறிவையுடைய நந்தனென்கிற ஆயர்கோடுருவன் அந்தக்குலம் விளங்கும்படி தோன்றுவன். ஏ-று. (௩௮)

இன்றேமுதல்வேல்வேந்தர்களெல்லீருமற்றிவனை
நன்றேதருபுகழ்ச்சிதரனெனவேபெயர்நவில்வீர்
என்றேயடலனுமான்சிவபூசாபலத்தியல்பை
யன்றேதவமதலைக்கினிதருள்செய்தனன்போனான்.

(இ - புறா.) வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களே! நீங்கெல்லாரும் இன்றுமுதல் இந்தப்புத்திரனை நன்மையைத்தருகின்ற புகழினையுடைய சீதர னென்று பெயரிட்டழையுங்கொன்று சொல்லி, மேலும் பராக்கிரமமுள்ள அனுமான் அப்போதே சிவபூசையின் கிரமத்தை தவத்தையுடைய அந்தப்புத் திரனுக்கு இனிதாக உபதேசித்தருளிப்போனார். ஏ - று.. (௩௯)

காற்றின்புதல்வன்போயபின்கருதாதமர்சொல்லி
மாற்றஞ்சியபடைமன்னவைவழிக்கொள்ளுதம்பதிக்கென்
றுற்றந்தருகரிதேர்பரியொண்பூண்டிகிலுதவிப்
போற்றுந்தவக்கோபாலனோடிருந்தான்புனைதாரான்.

(இ - புரை.) வாயுபுத்திரனாகிய அனுமான் போய்விட்டபின்பு எண்ணு
மற் போர்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து, பின்புசண்டைசெய்ய
ப்பயந்த சேனையுள்ள அரசர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் உங்களுருக்குப் போங்க
ளென்றுசொல்லி, வலிபொருந்திய யானைகளுந் தேர்களும் குதிகைகளும்
ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் பரிசாகக்கொடுத்து அனுப்பி
விட்டுப் பூமாலையணிந்திருக்கும் அவ்வரசன் போற்றுகின்ற தவத்தையுடைய
அந்தப்புத்திரனுடன் தன்னகரத்திலிருந்தான். எ - று.

(௪௦)

நெடுநாளிருவோருந்திருநிலமாமகன்போகங்
கடவாதினிதருந்திச்சிவன்கழல்பூசனைபுரிந்தே
முடியாவிறுதியினேறினர்முத்திக்கரையென்னுப்
படுபாதகவினைவென்றவர்க்குரைத்தான்பழந்தவத்தோன்.

(இ - புரை) - அரசனும் ஆயர்குலப்புத்திரனும் நெடுங்காலவரைக்கும்
ஒருநாளாவது முட்டுப்படாமல் இவ்வுலகவின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்
டிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையும் பூசித்து முடிவில்லாத அந்தியத்
தில் மோகநமாகிய கரையிலேறினார்களென்று பிறவிதோறும் பொருந்திய
தீவினையைவென்ற நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லி
யருளினார். எ - று.

(௪௧)

ஐந்தாவது சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன்

சூசைசெய்த உ கியாயம் முற்றிற்று

ஆக விருத்தம் ௨௮௦.

சத்தியாதனன் பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

பின்னுநான் மறைமுனிவர்பெருந்தவத்தோளே
முன்னரோதுபிரதோடமும்பூசையின்முறையு
மன்னிநாடொறும்வழிபடுமவர்பெறுவரனும்
இன்னுமெங்களுக்கிருளறவியம்புதியென்றார்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டுப் பின்னரும் நான் சூவேதங்களுமுணர்ந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் (சூதமகாருஷியைப் பார்த்து) மிகுந்த தவத்தையுடைய சுவாமிகளே! முன்னஞ்சொல்லிய பிரதோஷ காலமும், அந்தப்பிரதோஷ பூசையின் கிரமமும், இடைவிடாமல் நாடோறும் பூசிப்பவர்கள் பெறும்வரமும், இன்னமும் எங்களுக்கு மயக்கத் தீரும்படிச் சொல்லி யருளவேண்டு மென்றார்கள். ஏ - று. (க)

முந்தைநான்முனியன்னதைமொழிவலென்றுரைத்தான்
சுந்தைசெய்குதிர்பதின்மூன்றம்பக்கமாந்திவாவின்
அந்தமாகியமாலையேபிரதோடமாகும்
இந்துசேகரன்விரும்பியகாலமுமிஃதே.

(இ - புரை.) அவைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; பதின்மூன்று நாளாகிய திரயோதசி தினத்தில், பகற்பொழுதின் முடிவாகிய மாலையொழுதே பிரதோஷமாம்; சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் விரும்பியகாலமும் அதுவே யாமென்று வேதமுணர்ந்த சூதர் கூறியருளினார். ஏ - று. (உ)

ஆயகாலையினடையலர்திரிபுரமழலிற்
நியவாணகைமுகிழ்த்தருள்செம்மலையல்லான்
மாயனன்முகன்முதலியதேவவைவணங்கி
மேயபூசனை புரிபவரநரகிடைவீழ்வார்.

(இ - புரை.) அந்தப்பிரதோஷ காலத்தில் தேவவிரோதியர்ளுடைய திரிபுரங்கள் அக்கினியாற்றீயும்படி ஒளிபொருந்திய புன்னகைசெய்தருளிய பரம

சிவனையேயன்றி, விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களை வணங்கி விரும்பிப் பூசைசெய்கின்றவர்கள் நரகத்தில் விழுவார்கள். எ - று. (க)

சொன்னகாலையிசீசனைவழிபடுந்தூயோர்
மன்னுமாக்கடலுடுத்தபார்முழுவதும்வணங்க
முன்னுபோகங்களாயாவையுமுறையினிற்றுய்த்துப்
பின்னர்வீற்றினிதிருப்பராறபேரின்பவிட்டின்.

(இ - புரா.) மேற்சொல்லிய பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனைப் பூசை செய்கின்ற பரிசுத்தர்கள் நிலபெற்ற பெரிய கடல்கூழ்ந்த உலகத்தவர்க ளெல்லோரும் வணங்கும்படி (அரசர்களாய்ப்பிறந்து,) விரும்பிய போகங்களை யெல்லாங் கிரமமாக அனுபவித்துப் பின்பு மோகக்ஷவீட்டில் இனிதாக வீற்றி ருப்பார்கள். எ-று. (ச)

அனை யகாலையினருச்சனைபுரிந்துவிட்டடைந்தார்
எனையரென்றுநீர்வினவுதிரேலஃதிசைக்கேன்
வினை யவென்றியான்விதற்பதேசாதிபனெழிலாற்
றனையொவ்வாதவேள்காமுறுஞ்சத்தியாதனனே.

(இ - புரா.) அத்தன்மையுள்ள பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனை அருச் சித்து மோக்ஷமடைந்தவர்கள் யாவொன்று நீங்கள் வினவுவீராகில், அதைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக; போர்த்தொழிலில் வெற்றியை யுடையவனும் விதர்ப தேசாதிபதியும் மன்னதனும் ஒவ்வாத (சவுந்தரியமுள்ளவனுமான) சுத் தியாதனனென்னும் பெயருள்ள ஒரு அரசன், எ - று. காமமுறுமென்பது விகாரவகையான் காமுறுமென நின்றது. காமம் உறும் எனப் பிரித்துக் கொள்க. (இ)

அறிவினீதியின்வாய்மையினமைச்சினிழுகிற்
பிறிதில்கல்வியிற்பெருமையிலிருநிதிப்பெருக்கிற்
செறியுமுதரணுடைமையின்விரதத்திற்றல்வேல்
எறியுமுறஞ்சாக்கடற்படைசுயுட்டமையினிசையின்.

(இ - புரா.) அறிவினாலும் நீதியினாலும் சத்தியத்தினாலும் ஆலோசனை யினாலும் அழகினாலும் ஒப்பு வேறில்லாத கல்வியினாலும் பெருமையினாலும் பொருள் மிகுதியினாலும் அழியாமல் பழமையாகிய நால்வகை யரண்களை யுடைமையினாலும் வீரத்தினாலும், வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தைப் பகை வர்கள் தங்கள்மேலெறிய அதனால் காயத்துக்குப் பயப்படாத சமுத்திரம் போன்ற சேனைகளை யுடைமையினாலும் புகழினாலும். எ - று. நால்வகை அரண்களாவன - மதிவரண் அகழரண் மலையரண் காடரண். (சு)

மற்றுமின்னனதருமிறைமாட்சியின்மலிவிற
கொற்றவேந்தரினவனியினிகரிலாக்ஞரிசில்
பற்றலார்கள்வந்தடிதொழநானிலம்பரித்தாங்
குற்றநாளினிலவன்பகையாகியவுரவோர்.

(இ - புறா.) முன்சொன்னவைகளும்ல்லாமல் இவைகள்போல இன்
னமும் விசேஷ குணங்களமைந்த அரசுக்குரிய பெருமையின் மிகுதியி
னால் செயம்பெற்றிருக்கும் வேந்தர்களுக்குள் இந்த வலகத்தில் ஒப்பில்லாத
வானுய்வினங்கும் இவ்வரசன், பகைமன்னர் வந்து தன்பாதத்தை வணங்கும்
படித் தந்தேசத்தை யாண்டுகொண்டிருக்குநாளில், அவனுடையபகைவர்க
ளாகிய பலமுள்ள வேந்தர்கள். எ - று.

(எ)

வீண்டலம்புகழ்சாலுவதேசத்தின்வேந்தர்
கொண்டலன்ன துன்மருடணன்முதலியோர்குழாங்கொண்
டெண்டிசாமுகந்தாளியின்மறைந்திடவெழுந்து
மண்டுதானையாற்சத்தியாதனன்பதிவளைத்தார்.

(இ - புறா.) தேவலோகத்தாரும் புகழ்த்தக்க பெருமையுள்ள சாலுவ
தேசத் தரசர்களாகிய மேகத்தையொத்த துன்மருடணன் முதலானவர்கள்
கூட்டமாகச் சேர்ந்து, அஷ்டதிக்குகளும் தாளியினால் மறையும்படி எதிர்
சென்று நெருங்கிய நால்வகைச் சேனைகளால் சத்தியாதனனுடைய நகரத்தை
வளைந்து கொண்டார்கள். எ - று.

(அ)

முகையுடைந்துதார்மதுமழையிலிற்றிடமுல்லே
நகைமடந்தையர்முலைபொருநலந்திகழ்ம்பர்பன்
பகைஞர்வந்துதன்பதிவளைந்தனரெனப்பகரு
மிகையடைந்தசொற்கேட்டலுநக்கிவைவிளம்பும்.

(இ - புறா.) அரும்புகள் முருக்கவிழ்ந்துதேன்மழை பொழியும்படியாக,
முல்லையரும்புகளை யொத்த தந்தபந்திகளுடைய மாதர்தனங்கள் பொருந்தத்
தக்க பூமாலையணிந்திருக்கும் அழகமைந்த மாற்பையுடைய சத்தியாதன மகா
ரீஜன், பகைவர்கள்வந்து தன்னகரத்தை வளைந்துகொண்டார்களென்கிற குற்
றம்பொருந்திய சொல்லைக்கேட்டமாத்நிரத்தில் நகைத்துக்கொண்டு இந்தவார்
த்தைகளைச் சொன்னான். எ - று. மிகையடைந்தசொல் என்றமையால்
இதுவரையும் கேளாதசொல் என்பதும் பொருள். நகுதல் - சிரித்தல். (க)

மன்றறங்குயமாலைவேற்றானைமாற்றரசர்
வென்றியம்புயத்தருக்குமென்றடம்புயவிறலும்

இன்றுகாண்குயன்கடற்படையெழுகெனவியம்பித்
துன்றுதாரவனேறினன்சுடர்மணிநெடுந்தேர்,

(இ - புரா.) வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த வேலாயுதத்தை யுடைய பகைமன்னவர் வெற்றிபொருந்திய அழகிய புஜவீரப்பையும் என்னுடைய பெரிய புஜபலத்தையும் இன்றறிகிறேனென்று, சமுத்திரம்போன்ற சேனை களைப் புறப்படச்சொல்லி நெருங்கிய பூமாலையணிந்த அவ்வரசன் பிரகாசியா நின்ற தனது பெரிய தேரிலேறினான், எ - று. (க0)

இருவர்தம்பெருஞ்சேனையுமேற்றெதிரிகளிப்
பொருதளந்தனின்விளைந்தபோரமலையிறப்புருங்கிக்
கருவழிந்துருமுதிர்ந்தனகார்க்குலமென்றாற்
பாவைமாரிலம்வெருவருந்தன்மையார்பகர்வார்.

(இ - புரா) (சத்தியாதனராசன் போர்க்களத்திற் சென்றவுடன்) இரு வர்சேனையும் எதிர்த்துப் பகைகொண்டு யுத்தஞ்செய்யும் போர்க்களத்தில் உண்டாகிய பெரிய ஒசையினால், மேகங்களும் பயந்து கருவழிந்து இடிகளைக் கக்கினவென்றால், சமுத்திரம்வளைந்த இவ்வுலகத்தார்பயமுற்றதன்மையினைத் தெரிந்து சொல்லுகின்றவர்கள் யாவர்; (ஒருவருமில்லை.) எ - று. அமலை - சத்தம். (கக)

நிணநெடும்படையாக்கவினெடுங்குடர்சரிந்து
மணமலிந்ததாசிரம்புயமணிகரத்துணிந்து
பிணம்விழுந்தவக்களவயிற்றுணங்கைப்பேயுடனக்
கணமெழுந்துநின்றாடினவெண்ணிலாக்கவந்தம்.

(இ - புரா.) பகைவர் நிணங்கள் பொருந்திய பெரிய ஆயுதங்கள் படு கிறதினால் நெடியகுடர்கள் சரிந்து, வாசனைதங்கிய மாலையணிந்திருக்கும் சில தலைகளும் புஜங்களும் அழகியகைகளும் அறுபட்டி, பிணங்கள் விழுந்த அந் தப் போர்க்களத்திற் கைகோத்துக்கொண்டாடுகின்ற பேய்களுடன் அப்பொ முதே அளவில்லாத கவந்தங்களும் எழுந்து நின்றாடின. எ - று. கவந்தம்-சிர மற்றவுடல். (கஉ)

வினையமெண்ணுறுமந்திரத்தலைவரும்விரைத்தார்
புணையுந்திண்புயச்சேனைக்காவலரும்விண்புருந்தார்
இனையபூசலிற்றுன்மருடணன்கொலவிறந்தான்
வனையும்வார்குழற்சத்தியாதனனெனுமறவோன்,

(இ - புரா.) (இப்படியாக நடக்கும்போர்க்களத்தில்) சூழ்ச்சிமிக்கமந்தி ரிகளும், வாசனையுள்ள வெற்றிமாலையணியும் புசங்களையுடைய சேனாதிபதி களும், இறந்துவீரசொர்க்கஞ் சேர்ந்தார்கள். அத்தன்மையுள்ள யுத்தத்தில் நீண்ட வீரகண்டை யணிந்திருக்கும் சத்தியாதனனென்னும் அரசன் துன்ம ருஷணனாற் கொல்லப்பட்டிற்றான். எ - று. (கங்)

(வேறு.)

வென்றவேந்தர் தம்மணியைவிளித்துமாய்ந்தோன்வியன்பதியை இன்றுகொண்டுகூட்டுண்மினென்னும்வெஞ்சொற்பொருள்போலக் கன்றுகிந்தைக்கதிரவனுங்காயுங்கதினையறச்சுருக்கிக் குன்றினின்றுந்தேரோடுங்கூடாற்கடலிற்குப்புற்றான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு செயம்பெற்ற அரசர்கள் தம்முடையசேனைகளை அழைத்து, இறந்துபோன சத்தியாதனனுடைய பெரியநகரத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுங்கள் என்றுசொல்லியதுகேட்டுச் சகிக்காதமனத்தன்போலச் சூரியன் காய்கின்ற தன்னுடைய கிரணங்கள்முழுவதஞ் சுருக்கிக்கொண்டு, உத யகிரியினின்று தேருடன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்துவிட்டான். எ - று. சூரியதேவன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்தானென்றதாம் பகற்பொழுது போயிற்றென்பது தாற்பரியம். (கச)

கங்குல்வந்துபுகுமளவிற்கருதார்சேனாபதிபுகுத மங்குபோர்ச்சசத்தியாதனன் றன்மனைவிசதியாமடநல்லாள் அங்கைகொண்டவயிற்றெற்றியந்தோவினையேனெனவரற்றிப் பொங்குமிருளிற்றமியளாய்க்கரந்துகுடபாற்போயினாள்.

(இ - புரா.) இராக்காலம் வந்தவளவில் நகரத்தைக் கொள்ளையிடப்படி அந்தச்சேனைகள் பிரவேசிக்க, அதையறிந்த போரில் இறந்துபோன சத்தியாத னன் மனைவியாகிய சதியென்னும் பெயருள்ள மாதானவள், இரண்டுகைகளி னாலுந்தன்வயிற்றிலெறிக்கொண்டு, அந்தோ! பாவியானென்றழுது, அந்த இராப்பொழுதில் துணையின்றி தனியளாய் யாருமறியாதபடி மேற்குத்திசை நோக்கிப் போய்விட்டான். எ - று. (கரு)

துன்பத துணையுயன்றிமற்றோர் துணையொன்றயலிற்காணுதாள் அன்பிற்சேவற்றுணையிழந்தவன்றிற்பெடைபோலமுதிர்வங்கி வன்பிற்செலவுங்கருமுதிர்ந்தவருத்தமுறலானடைமாய்ந்து முன்புற்றறியாநெடுங்கானவாவிக்ககாயைமுடுகினாள்.

(இ - புரா.) மேற்குத்திசை நோக்கிப்போனவள் துன்பமாகிய துணையெல்லது வேறொருவரைத் துணையாக அயலிற்காணுதவளாய், அன்பினையு

டைய ஆணன்றிலப்பிரிந்தபெட்டையன்றில் அழுவதுபோல அழுதிரங்கி, நடக் கமாட்டாமல் நடந்துபோகவும், கருப்பமுதிர்ந்த வருத்தத்தை யடைவதினால் நடைதள்ளாடினவளாய் ஒருக்காலஞ் சென்றுகண்டறியாத பெரியகாட்டிலிருக்கும் ஒருதடாகத்தின் களாயிற்சேர்ந்தாள். எ - று. (கசு)

வேறு.

நல்வினை தணக்குமாறுந்தீவினைநணுகுமாறு
மொல்லையினுறுவதென்னுணருமென்றறிவிப்பாள்போற்
பல்லியந்துவைக்கமுன்றில்விழாக்களிபகலிற்றுய்த்தா
ளல்லினிற்றமியளாகியணங்குறைவனத்தளானாள்.

(இ - புரை.) நல்வினைப் பயன் நீக்கு முறைமையும் தீவினைப் பயன் செருமுறைமையும் விரைவாகப்பொருந்துவதையெனனால் அறிந்துகொள்ளுங்க ளென்றுதெரிவிக்கின்றவள்போல, பலவாத்தியங்கள் சத்திக்கும்படித் தன் அந்த ப்புரத்தினிடத்தில் நடக்கும் சிறப்புக்களைக்கண்டு பகற்பொழுதில் சந்தோஷத் தை யனுபவித்தவள் இவ்விரப்பொழுதில் தனிமையானவளாய் வனதேவதை கள் வாசஞ்செய்யத்தக்க காட்டிலிருப்பவளானாள். எ - று. அணங்கு - தெய்வம், ஈங்குவன தெய்வம். (கசு)

தற்றியவருத்தத்தாலுமெழுச்சியினடையினு
முற்றியகருப்பமேன்மேல்வேதனைமுதிர்ந்துகாட்டப்
பெற்றனளென்பமன்னோபெரும்பகையிழைத்துச்செற்ற
கொற்றவர்க்கிடந்துடிப்பக்குமரனைக்கொலைவேற்கண்ணாள்.

(இ - புரை.) பகைவரைக் கொலைசெய்யத்தக்க வேல்போன்ற கண்களை யுடைய அந்த ராசஸ்திரீயானவள் தனியாகக் காட்டிற் போனவுடன் புருஷ னிறந்தபோது மோதிவருந்திய வருத்தத்தினாலும், வழிநடந்த வருத்தத்தி னாலும், முதிர்ந்த கருப்பமானது அதி வேதனையைக்காட்ட, பகைகொண்டு போர்செய்துவென்ற அரசர்களுக்கு இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிக்கும் படி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள். எ - று. இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிப் பது இன்னலைக்காட்டு மோர்குறியாம். (கஅ)

அருளுநரிநீந்தலா னுமரசனைத்தணத்தலா னுந்
திரமுகன்றன்னை யீன்றவேதனைத்தியக்கத்தா னும்
ஒருமகளுண்ணுநீர்வேட்டோடையினிறங்கலோடுங்
கருநிறக்கொடியசிறந்தக்கராமுயிர்கவர்ந்ததன்றே.

(இ - புரை.) அருமையான வழியைக்கட்டி வந்ததினாலும், தன்கணவ னாகிய அரசனை யிழந்ததினாலும், சிறந்த புத்திரனை யீன்ற உபத்திரவத்தின்

மயக்கத்தினாலும், ஒப்பற்ற அந்த ராசஸ்திரீயானவள் நீருண்ணவிரும்பி ஒரு நீரோடையி லிறங்கினமாத் திரத்தில் கரியநிறமுள்ள கொடியதாகிய கோபங் கொண்ட மூதலையானது அவளுயிரை வாங்கிக்கொண்டது. ஏ - று. ஏகாரம அசை. (௧௧)

உதிரமுநிணமுமுண்டகராமுளையுழையிற் போக
அதிரகடலவனியாளவவதரித் தாளைக்காண்பான்
கதிரவன்றூதைபோலக்கதுமெனக்கடலின்வந்தான்
மதலையைப்புரப்பாரின் நிவாய்திறந்தரற்றுங்காலே.

(இ - புரை.) அவளுடைய உதிரத்தையும் மாமிசத்தையுமுண்ட மூதலை பானது செற்றினிடத்திற் போக; ஒலிக்காரின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத் தையான்வதற்காகப் பிறந்த புத்திரனைக்காண அவன் பிதாவந்ததுபோலச் சூரி பன் கடலினிடத்தி லுதயயஞ்செய்தான். அந்தக்குழந்தையை ஆதரிப்பவர்க ளில்லாமல் வாய்திறந்தமும்போது. ஏ - று. (௨௦)

சுமையினுள்கைமையுற்றாள்பார்ப்பனிவறுமைபூண்டா
ளமைவுறுகாதற்றன்சேயாண்டொன்றுபுக்கான்மன்னைச்
சுமையெனமருங்குனின்று துவண்டிடக்கைபிற்றாங்கி
யுமையெனும்பெயரினாள்வோடையின்நீரமுற்றாள்.

(இ-புரை.) பொறுமையினையுடையவளும், கைம்பெண்தன்மை யடைந்த வளும், தரித்திரமுள்ளவளும், உமையெனும் பெயரையுடையவளுமாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவள், ஆசை பொருந்திய ஒருவருஷத்துக் குழந்தையாகிய தன்புத்திரனை ஒரு பளுவைச் சுமப்பதுபோலாக இடையானது துவளும்படிக் கையிலேந்திக்கொண்டு அந்தத்தடாகத்தின் களையிற்சேர்ந்தாள். ஏ - று. (௨௧)

தாயிழந்தாருமின்றித்தனையினிற்கிடந்துசெய்ய
வாய்திறந்தரற்றுசின்மதலையையுற்றுநோக்கிக்
காய்கதிர்க்கடவுள்விம்பங்கடலினினுதித்ததேபோ
லையுமிச்சையையின்றாள்யாவளோவென்றுதேர்வாள்.

(இ - புரை.) தாயையிழந்து வேறொருவரு மில்லாமல் மண்ணிற்கிடந்து சிவந்த வாயைத்திறந்து அழுகிறகுழந்தையின் சுமீபத்திம்போய்ப்பார்த்துச் சூரி யதேவன் சுமுத்திரத்தினின்றும் உதயமானதுபோலத்தேஜசுபொருந்திய இந் தக்குழந்தையைப் பெற்றவள் எவளோவென்று யோசிப்பாள். ஏ - று. (௨௨)

ஆராளிங்குமரனாகவந்தணன்மதலையாக

விருகிலத்திலையோயன்றியாவோபெறுத்தற்பாலாள்

நிராவலிபுனிற்றினுண்மற்றியாண்டையாய் நின் றுண்மைத்தன்
புரிகொடிநாபியின்னுமறுத்திலாள்புகுந்ததென்னே.

(இ - புரை.) (இந்தப்பிள்ளை) இராசகுமாரனாகவேண்டும், அல்லது பிரா
மணப் பிள்ளையாகவேண்டும், டெரிய இந்தவுலகத்தில் மேற்சொல்லிய வருண
த்தாரல்லாமல் இப்படிக்கொத்த அழகுள்ள பிள்ளையை மற்ற எவர்கள் பெறுந்
தன்மையை யுடையவர்கள்; இதைப்பெற்றவன் எவ்விடத்திலிருக்கின்றானோ?
இந்தக்குழந்தையின் கட்டுப்பட்டிருக்கும் கொப்பூழ்க்கொடியை இன்னமும்
அறுக்காதவளா யிருந்தானே மத்தியில் எண்ணெசம்பலித்ததோ? எ - று. (உரு)

என்னிளங்குழிவிக்கின்றோனிலாவலாயின்பா லூட்டி
மன்னியகா தல்கூடவளர்ப்பேனாவென்னவெண்ணு
மன்னிய வருணத்தானேலந்தணர்க்கடாசே யென்னுந்
தன்னிளங்குமரனோடு தராபதிமகவைப்பார்க்கும்.

(இ - புரை.) என்னுடைய இளங்குழந்தைக்கு இவ்வந்தம்பியாக இனியபா
லூட்டி நிலையான ஆசையிருதியாகும்படி வளர்ப்பேனாவென்று எண்ணுவான்;
மேற்சொல்லிய இரண்டு வருணமில்லாமல் அன்னியகுலத்துப் பிள்ளையா
னால் இவ்வெண்ணம் நமது குலத்துக்குத் தகாதே யென்றெண்ணுவான்; தன்னு
டைய புத்திரனோடு இராசகுமாரனைப் பார்ப்பான். எ - று. (உச)

இத்திறமையமெய்தியிடைந்திவணிற் கும்வேலை
சத்திரங்கரகங்கொண்டோர் தவமுனியோடைசார்ந்து
புத்திரசோகமுற்றுப்பொன்னனாணின் றவாறு
முத்தமக்குமரன்வந்தவரவையுமுளத்தினோர்ந்தான்.

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சந்தேகத்தைப் பொருந்தி யிவளிடைந்து
நிற்கும்போது, ஒருகையிற் குடையும் மற்றொருகையிற் கமண்டலமுமுடையவ
ராய் ஒருருஷியானவர் அந்தமடுவினிடத்தில்வந்து, புத்திரசோகத்தையடைந்து
இலக்குமிபோன்ற அழகுள்ள அந்த பிராமணஸ்திரீயானவர் நிற்கும் தன்
மையையும் நன்மையுள்ள இராசகுமாரன் பிறந்தவகையையும் தமதுமனதில்
ஞானிருஷ்டியினால் அறிந்தார். எ - று. (உரு)

(வேறு.)

ஐயமெய்தியவந்தணமா துகே
டுய்யவோரைபிற்றோன்றியதோன்றலை
மையவின்றிமருவிவளர்த்திடி
னுய்யுமுங்களுக்குலமுருலகுமே.

(இ - புறா.) சந்தேகப்பட்டக்கொண்டிருக்கும் பிராமணமாதே! கேட்பாயாக. சுபவோராயிற் பிறந்த இந்தராசபுத்திரனைச் சந்தேகமில்லாமல் விரும்பி வீவளர்த்தால், உங்கள் குலமூலம் இந்நவலகமும் உய்தலடையும். ஏ - று. (௨௬)

என்ன மாமுனிசுடறுமேந்திழை
மன்னுமாநிதிபோலுமகவுட
னின்னநீரவெடுத்துக்கொண்டேகினான்
மன்னர்மன்னன்மகனைமற்றென்பவே.

(இ-புறா.) இப்படியாக அந்தமுனிவர் சொல்லலும், அதைக்கேட்ட பிராமணஸ்திரீயானவள், நிலையான பெரிய நிதியொத்த தன்பள்ளையுடன் சத்தியாதனன் புத்திரனைத் துன்பந்தீரும்படி யெடுத்துக்கொண்டு போனான். ஏ - று.

மற்று என்ப அசைகள்.

(௨௭)

போதலுற்றபுரிசுழற்பார்ப்பனி
மாகமுட்டியமாளிகைவான்றலை
மேகமுற்றுவிழைவுடன்கண்படு
மேகசக்கரமாநகரெய்தினான்.

(இ-புறா.) இராசகுமாரனை யெடுத்துக்கொண்டு செல்கின்ற கடைகுழைந்த அளகத்தையுடைய பிராமணஸ்திரீயானவள், ஆகாயத்தையளாவிய மாளிகைகளின் பெரியசிகரங்களில் மேகங்கள்வந்து சந்தோஷத்துடன் நித்திரைசெய்யும்படியான ஏகசக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய நகரத்திற்போனான். ஏ-று.

“தாதுலராதகோதை” எனத் திருவிளையாடற்புராணத்துள் அமங்கலிக்கு ஆண்டிருப்பதுபோல, ஈண்டும் புரிசுழல் என ஆண்டது வாளா பெயராகக் கொண்டதெனக்கொள்க.

(௨௮)

ஈண்டுநல்குரவாற்பலியேற்றுண்டு
மாண்டசெல்வமகவிருவோரையும்
ஆண்டுநன்சிறப்பால்வளர்த்தாக்கினான்
பூண்டவேதமுந்நூலும்புனைவித்தே.

(இ-புறா.) ஏகசக்கர புரத்துக்குப்போன அந்தப்பிராமணஸ்திரீயானவள் பொருந்திய வறுமையினால் அந்நகரத்தில் பிணை யெடுத்துண்டு, மாட்சிமைபொருந்திய செல்வம் அடையத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகளையும் மிகுந்தசிறப்புடன் வளர்த்து, உபநயன கல்யாணஞ்செய்வித்து விதிவிலக்குகளைச் சொல்லுந்தன்மையுள்ள வேதமும்ோதுவித்து. ஏ-று.

(௨௯)

மக்களோரிருவோருமறையவர்
புக்கிறோறுஞ்சென்றேற்றிடும்போனகந்
தக்கதாயுடனுண்டுசுதூர்மறை
யொக்கவேதியர்தம்மொடுமோதினார்.

(இ - புரை) அந்தப்பிள்ளை எரிருவர்களும் பிராமணர்கள் வீடுகள்தோ
றுஞ்சென்று, பிணையெடுத்துக்கொண்டு வருகிற அன்னத்தைக் கற்புள்ள தா
புந்தாங்களுமுண்டு, நான்குவேதங்களையும் ஒருங்கேபிராமணப்பிள்ளைகளுடன்
அத்தியயனஞ் செய்துவந்தார்கள். எ - று. (10)

அரியவேதமும்ங்கமும்விற்படைக்
சூரியகல்விமுதலவுலகினின்
விரியுமெண்ணெண்கலையின்விகற்பமுங்
கரியமாலும்பின்னோனுமெனக்கற்றார்.

(இ - புரை.) அருமையாகிய வேதங்களும் ஆறங்கங்களும் வில்லாதி
யான ஆயுதப்பயிற்சிக்குரிய கல்வியும், இவைமுதலாக உலகத்திற்பரந்த அறுப
த்தூநான்கு கலைகளின் விகற்பங்களும், இராம லட்சுமணர்கள் போலக் கற்றா
ர்கள். எ - று.

வேதாங்கமாவன:—மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோடிசிதம் நிருத்
தம் சோதிடம் என்பவைகளாம். அறுபத்துநான்கு கலைகளாவன:—அக்ஷரலக்ஷ
ணம் விகிதம் கணிதம் புராணம் வேதம் வியாகரணம் நீதிசாஸ்திரம் சோதிடசா
ஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் சகுனசாஸ்திரம் சித்
பசாஸ்திரம் கனகபரிசைக்ஷ இரதபரிசைக்ஷ கஜபரிசைக்ஷ அசுவபரிசைக்ஷ வைத்
தியசாஸ்திரம் உருவசாஸ்திரம் இதியாசம் காவியம் அலங்காரம் மதுரபாட
ணம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிரமம் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம் தாளம்
அஸ்திரபரிசைக்ஷ இரத்தினபரிசைக்ஷ பூமிபரிசைக்ஷ சங்கிராமவிலக்கணம் மல்ல
யுத்தம் ஆக்ருஷணம் உச்சாடணம் வித்துவேஷணம் மதனகாத்திரம் மோக
ணம் வசிகரணம் இரசவாதம் கார்த்தருவவாதம் பைலீவாதம் கவுத்துகவாதம்
தாதுவாதம் காஸூடம் நஷ்டம் முஷ்டி ஆகாயப்பிரவேசம் ஆகாயகமனம் பரகா
யப்பிரவேசம் அதிரிசியம் இந்திரசாலம் மகேந்திரசாலம் அக்கினிஸ்தம்பம் சல
ஸ்தம்பம் வாயுஸ்தம்பம் திடஸ்தம்பம் வாக்குஸ்தம்பம் சுக்கிலஸ்தம்பம் கண்ண
ஸ்தம்பம் கட்கஸ்தம்பம் அவஸ்தைப்பிரயோகம் என்பவைகளாம். (11)

(வேறு.)

இவ்வாறுமைந்தர்வளர்கின்றகாலையிவரோடுமன்னையுமைபோய்
மைவாரணத்தினுரியாளர்கோயிஸ்வழிபாடுசெய்துவருநாட்

சைவாகமத்தினே நிறன் றுணர்ந்த சாண்டில்லியனென் னுமுனிவன்
செவ்வாய்மலர்ந்துவுமையோடுவந்து தெருளத்தெருட்டல்புரிவான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்த இரண்டுபுத்திரர்களும் வளர்கின்றகாலத்
தில், இவர்களுடன் தாயாகிய உமையென்பவள் கறுத்தயானைத்தோல் போர்
த்த பரமசிவனுடைய ஆலயத்திற்குப்போய் வந்தனை வழிபாடுசெய்து வருகிற
நாளில், ஒருநாள் சைவாகமங்களைப் பழுதறவுணர்ந்த சாண்டில்லிய றென்
கிற ஒருமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடன் உமையென்பவளிடத்தில் வந்து அவளுக்குத்
தெரியும்படித் திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுகின்றார். எ - று. (௩௨)

அந்தோசிவன்றன்வினாபாடல்யாவுமரியாதியேவரறியார்
மைந்தோரிலிந்தவினையா னுனக்குமகவாகிவந்தசெயலை
நந்தாதுரைக்கமுடியாததென்றுநவிலாமுனங்கைபணியா
முந்தாவெனக்குண்மகிழத்தெரித்திமுறையாயென்மைந்தன்வரவே.

(இபுரை.) உமையென்பவளே! பரமசிவனுடைய திருவினையாடலை யெல்
லாம்விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களு மறியமாட்டார்கள்; இந்தப்புத்திரர்களில்
இளையவன் உனக்குப்புத்திரனாகி வந்தசெய்கையை விவரித்துச்சொல்ல முடி
யாதென்று சொல்வதற்குமுன் அவன்வணங்கி, பெரியோரோ! மனமகிழ்ச்சி
யுண்டாகும்படி இளையபுத்திரனுற்பத்தியை முறைமையாக எனக்கருளிச்செய்
யவேண்டுமென்றார். எ - று. மைந்தர் என்னுஞ்சொல் ஈண்டு மைந்தோ
ரொன்றின்று, வந்தோரில் என்றும் பாடம். (௩௩)

(வேறு.)

என்னுமுமைக்குமாமுனிவனிசைத்தாலிரந்தமாமதலை
தன்னையீன்றதாதைபெயர்சத்தியாதனனூந்தார்வேந்தன்
மன்னர்மன்னன்வைதார்ப்பாடனவன்போர்மருவலராம்
கன்னியமரினுயிரிழந்தான்மனை விசதியுங்கானடைந்தாள்.

(வேறு.)

(இ-புரை.) இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சொல்லவேண்டு மென்றகே
ட்ட உமையென்பவளுக்குப் பெருமைபொருந்திய முனிவர் சொல்லுகின்றார்;
இந்தப் புத்திரனைப்பெற்ற தகப்பன்பெயர் சத்தியாதனனென்பார்கள். (அவன்
என்னவருணத்தா னென்றால் மாலையணிந்திருக்கும் அரனாகிய கூத்திரிய
வருணத்தான்;) அரசர்களெல்லார்க்கும் அரசனாயிருப்பவன், வைதார்ப்பதேசத்
தையுடையவன், இத்தன்மையனுவன் வலியுபேர்செய்கின்ற பகைவரால்
அழிவில்லாத யுத்தகளத்தில் உயிர்விட்டிறந்தான்; அதையறிந்த அவன்மனைவி
யாகிய சதியென்பவள் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தன்கற்பினைக் காத்துக்கொள்ளும்
படிக்காட்டிற்றோய்விட்டாள். எ - று. (௩௪)

அடைந்தவனத்தினிம்மகவையரிதினீன் றவருத்தத்தாற்
குடைந்துநீருண்பதுவேட்டுவானியிடத்திற்குறுகுங்கான்
மிடைந்துவன்மீனாயிர்கவரவீந்தாள்பாலன் றனித்தழுசா
னுடைந்தகுரல்கேட்டுன்மகவாயெடுத்துவளர்த்தாயெனவுரைத்தான்.

(இ - புரை.) அப்படியாகச் சென்றவனத்திற் சதியென்பவன் இந்தப் புத்திரனை யரிதாகப்பெற்ற உருத்தத்தினால், சரீரத்தைச் சுத்தி செய்துகொண்டு நீருண்ணவேண்டு மென்கிற விருப்பமுற்று ஒரு தடாகத்தினிடத்தில் போன போது, அதிலிருந்த ஒருமுதலையானதுவிழுங்க உயிரிழந்தாள்; பிறந்தபுத்திரன் யாரும் ஆதரவில்லாமற் றனியாயமுது கொண்டிருந்தான்; நீ அவனழும் குரலைக் கேட்டுப் போயெடுத்துவந்து உன்புத்திரனாக வளர்த்தாயென்று சொல்லியரு ளினார். ௭ - று. வன்மீன் - முதலை. (௩௫)

கேட்டவுமையுமிறும்பூதுகிளரவிந்தடகவீன்றேன்
வாட்டமிலனாயரசாட்சிவரும்போகத்தைதுகர்போதிற்
ரோட்டுமமருளவனவியொன்றாடலைக்கத்தொலைந்ததுவும்
காட்டினடைந்துமிவனன்னை கராவாவிற்றந்தகாரணமு.

(இ - புரை.) தன் இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சாண்டில்லிய முனிவர் சொல்லக்கேட்ட உமையென்னும் பிராமண ஸ்திரீயானவள் மிகுந்த ஆச் சரியமடைந்து, (அந்த முனிவரைப்பர்த்துப் பின்னுங் கேட்கின்றாள்; ஐயோ!) இந்தப்புத்திரனைப்பெற்ற வரசன் மனவாட்ட மில்லாதவனாய் அரசாட்சியினால் வருகிற போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குங்காலத்தில், கூட்டமாகக் கூடிய போர்க்களத்தில் பகைவர்கள் யுத்தஞ்செய்து கொல்ல அவனுயிரிழந்த காரணமும், இந்தப்புத்திரனுக்குத் தாயானவள் நம்முடையகணவன் இல்லாத நகரத்திலிருந்தால் ஏதாவது அபாயம் நேரிடுமென்று காட்டிற்சென்று முதலையினால் உயிரிழந்த காரணமும், ௭ - று. (௩௬)

மந்தமறையின்சேய்வறுமையகன்றுவாழ்வதென்றெனவு
முந்தைவைகண்மறைமுனிவன்மொழியாற்றெளிந்துவளர்த்தேற்குச்
சின்தைமகிழவருந்தவனேசெப்புகென்றாள்செப்புவான்.

(இ - ள்.) இந்தக் குழந்தை எக்காலத்தில் அரசரிமை எய்துவானென் றும், இப்பிராமணச்சிறுவன் வறுமையினின்று எப்போது விலகுவானென்றும், கான் முன் காட்டிற்சென்றபோது ஒரு முனிவரைக் கேட்டுத்தெளிந்து, வளர்த்துவந்தனன். இவ்வரலாறுடைய எனக்கு, மேற்கூறிய காரணங்களை மொழி யவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ள; சாண்டில்லியமுனிவர் கூறுவா

ராயினார். எ - று. மேற்செய்யுளிற்கூறிய காரணமும் என்பது, இங்கு செப்பு
கென்றான் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. (௩௭)

காளையிவன் றன்றதைமுனங்கழிந்தபவத்திற்கைதவர்கோன்
பாளையிரிந்துமணங்கமழும் துராபுரிக்குப்பார்த்திபனாய்
வாளையுமரிந்துகடைசிவந்தவரிக்கண்மடவார்பாரனெனத்
தாளையவணங்கார்முடிவணங்கத்தருமச்செங்கோற்செலுத்தினான்.

(இ - புறா.) உமையே ! நீகேட்ட இரண்கொணமுஞ் சொல்லுகிறேன்
கேட்பாயாக. இந்தஇளையபுத்திரனுடைய பிதாவானவன் முற்பிறப்பில் பாண்
டியராசன்; பாளையிரிந்து வாசனவீசும்படியான வளப்பத்தையுடைய மது
ராபுரிக்குஅரசனாகியும், வாளையுத்தைக் கோபித்துக் கடைசிவந்து செவ்விரப
ந்த கண்களையுடைய மாதர்களுக்கு மன்மதனபோல அழகுள்ளவனாகியும், தன்
தாளையவணங்கார்களான பகைவர்களும் தங்கள் முடியினால் தன்பாதத்தையவணங்
கத்தக்கதாகத் தருமநெறியில் வருவாமல் செங்கோற் செலுத்திக் கொண்டிருந்
தான். எ - று. கைதவர் - பாண்டியர். (௩௮)

ஈசனெண்ணெண்ணியையாட்டுமியற்றினோனங்கயற்கண்ணி
நேசன்றொண்டிபூண்டுசிவநேசநிசியின் முகந்தோறும்
வாசவன்போல்வழிபட்டுவருபன்னாளினொருஞானு
பேசுபதின்மூன்ற்தினம்வந்தெதிர்ந்ததற்றைப்பிரதோடத்தின்.

(இ - புறா.) ஈசுவரரும் அறுபத்துநான்கு திருவளையாடல் செய்தருளி
னவரும் அங்கயற் கண்ணியார் மணவாளருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளு
க்கு நேசனாகி அடிமைபூண்டு, பரமசிவன் விருப்பமுறத்தக்க பிரதோஷகாலந்
தோறும், தேவேந்திரன் பூசைசெய்ததுபோலப் பூசைசெய்துகொண்டு வருகி
ன்ற பலநாட்களில் ஒருநாள் திரயோதசினிம்வந்தது, அந்தத்தினத்திற் பிர
தோஷகாலத்தில், எ - று. (௩௯)

ஆலவாயினரன் றன்னையராசன்வழிபட்டலர்தூவும்
வேலைவளவன்முதலபகைவேந்தரமார்க்குமேவினரென்
றேலையோடுதூதர்வரவுவாரீர்க்கடலினொலியெழுந்து
ஞாலம்புகழூந்தமிழ்மதுரைநடுங்கவரசனுருத்தெழுந்தான்.

(இ - புறா.) திருவாலவாயில் வீற்றிராநின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளை
இந்தப்பாண்டியராசன் ஆராதனைசெய்து மலரால்அருச்சிக்கும்போது, சோழரா
சன் முதலாகிய பலதேசத்து மன்னவர்கள் பகைகொண்டுபோர்செய்யவந்தார்க
ளென்று தூதர்கள் ஒலிகொண்டுவரவும், பருவகாலத்துச்சமுத்திரவோசைபோல
ஒருபேரோசை யுண்டானதால், பூலோகத்தி லுள்ளவர்கள் புகழும்படியான

தமிழ்வளரும் மதுனாயிலிருப்பவர்க னெல்லாரும் பயந்து நடுங்கவும், இதையறிந்த பாண்டியராசன் கோபித்தெழுந்தான். எ-று. ஒவியெழுந்து வினையெச்சத் திரிபு. (சு0)

(வேறு.)

கொன்றையங்கண்ணிக்கடவுள்பூசனையுமுடித்திலமென்பதுகுறியான், கன்றியமனத்தன்சேனைகாவலரைக்கதுமெனவம் மின்களென்றுங், குன்றுறழ்மணித்தோர்பண்ணுதிவலவகொணர்ந்தீயென்றென்றுங்கூறிச், சென்றனன்கொழும்பொற்கோயில்வாய்கடந்துவீதிவாய்ச்செல்கின்றவேலை.

(இ - புறா.) கொன்றைப் பூமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய பூசனையை முடித்திலோ மென்பதையுங் கருதாதவனாய், கொதிப்புள்ளமனத்துடன் சேனாதிபதிகளைப்பார்த்து நீங்கள் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாக வாருங்களென்றும், தேர்ச்சாரதியே நீமலைபோலும் தேரைப்பூட்டிக்கொண்டு வருவாயென்றும், சொல்லிப்புறப்பட்டுச் செழுமையுள்ள பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தன் ஆசாரவாசல் கடந்து வீதியினிடத்திற் செல்லும்போது. எ-று. (சக)

மந்திரக்கிழவன்மாபெலவேந்தன்வரதனைப்பூசனை புரிதல், சிந்தையினெண்ணிநாற்படைசூழச்சேனைகாவலரொடுஞ்சென்று, தந்திரமிரியப்பொருது செம்பியனைத்தருக்கறப்பிணித்தனன்கொணர்ந்து, செந்தமிழ்மான் றிருமுனம்வீடலுஞ்செழியர்கோனவாளினுற்றடிந்தான்.

(இ - புறா.) (இவ்வரசன் சிவபூசையையும் மத்தியில் நிறுத்திவிட்டு யுத்தஞ்செய்யப்பறப்பட்டது தெரியாமல்) அவனுடைய மந்திரியானவன் வலிய அரசன் சிவபூசைசெய்துகொண்டிருப்பதை மனதில் நினைந்து, அதற்கு வீக்கினம் வராதபடித் தானே நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரப் படைத்தலை வர்களோடும்போய், பகைவருடைய சேனைகளெல்லாம் ஓடும்படிப் போர்செய்து, சோழராசனை இறுமாப்புக்கடக் கட்டிக்கொண்டுவந்து, செவ்விய தமிழை விருத்திசெய்த பாண்டியனெதிரில்விடவும், அவ்வரசனைத் தன்வாளினுற் கொன்றான் எ - று. தந்திரம் - படை. (சஉ)

அடையலர்ச்செகுத்தசெருக்கினுற்றென்னனாலவாயன்றிருப்பூசை, யிடையினிற்றணந்தேமுடித்திலமென்பதெண்ணிலனெல்லியினயினி, மடைவளஞ்சுரப்பவருந்தினுந்தமடமையான்மறுமையிற்போகங், கடைசெலவருந்தாதிடையினிலொன்னார்கருவியாற்களத்தினின்மடிந்தான்.

(இ - புரா.) பகைவரைக்கொன்ற இறுமாப்பினால் பாண்டிய னானவன் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதர் திருவாராதனையை மத்தியில் நீங்கி நிறைவேற்றவில்லையே யென்பதை நினையாமல், இராப்பொழுதில் சட்ருசியுங் குறையாமல் வாய்க்கு இனிமையைத்தரத்தக்கதாக அன்னம் உண்டான். அந்த அறியாமையினால் மறுபிறப்பில் பூர்ணயுசுடனிருந்து போகங்களை அனுபவிக் காமல் அற்பவாயுவாய் பகைவருடைய ஆபுதத்தாற் போர்க்களத்தில் இறந் தான். எ - று. (சக)

அன்றுமிக்குமானந்தலேவழுதிக்கரும்பெற்றகுமரனயுதித்து த், தன்றிருத்தாதைசெய்கைபோற்றுணுந்தரியலர்ச்செகுத்தனமென் னும், னென்றியிற்களித்துத்தாதையோடயின்றுவீனையெனான்றுயில் கொடுகழித்தான், ரென்றுபட்டுளவார்திமையாலின்னவறுமையாந்து யர்க்கடல்குளித்தான்.

(இ புரா.) அந்தநாளிலு மிந்தப்புத்திரன் வேலாயுதத்தையுடைய அந்தப் பாண்டியனுக்குப் பெறுதற்கரிய புத்திரனாய்ப்பிறந்து, சிறப்புள்ள தன்தகப்பன் செய்கைபோலத் தானும் பகைவரைக்கொன்றோமென்கிற வென்றியால் மம தையடைந்து, தகப்பனுடன் அன்னமருந்தித் தன் குற்றத்தை எண்ணாதுகி ரித்தினைசெய்து இராப்பொழுதுகழித்தான். இவ்வாறுபழமையாய் வருகின்ற பாவத்தினால் இத்தன்மையுள்ள தரித்திரமாகிய துக்க சமுத்திரத்தில் முழுகி னான். எ - று. (சச)

மற்றிவன் றுயுமந்தவாள்வழுதிமனைவியாய்வாழுமுற்பவத்தின் வெற்றிவேன்மன்னன்பன்னியராயவேறுளமடவியர்க்கெல்லாம் குற்றமேபுரிநதுதிவிடமருத்திக்கொலைபுரிபாவமேபிவனைப் பெற்றநாளந்தமுதலேவாய்ப்படுத்திப்பெய்வளையுயிர்கவர்ந்ததுவே.

(இ - புரா.) இவ்வாறு துக்கசாகரத்துள் அழுந்திய இவன்தாயானட னும் வாளாயுதமேந்திய அந்தப்பாண்டியராசன் மனைவியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த முற்பிறப்பில், வெற்றி பொருத்திய வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் மனைவியர்களாகிய மற்றுமுள்ள மாதர்களுக் கெல்லாம் குற்றம்கூனையே செய்து, கொடியதாகிய விஷமிட்டுக் கொலைசெய்த பாவமே இவனைப் பெற்றநா ளில் அந்தமுதலேவாயில் அகப்படச்செய்வித்து அவளுடைய பிராணனைக் கவர் ந்துவிட்டது எ - று.

(வேறு.)

ஆதியம்பரமனையருள்முழியைக
காதலின்முற்பவம்வழிபடாக்கலா

வேதனைவறுமையான்மெலிந்துமிப்பவத்
தேதமோடிபெலியெடுப்பரின்கொலாய்.

(இ - புரை.) இனியசொல்ல யுடையவளே! ஆகியாகிய கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவனை முற்பிறப்பில் அன்புடன்பூசைமுற்றச் செய்யாமையால் சம்பவித்த வேதனையைத்தருகின்ற தரித்திரத்தினால் வருந்தியும் இப்பிறப்பில் துன்பத்துடன் பிணக்கையெடுக்கின்றார்கள். எ-று. (சச)

மல்கியசெல்வமும்வளனுமைந்தரும்
பல்கியகிளைஞரும்பழுக்கவாழுநர்
நல்கியகிரீசனைநாளுநாடியே
யல்கலிற்பவந்தொறுமருச்சித்தேத்தினார்.

(இ - புரை.) நிறைந்தசெல்வமும் வளப்பமும் புத்திரர்களும் மிகுந்த சுற்றத்தாரும் செழித்திருக்கும்படி வாழ்கின்றவர்கள், மேற்சொல்லியவைகளையெல்லாம் அருளிச்செய்கின்ற கயிலாசபதியை நாடோறு மனதில் திபானஞ்செய்து குறைதலில்லாத சென்னங்கடோறும் அருச்சினைசெய்து துதிசெய்யப்பெற்றவர்களாவார்கள். எ - று. (சச)

மறையுமங்கமுமாசில்புராணமுஞ்
செறியுமாகமமுன்னின்றுசெப்புமாற்
பொறியினல்வினைபோக்கிமெய்வீட்டின்ப
மறியல்குமரனடியென்னவே.

(இ-புரை.) அந்தச்சிவபூசையின் பலனானது ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கத்தக்க தீவினையை நீக்கி, உண்மையாகிய மோகாதினப்பத்தை அழிந்து, ஆனந்தமடையும்படி பரமசிவனுடைய திருவடியைத் தருமென்றுவேதங்களும் வேதாங்கங்களும் குற்றமில்லாத பதினெண்புராணங்களும் பொருந்திய இருபத்தெட்டாகமங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் நின்றுசொல்லுகின்றன. எ-று.

சொன்னவிப்பிரதோடத்திற்கித்துணை
மன்னுமான்மியம்யாதெனின்மாதுகேள்
கண்ணல்வேளையெரித்தநங்கண்ணுத
வின்னதாயரசனிமுகத்தினே.

(இ - புரை.) சொல்லிய இந்தப்பிரதோஷத்துக்கு நிலபெற்ற இவ்வளவு மகத்துவம் உண்டான தென்னவென்றால், அந்தணமாதே! சொல்லுகிறேன்

கேள்; கரும்புல்லிலையுடைய மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடையாம்
முடைய பரமசிவன் இத்தன்மையுள்ளதாகிய பிரதோஷகாலத்தில், எ - று.
பூரவு. ஈண்டு பிரதோடகாலத்தை யுணர்த்திற்று. (சுசு)

வேறு.

விண்டலமளக்கும்வெள்ளிவேதண்டத்தாதிதன்வியனெடுஞ்சிகரத்
தெண்டிசாமுகமுமிருள்கெடவிமைக்கவெழுந்தபேராலயமன்றின்
அண்டநாயகி கண்டவந்தெழிலரிமானசனத்தினிதுவிற்பிறுபடக்
கொண்டலினிறத்தோன்கொண்டலினுருமிருடமுழாக்குடக்கையின்முழக்க

(இ - புரை.) ஆகாயத்தை யளக்கும்படியான கயிலாசகிரியில் விசால
முள்ளதாய் உயர்ந்திருக்கும் சிகரத்தில், அட்டதிக்குகளிலும் இருள்கெடும்
படிப் பிரகாசிக்க ஒங்கிய பெரிய ஆலயத்தின்சபையில், பார்வதிதேவியார்நோக்
கிச் சந்தோஷித்து அழகுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கவும், விஷ்ணுவானவர்
இடிமுழக்கம்போலக் குடமுழா வென்னும் வாத்தியத்தைத் தன்னுடைய அக
ங்கையினால் முழக்கவும், எ-று. வேதண்டம் - மலை, கொண்டலினிறத்தோ
னென்றது வாணனுமாம். (இஃ)

தும்புருவோடுநாரதர்பாடப்புரந்தரன்சுதியினிற்கூட்ட
அம்புயமடந்தைதோரியவனினையாகியமகரயாழ்த்தவ
வம்பணிமுலையிற்கோடுறத்தமுவிமாடகமலர்க்கையான்முறுக்கி
யம்பவளத்தின்வாய்மலர்திறந்துநாமகளமுதப்பாட்டயர.

(இ - புரை.) தும்புருநாரதர்கள் இசைபாடவும், அதைத்தேவந்திரன்
சுதியிற்கூட்டவும், திருமகளானவள் ஒத்துப்பாடுகின்ற மகளிர்போல மகர
வீணவாசிக்கவும், சரஸ்வதி கச்சணிந்த தன்னுடைய தனங்களினிடத்தில்
வீணத்தண்டு பொருந்தும்படி சார்த்திக்கொண்டு செந்தாமரை மலர்போன்ற
கையினால் முறுக்காணியைமுறுக்கி, அழகிய பவளத்தையொத்த வாயைத்திற
ந்து அமுதம்போல மதுரமுள்ள இசைபாடவும், எ - று. (இஃ)

அவனியையீன்றவிரிஞ்சரோர்ப்தின்மர்க்காதியாஞ்சதுர்முகவிரிஞ்சன்
புவனிவானுலகஞ்செவிசெவிடெறியப்பொற்கரத்தாளத்தைச்சதியிற்
சிவனடனத்துக்கிசையவேதாக்கத்தேவர்களனைவருமேத்தத்
தவளவெண்ணீற்றோளளவில்பல்கோடிதபனரினுருவெடுத்தாடும்.

(இ - புரை.) இப்பூலோகத்தைச் சிருட்டித்த பத்துப் பிரமாக்களுக்
கையான சதுர்முகப் பிரமதேவன் பூலோகத்தவர்க்கும் தேவலோகத்தவர்க
கும் காதுகள் செவிடெடும்படி அழகிய கைத்தாளத்தைத் தாளக் கிரமப்படி

சிவனுடைய நடனத்துக்கு இசையத்தாக்கவும், தேவர்களெல்லாரும் துதிசெய்யவும், வெள்ளிய விபூகியணிந்திருக்கும், பரமசிவன் அளவில்லாத பலகோடி சூரியர்கள்போலத் திருவுருவங்கொண்டு தாண்டவஞ்செய்யா நின்றனர். (௫-2)

விண்டுவேழுதலாந்தேவர்களெவரும் விதுவுதரசடிவானவன் நன்றண்டவினிருத்தங்காணியவேருந்தன்மையாலன்னவரெல்லாமண்டுநீருலகமாதியஞ்சுடவைவழிபடுபூசனைதமதாய்க்கொண்டுநின்றவப்புரென்றுநான்மறையுங்கூறுமாகுங்களுங்கூறும்.

(இ - புனா.) விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் சந்திரனை யணியும் சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது நித்யானந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கச் செல்லுந் தன்மையால், அவர்களெல்லாரும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தவுலகத்தில் ஆதியாகிய பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் பூசனை தங்களுடையதாகக்கொண்டு எந்நாளும் மகிழ்ச்சி அடைவார்களென்று, நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. என்று (௫-3)

அன்றியுமடவாட்பின் றியினுதிதவநும்பெற்ற காளைவேதியன்றான் சென்றிடுமும்மைப்பிறப்பின்வேதியருட்செல்வமிக்குடையனயிருந்துங், கன்றியவுலோபஞ்சிந்தையைக் கவற்றக்கைவிறித்தெவரளித்தாலும் நன்றெனவேற்றவளநிதியேடுநாடொறுபாவமுமீட்டி.

(இ-புனா.) ஓமடந்தையே! இதுவுமல்லாமல் உன்னிடத்திற்பிறந்த இந்தப் பிராமணப்பிள்ளையானவன் முற்பிறப்பிற் பிராமணகுலத்தில் மிகுந்த செல்வமுடையவனயிருந்தும், கொடியதான லோபகுணமானது தன்மனைதப் பீடிப்பதினால், (தனக்குள்ளதைத்தானனுவியாமல்,) எவர்கள் கொடுத்தாலும் கைவிரித்துத் தானமாக வாங்கிக்கொள்ளும் பொருளுடனே பாவத்தையும் நாடோறும் சேர்த்து, என்று. எவரளித்தாலும் என்றமையால் நல்லோர் பொருளையன்றித் தீயோர்பொருளை ஏற்றலாகாதென்றும் ஏற்றல் பாவமேவருமென்றும்போதரும்.

வாழ்நாளாகத்துளொருபகலேனும்வறியவர்க்கிட்டுணுதொழிந்கபீமையால்வறுமைப்பிணிபிடித்திர்த்தப்பிறப்பினினைன்னமுழன்றான் போழிளமதியமுடித் தசேகாணைப்பூசனைபுரிவரேன்மைநீர்க்கூழுறுவறுமைபரிதிவானன் முன்னொள்ளிருப்பிழம்பெனவொழியும்.

(இ - புனா.) இவ்வாறு பெருந்தனஞ்சேகரித்து வாழ்நாளில் தன்வீட்டில் வருகின்ற யாசகருக்கு ஒருநாளாவது பிட்சையிட்டெண்ணை குற்றத்தினால் வறுமைநோயடைந்து, இந்தப்பிறப்பில் இவ்விதமாக வருத்தமடைந்தான். ஒம்

ககசு

பிரமோத்தரகாண்டம்.

ஹைக்கலை இளஞ்சந்திரனை யணிந்த திருமுடியையுடைய பரமசிவனை (சனிப் பிரதோஷத்தில்) பூசனைசெய்வார்களானால் இந்தப் புத்திரர்களுக்கு ஊழினில் நேரிட்டிருக்கிற வறுமைநோயானது சூரியனைக்கண்ட இருட்கூட்டம் நீங்குவதுபோல நீங்கிவிடும். எ - று. (௫௫)

இவ்வண்ணமுரைத்த முனிவரன்மொழியையின்பொடுவிரும்புறக்கேட்டான் கவ்வண்ணமெல்லாமனக்கொடுமகிழ்வுற்றன்னவள்பின்னருமந்த வெவ்வினையறுத்து முனியுடன்கேட்டகதையெலாம்விளம்புவனென்றாச் செவ்வண்ணவேணிச்சூதமா முனிவன்மெருளுறச்செப்பினன்னேறே.

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சொன்ன முனிவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமும் இன்பமும் உண்டாகக்கேட்டு, அம்முறைமைகளையெல்லாம் மனதிலறிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து, அந்தப்பிராமண ஸ்திரீயானவள் தீவினையெழுதித்த அந்த முனிவனிடத்தில் மேலுமேலும் கேட்டகதையெல்லாம் சொல்லுகிறேனென்று செம்மைநிறமுள்ள சடையையுடைய சூதமுனி வரானவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகும்படிச் சொல்லி யருளினார். எ - று. (௫௬)

ஆரூவது - சத்தியாதனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௩௩௬.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

பிரதோஷபூசைமகிமை அத்தியாயம்.

மன்னியகற்பினருந்ததியனைபமடவர லுமையவள்கேட்டுத் தன்னிருகாமுமுச்சிமேற்குவியத்தவமுனிமலரடிதாழ்ந்து பன்னகாபரணப்பூசனைபுரியும்படியெலாமடியனென்றியு நின்னருள்புரிந்துவாய்மலர்திறந்துநிகழ்த்தெனநெடுந்தவ லுரைத்தான்.

(இ - புறா.) நிலைபெற்ற கற்பினையுடைய அருந்ததியையொத்த உமையென்னும் பெயருள்ள பிராமணஸ்திரீயானவள் முனிவர் சொல்லியவெல்லாங்கேட்டு, தன்னுடைய இரண்டுகைகளையும் உச்சியின்மேற்குவித்த நமஸ்கரித்து, அவர்பாதங்களிற்சேவித்து, பரமசிவனைப் பூசனைசெய்யுங் கிரமமெல்லாம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்படிக்கிருபைசெய்து திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுமென்று கேட்க, அவர் கூறுவாராயினார். எ - று. (க)

வேறு.

திங்கடோறுங்குறையாதுதிகழுமிரண்டுபெக்கத்துக்
கங்குன் முகங்கள்பன்மூன்றாந்தினத்துவந்தகாலமெல்லாம்
பொங்குந்தூயபுனலாடிப்பகற்போதுண்டிபொருந்தாம
லங்கண்மாலேப்போதுவரவலர்கம்பலத்தினவிதானித்தே.

(இ - புறா.) மாதந்தோறுங் குறையாமல் விளங்குகின்ற இரண்டுபக்கத்துப் பதின்மூன்றாந்தியில், பிரதோஷம்வருகிற காலமெல்லாம் மிகுந்த பரிசுத்தமாகிய நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, பகற்பொழுதில் ஆகாரங்கொள்ளாமல் அந்நாளில் மாலைப்பொழுது வருகிறகாலத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பலவித சித்திரங்களெழுதிய கம்பலத்தினால் மேல்விதானங்கட்டி. எ - று. இரண்டுபக்கமாவது பூர்வபகலும் அபரபகலும் என்பவைகளாம். (உ)

புனிதமணிமண்டபம்புகுந்துபுரிநூற்கும்பமண்டலங்கள்
முனிவில்விதானமுறைபிறழாதியற்றிக்ஞாவன்மொழிபேணி
நனிசேர்சைவாகமவிதியும்புராணவிதியுரன்மறையி
னினியவிதியுமலைபுடாநொன்றும்விதியினியல்போர்ந்து.

(இ - புறா.) இப்படியாகப்பந்தரிட்டு மேல் விதானங்கட்டின பரிசுத்தமான அழகியமண்டபத்திற் பிரவேசித்துக் கும்பங்களுக்கு நூற்சுற்றி, மண்டலங்கள் கும்பமில்லாத சாத்திரமுறைக்கு மாறுபடாமல் ஏற்படுத்திக் குருபதேசமொழியை விரும்பி, சைவாகமவிதியும் புராணவிதியும் இனிதாகிய வேதவிதியும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் சரியொத்திருக்கு முறைமையை யுணர்ந்து. எ - று. (ங)

ஐந்துபுலனுமொருவழியேநிறுவிமனத்தினமூக்ககற்றிச்
சிந்தையாரப்பாவித்துவாயாற்றிருமந்திரஞ்செப்பி
முந்துகரத்தாலலர்முதலவழிபாடொண்முறைமுடித்துக்
கத்தமலருநாற்றமுபோலபேதமாயகருத்தினனும்

(இ - புரா.) ஐம்புலன்களை யொருவழிப்படுத்திக் காமவெகுளி மயக்கக் களைநீக்கிச் சித்தத்திற் பொருந்தப்பாவித்து, வாயினாற் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சொல்லிக் கைகளினால் மலர்சாத்தலாகிய சோடசோபசாரங்களையும் செய்து, பூவும் மணமும்போல அபேதமான கருத்தையுடையவனாய், எ - று. (ச)

வெற்புக் கரையன்றிருமயிலையின்னற்பொலியுமேனியனை யற்பமருங்கிற்கிடர்செய்யுமணிபூத்திருக்குமுலையாளைக் கற்புக்கரசிதனைச்சந்திரகலையார்மேகக்கருங்குழலைப் பொற்புக்கமுகுதரும்வதனப்பொலம்பூங்கொம்பிற்பொலிவாளை.

(இ - புரா.) மலையரையன் புத்திரியாய் மயில்போன்ற சாயலையும் மின்னலைப்போற் காந்திரப்பும் திருமேனியையும் சிறிய மருங்குலுக்குத் துன்பாஞ் செய்யத்தக்கதாய அழகிய தனங்களையும் கற்பரசியாம் தன்மையையும் சந்திர கலையென்கிற ஒருவித ஆபரணத்தங்கிய மேகமபோலும் கரியஅளகத்தையும் அழகுக்கு அழகினைத்தருவதாகிய திருமுக மண்டலத்தையு முடையவராய் பொற்கொம்புபோலப் பொலிந்துவிளங்கும் பார்வதிதேவியாரா. எ - று. (ஈ)

வாமபாகத்தருச்சித்துவழிபட்டேத்திமணித்தவிசிற் காமனாகமடலை செயக்கனலைவழங்குங்கட்கரும்பைப் பூமனாந்தஞ்சிரங்கமமும்புலவையொழிப்பப்பொற்கொன்றைத் தாமநாற்றந்திசைகமமுமணிமார்புடையதுவிப்பொருளை.

(இ - புரா.) இரத்தினங்கள்பதித்த ஆசனத்தில் பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அருச்சினையுடன் ஆராதனைசெய்து, மன்மதன் சரீரத்தை நீறுசெய்த விருபாக்ஷத்தை யுடையவராய் அடியார்களுக்குக் கரும்புபோலிருக்கும் கடவுளும், பிரமகபாலத்தின் முடை நாற்றத்தை நீக்கிப் பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையின் வரசனை அடித்திசை வரைக்கும் பரிமளிக்கும்படி அணித்திருக்கும் அழகிய மார்பையுடையவருமாகிய ஒப்பற்ற பரம்பொருளானவரும், எ - று. அடலை-சாம்பர். (ஈ)

வெள்ளியலையின் மாணிக்கவெற்புவருகல்லோல்விளங்கும் பள்ளியுரசுமால்விடையிற்பவனிடோராதும்பாஞ்சுடரைத் துள்ளிமதியோடிகலியலைதுஞர்புங்கங்கைச்சடையானைப் பள்ளியிளமான் கன்றுகளும்புண்டரீகக்கரத்தானை.

(இ - புரா.) வெள்ளிமலையின்மேல் மாணிக்கமலை வருவதுபோல, விளங்குகின்ற சர்ப்பசயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுவாகிய ருஷபவாகனத்திற்

பவனிசெல்லுகின்ற பரஞ்சுடரும், சந்திரனுடன் பகைத்துத் தள்ளி அலைகள் ததும்பிக்கொண்டிருக்கும் கங்கையை அணிந்த சடையையுடையவரும் இளமையாகிய புள்ளிமான் கன்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் செந்தாமராமலர் போன்ற திருக்கரங்களை யுடையவரும், எ - று. வெள்ளிமலையில் மாணிக்கவெற்பு வருதல்போல் விடையிப்பவனிபோதும் எனக்கூட்டி முடிக்க. (௭)

வாங்குபுலையீர்வாரிதியுமலையுநிலநுமற்றெவையுந
தாங்குபுயங்கநாபுரத்தின்பறைநின்றைக்குந்தாளானை
வீங்குபுணரியாலாலவிடமுண்டிருண்டுகளத்தானை
யோங்குகுகைமுத்தியென்னவொளிருங்குமுட்படையானை.

(இ - புணர்.) உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநீரையுடைய சமுத்திரத்தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடன் வேதமாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருவடிகளையுடையவரும், நீரமிகுந்த சமுத்திரத்தில் உண்டாகிய ஆலகால விஷத்தை உண்டுகுறுத்த கண்டத்தினையுடையவரும், ஒங்குகின்ற சிசையினையுடைய முத்திப்போல ஒளிருகின்ற குலாயுதத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவனை. எ - று. அ)

அன்பினிருத்திச்சிவாகமத்தினமைவிற்கருப்பூரத்தீப
மின்பகிறைக்குருறுந்துபயிபாவுங்குறையாதினிதமைத்து
நன்பொன்மலர்த்தார்முடித்தசடைநாதன்றுணைத்தாளவழிபட்டார்
றுன்பயில்லையார்மாட்டுமென்றுசுருதிமுறையிடுமே.

(இ - புணர்.) அன்புடன் ஆசனத்திலெழுந்தருள்பண்ணிச் சிவாகமத்திற்சொல்லியிருக்கு முறைமைப்படி கர்ப்பூரதீபமும் நல்லவாசனையைத் தருகின்ற தூபமும் மற்ற எல்லாவுபசாரமுங் குறைவுபடாமல் இனிதாகச்செய்து, நல்ல பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவத்தின் இரண்டிதருவடிகளையும் ஆராதித்த யாவரிடத்திலுந் துன்பமணுகமாட்டாதென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. எ - று. நன் பொன்மத்த முடித்தசடை என்றும் பாடம். (க)

வேறு.

இத்திரமிருவருமியற்றுவாரொன்றிற்
றொத்திணரிதழியான்றொண்டிபூண்டிடும்
பத்தியின்முன்னவன்வறுமைபழ்படுஞ்
சத்திரத்திளவலுந்தரணிகாக்குமே.

(இ - புணர்.) இப்படியாக இந்த இரண்டுபேரும் பிரதோஷகாலத்தில் பூசை செய்வார்களானால் கொத்தாகிய கொன்றைப் பூமாலையணிந்த கயி

ஸாசபதியின் அடிமைத்திறம்பொருந்திய பத்தியினாலே மூத்தவனுடைய தரித்
திரமானது பாழ்பட்டுப்போம்; இனையவன் அரசனாகி ஒருருடையின் கீழிருந்து
பூலோகத்தைக்காப்பான். எ - று. (க0)

(வேறு.)

என்னமுன்னமெழுந்திறைஞ்சினர்
முன்னமுன்னியவோகைமுற்றுற
அன்னநின்னடியேமருந்துய
ருன்னுலேகெடவுய்ந்துவாழ்ந்தனம்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு முனிவர்சொல்வதற்கு முன் அவர்களெழுந்து,
வணங்கினவர்களாய், எங்களுக்குத் தாயையொத்த மகானுபாவலோ! உம்மால்
நாங்கள் முன்னைய மகிழ்ச்சி பொருந்தவும் அடியேங்களுடைய அருமையாகிய
துயரமொழிந்து போகவும், தீவினையினின்றும் பிழைத்து வாழ்வை யடைந்
தோம். எ - று. (கக)

என்றான்பினிரங்கிமாமுனி
நன்றுகென்றுநயந்துமைந்தர்பார்
றன்றொஞ்சுகணுச்சிசுத்தியே
குன்றாமநதிரமூலங்கூறினான்.

(இ - புறா.) அன்புடனே இவ்வாறு சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட
முனிவரானவர் கிருபைவைத்து உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகக் கடவதென்று
ஆசீர்வதித்து, அந்தப்புத்திரர்களுடைய சிரசிலும் நேத்திரங்களிலும் இருதயத்
திலும் தம்முடைய பாதத்தைவைத்து, அழிவுபடாத மூலமந்திரத்தை உபதேசித்
தார். எ - று. (கஉ)

கேட்டார்வல்வினேவேரோடேகெட
லுட்டார்வல்வினேமேலுமோங்கிடச்
சேட்டார்மைந்தர்கடேசுகன்பதஞ்
சூட்டாரின்றனர்பின்னுஞ்சொல்லுவான்.

(இ - புறா.) அவ்வாறுமுனிவருபதேசித்த மந்திரத்தை வலியதீவினை
கள் ஆணவமலத்துடன்கெடவும், ஆகாமியமேறச்செய்யாத நல்வினை மேன் மே
லும் விர்த்தியாகவும் கேட்டுக்கொண்டு, இளமைப்பருவைத்தையுடைய அந்தப்
புத்திரர்கள் ஆசாரியராகிய முனிவருடையபாதங்களைத்தொழுதார்கள். (அவர்
கந்தொழுதவுடன்) முனிவர் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றனர். எ - று. (கங)

(வேறு.)

வல்லமறையோன்மதலைசசிவிரதனெனவுமணிவழிபுரக்
கல்லிற்றிரடோளரசிளங்கோக்கானேதருமகுத்தினென்றுஞ்

சொல்லக்கடவதுலகமெனச் சொல்லிமுதமன்பலவியம்பிச்
செல்லறவிந்ததுமகிழ்வோடுங்குமரர் தம்மைச்செல்வகன்றான்.

(இ - புரை.) வல்லமையையுடைய பிராமணபுத்திரனைச் சசிவிரதனென
வும், அழகிய வயிரக்கற்போலும் திரண்டதோளையும் இளமைப் பருவத்தையு
முடைய ராசகுமாரனைத் தருமகுத்தனெனவும், உலகத்தார் சொல்லக்கடவொ
ன்றுபெயரிட்டு, உபசாரவார்த்தைகள் பலவாகச்சொல்லித் துன்பத்தைநீக்கி,
மகிழ்ச்சியுடன் அவ்விரண்டு புத்திரர்களையும் போங்கென்று உத்தரவுகொடு
த்தார். எ - று. தருமகுத்தன் - தருமத்தைப் பாதுகாப்பவன். (கச)

வேதமுனிவன்விடைகொடுப்பவிளங்குமரரிருவோரும்
போதமுறுதந்தாயருடன்மனையிற்புகுந்துபுரமெரித்த
நாதன் மண்ணைநிசிமுகத்தினுளுநாளுமவிசேடிதமாய்ப்
பாதகமலந்தொழுதேத்திவழிபாடனைத்துமபண்ணியே,

(இ - புரை.) வேதங்களுணர்ந்த முனிவர் உத்தரவுகொடுப்ப, விளங்கு
கின்ற இரண்டு புத்திரர்களும் தெளிவுபெற்ற தாயாருடன் வீட்டில்வந்து, திரி
புரதகனரான பரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில் நாடோறும் விசேஷமாய்ச்
சோடசோபசாரத்துடன் பூசைசெய்து திருவடித் தாமரைகளேவணங்கி, எ - று.

திங்கொளாருநான் கிவ்வாறு செல்லச்செல்வரிருவோரிற்
பொங்குபுரிநூற்குவிதந் புனிதநதியிற்புனலாட
அங்கொண்டு நசாரோகுதலுந்தெண்ணீர்பொருதவகன்களாவாய்க்
கொங்கைக்குவமைசான்றதொருகுத்தினிதியங்கண்ணுற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு நாலுமாதஞ்செல்ல, அந்தப் புத்திரர்களிருவரில்
பூணூல்விளங்கு மார்பினைபுடைய சசிவிரதன் அங்கு ஒருபுறத்திலுள்ள சுத்த
மான நதியிறீர்த்தமாடச்சென்றான். அப்படிச் செல்லவும், தெளிந்த அலைநீர்
மோதுகின்ற கரையினிடத்தில் மாதர்கள் கொங்கைக்கு ஒப்புளதான ஒருகுட
த்தில் திரவியமிருக்கக்கண்டான். எ - று. (கசு)

ஒலையொடுநரன்மறைவல்லேரனுருதபொருள்கண்ணுற்றிடலும்
பாகைவிரவுமொழியுமையாள்பங்கன்பூசைப்பலனென்றே
தோகைபாகன்புகழ்பாடித்தோளிற்சுமக்குங்குடநிறைந்த
ஈகையோமெனையகத்தினெய்தித்தாயர்க்கிதுசொன்னான்.

(இ - புரை.) தான் கண்டறியாத திரவியத்தைக்கண்டவளவில், அப்பிரா
மணப்பிள்ளை சந்தோஷத்துடன் பாருபோலும் மதுர வசனங்களையுருளும்
பார்வதியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் கிடைத்த

பலனிதுவென்று அவருடைய புகழை யெடுத்துப்பாடித் தோத்திரஞ்செய்து, பொன்னிறைந்த அந்தக் குடத்தையெடுத்துத் தோளில்வைத்துக்கொண்டு வீட்டில்வந்து தாயாருக்கு இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். எ - று.

சுதை - பொன்.

(க௮)

அன்பர்க்கெளியன்வெள்ளிமலையமர்ந்தமுதல்வனருள்பேணி யின்புற்றியற்றும்பூசனையினெய்துடயன்காணிதுவெனனத துன்பக்கடலினமுந்துமுமைதூயபுதல்வன்சொற்கேளா என்புற்றுருகியகங்குளிர்ந்தங்கிளையான்முகமபார்த்திதுசொல்வான்.

(இ - புரை.) அமமையே! அன்பர்க்கெளியரும் கைலயில்வீற்றிருப்பவரு மாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளை விருமபி இன்பம் பெருந்தச்செய்யும் பூசனையினால், அடைந்தபலன் இதுவென்று பரிசுத்தகைய தன்புத்திரன்சொ ல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, முன் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திய உமையென் னும் பெயரையுடைய தாயானவன் எலும்பு நெக்குவிட்டுருகி மனமகிழ்சி யடைந்து, அந்த இளையபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து இந்த வசனஞ் சொல்லு வான் எ - று.

(க௮)

மைத்தரீங்குளிருவீருமாழைபகிர்ந்துகொண்மினெனக் கந்துங்கமையுப்பொருங்களிற்றுக்கழற்கால்வேந்தன்றிருப்புதல்வன் அந்திவண்ணனளித்ததிதவற்கேயெமக்குமவனளிக்கும் புந்தியவலமொழிகென்னுத்தாயர்த்தொழுதுபுகன்றானே.

(இ - புரை.) புத்திரர்களே! நீங்குளிருவரும் இந்தத்திரவியத்தைப் பக்கி ட்டுக்கொள்ளுங்களென்று சொல்ல; கட்டுத்தறியையும் குத்துக்கோலையும் முறிக்கத்தக்க யானைப்படைகளையுடைய வீரகண்டைகட்டிய காலினனாய ராசபுத்திரன் சொல்லுகின்றான்; தாயே! அந்திவண்ணரான பெருமான் என் தமையனுக்கு அருளிச்செய்த தாகையால் அவருக்கே யுரியதாம்; எனக்கும் அந்தக்கடவுள்கிருபைசெய்வார்; அம்மையே! உன்மனதிலிருக்குந் துயரத்திந் நீங்கென்றுதாயை வணங்கிச்சொன்னான். எ - று. மாழை - பொன்; கந்து - கட்டுத்தறி.

(க௯)

(வேறு.)

மற்றவன்சூறியவண்ணமைநதருஞ்
செற்றமில்லையெயுஞ்செல்வமோங்கவே
யுற்றநல்குரவியையொழிந்துவைகுநாட்
கொற்றவன்காதலன்கொள்கைகூறுவாம்.

(இ-புரா.) அரசகுமாரன் சொல்லிய பிரகாரமே குற்றமில்லாத தாயும் புத்திரர்களும் நெடுநாளாகப் பொருந்திய தரித்திரத்தை யொழிந்து, செல்வம் அதிகரிக்க வாழ்நாளில், அரச குமரனுடைய செய்கையை இனிச் சொல்லுவாம். எ - று. (20)

ஐம்புலனெருவழியடக்கியாறணி
பைம்பொனூதிழியப்படலேவேணியான்
வம்பராமலரடிவணங்கியேத்தலும்
இம்பரிற்றிங்களாறிரண்டுசென்றவே.

(இ - புரா.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒருவழியில் அடக்கி, கங்காநதியையும் மாற்றுயர்ந்த பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையும் அணிந்த சடையினையுடைய பரமசிவத்தின் மணமரூத் திருவடித்தாமமையை இவ்வுலகில் வணங்கித் துதிசெய்துகொண்டு வருகையில், பன்னிரண்டு மாதங்கள் சென்றன. எ - று. (21)

அன்ன தூநிகழுவோராழிமேயதேர்
மன்னவன்வடதிசைவழிக்கொண்டேருநாட்
கன்னலஞ்சிலைமதன்விழவுகாணிய
விண்ணிளவேனில்வந்திழுத்ததென்பவே.

(இ - புரா.) அத்தன்மையாகப் பன்னிரண்டுமாதம் அவன் பூசைசெய்துகொண்டிருக்க; ஒற்றையுருளமைந்த தேனையுடைய சூரியன் வடதிசை நோக்கிச் செல்லுநாளாகிய உத்தராயணத்தில், கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் தனக்குரியவிழாவைக்கொள்ள இனியதாகிய இளவேனிற்காலம் வந்தது. எ - று.

என்ப ஏ - அசைகள். இளவேனிற்காலம் சித்திரா வைசாக மாதங்கள்.

நறுமலர்ப்பாடலந்துணர்த்தநாகங்கள்
குறுமுனைவெண்மலர்கொழித்தகோங்கினர்
துறுமலர்பொதுளிப்பொன்னணிந்துதோன்றின
வெறிமலர்க்காஞ்சிப்பூப்பசந்தவீறினே.

(இ - புரா.) இளவேனிற்காலம் வந்தபோது வாசனைபொருந்திய மலர்களையுடைய பாதிரிமரங்கள் பூத்தன; புன்னை மரங்கள் சிறிய வெள்ளிய அரும்புகளையும் மலர்களையும் கொட்டின; கோங்கமரங்கள் நெருங்கிய மலர்களைப் பொருந்திப் பொன்னையணிந்து கொண்டதுபோலத் தோன்றின; வாசனைதங்கிய காஞ்சிமலர்கள் செழுமையுடன் பசிலநிறமுள்ளதாயிருந்தன. எ - று.

பாசிலையுதிர்ந்தனபழுவுப்பாதவம்
வீசியபனைதொறுந்தளிரின்வேயந்தன

காசறுசெம்படாமொர்ருவீர்காய்க்திர்
பூசுறுசெம்படாம்போர் த்தேர்லுமே.

(இ - புறா.) ஆலமரங்கள் பச்சை இலைகளை உதிர்த்தன; (அப்படி யுதி
தபின்பு) நீண்ட கிளைகள்தோறும் தளிர்கள்விட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டது
போலிருந்தன; (இவ்வாறு பச்சிலைகளுதிர்ந்து செந்தளிர் தளிர்ந்தது எப்படி
யிருந்த தென்றால்,) குற்றமற்ற பச்சைப்போர்வையை நீக்கிச் செந்தளிர்
மிகுந்த சிவப்புப் போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோலிருந்தது. ஏ - று
பாதவம் - பாதத்தால் நீளக்கொள்வது; எனவே மரங்கள் என்றபடி.

கொடியவுயிளந்தளிர்குழைத்தகோட்டவுங்
கடிமலர்கூடைவனகள்ளுண்வண்டினம்
பெடையொடுகுயிலினம்பிறங்குதண்முறி
யிடையிடையகோதுவகானமெங்குமே.

(இ - புறா.) இவையேயன்றி, அந்த வனமெங்கும் மதுவையுண்கின்ற
வண்டினங்கள் கொடிகளிலும், இளந்தளிர்கள் தளிர்ந்த கொம்புகளிலும், வா
சனைபொருந்திய மலர்களிலும் குடைவனவாயிருந்தன; ஆண்குயில்களும் பெ
ட்டைக்குயில்களும் பிரகாசியானின்ற குளிரந்த தளிர்களை மூக்கினுற் கோது
வனவாயிருந்தன. ஏ - று. முறி - தளிர்.

(உரு)

கலைமகள்வடிவினைமராங்கவார்த்தன
மலைமகளெழிலினைப்பூவைவாங்கின
கொலைமகள் கவினைநீடிலவங்கொண்டன
அலைமகளழகினையசோகணிந்தவே.

(இ - புறா.) சரஸ்வதியின் சரீரநிறத்தை வெண்கடப்பமலர்களும், பார்
வதிதேவியாருடைய திருமேனிறத்தைக் காயாமலர்களும், தூர்க்கையினு
டைய நிறத்தைப் பெரிய இலவடலர்களும், திருமகள் நிறத்தை அசோகமலர்
களும், கொண்டு விளங்கினபோலப் பூத்துநின்றன. ஏ - று.

வெண்கடம்பமலர் வெள்ளைநிறமும், காயாம்பூ கறுப்புநிறமும், இலவம்பூ
சிவப்புநிறமும், அசோகம்பூ பொன்னிறமுங் கொண்டுள்ள புட்பங்களைப் பூத்
தன் என்பது கருத்து.

821

என்குளுங்குயில்களுங்கேசரங்களு
நனிபடுதொதுண்டினைத்தென்றலுங்
நனிபடுசினதொதுண்டுவனநிழுவலுந்
எளிமதன்பாசனைப்போன்றகாவெலர்ம்.

(இ - புணா.) கிளிகளும் குயில்களும் வண்டிகளும், வண்டிகள் மொய்க்கும் பூந்தாதுக்கோப்புகளும் தென்நற்காற்றும், தேன்றுளிப்பொருந்திய கிளிகள் தோறும் நெருங்கியிருப்பதினால், அவ்வனமெல்லாம் களிப்பினையுடைய மன்மதனது பாசறையென்னும் படைவீடுபோலிருந்தது. எ - று. கேசரம் வண்டு.

மன்மதனுக்குக் கிளி குதிரை, குயில் எக்காளம், வண்டிகள் வில்லிற் பூட்டும் காண், தென்றற்காற்று தேர், இக்காரணம் பற்றிப் படைவீட்டுன்றார். இதனை “ஆலைக் கரும்புசிலை யைங்களைப் நாண்களும்பு - மாலைக் கிளிபுரவி மாருதத் தேர் - வேலை, கடிமுரசால் கங்குல் களிற்றுயில் காள் - கொடிமகரந் திங்கள் குடை.” என்னும் இரத்தினச்சுருக்க வெண்பாவாணுணர்க. (உஎ)

அந்தரவகடுபோழ்தகன்றதண்டலைப்
பைந்தருந்தொறுங்கொடிபடர்ந்துபற்றின
சுந்தரமிழந்துமூப்படைந்ததொன்மையோர்
மைந்துடனரம்புயர்வன்மைபோன்றவே.

(இ - புணா.) ஆகாயத்தினைகட்டைப் பிளக்கும்படியான உயரமுள்ளதாய்ப் பரந்த சோலையிலிருக்கும் பசிய மரங்கடோறும் கொடிகள்படர்ந்து பற்றிக் கொண்டிருக்கும் தன்மை, அழகினையிழந்து மூப்படைந்தவர்கள் (அவயவத்தில்) வலிமையுடன் நரம்புகள் மேற்றோன்றி நிற்பனபோலிருந்தன. எ - று. (1)

தேசறுகினியினமொழுங்கிற்சேண்வழி
வீசியசிறையவாய்ப்பறத்தல்வேணில்வேர்
தாசைசூழலகங்கொண்டதற்குக்கட்டிய
பாசிலைத்தோரணப்பான்மைபோன்றவே.

(இ - புணா.) பச்சென்ற ஒளியினையுடைய கிளிக்கூட்டங்கள் ஆகாய மார்க்கத்தில் சிறைகளைவீசிக்கொண்டு ஒழங்காகப்பறந்து செல்லுதல், வசந்த காலத்துக்குரிய மன்மதன் எட்டுத்திக்குலஞ் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டதின்பொருட்டுப் பச்சிலைத்தோரணங்கட்டிய தன்மைபோலிருந்தது. எ - று. (உக)

அரும்பவிழ்நறுமலர்சுலவவாயிடைச்
சுரும்பினந்தருமுதலனைத்துஞ்சூழ்ந்தன
மரங்கிழம்புதலின்வழாதமைந்துற
இரும்பினற்பூண்பிழத்திட்டதொத்ததே.

(இ - புணா.) அரும்புகள்விந்நறுமலர்களினிடத்திற் சூழ்ந்து நிறுந்துவந்தன வண்டிகள் அவ்விடத்திலிருக்கும் விருகங்கள் முதுவாணைவ களிற் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தல், விருகங்கள் கிழித்தன்மை யுடையவையி

னால், இனி யொழிந்துபோமெனக்கருதி, யொடியாஃம் விருக்கும்வண்ணம் இரு
ம்பிறை பூண் செய்து அமைத்தது போலிருந்தது. எ - று. (௩௦)

அலங்கல்வெண்கலிகைவேலரசரீட்டமு
மிலங்கிழைமகளிரோடினோரீட்டமும்
டொலங்கொடிமானிகைநீங்கிப்போந்தளி
துலங்குபூங்காவகந்துன்னிச்சேர்ந்தவே.

(இ - புறா.) வெற்றிமாலையினையும் வெள்ளைக் குடையினையும் வேலா
யுத்தையுமுடைய அரசர்கூட்டமும், பிரகாசியானின்ற ஆபரணங்கள் அணிந்
திருக்கும் மாதர்கூட்டமும், வாலிபர் கூட்டமும், பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
கொடிகள்கட்டிய மாளிகைகளை விட்டுச்சென்று, வண்டுகள் விளங்கிக்கொண்
டிருக்கும் மலர்களுையுடைய சோலையினிடத்தில் நெருங்கிச் சூழ்ந்தன. எ - று.

சோலையானது தளிர்விட்டெத்தழைந்து, அரும்புகள் மலர்ந்து, அதிகஞாள்
ச்சியா யிருத்தலால், நீர் விளையாடியும் போதுகொய்தும் இன்பம் அனுபவித்த
லின்பொருட்டுச் சென்றதெனக் கொள்க. (௩௧)

இருநிலமன்னர்மார்பிலகுமாரம்போல்
அருவரைநெற்றிதாழருவிவாடியும்
முருகயர்புலமெனமகளிர்முண்டக
மருவிரிவாவிங்கரையின்வையையும்,

(இ - புறா.) பெரிய இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்கள் மார்பில்
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முத்தமாலையோல பெரியமலையினுச்சியி விரு
ந்துவிழுங்கி அருவிநீரில் விளையாடியும், வாசனைதங்கி விளங்கும் நந்தனவன
த்திற் பொருந்துவதுபோல மாதர்களானவர்கள் வாசனையுடன் மலருகின்ற அ
ழகிய தடாகக்கரையில் பொருந்தியும். எ - று. அயர்தல்-சண்டிதங்கல். (௩௨)

சிலம்பெதிர்கூவியுஞ்சிறநில்கோலியு
முலம்பொருகுவவுத்தோளுமுதகொங்கைமேற்
கலம்பலதிருத்தியுங்கலவையாடியு
நலம்பலதுய்த்தனர்நதியின்பாங்கோ.

(இ - புறா.) மலைகளுக்கெதிரில் கூடியும், நதியின்கரையில் நெறுவீடுகட்
டிவிளையாடியும், (தத்தங்கணவர்களுடைய) திரண்டகல்லையொத்துப் பருத்த,
புசங்களில்படித்த தனங்களின்மேல் பலவித ஆபரணங்களை அணிந்தும், வா
சனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு பூசியும், இவ்வாறு பல இன்பங்களை
அனுபவித்தார்கள். எ - று.

மலைகளுக்கெதிரிற் கூவினால், கூவுகின்றவர்கள் ஓசைபோலாவது அவர்கள் வசனம்போலாவது பிரதித் தொனியுண்டாகு மாதலால், அதுவுமோர் வினோதமாகக் கொண்டாடொனக்கொள்ளுத லொருவகை. அவ்வாறன்றித் தங்கள் தங்கள் கணவர்களுடன் ஊழினவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியின்மையால், மற்றொருவினோதத்தில் மனஞ்செல்லாமல் பேச்சுத்துணைக்காக மலையுடன் கூவினார்களெனக்கொள்ளுத லொருவகை. கிள்ளை குயில் இவைகளுடன் பேசலாகாதோவெனின், அவைகளின் ஓசை விரகத்துக்கேதுவானது. இக்கருத்து “வெயினிறங்குமையச்சோதி மினனிழல்பரப்ப முன்னர்த், துயிலுணர் செவ்வியாருத் துனியுறு முனிவினோரும், குயிலொடு மினிதுபேசிச் சிலப்பொடு மினிதுகூவி” என்னும் கம்பராமாயணம் வகைகாட்சிப்படலம் ௨௮ - வது செய்யுளானுமுணர்க. (௩௩)

இத்தலையின்னண நிகழுவெண்ணில்சீர்ச்
சத்தியாதனன்றருதருமகுத்தனு
மெய்த்தவத்தோழனைநீங்கிவேறொரு
பத்திரம்பொதுளியபழுவமெய்தினுன்.

(இ - புரை.) இவ்விடத்தில் இவ்வாறு நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க; அளவில்லாத சிரியையுடைய சத்தியாதனனின்ற தருமகுத்தனென்பவன் உண்மையாகிய தவத்தினையுடைய தன்தோழனைவிட்டு நீங்கி, தழை நிறைந்துள்ள வேறொரு வனத்திற்சென்றான். எ - று. பழுவம் - வனம். (௩௪)

மஞ்சுக்குழ்குடுமியெவள்ளிவேதண்டமழுவலான்செவிக்கிசைநிறைக்கும், விஞ்சையர்பெருமான் நிருமகளாயவெள்ளைத்தோளியாங்கொருத்தி, வஞ்சி நுண்ணிடையார்பண்ணையுளாடும்வனப்பினைக்காண்டலுமயங்கிக், குஞ்சரதுகார்த்தவெள்ளில்போன்மாழ்கிக்குழைந்துதன்னுளந்தனிற்சுணித்தான்.

(இ - புரை.) (அப்படிபோன தருமகுத்தனாவன்) மேகங்களால் சூழப்பட்ட சிகரங்களையுடைய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுடைய திருச்செவிகளிற்பொருத்த இசைபாடுகின்ற வித்தியாதரமன்னவன் புத்திரியாகிய சங்குவளையலணிந்த கையினையுடைய ஒருமாதானவன், அவ்விடத்தில் பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையினையுடைய தோழிமார் கூட்டத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அழகைக் கண்டமாத்திரத்தில், மனமயங்கி வேழமுண்ட விளாங்கனிபோலச் சோர்வுடன்மெலிந்து, தன்மனதில் இவ்வாறு நினைத்தான். எ - று.

வேழமுண்ட விளாங்கனி என்றது தேனாமுகந்தெங்கக்காய் என்பது போன்றது; வேழம் தேனா என்பன ஒருவகைநோய்; இதனைநச்சினாக்கினியார் சிவகசிந்தாமனியில்வகைந்த உரையானுமுணர்க. வேதண்டம் - மலை. (௩௫)

பூவுறைதிருவோநாகர் தங்கொடியோபொருப்புறைகுமுதவாய் மயிலோ, தேவர்தமுல்கினிந்நிழித்தருளுஞ்செய்வாய்மடமொழிக் கினியோ, யாவளங்கிருந்தவேந்திழையென்னவிறைமகனெண்ணமுற் றிரங்கக், கோவிளங்குமரன்வனப்பினைநோக்கிக்கொடியிடைமடந்தை யுங்குமித்தாள்,

(இ - புரா.) இங்கிருக்கின்ற மாதானவள் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்குந் திருமகளோ? நாககன்னிகையோ? மலையிலவாடும் செவ்வல்லிபோலும் வாயி னையுடைய வரையரமகளோ! தேவருலகத்திலிருந்துவந்த சிவந்தவாயையும் மழலைச்சொல்லியமுடைய கிள்ளையெடுத்த கப்பாள் திரியோ? இன்னுளெ ன்று தெரிபவல்லையே யென்று அந்த ராசகுமாரன் எண்ணக்கொண்டு (காம விகாரத்தினால் வியாகுலமுடையவனாயிருக்க; அவ்வரசகுமாரனைப் பார்த்துக் கொடிபோன்ற துண்ணிய இடையையுடைய அந்தஸ்திரீயும் இச்சைகொண்டு இவ்வாறுநினைத்தாள். எ -று.

(௩௬)

பண்ணுகானவிஞ்சையருளகிறப்பாகசாதனன்றிருநாட்டின், மண்ணகவரைப்பினிளமையினலத்தின் வழிவினிவிவன் மனக்கிணையார், கண்மணிசுளிர்ப்பவடிவுகொண்டிற் தகாமனோவந்தனனென்ற, வுண்ணிறையழியவுலையிடுமெழுகொத் தொருமொழி தோழியர்க்குரைத்தாள்.

(இ - புரா.) இசைபொருந்திய தானம் பாடுகின்ற வித்தியாதர ருலகத்திலும் தேவோந்திரனுடைய உலகத்திலும் பூலோகத்திலும் இளமை சுவந்தரியம் உருவம் இவைகளில் இவனுக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்; முன்னிறந்த மன்மதன் (பார்க்கின்றவர்களுடைய) கண்மணி மகிழ்ச்சியடையும்படி உருவுகொண்டு வந்தானோவென்று, உள்ளத்திலிருக்கும் கற்பகுலைய உலைக்களத்திலிட்டமெழுகைப்போல (மனமுருகி) தோழிகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லினாள். எ -று.

(௩௭)

மங்கைமீர்விரனைவருமிந்தவனத்தினுக்கப்பறம்போகிப் பொங்கரிந்புகுந்துநறுமலர்கொகத்துப்பாதுமினென் தவாற்பணியா அங்கவாய்நாருதனந்தபினிந்தவணங்கொருதமியளையெதிர்த்து, பங்கயமுதத்துக்குமான்மாட்டனுகிப்பரிவுடனினையனபகர்ந்தாள்.

(இ - புரா.) தோழிகளே! நீங்களெல்லாரும் இந்தவனத்துக் கப்பறம் போய்ச் சோலைபுறச்சேர்ந்து, வாசனைபொருந்திய மலர்கள் பறித்துக்கொண்டு வாளுங்களென்று அவர்களுக்குத் துத்தரவுசெய்து, அவர்களெல்லாரும் நீங்கிப் போனபின்பு இந்த மாதானவள் தான் தனிமையாகப்போய்த் தாமனாமலர்

போன்ற முகத்தினையுடைய ராசகுமாரன் சமீபத்தில் அடுத்தி, விருப்பத்துடன் இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். ஏ - று. (௩௮)

கன்னலஞ்சிலைவேளுருவுகொண்டனையகாலையிண்டடைந்தகாரணமுநின்னுடைநாடுகின்றிருமரபுநின்றிருப்பெயரும்யாவென்னப் பொன்னிளமுலையாள்வினவலுங்கேட்டுப்புந்தியினவள்குறிப்புணர்ந்து மின்னணிமவுஷிவேந்தர்கோனளித்தவிடலைபுமனமகிழ்ந்துரைத்தான்

(இ - புரை.) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுனவன் மூன்போல உருவுகொண்டதுபோன்ற பால்யனே! நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரணமும், உன்னுடையதேசமும், உன்னுடையகுலமும், அழகிய உன்பெயரும், யாவையென்று பொன்னிறமுள்ள தேமல்பரந்த இளமைபொருந்திய தனக்களையுடையவள் வினாவவும், அவற்றைக்கேட்டுத் தன்மனதில் அவள் குறிப்பை அறிந்துகொண்டு, ஒளிபொருந்திய மகுடம் அணிந்த மன்னவனின்ற ராசகுமாரன் மனமகிழ்ந்து சொல்லுகின்றான். ஏ - று. யா - யாவை. (௩௯)

வினாமலர்நாற்றம்யோசனைகமழும் விதர்ப்பதேசாதிபன்விரிந்த, தரையெலாநிழற்று முழுமதிக்கவிகைச்சத்தியா தனன்றனக்கடைமந்த, மரைமலர்த்திருவேயனையவன்சதியாமடவரறிருவயிற்றுதித்தே,னிரைவளைக்கரத்தாயெந்தைபோர்பகைஞர்நெடும் படைக்களத்திடைமடிந்தான்.

(இ - புரை.) மலர்களின் மணம் யோசனைவரையும் பரிமளிக்கும் (சோலைகள்குழந்த) விதர்ப்பதேசத்துக்கு அரசனாகி, பரந்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் நிழலைச்செய்யும் பூர்ணசங்கிரையொத்த வெண்கொற்றக்குடையினை யுடையவனும், (ராச்சியபரஞ்செய்த) சத்தியாதன வரசனுக்கு அமைந்த புட்பவாசியான திருமகளையொத்த (சவுந்தரியமுள்ள) சதியென்னும் பெயரிய மனைவி வயிற்றிற்பிறந்தேன்; வரிசையாக வளையலணிந்த கையை யுடைய மாதே! என்பிதாவானவர் போர்செய்யவந்த பகைவருடைய பெரிய யுத்தகளத்தினிடத்தில் (எதிர்த்துப் போர்செய்து) மடிந்தார். ஏ - று. (௪௦)

நன்றவெம்மாயுரீருணுங்கயத்தினிடங்கர்வாய்ப்பட்டனன்மடியத், தோன்றியவுமையாம்பார்ப்பனியெனைத்தன் றோன்றலுக்கிளவலாய்வளர்த்தான், சான்றுசான் முனிவனைக்குறுநாமந்தருமகுத்தன்னெனச்சாற்றி, யான்றவெந்துயரினழிவுருவண்ணமரனடிக்கென்னையாட்கொடுத்தான்.

(இ - புரை.) (என்பிதா இறந்துபோகவே, என் தாயானவன் நகரத்தை விட்டுத் தனியேவனத்திற்போய் அவ்விடத்தில் என்னைப்பெற்று, அங்கிருக்கும்

ஒருகுளத்தில்) நீருண்ணப்போய் அகிவிருக்கும் முதலாவாயில் அகப்பட்டிறந்து போனான்; (அப்படி என் தாயானவன் இறந்தபோகவே சிசுவானான் அழுது கொண்டிருக்கும் தருணத்தில்) அங்கேவந்த உமையென்னும் ஒரு பிராமணஸ் திரீ யென்னையெடுத்துக் கொண்டிபோய்த் தன்புத்திரனுக்கு இளையவனாக வளர்த்தான். (அப்படி நான்வளரும் நாளில்) மேனமையிருந்த சாண்டில்லியர் என்னும் ஒருமுனிவர்வந்து, எனக்குத் தருமகுத்தன் எனப் பொருத்தமுள்ள தான பேர்கூறி மிகுந்த கொடியதான பிறவித்துன்பத்தில் வருந்தாத வகையாகப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்கு எனனை அடிமையாகக்கொடுத்தார். ஏ-று.

உமையவடலைவன்றனைவழிபட்டவுறுதியாலொருவருமொவ்வாக், கமையினாய்நின்றையெதிர்த்தனனல்லோர்காட்சியாலெய்துதல்சிறிதே, எமையளித்திறந்தோனிழந்தவான்றிருவு மிருநிலக்கிழமையுமெதிர்தேன், அமையிளந்தோளாய்மரபுநின்பதியுமறைகுதிபெயரொடுமென்றான்.

(இ - புறா.) ஒருவரும் ஒப்பில்லாத கம்புக்குரிய பொறுமையினையுடையவனே! பார்வதி கணவனாகிய பரமசிவனைப்பூசித்த உறுதியினாலே, உன்னையெதிர்ப்பட்டேன்; நல்லவர்கள் தரிசனத்தினால் அடையும்பேறு சிறிதோ? என்னைப்பெற்று இறந்த பிதாவானவா பகைவராலிழந்த சிறப்புள்ள செல்வமும் பெருமைபொருந்திய ராட்சியபாரமும், அடைந்தேனாயினேன்; பசிய மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய மாதே! உன்குலமும், உன்னாரும், உன்பெயரும் சொல்லுதியென்றான். ஏ - று. கமை-பொறுமை; கூமை என்பதின் திரிபு. அமை-மூங்கில். (சஉ)

அபிலேயிற்றுமுனைவயதளசைத்தாடுமரணிரந்தரமினிதுறையுங், கயிலேயிற்றென்பாற்சேடியுள்வாமுங் கந்தர்ப்பாந்தொழுங்கழற்குரிசில், புயலுறழ்தடக்கைத்திரமிடனென்னப் பொறித்திடுந்திருப்பெயரவற் குக், குயின்மொழித்துவர்வாய்த்தாரணிவயிற்றிற்ஞென்றினேனென்றவள்கூறி.

(இ - புறா.) கூரிய பற்களையுடைய புவித்தோலையுடுத்து நடனஞ்செய்யும் பரமசிவன் மகிழ்ச்சியுடன் நிரந்தரமாக வாசஞ்செய்யுங் கயிலாசகிரிக்குத் தென்புறத்திலிராநின்ற சேடியென்னும் நகரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற கரத்தருவர்கள் தொழும்படியான மேகத்தையொத்த பெரிய கையையுடைய திரமிடினென்று சொல்லப்பட்ட அழகிய பெயருள்ள அரசனுக்கு அவன் மனைவியாகிய குயிலோசைபோன்ற இனியசொல்லையும், பவளம்போன்ற வரையையுமுடைய தாரணி யென்பவன் வயிற்றிற் பிறந்தேனென்று அவன்சொல்லி. ஏ - று. அயில் - கூர்மை. (சரு).

என்பெயரஞ்சுமதியெனவுடைபர்யானுமென்றோழியருடனே, நன்புயறழுவும்பொதும்பரின்பொழில்வாய் நறுமலர்கொய்குவான்புகுந்தேன், அன்புடையாயம்போக்கிநிற்காணுமவாவினிற்றமியளாயடைந்தேன், நிற்படிவமுமெய்யழகையுங்கண்டேனினைதொறுநிறையழிந்தயர்ந்தேன்.

(இ - புரை.) என்பெயர் அஞ்சுமதியென்று சொல்லுவார்கள்; நான்என்றோழியருடன் நல்ல மேகந்தவழும் இவ்வனத்திலுள்ள இனிய சோலையில் வாசனைபொருந்திய மலர்களைக் கொய்யவந்தேன்; (அப்படிவந்த நான்) உண்ணப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் என்னிடத்தில் அன்பினையுடைய தோழிகளை அப்புறம் அனுப்பிவிட்டுத் தனியளாய்வந்தேன்; வந்து உன்வடிவத்தையும் அழகையுங்கண்டு நினைக்குந்தோறும் கற்புநிலைமாறிச் சோர்வினையடைந்தேன். எ - று.

(௪௪)

வானவர்வியப்பமகரயாழ்நீவிவிரரம்பணிமிடறென்னக், கான நன்குணர்ந்தோராயினுமுணராக்கானவிஞ்சைகண்முழுதுணர்ந்தேன், ஞானநன்னிலையால்யாவர்தங்கருத்து நசையையுங்குறிப்பினிலறிவேன், வேனில்வேளையையென்னுழைநினத்குடுவட்கையுண்டென்பதுங்குறித்தேன்.

(இ - புரை.) தேவர்களும் வியப்படையும்படி மகரவீணவாசித்துக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற தந்திரிகளின் ஓசையும் கண்டத்தினோசையும் ஒன்றெனும்படிக் கானம்பாடுதலை நன்றாக வுணர்ந்தவர்களேயானாலும், அவர்களாலும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாத கானவித்தைகள் முழுவதும் தெரிந்திருக்கின்றேன். இதுவுமன்றி, நல்ல ஞானநிலையினாலே எல்லாருடைய கருத்தையும் அவர்தளிச்சையையும் குறிப்பாக அறிந்துகொள்வேன்; வசந்தகாலத்துக்குரிய மன்மதனையொத்தவனே! (இப்போது) என்னிடத்தில் உனக்கு ஆசையுண்டென்பதையும் அறிந்துகொண்டேன். எ - று.

(௪௫)

இன்னனபன் லியெமக்கியல்பாயதியாழிநோருமணமதுதான் கன்னவிறோளையெண்வகைமணத்திற்கந்தர்ப்பமணமெனுமறைநூல் அன்னதாலெனதுகைக்கிளையாகாதண்ணலுமன்பினையாதன் [தான் முன்னே பூழ்வினையின்முடிந்ததென்றந்த மொய்குழலுரைத்திதுசெய்

(இ - புரை.) இவ்விதமான வார்த்தைகளைச்சொல்லிப் (பின்னுஞ்சொல்லுகிறான்) மலைக்கொப்பாய தோள்களையுடைய ராஜகுமாரனே! அருமையாகிய கார்த்தவீரவாகம் எங்களுக்கு இயல்பாயிருப்பது; அந்த விவாகம் ஏட்டுவகைமணத்தில் ஒன்றென்று வேதசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன; அப்படிச்

சொல்லியிருக்கின்றதுடன், எனக்குண்டாகிய ஒருதலைக் காமத்தினனவையொகாமல், நீயும் என்னிடத்தில் மோகங்கொண்டவனானது பழைய ஊழ்வியைனால் நேரிட்டதென்று நெருங்கிய அளகத்தையுடைய அந்த மாதசொல்லி அதற்கு மேல் இக்காரியத்தைச்செய்தான். எ - று.

எண்வகை மணம்-பிரமம், தெய்வம், ஆரிஷம், பிரசாபத்தியம், ஆசரம், காந்தர்வம், இராக்கதம், பைசாசம். (சௌ)

கொங்கையங்குவட்டிற்றரளமாலிகையைக்கொழுஞ்சுடர்க்குருமணியாழி, யங்கையினெந்திமணிச்சிலம்பரற்றவன்னங்களலமநடந்து, சிங்கவேறையானுலம்பொருதடந்தோட்சேர்த்தினுள்சேர்த்தலுமரசு, புங்கவன்சிறுவனுவகைபூத்தந்தப்பொலங்கொடிக்கிளையனபுகன்றான்.

(இ - புறா.) பொன்மலையையொத்த தனங்களில் அணிந்திருக்கு முத்துமலைகளைச் செழுமையுள்ள ஒளியினையும் நிறத்தினையுமுடைய ரத்தினங்கள்பதித்த மோதிரம் அணிந்த கையினால்கழற்றி யேந்திக்கொண்டு, மணிகள் பதித்த சிலம்புசத்திக்கவும், அன்னப்பக்கிகள் மயங்கவும் நடந்து, ஆண்சிங்கம்போன்ற ராசகுமரனுடைய திரண்ட கல்லையொத்த புசங்களில் அணிந்தான்; அப்படி அணிந்தமாதிரத்தில் ராஜசிவோஷ்டாகிய சத்தியாதன மகாராஜாவின் புத்திரன் சந்தோஷமடைந்து பொற்கொடியையொத்த அந்த மாதைப்பார்த்து இந்தவார்த்தை சொன்னான். எ - று. அன்னம் அலமரல் தமக்கு இத்தகைய நன்னடை வாய்க்கவில்லையே என்ற வருத்தத்தாலென்க. (சௌ)

அரசிழந்தந்தோவறுமைபூண்டிழல்வனணியநின்றரமாலிகையைத், திரமிடனெனுமுன்றதைநேராதுசேர்த்தினையில்துளந்தேரிற், பரவருங்கற்பிற்பைந்தொடிமுறையின்பகுதியன்றேயெனப்பகர, மருமலர்க்குமலான் குறுநடைகோட்டி வணங்கிவாய்புதைத்துநின்றனாத்தாள்.

(இ - புறா.) அரசாட்சியை யிழந்து தரித்திரமுள்ளவனாயுன்றுகொண்டிருக்கிற யான் அணிந்துகொள்ளும்படி, உன் முத்துமலையைத் திரமிஷெனென்கிற உன் பிதாவின் சம்மதியில்லாமல் எண்புஜத்திற் றரித்தாய்; இந்தச் செய்கையை மனதில் ஆலோசிக்குமிடத்தில், புகழ்தற்கரிய பதிவிரதாதருமத்தையுடையவனே! இது நீதியின் பாற்பட்டதல்லவே என்று அவன்சொல்ல; வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தக் கந்தருவ மாதானவன் புன்னகைசெய்து வணங்கி, வாய்பொத்திக்கொண்டு நின்றசொல்லுகின்றான். எ - று. ஆரம் - முத்து. (சௌ)

மன்னவன் சிறுவகேட்டிரீயுரைத்தவாசகமழுகிதேயடிச்சி
நின்னுடைக்கருத்தினெண்ணியமுறையே நிரப்புவனையுமீள
இந்நெடுவனத்தினெய்துதியென்னுவேந்திழையாயமோடேகத்
தன்னிகரில்லான்றுணைவனுக்கிதனைச்சாற்றினன் மன்னகரடைந்து.

(இ - புறா.) அரசகுமாரனே! நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேட்
பாயாக; நீசொன்ன வார்த்தை அழகுள்ளதாயிருக்கின்றது; அடிச்சியாகிய
நான் உன்னுடைய மனதில் நினைத்தவைகளை முறைமைப்படி நிறைவேற்று
கிறேன்; நாளையதினமும் நெடியதாகிய இவ்வனத்தில் வருவாயென்று சொ
ல்லி, அந்தக்கார்தர்வ ஸீரியானவன் தன்தோழிகளுடனே போக; தனக்கு
ஒப்பில்லாதவனாகிய ராசகுமாரன் இந்தச் சேவியைத் தன் தமையன யிருப்பவ
னுடன் சொல்லித் தன்பதியைச்சேர்ந்து, ஏ - று. (௪௯)

உமையெனும்னைக்கெதிர்ந்தனவாயுவகையைப்படியுரைத்
துச், சூடையுடைத்திங்கட்சுடிலவானவனைத்தொழுதுவந்தனைத்தொழி
வியற்றி, யெடையளித்தருணியென்றுகொண்டந்சுவேந்திழையுரைத்தி
மெவழிநாள், அமைநினாந்தோங்கும்வனந்தனிம்புகுந்தியாழரசனோ
டரிவையைக்கண்டான்.

(இ - புறா.) தன்பதியிற்போன அரசகுமாரன் உமையென்னும் பெய
ரையுடைய தந்தாயைக்கண்டு, தனக்குநேரிட்ட சந்தோஷ சமாசாரத்தை
நடந்தபடி சொல்லி, இளந்திங்களை யணிந்திருக்குஞ் சடாபாரத்தையுடைய
பரமசிவனைத்தொழுது ஆராதித்து, அடியேங்களை ரக்ஷித்தருளுமென்று வேண்
டிக்கொண்டு, கார்தர்வஸ்திரீ வரச்சொன்னபடி மறுநாள் மூங்கில்கள் வரிசை
வரிசையாயோங்கி வளர்த்திராநின்ற அந்த வனத்திற்போய்க் கந்தர்வராசனே
யும் அந்தமாதிரியுங் கண்டான். ஏ - று. (௫௦)

கண்டவர் தம்மைக்கண்டியாழ்விஞ்சைக்கதிர்முடியரசுவப்போடு
வண்டியிந்தெரியலாசினங்களிதேவருகெனவாங்குபுதமுவி
யண்டரினொருவனுவேதியினையடுத்தனன்புல்லியாங்கிருத்தித்
துண்டவெண்பிறையான் கூறியமாற்றஞ்சுடர்முடியரசுகேளென்றான்.

(இ - புறா.) ஒளிபொருந்திய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் வித்தியாதர
மன்னவன் தன்னைக்கண்டவர்களைத் தானும் பார்த்துச் சந்தோஷத்துடன்
வண்டுகள் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கும் பூமாலையணிந்த யானையையொத்த
ராசகுமாரனே! வருவாயென்று சமீபத்தில் வரவழைத்துத் தழுவி, தேவர்க
ளில்ஒருவனான பிராமணச்சிறுவனையும் அடுத்தத்தழுவி, அவ்விடத்தில் தன்னு
டன் இருக்கும்படிவைத்துக்கொண்டு, வெண்மையாகிய இளந்திங்களையணிந்த

பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைப் பிரகாசந்தங்கிய மருடத்தையுடைய அரசுமாரனை! கேளென்று சொன்னான். எ-று. (௫௧)

விண்ணகடனவும்வெள்ளியங்கிரியின்விளங்குமாமணிசெய்மண்டபத்திற், பண்ணவர்பெருமானினையடிக்கமலம்பணியாயனென்னலினடைந்தேன், கண்ணுதலடியர்க்கெளியவனமலன்கருணைவாரிதியைனைநோக்கியுண்ணிறையுவகைபுறம்பொழிந்தோங்கவகமகிழ்ந்தின்னவாறுரைத்தான்.

(இ - புரா.) அண்டமுகட்டைப் பொருந்திய அழகிய கயிலாயகிரியில் பிரகாசிக்கும் மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களினாற் செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில் தேவர்கடேவனான பரமசிவனுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும்வணங்க நான் நேற்றுப்போயினேன்; போனவிடத்தில் நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும் அடியார்க்கெளியவரும் நிர்மலமானவரும் கிருபைக்கடலானவருமாகிய கயிலாசபதியானவர் அடியேனைப்பார்த்து, உள்ளேநிறைந்த சந்தோஷமானது புறத்தில்பெருகியோங்கத்தக்கதாகத் திருவுளமகிழ்ந்து இவ்வாறு சொல்லியருளினார். எ - று. நென்னல் - நேற்று. (௫௨)

ஆசில்சீர்க்குமரநின துறற்றாயுமத்தனுமிறந்த துமதன்பின் மாசிலாளொருத்திபார்ப்பனிவளர்க்கவறுமையங்கடலினுழந்ததுவுந்தேசிகமுனியுன்பிறப்பெலாந்தெருட்டிச்சிவனையேபூசியென்றதுவும் ஈசனதடியினன்பினான்மலர்பெய்தேத்திரீபூசைபண்ணியதும்.

(இ - புரா.) குற்றமில்லாத புகழினையுடைய ராசுமாரனை! உன்னுடைய நல்ல தாயும் தகப்பனும் இறந்துபோனதும், அதன்பின் உத்தமியாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவள் உன்னைவளர்க்க வளருநாளில் நீங்கள் தரித்திரமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும், ஒருமுனிவனாகிய ஆசிரியன்வந்து உன்பிறப்பின் விவரத்தைத்தெரிவித்து, நீ சிவனையே பூசித்துக்கொண்டிருவென்று சொல்லியதும், அவர்சொல்லியபடி நீ பரமசிவனுடைய திருவடியில் அன்புடன் மலர்களால் அருச்சித்துத்துதிசெய்து பூசைசெய்ததும். எ - று.

வறுமையங்கடல் என்பதினிடையிலிருக்கும் அம் சாரியை. (௫௩)

அன்னதா லுன்மாட்டன்புமிக்குடையெமென்பதுமீறிகெணவுரைத்துப், பின்னருகினதுதாதையைமாய்த்துப்பெரும்பதிவளனெலாங்கவுந்த, மன்னலாவிட்டிக்கடற்படைதுணித்துவாகைகொண்டரசினங்குமான், மன்னருட்கவிகையுலகெலாநிழற்றத்தருக்கொடுதுணைசெய்வாடுயன்றான்.

(இ - புரா.) அந்த முனிவர் சொற்படி பூசைசெய்த தன்மையினால், உன்னிடத்தில் மிகுந்த கிருபைவைத்திருக்கிறே மென்பதும், அறியக்கடவை

யென்று சொல்லி, பின்னும் உன் தகப்பனைக்கொன்று பெரிய நகரமுதலாகிய வளப்பங்கையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்ட அரசாகளையும் கடல்பேரன்ற அளவுற்ற சேனைகளையுங்கொன்று, வெற்றியடைந்து, அந்தரசபுத்திரன் (இராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ்) செய்துகொண்டு உயிராகளுக்கெல்லாம் கிருபை செய்யத்தக்க வெண்ணிறக்குடை நிழல்செய்யும்படித் தருக்கொடு துணைசெய்யென்று எனக்குக் கட்டினாயிட்டனர். ஏ - று.

அரசகுமாரன் முனிவன்சொற்படி நம்மைப் பூசித்ததினால், தன்பகை வறாவென்று அரசாட்சிசெய்வான்; அந்தக்காலத்தில் அவனுக்குச் சகாயஞ் செய்யென்று பரமசிவன் தனக்குக் கட்டினாயிட்டதாக வித்தியாதரன் சொன்னான் என்பது தாற்பரியம் (ருச)

முத்தலைச்சூலஞ்சுவன் மிசையிருத்துமுழுமுதலுரைதலைமேற்கொண், டத்தலைநின்றுநகரின்வந்தனைவேற்கணங்கிவளரனுரைப்படியே, கைத்தலெல்லிக்கனியினின்மரபுங்கவினும்வதுரைத்திடக்கேளா, இத்தலைவந்தேன்சிவனருள்பெற்றார்க்கெய்திடாப்பொருளுமொன்றுமாதா.

(இ-புரை.) மூன்றுபிரியாகிய சூலாயுதத்தைத் தமது திருத்தோளிறுங்கும் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைச் சிரமேலேற்றுக்கொண்டு, அவ்விடத்திருந்து என்னகரத்தைச்சேர்ந்த எனக்கு என்புத்திரியாகிய இந்தக்கன்னிகையானவள் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கின்படி கரதலாமலகம்போல உன்னுடைய மரபினையும் அழகினையும் சொல்லக்கேட்டு, (உன்னைக்காணும்பொருட்டு) இவ்விடத்தில் வந்தேன்; பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்க்குக் கிடையாத ஒருபொருளிருக்கின்றதோ? ஏ - று.

இவ்வுலகமெல்லாம் சிருஷ்டியாவதற்குமுன்னும் அவையெல்லாம் இறுதியடைந்த பின்னும் எவற்றிற்குங் காரணராயிருப்பவராதலால், பரமசிவனை முழுமுதலென்றார். இதனை, ‘ஆதியு மந்தமுமாயினர்க்கு’ என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. சுவல் - தோள். (ருரு)

ஆதலாலஞ்சுமதியிவணினக்கேயடிப்பணிசெய்கனவளித்தேன் காதலாயெனப்பொறகரகரீரவன் நன்கரத்தினினவிடுத்தபின்கமலமாதூநேர்மகளிர்நவமணிகனகமால்கரிதேர்பரிபதாதி [ன். மோதுபோர்க்கணியங்கவசம்விற்றுணிமுரிவேல்வாளிவைகொடுத்தா

(இ - புரை.) இந்த முறைமையினால் ஓ காதலனை! அஞ்சுமதியென்னும் பெயரையுடைய (என்புத்திரியாகிய) இந்தக்கன்னிகையை உனக்குப் பணிவிடை செய்யக்கடவனென்று விருப்பத்துடன் கொடுத்தேனென்று, பொற்கரகத்திலிருக்கும் நீரை அவன்கையில் விட்டபின்பு, திருமுகையொத்த (அது

குள்ள) தோழிகள் நவமணிகள் சுவர்ணம் பெரியயானைகள் தேர்கள் குதினை
கன் பதாதிகள் தாக்கும்படியான மழுவாயுதம் கவசம் தனுசு அம்பரூத்துணி
பலம்பொருத்திய வேலாயுதம் வாளாயுதம் என்னும் இவைகளையுங் கொடுத்த
தான். எ - று. கணிபம் - மழுப்படை. (௫௯)

வேறு.

முனிவரன்புதல்வனாயமுமமுனிவரமன்போல
அனிகமோடெய்தித்தெவ்வரருங்கினையறுத்துச்செங்கோ
லினிதினோச்சியபின்மைந்தற்கிறைமையீந்தெம்பாலெய்தித்
தனிமுதல்பதத்திற்சேர்தியதையலோடரசவென்னு.

(இ - புரை.) இவைகளைக்கொடுத்த வித்தியாதரன் பின்னுஞ் சொல்லு
கிறான்; அரசருமாரனே! நீ சமதக்கினிமுனிவரருடைய புத்திரராகிய மழை
காத பரசாயுதத்தையுடைய பரசராமரைப்போல, இச் சைநியங்களோடு
சென்று, வெல்லுதற்கரிய பகைவரைச் சுற்றத்தாருடன்கொன்று, உயிர்களுக்
கெல்லாம் இன்பமுண்டாக்கும்படி செங்கோல்செலுத்திப் (புத்திரசுட்பத்துமுத
லாகிய அஷ்டசம்பத்துகளுடன் வாழ்ந்து) அதன்பின்பு உன்புத்திரனுக்கு
அரசாட்சிகொடுத்து, உன்மனைவியுடன் எம்மிடத்தில்வந்து ஒப்பற்ற பரம
சிவனுடைய திருவடியிற் சேரக்கடவையென்றுசொல்லி. எ - று.

பரசு - கோடரி.

(௫௯)

எடுத்துற முயங்கினின்றவேந்திழைக்கினிதுகூறி
யடுத்தந்சேனைமுற்றுமவன்றுணையாகத்தூண்டி
மடுத்தொளிமுரசமார்ப்பவாழ்த்தினன்மருமான்மன்னை
விடுத்தயன்விமானமூர்ந்துவெள்ளிலேதண்டஞ்சேர்ந்தான்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரியையெடுத்து முகத்தோடு முகமுறத் தழுவி,
அந்தமாதக்கு இனிய உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப் பொருந்திய சேனைகளை
யெல்லாம் ராசருமானுக்குத் துணையாகச்செல்லும்படி அனுப்பி, ஒளிபொரு
ந்திய பேரிகைவாத்திய முழங்கத்தக்கதாக வாழ்த்துதல்செய்து, மருமனுக்கு
விடைகொடுத்து, (அதற்குமேல் அந்த வித்தியாதரன்) பிரம லோகத்து விமா
னத்தி லேறிச்சென்று, கைலையைச்சேர்ந்தான். எ - று.

மருமான் - மருகன். வேதண்டம் - மலை

(௫௮)

குங்குமக்குவடுபோலக்குவித்தெழுவயிரத்தோளான்
மங்கையர்க்கரசியஞ்சுமதியெனுந்திருவ்னோடும்
பங்கபத்தண்டார்முன்னோன்புடவரப்பதாதிசூழத்
தங்குலக்குரிமையானவிதர்ப்பதேசத்தைச்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) (வித்தியாதரன்போனபின்பு) குங்கும மலைபோலத் திரண்
டாய்ந்த திண்ணிய தோள்களையுடைய ராசருமான் (அழகு முதலியவைகளா

ல்) மாதாளுக்கு அரசியாகிய அஞ்சமதியென்னுந் தன்மனைவியுடன் குளிர்ச்சிதங்கிய தாமரைமாலையணிந்த பிராமணனாகிய தமையன் தன் அருகில்வரவும் சேனைகள் குழவுஞ்சென்று, தன் குலத்தாருக்கு உரியதாகிய விதர்ப்ப தேசத்தைச் சேர்ந்தான். எ - று தன்குலக்கு இதில் அத்துச் சாரியை குறைந்து நின்றது. (ருக)

நெடும்படைப்பாகைவொல்லாநேர்த்துபோர்தருகவன்றேல்
அசும்படைத்தொழில்கைவிட்டு ம்மடிப்பணிசெய்கதத்த
மிடும்பினைத்தடியவந்தேம்யாமெனவிறைமைசாற்றி
முடங்கலிற்பொறித்துத்தூநிற்போக்கினுன்முழவுத்தோளான்.

(இ - புரை.) இப்படியாக விதர்ப்பதேசத்தைச்சேர்ந்த மத்தளம்போலுந் திரண்டதோள்களையுடையதருமகுத்தென்னும் ராசகுமாரன், மிருந்தசேனைகளையுடைய பகைவர்களாகிய மன்னவர்களே! நீங்களெல்லோரும்வந்து சண்டையெய்யுங்கள்; இல்லாவிட்டால் போர்த்தொழிலுவிட்டு நம்முடைய பாதத்தைவணங்கிக் குற்றேவல்செய்யக்கடவீர்கள்; உங்களுடைய அகங்காரங்களை அடக்க நாம்வந்தோமென்று அரசவீரத்தை ஒலையிலெழுதித் தூதர்கள் கையிற் கொடுத்தனுப்பினன். எ - று. (சு0)

கேட்டமன்னவர்களெல்லாங்கிரித்தினுடோள்குலுங்கருக்காங்
கூட்டரக்களையசெங்கண்சிவந்திவனொருவனோவெம்
வாட்டிறற்கெதிர்வனென்னாவந்துவெங்களத்தராணர்
கோட்டமில்லுணத்துத்தன்மகுத்தனும்போரினேற்றான்.

(இ-புரை) இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட ஒலையை வாசித்தறிந்த அரசர்களெல்லாரும் மலைபோன்ற புசங்கள் குலங்கும்படிநகைத்துச் செந்தாமரைமலர் போன்றகண்கள் செம்மைநிறமேற்றிய அரக்குப்போலச்சிவக்கக் (கோபங்கொண்டு); இச்சிறுவனொருவனோ? எங்கள் வாள்வலிக்கு அஞ்சாமல் எதிர்க்கத்தக்கவனென்று (அவமதித்துத்தவங்கள் தங்கள்சேனைகளுடன்) வெவ்விதாகிய யுத்தகளத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்; மாறுபடாத நற்குணத்தையுடைய தருமகுத்தனும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தான். எ - று. நக்காங்கு-இதில்ஆங்கு அசைநிலை. (1)

ஏற்றெதிர்மலையேவந்தொறிபடைவடிவேலேந்திக்
கூற்றெனவுடன்றுசாபங்குழைத்தபெகழிதூர்த்தார்
வேற்றடந்தானைவீரர்வெருவந்து மஞ்சியாங்கே
யாற்றலராணரன்னதரசிளங்குமரன்கண்டான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு எதிரிட்டு யுத்தஞ்செய்ய, பகைமன்னவர்கள் எறிந்து கொல்வத்தக்க ஆயுதங்களையும் வடித்த வேலையையும் ஏந்தி, நமன்போலக் கோபமுள்ளவர்களாய், வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து.

தார்கள்; (அர்த்தப்பாணங்கள்பட்டுத் தேர்ப்பாகர்முதலியவர்களுடைய தலை முதலாகிய அவயவங்கள் அறுபட்டுவிழுவதைக்கண்டு பயந்து, தன்படைவீரர் கள்ளிநின்று போர்செய்யமாட்டாதவர்களாய்ப் பின்னிட்டோடினார்கள். அதைத்தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன் கண்டான். ௭ - று. சாபம்-வில். பசுழி அம்பு. உளறு - துன்பம். (௬௨)

வரிசிலைகுழயவாங்கிவடிக்கணைதொடுத்துமாற்றார்
விரிபிணக்குவையின் குப்பைவெற்பெனமலியன் ட்டிழ்
புரையறுவடிவேலேந்தித்தாதையைமுன்னம்போறிற்
றரையினிற்செற்றான்செம்பொற்றலையறத்தடிந்திட்டானே.

(இ - புறா.) வரிந்துகட்டியவில்லை நன்றாகவளைத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து, பகைவருடைய பிணக் குப்பைகள் எங்கும்பரந்து மலைகள்போலக் குவியும்படிச்செய்து, முன்புவேலாயுதத்தை யுடையவனாய் வந்து போர்க்களத்தில் தன்பிதாவின் தலையைப்பூமியில் வீழ்த்தினவனுடையபொன்மகுடமணிந்த தலையையறுத்துத் தள்ளினான். ௭ - று. (௬௩)

வரிசிலை - வரிந்துகட்டிய வில்லெனப்பொருள்படலால், வளைப்பகுதி விளையெச்சப்பொருளில்வந்தது; “வரிப்புனைந்து” என்பதுபோல.

படைமலைவொழிகவென்றாப்பிணைமுரசறைவித்தம்பொற்
குடைபுவிநிழற்றமன்னர்குரைகழற்றாளின்வீழ
இடையிடையமைச்சர்பாதத்தேத்துபுவணங்கிநிப்பத்
தொடையணிமார்பன்றங்கடொன்னகரடைந்துபின்னான்.

(இ - புறா.) (தருமகுத்தனென்கிற ராசகுமாரன் தன்பகைவனுடைய தலை ஹை அறுத்துத்தள்ளினவுடன்) இனிப்போர்செய்வதை யொழியுங்க ளென்று பெரிய செய்பேரிகையாற்சாற்றுவித்து, அழகியபொன்மயமான வெற்றிக்குடை பூமிக்கெல்லாம் நிழல்செய்யவும் போர்செய்யவந்த மற்றஅரசர்கள் சத்திக்கும் வீரகண்ணையணிந்த தன்னுடையபாதத்தில் விழுந்து பணியவும், செல்லுமிடந்தோறும் வரிசைவரிசையாக மந்திரிகள் தன்பாதத்தைத் துதிசெய்து வணங்கி நிற்பவும், வெற்றிமாலையணிந்த மார்பையுடையவனாய்ப் பழமையாகிய தங்கள் நகரத்திற்போய்ச்சேர்ந்து, மறுநாள். ௭ - று. (௬௪)

மந்திரக்கிழவர்சூழவணங்கலர்வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திரத்தலைவர்போற்றத்தமனியமகுடஞ்சூழ
யைந்தருக்கொடைகண்டேத்தவவனியைமுழுதுங்காத்தான்
கந்திரைத்தழன்றுபாயுங்கடாமுகக்களிற்றினானே.

(இ - புறா.) ஆரவாரத்தோடு கோபங்கொண்டு கட்டுத்தீரையை முறிக்கும் மந்தமொழுகும் யானைப்படைகளுடைய தருமகுத்தவரசன் மந்திரிகள் சூழ்

ந்திருக்கவும், பலகடல்நரா யிருந்தவர்களுல்லோரும் வணங்கிவாழ்த்தவும், சேனாதிபதிகன்போற்றிசெய்யவும், கற்பகத்தருக்களும் தான் கொடுக்குந் தியாக த்தைக்கண்டு புகழவும், பொன்மகுடஞ்சூழ பூமிமுழுவதையுங்காத்தான். எ-று.

பஞ்சதருக்கள் அரிச்சந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம், மகுடஞ்சூழ காத்தான் என இயைக்க. (௬௫)

வேறு.

மையணிகண்டன் மனையருச்சித்துவரும் பிரதோடத்தின்வலத்தாற் செய்யகோறியசைகண்மீச்செலமாலேத்திங்கள்வெண்குடைபுலிகவிப்ப ஐயநின்னடிமையாமெனத்தெவ்வாடிதொழ்ப்புவிமுழுதாண்டு அய்யபோகங்கண்ணுந் துபின்னிற்றதுதுணையோடரன்பதமடைந்தான்.

(இ - புரா.) கருநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரசிவப்பெருமானைச் சனிப்பிரதோஷத்தில் அருச்சினை செய்துவந்த பலத்தால் செங்கோலானது அஷ்டதிக்குகளிலும் செல்லவும், பருவகால அந்திப்போதில் உதயமாகும்பூ ரண சந்திரனையொத்த வெள்ளைக்குடை பூமிமுழுவதையுங் கவித்துக்கொள் ளவும், பகைவராகிய அரசர்கள் இறைவனை நாய்கள் உன்னுடைய அடிமையென்று பாதத்தைவணங்கவும், பூமிமுழுவதையுமாண்டு நல்லபோகங்களை அனுபவித்துப் பின்பு இவ்வுடலத்தைவிட்டுத் தன்மனைவியுடன் சிவபதஞ்சே ரிந்தான். எ - று.

பூரணசந்திரனை குடைக்கு உபமானமாதலால், மால என்பதற்கு பருவ கால மாலப்போதைக்கூறினும். (௬௬)

இன்னதேயருளமிப்பிரதோடமென்னயாம்வழுத்துதற்கெளிதோ அன்னவாகன னுங்கலுழவாகன னுமறிவதன்றதனுடைப்பெருமை பன்னகாபரணன்பூசையினிதுபோற்பலந்தரும்பூசையின்றென்ன முன்னை நூன்முழுதுமுணர்ந்தவன்மொழிந்தான்முனிவரனைவருமகிழ்ந்தார்

(இ - புரா.) சனிப்பிரதோஷ பூசையின்பலானது இத்தன்மையான இகபரசவுக்கியங்களைத் தருமென்று நாம்விவரித்துச் சொல்வதற்கெளிதல்ல; அதனுடைய பெருமை பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அறியத்தக்கதுமல்ல; சர்ப்பாபரணரான பரமசிவனுக்குரிய பூசைகளில் இந்தப்பூசையைப்போலப் பலனைத்தரும் பூசைவேறென்று மில்லையென்று வேதாகமசாஸ்திரங்களையெ ல்லாமுணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார். அதுகேட்டு நைமிசாரணிய முனிவர்களும் மனமகிழ்ந்தார்கள். (௬௭)

ஏழாவது-பிரதோஷபூசைமகிமை. அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் சாந்.

சோமவாரவிரதமான்மிய அத்தியாயம்.

சீதமதிப்பிள்ளைவெள்ளையமுதங்காலுஞ்செஞ்சடைமைக்கருமி டற்றுப்பசியசாயன், மாதுவளரொருபுறத்துநீறுபூத்தமாணிக்கமலைய னையவருணமேனி, நாதனதுசரித்திரத்தின்மேன்டையின்னுநிலவ னெனத்தவமுனிவொவருங்கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனிமறை கணுஞ்சொன்னமுனியடிதொழுதுபின்னுஞ்சொன்னுன்.

(இ - புரா.) குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்கள் வெண்ணிறமுள்ள அமிர்தகிரணத்தைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கும் சிவந்தசடைமுடியினையும், மேகம்போன்ற காளகண்டத்தினையும், பச்சைநிறமுள்ள பார்வதிதேவியார் அமர்ந்த இடப்பாகத்தினையும், நீறுபூத்த மாணிக்கமலையையொத்த செம்மைநிறமுள்ள திருமேனியையுமுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தின் மேன்மையை யின்னுஞ் சொல்லுகிறேனென்று நைமிசாரண்யத்தில் சுவஞ்செய்யு முனிவர்களெல்லாருங் கேட்கும்படிச் சூதொன்கிற புராணமுனிவரானவர் நான்குவெதங்கையுஞ் சொன்ன வியாசமுனிவர் பாதங்களை மனதில்சுந்தித்து வணங்கிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார். எ - று. (க)

நித்தியமாயானந்தவுருவமாகிநிறைவுபெற்றபொருளாகிக்குறைபடாது, சத்தியமாயனைத்துயிர்க்குமுள்ளீடாகிச்சங்கற்பவிகற்பங்கட்கயலதாகி, வைத்தசிவதத்துவத்தினியல்புதன்னைவருகுரவனருளினி னீதுணர்ந்துவாழும், அத்தகையர்பிறப்பாழியிடைநின்றேறியழியாத சிவகதியினடைவரன்றே.

(இ - புரா.) முனிவர்களே! நித்தியப்பொருளாயும் ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டவராயும் குறைவுபடாமல் எங்கும் நிறைந்தபொருளாகியும் சத்தியப்பொருளாயும் எல்லாவுயிர்க்குள்ளும் உயிராகியும் சங்கற்பவிகற்பங்களுக் கு அன்னியமாகியும் பொருந்திய சிவதத்துவத்தின் இயற்கையைக் கிருபையால் எழுந்தருளிய ஆசாரியர் அனுக்கிரகித்த முறைமையினால் உணர்ந்து வாழ்கின்ற தன்மையையுடையவர்கள் பிறவிச் சமுத்திரத்தின்ககையேறி அழியாத சிவகதியை அடைவார்கள். எ - று, சங்கற்பம்-மனவியாபாரம். (உ)

வாங்குதினைக்கடலுடுத்தநூலமீதின்மண்ணுசைடொன்னுசை மகனிராசை, தீங்குதருமெனக்கருதித்தூந்துதங்கள்சிந்தனையைப்புலனெறியிற்செலுத்தாராகிப், பூங்கனகவரைச்சிலைகொண்டவுணர்மாயிப் புரமெரித்தகயிலைமலைப்புனிதன்றாணி, நேன்குமறைநெறியின்வழிபாடுசெய்வோருதரவழிவருங்கவலையொழிப்பர்மாதோ.

(இ - புரை.) அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவுலகத்தில் மண்ணுசை பொன்னுசை பெண்ணுசை என்று மூவகப்பாசைகள் தீங்குதருமென்று கருதி அவற்றைத் தூந்து, தங்கள்மனதை யைம்புலன்வழியிற் செலுத்தாத வர்களாய்ப் பொலிவுள்ளமகமேருவாகிய வில்லைக்கொண்டு அவுணர்களைல்லோரும்மாயும்படித்திரிபுரங்களையெரித்தகயிலாசவாசராகிய சிவபெருமானின் திருவடிகளில் ஓங்கிய வேதவிதிப்படி பூசைசெய்கின்றவர்கள் தாய்வயிற்றில் தங்கிப்பிறக்கும் தூன்பத்தை நீங்குவார்கள். எ - று.

(ங.)

எண்ணரியவிடயங்களுடனேகூடியிடைவிடாதொழுகிடினும்பாவோனுங், கண்ணுதல்வானவனடியைமறவாராகிக்கருத்தினின்வைத்துறுங்காலங்கழிக்குமார்தர், மண்ணகநீள்வரைப்பின்வருபோகமெல்லாம்வைகற்றொறுநுகர்ந்துடலமாயமேலை, விண்ணகநாடதனிடைச் சென்றடையுங்காலைவிடயத்தானவருந்துயர்மீள்வரன்றே.

(இ - புரை.) எண்ணரிய விஷயங்களுடனேகூடி இடைவிடாமற் போகாதுபவஞ்செய்யினும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளை மறவாதவர்களாய்த் தங்களிருதயத்தில் அத்திருவடியைத் தியானித்துக்கொண்டு காலங்கழிக்குமார்தர்கள் எவர்களேயாயினும், இப்பெரியவுலகத்தில்வரும் போகங்களை யெல்லாம் நாடோறும் அனுபவித்து இவ்வுடலம்நீங்க, தேவலோகத்தில்செல்லுங்காலத்தில் முன் அனுபவித்த விஷயங்களால் நேரிடத்தக்க துயரங்களை அனுபவிக்கமாட்டார்கள். எ - று.

(ச.)

நீடுபெரும்போகதுகர்வேட்கையெல்லாநீத்ததரியாவொருவனிருவினையினீங்கி, வீடுபெறக்கருதியருந்தவங்கள்செய்துமேவெறுசமயத்தடைந்துமாவுதுண்டோ, கோடியருநெடுங்கயிலைமலையின்மன்னுங்கொழும்பவளமணிவரையினருணபாதத், தேடவிழும்லரின்வழிபடுவானாயினிரும்போகதுகர்துயர்வீடெய்துவானே.

(இ - புரை.) மிகுதியான போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசைகளீக்கவறியாத ஒருவன், நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினையில் நின்றுந் நீங்கி, மோகத்தை அடையவேண்டு மென்கிற எண்ணக்கொண்டு, அருமையாகிய தவங்கள்செய்தும், மற்றொருசமயத்திற் சென்றும், கிடைக்கும்ப

ஸன் வேறுமுண்டோ? சிகரங்களுயர்ந்த கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் செழுமையான பவளமலைபோன்ற பரமசிவத்தின் சிவந்ததிருவடிகளில் இதழ்கள் விரிந்த மலர்களால் வழிபடுவானாகில், இம்மை மறுமையின்பங்களை அனுபவித்து அதற்குமே பதவிசூரக்கெல்லா மேலாகிய மோகஷத்தை அடைவான். எ - று, அருணம் - செந்நிறம். (இ)

பிறையிடுகெடுகதைபிதழித்தொடையும்வானிற்பெருகிவருஞ்சுரநதியுமுடித்தவேணித், கறையணியுணிமிடற்றுமுகுட்செய்யகளிற்று ரிவையந்தணன்றாள்பணியுமாந்தர், மறைகளொருநான்குமவற்றங்கமாயமன்னுபுராணங்கள்படுனெட்டுநாடி, யறையவரிதாயடியரெளிதிற்றேருபழிவில்பெருஞ்சுவகதியையடைவார்தாமே.

(இ-புரை.) இளஞ்சந்திரனுடன்வாசனைதங்கிய கொன்றைப் பூமாலையையும் ஆகாயத்திற் பெருகிவருகின்ற கங்காநதியையு முடித்துவிளங்கும் சடாமருடமும் விஷந்தங்கிய காளகண்டமும் திரிநேத்திரமும் யானைத்தோற்போர்வை யுமுடையபரமசிவனது திருவடியைப் பணியுமாந்தர்கள், நான்குவேதங்களும் அவைகளுக்குரிய ஆறங்கங்களும் நிலைபெற்ற பதினெண்புராணங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து, சொல்வதற்கரியதாய் அடியவர்கள் எளிதில் உணரும்படியான அழிவில்லாத பெரியசிவகதியை அடைவார்கள். எ - று.

செய்யகளிற்று என்றது யானைகளுக்குக்கூறு மிலக்கணங்களமைந்த தென்பது கருத்து. பரமசிவத்தை அந்தணரொன்றது தேவோத்திருஷ்டத்தை நோக்கியென்க. (சு)

சொன்னவிவையெவற்றினுக்குமேலாகிச்சுருதிசிவாகமம்புகலுஞ்சோமவாரமன்னிவரும்பிரதோடந்தோறுஞ்செம்பொன்மலைச்சிலைவானவனையுலகங்களின்ற, கன்னியுடனாகமத்தின்வழிதப்பாதுசுடிமலரின்வழிபாடுபுரியுமேலோ, நின்னலெனும்பெருங்கடலின்கரைநின்றேறியிகபரத்தும்போகதுகர்ந்திடுவரன்றே.

(இ - புரை.) பரமசிவத்தைப் பூசிக்கும்படி இதுவரையிற்சொல்லியஅந்த பூசைகளெல்லாவற்றினு முயர்ந்ததாய், வேதங்களிலும் சைவாகமங்களிலுஞ்சொல்லப்படுகிற சோமவாரத்திற் பொருந்திவருகிற பிரதோஷத்தோறும்,மேருவை வில்லாகவுடைய பரமசிவத்தையும் கன்னியாகிய அம்பிகையானையும் ஆகமவிதிவற்றாமல் மணமலர்களால் ஆராதனைசெம்பும் பெரியோர்கள், துன்பமென்கின்ற பெரியசமுத்திரத்தின் கரையிவந்து இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அனுபவிப்பார்கள். எ - று. (எ)

இல்லறத்தின்கிழமைதனைப்பூணுமாந்தரியல்புடனில்லறக்கிழமைபூண்டமாந்தர்,தொல்லறத்தின்கொழுநருடன்வாழுமாதர்துணைவ

ர்தமையிழந்துதுயருழக்குமாதர், புல்லறத்தையொருவியர்ன்சோமவாரபூசனையேபுரிவரெளிற்புவனமீதி, னல்லலறுத்தன்னவருண்ணினைந்தவெல்லாமவர்நினைவின்படியேவந்தடையும்ன்றே.

(இ - புரா.) இல்வாழ்க்கையினுரிமையைப் பூணதவர்களும், கிரமமாக இல்வாழ்க்கையைப் பூண்டவர்களும், பழமையாகிய அந்த இல்வாழ்க்கையில் தத்தங்கணவருடன் வாழுமாதர்களும், கணவர்களுையிழந்து துயருதும் மாதர்களும், பொருந்திய அந்த இல்வாழ்க்கையைநீங்கிப் பரமசிவனது சோமவாரபூசனையே செய்வார்களானால், இவ்வுலகத்தினிடத்தில் துன்பங்கணிங்கி அவர்களின்மனதில் கருதியபொருள்களெல்லாம் நினைவின்படி அடையப்பெறுவர். ஏ - று.

“புல்லறத்தையொருவியர்ன்சோமவாரபூசனையே புரிவரெனின்” என்பதற்கு செய்தற்குரிய ஏனையதருமங்களைவிட்டேனும், இச்சோமவார வழிபாட்டினை அவசியம் செய்யவேண்டுமென வற்புறுத்திக் கூறுதலுமொன்று. (அ)

என்றுபலதருமமெடுத்திசைத்தேமீட்டுமிமயமலையாயன்மடப்பாவைகேள்வன், நென்றுபடுமொகமங்கடோறுமுண்மைச்சுருதிதொறும்புகன்றருளுஞ்சோமவாரத், தொன்றுபெருங்கதையனந்தமவற்றுண்மின்றொராளியிழைசீமந்தனியென்றுலகம்போற்றுங், குன்றனையபெருந்தவத்துக்கோதினிதிக்கொம்பனையானோற்றகதைகூறுவாமே.

(இ - புரா.) இத்தகைய பலவாகிய சிவதருமசரித்திரத்தைச் சொல்லி, மீட்டும் பார்வதிதேவியார் கணவராகிய பரமசிவம் பழமையும் உண்மையுமாகிய ஆகமங்களிலும் வேதங்களிலும் சொல்லியருளிய சோமவாரபூசையைக்குறித்த சரித்திரங்களனந்தமாகும் அவைகளுக்குள் மின்போலும் ஒள்ளிய ஆபரணங்களணிந்த சீமந்தனியென்று உலகம் விதந்துகூறும் மலைபோலும் தவத்தினையும் குற்றமற்ற நீதியினையுமுடைய ஒருமாத சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டித்த கதையினைச் சொல்லுவோமென்று கூறுவாராயினர். ஏ - று. மீட்டும் கூறுவாம் எனமுடிக்க. (கூ)

வேறு.

இளங்கதிர்நுழைகலாவிருள்கொள்பூம்பொழில்
வளங்கெழுமாரியவர்த்தநாட்டினான்
விளங்கொளிமணிமுடிமிலைந்தவேந்தர்கோ
எளந்தறிவருங்கலைக்காழியேயனான்.

(இ - புரா.) சூரியனது இளங்கதிரும் நுழைக்கூடாத இருள்குழந்தப் பூஞ்சோலைகளின் வளப்பங்கள்பொருந்திய ஆரியாவாத்த நாட்டையுடைய விளங்குகின்ற இரத்தினமகுடமணிந்த அரசர்களுக்கு அரசனாயிருப்பவனும், அனந்தறிவிதம்கரியு கல்வியுணர்ச்சியில் சமுத்திரத்தை யொத்தவனும். ஏ - று.

எண்டிசைமுழுவதுமெழுதுவண்புகழ்
மண்டலிகர்க்கெலாமகுடம்போல்பவன்
புண்டருகொழுநிணப்புலவுநிறுவேற்
நிண்டிறந்தித்திரவருமனென்பவே.

(இ - புரை.) அத்ததிக்குகளிலும் எழுதிய வளவிய புகழுள்ளவனும் அரசாளுக்கெல்லாம் மகுடம்போலிருப்பவனும் போர்முகத்தெதிர்க்கும் பகை வருடைய மாமிசத்தின்கொழுவிய நிணப்புலால்நாற்றம் நாளும் வேற்படையையுடையவனும், திண்ணிய வெற்றியையுடையவனுமான சித்திரவருமனென்னும்பெயருள்ள ஒரு அரசனிருந்தான். எ - று. என்ப எ அசைகள். புண் - மாமிசம். (கக)

ஆயவனெண்ணிலாமகங் களாற்றியுந்
தாயெனவுயிரெலாந்தழையப்போற்றியு
மீயுறுமுகிலெனவெறுக்கைமாமழை
தூயநன்மறையவர்சுமப்பல்கியும்.

(இ - புரை.) அந்த அரசன் அளவில்லாத யாகங்கள்செய்தும், தாயைப் போல உயிர்களெல்லாந் தழையும்படி ஆதரித்தும், ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் மேகம்போலப் பொன்மழையைப் பரிசுத்தர்களான பிராமணர்கள் சுமந்துகொண்டு போம்படி கொடுத்தும். எ - று. (கஉ)

மரகதவனாயெனவயங்குமாதவன்
குகாகழல்வணங்கியுங்குன்றவில்லிநாற்
புரமெரிகொளுவிடப்பொருதவன்கழ
விரவினும்பகலினுமலர்பெய்தேத்தியும்.

(இ - புரை.) மரகதமலைபோலும் விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை வணங்கியும், மேருவில்லிநாற்றிரிபுரத்திற்றிப்பற்றப் போரியற்றிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை இரவும் பகலும் பூவிட்டிழைஞ்சித் துதிசெய்தும். எ - று. (கஉ)

முழுவொலிபுகடன்முத்தவெண்குடை
நிழலிடையுலகெலாநெறியிற்காக்குநாட்
குழன்மொழிமுனைவியர்வயிற்றிற்கொல்சின
மழவிடையெனச்சிலமகப்பெற்றானரோ.

(இ-புரை) முழுவம்போல ஓசை பொருந்திய கடலினிடத் துண்டான முழந்தாளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக் குடை நிழலில் முறையாக உலகத்தைக் காக்கு நாளில், வேயங்குழல்போலும் இனிய வசனத்தையுடைய மனைவியர்களிடத்துக் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய இளமையான இடபம் என்று சொல்லத் தக்க சில புத்திராகளைப் பெற்றான். ஏ - று. (கச)

பெற்றபிணிஹைமகன்பெண்மகாரெமக்
குற்றிலொன்றினைந்தொன்றலாதன
நற்றவயிழைப்பவோர்மனைவிநாண்மலர்ப்
பொற்றொடியெனவொருதிருவைப்பூத்தனள்,

(இ-புரை) புத்திரர்களைப் பெற்றபின் அவ்வரசன் பெண் குழந்தைகள் நமக்குண்டாக வில்லையே யென்று கருதிப் பலதல நல்ல தவங்களைச் செய்ய; ஒரு மனைவியானவள் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் மகா லட்சுமியைப் போன்ற ஒரு புத்திரியைப் பெற்றாள். ஏ - று. (கரு)

(வேறு-)

தாமந்திகழ்தருமொய்ம்பொடுதழைசித்திரவருமன்
சீமந்தனியெனவேயருள்செல்விக்ககம கிழ்வா
னாமந்தனைமறைநீதியினன்னாநிடை நவிலா
வாமந்திகழுமையைத்தருமிமவானின்மகிழ்ந்தான்.

(இ-புரை.) வெற்றிமாலே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் புசங்களோடு தழைந்துள்ள சித்திர வருடமென்னு மரசன் தான் பெற்ற புத்திரிக்கு மனமகிழ்ச்சியுடன் வேத விதிப்படி நல்ல தினத்தில் சீமந்தனி யெனப்பேர்கூறி சவுந்தரியமுள்ள உமையவளைத் தனக்குப் புத்திரியாகப் பெற்ற மலையரையுள் போல மகிழ்ச்சி யடைந்தான். ஏ-று. (கக)

மதவெங்கனிவிறல்யானையமன்னன் றருமேவற்
குதவுந்தன துழையோர்களையுயர்சோதிட நூலின்
விதமொன்றியமறைவாணரையழையின்னெனவிடுப்பக்
கதமொன்றியகாலிற்கடிதேகிக்கொடுவரவே.

(இ-புரை.) மதமயக்கங் கொண்டிருக்கும் வெற்றிபொருந்திய யானைப் படையுடைய அவ்வரசன் தான் உத்தரவு செய்யும் வவலுக்குத் தடையில்லாமல் உதவுகின்றவர்களாகிய எவலாளிகளை நோக்கி, உயர்ந்த சோதிவந் து ஸ்திர வகைகளை யுணர்ந்த சாஸ்திரிகளை யழைத்துக் கொண்டு வாருங்கொன்று அனுப்ப; அவர்கள் சண்டமாருதம் போல அதி விரைவாகச் சென்று அழைத்துக் கொண்டு வர. ஏ - று. (கங)

கண்ணுற்றனனவரைப்பலகணிதத்துறைவல்லீர்
பெண்ணிற்கணியெனயானருள்பெண்ணின் றிறனெல்லா
மண்ணிற்கருதொண்ணுநிலைவருசோதிடவிதியா
லெண்ணித்துணிவுறுசுதமீடுகென்றிறைசொன்னான்.

(இ-புரை.) வந்த சோதிஷ சாஸ்திரிகளைப் பார்த்துப் பலவாகிய சோதிஷ சாஸ்திர முணர்ந்தவர்களை! பெண்களுக்கு ஆபரணம் டோல நான் பெற்ற இப் பெண்ணிற்குச் சாதகபலன்களை யெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் அறிதற்குரிய நிலைமையினை யுடைய சோதிஷ சாஸ்திர விதியால் ஆராய்ந்து, நிச்சயமான சாதக மெழுதுங்க ளென்று அவ்வரசன் சொன்னான். எ-று. (கஅ)

என்னமுனமொருவேதியனவடன் னிருவீனையு
முன்னநிலைபெறுசாதகமுற்றும்படியெழுதிப்
பொன்னார்களைகழன்மன்னவபுவிபாமகன்புணரு
மன்னாவிவைகேண்மோவெனவழுவா துரைசெய்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் ஒரு பிராமணன அந்தப் பெண்ணினுடைய இரு வினையையும் ஆராய்ந்து, நிலை பெற்ற சாதகமும் குறை வில்லாம லெழுதிப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டை யணிந்தவனும் பூ தேவியை மணந்தவனுமான மன்னவனே! இவை கேளென்று தவறாமற் சொன்னான். எ-று. (கக)

(வேறு.)

மணத்தினினுமையாண்மகப்பெறற்கதிதிவடி வினிலுயாதமயநதி
ருணத்தினிற்கமலைதற்பினிற்சனகிகொழுங்கலைக்கியன்மகளென்றப்
பணத்துறையுலகமுழுவதும்புகழும்படிபதினாயிரம்பருவந்
தணப்பிலளாகக்கொழுநனோற்றையுந்தராபதிநின்மகளென்றான்.

(இ-புரை) அரசனே! உம்முடைய புத்திரி கலியாணத்தில் உமையவ ளென்று சொல்லத் தக்கவள், புத்திரிகளைப் பெறுவதில் அதிதியென்று சொல்லத் தக்கவள், சுவந்தரியத்தில் உயர்ந்த தமயந்தி யென்று சொல்லத் தக்கவள், நற்குணத்தில் திருமக ளென்னத் தக்கவள், பதிவிரதா தநீமத்திற் சீதை யென்னத் தக்கவள், செழுமையுள்ள கலைகளுக்குச் சரஸ்வதி யென்று சொல்லத் தக்கவளென்று சொல்லி, ஆதிசேஷன் முடியில் பொருந்திய இவ்வுலக முழுவதும் புகழும்படி பதினாயிரவருஷந் கணவனை விட்டுப் பிரியாமல் வாழ்ந்துதொண் டிருப்பாள் என்று கூறினான். எ-று. (உ௦)

என்றவனுரைத்தசாதகப்பொருளினியல்பெலாங்கேட்டுளமகிழ்ந்து, பொன்றழைதிணிதோட்புரவலனவற்குப்பொருணனிசொடுத்த

னனிநுப்பி, பின்றையுமொருவனேழிரண்டாண்டிற்பிறைதுதன்மங்
கலமிழக்கும், வென்றிவேலிறைவவென்றலுநிருபன்வெய்துயிர்த்த
ணைமிசைவிழந்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அந்தப் பிராமணன் சொல்லின சாதகப் பொரு
ளினியல்பை யெல்லாம் கேட்டு மன மகிழ்ந்து, அழகு நிறைந்த திண்ணிய
தோளையுடைய அரசன் அவ் விப்பிரனுக்கு மிக்க பொருள் கொடுத்து, (சந்
தோஷத்துடன்) இருக்க; மற்றொரு பிராமணன் (சாதகம் பார்த்து) வெற்றி
பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய அரசனே! இந்தப் பெண்ணானவள் பதி
னன்காம் வருஷத்தில் மாங்கலிய மிழப்பா னென்று சொன்னான். அப்படிச்
சொல்லவே, அவ்வரசன் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டுசோகத்தினால் ஆசனத்
தின்மேல் விழுந்தான். எ-று. (உக)

பைவிரியரவமிழவெருவும்பான்மைபோலோரிருகன்னல்
வெய்துயிர்த்திருந்துகணிதரைப்போக்கிவிதவலியறிகுவமென்ன
செய்தவழுவடிவேற்புரவலனுளத்தினினைவுடனொழுகுமநாளின்
மைவிழிச்செவ்வாய்வெண்ணகையவட்குமங்கையம்பருவடிவந்ததுவே

(இ-புரை.) பகையவர் நினைந்தோய்ந்த வேலேந்திய அவ்வரசனானவன்
படத்தை விரித்த சர்ப்பம் இடி விழப் பயந்து சுருண்டு விழும் தன்மைபோல,
இரண்டு நாழிகை வரைக்கும் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்து, பின்பு ஒரு
வாறு தெளிந்து, சோசியர்களை அனுப்பிவிட்டு, ஊழ் வினையின் வன்மையை
அறிவோமென்று சிந்தித்திருக்கும் நாளில் மையணிந்த கண்களையும் சிவந்த வா
யினையும் வெண்மைநிறம்பொருந்திய தந்தங்களையு முடைய அந்தக் கண்ணிகை
க்கு அழகிய மங்கைப் பருவம் வந்தது. எ-று. (உஉ)

மங்கையம்பருவம்பருந லுமவளைவழிபடுசேடியர்க்குநிகித்
திங்கள்வாணுதனியேழிரண்டாண்டிற்பிறையிழந்திருக்குவையென்ன
வங்கவள்வெருவியாக்கியவர்க்கியாகியமுனிவரன்மனைவி
தங்கியசாலைசென்றவட்டொழுதுதன்னுறுதுயர்நிலைசொன்னாள்.

(இ-புரை.) மங்கைப் பருவம் நேர்ந்த மாத்திரத்தில் அவளைப் போற்றி
வரும் தோழிகள் வந்து, திங்கள்போலும் ஒளி தங்கிய நெற்றியினை யுடையவ
ளே! நீ பதினான்காம் வருடத்தில் மாங்கலியம் இழந்துவிடுவை யென்று சொ
ல்ல; (அதைக் கேட்டு) அவள் பயந்து, யாக்கியவர்க்க முனிவர் பத்தினியாகி
ய மயித்திரை யென்பவளிருக்கும், பன்ன சாலைக்குப்போய் அவ்வம்மை
யைத் தொழுது, தனக்கு நேரிட்டிருக்கிற துயர் நிலையைச் சொல்லுவா
ளாயினாள். எ-று. திரு என்பது ஈண்டு மாங்கலியத் திருவை. (உஉ)

அருந்ததியனையகற்புடையவ்னாயடியனே னுரைப்பதொன்றுள
தாம், பெருந்திருவிழப்பன்யானெனக்கணிதர்பிதாவுடனுரைத்தனர
தனும், திருந்தியநின்னைவந்தடைந்தனனித்தீவினைப்பிணியகற்றுதற்
கோர், மருந்தருள்கென்றென்றடிதொழுதிரப்பவரமயித்திரையுப்பின்
னுரைத்தாள்.

(இ - புரை.) அருந்ததியை யொத்த கற்பினையுடைய அம்மையே! அடி
யேன் விண்ணப்பித்துக்கொள்வதோர் வார்த்தையுண்டு; (அது என்னவெனில்)
நான் பதினாண்டுகாலவருஷத்தில் மாங்கலியம் இழப்பே நென்று சோதிவீரர்கள்
என் பிதாவுடன் சொன்னார்கள்; அதனால் கற்பினால் மேன்மை பெற்ற உன்னைச்
சரணென்றடைந்தேன்; இந்தத் தீவினையாகிய நோயை நீக்குவதற்கு ஒரு அவு
ஷதம் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பாதத்தை வணங்கி யிரப்பச் சிரேஷ்
டமுள்ளமயித்திரை யென்பவள் பின்பு சொல்லுகிறாள். எ-று. (உச)

புரிசுமுலணங்கேசோமவாரத்திற் புனிதரீளிதுடனாடிப்
பரிவுடனுணவுமுதலியதுதந்துமோனமாய்ப்பலித்திரையாகித்
தேரிமலர்கொணர்ந்துபரமனோடுமையைச்சிவாகமவிதிமுறைவழுவா
துரியபூசனைசெய்தருமறையவர்க்குமுவப்புடனன்னமுமளித்தே

(இ - புரை.) கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பெண்ணே! சோமவா
ரத்தில் புரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெறுப்பின்றி ஆகார
முத்லாணைகளைநீங்கி, மவுனமாய்ப் புரிதையாய் மலர்களை ஆய்ந்துகொண்டு
வந்து, பரமசிவனுடன் பார்வதிதேவியாராயும் சைவாகமவிதி தவறாமற்பூசை
செய்து, அரிய பிராமணர்களுக்குச் சந்தோஷத்துடன் அன்னமுங் கொடு
த்து. எ - று. பலித்திரம் - சுத்தம். (உரு)

இன்னணமரனையேத்திரீவழிபட்டசனையென்னுறுதுணையே
யுன்னுடையருளேவேண்டுவென்னென்னவுரைத்தால்விரதமுமுடித்தால்
மன்னியவிரதத்தரும்பெருநலத்தான்பாதுநின்கணவனுக்குரிய
தன்னுடைஞாலமல்லதுவேண்டுந்தராதலமளவிவ்வுளவரும்.

(இ - புரை.) இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனை ஆராதித்துத் துதிசெய்து,
ஈசனே! எனக்குற்ற துணையே! தேவரீருடைய திருவருளையே விரும்புகிறே
னென்று பிரார்த்தித்து, நல்லவிரதத்தையும் நிறைவேற்றினால், நிலைபெற்ற
அவ்விரத விசேடத்தால் மாதே! உன்னுடைய கணவனுக்குரிய தேசமேயல்
லாமலும் மற்றும் விரும்புந்தேசங்களும் அளவிறந்தன கிடைக்கும். எ - று.

விரதமுடித்தலாவது - உத்தியாபனஞ்செய்தல்.

(உச)

சந்தமுமலருமரிசனத் துடனேசாத்தினால்வளம்பலதழைக்குந்
நந்தலிற்றுபமளித்திடினுடலநறுங்கடி.கமமுமதல்லா
னந்தமிரீபமளிக்கினேருளவாமவியளித்திடினுணவுளதாம்
பைந்தொடிபாருவெள்ளிலையளிக்கிற்பதுமமாளிகைமயில்சேரும்.

(இ - புரை.) சேந்தனியே! மஞ்சளுடன் சந்தனமும் மலர்களும் சாத்
தினால் பலவளங்கள் உண்டாகும்; கெடுதலற்ற தூபங்கொடுத்தால் சரீரம்
நல்லவாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும்; இதுவுமன்றி குறைவுபடாத தீபங்
தொடுத்தால் அழகுண்டாகும்; அன்னம் நிவேதித்தால் ஆகாரம் உண்டாகும்;
பசியவளையணிந்த பெண்ணே! பாக்கும்வெற்றிலையும் நிவேதித்தால் பதுமாச
னியான திருமகள் நிவாசங்கிடைக்கும். ஏ - று.

அரிசனம் - மஞ்சள். ஏர் - அழகு.

(௨௭)

அஞ்செழுத்தோதினட்டமாயோகமடைந்திடுமாகுதிபண்ணி
னெஞ்சினினினை த்தகருமங்கள்யாவுதினை த்தவாறெளிதினிற்கூடும்[னா
வஞ்சிதுண்ணிடை யாயந்தணர்க்கடி.சின்மகிழ்வுடன்வழங்கின்மற்றத
லெஞ்சலிற்றகுதிக்கடவுளரெவருமிருங்கனியெய்துவாறிரீ

(இ - புரை.) பஞ்சாக்கூரஞ் செபித்தால் அஷ்டமாயோகஞ் சித்தியாம்;
சிவயாகஞ்செய்து பூர்ணகுதியமைத்தால் இஷ்டசித்திகள் எளிதிற்கைகூடும்;
பூங்கொடிபோல துண்ணிய இடையை உடையவளே! மகிழ்ச்சியுடன் அந்த
ணர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதனால்குறைவற்ற மேம்பாட்டினையுடைய
தேவர்களெல்லாரும் மிகுந்தகளிப்பையடைவார்களென்றுநீயறிவாயாக. ஏ-று

என்னுவைவழாமல்யான்மொழிந்தருளிடந்தவாறிளமதிக்கொழு
ந்து, மன்னுசெஞ்சுடிலவானவன்றன்னேமாதுடன்வழிபடத்துணிந்
தா, லுன்னுடையுளத்திற்கவலையுந்துயருமொழிந்திடுமுண்மையீதெ
ன்னாப், பன்னருஞ்சிறப்பிற்பார்ப்பனியுரைத்துப்பைந்தொடியேகென
ப்பணித்தாள்.

(இ - புரை.) என்மொழி தவறாமல் நான்சொல்லிய பிரகாரம் இனங்
திங்கட் கொழுந்துபொருந்திய செஞ்சுடையையுடைய பரமசிவனைப் பார்வதி
யாருடன் ஆராதனைசெய்யத் துணிந்தால், உன்னுடைய மன வியாதியும் துய
ரும் நீங்கிவிடும், இதுரிச்சயமென்று சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பிரா
மணஸ்திரியாகிய மயித்திரையென்பவள் சொல்லிப் பசியபொன்னாற்செய்த
வளையலணிந்த மாடே! நீ உன்னகத்திற்குச் செல்லென்று உத்தரவு செய்
தாள். ஏ - று.

(௨௯)

தொழுகுலத்தணங்குபுகன்றவைகேட்டுச்சோமவாரந்தொறுஞ் சிவனை, வழுவறவுமையோடாகமவிதியின்மடவரல்வழிபடுநாளி, னெழுமற்றிணிதோணஎன்றருகுமரனிந்திரசேனன்மாமதலை, முழுவலி பெறுசத்திராங்கதனென்போன்முருகனிர்கட்டழகுடையோன்.

(இ - புரை.) பிராமணகுல மயித்தினாயென்னும் மாது சொன்னவை களைக்கேட்டுச் சீமந்தனியென்பவள் சோமவாரந்தோறும் யாதொரு வழுவந் கலவாமல் ஆகமவிதிப்படிப்பார்வதிதேவியாருடன் பரமசிவனை ஆராதனைசெய் யுநாளில், எழுத்துணம்போலும் பலம் பொருந்திய தோள்களையுடைய நளசக்கிரவர்த்தியின் பெளத்திரனும் இந்திரசேனனுடைய புத்திரனுமான மிகுந்த பராக்கிரமம் பொருந்திய சுப்பிரமணியரைப்போல மிகுந்தசவுந்தரிய முள்ளசத்திராங்கதனென்பவன். எ - று.

(௩௦)

அன்னவன்றனக்குச்சித்திரவருமனரியமாதவத்தினினீன்ற தன்னுறுதலையவனிதையர்க்கணங்காய்த்தயங் குசீமந்தனியென்னுங் கன்னியைமகிழ்ந்துகொடுத்தலும்விதியிர்கடிமணமுடித்துநன்னலங்க ளின்னமுதாகச்சிற்றிதுநாணுகந்தங்கிருத்தனனிருந்திருநாளின்.

(இ - புரை.) அந் தன்மையுள்ள சத்திராங்கதனென்பவனுக்குச் சித்திர வருமனென்னும் அரசன் அரிய தவத்தினுற் பெற்ற தன்னுடைய புத்திரியும் மாதர்களுக்குட் டெய்வம்போல்பவளுமான சீமந்தனி யென்னுங் கன்னிகை யை மகிழ்ச்சியுடன் பாணிச்சிரஹணம் செய்விக்க; அவனும் விதியோடு மணந் து சிலநாள்கல்ல இன்பங்களை இனிய அமுதம்போல அனுபவித்துக்கொ ண்டிருந்தான்; அப்படி யிருக்கும் நாளில். எ - று.

(௩௧)

(வேறு.)

தருவெனவழங்குவண்கைச்சத்திராங்கதனுநண்பின்
மருவியதோழர்தாமுமணிநிறயாணர்நன்னீர்
பெருகியயமுனையாற்றிற்பெயர்தருதோணியீது
வெருவிவராகியன்னோறினர்விதியின்கொட்பால்.

(இ - புரை.) கறபுக விருகைப்போல வழங்கும் வளமையினை யுடைய சத்திராங்கதனும், அவன்தோழர்கள் சிலரும் நீலநிறம்பொருந்திய அழகிய நீர் பெருகுகின்ற யமுனையாற்றினிடத்தில் செல்லுகின்ற தோணியின்மேல் விதி வசத்தால் அச்சமுறுதவர்களாய் ஏறினார்கள். எ - று. யாணர் - அழகு. (௩௨)

நினாயெடுத்திதலானுஞ்செலவிடுகெடுப்பினாலும்
நினாநினாமாந்தர்தொக்குநெருங்குதலானுநீருள்

வினாவொடுதுவன்றிப்பாயும்வேகமிக்கிடுதலானுங்
கரைகடப்பரிதாயோடங்கவிழ்ந்ததுகவிழ்ந்தலோடும்.

(இ-புரை.) அலைகள் அதிகமாக வீசுவதினாலும் செல்லும்படி விடுகிற
விரைவினாலும் வரிசை வரிசையாக மனிதர் சேர்ந்து நெருங்கி யிருப்பதி
னாலும் நீரி னிடத்து விரைவுடன் பாயானது வேக மிருந்து தள்ளுதலி
னாலும் கரை கடப்ப தரிதாய் அவ்வோடம் கவிழ்ந்தது; அடபடி கவிழ்ந்த மா
த்திரத்தில், எ - று. கடுப்பு - விசை. (௩௩)

சந்திராங்கதனுந்தோழர் தாங்களும்புனலிழை
வெந்திறலிடங்கரநதத்தோழனாவிரூங்குவேந்தன்
முந்தைநல்வினையின்பான்மைமுனோத்தெழுவரகர்வாழு
மந்தமில்பிலத்துப்புக்கோரருநதிக்கனாயைச்சார்ந்தான்.

(இ-புரை.) (அந்தத் தோணியி லிருந்த) சந்திராங்கதனுந் தோழர்களும்
நீரில் முழுகிவிட; வெவ்விய வலியுள்ள முழலைகள் அந்தத் தோழரை விழுங்கி
விட்டன. சந்திராங்கதன்மாத் திரம் முற் செணனங்களிற்செய்த கருமம் முன
வந்துதவ நாகர்கள் வாடும் முடிவற்ற பிலத்துக்குட்போய் அவிடத்திருக்கும்
அரியநதிக் கரையைச் சார்ந்தான், எ-று. (௩௪)

நதியினிளடுகின்றநாகாதமகளிர்நோக்கி
யதிசயமெய்தியின்றுனோனாகொலென்றருதுசேர்ந்து
புதியவன்றன்னைத்தங்கடக்குகன்புரவுபூண்டு
வதிநருங்கோயிலாங்கண்வருகெனக்கொண்டிபுக்கார்.

(இ-புரை.) அந்த நதியில் விளையாடுகின்ற நாக கன்னியர்கள் வந்த அரசு
குமாரனைப் பார்த்து ஆச்சரியமுற்று, இவன் யாவனென்று அவனருகில் வந்
து உண்மை தெளிந்து, விருந்தினனாய் வந்தவனைத் தங்களரசனாகிய தக்க
ன் காவல் கொண்டு வாசமா யிருக்கிற அரண்மனையி னிடத்துக்கு வருவா யெ
ன்று அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். எ - று. (௩௫)

புக்கவரவீணவாபிற்புறத்தினினிறுவிப்போகித்
தக்ககன்றிருமுன்காளையடைந்தமைசாற்றலோடு
மக்கணத்தவனைநீவிரைழமின்களென்னமாதர்
மக்களிற்திலகவிண்டுவருகெனவேந்தர்வேந்தன்.

(இ-புரை.) போன மாதர்கள் அவனை வாயிலினிடத்து நிறுத்தித் தா
ங்கள்மாத் திரம் உள்ளேபோய்த் தக்ககன் சமுகத்தில் சந்திராங்கதன் வந்திரு
ப்பதைச் சொல்லவும், அத்தக்ககன் அப்பொழுதே அழையுங்களென்றுகூற,

அந்தமாதர்கள் சென்று மனிதர்களுக்குள் திலகம்போன்றவனே! வருவாயென்று கூட்டிக்கொண்டுபோகச் சென்ற அவ்வரசன், எ-று. இவ்வரசன் என்னும் எழுவாயை அடுத்தசெய்யுளில் கண்டான் என்பதனோடுமுடிக்க. (௩௬)

ஆயிரத்தபனர்தொக்காங்கவிரகதீர்சொரிவதேதம்ப்பப்
பாயொளிமவுவிதோறும்பருமணியிமைக்கவைகு
நாயகன் தன்னைநாகமடந்தையர்நடுவட்டோன்றிச்
சேயுயர்விசும்பிற் றீறவிற்பொவிதருதேவைக்கண்டான்.

(இ - புறா.) ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து விளங்குகின்ற கதிர்களைச் சொரிவதையொப்பாகப் பரவுகின்ற ஒளியையுடைய பருமகுடந்தோறும் பருத்தமாணிக்கம் பிரகாசிக்கும்படி வீற்றிராநின்ற தகைகன்னென்னும் நாகராசனாகிய தேவை அரமடந்தையர் கூட்டத்தினடுவில் தோன்றி மிகவும் உயர்ந்ததாகிய விண்ணுலகிலிருக்கும் இத்திரன்போலக் கண்டான். எ - று.()

கண்டடிதொழுதுநின்றகாலையக்காளாதன்னைத்
திண்டிறல்வேலினாய்நின்றேயமுங்குலனுமற்று
மொண்டிறற்றுகைதேருமுரைத்தியென்றுரைத்தலோடு
முண்டகமுகைபோற்செங்கைகூப்புபுமொழியலுற்றான்.

(இ - புறா.) அப்படிக்கண்டு தன்பாதத்தை வணங்கிநின்றபோது (தகைகரசன்) அந்த ராசகுமாரனைப்பார்த்துப் பலமும் வெற்றியுமுள்ள வேலாயுதத்தையுடையவனே! உன்னுடைய தேசமும் குலமும் வெற்றியையுடைய உன் பிதாவின்பெயரும் சொல்லென்று சொன்னவுடன் அரசன் தாமரையரும்புபோலக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று.

நெடுங்கடல்வளாகவைப்பினிடதநாடெனதுநாடு
கடுங்கலிக்கிலாய்வந்தமன்னவன்கருதலார்க
ளடங்கிடப்பொருதவைவேலாற்றலானதத்தின்மிக்கா
னடுங்கலின்மனத்துச்செங்கோளானெனவுளரோர்வேந்தன்.

(இ - புறா.) நெடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்தில் நிடத தேசமென்று சொல்லப்படுவது என்னுடைய தேசம்; கொடியதாகியபாபத்துக்குப் பகையாய் வந்த அரசனும், பகைவராயிருப்பவர்கள் அடங்கத் தக்கதாக யுத்தஞ்செய்துவென்ற கூர்மைதக்கிய வேலாயுதமேந்தும் பராக்கிரமமுள்ளவனும், தருமத்தில் மிகுந்தவனும், நெடுங்குதலில்லாத மனதையுடையவனுமாகிய நீதிசெலுத்துகின்ற நளனென்னும்பெயரையுடைய ஒரு ராசனுள்ளன். எ-று.

கொடையினினறிவின்மானக்குலத்தினிற்புகழினேரி
னடையலர்ச்செகுக்கும்வைவேலாற்றவிரேருவரெவ்வான்

ரெடையணிந்துடையதேவிதொழ்த்தருவடமீனென்ன
நடையறிபுலவோத்திரவில்தமயந்தியென்பாள்.

(இ - புரை.) அவ்வரசன் இன்னும் எத்தன்மை யுள்ளவனென்றால், ஈ
கையிலும் அறிவிலும் மானமுள்ள குலத்திலும் புகழிலும் அழகிலும் சத்தருக்
களைப் போர் செய்து கொல்லத் தக்க பராக்கிரமத்திலும் தனக்கு ஒருவருமொ
வ்வாதவன்; இவ்வரசன் மாலை சூட்டிய மனைவியானவள் எல்லாரும் வணங்க
த்தக்க அருந்ததி யென்று நன்னெறியறிந்த அறிஞர்கள் புகழ்ந்து சொல்லத்
தக்க தமயந்தியென்பவள். எ - று. (சு0)

அவடிருவயிற்றின்வந்தவரும்பெற்றப்புதல்வனாய்
திவன்பரிநிருபனிந்தரசேனன்மற்றெனதுதாதை
கவளமால்யானைச்சந்திராங்கதனெனும்பெயரினெனயான்
றவளவாண்முறுவற்சீமந்தனியைவேட்டுறையுநாளின்.

(இ - புரை.) அந்தத் சமயந்தியின் அழகிய கருப்பத்தினின்றும் உற்ப
வித்த நடனக் குதிரையையுடைய இந்திரசேனமகாராசன் என்னுடைய
பிதா ஆகுவர். (போர்முனையில்) பெரியயானையையொத்தவனாகிய சந்திராங்க
தனென்னும் பெயரையுடையான் வெண்மைநிறத் தங்கிய ஒளியுள்ள பற்க
ளையுடைய சீமந்தனியை விவாகஞ்செய்து கொண்டு வாழும்நாளில். எ - று.

தோழரும்யானும்வாவுதுணைபரிகடாவுமாபோ
லாழுறுவினையாலொன்றுமுணர்கிலாதோடமேறி
யாமுரீர்யமுனையாற்றுள்விடுதலுமம்பிதாழ்த்து
காமுறுகழையுத்தள்ளிக்கவிழ்த்ததுகவிழ்த்தவேலை.

(இ - புரை.) தோழர்களும் நானும் தாவுகின்ற குதிரைகளைச் செலுத்து
வதுபோலபழமையாகப்பொருந்திய வினையினால்ஒன்றும்யோசியாமல் தோணி
யிலேறி ஆழ்ந்தரீளையுடைய யமுனையாற்றுள் (அதிவினாவாகச் செல்லும்படி)
விடவும், அந்தத்தோணிதாழ்த்து வயிரம்பொருந்திய மூங்கிற்கோலையுமீறித்
கொண்டு கவிழ்த்தவிட்டது, அப்படி கவிழ்த்தபோது. எ - று. அம்பி-தோணி.

இறந்தனர்நண்பொல்லாம்யானினையெய்துமுழாற்
றுறந்துயிர்விடாதுவந்துதொழுதனென்றுகூற
அறந்தருசுந்தையானுமதிசயித்தரசேநீங்க
டிறந்தெரிந்தேத்துந்தேவன்யாரொன்றென்செம்மல்சொன்னான்.

(இ - புரை.) என்னுடைய தோழர்களுள்ளாரும் இறந்துபோனார்கள்.
யான் உம்மை அண்டியும் ஊழிருத்தலால் உயிர் துறந்து போகாமல் வந்து

தொழுதேனென்று சொல்லு; தருமசிந்தையுடைய நாகராஜனும் ஆச்சரியமுற்று,
அரசனே! நீங்கள் உண்மையறிந்து துதிசெய்யுங்கடவுள் யாவொன்றான்; அத்
ற்குப் மெருமையிற் சிறந்தவனுை சந்திராங்கதன் சொல்லுகின்றான். எ -று.

யாவனொருவனெவ்வுயிருமெல்லாவுலகங்களுமுடையான்
யாவனொருவன்கடவுளருக்கெல்லாமிறைமைபூண்டுள்ளான்
யாவனொருவன்றிரிபுரமுமெரியக்கனகச்சிலைகுனித்தான்
யாவனொருவன்விடநுகர்த்தானவனெயெங்கட்கிறையோனே.

(இ - புரை.) எல்லாவுயிரையும் எல்லாவுலகங்களையுமுடைய ஒருவர் எவ
ர், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவராயிருக்கும் ஒருவர் எவர், திரிபுரங்களும் எரியும்
படி பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த ஒருவர் எவர், விஷமுண்டவர் எவர்,
அவரோ யெங்களுக்குக் கடவுள். எ -று. (சசு)

என்றுமெவனிராசு தத்தினையனையீன்றுபடைப்பிப்பா
னென்றுமெவன்சாத்துவித்தினரியையீன்றுபுரப்பிப்பா
னென்றுமெவனோதாமதத்தினரனையீன்றுதுடைப்பிப்பா
னென்றுமவனேயெங்குலத்தையினைத்தானீழலளிக்ஞமால்.

(இ - புரை.) எந்நாளும் இராஜதருணத்திற் பிரம தேவனை உண்டாக்கி
இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கச் செய்விப்பார் எவர், எக்காலமும் சத்துவருண
த்தில் விஷ்ணுவையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கச் செய்கின்றவர் எவர், எக்காலமும் தா
மதருணத்தில் அரனையுண்டாக்கி உயிர்களைச் சங்கரிக்கச் செய்கின்றவர் எவர்,
அவரோ எக்காலமும் எங்களைத் தம்முடைய திருவடிநீழலில்வைத்துரக்ஷிப்பவர்.

வேறு.

ஆரணந்தனக்குமுன்னையாரணமாகிமன்னுங்
காரணங்களுக்குமுன்னேக்காரணமாகித்தோன்றும்
பூரணவொளிகட்கெல்லாம்பூரணவொளியாய்நின்று
நாரணனுணர்கிலாதநாதன்யாமுணருநாதன்.

(இ - புரை.) வேதங்களுக் கெல்லாம் முதல்வேதமாகியும், நிலைபெற்ற
காரணங்களுக்கு முதற்காரணமாகியும், தோற்றப்படும் பூரண வொளிகளுக்
கெல்லாம் பூரண வொளியாய் மிருந்து விளங்கும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்ப
டாத நாதனே நாங்கள் தியானஞ் செய்யும் நாதன். எ -று. (சசு)

வானமேமுதலாம்பூதவகைதொறுமுள்ளீடாகித்
தானருளுயிர்கட்கெல்லாஞ்சான்முமாயவந்தினெல்லா

மானபற்றொன்றுமின்றியரிதன்விஞ்சையாலே
யுனமிலுலகமெல்லாந்தன்வயத்தொழுகநின்றும்.

(இ - புரை.) ஆகாய முதலாகிய பஞ்சபூதங்கடோறும் உள்ளீடாகிய
ம், தாம் அருளப்பட்ட உயிர்கட்கெல்லாம் சாக்ஷியாகியும், அவைகளில் தமக்
கொரு பற்றுமில்லாமல் அருமையாகிய தமது முடிவிலா ஆற்றலினாலே கெடு
தலற்ற உலகமெல்லாம் தமது வசப்பட்டு நடக்க நின்றும். எ - று. (சஎ)

ஒருவனும்முதல்வனாகியுறுவரங்கொடுப்போனாகி
மருவுமுக்குணங்கணித்துமனத்திடைநினைத்தற்கொண்ணாத்
திருவருளுடையவுண்மைத்திகழொளியாயதெய்வம்
குருபரனருளினயாங்கள்வழிபடக்குழையுந்தேவே.

(இ-புரை.) ஒப்பும் உயர்வு மில்லாத ஒருவனும், எல்லாவற்றிற்குங் கா
ரணனாகியும், அன்பர்களுக்கு மிகுந்த வரங்கொடுப்பவனாகியும், பொருந்திய
முக்குணங்களையும் நீங்கி மனத்தினிடத்தில் நினைத்தற்கரிய திருவருளே யுடைய
உண்மையாய் விளங்குகின்ற சோதியாயுமிருக்குந் தெய்வமே, குருபரனருளி
னாலே நாங்கள் ஆராதனை செய்யத் திருவுளமிருக்குந் தெய்வமாம். எ-று. ()

நினைவரும்பாதகங்களைந்தையுநீக்கியின்பக்
களைகடனுளையப்பண்ணுங்கண்ணுதல்கருத்திலாது
தினையளவடியர்செய்தசிற்றியற்பூசையேனும்
பனையளவாகக்கொள்ளும்பரமனெம்பரமனாவான்.

(இ - புரை.) நினைத்தற்கரிய பஞ்சமா பாதங்களையும் அடியார்க்கு நீக்கி
ப் பேரின்பமாகிய கடலினிடத்துப் பொருந்தச் செய்யும் பரமசிவனும், அன்பி
ல்லாமல் தினையளவாக அடியார்கள் செய்வது சிறிய பூசையேயாயினும் பனை
யளவாகக் கொள்ளும் பரமனுமானவனே, எங்களுக்குக் கடவுளானவர். எ-று
களை-ஒலி. சிற்றியற் பூசையாவது-ஆகமவிதி தவறிச் செய்யும்பூசை.

கங்கையைமுடியிற்குடிக்கவுரியைப்பாகம்வதைத்துப்
பொங்கரவங்கடம்மைப்புரிசுழையணிந்துபாதச்
செங்கமலத்தையேதச்சிரத்தினினிருத்தித்தேவ
ரங்கைகள்சூப்பநின்றவவனெமையளிக்குந்தேவே.

(இ-புரை.) கங்கையைத் திருமுடியில் அணிந்து பார்வதியை யிடதுபாக
த்தில்வைத்து, விளங்குகின்ற சர்ப்பங்களை விரும்புங்குண்டல்லமாகத் திருச்செ
வியில் தரித்து, திருநீடித் தாமரைகளை வேதமுடியில் வைத்துத். தேவர்களை

ல்லாரும் அழகிய கைகளைக் குவித்துத்தொழவிருக்கும் தேவனே, எங்களை ரக்ஷி
க்குந்தேவனாம். ஏ - று. (௫௦)

அத்துவாவென்னுந் தூயவருமணித்தவிசினங்க
ணுத்தமழர்த்தியாகியுயர்குணங்கடந்துவைகு
ரித்தனையெமக்குநாதனீண்முடிவேந்தேயென்று
கொத்தலர்நறியபைந்தார்க்கோமகனுரைத்தலோடும்.

(இ - புரை.) ஆறத்துவாக்களாகிய பரிசுத்தமுள்ள அழகிய ஆசனத்தி
னிடத்தில் உத்தமமூர்த்தியாகி, உயர்ந்தகுணங்களைக்கடந்து வீற்றிராநின்ற நித்
தியனே எங்களுக்குக்கடவுள்; நீடியமகுடமுள்ள நாகராசனே! என்று கொத்
தாகியமலர்களாம் நொடுக்கப்பட்ட வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்
சொல்லவும். ஏ - று. ஆறத்துவாக்கள் - மந்திரம் பதம் வர்னம் புவனம் தத்து
வம் கலை. (௫௧)

சிறியனீயாயுமென்முன்சிவனதுதகுதியெல்லா
மறிவுறமொழிதலாலேயருங்கனியெய்துகின்றேன்
வெறிகமழ்தொடையாய்நின்பால்விளம்புவதொன்றுண்டென்ன
பொறிவரிப்பகுவாய்நாகர்புரவலன்புகலஹற்றான் [ப்

(இ - புரை.) வாசனைகமழ்கின்ற பூமாலையணிந்த ராசகுமாரனே! நீ சிறி
யவனாயிருந்தும் பரமசிவனுடைய பெருமைப்பாட்டினையெல்லாம் எனக்குச்
தெரியும்படிச் சொன்னமையால், மிகுந்தகளிப்பினையடைந்தேன்; ஆதலால்,
இனி யுள்ளிடத்தில் நான் சொல்லும்வார்த்தை யொன்றுண்டென்று பொ
றிகளையும் வரிகளையும் பிளந்த வாப்புகையுமுடைய நாகராசன் சொல்லு
கிறான். ஏ - று. (௫௨)

இவ்வுலகனைத்துஞ்செய்யவெரிமணிமயமதாசு
மவ்விமகன்றநாகமகளிருமரம்பையன்றா
துவ்விபுனல்கள்யாவுஞ்சுரனுமமுதமாகுந்
திவ்விபொருள்களெல்லாஞ்செழுந்தருவாகுமன்றே.

(இ - புரை.) இந்த வுலகமெல்லாம் செவ்விதாகிய தீநிறமுள்ள மாணி
க்கமயமாயிருக்கும், பொருமையகன்ற நாகமகளிரோ அரம்பா ஸ்திரீகளை
யொத்தவர்களாயிருக்கிறார்கள், உண்ணத்தக்க நீரெல்லாம் தேவருண்ணும்
அமிர்தமயமாயிருக்கின்றன, திவ்விபமான சோலைகளெல்லாம் கொழுமை
யுள்ள கற்பகச்சோலையாயிருக்கின்றன. ஏ - று. து - உணவு. (௫௩)

நரைதிராமருவாவெய்யநமன்றமர்நனுக்கல்செய்யா
ருகாநருகுரிசினீயிங்குறைசெளவுரைத்தலோடு.

தரைபுகழெந்தையையாவெனையன்றித்தநயரில்லான்
நிரைதரும்பவளவாயென்மனைவியுஞ்சிறியளென்றான்.

(இ - புரை.) மேன்மை பொருந்திய ராசகுமாரனே! இங்கிருப்பவர்களை நரையுந்திரையும்பொருந்தா, யமதூதர்களிவ்விடத்துக்கு வரார்கள், ஆதலால் நீ இவ்விடத்திலேதானே வாசமா யிருவென்று சொன்னவுடன் ஐயா! பூலோகத்தவரார் புகழப்பட்ட என் பிதாவானவர் என்னை யல்லது வேறே புத்திரரில்லாதவர் கடலிலுண்டாகும் பவளம்போன்ற செவ்வாயையுடைய என் மனைவியுஞ் சிறிய வயதையுடையவளென்று சொன்னான். ஏ-று. (௫ச)

அன்றியுமன்றோரம்பிகவிழயானுற்றுளாழ்ந்து
பொன்றினென்னவன்றேபொன்றிதல்பொருந்தினாரோ று
கன்றியகாலஞ்செய்தகற்பனையறிகிலேன்யான்
வென்றிவேளினைவவெம்முர்மேவுவன்விடுத்தியென்றான்.

(இ - புரை) இதுவுமல்லாமல் ஆற்றில் தோணிகவிழ; நான் அதில் அமிழ்ந்து இறந்தேனென்று அப்போதே அவர்களிறந்துபோனார்களோ? வெவ்வித காலஞ்செய்த கற்பனை இன்னதென்று நானறிகிலேன்; ஆதலால் வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய நாகராசனே! எங்களுக்கும் நான் போகிறேன், உத்தரவு கொடுவென்று ராசகுமாரன் சொன்னான். ஏ-று. (௫ரு)

ஈதவனுரைத்தலோடுஷீழந்தபேருவகைபொங்கக்
கோதறுகுணத்துநாகக்குரிசிலுமுழையர்க்குவி
மேதகுசுலன்களாடைமுதலியவெறுக்கைமற்றுங்
காதலிற்கொணர்திரொன்றுகாவலர்களித்துப்பின்னும்.

(இ-புரை.) அந்த ராசகுமாரன் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னபோது மிகுந்த சந்தோஷம் பொங்கக் குற்றமற்ற குணத்தையுடைய நாகராசன் ஏவலாளிகளை யழைத்து, மேன்மை பொருந்திய ஆபரணங்கள் வஸ்திரங்கள் முதலாகியவைகளும் பொன்னும் மற்றுமுள்ளவைகளும் ஆசையுடன் கொண்டு வாருங்களென்று (உத்தரவுசெய்து, அவர்களால்கொண்டுவரப்பட்ட அப்பொருள்களை யெல்லாம்) அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்துப் பின்னும் தருவான். ஏ-று.

வெறுக்கை - பொன்.

(௫சு)

தினாக்கடலேமுஞ்சூழ்ந்துசேண்முகடளக்குநேமி
வரைத்தலைதன்னையொல்லேமண்டலமிட்டிமிருந்
முரைப்பரிதாயவேசுத்தொருவயப்பரியைநங்கி
யிணைக்களிகருவைச்சாந்துமவேண்டுவெறுப்பநல்கா

(இ - புரை.) அலைகளையுடைய எழுகடலையும் ஒவ்வொன்றாகச் சூழ்ந்து, அண்டமுகட்டையளக்காரின்ற சக்கிரவாளகிரியின் சிகரத்தையும் அதிகவிரைவாக மண்டலமிட்டு வரும் சொல்லுதற்கரிய வேகத்தையுடையபலமுள்ள ஒரு குதிரையும் கொடுத்து, வாசனைதங்கிய கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பும் வெறுக்கும்படி கொடுத்து. எ - று. (௫௭)

அளித்தவைசுமப்பமற்றேரயிலெயிற்றரக்கன்றன்னை
விளித்துடன்விடுத்துப்பின்னும்வேறொருபுயங்கராசன்
களிப்புறுகுமரன்றன்னைக்காக்கெனப்பணித்தலோடுந்
துளித்தலைமுகிலன்னுந்தொழுதனன்வினாவிற்போகி.

(இ - புரை.) கொடுத்த இப்பொருளையெல்லாம் சுமந்து போவதற்காக கூர்மையான பற்களையுடைய ஒரு ராகுதனை அழைத்து, அவ்வரசனுடன் அனுப்பி, மேலும் வேறொரு நாகராசனை யழைத்துக் களிப்பையுடைய இந்த ராசகுமாரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போவென்று உத்தரவுசெய்தான். அப்படி உத்தரவுசெய்த வுடன் துளித்தலைச் செய்யும் மேகத்தையொத்த ராசகுமாரனும் நாகராசனை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவுடன் சென்று. எ-று. (௫௮)

குறையுனலதனுணுககுமரனுநிருதவ்ருணும்
புரையறுமனத்தராகிப்புரிவுகொண்டருகிற்போத
வினாபரியுகைத்துநீருள்வெய்யவனெழுதன்மானத்
தரைபுகழ்குரிசுநீருன்றியமுனையங்கரையைச்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) ஒலிக்கும் நீரையுடைய யமுனையாற்றினிடத்தில் நாக குமாரனும், அரக்கனும் சூற்றமில்லாத மனத்தையுடையவர்களாய்ப் பாதுகாத்துக்கொண்டு தன் அருகில்வர; விரைவுடன்செல்லுகின்ற குதிரையை செலுத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தில் சூரியன் உதயமாவது போல, உலகம் புகழ்கின்ற ராசகுமாரன் நீர்மேலெழுந்து அழகிய யமுனை ஆற்றம் கரையைச் சார்ந்தான். எ-று. நிருதன்-அரக்கன்-புரிவு-ஆசை. (௫௯)

பாதலந்தன்னின்வீழ்ந்துபடருழுவாதுவந்த
தாதலர்நறியமாலைத்தராபதிகுமரன்செய்கை
யோதினனிப்பாலன்னேனுற்றதற்குற்றருற்ற
திதுறுதுயரமெல்லார்தெளிவுறச்செப்பலுற்றேன்.

(இ - புரை.) பாதாளத்தில் வீழ்ந்து யாதொரு துன்பமுமடையாமல்வந்த மகரந்தத்துடன் மலர்கின்ற வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்செவ்வையை இதுவரையில் சொன்னேன். இனி அவன் ஆற்றில் வீழ்ந்ததற்காக

அவனுடைய சுற்றத்தார்பொருந்திய கொடிய துயரங்களை யெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (௬௦)

நெளிதிரையமுனையாற்றினீர்வினையாடல்செய்து
தளிதருபுயலின ல்குஞ்சந்திராங்கதனுமன்னு
னளிபெறுதோழன்மாருமப் பியிற்கவிழ்நதுரீரின்
விளிதருதன் மையெல்லாமா துலன்வினாவிற் கேட்டான்,

(இ - புரை.) நெளிகின்ற அலையையுடைய யமுனையாற்றினீரில் நீர் வினையாடலைச் செய்து, துளியைத் தருகின்ற மேகம்போலத் தானங் கொடுக்கத்தக்க சந்திராங்கதனும் அவனுடைய தயையைப்பொருந்திய தோழர்களும் தோணியுடன் கவிழ்ந்து, நீரில் இறந்துபோன தன்மை யெல்லாம் அவன் மாமனாகிய சித்திரவன்மன் அப்போதே கேள்விப் பட்டான். எ-று, தளி-துளி. மாதுலன்-மாமன். (௬௧)

கேட்டலுமெழுந்தியாற்றின்கிளர்கரைகுறுகிவந்து
வாட்டிற்றுகுரிசிலையென்மருகவோமருகவோவெவ்
நீட்டியதுயர மீக்கொண்டெடுத்தெடுத்தழைத்தல்கேளாக்
கோட்டமின்மனத் துமன்னன் குமரருமயங்கிவிழ்ந்தார்.

(இ - புரை.) கேள்விப்பட்டமாத் திரத்தில் எழுந்து அந்தநதியின் கரையில் வந்துசேர்ந்து, வாள்யுத்தஞ் செய்யத்தக்க வல்லமையையுடைய ராசனே! என்மருமகனே! என்மருமகனே! என்று நேரிட்ட துயரம் அகிமமாகக் கொண்டு பலவாறு அழைத்தலைக் கேட்டு, மாறுபடுதலில்லாத மனதையுடைய அவ்வரசன் புத்திரர்களு மயங்கிச்சோர்ந்தார்கள். எ-று. (௬௨)

மற்றவன்மனைவிமாருமனங்குழைந்தழுதுரைந்தார்
செற்றமில்லையன்னதெரிவைசீமந்தனிக்குஞ்
சொற்றனரவருங்கேட்டுச்சுடுதொழிலுருமுஃழப்
புற்றவழுங்குமாபோற்புரண்டனள்புலம்புகின்றாள்.

(இ - ள்.) அவனுடைய மனைவியர்களு மனமுருகி அழுது மெலிந்தார்கள்; குற்றமில்லாத திருமகனையொத்த சீமந்தனியென்னு மாதுக்குஞ்சொன்னார்கள்; அவள் அந்தச்சேதியைக்கேட்டுச் சுடுகின்ற செய்கையையுடைய இடிவீழ், புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பங்கள் வருந்துவதுபோலப் புரண்டு புரண்டு புலம்புவாளாயினாள். எ - று. (௬௩)

வேறு.

நீர்மலிந்தபண்ணிநிடத்தத்தார்மன்னவனே
தார்மலிந்தமாதபாதமியேனுயிர்த்துணையே

சீர்மலிந்தசொல்வாணர் தியகலிக்கோடைதெறுங்
கார்மலிந்தவண்கைக்களிமேகளிமேயோ.

(இ - ள்) நீர்நிறைந்த வயல்களையுடைய நிடததேசத்தி லிருப்பவர்க ளுக்கு அரசனே! பூமாலைநிறைந்த மார்பையுடையவனே! தமிழேனது உயிர்த் துணையே! சீர்பொருந்திய பாவலர்களுடைய கொடிய வறுமையாகிய கோடை யைக் கெடுக்கத்தக்கமேகம்போன்ற வளப்பந்தங்கிய கையையுடைய மதகஜ மே! மதகஜமே! எ - று. (கச)

புன்னைச்செழுங்காவிற் பூவணையின்யாமுயங்கு
முன்னைப்பெரும்போகமவேண்டாய்முனிந்துதா
னென்னைப்பிரிந்தாய்நீயென்றாலும்பான்மயியே
னுன்னைப்பிரிந்தாவிடிய்யேன்மற்றுய்யேனே.

(இ - ள்) செழும மதங்கிய புன்னைவனத்தில் மலர்மஞ்சமேல் நாமிருவரு ன்சேர்ந்தனுபவிக்கும் முன்போகத்தை விரும்பாமல் வெறுத்து, நீயென்னைப் பிரிந்துவிட்டாலும், நானுன்னைப்பிரிந்து தமிழளாயுயிர்பிழைத்தினான் பிழைத் தினான். எ - று. (கரு)

என்றென்றாற்றியிலங்கிழைதன்கைம்மலராற்
சுன்றொன்றுகொங்கைகுழையும்படிபுடைத்து
நின்றொன்றுஞ்சொல்லாணெருப்பிடைபுக்கியான்விழுந்து
பொன்றும்பொழுதன்றிப்போமோதுயரென்றான்.

(இ - ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு சொல்லிச்சொல்லியழுது செந்தா மரைமலர்போன்ற தன்கைகளால் மலையைபொத்த தனங்களுக்குழையும்படிமோ திக்கொண்டு, வேறொன்றும் பேசாமல் நான் நெருப்பில்விழுந்து இறந்தகா லத்திலல்லது இந்தத்துக்கந்திருமோ என்னான். எ - று. (கசு)

இங்கிவடானிவ்வண்ணையவிகல்வேந்தன்
பொங்குதுயர்மாதவராற்போக்கியுளந்தெளிந்து
திங்கடிருவாண்முகத்துச்சீமந்தனியுறையு
மங்குறொடுசென்னிமணிக்கோயில்வந்தடைந்தான்.

(இ - ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க; பல்முள்ளராசனானவன் தனக்குண்டான துயரத்தை முனிவர்களால் நீங்கப் பெற்றுத்தெளிந்து, சந்திரனையொத்த அழகினையும் ஒளியினையும் பொருந்திய முகத்தினையுடைய சீமந்தனியிருக்கும் மேகத்தையனாவுகின்ற சிகரத்தையு டைய ரத்தினங்கள்பதித்த மாளிகையிற் சேர்ந்தான். எ - று.

வேந்தன் தெளிந்து கோயிலடைந்தான் எனமுடிசு. (கௌ)

தாதையைக்கண்டுள்ளந்தளராவடிவீழ்ந்த
மாதினைத் தன்கையாரவாங்கியெடுத்தணைத்துப்
பூதலத்துயாவர்வினைமைப்புறங்கண்டார்
காதலித்துமாதேகவலாதொழிகென்றான்.

(இ - புரா.) வந்தபிதாவைக்கண்டு மனந்தளர்ந்து பாதத்தில் விழுந்த
புத்திரியைத் தன்கைகள் பொருந்தவாரி யெடுத்தணைத்து, மகளே! பூலோகத்
திலிருப்பவர்களில் வினையைக்கடந்தவர்களையாருமில்லை; (ஆதலால்) கணவனிடத்
திலிருப்பவ்வைத்துவருந்தாதேயென்றான். எ - று — கவலாதல் - வருந்துதல். ()

என்னுமுரையுமிகந்துபடருழ்ந்து
தன்னுளயர்ந்து கலைவன்றனையடைவான்
வன்னிபுகுவதன்றிவாமேனெனவரற்று
மின்னினுணுகிடையேவந்தன்விலக்கினான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு தந்தகப்பன் சொன்னசொல்லையுந் தவிர்த்துத்
தனக்குந் துன்பமடைந்து சோகங்கொண்டு கணவனிடத்திற் போய்ச்சேர
அக்கினிப் பிரவேசமாவதேயல்லாமல், இனி யுயிருடன் வாமேனென்று
சொல்லியழுகிற மின்னலைப்போலும் துண்ணிய இடையையுடையவளாகிய
தன்மகளை அக்கினிப்பிரவேசமாக வொட்டாமல் அவ்வரசன் விலக்கினான்.
எ - று. வன்னி - நெருப்பு. (சுக்)

தந்தைவிலக்கத்தளிரியலாள்சாவோரிதீச்
சிந்தைநலியுந்துயரஞ்சிறிதகற்றிப்
புந்ததெளியச்சிவனையேபூசைசெய்வே
னெந்தையறிவாயெனக்கயினியாயினான்.

(இ - புரா.) தன்பிதா தடுத்ததனால் மாந்தளிர்போன்ற சாயலையுடைய
சீமந்தனியானவள் சாதலையொழிந்து, மனம் வருந்தும்படியான துயரஞ் சிறிது
நீங்கப்பெற்று, ஏந்தையே! என்புந்தி தெளிவடையும்படி இனிப் பரமசிவனை
யேபூசைசெய்வேன், நீயறிவாயென்று சொல்லி வித்துவாயினான். எ - று.
கயினி - விதந்து. (எ0)

எண்ணுர்தொழுவாழிகலிந்திரசேனன்
றண்ணுர்புனல்வீழ்ந்துதன்மதலைமாய்ந்ததுவும்
பெண்ணுரணங்குகைமைபெற்றதுவுங்கேட்டரற்றிச்
கண்ணுரவலப்புனலாற்கடல்செய்தான்.

(இ - புரா.) பகைவரெல்லாம் வணங்கும்படி வாழ்கின்றபலமுள்ள
இந்திரசேனமகாராசன், தன்புத்திரன் குளிர்ச்சிபொருந்திய யமுனையாற்றில்

விழுந்து, இறந்ததும், மருகி கைம்பெண்ணைதுவங் கேள்விப்பட்டழுது,
கண்களிலிருந்துபெருகாநின்ற துக்கரீரினால் சமுத்திரமொன்றுண்டாக்கினான்.
எ - று. எனவே மிக்கதுரடைந்தானென்பது கருத்து.

சுற்றமுநந்ருயுந்துயர்க்கடலின்முழ்கினார்
மற்றுநிடதத்தாரெல்லாமனங்கவன்று
கொற்றவனையெங்கொளித்தாயென்றுட்குழைந்தழுதார்
பற்றலருங்கேட்டார்பழம்பகைதீர்ந்தோமென்றார்.

(இ - புரை.) உறவினரும் நல்லதாயும் துக்கசாகரத்தில் முழுகினார்கள்
இவர்களமன்றி, நிடததேசத்தாரெல்லாரும் மனக்கவலையுற்று, எங்களரசனே!
எங்கே யொளித்தாயோ என்று மனங்குழைந்து அழுதார்கள். பகைவர் இந்தச்
செய்தியைக்கேள்விப்பட்டுப்பழம்பகைதீர்ந்தோமென்றுகனித்தார்கள். எ - று.

காலமிஃதென்னக்கலிமாவுங்கைமாவும்

கோவியமராடிநளன்கோமகனைத்தேவியுடன்
ஞாலமெலாநொந்துநடுங்கச்சிறைவைத்தார்.

(இ - புரை.) (அப்படிக்கேள்விப்பட்டபகைவர்கள்இந்திரசேனனைவெல்
லுதற்கு) இதுதான் காலமென்று குதினாகளும் யானைகளும் வேலேந்தியபதா
திகளும் உடன்வரச்சென்று யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பிச்சூழ்ந்து போர்செய்து,
இந்திரசேனனை அவன் மனைவியுடன் கொண்டுபோய்த் தேசமெல்லாம் நொ
ந்து நடுங்கும்படிச் சிறையில்வைத்தார்கள். எ - று. (எஉ)

மல்குநிதியும்வளநாடுமாநகருஞ்
செல்வமுழுதுஞ்செறுநோகைக்கொண்டு
பல்பகல்வந்தாளுநாட்பாதலத்தைவிட்டெழுந்த
வில்கெழுதோண்மைந்தன்வினையம்விளம்புவாம்.

(இ - புரை.) நிறைந்தநிதிகளையும் வளப்பம்பொருந்திய நாட்டினையும்
பெருமை பொருந்திய நகரத்தையும் மற்றுமுள்ள செல்வமெல்லாவற்றையும்
பகைவர்களகைக்கொண்டு பலநாளாண்டுகொண்டிருக்கும்நாளில்,பாதாளத்தை
விட்டுவந்த விற்பொருந்திய புயத்தையுடைய சந்திராங்கதனுடைய செய்தியை
ச்சொல்லுகிறோம். எ - று. செறுநர் - பகைவர். (எச)

வேறு.

நன்னதிக்கரையின்வந்துநளன்றருமிந்திரசேன
னின்னருண்மதலைவாழாவியல்புடனேறுமேழல்வை

யன்னவன் மனைவியாயத்தவர்களோடனுதித்தானும்
பொன்னிருகரையுஞ்சிந்தும்பும்புனலாடவந்தான்.

(இ - புரை.) நனச்சக்கிரவர்த்தியின் பவுத்திரான சந்திராங்கன் நல்ல
யமுனைபாற்றங்கையில் வந்து தாவிச்செல்லும் குதிரையின்மேல் இயல்புட
'னேறும்போது, அவன் மனைவியாகிய சீமந்தனியானவள் தோழிக்கூட்டங்களு
டன்சென்று இருகரைகளிலும் பொன்னையொதுக்கும் யமுனையாற்றில் நீராட
வந்தான். எ -று.

(௭௫)

ஐயிருகாதஞ்சந்தத்தருங்கழகமழ்ச்செம்பொன்
மெய்யணிதிகழ்நொய்யவெண்ணிகின்மருங்கிற்சாத்தித்
துய்யவாரிருவர்காணத்துணைப்பரியேறியாடு
மையறுஞ்ஞமரங்கண்மெனமறுகுற்றுநின்றான்.

(இ - புரை.) (நீராடவந்தவன்) பத்துக்காதம்வளையில் அரியசந்தனவாச
னைபரிமளிக்கவும், சரீரத்தி லணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள்பிரகாசிக்கவும், துண்
ணியதாகிய வெள்ளைவஸ்திரம் இடையிலணிந்து, பரிசுத்தர்களானநாகராசனும்
இராக்கதனுமாகிய இருவரும் பார்க்கும்படி, வேகமாகச்செல்லும் குதிரையி
லேறிக்கொண்டு விளையாடுகின்ற குற்ற நீங்கிய அந்த ராசகுமாரனைக்கண்டு
மனங்கலங்குகின்றான். எ -று.

(௭௬)

மங்கலமிழந்துமெய்யின்மணவணிதுறந்துநின்ற
கொங்கலர்கோதைதன்னைக்குமரனுங்குறுகிநீராக்கித்
திங்கள்வாணுதனீயார்கொறிருமணம்புணர்ந்தான்யாவ
னிங்குநீகைமையானகாரணமென்கொலென்றான்.

(இ - புரை.) மாங்கலியத்தையும் அங்கத்திலணியும் மங்களத்துக்குரிய
ஆபரணங்களை யுமிழந்துநின்ற சீமந்தனியைச் சந்திராங்கதன் சென்றுகண்டு,
ஓ சத்திரவதனீ ரீயார்? உன்னைச்சிறப்புடன் விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் யா
வன், இப்போது நீகைம்பெண்ணுயிருக்குங் காரண மென்னவென்றான். எ -று.

கொங்கலர்கோதை என்றது சீமந்தனியைக்குரிக்கும் ஒரு பெயர். (௭௭)

அவனலீவவினவலோமெரிவையுநாணிநிற்பக்
கவலுறுமவடன்றோழியொருமகள் கழறுகின்ற
ளிவள்பிதாச்சித்திரவன்மனிநுநிலமுழுதுங்காக்குந்
தவலருங்கேள்விச்சந்திராங்கதனிவடலைவனாமால்.

(இ - புரை.) 'இவ்வாறு அவன் வினவவே சீமந்தனினாணத்துடன் விலகி
கிற்றலையுணர்ந்த கவலையடைந்திருக்கும் அவளுடைய தோழிகளுடொருத்திச்

சொல்லுகின்றான் ; (இராஜகுமாரனே) இவளுடைய தந்தை சித்திரவன்
மன், இவள் கணவனாவென்றால் பெருமைபொருந்திய பூமிமுழுமையுங்காங்
கும் கெடுதலற்ற நல்லகேள்வியையுடைய சந்திராங்கதனென்பவன். எ-று. (1)

கொடுவினை தூர்ப்பமற்றக்கோமகன் றானுமுன்னாட்
டொடுபுனல்யமுனையாற்றுட்டுஞ்சிடத் துயரமெய்தி
யுடுபதியிழந்துமாழ்குமுரோணியினொளியை நீத்து
வடுவகல்கற்பினங்கைமங்கலமிழந்துநின்றான்.

(இ - புரை.) இவள்கைம்பெண்ணுனதற்குக் காரணமென்னவெனில்,
இவள்வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாளிலொருநாள் கொடியவினையானது செலு
த்துதலினாலே ஆழ்ந்தபுனலையுடைய யமுனையாற்றில் இவள்கணவனாகிய அந்த
ராஜகுமாரன் இறந்துபோனதினால் குற்றமில்லாத சற்பினையுடைய இந்தமா
தானவன் துயரம் அடைந்து, சந்திரனையிழந்து விசனப்படுகின்ற ரோகணி
நகைத்திரம்போல வொளியிழந்து மங்கலமிழந்திருக்கின்றான். எ-று. (எக)

மங்கலமிழந்துசென்றவருடமுன்றாகுமையா
திங்களங்கண்ணிவெய்த்கிவனதுசோமவாரங்
கொங்கையங்கண்ணினோற்பாள்குளிர்புனலாடல்வேண்டி.
யிங்கெழிலாயமெல்லாஞ்சூழ்வரவெய்தினாளே.

(இ - புரை.) அரசகுமாரனே ! இம்மங்கை மாங்கலியமிழந்து மூன்று
வருஷமாயிற்று. அன்றுமுதல் இவள் சந்திரக்கண்ணியணிந்த பரமசிவனுக்
குரிய சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டிக்கின்றான் ; அதன்பொருட்டு ஸ்நானஞ்செ
ய்ப்பவிரும்பி, அழகுள்ள தோழியர் கூட்டஞ்சூழ இவ்விடத்தில் வந்தனன். எ-று.

அன்றியுமிவடன்கேள்வனநம்பெற்றறதைதன்னைக்
கன்றியதெவ்வர்ப்பறிக்கஞ்சிறைவைத்துநீதி
யொன்றியநாட்டையெல்லாமொருங்குடன்புரவாநின்றா
வென்றிவேற்குமரகேண்மோவென்றவன்விளம்புங்காலே.

(இ - புரை.) வெற்றிபொருந்திய கேலாயுத்தையுடைய அரசனே ! இது
வுபல்லாமல் இவள்கணவனுடைய தாதையைப் பகைகொண்ட சத்தருக்கள்
கொடிய சிறையில வைத்து நீதிபொருந்திய நாட்டையெல்லாம் ஒருங்காகக்
கைப்பற்றி அரசுசெய்கின்றார்கள். என்று அந்தத்தோழி சொன்னபோது. எ-று.

நானொடுநின்றநங்கைநாணிகத்தன்ருஞ்செம்பொற்
பூணணிமார்பனேநீபுதுமலர்ப்பழிச்சோர்க்குந்
துணியுஞ்சிலையுமில்லாததெடுகழுவ்மதனோவன்நிச்
சுணையாவிசுடிபித்தேவகுமரனோசெட்புகென்றான்.

(இ - புரை.) காணத்துடனின்ற சீமந்தனியானவன் பின்பு நாணம்விட்டுப் பிரகாசியாநின்ற செம்பொன்னுலாகிய ஆபரணங்களுணிந்த மாற்பையுடைய மன்னவனே! நீ புதியமலர்க்கணைகளைவக்குந் தூணிபுந் கருப்புவிவ்வு மின்றிவந்த வீரகண்டையணிந்த மன்மதனே? அல்லது மிகவுமுயர்ந்த தேவலோகத்தில் வாசஞ்செய்யுந் தேவகுமாரனே? சொல்லென்றான். எ - று. (அஉ)

என் மவண் மீட்டுமென்றனின்னலேமுதலவல்லா
மொன்றறப்புக்கலக்கேட்டாயெனையுநீயுணர்ந்திகொல்லோ
கன்றியமனத்தேனின்னைக்கனவிடைக்கண்டேன்போலு
நின்றநீயாவனின்னெநிகழ்த்துதிசுவாதென்றான்.

(இ - புரை.) அவளிவ்வாறு சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான். எனக்குநேரிட்ட துன்பங்கள் முதலானவைகளையெல்லாம்ஒன்றும் வழுவாமற்கேட்டனை, நீயென்னை அறிவையோ? வருந்திய மனதையுடைய நான் உன்னைக் கனவிற்கண்டவளா யிருக்கின்றேன் ; இங்குநின்ற நீயாவன் ; ஒளிக்காமலிப் பொழுதே சொல்லவேண்டுமென்றான். எ - று. (அஉ)

மற்றவனுரைத்தான்யானோர்மானிடனல்லனெண்ணிற்
செற்றமில்லாத குணத்தையுடைய மாதே! நான்மனிதர்களுக்குள் ஒருவனல்லன் ; எண்ணிப்பார்க்கில் சித்திகளைப்பெற்ற தேவரினொருவன் ; பழுதில்லாத உலகங்களெங்கும் அதிவிரைவாகச் சென்றுவரக் கற்றவன் ; என்று சொல்லி அவளுடைய செங்காந்தள்போன்ற கரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு. எ - று.

(இ - புரை.) அவளிவ்வாறு வினாவ சந்திராங்கதன் சொல்லுகிறான் ; குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய மாதே! நான்மனிதர்களுக்குள் ஒருவனல்லன் ; எண்ணிப்பார்க்கில் சித்திகளைப்பெற்ற தேவரினொருவன் ; பழுதில்லாத உலகங்களெங்கும் அதிவிரைவாகச் சென்றுவரக் கற்றவன் ; என்று சொல்லி அவளுடைய செங்காந்தள்போன்ற கரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு. எ - று.

அருகுறவழைப்பமாதரையுறவெய்திப்பின்னும்
ப்ருகுவார்போலநோக்கிப்பணைமுலைபுகங்கொள்ள
வெருவினாரிற்பமன்னன்மின்னிடைச்செவியின்மெலவென்
றொருமொழியுறுதியாகவுவப்புடனுரைப்பதானான்

(இ - புரை.) (அவ்வரசகுமாரன்) சமீபத்தில் வரும்படி அழைக்க ; (அதைக்கண்ட) தோழிமார்கள் சந்தேகமுற்றுப்பின்னும் (அவ்வரசனை)விடாது பார்த்துப் பருத்ததனங்கள் புனகத்தையடைவதுமன்றிப் பயமுடைந்துநிற்க ; சந்திராங்கதன் சீமந்தனியின்காநில் சந்தோஷத்துடன் மெதுவாக ஒருவார்த்தையுறுதியுடன் செல்லலானான். எ - று. (அரு)

உன்னுறுதுணைவன்வேறேருருவகத்தினுள்ளர்நி மாதே
யன்னவன்றனக்குயானுமாருயிர்த்தோழனைந்த
மன்னனுமிரண்டுநாளில்வந்துனதவலரீக்கு
மின்னதுபுகல்வான்வந்தேனென்றனநெழிலின்மிக்கர்ன்.

(இ - புறா.) மாதே! உன்கணவன் வேறேருருவகத்திலிருக்கிறான்; அவனுக்கு நான் உயிர்போன்ற சினேகன், அந்தமன்னனு மிரண்டுநாளாயில்வந்து உனது அக்கத்தை நீக்குவான்: இந்தச்சேதி புனக்குச்சொல்லவே யான்வந்தேனென்று அழகில்மிருந்த சந்திராங்கதன் சொன்னான். எ - று. (அசு)

நெஞ்சினி னவலரீத்திரெற்றியங்குண்ணாணை
வஞ்சிது ண்ணிடையாயுன்னேன்வருவதேதிண்ணமாகுந்
தஞ்சுமென்றிதனை யூர்க்குஞ்சாறறலையென்றுசாற்றிப்
பஞ்சின்மெல்லடியினுட்குமீட்டிதுபகரலுற்றான்.

(இ - புறா.) வஞ்சிக்கொடிபோலும் ண்ணிய இடையை யுடையவனே! உன்மனதிலிருக்குந் துன்பத்தைநீங்குவை, நெற்றிக்கண்ணரான பரமசிவ ணுணைப்படி அவன்வருவது நிச்சயமாம்; என்சொன்ன வார்த்தையை எளிதாகக்கருதி யாருடனுஞ்சொல்லாதே, என்று சொல்லி, செம்பஞ்சினுமெல்லியபாதத்தையுடைய சீமந்தனரிக்கு மறுபடியுமிந்தவார்த்தைசொல்லுகின்றான். எ - று.

தெரிவைநிங்கொழுநற்குற்றதிறனெலாந்தெரியச்சொன்னேன்
பரிவுறுமெனதுதா தைதாயர்தம்பரிவுரீக்க
விறை விறினைனதுதேயத்தேருவனென்றுவேகக
குரகதந்தூண்டுவைவேருகிரிசுங்கடிதிற்போனான்.

(இ - புறா.) மாதே! உன்கணவனுக்குப் பொருந்திய செய்கையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன்; இனி என்னிடத்தில்விருப்பம்வைத்திருக்கும் எந்தாய்தந்தையருடைய வருத்தத்தைநீக்க, வினாவாக எந்தேசத்துக்குச் செல்லுகிறேனென்றுசொல்லி, கூர்மைசங்கிய வேலாயுதத்தையுடைய சந்திராங்கதனைவன் வேகமாகச்செல்லும் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு துரிதமாகப்போனான். எ - று. குரகதம் - குதிரை. (அஅ)

சேயொளிக்ருகில்போய்பின்னர் த்திருவினல்லாண்
மாயமோவன்றிரெஞ்சின்மயக்கமோகனவுகொல்லோ
போயவனுரைத்தவெல்லம்பொய்கொலோமெய்கொலோவென்
றாயனமுதுதேம்பியவல்லங்கொண்டிணையசொன்னான்.

(இ - புறா.) செவ்வியதான ஒளியையுடைய சித்திராங்கதன் போய்விட்டபின்பு திருமகளினுஞ்சிறந்த அழகுள்ள சீமந்தனியானவன் இப்போதுபோன

இந்தத் தேவருமாரன் சொன்னவெல்லாம் மாய்கையோ? அல்லது நம்முடைய மனதிலிருக்கு மயக்கத்தானோ? அல்லது சொப்பனமோ? பொய்யோ? அல்லது மெய்யோ? என்று அழுது தேம்பித்துன்பங்கொண்டு இந்தவார்த்தைசொன்னான், எ - று. (௮௯)

வேறு.

என்னுசிந்தனையென்கண்வன்பான்
மன்னுவதல்ல துமற்றொருவன்மேற்
துன்னுவதன்றுவினைந்தமைசொல்லி
ன்னன்னவனையெனையாளுநலத்தோன்.

(இ - புரா.) என்மனமானது என்கணவனிடத்திற் பொருந்துமே யல்லது மற்றொருவனிடத்திற் பொருந்துவதன்று; (ஆதலாவிடப்போது) என்னிடம் நடந்ததை ஆலோசிக்குமிடத்தில் இங்குவந்துபோன மகாபுருஷனே என்னையாளத்தக்க தன்மையையுடைய வன்கணவனையாகும், எ - று. (௯௦)

யாக்கியவர்க்கர்தமில்லுறைநல்லாள்
வாக்கியநம்பிமழுப்படைவள்ள
லாக்கினையாலவனுக்கருள்பூசைப்,
பாக்கியம்வந்துபலித்தது கொல்லோ

(இ - புரா.) யாக்கியவர்க்க ரென்னு முனிவருடைய பத்தினியாகிய மயித் திசைசொல்லிய வார்த்தையைநம்பி, மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனது ஆக்கினையாகிய சைவாகமவிதிப்படி அவனுக்குச்செய்த பூசையின்பாக்கியம்நம்பக்குவந்து பலித்ததுவோ? எ - று. கொல்-ஐயப்பொருளது. (௯௧)

அன்றியுமுன்னமொரந்தணனெந்தைக்

குன்றிருவோர்பதினாயிரகால

மன்றல்செய்தோனுடன்வாழ்குவனென்ற

— நன்றது சொன்னென்றிணையதேயோ.

(இ - புரா.) இதுவுமல்லாமல் முன்னமொருபிராமணன்உன்குமாரந்தி பதினாயிரவருஷம் கணவனுடன் வாழ்வானென்று எளிதாவுடன் சொன்ன நன்மையறிந்த சொல்லின் முறைமைபொருந்தியதோ? எ - று. (௯௨)

நிரந்தரநற்சொன்னித்தருமுண்டா

நரந்தரநறுங்குழனையகிபாகன்

வரந்தருபூசைமகிழ்த்தென்மலர்மீன்தி

தரந்தைதென்பணையாரநிகற்பார்.

(இ - புறா.) எப்போதும் நல்லவாக்கியங்களாகிய சகுனங்களுமுண்டா கின்றன. ஏலவாரகுழலியரான தேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன் அனுகிரகஞ் செய்யத்தக்கதாகிய எமது பூசைக்கு மகிழ்ந்துஎம்மை வாழ்வித் துத் துன்பங்கெடுப்பதை யாரறியவல்லவர்கள், எ - று. (க௭)

பாவியனே துபகுத்தறிவேனென்
ஞவியனா டையுமிவனென்றென்
ரோவியமாசுற லொத்தவன்வைகிக்
காவியினேர் தருகண்கள்கலுழந்தான் -

(இ - புறா.) பாவியாகிய நான் ஏது பகுத்தறியக்கூடுவேன், என்னுயிர் போன்ற கணவன் எந்நான் இங்குவந்து சேர்வானெவென்று, அழகுற்ற சித்திரமொத்தவன் தனித்திருந்து நீலோற்பலம்போன்ற கண்களில் நீர்சோரும் படி வுருத்தியிருந்தான். எ - று. (க௮)

இருந்துபுலம்புமிளங்கிளிதன்னை
வருந்தல்வருந்தன்மடக்கொடியென்றே
பொருந்தியதோழியர்பூம்புனலாட்ட
அருந்ததிகேசரியிலடைந்தனளிப்பான்.

(இ - புறா.) இப்படிப் புலம்பாநின்ற இளங்கிளிபோல்பவளைத் தோழி யர்கள் தாயே! வருந்தாதே வருந்தாதேயென்று தேறுதல்சொல்லி ஸ்நாநஞ் செய்விக்க; அருந்ததியையொத்த கம்புள்ள சீமந்தனியென்பவள் தன்மாளிகை யிற்போய்ச் சேர்ந்தான். அதற்குமேல் கடந்ததென்னவெனில், எ - று. (க௯)

போரணிமாமிசைபோகியவேலோ
னீரணிசூழ்நிடதத்திருநாட்டிற்
ரோரணநீடியதொன்னகர்முன்னர்க்
காரணிசோலைகளிப்பொடடைந்தான்.

(இ - புறா.) போர்க்கோலமணிந்த குதிரையின்மேற் சென்ற வேலேந் திய ராஜகுமாரன் நீர்வளமிருந்த அழகியுநிடதநாட்டில் தோரணங்கள் ஒங்கிய யழமையாகிய நகரத்துக்கு முன்னிருக்கும் மேகமண்டலமளர்விய சோலையி னிடத்தில் களிப்புடன் சேர்ந்தான். எ - று, (க௯)

சேண்வழிவந்திடுசெல்லலகற்றிப்
பூண்மலிகின்றபொலந்திருமார்பு
னாண்மருவூகிசிலைநாகருமாரன்
வாண்முகனோக்கியோர்மாற்றமுரைத்தான்.

(இ - புரா.) அதிதாரம் வழிநடந்த வறுத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு ஆபரணங்கள் நிறைந்துள்ள பொன்னிறந்தங்கிய அழகியமார்பையுடைய அந்தராஜகுமாரன், நாணிபூட்டத்தக்க வில்லிணப்பெற்ற நாககுமாரனுடைய ஒள்ளிய முகத்தைப்பார்த்து ஒருவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (க௭)

பாதலமேவிய தும்பணிநாதன்
மேதகுமெய்வாநல்கிய தும்மிப்
பூதலமுற்ற துமின்றுபொருந்தார்க்
கோதுதிபின்னருமோதுவதுண்டால்.

(இ - புரா.) யமுனையாற்றில்வீழ்ந்த நான் பாதாளலோகத்திற் சென்றதையும், அங்கிருக்கும் நாகராஜன் எனக்கு மேன்மையுற்ற நல்லவரங்களைக் கொடுத்ததையும், அந்த வரம்பெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்ததையும் இப்போது நீபோய்நம்முடைய பகைவருக்குச் சொல்லுவாய். இதுவுமல்லாமல் இன்னமுஞ் சொல்வதுண்டு, அதென்னவெனில். எ - று. (க௮)

எண்ணுறுதாதையிருஞ்சிறையோடெங்
கண்ணகளுடனுகாலம்விடாரேன்
மண்ணுலகாளுமதிப்பையொழித்தே
விண்ணுலகாளவிடுக்குவனென்பாய்.

(இ - புரா.) யாவரு மதிக்கத்தக்க என்பிதாவின் சிறையையும் எமது இடமகன்ற தேசத்தையும் இப்போது விடாராகில், மண்ணுலகத்தையாளும் படி அவர்க்குள்ள எண்ணத்தையொழித்து, விண்ணுலகத்தை யாளும்படி அனுப்புவேனென்றுஞ் சொல்லுவாய். எ - று. (க௯)

என்றவனேவலியைந்தன்னேகிக்
குன்றெனநீடியகோபுரமுதூர்ச்
சென்றுபுகுந்தடுசேரலர்தம்பாற்
கன்றியநெஞ்சொடுகட்டுரைசெய்வான்.

(இ - புரா.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லிய ராசகுமாரனேவனுக்கு நாககுமாரன் சம்மதித்தவனுகிச்சென்று, மலைபோலுயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய பழமையாகிய நகரத்திற்சேர்ந்து, கொல்லுகின்ற பகைமன்னரைக்கண்டு கோபங்கொண்டமனதுடன் உறுதியானவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. ()

இந்திரசேனனெ னும்புகழ்மன்னன்
மைந்தனநெத்திநல்வாகுவலத்தான்
றந்திரமேவியதக்ககனல்க
அந்தமிலாதவரங்கொடடைந்தான்.

(இ - புறா.) இந்திரசேனனென்னும் பெயர்பெற்ற புகழுள்ள மன்னவனுடைய புத்திரனும், சத்துருக்களைப் போர்முகத்திற் கொல்லும்படியான புசுபலத்தையுடையவனும், நாகப்படைகளையுடைய தகைகென்னும் நாகராசன் கொடுக்க அளவில்லாத வரங்கள் பெற்றுக்கொண்டவனுமான சந்திராங்கதன வந்திருக்கின்றான். எ - று. தந்திரம் - சைந்தியம். (க0க)

ஆதவினாலவனோடமராடல்
பேதைமையென்றறிவீர்பிழைசெய்தீர்
தாதையும்விட்டுயர்தண்ணடையும்விட்
டேதமுறாவகையேகுமினென்றான்.

(இ - புறா.) ஆகையா லவனுடன் போர்செய்குதல் உங்களுக்கு அறிவில்லாமை யென்றறியுங்கள்; நீங்களோ மிகுந்த குற்றஞ்செய்திருக்கிறீர்கள்; ஆகிலுமிப்போது நீங்கள் க்ஷேமமடையவேண்டுமென்கிற எண்ணமிருந்தால், அவன் தகப்பன் சிறையைநீக்கி, அவன்தேசத்தையும் விட்டு, நீங்கள் யாது குறையுமில்லாமல் போய்விடுங்களு என்று சொன்னான். எ - று.

தண்ணடை - நாடு.

(க0உ)

இத்திறநாககுமாரனியம்ப
மத்தகயானைமறப்படைபன்னர்
அத்தகைவேந்தனருஞ்சிறைநீக்கித்
தத்தமரும்பதிபோயினர்சாரந்தார்.

(இ - புறா.) இப்படியாக நாககுமாரன் சொல்ல; மத்தகத்தையுடைய யானைமுதலாகிய வீரத்தன்மையுள்ள நால்வகைப் படையோடுங்கூடிய அந்த மன்னவர்கள் மேன்மைபொருந்திய இந்திரசேனைச் சிறைவிடுத்துத் தங்கள் தங்கள் நகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

“யானையுடைய படைகாண்டல் முன்னினிதே” என்பதனால் யானையைக் கூறினார். அத்தகை என்பதில் அகரம் உயர்த்தற்கண்வந்தது. (க0௩)

வேறு.

மேவலாளர்போயபின்னர்வேந்தன்மாமகன் வர
வேவலாளர்கூறக்கேட்டுளின்பமுற்றமைச்சரைக்
கூவியொல்லையென்மகற்கொணர்மினீன்டெனுவவர்
பூவர்சோலையுட்புதுபுண்ணியற்கொடுவந்தார்.

(இ - புறா.) பகைமன்னர் போய்விட்டபின்பு இந்திரசேனனென்னும் அரசன் தன் மகன்வந்திருப்பதை யேவலாளர் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து மந்திரிகளை அழைத்து, என்புத்திரனை விரைவினில் இவ்விடத்துக்கு

அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்ல; அந்த மந்திரிகள் மலர்களை யுடைய சோலையினிடத்துக்குப் போய்ப் புண்ணியனாகிய அந்தக்குமாரனை அழைத்துவந்தார்கள். எ - று. (௧௦௪)

வந்துதந்தைதாளின் வீழ்தன்மைந்தனைப்பொன்மார்புறத் தந்தையும்பரிந்துதன் றடக்கையாலணைத்திடா எந்தைதண்புனறகுள்வீழ்ந்திறந்தநீபிழைத்ததென் முன்மையோர்கள்செய்தவழுடித்தநன்மையாலென்றான்.

(இ - புரா.) புத்திரன்வந்து தகப்பனாகிய இந்திரசேனன் பாதத்தில் வணங்கினவுடன் அவனை பெடுத்துத் தனமார்பிற்பொருந்த நீண்டகைகளினால் அணைத்துக்கொண்டு, என்னைய்? என் பெரியோர்கள் செய்தற்குரிய தவந் செய்துமுடித்த நன்மையால் குளிர்ச்சியுள்ள ஆற்றில்விழுந்து இறந்த நீபிழைத் தது என்றான். எ - று. (௧௦௫)

என்பதாயநன்கினிதியம்படைநதனும்மெழுந் தன்புகூருமன்னைதன்னடிவணங்கவண்ணையுந் துன்பவாரிவிட்டகன்றுசூழ்கரைக்கடந்ததோர் இன்பவாரியூடுபுக்கொழாதுமுழ்கினாளோ.

(இ - புரா.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லுவதாகிய நல்லவார்த்தைகளை யினி தாகத் தகப்பன்சொல்ல; (அதன்பின்பு) புத்திரனானவன் அன்புமிசூந்த தன் தாயினுடைய பாதத்தையவணங்க; அந்தத் தாயும் துக்கசமுத்திரத்தை விட்டு நீங்கி சூழ்ந்த கரைகடந்ததாகிய பெரிய இன்பசமுத்திரத்தில் புகுந்து, எழாத வண்ண முழுகினள். எ - று. (௧௦௬)

ஏனைநற்கிளைஞருமிரும்பதிபுண்மாரந்தரும் போனவாவிபெற்றுடையர்போன்மகிழ்வுகூர்ந்தபின் மானமன்னன்மைந்தவுற்றவாறெலாங்கினத்தெனத் தேனெய்மாறிபெய்வதென்னச்சம்மல்யசீவுஞ்செப்பவே.

(இ - புரா.) இவர்களுமல்லாமல் மற்றைச்சுற்றத்தாரும் பெருமைபொரு ந்திய நகரத்தாரும் தாங்கள் முன்பிழந்த உயிரைப் பின்னும் பெற்றவர்கள்போல் மகிழ்ச்சியடைந்தபின்பு, பெருமைபெற்ற அரசுபுத்திரனைப்பார்த்து, மைந்த னே! நீ நதியில்விழுந்தபின்பு நடந்த சேதியெல்லாம் சொல்லென்று வினாவ, தேனும் நெய்யுமேகலந்து மழைபொழிவதுபோல நடந்த சேதியெல்லாம் ராச குமாரன் சொல்லி. எ - று. (௧௦௭)

தக்ககன்பரித்தளித்ததாவில்பல்வளனெலா மிக்கதாதைபாலளிப்பவேந்தனுண்மகிழ்ந்துபின்

புக்கவாறு சித்திரவன்மனுக்குரைத்திர்போதிரென்
றக்கணத்தினோலை தூதினன்புடன்விடுப்பவே.

(இ - புரை.) தகூகன் பரிவுடன்கொடுத்த கெடுதலற்ற பொருள்களை
யெல்லாம் அன்புமிருந்த பிதாவினிடத்தில் கொடுக்க; அந்தராசன்பார்த்து மன
மகிழ்ந்து, அப்பொழுதே யோலையெழுதித் தூதர்கையிற்கொடுத்து, நீங்கள் சித்
திரவன்ம ராசனிடத்திற்குப்போய் என்குமாரன்வந்த சேதியைச் சொல்லுங்க
ளென்று அனுப்பினான். எ - று. (௧௦௮)

ஆரியவருத்தநாடடைந்து தூதரோலைபை
வேரியார்நறுந்தெரியல்வேந்தனுக்களித்தலுஞ்
சோரிவேஷினுமோலைசொற்பொருளுணர்ந்துடல்
பூரியாவிருந்துதன்னமைச்சுடன்புகன்றனன்.

(இ - புரை.) (அப்படியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்) ஆரியவருத்த தேசம்
போய்ச்சேர்ந்து, தங்களிடத்திலிருக்கு மோலையைத் தேனிறைந்து வாசனைதங்
கிய மாலையணிந்த சித்திரவன்மனுக்குக் கொடுக்கவும், இரத்தக்கமையோய்ந்த
வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் தூதர்கொடுத்த வேலையிலெழுதியிருக்கும்
சேதியைப் படித்துணர்ந்த மாத்திரத்தில் உடல்பூரிப்படைந்திருந்து தன் மந்
திரியுடன் சொன்னான். எ - று. (௧௦௯)

சொன்னவாய்மைகேட்டவன்றுறக்கமேவினானென
மன்னர்மன்னன்வன்கழல்வழுத்திரிற் பமன்னனும்
அன்னவாறுதன்மகட்டுரைப்பவந்தவன்னமுந்
தன்னையீன்றதாதைதாளின்விழுத்தாதைசாற்றுவான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அரசன் வார்த்தையைக்கேட்ட மந்திரியானவன்
சுவர்க்கலோகத் தின்பம்பெற்றவன்போல மகிழ்ச்சியடைந்து, இராஜாதிராசன்
பாதத்தை வணங்கித் துதிசெய்திருப்ப; பின்னும் அவ்வரசன் ஓலைவந்தசேதி
யைத் தன்மகளாகிய சீமந்தனிக் குச்சொல்ல; அன்னடைபோன்ற நடையை
யுடைய சீமந்தனியும் மகிழ்ச்சிகொண்டு தன்னைப்பெற்ற பிதாவின் பாதத்தில்
ஊண்க்கிறிற்; அவ்வரசன் சொல்லுகிறான். எ - று. (௧௧௦)

கங்கைதங்குசெஞ்சடைக்கணீச்சிவானவற்குநீ
யங்கையாலருச்சனைபுரிந்தடைந்தநன்மையான்
மங்கையுன்றன்மன்னனுய்ந்துவந்ததென்று கூறிடாப்
பொங்குதியவெந்துயர்ப்புணரிநின்றுமேறினான்.

(இ - புரை.) புத்திரியே! கங்கைபொருத்திய சடாமகுடத்தையுடைய
மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனுக்கு நீ அங்கையினால் அருச்சனைசெய்து வந்த

நன்மையினாலே, உன்கணவன் பிழைத்துவந்ததென்று சொல்லிப்பொங்குகின்ற தீயதாகிய வெவ்விய துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேறினான். எ - று. கணிச்சி-மழு. (௧௧௧)

மாசுமூழ்குமாமணி கழீஇயவாறுபோலவே
பாசிழையைப்பைம்புனலினாட்டிப்பாலினையிற்
தூசுடுத்தியொண்மலர்ச்சுகரிசுழல்வனைந்துபின்
பூசுசார்த்தணிந்துசெய்யபொற்கலன்கள் சேர்த்தினார்.

(இ - புரை.) அழக்கடைந்த மாணிக்கத்தைக் கழுவியதுபோலப் டசும் பொன்னினாற்செய்த ஆபரணங்க ளணிந்துள்ளவளாகிய சீமந்தனிக் கு நல்ல நீரினால் ஸ்நானஞ்செய்வித்து, பாலின்புகைபோலும் அழகுள்ள வஸ்திரமணி ந்தும், வாசனைபுள்ளமலர்களைக் கூந்தலிலணிந்தும், பின்பு சந்தனம் பூசிச்செவ் விதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ரத்திபுரணங்களு மணிந்தார்கள். எ - று.

கோலமைக்கண்மாதைவாவுகொய்யுளைப்பரித்தீண்டேர்
மேலிருத்திச்சேடியர்நெருக்கவென்சங்கார்ப்பெழும்
பாவிழைத்தவேலையிற்பாந்துவே னைசூழ்வரக்
காலியற்கலினமாவிவரந்துகாவலன்சென்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்தபின்பு அழகிய மையிட்ட நேத்திரத்தையுடைய சீமந்தனியைத் தாவிச்செல்லும் பிடரி மயிரினையுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலம்பொருந்திய தேர்மேலேற்றித் தோழிகள்குழவும், தவ ளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும், பாற்சமுத்திரம்போலச் சேனைகள் சூழ்ந்துவரவும், காற்றைப்போல அதிவேகமாகச் செல்லுகின்ற சேணம்பூட்டிய குதிரை யின்மேல் அவ்வரசன் ஏறிச்சென்றான். எ - று. கலினம் - குதிரைச்சேணம்.

நீடுசெந்நெறிகடந்துநென்மலிநிடதமா
நாமேமேவியிந்திரசேனன்னகர்ப்புறத்தினோர்
ஏடவிழ்ந்தபூம்பொழிலிருந்துதூதுபோக்கியே
யாடல்வேந்தனுக்குத்தானடைந்தவாறறிவித்தான்,

(இ - புரை.) (அவ்வாறு சென்ற அரசன்) நெடியதாகிய மார்க்கத்தைக் கடந்து செந்நெற்பயிர்நிறைந்த பெருமைபொருந்திய நிடதநாட்டைச்சேர்ந்து, இந்திரசேன ராஜனுடைய நகரின்புறத்திலிருக்கும் இதழ்கள்விரிந்த மலர்களை யுடைய ஒருசோலையினிடத்திருந்து, தூதரையனுப்பித் தான்வந்திருப்பதை வெற்றியினையுடைய இந்திரசேன மகாராசனுக்குத் தெரிவித்தான். எ - று. ஆடல் - வெற்றி. (௧௧௨)

வெங்கலிகெடச் சூரந்தவேந்தர்வேந்தனுமுணர்
தங்குசின்மெழுந்தான்மைச்சரோடெதிர்கொளா
மங்குறங்குகோயில்வாய்வுருகெனக்கொண்டேகியே
பொங்குமோகையோடவண்புதுவிருந்தால்கினுன்.

(இ - புறா.) கொடிய கலிப்பகையை நீக்கிய மன்னர் மன்னவனாகிய, இத்திரசேனன் சித்திரவன்மனென்னு மரசன் வந்திருப்பதைத் தூதர்களாலறிந்து, தன்மந்திரிகளுடன் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு எதிர்கொண்டு, மேகங்கள் பொருந்தும்படியாகிய உன்னதமுள்ள தன்அரண்மனைக்குவருவீரென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் புதுமையான விருந்துசெய்வித்தனன். எ - று. (௧௧௫)

சந்திராங்கதனும்வந்துதாழ்த்துமாதுலனடிக்க
கந்தநாண்மலர்வணங்கக்கையினாலெடுத்தணைத்
தந்தமாதினுவியோடுமெங்களாய்யாவையும்
உய்த்துவாழுவென்றுநீயுமுய்த்துவத்தாமரோ.

(இ - புறா.) (சித்திரவன்மனாவனன் விருந்துண்டிருக்கும்போது) சந்திராங்கதன்வந்து தன்மாதலனுடைய அன்றலரந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கினமாதிரத்தில், அவன் மருகனைக் கையினாலெடுத்தணைத்து மார்புடன் தழுவிக்கொண்டு, இந்தச்சீமந்தனி யுயிரும் எங்களுயிரும் பிழைத்து வாழும்படியாகவே நீயும்பிழைத்துவந்தது, என்று கூறினான். எ - று. கந்தம் - வாசனை. (௧௧௬)

என்றுகூறியன்றுசந்திராங்கதற்கியைந்தநாட்
டுன்றுசோதிடத்தர்சொல்லவோரையிற்சுருதிநூல்
ஒன்றுநீதியந்தணருரைப்பவொள்ளழவினமுன்
மன்றனாகுகோதையமறுமணம்புணர்த்தினான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சொல்லி, அதன்பின்பு சந்திராங்கனுக்குப் பொருங்கிய நல்லாளின்னாகொன்று அங்குவந்திருந்த சோதிடர்கள் சொல்ல; அந்தலக்கினத்தில் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த நீதியாளர்களாகிய பிரமணர்கள் மந்திரங்களைக்கூற; ஒமாக்கினியின்முன் சீமந்தனியை மறுமணஞ்செய்வித்தான். எ - று. ஒள்ளழல் - ஒளியுள்ள தீ. (௧௧௭)

மணஞ்செய்வித்தபின்னரன்புமன்னுசித்திரவன்மன்வீ
றிணங்குநல்லமைச்சர்சாமிருபுறமுஞ்சூழ்வரக்
கணங்கொடானையோடுதேர்கடாவிமேகியூர்புருந்
தணங்களுந்நலத்தின்முழ்கியண்டர்கோனின்வையகினான்.

(இ - புறா.) மறுமணஞ் செய்வித்தபின்பு அன்புள்ள சித்திரவன்மனை வன் பெருமைபொருந்திய நல்லமந்திரிகள் இருபுறத்திலும்வரும்படிக் கூட்டமாகிய சேனைகளுடன் புறப்பட்டுத் தேரைச்செலுத்திக்கொண்டுபோய்த் தன்பதியிற்சேர்ந்து, தெய்வமகளிரையொத்த தனக்குரிய மாதர்களுடன் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன்போலிருந்தான். எ - று. (ககஅ)

வேறு.

பூமண்டலத்தைப்பொறுக்கும்புயங்கேசனீர்த
தாமந்துகில்பூணிறைசந்திவையாவுநல்கிச்
சேமந்தனியைத்திருமேவருஞ்செம்பொன்மார்பங்
றாமங்கமழுஞ்செழுஞ்சேக்கையிற்றேயுநாளின்

(இ - புறா.) இந்தப் பூமியைத் தாங்கும்படியான நாகராசன்கொடுத்த மால வஸ்திரம் ஆபரணம் நிறைந்தசந்தனம் என்னுமிவைகளைச் சேந்தனைக் க்குகொடுத்துத் திருமகன்மேவிய மார்பனாகிய சந்திராங்கதன் தாமங்கமழும் செழுமையுள்ளபுட்பசயனத்தில் அவருடன் கூடிக்குலாவி வாழுநாளில், எ - று.

நெய்வண்ணவேற்கைநிகராமுமிலேறாற்குக்
கொய்வண்ணமாலேக்கொழும்பொன்முடிசூட்டிமன்னன்
பொய்வண்ணமாயவுடலானவருபோகநீங்கி
மெய்வண்ணமேவத்துறவின்றலமேவ்னானே.

(இ - புறா.) இந்திரசேனனென்னுமரசன் நணந்தங்கிய வேலேந்துங் கையையுடையவனும் ஒருவருமொப்பிலாத ரூபம்போன்ற நடையையுடைய வனுமான தன்புத்திரனுக்குக் கொய்து கட்டிய வண்ணமாலே சூழ்ந்த பொன் மகுடந்தரித்து, பொய்த்தன்மையுள்ள மாயாசம்யந்தப்பட்ட உடலினால் வரத் தக்க போகங்களை வெறுத்துநீங்கி, உண்மைப்பொருளாகிய மோகசூழையத் துறவடைந்தான். எ - று. (க20)

தன்றூதைபோய்ச்சுற்றவஞ்செய்திடத்தாமவேலோன்
பொன்றூத்துடைக்கீழுகண்டு ஸம்பாக்குமேல்வை
நன்றூயுமைந்தரிருநால்வரையீனறுநற்பொற்
குன்றார்முலைமங்கையோர்கொம்பினையும்பயந்தான்.

(இ - புறா.) இப்படியாகத் தன்பிதா வனத்திற்போய் நல்ல தவஞ்செ ய்துகொண்டிருக்க; வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய சந்திராங்கதன் அழகுதங்கிய குடையின்கீழிருந்து அகன்ற பூமியைக் காக்கும்நாளில், நன்னெ றியையுணர்த்தக்க அறிவினையுடைய எட்டுப்புத்திரர்களைப்பெற்றுப் பின்னும் நல்லபொன்மலையொத்த தனத்தையுடைய பூங்கொம்புபொன்ற ஒருபுத்திரி யையும் பெற்றான். எ - று. (க21)

மாவண்கைமன்னன் மகப்பேற்றின் மனங்களித்துப்
பாவந்தவிர்த்துபதினாயிரமாண்டுபாரிற்
நூவின் நியின்பநுகர்தான் நனிநூன்வாழ்வு
மேவுந்தவத்தீரெனச் சூதன் விளம்பினுனே.

(இ - புரை.) ஒப்பற்ற ஞானவாழ்வியையுடைய தவத்தர்களாகிய நைமி
சாரணியமுனிவர்களே! மிகுந்த வளப்பத்தங்கிய கரத்தையுடைய சந்திராங்க
தன் புத்திரர்கள் பிறந்து நன்மார்க்கத்தில் நடக்கத்தக்கவர்களா யிருப்பதினால்
மனமகிழ்ச்சியடைந்து, (கீதியுடன் செங்கோற்செலுத்தி) பாவஞ்சேராத வண்
ணம்கீக்கி யிவ்வுலகத்தில் பதினாயிரம் வருஷம் குறைவில்லாமல் இன்பம் அனுப
வித்துக் கொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் சொன்னார். எ - று. (௧௨௨)

எட்டாவது சோமவாரவிரதபூசை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

திருவிருத்தம். ௫௨௪.

ஒன்பதாவது

சோமவாரத்திற் சீமந்தனிபாவவண்பெற்ற
அத்தியாயம்.

பின்னுமாதவர் விழைவுறப்பெருந்தவனியாதன்
அன்னசூதமாமுனிவரனான நுளடியார்
மன்னு செய்கையுஞ் சோமவாரத்தின் மான்மியமும்
இன்னுமோ துவதுண்டவைகேண்மினென்றிசைத்தான்.

(இ - புரை.) நைமிசாரணிய முனிவர்கள் பின்னும் சந்தோஷம் அடை
யும்படி பெரியதவத்தையுடைய வியாசரையொத்த சூதமுனிவர் பரமசிவனருள்
பெற்ற அடியார்களுடைய றிலைபெற்ற செய்கையும் சோமவாரவிரதமகிமையும்
இன்னுமுஞ்சொல்லத் தக்கதுண்டு; அவைகளைக் கேட்பீர்களென்று சொல்லி
யருளினார். எ - று. (௧)

பொங்குவெள்ளியின்புதையினுஞ்சுகட்டினப்பீபாழ்ந்து
பங்குவேறினுப்படுமழைப்பருவம்பொய்த்தாலுந்
திங்கண்மும்மழைத்திறம்பிலவாய்வளஞ்சுரக்கும்
மங்குரோய்பொழில்வைதர்ப்பநாட்டில்வாழ்மறையோர்.

(இ - புரை.) விளங்குகின்ற சுக்கிரனென்னும் கிரகமானது மூடத்தில்
விழுந்தாலும், உரோகணி நகரத்திரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சனிக்கிரகம்

வக்கிரித்துச்சென்றாலும், நியதியாகப்பொருந்திய மழைப்பருவமும் தப்பினாலும், மாதந்தோறு மும்மாரிமாறுபடாமல் வளங்கள் சுரக்கப்பெற்ற மேகமண்டலவரையிற் பொருந்திய சோலைகுழந்தை வைதர்ப்பநாட்டில் வாழ்கின்ற பிராமணர்களுக்குள்ளே. எ - று. சகடு - உரோகணி. பங்கு - சனி. (உ)

இனியநண்பொடுவேதமித்திரன்வத்தீன்ற
புனிதநான்மறைபுகல்கமேதாவுநற்புகழோன்
அனியிலாமதியாலுயர்சார்ச்சுதன்றேன்றல்
தனிமெய்ஞ்ஞான நூற்சாமவானெனுந்தகவோனும்.

(இ - புறா.) வேதமித்திரனென்பவன் அன்புடன்செய்த தவத்தினுற்பெற்ற புனிதமாகிய நான்குவேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்த சுமேதா என்பவனும், நல்ல புகழையுடையவனுய்த் துன்பமடையாத புத்தியினாலுயர்ந்த சார்ச்சுதனென்பவனுடைய புத்திரனாகிப் பெற்ற மெய்ஞ்ஞான நூற்களையோதியுணர்ந்த மேன்மைமுள்ள சாமவானென்பவனும். எ - று. (ங)

அரியநான்மறைமுதலியவங்கங்களாறுந்
தெரிவரும்பொருட்புராணமுமாகமத்தெளிவும்
விரியுமாறுளகலைகளுங்கூவனுவல்லிளங்கி
கரியகாமனுஞ்சாமனுமெனக்கவினமைந்தார்.

(இ - புறா.) அருமையாகிய நாலுவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் தெரிதற்கரிய பொருளமைந்த பதினெண்புராணங்களும் ஆகமங்களிற் சொல்லுகிற நிச்சயப்பொருளும் பரந்திராநின்ற மற்றுமுள்ளகலைகளும் ஆசாரியரால்கற்றுணர்ந்து, மனம்தனும்அவன்தம்பியாகியசாமனும்போலழகமைந்தார்கள். எ - று.

மைந்தர்கல்வியுயிளமையுமனக்கொடுமெகிழ்ந்த
அந்தனுளர்தமரும்பெறற்புதல்வனாநோக்கிச்
சின்தையோகையுந்சிறுவர்நீர்புவிக்கெலாமணியாம்
இந்தமாரிலவைதர்ப்பவேந்தன்மாட்டெய்தி.

(இ - புறா.) தங்கள் புத்திரர்கள் சிறுவயதில் கற்றுணர்ந்த கல்வியின் திறத்தையும் பெற்றுள்ள வாலிபத்தையும் மனங்கொண்டு, மகிழ்ச்சியடைந்த பிராமணரிருவர்களும் பெறுதற்கரிய தங்கள் புத்திரர்களைப்பார்த்து உள்ளத்திலுண்டான சந்தோஷத்தினால், சிறுவர்களே! நீங்கள் இவ்வுலகத்துக்கு ஆபரணம்போல் விளங்குகின்ற பெரியஇடத்தையுடைய இந்தவைதர்ப்பநாட்டு அரசுனிடத்திற்சென்று. எ - று. (ஐ)

கற்றகல்வியாற்காவலுன்சிறையைக்கணிகித்
தூற்றமாநிதிப்பரிசிலாங்குவகையினேற்றுப்
பெற்றசெம்பொனற்கன்னியர்கடிமணம்பேணி
முற்றுமில்லறம்புரிவதேமேற்கொண்டுமுயல்வீர்.

(இ - புரா.) நீங்கள் கற்றகல்வியால் அரசன் மணக்கனியச்செய்து, அவன் பரிசிலாகக்கொடுக்கு மிகுந்த திரவியத்தைச் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக் கொண்டிவந்து, நீங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்தத்திரவியத்தினால் கன்னிகைகளை விவாகஞ்செய்து, குறைவில்லாத இல்லறம் நடத்துவதை மேற்கொண்டு நன் முயற்சியில் முயலுங்கள். என்று கூறினார்கள். எ -று. (அ)

என்றுகூறலுமிருவருமிசைந்தனரேகிக்
குன்றுபோலுயர்கோயிலிற்கொற்றவற்குறுகி
கின்றுதங்குலவிஞ்சைகணிகிழ்த்தலுநிருபன்
நன்றுநன்றுகீர்வேட்டவைபெறுகெனநவின்றான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு அவ்விருவர் பிதாக்கஞ்சொல்ல, அதற்குச்சம் மகித்துச் சென்று, மலையொத்துயர்த்த அவ்வரசன் மாளிகையிற் செர்ந்து அவனைக்கண்டி, தாங்கள் கற்றிருக்குங் கல்விகளைப் பிரசங்கித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு உங்கள் பிரசங்கமுக் கல்வியும் மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றன, ஆகையால் உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்க ளென்றான். எ -று. (அ)

மாலையென்குடைமன்னவாமன்னமற்றிதுகேள்
சேலையென்றகட்டிருந்திழையார்மணமுடிப்பான்
ஏலவந்தனமிருநிதித்தந்தருளென்னக்
கேரலையெள்ளெயிலங்கிடநகைத்திதுகூறும்.

(இ - புரா.) வெற்றிமாலையும் வெண்குடைக்குடையுமுடைய மன்னவர் மன்னனே! நான்கள் சொல்லுவதைக்கேட்பாயாக; கயல்மீனைவென்ற அழகுள்ள பார்வையையுடைய கன்னியரை விவாகஞ்செய்துகொள்ள மனதிலுத்தேசித்து உன்னிடத்துக்கு வந்தோம். அதற்குத் தகுதியாக மிகுந்த திரவியங்களை எங்களுக்குக் கொடுவென்றுசொல்ல; அதைக்கேட்டஅரசன் அழகிய பற்கள் விளங்க நகைத்து இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான். எ -று. (அ)

மண்டுதீம்புணரிடத்தர்கோமகன்மனையாள்
கொண்டகற்புடைக்கோதைசீமந்தனிக்கொம்பர்
துண்டவெண்பிறைவேணியான்சோமவாரத்தில
அண்டநாகங்கண்டுவியப்புறவாச்சனைபுரிந்தே.

(இ - புறா.) மிக்க நீவன நிறைந்த நடத்தேசத்தரசன் மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பூமாலிபோன்ற சீமந்தனியென்பவன் இளந்திங்களணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைச் சோமவாரத்தில் தேவர்களுங்கண்டு ஆச்சரி யப்படும்படி அருச்சினைசெய்து. ௭ - று. (௯)

அந்தவேலையினுன்மறைமுனிவரையடங்கச்
சந்தமென்முலைதையலாரொடுவரச்சாற்றி
யிந்துசேகரனுமையெனவவர்களையெண்ணி
புந்தியான்மகிழ்ந்தருச்சினைவழிபடல்புரியா.

(இ - புறா.) அந்தச் சோமவார காலத்திற் பிராமணர்களைச் சந்தனம் பூசப்பெற்ற தனங்கையுடைய அவரவர் பத்தினிமாருடனவரும்படிச் சொல லியனுப்பி, வந்தவர்களை உமாமகேசுவரர்களாக மனதிற்பாவித்து மகிழ்ந்து அருச்சினைசெய்து. ௭ - று. (௧௦)

வேண்டுநன்கலன்வெறுக்கைகண்மிகவவர்க்களிக்கும்
ஆண்டுநீவர்களிருவரினொருவனுண்டகையாப்ப்
பூண்டகோலத்தின்மனைவியாயொருவனைப்புனைந்து
காண்டகுஞ்சிறப்பிறைமகள்பாற்சென்றுகடிதின்.

(இ - புறா.) அவர்கள் வேண்டிய கல்ல ஆபரணங்களும் திரவியமும் மிகுதியாகக் கொடுக்கிறாள். ஆதலால், நீங்களிருவரினொருவன் ஆண்மகனாக வும் ஒருவன் கோலம்பூண்ட அவன் மனைவியாகவும் அலங்கரித்துக்கொண்டு, அழகினாற் தக்க சிறப்பினையுடைய ராசகுமாரத்தியாகிய சீமந்தனியிடத்தில் விரைவிற்போய். ௭ - று. வெறுக்கை - பெரன். காண் - அழகு. (௧௧)

கைதவத்தினுலவடரும்வெறுக்கைகள்கவர்த்து
மைதழைத்தகண்மடவியர்கழமணமருவி
யுய்திரென்னுரைமறுத்திரேற்றண்டமுண்டென்னுக்
கொய்துணர்த்தொடைவேந்துரைத்தலுமுளங்குலைந்தார்.

(இ - புறா.) இப்படிக்கொத்த வஞ்சகத்தினால் அவள்கொடுக்கிற திரவி யத்தை அபகரித்து மைபொருத்திய கண்ணையுடைய கன்னியர்களை வினக்க முள்ள விவாகஞ்செய்துகொண்டு வாழுகள்; என்சொல்லேத் தடுப்பீர்களானால் உங்களுக்குத்தண்டனைகிடைக்கும் என்று, கொய்த பூக்கொத்துக்களாற்றொடுக் கப்பட்ட மாலையணிந்த அரசன் சொல்லவும் அவர்கள் மனம் வருத்தி. ௭ - று.

வேறு.

அந்தோவந்தோவெங்கடமக்கீதழகிற்றோ
கொந்தார்மலைக்கொற்றவகோயில்குறுகுற்றால்

நந்தாநின் நவஞ்சனேவேடநனுஞ்ஞற்றல்
எந்தாயெந்தைதங்குலமுதலோடினுவாரோ.

(இ - புரை.) (இப்படி அந்த ராசன் சொன்னதைக்கேட்ட பிராமணச் சிறுவர்களவனை நோக்கி) ஐயையோ! வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்களைப்பெயல் லாங் கற்றிருக்கும் எங்களுக்கு இந்தக்காரியம் நன்மையுடையதோ? அரசனே! உனது அரண்மனையைக்குறுகிய நாங்கள் வஞ்சனையான வேஷத்தைப்பொரு ள்த்தினால் எங்கள் மாதாபிதாக்கள் குலமுதலுடனழிந்துபோவார்களே! எ - று.

இம்மைதனக்குமறுமைதனக்குமெழுமைக்கும்
வெம்மைசெய்கேடுநாகுந்வினைகுகும்விறல்வேந்தே
செம்மையகற்பித்தாயெனினின்றேசெய்வேமென்
றம்மறையோர் நின்றஞ்சியுரைபவடல்வேந்தன்.

(இ - புரை.) அரசனே! நீ சொன்னதுபோல் செய்வோளில் இம்மை மறமையென்னுமிரண்டினு மன்றாமல், எழுபிறப்பிலுந் துன்பஞ் செய்யும் கெடுதியையும் நரகினையும் உண்டாக்கும், வெற்றியுள்ள அரசனே! நன் மார்க்கத்தைக் கற்பித்தாயானால், இப்பொழுதே செய்கிறோமென்று அந்தப் பிராமணர்கள் எதிர்பின்று பயந்துசொல்ல ; (அதைக்கேட்ட) வலியுள்ள அவ் வரசன். எ - று.

(கச)

வெஞ்சினமுளக்கண்கள்சிவக்கவெடிசொல்லாற்
செஞ்சொலுரைக்குந்தேசிகர்தேவர்திறல்வேந்தர்
தஞ்சொனவின்னாலம்மொழிகேளாத்கவிலலோர்
அஞ்சிகடுங்கத்தண்டயிழைப்பதறமென்னு.

(இ - புரை.) செவ்விய வார்த்தையைச் சொல்லுங் குரு தேவர்கள் வென் றியுள்ள அரசர்கள் என்னுயிவர்கள் ஏதாவதொரு சொல்லைக்கூறினால், அவர்கள் வார்த்தையைக்கேளாத தகுதியிலலாதவர்களைப் பயந்துநடுங்கும்படித் தண்டனை செய்வது தருமமென்று வெவ்விய கோபம் அதிகரிக்கக் கண்கள்சிவக்க வெடி த்த சொல்லால் கூறுவானாயினான். எ - று.

(கரு)

என்னுரைகேளீராமெனினுங்களையிப்போதே
யன்னியகீழ்மைக்குலராய்வேதியராகாது
கொன்னுறுதண்டஞ்செய்குவனென்றென்றிறைகூற
முன்னுறநிற்கும்வேதியர்வெருவாமொழிகுற்றார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொன்ன அரசன், என் வார்த்தையை நீங்கள் கேள்விட்டால், உங்களை யிப்பொழுதே பிராமணனொன்றிற் யோக்கியதையில்

லாடல் நான்கு வருணத்துக்கும்¹ அன்னியமான தாழ்ந்தசாதியாய்ப் போகத் தக்க கொடிய தண்டனை செய்விப்பேன் என்று கடிந்துகூற, எதிரிலிருக்கும் பிராமணர்கள் பயந்து சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (கௌ)

சீறலைமன்னாசீறலையுன்றன்றிருவுள்ளப்
பேறலதுண்டோநிள்குடைவாழப்பெற்றோர்க்குத்
தாறலையுக்கத்தொகெனினதேமாத்தலைசாய
ஆறலைமோதுநிடதத்திருநாடனைவோமே.

(இ - புரா.) மன்னவனை கோபஞ் செய்யாதே உனதுகுடை நிழலில் வாழப்பெற்றவர்களுக்கு உன் திருவுளப்பேறன்றி வேறொன்றுண்டோ? இல்லை யாதலால், சூலைகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் கழுமகரமும், பழங்குளையுடைய தேமாமரங்களும், தலைசாயும் வண்ணம ஆறானது அலையினால் மோதத்தக்க நீர் வளம்பெற்ற நிடததேசத்துக்குப் போகின்றோம். எ - று. (கௌ)

என்றவர்கூறச்சிந்தையுவந்தேறிகல்வேந்தன்
ஒன்றியசாமவான்மடமாதருருவென்னப்
பொன்றணிபெண்மைக்கேயும்வனப்புப்புனைகென்னத்
துன்றியனைந்தார்கைபுனைவண்ணத்தொழில்வல்லோர்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லலும் சிறந்த வலியுள்ள அவ்வரசன் மனமகிழ்ந்து, அலங்காரஞ் செய்விக்கும் நல்லதொழில் வல்லவர்களை அழைப்பித்து, இந்தச் சாமவானுக்குப் பெண்ணுருவத்திற்கியைந்த வனப்பினைச் செய்யுங்களென்று சொல்ல, வண்ணஞ்செய்வோர் அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தார்கள். எ - று. (கௌ)

மங்கையர்போலக்கொங்கைகள்வேறேவனைவித்துக்
குங்குமசந்தத்தேய்வைகள்சோட்டிக்குளிர்முத்தத்
தொங்கல்வனைநிட்டினமலர்பெய்தசுருளோதி
பொங்கிருணைச்சிகழ்பிகையாகப்பொற்பித்தார்.

(இ - புரா.) மாதர்களைப்போலிருக்கும்படி வேறே தனங்கள் தூதனமாக அமைத்து, குங்குமப் முதலிய வாசனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனைக் குழம்பு பூசி, குளிர்ந்த முத்துமாலைகளையணிந்து, பூமாலைகுட்டிய அளகபாரத்தை இருளும் நானும்படிக் கொண்டையாக அலங்கரித்தார்கள். எ - று. தேய்வை-சந்தனைக்குழம்பு. சிகழிகை-மயிர்க்கொண்டை. (கௌ)

கோலவிழிக்குக்கருமைசிறக்குங்கோறீட்டி
யாலநெடும்பொற்குண்டலமுங்காதணிசெய்து

பாலஹதற்குப்புண்டரமிட்பெப்பீர்வேலை

ஞாஸமும்விற்குந்துசுமமைத்தார்வையற்றார்.

(இ - புறா.) அழகுள்ள நேத்திரங்களுக்குக் கறுத்த மையைச் சிறக் குந் னரியக்கோலாலெழுதி, அசையும்படி யிரண்டு காதிலும் பொற்குண்ட லங்கள் தரித்து, நெற்றியினிடத்திற் றிரிபுண்டரமாக விபூதியணிந்து, பார்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையே விலைமதிக்கத்தக்க வஸ்திரமூமணிந்தார்கள்; அலங்காரஞ்செய்யுந்தொழிலில் குற்றமற்றவர்களாகிய வண்ணமாதர்கள். ஏ - று. கோல் - மைதிட்டுக்கோல். பாலஹதல் - மீயிசைப்பதம். (௨௦)

வேறு

இருடிகண்மயங்கத்தாருகாவனத்தினெ திர்த்தநாண்மாயனார்மாயம் புரிதருபெண்மைமோகினிருபம்பொருவுதப்பொற்பலங்கரித்து நரபதிதனக்குக்காட்டலுமகிழ்ந்துநல்நெனவவன்விடைகொடுப்பத் தெரிவையரோடும்புகுந்தருமறையோர்சூழாத்தொடுமிவர்களுஞ்சென்றார்.

(இ - புறா.) இருடிகண் மயங்கும்படித் தாருகாவனத்தில் சென்றநாளில் விஷ்ணுவானவர் மாயத்தினுற்கொண்ட மோகினியென்னும் பெண்ணுருவை யொப்பாக அழகுடனலங்கரித்து, அரசனுக்குக்காட்டினவுடன் அவன்மகிழ்ந்து நன்றாகவிருக்கின்றதென்றுசொல்லி உத்தரவு தரப்பெற்றுக்கொண்டு, சீமந் தனியிடத்துக்குத் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடன் செல்லுகின்ற பிராமணக் கூட்டங்களுடன் போனார்கள். ஏ - று. (௨௧)

குடங்சையினடங்காநெடுங்கணுளிருந்தகோயிலிற்சுமரனுங்கோல வடந்தருமுலையாளாயுருவெடுத்தமைந்தனும்வருதலுமகிழா நடந்தெதிர்சென்றாங்கருக்கியமுதலநவையறுபூசனைபுரிந்தாங் கடைந்தமாதவரோடிருக்கெனவிவற்குமகமகிழ்த்தாசனமளித்தாள்.

(இ - புறா.) அகங்கையின்னவிலடங்காத நெடியகண்களையுடைய சீமந் தனி யிருக்குங்கோயிலிற் சமேதாவென்பவனும் அழகிய மணிவடமணிந்த தனங்களையுடைய பெண்ணுருவமைந்த சாமவானென்பவனும் செல்லுதலும், சீமந்தனி அவர்களைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, எதிர்கொண்டிடோய் அருக்கியமுத லியவற்றார் குற்றமற்ற பூசைசெய்து, அவ்விடத்தில் வந்திருக்கும் பிராமணர் களுடன் மகிழ்ந்திருக்களென்று இவர்களுக்கும் ஆசனங்கொடுத்தாள். ஏ - று.

சுழிபடுகங்கைச்சடிவானவன்றன்சோமவாரத்தினிற்றொக்க பழிபடுதீமைமுனிந்தவேதியரைப்பன்னியரோடுபன்முறைபால் வழிபடுமமையத்திவர்களுக்கோக்கிமைந்தரிங்கிவரெனமதித்துப் பொழியருட்கண்ணுணைகமுகங்கோட்டிப்பொருக்கெனமறைத்திதுசெய்தாள்.

(இ - புறா.) சுழிகன்பொருந்திய கங்கையையணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனுக்குரிய சோமவாரதினத்தில் தன்னிடத்தில் வந்திருக்கும் பழியும் தீமையுமற்ற பிராமணர்களை அவரவர்கன்பத்தினிமாருடன் பலமுறையோடு பூசனைசெய்யுங்காலத்தில், இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, இவர்களிருவரும் ஆண்மக்களென்று தனக்குளறிந்து, அருளைப்பொழிகின்ற கண்களையுடைய அச்சிமந்தனி நகைமுகத்தைச் சற்றுவளைத்துக்கொண்டு வினாவுடன் இத்தக்காரியஞ் செய்தான். எ - று. (உஉ)

எத்திறத்தா னுமடைந்தவரெல்லாமீசனுமுமையுமேயென்னு அத்திராவிழியாள்வேத நான்முறைபுமாகமமுறையுமாயடுத்துப் பத்திசெய்ப்பூசைவிதிமுறைபுரிந்துபால்பழந்தேன்கழைத்தீம்பால் சித்திரக்கனகவள்ளத்தினேந்திச்சிற்றுண்டியடிசிலோடளித்தாள்.

(இ - புறா.) எந்த வேடத்தினாலாவது சோமவாரதினத்தில் வந்தவர்க ளெல்லாரும் பரமசிவனும் பார்வதியுமேயென்று தனக்குள் பாவித்து, அத்திரம் போலும் கண்களையுடையவள் வேதமுறையையும் ஆகமமுறைமையினையுந் தழுவிப் பத்திவினையத்தக்க பூசையினை விதிவறாமாற் செய்து, பால் பழம் தேன் மதுரமுள்ள சுருப்பஞ்சாறு என்னு யிவைகளைத் தனித்தனியாகச் சித் திரமமைந்த பொன்வட்டிலினிலேந்திச் சிற்றுண்டியோடு அன்னமும்கொடுத்தாள். எ - று. (உச)

நறுமலர்மாலேசந்தனத்தேய்வைநவையறுமாயடையாபரணம் பிறையெனவொளிருங்கருப்புரநறியபிளவுவெள்ளிலையிவையுதவி மறையவர்தம்மைவாரதனோடுமையைவழுத்துவபோலநின்றே ததி நெறியிடைப்படர்திரெனவருள்செய்தாணிததேசாதிபன்மனையான்.

(இ - புறா) சீமந்தினியானவள் பூமாலே சந்தனக்குழம்பு கல்ல வஸ்த திரம் ஆபரணம் பிறைபோல் விளங்கும் பச்சைக்கருப்பூரம் மணமுள்ள தாம் பூல்மென்னு மிவைகளைக்கொடுத்துப் பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியாரையும் பூசிப்பதுபோல பிராமணர்களைப்பூசித்து எதிரினின்று துதிசெய்து, நீங்கள் செல்லுங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தாள். எ - று. (உரு)

அன்னவருமையுமீசனுமென்னவருச்சனை புரிந்தபாவனையாற் மன்னிகரிலாதசாமவானெடுத்தகோலம்போற்றளிரியறுனுய் முன்னேநாண்மைந்தனென்பதுமறந்துமொய்குழலாமெனமுயங்கத் தன்னொடுநெறியிற் போதருஞ்சமேதாத்தனை முகநோக்கினின்றாகக்கும்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுள்ள சீமந்தனியானவள் பார்வதியும் பரம சிவனுமாகப் பாவனைசெய்து பூசித்த நன்மையினாலே, கல்லியாம் நனக்கொப் பில்லாத சாமவானென்பவன் தாண்டொண்ட கோலம்போலவே பெண்ணுரு வமைந்து முன்னம் தான் ஆண்மகனென்பதையு மறித்து, மாதர்போலவே

புணரவிரும்பித் தன்னோடு மார்க்கத்திலவருகின்ற சுமேதாவென்பவன் முகத்
தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். எ - று. (உசு)

துணைவரீபோதலொழிந்திந்தவனத்திற்றுணர்க்கொடிருலாயமண்டபத்தென்
பணைமுலைநின் துமணிப்புயத்தழந்தப்பவளவாயிதழ்முறைபருகி “
யணைகுதியலதுமறுத்தியேலின்னையாருயிர்முடிக்குவனன்றிக்
கணைபுரைகண்ணார்விரும்பிடமறுத்தல்காளையர்க்கறனலகண்டாய்.

(இ - புரை.) துணைவனே! நீ போவதைவிட்டு இந்தவனத்திற் பூங்கொத்
துக்களையுடைய கொடிகள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் இம்மண்டபத்தில்
என்னுடைய பருத்ததனங்கள் உன்னுடைய அழகிய புயங்களில் அழுந்தும்ப
டிப் பவளம்போன்ற அதரத்தை முறையாகப் பருகிப் புணர்ச்சி செய்குவை,
அல்லது தடுப்பையேயானால், இப்பொழுதே காளிறந்துபோவேன். இதுவும்
லாமல் கணையையொத்த கண்களையுடைய மாதர்கள் விரும்பினால் சம்மதியா
மற் றிடுப்பது ஆடவர்க்குத் தருமமல்ல. எ - று. (உஎ)

என்றிவைமொழிந்துகாமநோய்தலைக்கொண்டிரத்தலுமேகிடுந்
சுமேதா, தன்றுணைத்தோழன்வினோதவாய்மையினாற்சாற்றியதிதுவெ
னவெண்ணி, ஒன்றெடுத்துரையாள்வழிச்செலக்கண்டவுற்பலவிழியி
னண்மீட்டும், பொன்றிணிதோளாயெனையணந்தன்றிப்போகலையெ
னச்சென்றுதடுத்தாள்.

(இ - புரை.) இந்த மாதானவன் இவ்வாறு மொழிந்து காமநோய்க்க
ரித்து இரந்து சொல்லுதலும், செல்லுகின்ற சுமேதாவானவன் அந்தவார்த்தை
யைக்கேட்டுத் தன் சிநேகன் வினோத வார்த்தையினு லிப்படிச் சொல்லுகிறா
னென்று நினைத்துப் பிரதியுத்தரவு வேறென்றுஞ் சொல்லாமல் நடக்கவும்,
அதனைக்கண்ட நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடைய அந்த மாதா மறுபடி
யும் அழகுறமைந்த தோளனே! என்னையணந்தல்லது நீபோகக்கூடாதென்று
சொல்லித்தடுத்தாள். எ - று (உஐ)

வனப்புறுபெண்மைமருளியதறியாமறையவனடுத்தவள்வதனந்
தனைப்பிரிபாததோழனென் றெண்ணித் தருக்கொடுபொருக்கெனநோக்கிச்
தினைத்துணையலு மாண்வடிவின்றிச்செயற்கைசெய்வடிவமுங்கரந்து
கனத்தடிபரந்தமுலையிளங்கொடியாய்நின்றலுங்கண்டதிசயித்தான்.

(இ - புரை.) பெண்ணுருவமைந்த சாமவா னிவ்வாறு தடுக்கவே, தன்
தோழன் அழகுள்ள பெண்ணுருவமானதை அறியாத சுமேதாவென்னும் பிரா
மணன் இவன் மம்முடைய தோழனானே, இப்போதிவ்வண்ணஞ் சொல்லு
கிறானே, இதைன்னகாரணமென்று தன்மனதிலெண்ணித் தருக்குடன் விரை

வாகச்சமீபத்திற்போய் அவன் முகத்தைப்பார்த்துத் தினையளவும் ஆண்வடிவ மென்பதில்லாமல் கோலஞ்செய்யும் அவயவங்களும் மறைந்தி, கண்முள்ளதா யடிபரந்த தனங்கையுடைய இளங்கொடிபோன்ற பெண்ணுருவுக்குள்ள அடையாளத்துடனிருக்கவே, அவற்றைப்பார்த்து அதிசயித்தான். எ - று.

குங்குமமெழுதிக்கூறித்தடிபரந்தகுலவிளங்கொங்கையோமலர் சூழ், கங்குலிற்சிறந்து நெறித்து நெய்த்திருண்ட கருங்குழற் கற்றை யோகலைசேர், திங்களிற்பொலிந்ததிருமுகத்தழகோதிற்களிற்கிடந்த சேவென்னப், பங்கயமலருங்காவியுங்கடந்தபடைநெடுநுணைவிழிவ டுவேடி.

(இ - புறா.) அப்படி அதிசயித்தவன், குங்குமப்பூக்குழம்பினில் ரேகை கண்டுமுதப்பட்டுப்பூரித்து அடிபரந்து மேலேகுவிந்திருக்கும் தனங்களின் அழ கினையோ, இருளைப்போலக் கருமைநிறஞ்சிறந்து நெறிப்பாகி நெய்த்துக் கறுத்த அனகபாரத்தின் அழகினையோ, பதினாறுகலையும் நிறைந்துள்ள பூரணசந்திர னன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முகத்தினழகினையோ, அச்சந்திர னிடத்தி லிரண்டு சேற்கெண்டைகளிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி (முகத் தினிடத்திருக்கும்) செந்தாமரை மலரையும் நீலோற்பலமலரையும்வென்ற வாட்படைபோலும் நெடியதாகிய இரண்டு கண்கள் மாம்பிஞ்சினையொத்தி ருக்கும் அழகினையோ, எ - று. (௩௦)

மாந்தளிர்நையமேனியின்வனப்போவரிவளைமுன்கையிற்கவினே, காந்தளஞ்செங்கை மெல்விரலணியோ கதிர்மணிமேகலையொளியோ, ஏந்தெழிலில்குற்செவ்வியோவிவற்று ளேதையான் புகழ்ந்தெடுத்துரை க்கேன், பூந்தவிசுறையுந்திருமகளன் றிப்புலியில்வேரூரிவன்போல்வார்.

(இ - புறா.) மாந்தளிர்நையொத்த மேனியினழகினையோ, வரிவளை யணிந்த முன்கையின் அழகினையோ, செங்காந்தள் மலர்போன்ற மெல்லியகை விரல் அழகினையோ, ஒளிபொருந்திய மணிவடத்தாலாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளியினையோ, அழகுபொருந்திய அல்குலினழகினையோ, இவைகளுக்குள் எதனை ப்பெரிதென்று நான் தனித்தனியாகப் புகழ்ந்து சொல்லுவேன். செந்தாமரை மலராகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமகளே யல்லது இவ்வுலகத்திருக்கும் மாதர்களில் இவளுக்கொப்பாகின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௩௧)

என்கனத்தெண்ணிமடந்தையேநானென்றோழனேடிவ்வனத்த டைந்தே, னனையவன்றன்னைக்காண்கிலேனின்னையருகுகண்டதிகய முற்றேன், புனைமலர்த்திருவேயாரைநீயிங்குப்புகுந்தவாறென்புகலெ ன்னச், கணைமலர்க்குழலாண்முறுவலித்தெனதுதுணை வகேளென்றி துசொன்னாள்.

(இ - புறா.) இவ்வாறாக மனதிலெண்ணிச் சாமவாங் கூறுகின்றான். மாதே! நான் என் சிறகனுடன் இவ்வனத்தி லடைந்தேன், இப்போது அவ னைக்காணேன், அருகில் உன்னைக்கண்டதிசயமடைந்தேன்; அலங்காரம மைந்த செந்தாமராமலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகன்போள்பவனே! நீ யாவன்? நீ இவ்விடத்தில் வந்த காரணம்பாது? சொல்லென்னவே, சுணைப்பூவணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தமாதானவன் நகைத்து என் துணைவனே! என்வார்த் தையைக் கேளென்று சொல்லுகிறான். எ - று. (1௩௨)

முன்னேநின் றுணைவன்சாமவான்சாமவதியெனுமொய்குழலாகி, நின் னுடைமனையாயநின்னையேபுணருநேயத்தா னினை த்துதிசெய்தேன், பொன்னவர்க்கணங்கென் முலையுருவண்ணம்புணருதிபொருபுடை மாரன், கன்னலான்மெலிந்தேனென் றவளிரப்பக்கானேவேதியனிஃது ரைத்தான்.

(இ - புறா.) முன்னம் நான் உன் துணைவனாகிய சாமவானென்பவனே: இப்போது சாமவதியென்னு மாதாகி, உன்மனையவளாய் உன்னையே புணர வேண்டுமென்கிற இச்சையினால் உன்னைத் துதிசெய்தேன். பொன்போல் விளங்கும் தேமல் எந்தனங்களில் பொருந்தாத வண்ணம் புணர்வாயாக. பொ ருகின்ற படையையுடைய மன்மதன் கரும்புலில்லினால் வருத்த வருத்தினேன். என்றவளிரந்துகூற, வாலிபனாகிய அந்த வேதியன் இந்த வாஃத்தையைச் சொல்லுகிறான். எ - று. (1௩௩)

தீங்குரைசெய்தாயபாங்கீபொல்லாய்தெருண்டசாரச்சு தன்மந்தோ யோங்கியமரபுநின்றிருக்குலமுமுயர்தவப்பெருமையுமறந்து பூங்கணிகையர்போற்றியுரைநவின் றுபொறபுமத்திறத்தவாய்வேதந் தாங்கியநீதி நூலிவையெல்லாந்தணக்கவென்சமைந்தவாறென்றான்.

(இ - புறா.) பாவியே! கொடியவார்த்தைசொன்னாய், நீ பொல்லாதவன். வேதமுதலானவைகளை யோதியுணர்ந்த சாரச்சுதனாற் பெறப்பட்ட நீ மேலான வன்மரபினையும் சிறந்த குலத்தினையும் உயர்ந்த தவப்பெருமையினையுமறந்து அழகுள்ள வேசையர்போல் கொடியவார்த்தையினைச்சொல்லிக்குணமுமதற் குத்தக்கதாய், வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட நீதிமுறைகளையெல்லாம் நீங்கும்படி இவ்வாறானதற்குக் காரணம்பாதோ? வென்றான். எ - று. (1௩௪)

விரிகட. லுலகின்மாதருக்கெல்லாம்வேண்டுவகலனியையன்றோ புரியுநான்மார்பவென்றுணைக்கொழுநுந்தியினையழிந்நெழிக [ன் வரிவையெயான்மற்றாணலெனென்பதழர்ந்துநின்றிருக்கனாற் காணெ றெறிபுகம்பூணுவயவமனைத்துமேந்தன்முன்புலப்படுத்தினளால்.

(இ - புறா.) பரந்தகடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில்வாழு மாதர்களுக் கெல்லாம் வேண்டியபொருள் கலவியல்லவோ? முறுக்கியமுப்புரிநூலணிந்த மார்புனே! எனது கணவனே! உன் மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தை யிப்போ தொழியக்கடவை; நான் பெண்மகளே யல்லது ஆண்மகனல்லேனென்பதை உன்கண்ணுலர்நன்றாகப்பார்க்கக்கடவையென்று, விளங்குகின்ற பூணணிந்திருப்ப வன் தன் அவயவங்களை யெல்லாம் அந்தப்பிராமண்ணுக் கெதிரில் தெரியும்படிச் செய்தான். எ - று. (௧௦)

கண்டான் மகிழாவதிசயித்திந்தக்காரி கைதன்னவயவம்போல் மண்டுநீர்சுலாபவையகத்தெந்தமடந்தையரவயவமுடையா ரண்டர்நாயகன் றன்சோமவாரத்தினமர்ந்தசீமந்தனியகத்திற் கொண்டபாவனையில்விளைந்தவாறென்னக்குழைந்தனனுரைமறந்திரு ந்தான்.

(இ - புறா.) அவள் தன்னவயவத்தைக்காட்டவே, கண்டுமகிழ்ந்து அதிசயமுற்று, இம்மாதின் அவயவம்போல் அவயவமுடைய மாதர்கள் இவ்வுல கத்தில் யாருமில்லை, பரமசிவனுடைய சோமவாரதினத்திலீவருகிற (பிராமணர் களையும் அவர்கள் பத்தினிமார்களையும்) சீமந்தனி தனது மனதில் சத்தி சிவ ரூபமாகப் பாவனைசெய்யுத்தன்மையினால் இவ்வாறு விளைந்ததென்றெண்ணி மனங்குழைந்து வசனிப்பதுமின்றித் தன்னைமறந்திருந்தான். எ - று. (௧௧)

காளாவேதியீயவயவமுற்றுங் கண்டனையையமுங்கடிந்தாய், தோளையேவிரும்பியணைகெனவிருந்தேன் றுயர்விடாய் கெடவணைகெ ன்ன, வாளானேர்விழியாளுரைத்தனுங்கேட்டமறைவலரன்மனத்துய ரெய்திப், பாளைசேர்கமுகின் கழுத்தினுய்கேட்டடியெனவவன் பற்பல மொழிந்தான்.

(இ - புறா.) கட்டினைமையனாகிய பிராமணனே! என்னவயவமெல்லாங் கண்டு சந்தேகமு நீங்கினே; இனி என்னுடைய தோளை விருப்பங்கொண்டு, புணருவா யென்று இரக்கின்றேன்; ஆதலால்; தடைசொல்லாமல் துயரமுள்ள காமவிடாய்க்கெடும்படி அணைவாயென்று வாளையொத்த கண்களையுடையவள் சொல்லலும், அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட பிராமணன் மனதில் துயரமுற்றுப் பாளைகன்பொருந்திய கழுகம்போலும் கழுத்தினையுடையாய் கேளென்று பல மொழிகள் சொன்னான். எ - று. (௧௨)

வேறு.

வேதமும்பலமேதகுநூல்களும்
ஒகிநன்கழைமுற்றுமுணர்ந்தேஞ்

சாதியுந்தருமத்தையும்விட்டிப்

பாதகந்தருபண்பையிழைத்தேம்.

(இ - புரை.) வேதங்களும் மற்றும் மேன்மைபொருந்திய பலசாஸ்திரங்
களும் சொல்லுகின்ற நல்லகலைகள் முழுவதையும் உணர்ந்தோம், (இப்படிச்
கொத்ததன்மையுள்ள நாம் இப்போது) குலாசாரத்தையும் தருமநெறியையும்
விட்டுப் பாவத்தைத்தரும்படியான இந்தச்செய்கையைச் செய்தோம். எ - று.
சாஸ்திரங்களாவன:—வேதார்த்தம் வைசேடிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீ
மாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்னும் ஆறுமாம். (ந.அ)

உற்றதாதையரோடு

வெற்றிவேலிவைவஞ்சம்விளைப்பான்

சொற்றகைதவஞ்சுழந்தனமாகி

நற்றவக்கொடிபானணுகுற்றேம்.

(இ - புரை.) (நாம் அரசனிடத்துக்குப்போனபோது அவன்சொன்ன
தை) நம்முடைய பிதாக்களுடன் சொல்லாமற் போனோம், கெடுதி நோயும்
படி அரசன்சொன்ன வஞ்சனைக் குடன்பட்டவர்களாய் நல்லதவமுள்ள சீமந்
தனியிடத்துக்குப் போனோம். எ - று. கைதவம்-வஞ்சனை. (ந.க)

கைதவத்தையறிந்துமக்கம்பினள்

செய்தவத்திற்சிவனோடுமையென

வையமற்றங்கருச்சனைசெய்தவிற

றையவித்துயர்தன்னொடுசார்ந்தனம்.

(இ - புரை.) கம்பினையுடைய அந்தச்சீமந்தனி நம்முடையவஞ்சகத்தை
அறிந்தும் அவள் தவத்தினால் பார்வதியும் பரமசிவனுமாக நம்மைப்பாவித்து
உண்மையாகப்பூசித்ததினால், பெண்ணே! இந்தத்துவரத்துடன் வந்தோம்.

புன்மைநெஞ்சிற்பொறியறுபாதக

வன்மைவஞ்சகர்வருவதெண்ணாமலே

நன்மையோர்க்குநவைகளியுற்றிசின்

தன்மைதங்களுக்கேவந்துசாரும்பல்.

(இ - புரை.) அற்பநெஞ்சினையுடைய அறிவற்ற சமீமனதுள்ள வஞ்சகர்
கள்மேல் தமக்குவருவதையெண்ணாமல் பெரியோர்களுக்குச் செய்யுண் குற்ற
மானது தங்களுக்கேவந்துசாரும். எ - று. பொறி-அறிவு. (ச.க)

ஆதலாலிவ்விடரையருந்தவ

மாதவத்தினின்மற்றுநெமாற்றிடர்ப்

போதுநின்னைப்புணர்வதுதிண்ணமென்
ரோதினும்மறுத்தாள்பின்னுமோதினாள்.

(இ - புரை.) ஆகையால், இப்போது நமக்குநீரிட்ட இத்துன்பத்தை அரியதவத்தினால் நீங்கிக்கொள்ளுவோம்; அங்ஙனம்மாற்றக்கூடாதபோது நிச்சயமாக உன்னைப்புணருகிறேனென்று சொன்னான். அதனைக்கேட்ட அவன் விகாரத்தாற்றடுக்கவும் பின்னுங் கூறுகிறான். எ - று.

(சஉ)

வேழமின்பிடிபோலும்விளங்கிழா
யாழினோர்மணநங்குலக்கேறபதோ
சூழியானையமன்னர்தொழிலென்றான
மாழைமான்விழிமாதமிதுசெய்தாள்.

(இ - புரை.) பிடியானையினைப்போன்ற பெண்ணே! காந்தருவவிவாகம் நம்முடைய குலத்துக்கேற்றதோ? அது முகபடாமணிந்த யானைகளைபுடைய அரசர்க்குரிய தொழிலாயிற்றே என்றான். அவனப்படிச் சொல்லியும் பொன் மாணப்போன்ற கண்களையுடைய அம்மாத பின்னரும் இதனைச்செய்தாள். எ - று. யாழினோர்மணம்-காந்தர்வமணம். இது தலைவனும் தலைவியும் தனித்தவிடத்திற் றுமாகக்கலத்தல். மாழை-பொன்.

(சக)

காமபாணங்கலக்கக்கருத்தழிந்
தாமதல்லவிதென்பதறிவுறாள்
வாமமுன்கைவலிவினிற்பற்றியே
துமமென்சூழ்ரோய்ந்திடர்நீங்கினாள்

(இ - புரை.) காமபாணமானது கலக்குவதினாலே இது செய்வது இது விலக்குதென்பது உணராமற் கருத்தழிந்தவளாய், அவனுடைய அழகிய முன்கைகளைப்பற்றி யிழுத்துப் பணாத்காரமாகப்புணர்ந்தது தனது கைத்தூள் பம் நீங்கினாள். எ - று.

(சஎ)

வன்பிலன்னவள்புல்லவுமைந்தனு
மின்பமுற்றிலனின்ன ஹற்றோதுவாள்
பீன்பயந் கநந் காகைகார்பன்சென்று
துன்பமுற்றதொடர்பையுணர்த்துவான்.

(இ - புரை.) அவன் இவ்வாறு பலாத்காரமாகப் புணர்ச்சிசெய்யவே அவனின்முகமால் துன்பங்கொண்டு சொல்லுகிறான். முன்னடி நம்மிருவரையும் பெற்ற பிதாக்களிடத்திற்போய்த் துன்பமடைந்த இத்தகச்சங்கதினைப்பொல்லுதற்கு, எ - று.

(சடி)

வருதியென்னெடுமென்றவழிக்கொளா
வரிதின்மீனிடையீந்தியகனகர்
பரிதியன்னதன்ருதைதன்பான்மரீஇச்
சுருதிநூல்வல்லதேதான்றல்சொன்னாரோ.

(இ - புரா.) பெண்ணே! என்னுடன் வருவாயென்று நடந்து அரிய
மார்க்கத்தைக் கடந்துபோய் விசாலமுள்ள நகரத்தையடைந்து, சூரியனைப்
போன்ற தன் தகப்பனிடத்திற்சேர்ந்து, வேதமுணர்ந்த அந்தப்பிராமண்சிறு
வன் சொல்லுகிறான். எ - று. (சச)

நஞ்சையொத்தவிதர்ப்பத்திறைநவில்
வஞ்சகத்துருவஞ்சமரீயதும்
பஞ்சினிற்புகழ்சேறடிப்பாவைகண்
டஞ்சலித்தலிலாயிழையானதும்.

(இ - புரா.) விஷத்தையொத்த விதர்ப்பதேசத்து அரசன்சொல்லிய
வஞ்சகத்தினால் வஞ்சவேஷங்கொண்டு நாங்கள் சென்றதையும், சீமந்தனி தங்
களைக்கண்டு பூசைசெய்தவினால் தன்னுணவன் பெண்ணானதும், எ - று. பஞ்
சினியிற்புகழ்சேறடிப்பாவை-செய்டஞ்சுக்குழம்புடன் விளங்கும் பாதத்தையு
டைய சீமந்தனி. (சஎ)

அழுதுகூறினன்னவையாவையும்
பழுதிலாதவன்றூதையப்பாவையாந்
தொழுகுலத்தவன்றூதக்குச்சொல்லலு
முழுதுங்கேட்டவன்மொய்ம்பொடுசேறியே.

(இ - புரா.) அழுதுகொண்டு சொன்னான், அவன் சொன்னதை யெல்
லாம் குற்றமில்லாத தந்தை கேட்டுப் பெண்ணுருவான பிராமணனுடைய தக
ப்பனிடத்திற்போய்ச்சொன்னான். அந்தச்சங்கதியெல்லாக் கேட்டவன் மிகுந்த
கோபங்கொண்டு, எ - று. (சஅ)

காய்ந்தவெஞ்சினமோடுகனன்றெழா
வாய்ந்தசின்தையனல்லவைசெய்திடும்
வேந்தன்முன்னர்விரைந்துசென்றேமைந்தன்
போந்தவாறும்புகுந்ததுமோதியே.

(இ - புரா.) வெதும்பிய வெவ்வியசினத்துடன்மனங்கொதித்தெழுந்து
ஆய்ந்த சித்தத்தையுடைய அப்பிராமணன் தகாத காரியத்தைச்செய்த அரச
னிட்டத்துக்குப்போனமுறைமையும் அதன்பின் றேரிட்டமுறைமையினையுஞ்
சொல்லி, எ - று. (சக)

வேறு,

ஆதுலாரும்பொருள்விரும்பினரடைந்தா
லீதலதுவன்றிந்தியிலையகல்வீரென்
ருதலிவையன்றியுனலோபகபடத்தான்
மாதூயருழப்பவிடன்மன்னவவழக்கோ.

(இ - புரை.) அரசனே! இரப்பவர்கள் பொருளை விரும்பி உன்னிடம் வந்தால், கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது என்னிடத்தில் பெருளில்லையென்று சொல்லவேண்டும்; இவ்விரண்டு செய்கையு மில்லாமல் நீ உலோபத்தன்மையுள்ள கபடத்தினால் இரப்பவர்கள் மிகுந்த துயரத்தை யடைய விடுதல் மன்னவர்கள் முறைமையோ? எ-று.

சசன்விரதத்தனையயற்ற மவடன்பா
னீசாபுரிதீமைசெயுநீ தூயருறாமே
மாசின்மறையோதியமகற்கிதுவ்னை க்தாய்
சீசினினை மன்னவர்கிரிக்கவசைகொண்டாய்.

(இ - புரை) சிவவிரதம் அனுஷ்டிப்பவளிடத்தில் நீசர் செய்கின்ற பாபச்செய்கையைச் செய்வித்த நீ துன்பம் அடையாமல், சூற்றமற்ற வேடங்களை யோதியுணர்ந்த என்முத்திரனுக்கு இப்படிக்கொத்த தீமையை உண்டாக்கினை, சீசீ யென்று அரசர்கள் உண்ணைக்கண்டால் சிரிக்கும்படி வசை தேடிக்கொண்டாய், எ - று.

(இக)

புத்திரனில்லாதவர்கள்பொன்னுகெய்தாரென்
றித்தகையபுத்திரனையீன்றினிநமக்கே
யுத்தமவரும்பதமுமுண்டெனமதித்தேன்
சித்தமுமழித்துநரகச்சிறையிலிட்டாய்.

(இ - புரை.) புத்திரபாக்யமில்லாதார் சுவர்க்கலோகத்தை யடையார்களென்று கல்விகள்களாற் பெருமையுடைய இந்தப்புத்திரனைநம்பெற்று இனி நமக்கே அரியதாகிய நல்லபதமும் உண்டென்று மதித்துக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய எண்ணத்தைக்கெடுத்து நரகமாகிய சிறையிலிட்டதிவிட்டனையே, எ - று.

(இஉ)

மைந்தன்மணநல்லணிகள்கண்டுமகிழ்வெய்து
மிந்தவிழியாவிவனதிவ்வுருவுகாண
முந்தைவினையோவிதுமுடித்த துகொலென்னுச்
சுந்தையலமந்தலறிமீட்டுமுரைசெய்தான்.

(இ - புனா.) புத்திரனுடைய நல்ல மணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சி யடைபீத்தக்க இக்கண்களால் இவனுடைய இந்தப் பெண்ணுருவைக் காணுதற் குப் பழைவான இவ்வகை வினைந்ததோ? அல்லது மூற்பிறப்பிற்செய்தவிதிதா னிப்படிமுடித்ததோ! என்று மனமானது சுழலும்படி அழுது மறுப்படியுந் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௫௩)

இவ்வுருவெடுத்தவனிருப்பளினியானும்
அவ்வையுமனத்துயர்பொறுத்தலரிதம்மா
கவ்வையுடலத்திலுயிரித்தலைகழிப்பேம்
பவ்வவுலகத்தவர்பழிக்கவுனையென்றான்.

(இ - புனா.) இந்தப்பெண்ணுருவெடுத்து இவனிருப்பதனால் இனிநானும் இவனுடையதாயு மனவியாகுலத்தைச் சகிப்பதரிதாகும். (ஆதலினால்) சமுத் திரஞ் சூழ்ந்த இந்த வுலகத்திலுள்ளவர் உணனைப்பழிக்கும்படி துன்பத்துக்கிட மாகிய சரீரத்திலிருக்கு முயிலா உணக்கெதிரிலே யொழித்துவிடுகிறோமென்று சொன்னான். எ - று. அவ்வை-தாய், கவ்வை-துயர், பவ்வம்-சமுத்திரம். (௫௪)

சொல்லியமொழிக்கனல்செவித்தொனாவெதுப்ப
நல்லுரைகொடுக்கவறியானடுங்கிச்சு
சுல்லியமுதைப்பமருமங்கிழிதரச்சாய்
சுல்லியமெனப்புறியின்மன்னவன்னிமுந்தான்.

(இ - புனா.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லிய தீச்சொற்கள் தனது காதின்றொனையைச் சுடுதலினால் பிராமணனுக்கு நல்லவார்த்தை சொல் ளத் தெரியாதவனாய் நடுக்கம் கொண்டு, முள்ளம்பன்றி கிழிக்க மார்புபிளந்து விழுகின்ற புலியைப்போல அந்தராசன் மண்ணில்விழுந்தான். எ - று. சுல்லி யம்-மூட்பன்றி. வல்லியம்-புலி. (௫௫)

வீழ்ந்தவன்மனத்தையிதுவெய்யசுடர்வேற்போற்
போழ்ந்திடவெருக்கொடுபொருக்கெனவெழுந்தாங்
காழ்ந்தவிரத்திருவினற்புதம்வழுத்தாத்
தாழ்ந்தனன்முனித்தலைவர்தம்மொடிதுசொன்னான்.

(இ - புனா.) அப்படி விழுந்தவனுடைய மனதைப் பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையானது கொடிய சுடர்வேற்போலப்பிளப்பதினால், அச்சங்கொண் டு வினாவில் எழுந்து முதிர்ந்த விரதத்தையுடைய சீமந்தனியின் அற்புதமான செய்கையைப் புகழ்ந்து வணங்கி, முனிச்சிரோஷ்டர்களுடன் இச்சேதியைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௫௬)

கேட்டயலிருந்தமுனிவீரிஃதுகேண்மி
னாட்டமொருமூன்றுடையநம்பனைவழுத்தும்
வாட்டமிறவத்தினண்மதித்தபடிமாதாய்க்
காட்டியதுபாவமொருகட்டுரையுமுண்டோ.

(இ - புனா.) வந்தபிரமணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்
னருகிலிருக்கும் முனிவர்களே! நான் சொல்லியிந்த மொழியையுங் கேளுங்கள்,
திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்கின்ற தவறுதலில்லாத தவ
நெறியையுடைய சீமந்தனி தன்மனதில் பாவித்தபடி இந்தப்பிரமணன்மகன்
பெண்ணுருவமானது என்பாவமே யல்லது வேறுசொல்ல ஒரு கட்டுரையு
முண்டோ? எ - று. (இங்)

வந்தமறைமாணிபெறுவல்லுருவொழிப்பா
னெந்தவழிமாதவமிபற்றிடுவன்யானீர்
அந்தவகையோதுகெனவாங்கரகரைப்பப்
பந்தமில்பரத்துவசமாமுனிபகர்ந்தான்.

(இ - புனா.) வேதங்களுணர்ந்த பிரமசாரியாகிய பிரமணச்சிறுவன்
அடைந்த மாதருவத்தையொழிக்க, நான் எந்தமுறைமையினால் பெரியதவத்
தைச்செய்குவேன், நீங்கள் அந்தவகையைச் சொல்லுங்கன்னன்று ஆரசன்சொ
ல்ல; பாசங்களையொழித்த பாரத்துவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று
மாணி-பிரமசாரி. (இங்)

கண்ணுதல்கழற்றுணைகருத்துறவழுத்தும்
புண்ணியர்தருக்கும்விரதத்தினதுபொற்பும்
விண்ணுலகின்றிப்பழவிரிஞ்சன்முதறேரான்
மண்ணுலகின்றிசிறியமானிடர்கொதேர்வார்.

(இ - புனா.) பரமசிவனுடைய உபயதிரவடிகளுஞ் சித்தத்திற் பொருந்
தும்படித் துதிசெய்யத்தக்க புண்ணியர்களுடைய களிப்புக்கொள்ளும் விரதத்
தின் பெருமையைப் பழமையான பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும் அறியமாட்
டார்களென்றால், இம்மண்ணுலகிலிருக்கு மானிடர்களோ அறியத்தக்கவர்
கள். எ - று. (இங்)

உவறு.

எப்பாதகஞ்செய்துபினைப்பரிசுற்றுகோருஞ்
செப்பாரிளங்கொங்கைமனோன்மணியீசன்றேவி
துப்பார்மலர்ச்சேவடிபோற்றித் துதிப்பராயிற்
றப்பாமலெய்துங்கதிதீமைதணந்துபோமால்.

(இ - புரா.) எவ்விதமான பாதகங்களைச் செய்து பின்பு எந்தத்தன்மையை அடைந்தவர்களும் செப்புபோலும் திருத்தனங்களையுடைய மனோன்மனியாரான அம்பிகையாருடைய பவனம்போலும் திருவடிகளைத் துதிசெய்வார்களால், தவறுபடாமல் நல்லகதிகிடைக்கப்பெறுவர்; நீமையும் நீங்கிவிடும், எ-று.

வெங்காரிருள்பாணுவிளங்கவொதுங்குமாபோற்
கொங்கார்குழற்பார்வதியேழுலகுங் கொடுந்தாண்
மங்காதவன்பின் வழிபட்டவர் தங்கண்மாட்டுத்
தங்காதுதீமையிதற்கேமறைசான்றுவேந்தே.

(இ - புரா.) சூரியன் உதயமானால் மிகுந்த கருமைநிறமுள்ள. இருள் நீங்கிவிடுதல்போலப் பதினான்குலோகங்களையுமின்ற இயற்கையான வாசனை யுள்ள அளகத்தையுடைய பார்வதிதேவியாரைக் கெடுதலில்லாத அன்புடன் பூசைசெய்தவர்களிடத்தில் யாதொரு பொல்லாங்குந் தங்காது. அரசனே! இதற்கே வேதஞ்சாக்ஷியாயிருக்கின்றது. எ-று. கொங்கு - வாசனை. (௬௧)

ஆனாததுன்பமனக்கோட்டமகற்றிநூனக்
காணர்குழலம்மையைநாடிக்கருத்தல்வைத்துப்
பாணுளிரவினிம்மந்திரம்பற்றியோதி
நானாவிதமாம்வழிபாடுநயந்துசெய்வாய்.

(இ - புரா.) அரசனே! தேவிபூசையித்தன்மையுடையநாதலால், நீங்கள் துன்பமுள்ள மனதிற்பற்றியிருக்குங் காமமுதலாகிய சூழ்நற்களைநீக்கி, லாசனாகிய வாசனைதங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மையைப் பாவனைசெய்து, சித்தத்தில்தவைத்துப் பாதிராதத்திரிப்பொழுதில் இந்தமந்திரத்தை இடைவிடாதுஉச்சரித்துப் பலவிதமான பூசையும் அன்புடன் செய்வாயாக.

என்னமுனிவனுமைமந்திரமீதென்றீந்து
கன்னயகிதன்றிருக்கோயிவினாரும்வைகிப்
பொன்னாரமார்புரிபூசனையென்னலோடுங்
கொன்னாரும்வேலானிமவான்மகன்கோயில்புக்கான்.

(இ - புரா.) பாரத்துவாசமுனிவர் நிவ்வாறு சொல்லி உமையம்மை மந்திரத்தையும் உபதேசித்துப் பொன்னாரமணிந்த மார்பனே! பார்வதிதேவியாருடைய ஆலயத்திற்போயிருந்து நாடோறும் பூசைசெய்யென்று சொல்லவும், அந்த வலிபெற்ற வேற்படையினையுடைய அரசன் பார்வதியார் கோயிலிற்போனான். எ - று. கொன் - வலிமை. (௬௨)

பொறியைந்துமாற்றிப்புலனும்மவையோடுபோக்கி
நெறிநின்றசிந்தைநிருபனருட்டொண்டபூண்டு

மறியொன்றுசெங்கைவாதன்றிருத்தேவிபூசை
பிறிதன்றிக்கங்குலொருமுன்றவண்பேணலோடும்.

(இ - புணா.) ஐம்பொறிமாற்றி அவற்றுடன் ஐம்புலன்களையுமொழித்து நன்னெறியினின்ற சிந்தையையுடைய அரசன் வரம்பெறுதற்கேதுவான அடிமைத்திறம்பூண்டு, மாணந்திய திருக்காமமுள்ள பரமசிவனுடைய சிறந்ததேவியாராகிய உமாதேவிபூசையின யாதொருகுறைவுமில்லாமல் அந்த ஆலயத்தில் மூன்றுநாள் செய்யவும், எ - று. மறி - மாண். (சுசு)

அற்றைப்படுகங்குலினம்மையுமுண்மகிழ்ந்து
கொற்றச்சுடர்வேலிறைவன்முனங்கோடிகோடி
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிபோனிழன்மேனிகாட்டப்
பொற்றைத்திருக்கோயிலுணின்றும்புறம்புவந்தாள்.

(இ - புணா.) அந்த மூன்றாநாளிரவில் பார்வதியார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து அவ்வரசனுக்கெதிரில் நிறைந்த வெண்ககிரையுடைய அந்தங்கோடி சந்திரர் கள்போல ஒளிவிளங்கும் திருமேனிபோடி தரிசனங்கொடுக்கப் பொன்மலை போன்ற திருக்கோயிலின் புறத்துவந்தாள். எ - று. பொற்றை - மலை. (சுரு)

வந்தாளைவணங்கிவழுத்தியமன்னர்மன்னன்
முந்தாகுலந்தீர்த்நானமென்றுளமுன்னிநின்ற
னந்தாவிளக்கேயன்பர் கணயந்தபொன்னே
சிந்தாமணியேசுறிபென்றுயர்தீர்த்தியென்றான்.

(இ - புணா.) அந்த வரசன் தனக்குத் தரிசனங்கொடுத்த பார்வதிதேவியைத் தொழுது நம்முடைய துயரந்தீர்த்தோமென்பதாக எண்ணக்கொண்டு நின்று, கெடாத ரத்தின சீபமே! பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தை விரும்பிய தாயே! அடியார்க்குச் சிந்தாமணிபோன்றவளே! எளியேனுடைய துயரத்தைத் தீர்த்தருளென்றான். எ - று. (சுசு)

அன்புற்றிரக்குமரசேயினியஞ்சனஞ்சி
னன்புற்றதேதுபுகலாயென்றிறைவிகேட்பத்
துன்புற்றவிந்தமறையோன்சிறுதோன்றல்வேட
முன்பிறந்திகழவருளென்றன்னமுரிவேலோன்.

(இ - புணா.) இவ்வாறு வரங்கேட்பவனைநோக்கி அன்புடையவனுய்த் துதிசெய்கின்ற அரசனே! இனிபயப்படாதே உன்முனதிலுண்டான விருப்பம் யாதென்று பார்வதிதேவியார்கேட்க; வலிய வேற்படையையுடைய மன்னவன் துன்பம் அடைந்திருக்கும் இந்தப்பிராமணப் பிள்ளையானவன் முன்போல

ஆணுவம் அடையும்படித் தாயே! அருள்செய்யென்று விண்ணப்பம்பண்ணினான். ஏ - று. (௬௭)

பருவத்தொருகோடிதவத்துளம்பற்றினாலும்
நிருபற்கிறைகேளென தன்பர்நினைந்தபாள்மை
யொருவர்க்குமெம்மீசர்தமக்குமொழிக்கலாமோ
தருகுற்றனம்பேறுளகேளெனத்தையல்சொன்னான்.

(இ - புறா.) அரசனே! கேட்பாயாக; ஒருகோடிவருஷம் தவத்தில்மனதைவைத்தாலும் என்னன்பர்கள் நினைத்ததன்மையை எம்மிறைவருக்கும் மற்றயாவருக்கும் ஒழிக்கமுடியுமோ? ஆதலால், வேறேவரங்கேள்தருகிறோம் என்று பார்வதிதேவியார் சொல்லியருளினார். ஏ - று. (௬௮)

நல்லாயிவன்மைந்தனையின்றிநவையுறும்
வில்லாள்வயிற்றின்னுமோர்மைந்தனையீதியென்று
சொல்லாமுன்றந்தனமென்றுரைசொல்லிக்கேரல்
வில்லாந்துதலாளிதுமீட்டிமவிளம்பலுற்றான்.

(இ - புறா.) தாயே! இவன்புத்திரரின்றித் துன்பப்பட்டாமல் இவன்மனைவியின்றிநிடமாக இன்னுமொரு புத்திரனை அருள்செய்யென்று அரசன்விண்ணப்பஞ்செய்வதற்குமுன் அப்படியே கிருபைசெய்கிறோமென்று சொல்லி, அழகிய வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய பார்வதிதேவியார் மறுபடியும் இந்தவார்த்தை யருளிச்செய்கின்றார். ஏ - று. (௬௯)

மயிலொத்தசாமவதிதன்னையிம்மைந்தனுக்கே
பயில்வற்றவேதவிதியேமணம்பண்ணுவிப்பாய்
வெயிலொத்தவேலையெனச்சொல்லிவிரைவினேகிக்
குயிலொத்தமென்சொல்லுமையாடிருக்கோயில்புக்காள்.

(இ - புறா.) வெயில்போலும் காந்திபரப்பும் வேலையுடைய அரசனே! மயிலையொத்த சாயலையுடைய சாமவதியென்னு மிந்தமாதிரி வழுநகப்படுகின்ற வேதவிதிப்படி இந்தப் பிராமணப்பிள்ளைக்கே விவாகஞ்செய்விக்கக் கடவை என்று சொல்லி, குயில்போலும் வசனங்களையுடைய பார்வதிதேவியார் விராயத் திருக்கோயிலுக் கெழுந்தருளினார். ஏ - று. (௭௦)

வெங்கோபயானேவிறன்மன்னன்வியந்துசாலப்
பொங்கோதவேலைப்புவிபோற்றவிப்பூவைதன்னை
சங்கோதவிம்மடிஹமாணிதனக்குநல்கிக்
கொங்கோதியோடுமனைவாழ்க்கைகுறித்துவாழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்லிய பார்வதிதேவியாளுடைய திருவாக் கைக்கேட்ட வெவ்விய யானைப்படையினையுடைய அவ்வரசன் மிகவும் சந்தோ ஷித்து, மிகவும் பொங்குகின்ற கடல்வளைந்தஇவ்வுலகத்திலுள்ளவர்கள் வாழ்த் தவும் சங்கநாதம்செய்யவும் சாமவதியென்பவளைப் பிரமசாரியாகிய பிராமண னுக்கு விவாகஞ்செய்வித்துத் தன்மனைவியினுடன் இல்லறம்வழுவாமல் வாழ்ந் தான். ஏ - று. (எக)

துயருற்றதாதைமனையாளொடுசோகநீங்கி
மயர்வற்றகேள்விமகப்பேற்றினிதூழிவாழ்ந்தான்
அயர்வுற்றமன்னன்மகிழ்வோங்கியனந்தகாலம்
உயர்வற்றசெங்கோலினிதோச்சியுலகையாண்டான்.

(இ - புரை.) அதன்பின்பு தன்புத்திரனைக்குறித்துத் துன்பம் அடைந்த தகப்பனாகிய பிராமணனும் அவன்மனைவியும் துயரம்நீங்கி, மயக்கமில்லாத கேள் வியையுடைய புத்திரனைப்பெற்று நெடுங்காலம் இனிதாகவாழ்ந்தார்கள். சோர் வற்ற அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு மேன்மைதங்கிய செங்கோலினிதா கச்செலுத்தி அனந்தங்காலம் உலகத்தையாண்டான். ஏ - று, மயர்வு-மடிக்கம்.

மாயாதஞானவரதனடி வாழ்த்துமன்பர்க்
கேயாதனவுமுளவோவென்றியம்பியேத்தித்
தேயாதசைவநெறிச்சூதன்றெறிந்துகூற
ஓயாதவாழ்த்துமுனிவோர்நெஞ்சுவகைபூத்தார்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற ஞானசொருபராகிய பரமசிவனுடைய திரு வடிகளைத் துதிசெய்யும் அடியார்களுக்குக் கிடையாதபொருள்களுமுண்டோ? என்றசொல்லித்துதித்து, அழிவுபடாத சைவசமயநெறியையுடையசூதமுனிவர் தெரிந்துசொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள் இடைவீடாமல் வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்தார்கள். ஏ - று. (எக)

ஒன்பதாவது சீமந்த்னிபாவனைசெய்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆ திருவிருத்தம் நுகுள.

ப த் தா வ து

சிவயோகமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

சீர்பெறுசித்திரவேள்விமுனித்தவர்தீவினையற்றிடநீள்
கார்விடமுற்றணியானகளத்திறைகாலன்வெருக்கொளவே
பாரினுதைத்தவர்தானாவழுத்தியபான்மையர்பெற்றவெலாஞ்
சோர்வறவுத்தமகூறுகெனக்கதைருதனுரைத்தனனே.

(இ - புரை.) சீர்பொருந்திய சிறந்த யாகஞ்செய்யும் தவசிகளாகிய முனி
வர்கள் சூதமுனிவரைவணங்கி, உத்தமரே! எங்கள் தீவினையெல்லாம் நீங்
கும்படி மிக்க கருநிறந்தங்கிய விஷபானஞ்செய்து அழகுபெற்ற கண்டத்தை
யுடைய இதையவரும் யமன் பயங்கொண்டு பூமியில் விழும்படி யுதைத்தவரு
மாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்த அன்பினையுடையவர்கள்
அடைந்த பேறுகளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அருளிச் செய்யவேண்டு
மென்ன; அந்தச் சிவசரித்திரத்தைச் சூதமுனிவர் உரைப்பாராயினார். எ - று.

நாதனுருத்திரனாடியினித்திறன்ஞாலம்விதிக்கதுவும்
மேதினியிற்சிறுமானிடர்முத்தியின்மேவமறைப்பொருணா
லேரதியதத்துவநீதிவிகற்பமுமோகைகொள்பத்தர்கள்பால்
ஏதமிழ்சித்திரலீலைவிளைத்ததுமயாவருரைக்கவலார்.

(இ - புரை.) நாதனாகிய ருத்திரமூர்த்தியானவர் ஆகியிலே இந்தச்சிறந்த
வுலகத்தைச் சிருட்டித்ததுவும், இவ்வுலகத்திலிருக்கும் சிறுமானிடர்கள்
மோகூத்திற்பொருந்த வேதப்பொருளாகிய சாம்பவழர்த்தி வேதநூல்களிற்
சொல்லிய தத்துவநீதியின் விகற்பமும், மகிழ்ச்சியுடைய அன்பர்களிடத்தில்
குற்றமில்லாத வினோதமான திருவிளையாடல் செய்ததும், யாவர்தெரிந்து
சொல்லத்தக்கவர்கள். எ - று.

(உ)

ஆயினுமெற்குவியாதனுரைத்தமையாதாவத்துடனே
மேயமுனித்தலைவோர்கள்செவிப்புலன்மேவவுரைக்குவனற்
றாயனவிக்கதைபாவவனத்திரள்குறைபடச்சுடவே
காயவனற்சிகைபோல்வனவற்புதகாரணமுற்றிமொல்.

(இ - புரை.) முனிசிரேஷ்டர்களே! சிவசரித்திரம் அருமையுள்ளதாயிருந்தாலும் வியாசமுனிவர் எனக்குச் சொன்னவைகளை உங்கள் காதலுக்குப் பொருத்தம்படிச்சொல்லுகிறேன்; தாய்கமயதாகிய இந்தச் சிவசரித்திரம் விருப்பமுள்ளவர்களுடைய பாவமாகிய காடுகள்அழியும்படித் தீய்த்துக்காயும் தீச்சிகைபோல்வனவாகும், அற்புதமுள்ள காரணங்களும் அமைந்திருக்கும். எ - று.

மந்தியினஞ்செறிபொங்கரவந்தியின்மந்தரனென்றொருபேரந்தணன்முன்புள்வண்கனகங்குளநந்தமிகுந்தமையாற்சந்தியும்வந்தனையுஞ்செபமுங்குலதந்திரமும்பிறவுஞ்சிந்தைமற்றத்திழிபுங்குலமங்கையர்க்காங்கைதன்முணர்வான்.

(இ - புரை.) வானரக்கூட்ட மிகுந்துள்ள சோலைகுழந்த அவந்தி தேசத்தில் மந்தரனென்கிற பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் முன்னமிருந்தான்; அவனுக்கு வளப்பம்பொருத்திய திரவியங்கள் அனந்தமாக இருந்ததினால் சந்தியாவந்தனத்தையும் சிவார்ச்சனையையும் செபத்தையும் தன்குலத்துக்குரிய கருமங்களையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் மனதிலும் நினையாமல் மறந்து, இழிவான சாதியிலுள்ள குலபாதரைத் தினந்தோறும் புணருவானுயினான். எ - று. (சு)

எக்குலமங்கையரெத்தொழிநின்றவிழிப்பினரென்றுணரான்மைக்கண்டடந்தையருற்றனரென்றமகிழ்ச்சியினங்கவர்பாற்றுய்க்குமரும்பதமட்டினறுந்தசைதொட்பிகள் கண்டவெலாமொக்கவிருந்துகளிப்பினருந்தியுளத்தின்மகிழ்த்தடுவான்.

(இ - புரை.) இவர்கள் எந்தச்சாதிமாதரோ எவ்விதத் தொழில் செய்யின்ற இழிவுள்ளவர்களோ என்று ஆராய்ந்து பாராதவனாய், மையணிந்த கண்களையுடைய மாதர்கள் கிடைத்தார்களென்கிற மகிழ்ச்சியினால், அவர்களிடத்தில் உண்ணாதற்குரிய அன்னமும் அளவிலாத மாமிசமும் பலவிதமானவர்களும் இவ்விதமாகக் கண்ணினும் பார்த்தவைகளையெல்லாம் அம்மாதர்களுடனிருந்துகளிப்புடனுண்டு, தன்னுள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியடைவான். எ - று. தொப்பி-கள்.

கங்கையிளவ்கொடிங்குலையென்றமடந்தையுடன்புணராவங்கவள்குங்குமகொங்கைமுபங்கியழிந்தவசம்பெறலாவிங்கிதுநன்செயலன்றிதுபுன்செயலென்பதுளங்குநதான்சங்குலுநன்பகலுங்களிகொண்டுகலந்துமயங்குறுவான்.

(இ - புரை.) மங்கைப் பருவமுள்ளவளா யிளங்கொடிபோன்ற பிங்குலையென்கிற பெயரையுடைய மாதாடன்கேர்த்து, அவருடைய குங்கும மணிந்தள்ள ஸ்தனங்களின்புணர்ந்து, அந்த விற்பத்தினால் அறிவழிந்து, பரவசப்படுவதினால், இதுநல்லசெயலாகியென்றும் இது தீச்செயலாகியென்றும் மனதில்அறி

வாமல் இரவும் பகலும் களிப்புள்ளவனாய்ச் சேர்ந்து, மயங்கிக் கொண்டிருப்
பான். எ - று. (க)

வேறு.

களைவெண்டிரைவருஞ்சுணிகளாகத்தானருளே
புனையுஞ்சிவதவமொன்றியபுனிதன்பயமறவே
நினைவொன்றியதுரியந்சுனிமிருந்தனிமதியால்
வினைவொன்றறநிலைநின்றிடுவிரதன்பெயர்விடபண்.

(இ - புறா.) ஒலிக்குங் கடலிலுண்டான விஷத்தங்கிய காளகண்
டத்தையுடைய பரமசிவனது கிருபையைப்பெற்ற சிவதவம் பொருந்திய பரி
சுத்தனும், பிறவிரீங்கும்படி அறிவடங்கிய துரியாவஸ்தைபோல சாக்கிராவஸ்தை
யிற் பொருந்திய மதியினும் றற்செயலென்ப தொன்றுமில்லாமல் நீக்கத்தக்
கதாக நிலைதவறாமலிருக்கின்ற விரதமுள்ளவனும், விடபொன்னும் பெயுரு
ள்ளவருமாகிய ஒருசிவியோகியானவர். எ - று. துரியாவஸ்தையில் ஆண்மா
தங்கினபோது ஒன்றுந் தோன்றாமலிருப்பதுபோல சாக்கிராவஸ்தையிலும் தத்
துவவியாபகமின்றிச் சிவத்துடன் கலந்திருத்தலால், “வீனையொன்றற நிலைநின்
றிலெவிரதன்” எனக்கூறினார். சாக்கிரம சொப்பனம் சமுத்தி துரியம் துரியா
திதம் என்பன ஐவகை அவஸ்தைகள். (எ)

வந்தானிவருறையுந்திருமனைமுன்றிலிவ்வரலுங்
கொந்தார்குழலவளோடுமிம்மறையோனெதிர்குறுகி
முந்தாவுபசாரங்களுமுறையின்படியுதவிச்
சந்தார்குகண்மலரொன்றியசயனத்திடைவையா.

(இ - புறா.) மேற்சொல்லிய பிராமணனும் அவனுடைய மனைவியும்
வாமும் வீட்டின் முற்றத்தில் வந்தார். அவ்வாறு வரலும், கொத்தாகிய மலர்க
ளணிந்த அளகபாரத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் இந்தப்பிராமணன் சிவ
யோகிக்கெதிரிற் சென்று, முறையின்படி உபசாரங்கள் செய்து, அமுதபொருந்
திய மகரந்தம் நிறைந்த மலர்பரப்பிய ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்து, எ - று. உப
சாரங்கள் அருக்கிய பாத்திய ஆசமனங்கள். (அ)

சேதாவினரும்பாலொடுதேமாங்கனிபழனும்
நாதாதுகருதியென்றவர்களிநீரோடுநல்கிப்
போதார்மலர் தூவிக்குளிர்ச்சந்தம்புனைவித்தங்
கோதாமுகமன்கூறிவெள்ளிலைபாருடனுதவி.

(இ - புறா.) அவர்கள் கல்லபசுவின்பாலும் மதுரமுள்ள மாம்பழமும்
காதலே! உண்ணென்று கொடுத்தபின்பு, குளிர்ச்சி தங்கிய சலமும் கொடு

த்து மலரால் அஞ்சித்துச், சிதன்முள்ள சந்தனமணிந்து, தூல்களிலோதம்
நல்ல உபசார வார்த்தைகளுஞ் சொல்லி தாம்பூலமுங்கொடுத்து, எ - து. (க)

அற்றைப்படுகங்கும்பொழுதகலுந்துணையளவுங்
கற்றைக்குமுன் மடவாடொடுகலேமாமறையவனும்
பற்றற்றமுனித்தேவிருபாதத்துணைவருடச்
சிறற்சிறுகாலே முனிசென்றாணிவரின் றார்.

(இ - புறா.) அன்று ராத்திரிமுதல் விடியற்காலவரையில் அந்தப் பிராம
ணனும் அவன் மனைவியும் அம்முனிவருடைய இரண்பொதற்க்களையும் வருடிக்
கொண்டிருக்கத்துயிலமர்ந்து, இருவகைப்பற்றும் நீக்கினவராகிய அம்முனி
வர் உதயகாலத்துக்கு முன்னரே யெழுந்து போய்விட்டார். அவர்களிருவரும்
தங்களித்திலேதானே யிருந்தார்கள். எ - து. இருவகைப்பற்று - உட்பற்று
புறப்பற்று. (ம)

பின்னும்மறையவனுஞ்சிறுபிறைவாணுதலவரு
மன்னுங்கழைமதனுந்துணைவியுமென்னமணந்தே
துன்னுஞ்சிலநாள்சென்றனவிதாடரும்பழவினையா
முன்னுமபினுமாயங்கவரிருவோருமுடிந்தார்.

(இ - புறா.) பின்னும் அப்பிராமணனும் சிறியபிறைபோலும் ஒளிதங்
கியநெற்றியையுடையவளும் கரும்புவில்லையுடைய மதனும் ரதியும்போல
இன்பமனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, சிலநாள் சென்றபின்பு, பழவினைத்தொடர்
ச்சியினால் முன்னும் பின்னுமாக அந்த இருவரு மிறந்துபோனார்கள். எ - து.

முடிந்தவேதியன்றருமுநீதியுமுறைமையும்பிறழாது
தடிந்துமா முகில்பொழிதரவளம்படுதசானனந்தனியாளுங்
கடிந்ததீவினைவச்சிரவாகுவின்காதலியுதரத்தி
னடைந்துநல்லுருத்தங்கியகருப்பமாயமர்ந்தடுமமையத்தில்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு இறந்தபிராமணன், தருமமும் நீதியும் நூற்ற
கையும் மாறுபடாமல் மேகங்கள்பின்னி மழைபொழியும்படி வளப்ப முள்ள
தசானன் நகரத்தையாளுகின்ற பாவத்தைநீக்கிய வச்சிரவாகு வென்னும் அரசு
னுடைய மனைவியின் கருப்பத்தி லடைந்து, நல்லுருவத்தங்கிய கருப்பமாய்
பொருந்திய காலத்தில், எ - து. தனியாளுதல், ஐம்பத்தாறுதேசங்களையும் தன்
இனருவனையாளுதல். தடித்து-பின்னி. (நஉ)

கருப்பமுற்றவள்பின்வருந்தேவியரனைவருங்கனன் தீண்டி
விருப்பவளவளவுகட்டுகிறகுழுவியைவிளியுசெய்குவெயின்

உருப்பவல்லிடமுணவினோடளித்தனருண்டனருநதரத்தின்
நெருப்பையொத்துநின்றெறிந்ததுகரிந்ததுகிகிலாருருவம்மா.

(இ - புறா) கருப்பம் அடைந்தவளுக்குப் பின்வந்த தேவிமார்கள் (மனைப் பொருமையினால்) கோபங்கொண்டு எல்லாரு மொன்றாகச் சேர்ந்து, மூத்தவள் வயிற்றில் பொருந்திய சிசுவைக் கொன்றுபோடுவோமென்று ஆலோசனைசெய்து, அவளுக்கு விருப்பமாய் ஆகரங் கொடுப்பவாபோல் கொடியவிஷத்தைக் கலந்துகொடுத்தார்கள். அந்தவிஷம் அவள்வயிற்றில் நெருப்பைபொத்து எரிந்தது, அதனால் அவளுருவமும் கரிந்தது. எ - று. அகழி - வயிறு. (மரு)

உண்டவல்லிடவெமமையாற்பிணிபலவதரத்துமுடன்புற்றுறு
கொண்டுமூழ்வினைப்பகுதியான்முடநதிலளகுழுவியுமவ்ளரியாம
லண்டாநாயகனருளினாலீன்றனளீன்றலுமிழினோயின
புண்டனாமெலிந்தரற்றினாசுமதியும்புதல்வனும்பொருதந்தோ.

(இ - புறா). உண்டவிஷத்தின்வெப்பத்தினால் வயிற்றிலும் உடல் முழுதிலும் பலவகையாகிய வியாதிகொண்டும், ஊழ்வினைப்பகுதியினால் இறந்திலளாய் பரமசிவனுடைய கிருபையினால் இறவாமலிருந்த சிசுவையும் பெற்றான். பெற்றபின்பு சுமதியென்னுந் தாயும் அவள் புதல்வனும் அழிநோயுள்ள புண்ணினால் வருந்திச் சகிக்கமாட்டாமல் அழுதார்கள். எ - று.

அந்தோ இரக்க இடைச்சொல் (மரு)

இடைவிடாதிவரற்றிடுமோதைசேட்டிதையவனயர்வெய்தி,
யடையும்வாகடர்தங்களையிடபிணியகறறுதிருனலோடு
மிடையும்புணுதகவ்யானவழிக்குவவிஞ்சையான்வனையத்தால்
உடையநன்மருந்தளப்பிலசெய்தலுமுறுட்டினிதணியாதால்.

(இ - புறா.) இவ்வண்ண மிவர்கள் இடைவிடாமல் அழுதிருவோசையை வச்சிரவாருவென்னும் அரசன்கேட்டுத் துயரடைந்து, வருகின்ற வயித்தியர்களைநோக்கி இந்தவியாதியை நீக்குங்களென்று சொல்ல; தாங்கள் ஆராய்ச்சிசெய்திருக்கின்ற வைத்தியசாஸ்திரப் பயிற்சியின் திறத்தினாலும் தங்கள் மூன்னோர்கள் கற்பித்திருக்கும் கல்வியினாலும் உத்தியினாலும் செய்யப்பட்டிருக்கும் எல்ல அவுஷதங்கள் பஸபலவாக கொடுத்தும், அப்பெரியபிணிதீர்த்ததில்லை. எ - று. வாகடர் என்னு மொரு முனிவரால்செய்யப்பட்ட வைத்தியசாஸ்திரத்துக்கு வாகடமென்றுபெயர்; வைத்தியர்கள் அந்தசாஸ்திரத்தை வாசித்துணர்ந்தவர்களாதலால் அவர்களுக்கும் வாகடரெனப்பெயர் வழங்குவர்.

பிணிமுதிர்ந்திடவாகடரெங்கனாற்பெயர்க்கரிதரிதென்ன
மணிபுனைந்ததார்புன்னவற்றுகரைத்தலுமன்னவன்மனக்கொள்வா

னணிகொண்மேகலைமடவரலமுதையுமரும்பெறற்புதல்வன்றான்
றணிவிலாதாற்றேறுதையுங்கேட்டியார்தனிவீழி துயில்கிற்பார்.

(இ - புரை.) வைத்தியர்கள் தங்களால் கூடியமட்டும் பார்த்தும் பிணி
தீராமல் அதிகரித்ததினால் ரத்தினமாலையணிந்த அரசனோடுக்கி, இந்த நோயை
த்தீர்க்க எங்களாலாகாதென்று சொல்ல; அதைக்கேட்ட அவ்வரசன்பெறுதற்க
ரிய நம்முடைய புத்திரன் ஓயாமல் அழுகிற ஓசையையும் அதைக்குறித்து அழ
குபொருந்திய மேகலாபரணமணிந்த நம்முடைய மனைவியானவள் அழுகிற
ஓசையுங்கேட்டு, யார்தான் நித்திரைசெய்வார்களென்று கருதி, எ - று.
தனிவீழி - ஒப்பில்லாதகண் எனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. (கசு)

நோவினா உயிரிறப்ப ரோவிறக்கிலரன் மிதிநோய்நீங்கி
மேவுநல் லுருப்பெறுவரோபெறுகிலர்வினையையார்விலக்கிற்பார்
பாவகாரியரிவர்நமனூல பப்பழநாற்றாறு
நாவினாலெடுத்தோதொனாநாகுறநானிலத்தனில்வந்தார்.

(இ - புரை.) நோவினா உயிரிறப்பார்களோவென்றால், இறக்கிறது
மில்லை. அல்லது இந்த நோய்நீங்கி நல்லுருவத்தை அடைவார்களோ வென்
றால், அடைவதுமில்லை. அடையக்கூடாத வினையை எவர்கள் நீக்கிக் கொள்
ளத்தக்கவர்கள், இவர்கள் மகாபாவிகள், நமனுடைய ஆலயத்திலிருக்கும் பழ
மைபான நரகத்தில் வைத்தால் அதுவுஞ் சகிக்கமாட்டாது, ஆகையால் நாவி
னாலெடுத்துச் சொல்லவொண்ணாத கொடியநரகம் ஒன்றுண்டாகி யதில்விழும்
பழியிவ்வுலகத்தில் வந்தார்கள். எ - று. (கசு)

என்றுசின்தையினவர்களைபிகழ்ந்துமற்றினையாமனையார்மாட
டொன்றுமன்பினனாகிமற்றவர்நலனுண்டொழிகல்லேந்தன்
கன்றுநெஞ்சினன்சூதனைக்கூவியிக்கயத்தியைமகவோடும் [ன்.
இன்றுதேர்மிசைக்கொண்டுபோய்க்காட்டகததுடைவிட்டுமீள்கென்று

(இ - புரை) இவ்வாறு மனதிலெண்ணி அப்பிள்ளையையும் மனைவியை
யும் இகழ்ந்து, இளையமனைவியர்களிடத்தில் ஆசைபொருந்தி அவர்களுடைய
இன்பம் அனுதவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவ்வரசன், ஒருதினம் மூத்தமனைவி
யையும் புத்திரனையும் வெறுத்து, வெம்பிய மனதையுடையவனாய்த் தேர்ப்பா
சனை அழைத்து, இந்தப்பாவியையும் இவள் புத்திரனையும் இன்று தேரிலேந்
றிக்கொண்டுபோய்க் காட்டினிடத்தில் விடுத்து மீளவாய்என்றான். எ - று.

சூதன் - தேர்ப்பாகன்.

(கசு)

விட்டுமீடியென்றுரைத்தலுமவலவனும்வேந்தாவேந்துரைபேணி
கட்டுவார்பரிக்கொடியுநெறிநேதர்மிசைக்கன்னியைமகவோடும்

இட்டுள்ளன. இந்நிபந்தனையுடனாகக் கட்டிவிட்டன. மீண்டும் வட்டவாழிக்குழுபுலனிகரவுலவன் முன்வந்தடியினை தாழ்த்தான்.

(இ - புறா.) இவர்களைக் காட்டில் விட்டுவாவென்று அரசன் சொல்லிய வாதத்தை யைத் தேர்ப்பாகன் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களிருவரையும் தாவிச் செல்லும் குதிரை பூட்டிய தேரின்மேலேற்றிக்கொண்டுபோய் நல்லமரங்க்குதையைக் கட்டித் துள்ளுதையுடைய காட்டிலிறக்கிவிட்டுவந்து, வட்டமாரிபுசமுத்திரங்குழந்த உலகத்திற் காவல்பூண்ட அவ்வரசன் பாதத்தில், வணங்கினான். ஏ - று. (கக)

அப்பிறத்துவெங்கானிடைத்தமியளாயரும்பெறன்மகவோடும் வெப்பறுத்துநோய்முதிர்வினாவினன் கதிர்வெதுப்பலாவிடெய்தி யெப்பிறத்தினுமலகையுமுமுலையுமேனமுமிடர்செய்யச் செப்பெனத்திரண்முலையினொருசிறந்தசெல்லவும்வழிகாணாள்.

(இ - புறா.) தேர்ப்பாகன்போய்விட்டபின் செப்புச்சிமின்போல் திரண்ட துள்ளமுடைய இராசஸ்திரியானவன் அந்தவெவ்வியகாட்டில் தவித்தவளாய் வருத்தப்படுத்திநோயின் மிகுதியினாலும்சூரியகிரணவெப்பத்தினாலும் தாழ்ந்தபுத்திரனும் தன்பமடைந்து, காலுபிறத்திலும் பேய்களும் புலிகளும் பன்றிகளும் தன்பப்படுத்த, ஒரு இடத்துக்குப்போகவும்வழிகாணாதவளானான். ஏ - று. இன்ன-சூரியன். (௨-௦)

அரியதாகியவிதியினைவெறுக்குநொந்தயர்வுறுமழுதெங்கும் உரியகாதலன் கொடுமையைநினைந்துகண்ணுறுபுனலிடைத்தோயும் விரியுநோய்ப்பெறுதாற்றியகுழலிவாய்மென்முலையினைத்தூட்டும் எரியினின்றுதன்னுடல்சூடுபசியினவிடருழந்திதுசெய்தாள்.

(இ - புறா.) அரியதாகிய விதியைவெறுப்பான், நொந்து சோர்வுறுவான், தனக்குரிய கணவனுடைய கொடுமையை நினைந்து கண்கள்பொழிகின்ற நீரிற் றோய்வான், மிகுந்தநோயைச் சகிக்கமாட்டாமல் அழுகிறதன்பின்னையை மார் புடனினைத்துப் பாறுவோன், தீயையொத்து இடைவிடாமலிருந்து தன்னுடல் சூடுகின்ற பசியினால் தன்பம் கொண்டு ஒருகாரியஞ்செய்தான். ஏ - று.

வெஞ்சினக்கொலைமாப்பயில்கானகம்விலங்கியோர்புடை"யேகி பஞ்சின்மெல்லடிருகுதிகாண்டத்தனிப்பயப்பயச்செல்லங்கால் அஞ்சிலோதியோரணிகதர்கண்டதனிடைப்புருத்தனளந்த இன்கிராமகர்தனக்கிறையாகியவெறுழ்வலிவணிகேசன்.

(இ - புறா) கொடிய கோபங்கொண்டு கொல்லுந்தொழியுடைய மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கிற காட்டைவிட்டு நீங்கி ஒருபுறத்திற்கென்று பஞ்சின மென்

வியாதிகிய தன்புதத்தில் உதிரம்புருகும்படி மெல்ல மெல்ல நடந்து போம் போது அழகிய பொன்வட்டத்தகடனின்த் கூந்தலையுடைய அந்த ராஜஸ்திரியானவள் அழகுள்ளதாகிய ஒருநகரத்தைக்கண்டு அதனிடத்திற் போனாள் (அப் பொழுது) மதிவ்ருந்த அந்த நகரத்திற்குத் தலைவனாகிய கிறப்புள்ள வர்த்தகன், ஏ - று, பைய - மெல்ல. சிவ்-சடைப்பில்லையென்னும் பொன்வட்டத்தகடு. இஞ்சி - மதிள். (௨௨)

மல்குமாநிதியுடைப்பதுமாகுரன்மனையினிலொருகோழிப் பக்கியவல்செய்சிலுறியர்தம்மினோர்பாலைவற்றவட்கண்டு செல்வமைந்தனுந்திருமகணியுமிகத்தெருவினுதுவர்போல ஒல்கியொல்கிவந்தடைந்தவாறே தெனக்குணர்த்தினியெனச்சொன்னான்.

(இ - புரா.) மிகுந்த திரவியத்தையுடைய பதுமாகரனென்னும் பெயரையுடைய அந்தவர்த்தகன் வீட்டிற் ரொழிவ் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒரு கோழித்தோழிகளில் ஒருதோழியானவள் அந்த ராஜஸ்திரியைப்பார்த்து நீ இராஜஸ்திரிபோலிருக்கின்றனை, அப்படி யிருக்க நீயும் இந்தப் புத்திரனும் ஏழைகள் போலச் சேர்வாடைந்து இந்தத்தெருவில் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? எனக்குச்சொல்லென்றாள். ஏ - று.

சிலுறியர்-தோழியர்; ஆதலர்-ஏழைகள். (௨௩)

விம்மிவிம்மிநெஞ்சழிந்துவாய்புலர்ந்திடவிழிவழிநீர்சோர அம்மவம்மவோவ்வுழிவினைவினைந்தமையார்க் குரைக்குவனென்னு வெம்மைநெஞ்சடைத்தலைமகனரிழைத்ததுமேதலார்வினையிட்ட இம்மையிவ்விடருற்றிவண்புகுத்ததுமிறநெனவுரைசெய்தான்.

(இ - புரா.) அவ்வாறு தோழிகேட்டவுடன் விம்மி விம்மி நெஞ்சழிந்து அழுதுகொண்டு கண்களில் நீர் தாறா தாரையாகப் பெருகவும், வாயுலரவும் தாயே! வினைந்த ஊழ்வினை எவாகளுக்குச் சொல்லுவேனென்று இரக்கமில்லாத தன்கணவன் செய்ததையும், அயலவர்களாகிய சககனத்திமார் கொடிய செய்கைசெய்ய (அதனால்) இப்பிறப்பிலேதானே இப்படிக்கொத்த துன்பு மடைந்து இவ்விடத்தில் அடைந்ததும், இவ்வாறென்றுசொன்னான். ஏ - று.

அம்மா - இரக்க விடைச்சொல். (௨௪)

கேட்டுவல்வினாநதோழி-என் சென்றன என் கெழுமுசீர்வணிகேசுள் ருட்டுணைத்தொழுது நங்குநகர்சார்ந்தொருகுலத்தையுள் வுரட்டிடங்களுளெந்தியமகவினாள் வருந்தியுமுதுகோயாள் கடித்தும்மன்னவன்னவிதித்திடவந்துநங்குடையடைந்தனனென்னான்.

(இ - புரா) இதனைக்கேட்ட அத்தோழியானவள் மிக்கவிகையோடு சென்று, செல்வச்சிறப்பினைபுடைய வணிகனைவணங்கி, ஐயுடன்! கமது காவலமைந்தகரத்தை வாள்போலும்கண்களையுடைய ஒருமாதானவன் கையிலொரு மகையையெந்திக்கொண்டு அடைந்திருக்கின்றான். அவள் மிக்கநோயுடையவள், அவள் புருடனான அரசன் காட்டில்விட்டுவிடவந்தவளாம் என்றனள், எ - று.

தருமசிந்தையினீதியிற்கொடையினிற்றயவினினிகரில்லான் கருமமங்கதுகேட்டலுங்குழைவுறுங்கருத்தின்னபுறம்போந்தாங் கருமருந்தனமகவையுந்தாயையுங்கண்டதிகயித்திங்கள் வருதிரென்றொருவேதியன் மனையினின்மற்றவர்தமைவைத்தே.

(இ - புரா) தருமசிந்தையிலும் தியாகத்திலும் நீதியிலும் தரையிலும் தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய அந்த வணிகேசன் அவன் சொன்ன காரியத்தைக்கேட்டமாதிரித்தில் வருந்துகின்ற மனதையுடையவனாய் வெளியில் வந்து, அவ்விடத்திலிருக்கும் அருமருந்தையொத்தகுழந்தையையுந் தாயையும்பார்த்து அதிசயித்து, இங்கேவாருங்கொன்று அழைத்துக் கொண்டேபோய் ஒரு பிரமணனவீட்டில் அவர்களைவைத்து, எ - று. (2௬)

உற்றவாயுள்வேதியரெலாம்வருகவென்றுறுந்திமழைசிந்தி முற்றும்வல்விடநோயினமருந்தினன்முரித்திரம்நிவளென்னைப் பெற்றதாயிவண்மகவுமென்பெருந்துணையென்றவன்பலபேசக் கற்றனாபுகன்மருந்தெலாமருத்தவுங்கனன்றதுமுதுநோயே.

(இ - புரா) அவ்விடத்திலிருக்கும் வைத்தியர்களுையெல்லாம் வரவழைத்து மிகுந்திரவியங்கொடுத்து, இந்த ராசஸ்திரி யென்னைப்பெற்றதாய், இவள் குழந்தை என்னுடைய சகோதரன், ஆதலால் இவர்களுக்குப் பொருந்திய கொடிய விஷநோயை அவிஷதங்களால் முரித்துவிடுங்கொன்று அவர்களுக்குச்சொல்ல; அதைக்கேட்ட வைத்தியர்கள் தாங்கள் கற்றுணர்ந்த வைத்திய சாஸ்திரத்திற் சொல்லும் அவிஷதங்களையெல்லாம் வகையறிந்து கொடுத்தார்கள். அப்படியவர்கள் கொடுக்கக் கொடுக்கப் பழமையாகிய வியாதியானது கொழிமையுடன் அதிகரித்தது. எ - று. (2௭)

இழுதுபெய்குடமெறிதலுங்கனற்சிகையெழுமபோலெண்ணில்லாப் பழுதினன்மருந்திடுதொறுமுதிர்நதுநோய்படர்செயப்பல்காலும் அழுதுமாழ்கியபால்கனிற்றத்தலுமளவிலாததுயர்பொங்கப் புழுதிநீணிலத்தருண்டனருருமவீழ்புற்றுறையாவென்ன.

(இ - புரா) 'நெய்நிறந்த குடத்தை எறிந்தமாதிரித்தில் அக்கிளியானது சினைவீட்டுமூத்த' தன்மைபோல, அளவில்லாத கல்ல மருந்துகளை

கொடுக்குத்தோறும் அந்தவியாதி மேலிட்டித் துன்பஞ்செய்தவினால், இடைவிடாமல் அழுதுசோர்ந்த புத்திரனிறந்தனன். அவனிறக்கவே, அளவிலாத துயரம் உண்டாகப் புற்றிலிருக்குஞ் சர்ப்பமானது இடிவீழ்ந்தாற் றடிப்பது போலப் பூமியில்விழுந்து புரண்டாள். எ - று.

இழுது - நெய், பட்டர் - துன்பம், உருமு - இடி. (௨ அ)

வீழுமெய்ப்பதைத்தெழுமழும்வெதும்பிடும்வீம்மும்வெந்துயருள்ளித் தாழுங்கைகளான்முலைமுகட்டெற்றிடுந்தளர்வொடுநனிசோரும் போமும்புபாய்மயிலென மாழ்குறும்பொருமும்புத்திரசோபத் தாழுநின் றுநின் றுருகும்வெய்துயிர்த்திடுமலக்கணுறறிமென்னோ.

(இ - புறா) பூமியில் விழுவள், உடல்பதைத்தெழுந்தழுவள், வெதும்பி வீம்முவள், தனக்கு நேரிட்ட துயரத்தை நினைத்துச்சோர்வள், இரண்டு கைகளாலும் முலைமுகட்டில் மோதிக்கொள்வள், மிகுந்தமெலிவோடுசோர்வள், அம் புபாய்ந்த மயிலைப்போல மாழ்குவள், தேம்புவள், புத்திரசோகத்தில் அமிழ்ந்து நின் று நின் றுருகுவள், பெருமூச்சுவிடுவள், இத்தகைய துன்பம் அடைவாள.

வேறு,

ஆயலகத்துறையத்தணமா தரு

மயலகத்துவணிகமகளிருங்

கயலையொத்தகட்காரிகைபாலெய்திச்

செயலுணர்த்தித்தெருட்டவுந்தேறலாள்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு துயரப்படுகிறவளைப் பார்த்து அயல் வீட்டிலிருக்கும் பிராமணஸ்திரிகளும் இம்மாதின் றுயரத்தால் மயங்கிய வைசிய மாதர்களும் கயல்போலும் கண்களையுடைய அத்தராசஸ்திரியினிடத்திற் சென்று, இவ்வுடல் அசித்தியமே யல்லாமல் நித்தியமல்லவென்பதை அனேக திருஷ்டாந்தங்களாற்சொல்லித் தெளிவிக்கவும் அவள் னுக்கம் நீங்காதவளாகி, எ - று.

கையறத்தளர்வேனை நீகைவிடும்

வெய்யகேண்மைவெதுப்பமெலிந்துளேன்

உய்யலேனினியுன்னை விடுத்துமே.

(இ - புறா.) அப்போ! என்னை அரசன் நீக்கிவிட்டபடியால், இடமின்றி வருந்துகிற என்னை நீயுங்கைவிட நேர்ந்த இக்கேண்மையானது என்னை மெலிவிக்க மெலிவடைந்தேன், உன்னைப்பிரிந்தும் இனிப் பிழைத்திருக்கமாட்டேன். எ - று. ஐடி - இடம், ஈண்டுச்சொல்லித் தைக்குறித்தது. (௩க)

என்றுபன்னியிரங்குஞ்சுமதிதான்
சென்றுநாய்கன்றெருட்டவுந்தேறளாள்
கன்றிமாழ்குறுங்காலையிலாங்கேணே
தொன்றுதேர்விடபன்வந்துதோன்றினான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சொல்லிச் சொல்லி அழுகின்ற சுமதிபென்பவன், தன்னை யாதரிக்கும் வர்த்தகன் வந்து பலவார்த்தைகளாற் றேற்றவுந் தேரு மல் மன்மவருந்திச் சோபமுறும்போது, பழைமை அறியத்தக்க விடபன் என்னும் ஒரு சிவயோகி அவ்விடத்திலெழுந்தருளினார். எ - று.

பன்னுதல் - கூறுதல்.

(௩௨)

வந்தயோகிமலராடிதாழ்ந்தெழுந்
தெந்தையீவளித்துயர்தீர்த்தியென்
றந்தநாய்கனுரைப்பவருந்தவன்
கொந்துலரங்குழலிக்கிவைகூறினான்.

(இ - புறா.) வந்த சிவயோகியை அந்த வர்த்தகன் கண்டு பாதங்களில் வணங்கி, என்னையனே ! இந்தராசஸ்திரியின் அரிதுயரத்தை எவ்வாறாவது தீர்த்தருளவேண்டு மென்று சொல்ல, பூக்கொத்துகளைணிந்த கூந்தலையுடைய அவளைப்பார்த்துச் சிவயோகி யிந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றார். எ - று. (௩௩)

என்னை மாழ்கியிரங்குவதேழைநீ
பொன்னுமாவிபொருந்தியகாயமு
மின்னுமொக்குளம்போனனிவீநதிமம்
அன்ன துள்ளியறிஞரழிவுறார்.

(இ - புறா.) ஏழைத்தன்மையுடையமாதே! நீ யிரங்கித் துயரப்படுவதில் என்ன பிரயோசனம், திரவியமும் உயிர்பொருந்திய இவ்வுடலமும் மின்ன லைப்போலவும் நீர்க்குமிழியைப்போலவும் விரைவில் அழியத்தக்ககவையே: ஆகையால், அவறறைக்கருதி அறிவுள்ளவர்கள் வருந்தார்கள். எ - று. மின்னல் தோன்றி மறைதலால் அது செல்வத்திற்கும், குமிழி தோன்றும்போதேயழிதலால் அது உடலுக்கும் உபயோகமாயின. “தோற்றமுண்டேல்மரணமுண்டு” என்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருப்பாட்டினையும் அறிக. (௩௪)

கூறுசுரத்திகங்கூடிற்றேவரா
மாறிநரசுதஞ்சேர்ந்திழன்மார்தராம்
ஊறுதாமதமேவிலங்குநாடி
வந்துதேற்றுகின்றெழுந்நுணத்தூற்றிமம்.

(இ - புறா.) சொல்லுகின்ற சத்துவகுணம் கூடாமானால் தேவர்களாவார்கள், அக்குணத்துக்கு மாறாகிய இராசதகுணங்கூடினால் மனிதராவார்கள், அதிலும் வேறாகிய தாமதகுணங்கூடினால் மிருகமாவார்கள், இவ்வாறு முக்குணத்தினால் பிறப்புண்டாகும். எ - று. (௩௫)

முக்குணத்தின்முயற்சியிலோரொன்று
தொக்கவாறு துவன்றுவந்தியினன்
மக்கடேவர்விலங்கெனவந்தவை
துய்க்கும்போகத்தொலையத் தொலையுமே.

(இ - புறா.) மூன்று விதகுணத்தின் முயற்சியில் ஒவ்வொரு குணஞ் சேர்ந்தமுறைமைப்படி உண்டாகும் குறியினால், மனிதர்களென்றும் தேவர்களென்றும் மிருகங்களென்றும் ஜனித்து, அவைகள் அனுபவிக்கவேண்டிய போகங்களை அனுபவித்துத் தொலைந்தபின் உடலும் அழிந்துபோம். எ - று.

துய்த்தல் - அனுபவித்தல். போகதுகர்வுமுடிவே, தேகமுடிவாதலால், 'போகத்தொலையத்தொலையும்' என்றார். "வினைதானொழிந்தால் திணப்போத ளவுநிலலாது" என்று ஆன்றோர்கூறியதும் இக்கருத்தே. (௩௬)

பண்டைவாசனை தொக்கபயிற்சியாற்
கொண்டகாயநிலையெனக்கொள்வரோ
அண்டரேனும்பிறப்புளதாமெனின்
விண்டகாயபிறப்பதுமெய்யரோ.

(இ - புறா.) பூர்வவாசனைசேர்ந்த பயிற்சியின லுண்டான இச்சரீரத் தை நிலைமையென்று எண்ணுவார்களோ? தேவர்களேயானாலும் மறுபிறப்புண் டென்றால், உயிரானது சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிப்போவது உண்மையாகும் அல்லவா! எ - று. (௩௭)

அங்குமொன்றினருந்தியவற்றினாற்
றங்குதீமலநாளுந்தணந்திடு
மங்கைநீயதற்கித்துயர்வைத்திலை
யிங்குமாண்டமலத்துக்கெனேங்குவாய்.

(இ - புறா.) ஒருசரீரத்தில் உண்ட புசிப்பினாற் பொருந்தியதீயமலமானது நாடோறும் நீங்கிவிடும், தாயே! நீ அதைக்குறித்து உன்மனதில்நீப்படிக்கொத்த துயரத்தை வையாதே, இப்போது இச்சிறுவனுக்கு நீங்கிய மலத்தைக் குறித்து ஏன் ஏக்கங்கொள்கின்றனை? எ - று. (௩௮)

சாவதும்பிறப்பும்மெனுந்தன்மையைத்
தேவருங்கூடவாரிதுதிண்ணமே

பரவைந் துயர்பட்டடிமற்றந்ருமோ

யா

(இ - புரை.) இறப்பதும் பிறப்பதுமாகிய தன்மையைத் தேவர்களுங் கடக்கமாட்டார்கள், இதுஉறுதியாகும்; தாயே! நீ துயரப்படுவதினால்வந்ததுக் கம் நீக்குமோ? சென்றவுயிரைப்பற்றி அழுது மீட்டுக்கொண்டவர்கள் முன்னர் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௩௯)

பட்டர்கிரித்தலைப்பான்மதிபோற்கரிப்
பிடர்நிழறறுகவிகையிற்போந்தவர்
கடனிலத்திற்கவிழ்ந்தனரன்றிமற்
றுடலெடுத்தேவராவையொருவினார்.

(இ - புரை.) பெரியமலையினுச்சியில் சந்திரோதயமானதுபோல யானை பின்பிடறியிலேறிக்கொண்டு நிழலைச்செய்கின்ற குடையினகீழாகப் பவனிவந்த அரசர்களும் கடல்கூழ்ந்த உலகத்தில் விழுந்திறந்து போனார்களேயல்லது இவ்வுடலையெடுத்தவர்களுள் எவர்கள் இறப்பை நீங்கினவர்கள். எ - று. (௪௦)

உற்றுநும்விருப்பானுதித்தானலன்
மற்றுநும்வெறுப்பான்மடிந்தானலன்
சுற்றுங்கட்சியொழியத்தூற்றதுவா
னுற்றபுள்ளினுடல்விட்டொளித்துளான்.

(இ - புரை.) இறந்துபோன இப்புத்திரன் உங்கள் விருப்பத்தினால் பிறந்தவனுமல்லன், மேலும் உங்கள் வெறுப்பினால் மடிந்தவனு மல்லன்; பின்னப் பட்ட கடட்டைவிட்டு நீங்கி யாகாயத்திற் பறந்துபோகின்ற பட்சியைப்போல இவ்வுடலை விட்டு மறைந்துபோனான். எ - று. கட்சி - பகழிக்கடு. (௪௧)

தாயர்தந்தையர்பத்தருக்கினு
லாயசுக்கிலசோணிதமங்கொரு
காயமாகக்கருக்கொருமுன்னமே
மாயுமங்கவாரொந்துவருந்தவே.

(இ - புரை.) மாதாபிதாக்களுடைய இன்பச்செருக்கினால் உண்டாகிய சுச் சிலசோணிதமானது கருவாகத் தரிப்பதற்கு முன்னரே அவர்கள் நொந்து வருந்தும்படி மாயவுக்கடும். எ - று. (௪௨)

அங்குமாய்ந்ததின்றென்னினவயவர்
தங்கியையிருதிங்கடணந்தபின்

வங்கவாரிகுழம்மண்ணிடைத்தீர்தான்றியே
பொங்குநங்கினைகண்டழப்பொன்றுமே,

(இ - புரை.) கருப்பத்திலேதானே இறக்காவிட்டாலும் உறுப்புக்களெல்லாம் பொருந்திப் பத்துமாதமுமானபின்பு கப்பல்கள் செல்லும் கடல்வளைந்த இவ்வுலகத்திற்குப்பிறந்து பந்துகெண்கள் கண்டமும்படி இறந்து போகவும்கூடும். எ - று. வங்கம்-கப்பல். (சுரு)

பொன்றிறீந்திழற்பொற்பிறைபோல்வளர்ந்
தொன்றுகேள்வியுணர்வமையுந்
மென்றுபூங்குழறுஞ்சினுந்துஞ்சுமற்
முன்றுவிதலொழிந்தெழிலாகியே.

(இ - புரை.) பூவையணிந்த அளகத்தையுடையவளே! பிறந்தவுடன் இறவாமலிருந்தால், அழகிய பிறைபோல்வளர்ந்து பொருந்திய கல்விகளைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளும்படியான பருவத்திலிறந்தாலு மிறக்கக் கூடும், அல்லது அப்போது இறத்தலின்றி அழகுடன் வளர்ந்து, எ - று. (சுரு)

காமனையெனக்கண்டவர்கண்கவர்
வாமநல்லுருவோமெரீஇயபின்
சேமநல்விடைபோன்மணஞ்செய்வுழித்
தாமவார்குழறுஞ்சினுந்துஞ்சுமே.

(இ - புரை) அகிற்புகைபூட்டத்தக்க அளகத்தையுடையவளே! மன்மதனைப்போலக் கண்டவர்கள் பார்வையைக் கிரகிக்கும் படியான செளந்தரியமுள்ள உருவத்துடன் வளர்ந்தபின்பு இன்பமுள்ள நல்ல ரூபம்போலக் காணப்பருவம் பொருந்தி விவாகஞ் செய்யுங்காலத்தில் இறந்தாலும் இருக்கவும்கூடும். எ - று. வாமம் - அழகு. (சுரு)

கல்விமைந்தர்களிப்புந்திருவொடு
செல்வவூக்கமுந்துய்த்துச்செழிக்குநாட்
பல்குபாவப்பயப்புலிபற்றறு
மொல்கிவாவுமுழையென்மாயுமே.

(இ - புரை) கல்விநிறைந்த வாலிபர்கள் சந்தோஷத்தையுஞ் செல்வச் செருக்கையும் அனுபவித்துச் செழுமையாக வாழுகளில், மிகுந்தபார்வமாகிய அக்சந்தரும் புலிபற்றினமாத் திரத்திற்சேர்ந்து, மானிறப்பதுபோல இறந்து விடுவார்கள். எ - று. உழை - மான். (சுரு)

கூனிமுத்தருங்கெனக்கேர்ல்பிடித்
தேனையோருமிகழுவிருகலந்

நீ
தானையோசெறிநீதிடச்சாவது
மானினோக்கினல்லாயொருவண்ணமே.

(இ - புறா.) மான்பார்வைபோல் மருண்டபார்வையையுடைய நல்லவனே! கிழக்குறங்குபோல உடல்வளைந்து கையிற கோல்பிடித்தானறிக்கொண்டு, மற்றயாவரும் இகழும்படி மலசலங்கள் வஸ்திரத்திலேதானே கழல ஒன்றுந் தெரியாமலிருந்து இறந்துபோவதும் ஒருவிதமாம். எ - று. (௪௭)

காலமென்பர்சிலர்சிலர்கன்மமே
மூலமென்பர்சிலர்முக்குணமென்பர்
ஞாலமென்புனலாதியநல்லுட
லேலுமூன்றிற்குமேற்றதென்பர்சிலர்.

(இ - புறா.) இறப்பதற்குக் காலந்தான் காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அவனவனுடைய கர்மந்தான்காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், சிலர் முக்குணமே காரணமென்பார், பிருதிவி அப்பு முதலாகிய பஞ்சபூத சம்பந்தமான இவ்வுடல் மேற்சொல்லிய மூன்றுக்கும் ஏற்றதென்று சிலர் சொல்வார்கள். எ - று. (௪௮)

ஆதலானித்திறமுடையாக்கையைப்
போதமுற்றவர்பொய்யெனக்கொண்டுபின்
சாதலுக்குமபிறத்தற்குநதம்மனத்
தேதமோடுவப்பின்றியிருப்பரே.

(இ - புறா.) ஆகையினாலே, இப்படிப்பட்ட சரீரத்தை ஞானமுற்ற பெரியோர்கள் பொய்யென வெண்ணிச் சாதலிலும்பிறத்தலிலும் துக்கமுஞ்சந்தோஷமு மில்லாமலிருப்பார்கள். எ - று. (௪௯)

எவ்விதற்பத்தவெவ்வடலங்களு
மவ்வியத்தததிறேன்றியடங்கிடும்
பவ்வமுறறியபாரினெழுந்துகள்
கொவ்வைவாய்க்கொடிமீண்டதிறகூடல்போல்.

(இ - புறா.) கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய கொடிபோன்றவனே! பூமியில் எழுகின்ற துகள்கள் மறுபடியும் அநதப்பூமியிலேதானே அடங்குவதுபோல, எவ்விதமாகிய விகற்பங்கனையுடைய எவ்வித சரீரங்களும் மாயையின்றேனறி அதிலேதானே ஒடுங்கும். எ - று. அவ்வியத்தம்-பிரகிருதி, மாயை. (௫௦)

உன்னை யின்றவருன்னாலுதித்தவர்
மன்னுமுறப்பவந்தேகாறுமணந்தவ

ரன்னமேதிரையாழியினுண்மனை

மனனுநதரத்தரோ.

(இ - புறா) அன்னம்போல்பவளே! பொருந்திய பூர்வசன்மத்தில் உன்னைப்பெற்றவர்களும், உன்னாற் பெறப்பட்டவர்களும் உன்னை விவாகஞ்செய்துகொண்டவர்களும் ஆலகையுடைய சமுத்திரத்தின் சிறியமணலை யெண்ணினாலும் எண்ணும் அளவையுடையவர்களோ? எ - று. (௬௧)

பாகெனுஞ்சொலினுய்படர்காலமா
காகவாயினினுனிலந்தன்னில்வாழ்
போகமானிடத்தேரைபொருந்தியு
மோகையுஞ்சிறிதுற்றிடுமோசொலாய்.

(இ-புறா.) பாகுபோலும் மதுரமுள்ள வசனத்தையுடையவளே! காலமாகிய பாம்பின்வாயிலகப்பட்டுக்கொண்டு போகத்தையே விரும்பும் மனிதர்களாகிய தேரைகளுக்குச் சந்தோஷமுஞ் சிறிது முண்டாக்குமோ? சொல்லுவாய். எ - று. (௬௨)

முந்தைநான் முகன்முன்னம்படைத்துட
றந்தநாளிற்றனுகரணங்களும்
புந்திசேர்புவனத்தொடுபோகமும்
பந்தமாமிடைவேறென்றுபற்றுமோ.

(இ - புறா) பழமையாகிய பிரமதேவன் ஆதியிலிந்த உடலைச் சிறுட்டித்துத் தந்தநாளிலேயே, தனுகரணங்களும் நினைக்கும்படியாகிய புவனபோகங்களும் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்திருக்கின்றமையால், மத்தியில் நூதனமாக ஒன்று வரவுங்கூடுமா? எ - று. (௬௩)

தோலுமென்புநரம்புமிறைச்சியு
மேலுமீரலும்பித்துமிரத்தமும்
சீழுமிட்டகுழிசில்சிறைத்தந்து
போலுநீயிதற்கென்கொல்புலம்பலே.

(இ - புறா.) தோலும் எலும்பும் நரம்பும் மாமிசமும் ஈரலும் பித்தநீரும் உகிரமும் சீழும் நிறைத்துவைத்த ஒருகடமானது உடைந்துபோய்விட்டது போலாக்கும் இச்சரீரம் இறந்தது. இதற்காக நீபுலம்புவது என்னேகாரணம். ()

முக்கனையகன்முப்பூந்தீயெழு
நக்கநாயகனுண்மலர்ந்தாடொழு

மக்களன்றிமறவையெவன்றிடத்
தக்கதன்மையர்யாரெனச்சரந்தினான்.

(இ - புரா.) சரீரம் இத்தன்மைத்தா யிருப்பதினாலே, திரிநேத்திரங்களை யுடையவரும் திரிபுரங்களில் தீபந்தகைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய அன்ற லந்த அம்புஜம்போன்ற பாதங்களைவணங்கும் அன்பர்கள் நமனை வெல்லுவா ரேயன்றி, மற்றவர்களுள் யார்தான் வெல்லத்தக்கவர்களென்று சிவியோகி சொல்லியருளினார், எ - று.

(கரு)

வேறு.

கேட்டாளெழுந்தரள்கிளியென்னமிழற்றுசொல்லாள்
வாட்டாரைக்காந்தன்மலர்கொண்டெதிர்நீவுமாபோற்
றீட்டாதமைக்கண்பொழியாவிசிறந்தசங்கம்
பூட்டாதகையாற்றுடைத்தின்னபுகல்வதானாள்.

(இ-புரா.) கிளிபோல் வசனிக்குஞ் சொல்லையுடைய ராசஸ்திரியானவள் சிவியோகிகள் சொன்னதை யெல்லாங்கேட்டு உடனேயெழுந்து, வாளிலுண் டாகும் நீர்த்தாரையைக் காந்தன்மலரால் துடைப்பதுபோல, மைதிட்டாத கண்பொழிகின்ற நீர்த்துளியை வளையலணியாமலிருக்கின்ற கையால்துடை த்து, இந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றாள். எ - று. காட்டில்வாசம்பண்ணநேர்ந்த மையால், மைதிட்டாதகண்ணென்றும் சங்கம்பூட்டாதகையென்றுங்கூறினார்.

கள்ளாருமாலமுடிவேந்துகனன்றுநீக்க
வுள்ளாவிவாட்டுமுதுநோயினுணங்குலேற்குத்
தள்ளாவிழுச்சீர்ப்புதல்வன்னெடுசாதரானே
விள்ளாததுன்பத்துமலாதவிரதமென்னு.

(இ - புரா.) தேனிறைத்த பூமாலையணிந்த மகுடந்தரித்த அரசன் கோ பங்கொண்டு நீக்கிவிட்டதினால், உள்ளூயிரைவருத்தும் காமநோயினால் மெலி கின்ற எனக்கு, நீக்கமற்றசிறப்பினையுடைய இறந்துபோன எண்புத்திரனுடன் கானும் இறந்துபோவதே நீங்காததுன்பத்தில் விழாதவிரதமென்றுசொல்லி, (

அளிகொண்டசின்தையறத்தோய்நின்னருட்கணைக்கம்
வினிகின்றகாலத்தெதிர்க்குதேன்வினை வெய்மைதீர்ந்தேன்
முளிகொண்டபைங்குழந்தெறுகோடைமுதிர்ச்சிதீரத்
தளிகொண்டல்கிந்திப்புரந்தாற்றிடுதன்மைபோலும்.

(இ - புரா.) தீயுந்தன்மைகொண்ட பயிரைவாட்டுகின்ற கோடைவெப் பந்திரும்படியாக மேகங்கள் நீர்த்துளியின்புச்சிந்தி வெய்புந்தைவாற்றுந் தன்மை

போலக் கிருபைபொருந்திய மனதையுடைய மூனிவரே! தேவரீர்தந்தருளிய
கிருபாநோக்கத்தை நானிதக்குஞ் சமயத்திற் பெற்றுக்கொண்டு திவினைக்கொடு
மையை நீங்கினேன். எ - று. மூனிதல் - தீய்தல். (௫௮)

என்னவிவள்சா தற்கியைந்துளமெய்ம்மையுள்ள
முன்னுமூரணுவழிபாடுபுரிந்ததுமும்பவத்திற்
பொன்றாமார்பின்மகவென்பதுந்தேர்ந்துபூவை
தன்னாவமைந்தனுயிர்பீட்டுந்தகைமைசெய்தான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சொல்லி அந்த ராசஸ்திரி இறப்பதற்குத் துணி
ந்த ரிச்சயத்தையறிந்து, பொன்றாமணிந்த மார்பினான இந்தப்புத்திரன் முற்
பிறப்பில் தனக்கு உபசாரஞ் செய்தவனென்பதையுமெண்ணி, அவளுடைய
ஆசைப்புத்திர னுயிரைமீட்கும்வகையை அம்முனிவர் செய்தருளினார். எ - று.

பாலொத்திலகுந்திருநீறுபரிந்தெடுத்து
வாலப்பிறைபோல்பவனெற்றிவயங்கச்சாத்தி
யாலத்திருண்டகளத்தான்பொன்னடியையேத்தி
முலத்திருமந்திரங்காதின்மொழியலோடும்.

(இ - புறா.) பாலப்போன்ற வெண்மைநிறங்கொண்டு விளங்குகின்ற
திருநீற்றினைப் பரிவுடனெடுத்து, பாலசந்திரன் போல்பவனாகிய அப்புத்திர
னுடைய நெற்றியில் பிரகாசிக்கும்படிதரித்து, விஷத்தினால் கறுத்த கண்டந்
தையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளைத் துதிசெய்து, பஞ்சாக்ஷரத்தைக்
காதில் உபதேசித்த அளவில், எ - று. (௬௦)

பைந்தாட்கமலங்கண்மலர்ந்தெனப்பாலன்செங்க
ணந்தாதுவிழித்திடநற்றுயிளீக்கினுன்போன்
முந்தாவெழுந்தேமுலையுண்ணமுயலும்வேலை
செந்தாமரைமேற்றிருவுன்னவள்சேர்த்துபுல்லி.

(இ - புறா.) பசியதானையுடைய தாமரைமலர்கள் மலர்ந்ததுபோல இறம்
திருக்கும்புத்திரன் கண்களைத்திறந்து நித்திரைநீங்கினவன்போ லெழுந்து
முந்தி முலையுண்ணத்தாவினபோது, திருமகனையொத்த அந்த ராசஸ்திரி தன்
புத்திரனைக்கிட்டி அணைத்துக்கொண்டு, எ - று. (௬௧)

பொல்லாவறுமைத்துயர்பூண்டபொறியிலாள
னில்லாதசெம்பொன்கிடைத்தாங்கணிமூந்துமீள
நல்லாதரவத்தொடுபெற்றெனநங்கையோகை
நில்லாதுபொங்குக்களியெய்தினாள்நீள்காலை. ௭௭

(இ - புரா.) கொடியவனுமைத் துயரத்தைக் கொண்டிருந்த அங்கப் பழுதுமுள்ளவனாகிய ஒருவன்தனக்கில்லாத திரவியத்தைப்பெற்று உடனேயிழந்து, மறுபடியும் அந்தத்திரவியத்தை மிகுந்த ஆசையுடன் பெற்றுக்கொண்டது போல, அந்த ராசஸ்திரியானவர் சந்தோஷத்தனக்குள் எடங்காமல்பொங்கக் களிப்பை அடைந்துநின்றபோது, எ - று. நங்கை-பெண்தகுதியின் மிக்கவள்.

மீட்டுங்கருணைக்கடல்போலவிளங்கும்யோகி
தோட்டங்கமலத்துகட்டாதுசொரிவதேபோல்
வாட்டங்குகையான்மகன்மேலுமனைவிமேலுங்
காட்டுந்தளிர்ச்செங்கையினீறுகவினவிட்டான்.

(இ - புரா.) கிருபாசமுத்திரம்போல் விளங்குகின்ற அந்தச் சிவயோகியானவர் இதழ்களையுடைய தாமரைமலரானது மகரத்தப்பொடியைச் சிந்துவதுபோலத் தம்முடைய கையினால் விபூதியை ராசகுமாரன்மேலும் ராசன்மனைவிமேலும் தரித்தார். எ - று. தோடு - இதழ். (சுரு)

வெண்ணீர்வனன்பொடுசொத்த லும்வெற்றிரும்பு
தெண்ணீரிரதத்துளிகுத்தச்செழும்பொனுகி
ஓட மண்ணீர்பெற்றாலெனமற்றவர்மேனிரேயின்
புண்ணீர்மைநீங்கிப்பசும்பொன்னுருவெய்திநின்றார்.

(இ - புரா.) அவர் விபூதி தரித்தமாத்நிரத்தில் வெறுவிய இரும்பினிடத்தில் தெளிவானதன்மையுள்ள ரசத்துளியைச்சேர்த்தினவுடன் அவ்விரும்பு நல்லபொன்னுகி அலங்காரமுள்ள தன்மையைப் பெற்றதுபோல, நேயரினையுடைய புண்தன்மைநீங்கி, அவர்கள் சரீரம் பொன்னிறம் பொருத்தினார்கள். எ - று. மண்ணல் - விளக்கமடைதல். (சுரு)

கங்காதரனன்புறுதொண்டன்கழிந்தவாவி
மங்காதுமீட்கவுயிர்வந்தபின்மைந்தனோடு
கொங்காரகுழலாடிருமேனியிற்கொண்டபுண்ணோய்
தங்காதுநீங்கத்திருநீறவன்சாத்தலோடும்.

(இ - புரா.) இறந்துபோனவயிர் அப்படியே போகாமல் 'பரமசிவனிடத்தில் அன்புள்ள தொண்டராகிய சிவயோகியானவரமீட்க, உயிப்பெற்ற புத்திரனுடைய சரீரத்திலும் தாயின் சரீரத்திலும் பொருந்திய புண்ணானது கொஞ்சமுமிராமல் நீங்கும்படி விபூதிதரித்த அளவில், எ - று. (சுரு)

தண்டாதவேள்விமறையோர்குலத்தையலாடும்
வண்டாதுநீக்குந்தொன்புநாய்கன்மடந்தையோருங்

கண்டார்மகிழ்ந்தார்வியந்தார்களித்தார்கடனஞ்
சுண்டான்றிருத்தாடொழுதேத்தெடுத்தோதிரின்னார்.

(இ - புரை.) எப்போதும் யாகஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பிராமணகுல
மாதர்களும், வண்டிகள்மொய்க்கும் முல்லைமாலையணிந்த அந்தவர்த்தகனுடைய
வீட்டு மாதர்களும், பார்த்துச் சந்தோஷித்து அதிசயமடைந்து களிப்புற்று
விஷபானம்பண்ணிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தொழுது நோத்திரஞ்
செய்தார்கள். எ - று. (சுசு)

வாவுந்திரையார்கலிகுழும்வளாகங்காக்குங்
கோவிற்பெருந்தேவியுமைந்தனுங்கோதிலாத
தேவின்சுழற்றாப்பணியோகிதன்செய்யபொற்றா
ணவிற்புறவேத்திவணங்கிவில லுற்றார்.

(இ - புரை) தாவியேழெழுகின்ற அலையையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த
பூமியைக் காக்கும் அரசன்மனையுடைய புத்திரனும் பாசாகிடராகிய பரமசிவனு
டைய வீரகண்டையணிந்த திருவடியைப்பணிகின்ற சிவயோகியின் செவ்விய
பாதங்களை நாவிலால் துதிசெய்துபணிந்து சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. ஆர்கலி-
சமுத்திரம். வளாகம் - பூமி. (சுஎ)

துஞ்சுஞ்சிறுவனுயிர்த்துந்தொடர்ந்தரோயா
லஞ்சுந்துயரங்களைக்காத்துமளியையின்றுய்
வஞ்சம்புணர்மானிடரேதுகைம்மாறுசெய்வேந்
தஞ்சந்திருத்தாளெனயோகிதன்னுளில்வீழ்ந்தார்.

(இ - புரை) இறந்த புத்திரனுடைய பிராணனைக்கொடுத்தும் எங்களுக்
குநேரிட்டளையினால் அஞ்சுகின்ற துயரந்தீர்த்தும் கிருபையுள்ளவரா யிருக்
கின்ற தேவரீருக்கு, வஞ்சந்தையுடைய மாஸிடர்களாகிய காங்கள் என்ன
பிறிது உபகாரஞ்செய்வோம்; எங்களுக்கு உம்முடைய திருவடியே ஆதர
வென்றுசிவயோகியினுடைய பாதத்தைவணங்கினார்கள். எ - று. (சுஅ)

வேறு.

இறைஞ்சிவீழ்ந்திடுபிருவர்தம்மையுஞ்
சிறந்தகைகளாலெடுத்திச்சிரியோ
னிறைந்தவோகையானிகழ்த்துமாசிக
ளறைந்துநாமமுமறியக்கூறினான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுசொல்லிவணங்கிய அவ்விருவரையும் சிவயோகி
யானவர் தம்முடைய திருக்கைகளாலெடுத்து நிறைந்த சந்தோஷத்துடன்
சொல்லத்தக்க ஆசீர்வாதஞ்செய்து, அந்தப்புத்திரனுக்குப் பெயருங் கூறியரு
ளினார். எ - று. (சுஊ)

பத்திராயுவிப்பாலனாமென்
மெத்தவங்களுயிசைக்கநினைமகன்
மைத்தடங்கணய்வளருங்கரூயில்
லுய்த்துநீணிதிவணிகளோம்பவே.

(இ - புரா.) இந்தப்புத்திரன்பெயர் பத்திராயு என்று எவ்விடத்தும் எல்லாருள்கொல்லக்கடவர். மைத்தீட்டுங்கண்களையுடையவனே! உன்புத்திரன் வளர்கிறவரைக்கும் தனவீட்டில் இவ்வர்த்தகன் ஆதரிக்கக்கடவன். எ - று. (எ0)

இங்குவைகுரின்னெழில்கொள்பாலகன்
பொங்குநற்கலைப்புணரிநீந்தினான்
மங்கில்செல்வமுமாசிலாட்சியு
மெங்கனாயகனருளினெய்திய.

(இ - புரா.) இவ்விடத்திலிருக்கும் உன்புத்திரன் மிக்க நல்ல சாஸ்திரங்களை யெல்லா மோதியுணர்ந்து எம்மிறைவன் கிருபையால் கெடாத செல்வமும் நல்ல அரசாட்சியும் அடையக்கடவன். எ - று. (எக)

வனைந்தநீண்முடிமன்னனாகியே
யனந்தகாலமுமவனிகாததிடு
மினைந்தமுப்புநோயிகந்ததேவர்போற்
கனைந்துவண்டுலாங்கண்ணிமைந்தனே.

(இ - புரா) வண்டிகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான பூமாலையணிந்த உன்புத்திரன் மகுடந்தரித்துக்கொண்டு மன்னவனாகி வருந்துகின்ற மூப்புப்புருவமும் வியாதியுமில்லாமலிருக்கிற தேவர்களைப்போல இவ்வுலகத்தைக் காத்துக்கொண்டு நெடுநாளிருப்பான். எ - று. கண்ணி-மலை. (எஉ)

என்றுபாலனுக்கெதிர்பயாவையு
மன்றல்வரர்குழற்கியம்பிமாதவன்
சென்றனன்னொத்தெளியக்கடறினான்
மொன்றுமாக்கைதகுதெனப்பவே.

(இ - புரா) இவ்வாறு சொல்லியதுமன்றி அந்தப்புத்திரனுக்கு மேல்வரத்தக்கவையையும் அவன் தாயுடன் சொல்லிச் சிவயோகி போய்விட்டாரென்று, சூதமுனிவரானவர் மகத்துவமுள்ள பழமையான இந்தச்சரித்திரத்தை நையாசாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளியும்படிச்சொன்னார். எ - று.

ஏதிர்ப - வரத்தக்கவை.

(எக)

சிவயோகிமுகிமையுரைத்த - அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம். சுஎ௦

பதினொன்றாவது

பத்திராயுவுக்கு அரவியலளித்த அத்தியாயம்

ஐந்துமுகத்தானடியார்செயல்கேட்டிங்
சூயந்தனம்யாமென்னுமுனிவோருளங்களிக்க
மைந்துடலம்பெற்றார்க்குமுத்திவழிகாட்டும்
பந்தமற்றஞானமுனிமீட்டும்பகர்த்தனனே.

(இ - புறா.) ஐந்து திருமுகங்களுள்ள பரமசிவனுடைய அடியார் செய் கையைக்கேட்டு, நாங்கள் உய்ந்தோமென்று சொல்லிய நைமிசாரணியமுனி வர்கள் மனஞ் சந்தோஷிக்க, வண்மையுடன் உடல்பெற்றவர்களுக்கு யோக்கை வழியைக் காட்டுகின்ற ஞானவானாகிய சூதமுனிவர் மறுபடியுஞ் சொல்லு கின்றார். எ - று.

ஐந்து திருமுகங்களாவன: ஈசானம் தற்புருஷம் வாமம் அகோரம் சத்த் யோசாதம் என்பன. ஈசானமுகம் பழகவிறமுள்ளதாக மேல்நோக்கிய பார்வை யாயிருக்கும், தற்புருஷமுகம் பொன்னிறமுள்ளதாய்க் கீழ்த்திசைநோக்கியிரு க்கும், 'அகோரமுகம் தெற்குநோக்கி நீலநிறமுள்ளதாயிருக்கும், வாமமுகம் பொன்னிறமுடன் வடக்குநோக்கியிருக்கும், சத்தியோசாதமுகம் வெண்மை நிறமுள்ளதாய் மேற்குநோக்கியிருக்கும். சிவாலயங்களில் தீபாராதனைசெய்யும் போது நாலுதீபத்தட்டும் நாலுதிக்கிலும் அந்தநாலின் மத்தியில் ஒருதட்டுமாக வைத்தல் சிவபெருமானுக்கு பஞ்சமுகங்களுக்குந் தீபாராதனை செய்கிறபாவ னையாம். மத்தியில்வைத்திருக்கிற ஈசானமுகத்தட்டி முதலிலும் பின்பு தற்புரு டமுகத்தட்டிமுதல் நான்குதட்டும் மேற்சொல்லிய திருமுகக்கிரமப்படி யெடுத் துத் தீபாராதனைசெய்வது மரபு. சிவலிங்கப்பெருமான் மேற்குநோக்கிய சந் ரிதியாயிருந்தால் அந்தத்திக்குநோக்கிய திருமுகமே தற்புருஷமுகமாகத் தற் புருஷத் தட்டுவைத்துத் தீபாராதனைசெய்யும்படி ஆகமவிதியாம். தெற்கு வட க்கு நோக்கிய சந்ரிகுகளாயிருந்தால் அந்தத்தத்திசையே தற்புருஷமாகக் கொ ள்ளவேண்டும். இவ்விடயம் ஈண்டு விரிக்கிற்பெருகும். (க)

பிங்கலைபென்றோதும்பெருக்கணிகையோரிராத்
துங்கமிசூதவந்துத்தொல்லோன்விடபனுக்குச்

செங்கமலத்தாள்வருடிச்செய்தவழிபாட்டினு
லங்கவருளுலத்தலர்மடந்தைபோலவே.

(இ - புரை.) பிங்கலையென்று சொல்லப்படுகிற ஒருகணிகை மாதான வன் தவத்தாய்மையுடைய வீடபனென்னுஞ் சிவயோகிக்கு ஒருநாளிராத்திரி திருவடிகள் வருடிச்செய்த உபசாரத்தினால், அந்தப்பிங்கலையானவன் இவ்வுலகத்தில் திருமகள்வந்தும்பவித்ததுபோல, எ - று. (உ)

போர்கெழுவேல்வேந்தன் புகழ்ச்சந்திராங்கதற்குச்
சீர்கெழுமுதாரமாஞ்சீமந்தனியிற்பின்
வார்பெய்முலைக்கீர்த்திமாலினியென்னுமமொடுங்
தார்புனை மெல்லோதித்தனிரியலாய்த்தோன்றினான்.

(இ - புரை.) போர்செய்வதற் கேதுவாகப்பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையவனாய்ப் புகழ்பெற்ற சந்திராங்கதனென்னும் அரசனுக்குக் கற்புள்ள மனைவியாகிய சீமந்தனியிற்பில் கச்சையாலிறுக்கும் தனங்களும் தாரணித்த மெல்லியகூந்தலும் தளிர்போலும்சாயலுமுடைய கீர்த்திமாலினி என்னும் பெயர்பெற்ற பெண்ணாகப் பிறந்தாள். எ - று. (ங)

வானமிருடவளருமதிப்பிள்ளையைப்போற்
றேனமருந்தார்வேந்தன்செல்வக்குலமோங்கக்
கானமருங்கூந்தற்கணிவாய்க்கழைமென்றோட்
பானல்விழியாள்வளர்காளுற்றசெயல்பன்னுவாம்.

(இ - புரை.) ஆகாயத்தில் இருள்நீங்க வளர்கின்ற இளஞ்சந்திரனைப் போல, சந்திராங்கதனுடைய குலமானது ஒங்கும்படி வாசனையமர்ந்த கூந்தலும் கணிபோலும் வாயும் கழைபோலும் தோளும் நீலோற்பலம்போலும் கண்களும் பெற்றுக், கீர்த்திமாலினிடென்னும் பெண்ணானவள் வளருகிறநாளில் பொருந்திய செய்கையைச் சொல்லுகிறோம். எ - று. (ச)

விஞ்சையறிநல்யாழ்விதம்பயின்றுவேதமுதல்
வஞ்சமிலாவாறங்கநீதிமனுவாராய்ந்து
கொஞ்சுகுரிபரிதேரூர்ந்துகொலைப்படைக
ணைஞ்சங்கனிக்கநிகரில்லார்கற்றுணர்ந்தார்.

(இ - புரை.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத பத்திராயு சுனையன் என்பவர்கள் வீத்தியாதரபாப்போல வீணையின் வகைகளைக்கற்றும், வேதமுதலாக ஆறங்கங்களும் மனு என்னும் நீதிகாஸ்திரமும், மெதுவாக அடிபெயர்த்துவைத்து நடக்கும் யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் தேரேற்றம் தனுமுதலாகிய ஆயுதப் பயிற்சியும் மனங்களிக்குக் கற்றுணர்ந்தார்கள். எ - று. (ஞ)

மற்றநிருபன்மகன்பத்திராயுவெனுஞ்
 சிற்றச்சிறுநூல்மீச்செவ்வாய்மழகளிறுஞ் ௫
 சொற்றவணிகன்றநயன்சுனையனுமா
 யுற்றுமருவியுடலுயிர்போல்வையகினார்.

(இ - புரை.) சிறியகுமியும் செவ்வாயுமுள்ள இளமையான யானைக் கன்றினையொத்த ராசபுத்திரனாகிய பத்திராயுவென்பவனும் இவர்களை யாதரிக்கும் வணிகனுடைய புத்திரனாகிய சுனையன் என்பவனும் ஒருவனைவிட்டொருவன் பிரியாமல் உடலுமுயிரும்போல இருந்தார்கள். எ - று. (சு)

தக்கமறையோர்தழன்மாட்டவீசொரிந்து
 மிக்கசடங்கியற்றநாய்கன்விழைவோடுந்
 தொக்கவிரவலர்பாற்சொன்னமழைடொழிய
 வொக்கவிருவோருமுன் னூலுவந்தணிந்தார்.

(இ - புரை.) தகுதியுள்ள பிராமணர்கள் ஓமாக்கினியினிடத்தில் அவர்ப் பாகங்கொடுத்துச் சடங்குகள்செய்ய, அந்தவணிகள் வந்திருக்கிற இரவலர்களுக்கும் மழைபொழிவதுபோல விழைவினுடன் திரவியங்கொடுக்கவும், அந்த இரண்டிபுத்திரர்களும் ஏககாலத்தில் உபநயனஞ் செய்துகொண்டார்கள். எ - று. நாய்கன் - வணிகள். (எ)

ஞான நூலாதிபலவிஞ்சையந்தளித்த
 வானவர்தந்தேசிகனேபோல்வான்மனமகிழ
 ளுனமில்சிரோமணியும்பொன்னுமுவந்தளித்துத்
 தேனமர்தார்மைந்தர்திருவயதீரெட்டடைந்தார்.

(இ - புரை.) ஞானசாஸ்திர முதலாகிய பலகலைகளை விருப்பத்துடன் ஆரூள்செய்த தேவகுருவையொத்த ஆசாரியர் மகிழும்படிக்காணிக்கையாக சிரேட்டமான ரத்தினங்களும் பொன்னு மகிழ்ந்துகொடுத்துப் பதினாறு வயதுள்ளவர்களானார்கள். எ - று. (அ)

மண்டுபுருவச்சிலைகுனித்துவாட்கண்ணை
 கொண்டுகொடுங்கணையாயெய்வான்சூழஉக்கொண்டு
 கண்டமகளிர்கடற்பார்முழுதானந்
 திண்டிறல்வேற்காணேதிருமார்பத்தெய்யுநாள்.

(இ - புரை.) நெருங்கிய புருவச்சிலையைக்குனித்து வாள்போன்ற கண்களை கணையாகக்கொண்டு எய்யும்படிக்கூட்டங்கூட்டமாகத் திரண்டுகண்ட மகளிர்கள், கடல்வளைந்த உலகத்தையாளும் திண்ணிய திறலமைந்த வேற்ப

டையினையுடைய காண்போலும் அவ்வரசுமாரனுடைய மார்பகத்தெய்வாரா
னார். எ - று. கட்கினையு எய்தலாவது, காண்டலென்னும் பொருளது. (க)

தீர்த்தவுயிர்முன்னளித்தசிவயோகி
வாரந்தசுடலஞ்சுவற்புள்ளவந்தெய்த ஈ
நேர்ந்துசுமதியெனுநேரிழையுநெஞ்சமருள்
கூர்ந்தகுமரனுமக்கோதிலான்றாடொழுதார்.

(இ - புரா.) நீங்கிய உயிரை முன்னன்கொடுத்த சிவயோகியானவர்
நீண்ட சடையானது தோளினிடத்துப்புரண்டசையுமடிகுவர, நேரிழ்கண்டு
அந்த ராசஸ்திரியும் மனதில்மிக்குத்த கிருபையுள்ள அவள்புத்திரனும் பரிசுத்த
ரான அந்தச்சிவயோகியின் பாதத்தில் வணங்கினார்கள். சுவல்-தோள். எ-று.

மாண்டபெருந்தவத்தோன்சிந்தைமகிழ்வெய்தப்
பூண்டபரிவினராப்பொன்னுண்மலர்தூவித்
காண்டகுபால்செந்தேன்கனிபொற்கலத்தேந்நி
யாண்டுமிகும்பூசைவழிபாட்டுடனளித்தார்.

(இ - புரா.) மாட்சிமைதங்கிய சிவயோகி மனமகிழ்ச்சியடையத்தக்க
தாசு அன்புள்ளவர்களாய் நல்லமலர்களுவிப், பார்வைக்கினிய மதுரமுள்ள
பால் தேன் பழங்களைப்பொற்கலத்திலவைத்து ஆராதனைசெய்து, அமுதுகொள்
னச் செய்தார்கள். எ - று. (கக)

கோடும்பவளக்குறுஞ்சுடலமாவிரதி
வாடுஞ்சிறுமருங்குற்செல்வியையுமைந்தனையு
நாடுங்கருணை புரிந்துநகைமுகத்தாற்
நேடும்பொருளனையீர்தீதிலவேயென்றுரையா.

(இ-புரா.) வளைவாகத்தொங்குகின்ற பவளம்போலும் சடையையுடைய
சிவயோகியானவர், தம்மைவணங்கிய வாட்டமுற்ற சிறிய மருங்கினையுடைய
அம்மாதையும் குமரனையும் ஆசீர்வசனஞ்சொல்லிக் கருணைபுரிந்து நகைமுகத்
தராய் தேதிதற்குரிய நந்தொருள்போன்றவரே! சுகமாயிருக்கிறீர்களா என்று
வினாவினார். எ - று. (கக)

வாவுபரித்தேர்வேந்தன்மைந்தன்முகநோக்கி
மேவுகலையுள்ளவிசுற்பெம்மல்லாங்கற்றனையோ
தேவனெனத்தேசிகனைச்சிந்தைமகிழ்வித்தனையோ
வேவுசுடர்வேலோயெமையுதினைப்பாயோ.

(இ - புரா.) தாவிச்செல்லுகின்ற குதிரைக்கட்டிய தேரினையுடைய ராச
குமாரன் முகத்தைப்பார்த்து, யாவரும் விரும்புகின்ற அறுபத்து நான்குசூல

களுந் கற்றுக்கொண்டனையா? ஆசாரியனைக் கடவுளாகப் பாவனை செய்து அவர் மனம் சந்தோஷிக்கும்படிச் செய்தனையா? பகைவாமேல் செலுத்துப்படியான வேலையுடைய புத்திரனே! எம்மையும் எப்போதாவது நினைத்திருப்பையா? எ - று. (௬௩)

சொல்லாயெனமுனிவன்சொல்லுமுறைகேட்டு
நல்லாளடிதொழுதுநானிலத்தூமாய்ந்தவர்போற்
புல்லார்புறங்காட்டிற்போடாதுயிரளித்த
வல்லாய்நினையுமறந்திருக்கவல்லோமோ.

(இ - புரா.) சொல்லென்று சிவயோகி சொல்லியவார்த்தையை ராசஸ் திரிகேட்டு, அவர்பாதத்தையணங்கிச் சவாமி! இவ்வுலகத்தில்இறந்தவாகளைக் கொண்டுபோய்ப் போடுவதுபோல முனனிமந்திருந்த புத்திரனைப் புற்கள் நிறைந்த சுடலையிற் போட்டுவிடாதபடிக்கு உயிர்கொடுத்தவல்லவரே! உம்மையும் நாங்கள் மறந்திருக்கவல்லமா? எ - று. (௬௪)

நீணிலமேல்வீந்தவுயிர்நீயளிக்கப்பெற்றோனை
மாணவகனாகமுனியேகொண்டருளிக்
காணரியசெய்யசோற்காவலவார்நீதிபுகன்
ருணவநீடாதவநிவுமளிப்பாயென்றாள்,

(இ - புரா.) சிவயோகியே இந்தப்பெரிய வுலகில் இறந்த வுயிரை தேவரீர் கொடுக்கப்பிழைத்திருக்கும் என்புத்திரனைச் சீவுகளுக்கொண்டு, இத்தன்மைத்தென்று எளிதில் அறியக்கூடாத செங்கோல் செலுத்தும் அரசர்களுக் குரிய நீதிகளைச்சொல்லி, ஆணவும் மேலிடாத வண்ணம் ஞானமும் அருள் செய்யுமென்று சொன்னாள். எ - று. மாணவகன - மாணக்கன். (௬௫)

இத்தகையமாற்றமிவளுரைப்பக்கேட்டமுனி
சித்தமுவந்தசிறுவன்முகநோக்கிக்
கொத்தவிழும்பைந்தார்க்குமரநீகேட்டியென
உத்தமநன்னீதிமனுநா லுணர்த்தினான்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள வசனங்களை அந்தராசஸ்திரி சொல்லக் கேட்ட சிவயோகியானவர் மனஞ் சந்தோஷித்துப் புத்திரன் முகத்தைப்பார்த்துப் பூங்கொத்துக்கள் மலர்ந்திருக்கும் மாலையணிந்தகுமரனே! நீ கேளென்று நல்ல நீதிகளைச் சொல்லும் மனுநூலை அருளிச்செய்தா. எ - று. (௬௬)

ஆழியுலகத்தினந்தணரேயாகியாய்
வாழ்மொருநாளுருவருணத்தோர்தம்மையெல்லா

மூழிமுதல்வனுருவெடுத்துச்செங்கோலார்
சூழிமதயானைத்தொல்வேந்தாய்க்காக்குமே.

(இ - புரை.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற பிராமணர் முதலாகிய நான்குவருணத்தாரை யெல்லாம் ஊழிமுதல்வனாகிய பாமசிவனே நெற்றிப்பட்டங்கட்டிய மதத்தயானையையுடைய பழமையாகிய அரசர் களாகத்திருமேனிகொண்டு நீதியினுற்காத்தருளுவர். எ - று. (க௭)

வேந்தன் முறைதிறம்பின்வேதவிதிதிறம்பு
மேந்திழையார்தங்கற்புயில்லறமுநிலாவா
மாந்தர்பசியா லுணங்கமழைவறந்து
பாந்தண்முடிக்கிடந்தபாரின்விளை வஃகுமால்.

(இ - புரை.) அரசன் நீதிதவறினால் வேதவிதிகள் தவறும், மாதர்களுடைய கற்பும் இல்லறமு மாறிப்போம், மனிதர்கள் பசியால்வருந்தும்படி மழை பெய்யாமல் ஆகிசேடன் முடியிலிருக்கும் பூமியினிடத்தில் பயிர்விளைவுக்குறைந்துவிடும். எ - று. (க௮)

தீயூட்டித்தாமுண் ணுஞ்செய்தவத்தோரானினங்க
னையூட்டுகாயமிதழ்ந்தியற்றுநோன்பினோர்
வேயூட்டுதோளார்விருத்தர்சிறுபாலர்தமைத்
தாயூட்டிப்போற்றுதல்போற்றார்வேந்தன்காக்குமால்.

(இ - புரை.) 'அக்கினிதேவனுக்கு அவிர்ப்பாகன்கொடுத்து உண்ணுகின்ற பிராமணர்கள் பசுக்கள் நோயைத்தருகின்ற உடலைவெறுத்துத் தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்கள் பசியமூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய ஸ்திரிகள் விருத்தர்கள் இவர்களைத் தாயானவள் சிறுபிள்ளைகளை பூட்டிவளர்ப்பதுபோல, வெற்றி அரசன் காப்பன். எ - று. (க௯)

தேவநிலைகடவார்மேலோர்திறம்பிழையார்
நாவினிரண்டிரையார்கன்கல்லவைபுரியார்
காவன்முறைதிறம்பார்காமச்செயல்பெருக்கார்
பூவலயங்காவல்புரியும்புரவலரே.

(இ - புரை.) இவ்வுலகத்தைக்காக்கும் அரசரானவர்கள் தேவர்கள் நிலையைக்கடவார்கள், பெரியோரிடத்துக் குற்றஞ் செய்யார்கள். நாவினம்வறியுரையார்கள், நன்றல்லாத காரியங்களைச் செய்யார்கள், காவலின்முறைமை மாறார்கள், காமச்செய்கை அதிகப்படுத்தார்கள். எ - று. (௨௦)

அந்நிலையேகளவொழுக்கமனகனகாளளளவவறுததகனறவவல
ன்கற்பிற், பன்னியிளமுலகிடந்தவெஃகரவாலறிவழிந்துபையுளுந்
ரோன், கன்னலகிலைகுழைத்துவேனிலானமராடுங்கணைகளாகஞ்
சின்னபின்னஞ் செயக்காமவிடந்தலைக்கொண்டகல்வானஞ் சேர்ந்தா
னன்றே.

(இ - புரை.) அவ்வாறு சோரப்புணர்ச்சிக்குச் சம்மதியாமல் வெறுத்துப்
போய்விட்ட அன்னியனுடைய மனைவியினிடத்திருந்த அவாவினால் அறிவிழந்து
துன்பமடைந்து, மன்மதன் கரும்புவில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுங்கணைகள்
தன்னுடைய சரீரத்தைச் சின்னபின்னஞ்செய்வதினால் காமமாகிய விஷந்
தலையேற இறந்துபோனான். எ - று. வெஃகரவு-விருப்பம். (க௭)

கற்பினிலைகடவாதநிறையிருந்தும்பொறையிருந்துங்கமழ்தாரூ
ட்டி, முற்படத்தன்கேண்மணந்தமுற்றிழையையொருநூன்றுமுய
ங்கவொட்டாள், பொற்புடைத்தன்புணர்முலையின் புதலமேறுகரும்
வண்ணம்புரிதலாலே, யிற்பழியில்லாவிவருமிள மையிலேகைமையுற்
றுங்கிருந்தானன்றே.

(இ - புரை.) கற்புத்தன்மைகடவாத நிலைமையிவளிடத்திருந்தும் பொறுமை
யிருந்தும் தனக்குமுன் தன்கணவனுக்கு மாலைகுட்டியவன் ஒருநாளாவதுகண்
வனுடன் இன்பமனுபவிக்க வொட்டாதவளாய் அழகுள்ளதன்கொங்கையின்
பத்தையே அனுபவிக்கும்படிச்செய்தலினாலே, பதிவிரதாதர்மத்துக்குப் பழிநே
ரிடாமற் காத்துக்கொண்ட இவளும் கைம்பெண்ணுகியிருந்தாள். எ - று. (க௮)

வளமலிசீர்க்களிரொடுமகிணரிளநலநுகராவண்ணமாற்றி
யுளமல்யுமனக்களியாற்றமதுவழியேயொழுகலூடல்கூருந்
தளவநகைக்கயல்விழியார்தமைக்காமவிடாய்கனற்றத்தளர்ந்துமாழ்கி
யிளமையிலேநான்குபவங்கயினியாயளவிறுன்பமெய்துவாரோ.

(இ - புரை.) வளமையுஞ் சீருமுள்ள மனைவியருடன் கணவன் இன்பம்
அனுபவியாதவண்ணமாற்றி உள்ளத்தின்பொருந்திய களிப்புடன் தங்கன்சொற்
படிநடக்கும்படி ஊடல்கொள்ளுகின்ற முல்லையரும்பினையொத்தநகையினையும்
சேல்மீளையொத்த கண்களையுமுடையமாதர்கள், மறுபிறப்பில் தங்கனைக்காம
விடாயானது வருத்தச்சோர்ந்து துயரமுற்று இளமையிலேதானே நான்கு
பிறப்புவனாக்கும் கைம்பெண்ணுகி அளவில்லாத துன்பத்தைப் பொருந்துவார்
கள். எ - று. (க௯)

அறந்தழையுந்துயமனத்தருந்தவனையருந்ததிகற்பணையகற்பாற்
சிறந்தமலர்க்குழலிவடன்சிந்தைகளிகூர்ந்துறுந்தேற்கொள்போதே,

(இ - புரா.) உதயகாலத்தில் நித்திரைதெளிந்தெழுந்து பரிசுத்தமுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆதமவிதிப்படிப் பரமசிவனைப்பணிந்து, தெய்வத்தன்மையுள்ள பிராமணர்களுக்குப் பசுக்களும் திரவியமும் தெளிவாகிய நீர் நிறைந்த விளையுங்களுந் தானமாகக்கொடுத்து, பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் யதிகளுக்கும் கையிற்பற்றிக்கொள்ளத்தக்க வாசனையுள்ள நெய் மதுரமுள்ளபருப்பு பசுவின்பால் வெல்லக்கட்டி, மூப்பமுங்கள் இவைகளுடன்சேர்த்து, எ - று. வைகறை-விடியற்காலம். பகவர்-முனிவர், () வாசனன்கருணையடிசிலுமருத்திமருவியவிருந்தொடுந்துய்த்துப் பாசிலேபிளவுகருப்புமருந்திப்பரிமளக்கலவைத்தன்சந்தம் யோசனைகமழவணிந்துநல்லணிகளொளிமுடியாதியபுனைந்து கீசகத்தடைக்குமரவியந்தாணைகிளரொளிமருங்குறச்சாத்தி.

(இ - புரா.) வாசனைதங்கிய நல்லபொரியலுடன் அன்னம் உண்பித்து, வந்திருக்கிற வீருந்தாளிகளுடன் தாமமுண்டு, பச்சைக்கூடுப்பூர முதலாகிய வாசனையுடன்தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டு, வாசனையுள்ளகூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு யோசனைதூரம் பரிமளிக்கும்படிப்பூசிக்கொண்டு, மகுடமுதலாகிய நல்ல ஆபரணங்களணிந்துகொண்டு, மூங்கிற்குழையில் அடைக்கத் தக்கதாகப் பாலின்புகையையொத்துள்ள அதிக மெல்லியவஸ்திரத்தை இடையிலுடுத்திக்கொண்டும், எ. று. கருணை-பொரிக்கறி, கீசகம்-மூங்கிற்குழை. ()

அண்டர்கள்சூழப்புரந்தரணிருந்தவவையெனவருமணிசூயின்ற திண்டிறன் மடங்கற்றவிசின்வீற்றிருந்துவேந்தர்வந்திடுந்திறையளிப்பக் கொண்டவின்முரசமுன்றிவின் முழங்கவரசிளங்குமருங்கதிர்வேன் மண்டலாதிபருஞ்சேனை காவலருமந்திரத்தலைவரும்வணங்க.

(இ - புரா.) தேவர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்படித் தேவேந்திரன் வீற்றிருக்கும் சபையைப்போல் கிடைப்பதற்கரிய ரத்தினங்கள்பதித்த மிகுந்தபலமுள்ள சிங்காசனத்தில்வீற்றிருந்து, பகைவர்கள்வந்து தாங்கள் கட்டுகிற திறையை அளந்துகொடுக்கவும், அரண்மனை முகப்பில் மேகம்போல் பேரிகைமுழங்கவும், ராசகுமாரர்களும் ஒளிசங்கிய வேலையுடைய மண்டலாதிபரும், சேனாதிபர்களும் மந்திரிமார்களும் வணங்கவும், எ - று. (உசு)

நீதியுமொற்றுசிகரிலரக்கண்ணாணீணிலத்தில்லவையொழிததும் வேதியர்தேவர்மெலிந்துளொர்வறிஞர்மெலிவறக்குறைத்திறம்வினாபுமோதருங்குடியுமுலப்பிலாநீதியுமுயர்ந்திடவனுதினங்காத்துஞ் சூதுனாநபகைவர்திருவினைக்கவருஞ்சூட்சுயமுனனையமுஞ்சூழ்து.

(இ - புரை.) நீதியும் னாதர்களுமே தமக்குக் கண்களாகக்கொண்டிடு, இவ்வுலகில் பாவத்தையொழித்தும், பிராமணர்களுள் தேவர்கள் மெலிவடைந்த வர்கள் வறுமையாளர் இவர்கள் வருத்தம் நீங்கும்படிக் குறைப்பாட்டைவினாவி யும், சொல்லுதற்கரியகுடிசளும், அழியாதநிலையும் அதிகரிக்கும்படி அனுதினக் காத்தும், சூதினாலே பகைவருடைய செல்வத்தை அபகரிக்கும்படியான தந்திர த்தையும் அதற்கேற்ற முயற்சியையும் ஆலோசித்தும், எ - று. (௨௭)

தருமநூலாய்ந்துமடைந்தவர்ப்புரந்துந்தடுப்பருங்காலங்களுணர்ந்து மெரிபசும்பூணாநடத்தொழில்கண்டுமியாழினோரின்னிசைக்கேட்டும் விரியிருண்மலைப்பொழுதெலாமனங்கன்வீழாவணிநடத்துதல்போல புரிசுமுன்மடவார்கலவியிறிற்றிளைத்தும்போக்குவர்புரவலர்பொழுதே.

(இ - பரை.) பகற்பொழுதில் தருமசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தும், தம்மை அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றியும், தடுப்பதற்கரிய காலங்களை அறிந்தும், பிர காசிக்கும் பொன்னுபரணமணிந்த நடனப்பெண்கள் ஆடும் நாடகத்தைப்பார் த்தும், வீணைவாசிப்பவர்கள் இனிய இசையைக்கேட்டும், இராப்பொழுதில் மன்மதனுக்குத் திருவிழாச்செய்வதுபோல் தங்களுக்குரிய மனைவியரிடத்தில் கலவித்தொழில்புரிந்தும், அரசர்கள் பொழுதுபோக்குவார்கள். எ - று. காலங் களுணர்ந்தல் தனக்குச் செயல்வரத்தக்க காலங்களையறிதல். (௨௮)

இத்திறமவனிப்புரந்தவேலிறைவரெண்ணில ரெண்ணிலகாலஞ் சத்திரமொன்றிற்றரைமுழுதாண்டுதமனியகெடும்பதியான உத்தமவேள்விக்களறறுறைமுடித்திவ்வுருவொழித்தும்பராய்வான்மேற் சித்திரவிமானத்தரம்பைபரோடும்வைகுநர்சிறுவகேளின்னம்.

(இ - புரை.) இத்தன்மையாகப் பூமியைக்காத்த அனேகம் அரசர்கள் அனேகங்காலம் ஒருகுடையின்கீழ் உலகமுழுவதையும் ஆண்டு, 'பொன்னுலக மாகிய சுவர்க்கத்தை யாவதற்காக பாகங்கள்செய்து, நிறைவேற்றி இவ்வுரு வத்தையொழித்துத் தேவர்களாய் வானுலகத்தில் சித்திரவிமானமேறிச்சென்று, அரம்பாஸ்திரிகளுடன் இருக்கின்றார்கள். புத்திரனே! இன்னமுஞ் சொல்லு கிறேன்கேள். எ - று. (௨௯)

அவ்வணரீயுங்கடைப்பிடித்தொழுகியானடிக்கமலமேயரணப் பவ்வரீருலகமுழுவதுந்தனவெண்பனிபதிக்கவிகைபிற்புரப்பாய் வெவ்வீனையகற்றுஞ்சிவகவசமும்யான்விளம்புகேனுனக்கதுவிரவாத் தெவ்வீனையொறுக்குஞ்சயந்தரும்பாவமறுத்தடுமென்றுசெப்பினனல்.

(இ - புரை.) அத்தத்தன்மையை நீயுமனக்கொண்டுநடந்து, பரமசிவனு டைய திருவடித்தாமுரையே துணையாகச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகமுழ

வழையும் ஒப்பில்லாததாய்க் குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரவட்டக் குடையின்கீழ்
ஆளுவாயாக; அன்றியும், க்ஷுடியவிலினைகளை நீக்கத்தக்கதான சிவகவசமும்
உனக்குநான் சொல்லுகிறேன், அந்தச் சிவகவசமானது உன்னைக்கூடியிராத
பகைகளை அறுக்கும், வெற்றியைக்கொடுக்கும், பாவங்களை நீக்கிவிடும், என்று
சிவபோகி சொல்லியருளினார். எ - று. கவசம்போன்று காத்தலையுடைமை
யால் கவசமென்று பெயர்பெற்றது. (௩௦)

சிவயோகி பத்திராயுக்கு அரசியலளித்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௭௦௦.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது.

சிவகவசமுரைத்த அத்தியாயம்.

பங்கயத்தவ்சின்மேவியிருந்துடற்பற்றுநீக்கி
யங்குநற்பூதசுத்தியடைவுடன்செய்தபின்னர்
கங்கையைத்தரித்தசென்னிக்கற்பகத்தருவைச்செம்பொற்
கொங்கைவெற்பனையபச்சைக்கொடியொடுமுளத்தின்வைத்தே.

(இ - புரை.) பதமாசனத்திலிருந்து சரீரப்பற்றினையொழித்துப் பூத
சுத்தி கிரமப்படி செய்தபிற்பாடு, கங்கையைத்தரித்த திருமுடியுடைய கற்பக
விருகம்போன்ற பரமசிவத்தையும் பொன்மலைபோன்ற தனங்குளையுடைய பச்
சைக்கொடியொத்த பார்வதிதேவியாரையும் மனதில் தியானித்து, எ - று.
பெருமான் வேண்டுவார்வேண்டியதை ஈயவல்லவராதலால், கற்பகத்தரு
என்று கூறினார். பத்மாசனமாவது இரண்டுதொடைமேலும் இரண்டு உள்ளங்
காலையுமாறித்தோன்றவைத்தல். (௧)

அகிலநாயகஞய்ஞானவானந்தரூபியாகித்
துகடருமணுவாய்வெற்பின்றோற்றமாயுயிரையெல்லார்
தகவுடனவனியாகித்தரிப்பவனெம்மையிந்த
மகிதலமதனிற்றீமைமருவிடாதருளிக்காக்.

(இ - புரை.) எல்லாவற்றிற்குந் தலைவனாகியும், ஞானானந்த சொரூபியாகியும், துகளாகிய அனுத்தன்மையாகியும், மலைபோலப் பெரியதாகியும், பூமியுமாகித் தகுதியுடன் ஆத்துமகோடிகளைத் தாங்குகின்ற கடவுள் இந்த உலகத்தில் தீங்குநேரிடாவண்ணம் அருள்செய்து எங்களைக் காக்கக்கடவர். எ - று

குரைபுன லுருவங்கொண்டுசூழ்தொறும்பபன்கணல்கித்
தரையிடையுயிர்களையாவுந்தளர்ந்திடாவண்ணங்காப்போ
னிரைநிரைமுகில்களீண்டிடுவெரைமுகட்டிற் பெய்ய
விரைபுனலதனுள்வீழ்ந்துவிளரிந்திடாதெம்மைக்காக்க.

(இ - புரை.) ஒலிக்காநின்ற சலசுரப்பங்கொண்டு பயிர்கள்தோறும் பயன் கொடுத்து, இவ்வுலகத்திலிருக்கும் உயிர்களெல்லாம் தளர்ச்சியடையாதபடிக்காப்பவனாகிய கடவுள், வரிசைவரிசையாய்வருகின்ற மேகங்கள்சேர்ந்து பெரியமலைகளில் மழைபொழியப் பெருக்கெடுத்தோடும் சலத்தில் விழுந்து இறவாவண்ணம் எங்களைக்காக்கக்கடவர். எ - று. (ங)

கடையுகந்தன்னிலெல்லாவுலகமுங்கடவுட்டியா
லடலைசெய்தமலைதாளமறைதரநடிக்குயீச
னிடையெறிவளைதாபத்திலெறிதருகுறைக்காற்றிற்
றடைபடாதெம்மையிந்தத்தடங்கடலுலகிற்காக்க.

(இ - புரை.) யுகத்தின் இறுதியில் எல்லாவுலகத்தையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள தீயினம் சாம்பராகச் செய்து, பார்வதிதேவியார் தாளமறையும்படி நடஞ்ஞனசெய்யும் பரமசிவன் மார்க்கத்தின் மத்தியில் வளைத்துக்கொள்ளும் தீவெப்பத்துடன் வீசுகின்ற குறைக்காற்றினம் றடைபடாமல் பெரிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. அடல் - சாம்பர். தாபம் - அக்னி. (ச)

தூயகண்மூன்றினோசுடருட்பொன்வதனநான்கும்
பாயுமான்மழுவீனோடும்பகர்வரதாபயங்கண்
மேயதிண்புயங்குணஞ்சுமிளிர்நுமின்னனையதேசு
மாயதற்புருடனெம்மைக்குணதிசையதனிற்காக்க.

(இ - புரை.) பரிசுத்தமூள்ள திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசியாநின்றபொன்னிறமுள்ள நான்கு திருமுகங்களும், பாய்கின்ற மான் மழவினுடன் செல்லுகின்றவரதமும் அபயமும் பொருந்திய திண்ணிய நான்குபுயங்களும், விளங்

குகின்ற மின்னலை யொத்த திருமேனிக் காந்தியுமுள்ள தற்புருட மூர்த்தியா
னவர் கிழக்குத் திசையில் எம்மைக் காக்கக்கடவர். எ - று. வரதம்-வரங்கள்
கொடுக்கிற குறிப்பால் கீழ்நோக்கிய இடதுதிருக்கரம். அபயம்-சரணஞ்செய்த
அன்பர்கட்கு அச்சமில்லாமையைக்குறிக்கு மேனோக்கிய வலதுதிருக்கரம். (டு)

மான்மழுகூலந்தோட்டிவனை தருநயனமாலை
கூன்மலியங்குசந்தீத்தமருகங்கொண்டசெங்கை
நான்முகமுக்கணிலநள்ளிருள்வருணங்கொண்டே
யான்வருமகோரமூர்த்திதென்றிசையதனிற்காக்க.

(இ - புரா.) மான்மழுகூலம் கோடரி புனையப்பட்டஉருத்திராக்ஷ
மாலை வளைவாகிய அங்குசம் தீ தமருகம் என்னு மிவைகளைத்தாங்கியசெங்
கைகளும் நான்குதிருமுகங்களும் திரிநேத்திரங்களும் நீலம்போலச் செறிந்
த இருணிறமுங்கொண்டு. நுஷ்பத்தி லேறிவருகின்ற அகோரமூர்த்தியானவர்
தெற்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. தோட்டி - கோடரி. நய
னமாலை - ருத்திராக்ஷமாலை, அக்ஷம் - கண். தமருகம் - உடுக்கை என்னும்
வாச்சியம். (சு)

திவண்மறியக்கமாலைசெங்கையோரிரண்டுந்தாங்க
அவிர்தருபிரண்டுசெங்கைவரதத்தோடயந்தாங்கக்
கவினிறைவதனநான்குங்கண்ணொருமூன்றுங்காட்டுந்
தவளமாமேனிச்சத்தியோசாதன்மேற்றிசையிற்காக்க.

(இ - புரா.) தாவுகின்ற மாணையும் உருத்திராக்ஷ மாலையினையும் இரண்
டுதிருக்கரங்கள் தாங்கவும், பிரகாசியாரின்ற இரண்டு திருக்கரங்கள் அபயவர
தம் தாங்கவும், அழகு நிறைந்த நான்குமுகங்களும் மூன்றுகண்களும் விளங்
குகின்ற வெண்மை நிறமுமுள்ள சத்தியோசாதமூர்த்தியானவர் மேற்குத்திசை
யில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. மறி - மாண். (எ)

கறைகெழுமழுவமானுமபயமுங்கண்ணினும
மறைதருந்தொடையுஞ்செய்யவங்கைகணன்குழேந்திப்
பொறைகொணன்முகத்துமுக்கட்பொன்னிறமேனியோடு
மறைபுகழ்வாமதேவன்வடதிசையதனிற்காக்க.

(இ - புரா.) உதிரத்தோயப்பெற்ற மழுவாயுதத்தையும் மாணையும் அபய
வரதங்களையும் உருத்திராக்ஷமாலையினையும் சிவந்த நான்கு திருவத்தங்களி
லும் தாங்கிச் சரத்தந்தங்கிய நான்குதிருமுகங்களிலும் மூன்று கண்களும்

பொன்னிறமேனியுமுள்ள வேதங்களாற் புழமுத்தக்க வாமதேவமூர்த்தி வடக் குத்திசையிற் காக்கக்கடவர். எ - று. (அ)

அங்குசங்கபாலஞ்சுலமணிவரதாபயங்கள்
சங்குமான்பாசமக்கந்தமருகங்கரங்களைந்தித்
திங்களிற்றவளமேனித்திருமுகமைந்தும்பெற்ற
வெங்களீசானதேவனிருவிசம்பெங்குங்காக்க.

(இ - புரா.) அங்குசம் கபாலம் சூலம் அழகிய வரதாபயங்கள் சங்கம் மான் பாசம் ருத்திராக்ஷம் தமருகம் என்னு மிவைகளைப் பத்துத் திருக்கரங்களிலுமேந்தி, சந்திரனைப்போல வெண்மைநிறங்கொண்ட திருமேனியும் ஐந்து திருமுகங்களும் பெற்றுள்ள எங்கள் ஈசானமூர்த்தியானவர் பெரிய ஆகாய மெங்குங் காக்கக்கடவர். எ - று. (க)

சந்திரமவுலிசென்னிதனிநுதற்கண்ணென்றி
மைந்துறுபகன் கண்டொட்டோன்வரிவிழியகிலநாதன்
கொந்துணர்நாசுவேதங்கூறுவோன்செவிகபாலி
யந்தில்செங்கபோலந்துயவைம்முகன்வதனமுற்றும்.

(இ - புரா.) சந்திரசேகர மூர்த்தியானவர் எங்கள் சிரசினையும், ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணையுடையவரான பாலலோசனமூர்த்தியானவர் நெற்றியையும், வலிபொருந்திய பகனென்னுஞ்சூரியனுடைய கண்ணைப்பறித்த மூர்த்தியானவர் நீண்டகண்களையும், விசுவநாதரானவர் பூங்கொத்தின் வாசனையை அறியத்தக்க நாசியினையும், வேதமருளிச்செய்த மூர்த்தியானவர் காதுகளையும், கபாலியென்பவர் செவ்வீதாகிய கபோலத்தையும், பரிசுத்தமுள்ள பஞ்சாணன மூர்த்தியானவர் முகத்தினையும், (காக்கக்கடவர்.) எ - று. அந்தில் - அசை. பன்னிரண்டுசூரியரில் பகன் ஒருசூரியன், இச்சூரியன்கண் தக்க யாகத்தில்பறிக்கப்பட்டது. அகிலநாதரென்றது - விசுவநாதரை, விசுவம் - உலகம். (க)

வளமறைபயிலுநாவனாமணிநீலகண்டன்
களமபிபிணாகபாணிகைபிணைதருமவாகு ஶீரீ
கிளர்புயுந்தக்கன்யரசுகங்கெடுத்தவன்மார்புதூய
வொளிதருமேருவில்லியுதரமன்மதனைக்காய்ந்தோன்.

(இ - புரா.) வளப்பமுள்ள வேதங்களைப் பயில்கின்ற நாவுள்ள மூர்த்தியானவர் நாவினையும், நீலகண்ட மூர்த்தியானவர் கண்டத்தினையும், போர்செய்யத்தக்க பிணாகமென்னும் வில்லேந்திய பிணாகபாணியானவர் கைகளையும், தர்மவாகு என்பவர் விஷங்குகின்ற புயங்களையும், தக்கனுடைய யாகத்தைஅழித்

தமூர்த்தியானவர் மார்பினையும், நல்ல ஒளியைத் தருகின்ற மேருவில்லியென்னு
மூர்த்தியானவர் வயிற்றினையும், (காக்கக்கடவர்) எ - று. களம் - கண்டம். (க௧)

இடையிபமுகத்தோன்றாதையுந்திரம்மீசன்மன்னும்
புடைவளரரைகுபேரமித்திரன்பொருவில்வாமம்
படர்சகதீசன்சானுபாய்தருமிடபகேது
விடைநெறிகளைக்காலேயந்தவிமலன்செம்பாதங்காக்க.

(இ-புரா.) காமதகன மூர்த்தியானவர், இடையினையும், கணபதியின்
பிதாவாகிய சிவபெருமானைவர் காப்பினையும், நம்முடைய ஈசுவரரானவர்
புடைபரந்த அரையினையும், குபேரன்றோழனாகிய மூர்த்தியானவர் ஒப்பில்
லாத தொடையினையும், வியாபகராகிய சகதீசன்முழங்காலையும், பாய்கின்ற
ருஷபநேதுவானவர் ருஷபத்தின் திமிலையொத்த கணக்காலையும், பொருந்திய
விமலமூர்த்தியானவர் செவ்வியபாதத்தையுந் தனித்தனிகாக்கக்கடவர் எ - று.
சாது - முழந்தான். மேற்பாட்டினீற்றில் 'மதனைக்காய்தோன்' என்பதின்
உரையை இங்கு கூட்டப்பட்டது. (௧௨)

வருபவன்முதல்யாமத்துமகேசன்பின்னிரண்டாம்யாமம்
பொருவருவாமதேவன்புகன்றிடுமூன்றாம்யாமம்
செருமணிமழுவாளங்கைத்திரியம்பகனலாம்யாமம்
பெருவலியிடுபவூர்திபிணியறவினிதுகாக்க.

(இ - புரா.) வேதங்களில் வழங்கப்படுகிற பவன் என்னும் திருப்பெ
யருள்ள மூர்த்தியானவர் முதற்சாமத்தும், மகேசரன் இரண்டாஞ் சாமத்தும்,
ஒப்பில்லாத வாமதேவர் மூன்றாஞ்சாமத்தும், போருக்கேற்ற மழுவாயுதமே
கிய திருக்கரத்தையுடைய திரியம்பகர் நாலாஞ்சாமத்தும், மிகுந்த சரீரவன்
மையானது பிணியால் சோர்வுறுதபடி ருஷபவாகன மூர்த்தியானவர் கா
க்கக்கடவர், எ - று. (௧௩)

கங்குலின்முதல்யாமத்துக்கலைமதிமுடித்தோன்காக்க
தங்கியவிரண்டாமியாமஞ்சானவிதரித்தோன்காக்க
பொங்கியமூன்றாம்யாமம்புரிசடையண்ணல்காக்க,
பங்கமினாலாமியாமங்கவுரிதன்பதியேகாக்க.

(இ-புரா.) இராத்நிரியின் முதற்சாமத்தில் சந்திரசேகரமூர்த்தி காக்கக்க
டவர். இரண்டாஞ்சாமத்தில் கங்காதரமூர்த்திகாக்கக்கடவர், மூன்றாஞ் சாமத்
தில் சடாமகுட மூர்த்தியானவர் காக்கக்கடவர், கெடுதலில்லாத நாலாஞ்
சாமத்தில் உமாபதிகாக்கக்கடவர், எ - று. (௧௪)

அனைத்துளகாலமெல்லாமந்தகற்கடிந்தோனுள்ளந்
தனிப்பெருமுதலாயுள்ளசங்கரன்புறமுந்தானு
வனப்புறுநடுவுந்தூயபசுபதிமற்றுமெங்கு
நினைத்திடற்கரியதொன்மைச்சதாசிவநிமலன்காக்க.

(இ - புரை.) எல்லாக் காலங்களிலும் காலசங்கரமூர்த்தியும், உட்புறத்
தில் ஒப்பற்ற முதற்காரண கர்த்தாவாகிய சங்கரமூர்த்தியும், வெளிப்புறத்து
ஸ்தானமூர்த்தியும், நடுப்புறத்துத்தூயபசுபதியும், மற்றெவ்விடத்திலும் நினைப்
பதற்கரிய சதாசிவமூர்த்தியுமாகத் தனித்தனிக்காக்கக்கடவர். எ - று. (கரு)

நிற்புழிபுனநாதனேகுழிநிமலன்மேனி
பொற்புறுமாதிராதனிருப்புழிபொருவிவாத
வற்புதவேதவெத்தியருந்துயில்கொள்ளுமாங்கண்
டற்பாசிவன்விழிச்சிம்சாமளருத்திரன்காக்க.

(இ - புரை.) நிற்குமிடத்துப் புனநாதரும், நடக்குமிடத்து நிர்மல
மூர்த்தியும், சரீரத்தின் அழகினை ஆதிமூர்த்தியும், இருக்குமிடத்து ஒப்பில்லாத
அற்புத மூர்த்தியாகிய வேதவேத்தியனும், நித்திரை செய்யுமிடத்துத் தற்பா
சிவனும், விழிக்கும்பொழுதிற் சாமளருத்திரனுமாகத் தனித்தனிக்காக்கக்கட
வர்கள். எ - று. (கசு)

மலைமுதற்றுருக்கந்தன்னிற்புராரிகாத்திடுகமன்னுஞ்
சிலைமலவேடரூபன்செறிந்தகானகத்திற்காக்க
கொலையமர்கற்பத்தண்டகோடிகள்குலுங்கநக்குப்
பலபடநடிக்கும்வீரபத்திரன்முழுதுங்காக்க.

(இ - புரை.) மலைமுதலாகிய துருக்கங்களில் புராரிகாக்கக்கடவர், சாவ
சங்கர முண்டாகுங் கற்பகாலத்தில் அண்டகோடிகளெல்லாம் நடுங்கும்படி
நடனஞ்செய்கின்ற வீரபத்திரரானவர் முழுதுங்காக்கக்கடவர். எ - று. (கவு)

பல்லுளைப்புரவித்திண்டேர்படுமதக்களிறுபாய்மா
வில்லுடைப்பதாதிதொக்குமிடைந்திடுமெண்ணில்கோடி
கொல்லியன்மலைவைவேற்குறுகலர்குறுகல்காலை
*வல்லியோர்பாகன்செங்கைமழுப்படைதுணித்துமாய்க்க.

(இ - புரை.) பிடரி மயிரிணையுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலமுள்ளதேர்கள்
மதநீரொழுகும் யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் வில்லெந்தியபதாதிகள்
என்னுமவைகள் சேர்ந்துநெருங்கி, அளவில்லாதவர்களாய்ப்போரில் வெற்றி
மாலையணிந்த கூர்மையான கொலைவேலுள்ள பகைவர்கள் போருக்கு வந்தகா
லத்தில், அவர்களைப் பார்வதிபாகன் திருக்கரத்திலிருக்கும் மழுவாயுதம்
துணித்துக்காக்கக்கடவது. எ - று. (கவு)

தத்துநீர்ப்புணரியாடைத்தாணியைச்சுமந்துமாணப்
பைத்தலைநெடியபாந்தள்பஹலையனைத்துந்தேயந்து
முத்தலைபடைத்ததொக்குமூரிவெங்கனற்கொள்குலம்
பொய்த்தொழிற்கள்வர்தம்மைப்பொருதழித்தினிதுகாக்க.

(இ - புரை.) பெருமைபெற்ற படத்தினையுடைய பெரியஆதிசேஷன்,
தாவுகின்ற அலைகளையுடைய நீர்நிறைந்த சமுத்திரத்தையே ஆடையாக உடுத்த
தழுவியைத்தாங்கி, பலதலைகள்தேய்ந்து மூன்றுதலை படைத்ததைப்போலும்
பலமும் வெவ்வித தீயையுள் கொண்ட குலமானது, பொய்த்தொழிலையுடைய
கள்வர்களைப்போர்புரிந்து அழித்து இனிதாகக் காக்கக்கடவது. எ - று, குலம்
காக்க என முடிக்க. (கக)

முடங்குனைமுதலாய்நின்றமுழுவளிக்கொடியமாக்க
ளடங்கலும்பினுகங்கொல்கவென்றிலையனைத்துமுள்ளர்
திடம்படநினைந்துபாவந்தெறுஞ்சிவகவசத்தனை
யுடன்படத்தரிப்பையானாலுலம்பொருகுவவுத்தோளாய்.

(இ - புரை.) திரண்டகல்லையொத்துக் குவிந்த தோள்களையுடையவனே!
மடங்கிய பிடரிமயிரினையுடைய சிங்கமுதலாயிருக்கும் மிகுந்த பலமுள்ள
கொடிய மிருகங்களை பெல்லாம் பினுகம் என்கிற வில்லானது கொல்லக்கட
வது, என்றிவ்வாறு எல்லாவற்றையும் இருதயத்தில் உறுதிக்கொள்ள தியானித்
துப் பாவங்களெல்லும் சிவகவசத்தைத் தரித்துக் கொள்வையானால், எ-று.
சிவகவசத்தைத் தரித்தலென்பது விபூதியைத்தரித்தல். (உ௦)

பஞ்சபாதங்கள்போம்பகைகண்மாய்ந்திடு
மஞ்சலின்மறவியுமஞ்சியாட்செயும்
வஞ்சனையொழிந்திடும்வறுமைதீர்த்திடுந்
தஞ்சமென்றிதனைநீதரித்தல்வேண்டிமால்.

(இ - புரை.) பஞ்சமாபாதங்கள் நீங்கும், பகைகள் கெட்டுப்போம், ஒரு
வருக்கும் அஞ்சாதயமனும் உனக்குப்பயந்து பணிவிடை செய்குவான், கொடி
யலியாதுகளுந்தீர்ந்து விடும், தரித்திரந்தொலையும், ஆதலால் இதுவே நமக்கா
தாரமென்று நீதரித்துக்கொள்ளவேண்டும். எ - று. (உ௧)

என்றிறைகவசத்தனியல்பியம்பினு
னன்றறிமாதவனயந்துபின்னரும்
வன்றிறல்புரிவடிவாளுந்தெவ்வரை
வென்றிகொள்சங்கமும்கிருப்பினல்கியே.

(பு - புரை.) இவ்வாறு சிவகவசத்தின் தன்மையைச் சொல்லி, நன்மார்க்க மறிந்த அச்சிவபோகிபானவர் பின்னும் ராசபுத்திரனிடத்தில் கிருபைவைத்து, யுத்தமுகத்தில் மிகுந்தபராக்கிரமஞ் செய்யத்தக்க வடிவாளம், பகைவரைச் செய்கொள்ளுகின்ற சங்கமும், விருப்பத்துடன் கொடுத்து, எ - று. (உஉ)

கடவுணீறவனுடல்கவினச்சாத்தியே
யகெரிபன்னிரண்டாயிரத்துடை
நெடுவலியளித்துநீடுவாழ்க்கென
வடுவறவாழ்த்தியேவழிக்கொண்டானரோ.

(இ-புரை.) தெய்வத்தன்மையுள்ள விபூதியை அவன் சரீரத்தில் அழகுபெறத் தரித்து, போரில் பகைவரை வெல்லத்தக்க பன்னிராயிரம் யானைபலமுங் கொடுத்து, நெடுங்காலம் தீர்க்காயுசுள்ளவனாய் வாழ்க்கடவையென்று நன்றாக ஆசீர்வதித்துப் போய்விட்டார். எ - று. (உஉ)

பன்னிரண்டாவது-சிவகவசமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-எஉரு.

உ

சிவமயம்.

பதினமூன்றாவது

பத்திராயுவின்கதையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஈதுவீறுயர் சிவகவசத்தியல்பென்ன
வேதவேள்விசெய்முனிவராயாவர்க்கும்விளம்பிக்
காதுவென்றிவேற்பத்திராயுவின்கதைதன்னிற்
சூதமாமுனிபின்னருமொருகதைசொன்னான்.

(இ-புரை.) சிவகவசத்தின் தன்மை யிப்படிக்கொத்ததென்று வேதங்களின் விதிப்படி யாகஞ்செய்கின்ற முனிவர்களுக்குச்சொல்லி, பின்னும் பகைவரை வெல்லத்தக்க வெற்றிவேலையுடைய பத்திராயுவின் சரித்திரங்களில் ஒரு சரித் திரஞ் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினார். எ - று. (உ)

வணிகமைந்தனுமன்னவன்சிறுவனும்வளர்நாட்
பிணியினன்பொரீஇமனையொடுமதலையெப்பிரித்த
வணிகொள்வச்சிரவாகுவின்சூலப்பகையான
திணிதடம்புயன்ளப்பருஞ்செறிகடற்படையோன்.

(இ-புரா.) வணிகனுடைய புத்திரனும் ராசபுத்திரனும் வளருநாளில், தன்மனைவிக்கும் புத்திரனுக்குங்கண்டிருந்த வியாதியினால் அவர்களிடத்தில் விருப்பம்நீங்கிக் காட்டுக்கு அவர்களை யனுப்பிவிட்ட வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனுக்குக் குலப்பகையாகிய மிகுந்த புசபலமுள்ளவனும் அளவிடுதற்கரியசேனா சமுத்திரத்தை யுடையவனும், எ - று. (௨)

ஏமத்தேரினானும்பெயர்மகதர்கோனெழுந்து
சேமத்தேர்பதினயிரஞ்சூழ்வரச்சென்று
வாமத்திண்சிலைவச்சிரவாகுவென்றுரைக்குந்
தாமத்தோளினுன்றசானனங்கொள்வதுசமைந்தான்.

(இ - னா.) பதினாயிரம் சேமத்தேர்கள் சூழ்ந்துவரும்படிப் புறப்பட்டிப் போய் அழகும்பலமுள்ள வில்லேந்திய ஏமத்தேரினன் என்னும் பெயருள்ள மகததேசாதிபதியானவன் மாலையணிந்த தோளையுடைய வச்சிரவாகுவினது தசானனமென்னும் பதியை யபகரித்துக்கொள்ள எண்ணங்கொண்டான். எ-று.

வதிகடோறுநின்ற லைப்படுத்தியும்வாவிக்க்
குதிகொள்கன்றினந்துயருறவானிரைகொண்டும்
பதிகடோறும்வெங்கனலெரிபரப்பியும்பனிவான்
மதியுலாவருபுரிசையைவளைந்தனன்மறவோன்.

(இ - புரா.) அவ்வாறு எண்ணங்கொண்ட மகததேசாதிபதி மார்க்கங் கள்தோறுமிருந்து வழிநடக்கும் அத்தேசத்தானா அடித்துப் பறித்தும், தாவிக்க் குதிக்குங் கன்றுகள் அன்புமுறும்படிப் பசுமந்தைகளை யுபகரித்தும், ஊர்களை பெல்லாந் தீயினால் கொளுத்தியும், குளிர்ச்சியும் வெண்மைநிறமுமுள்ள சந்திர மண்டலத்தை அளவுகின்றமதிலைவளைந்துகொண்டான். எ-று. வதி-வழி. (ச)

வேறு.

மாறுசெயமன்னவநதுவளைநதானமதுலெனைச்
சீறியமன்னவச்சிரவாகுசெருவேட்டு
வீரோமென்னுந்தோளிணையுண்டாம்விறலுண்டாம்
பாறுகடுள் லுங்கூரயிலுண்டாம்பகையுண்டோ.

(இ - புரா.) பகைகொண்ட மகததேசத்தான்வந்து மதிலைவளைத்துக் கொண்டானென்று சொல்லக்கேட்ட வச்சிரவாகு வென்னும் அரசன், கோபத் துடன் யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு, வீரூப்புடன் பொருந்தும் நம்முடைய இரண்டிதோள்களும் துணையாயிருக்கின்றன; பராக்கிரமமுண்டாயிருக்கின்றது; பருந்துகள் மாம்சப்பற்றுக்காக மேலேசுழலத்தக்ககூர்மையுள்ளவேலா யுதமுண்டா யிருக்கின்றது; நமக்குப்பகைவருமுண்டோ? எ-று. பாறு-பருந்து.

என்னவுரைத்தாங்கேநினனற்றேரேறமுன்
றுன்னினகொற்றஞ்சேர்படைவெற்றத்தொலையாத
மன்னரெதிர்த்தஞ்சாரணிமுற்றும்மடிவெய்த
வந்கிலைமைக்கண்டேவர்வியக்குமமாசெய்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுசொல்லி நல்லதேரிலேறினான், அப்படியேறுவதற்குமுன்னே, வெற்றியுள்ளபடைகளும்வந்துகுந்தன; அழியாத வெற்றியையுடைய அரசர்களாகிய எதிர்த்த பகைவருடைய சேனைவகுப்பெல்லாம் மடியும்படித் தேவர்களுக்கண்டு ஆச்சரியப்படயுத்தஞ்செய்தான். எ - று.

வெற்றம் - வெற்றி.

(சு)

திணைமுல்வேலான்செய்தகொடும்போர்த்திறனெல்லாங்கண்
டுபொறுதேநின்றிருகண்ணுங்கனல்பொங்க
வண்டமீர்தாரோனேமரதன்போர்வயவேந்தன்
புண்டருவேலான்செங்களமஞ்சப்போசெய்தான்.

(இ - புரை.) மிகுந்தபலம்பொருந்திய வேலாயுத்தையுடைய வச்சிரவாகுசெய்த கொடிதான் சண்டைத்திறத்தை யெல்லாங்கண்டு மனம்பொறுமல், தன்னிரு கண்களிலும் தீப்பொறிபொங்க, வண்டுகள்பொருந்திய மாலையணிந்திருக்கும் மரதனென்னும் வெற்றியுள்ள அரசன்வன் பகைவருடைய உடலில் எய்யத்தக்க வேலையுடைய வச்சிரவாகுவின்போர்க்களம் அஞ்சும்படியுத்தஞ்செய்தான். எ - று.

(எ)

மாறொடுமன்னரோரிருவோருமறவொன்றிச்
சிறினர்தீயின்கண்கள்சிவந்தார்சிலைநாணமே
னாரொடுநூறும்புதொடுத்தார்நொடியிற்றா
மேறியதிண்டேர்முட்டவிடுத்தாரிகலசெய்தார்.

(இ - புரை.) பெருமை பெற்ற அவ்விறுமன்னவரும் பகையுடன்கோபம் கொண்டேறிக்கண்கள் தீப்போலச்சிவந்து, வில்லினுணிலைவத்து ஒவ்வொரு தரத்துக்கு நூறுநூறுகப் பாணங்களை அமோகமாகவிட்டு, நொடிப்பொழுதில் தாங்கள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற தேர்கள் ஒன்றுடனொன்று முட்டலிட்டிப்போர் செய்தார்கள். எ - று.

(அ)

ஆயிரம்போரொருவன்விடுக்கவவையெல்லா
மாயிரம்பாலோரொருமன்னனாவெய்யு
மாயிருநூலத்திருவருமெய்யும்வலிசுண்டே
சேயிருவானத்தேவருன்றே செருவென்றார்.

(இ - புரை.) ஒருவன் ஆயிரம்பாணங்கள் விடுக்க அவைகளையெல்லாம் ஆயிரம் அம்புகளால் மற்றொரு அரசன் அழித்துத்தள்ளுவான், இவ்வாறுபெரிய

இவ்வுலகத்தில் இவ்விருவரும் அம்புகள் விடுக்குந்திறங்கண்டு அதிதூரத்திலிருக்கும் தேவர்கள் இவர்கள் செய்யும்போரானது அதிசயிக்கத்தக்கதென்றுகொண்டாடினார்கள். எ - று. (க)

இத்திறம்வெம்போர்மன்னரியற்றிமேல்வைக்கண்
கொத்தலர்பைந்தாரேமரதன்றன்குலமைந்தர்
முத்தணிமார்பனவச்சிரவாகுபடைமுற்று
மத்திரமேவிக்கொன்றுகுவித்துமமையாராய்.

(இ - புரா.) இவ்வகையாக அவர்கள் கொடிய போர்செய்யும் சமயத்தில் கொந்தாகிய பூமாலையணிந்த மொதனுடைய புத்திரர்கள் முத்தமாலையணிந்த மார்பையுடைய வச்சிரவாகுவின்சேனைகளை யெல்லாம் அம்புகளேவிக்கொன்று, பிணமலையாகக் குவித்துத் கோபந்தணியாதவர்களாய், எ - று. ஏல்லைவ-சமயம். (க0)

வேறு.

சேர்த்தார்கலினமான்நிண்டேர்த்தசானனை
யார்த்தார்த்தந்தாதையதீர்மணித்தேர்க்கத்தட்டிலிட்டார்
தீர்த்தாமொருநாளுந்தீராப்பகையென்றார்
பார்த்தார்திண்டோனைப்பிணைமுரசஞ்சாற்றுகென்றார்.

(இ - புரா.) சேணமபூட்டிய குதிரைகட்டியபலமுள்ள தேனையுடைய தசானன் என்னும் அரசனைக்கட்டித் தன்தகப்பன் தேர்த்தட்டிலிலிட்டு, ஒருநாளுந் தீராதிருந்தபகையை இன்றோடொழித்தோமென்று தங்கள் புசபலத்தை வியந்து செயபேரி அடிக்கச்சொன்னார்கள். எ - று. கலினம்-குதிரைச்சேணம்.

மாதங்கந்திண்டேர்வயமாத்தொகைகவந்தார்
காதம்பலதோன்றுங்கன்னியெயின்மடித்தார்
சீதஞ்செய்சோலைநகர்செந்திக்குணவளித்தார்
கோதம்புரிமனத்தார்கோயில்வளங்கூட்டெண்டார்.

(இ - புரா.) யானைகள் தேர்கள் குதிரைகள் என்னுந் சேனைத்தொகையைத் தங்கள்வசப்படுத்திக்கொண்டு, பலகாதவகையில் தோன்றுகின்ற உயரமுள்ள அழியாதமதிலை இடித்தார்கள்; குளிர்ச்சிதருகின்ற சோலையையும் நகரத்தையும் அக்கினிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துப் பின்னுந் குரோதங்கொண்ட மனத்தர்களாய் ராசன் அரண்மனையிலுள்ள பொருள்களையெல்லா கொள்ளுகொண்டார்கள். எ-று. மாதங்கம்-யானை. குரோதம் என்னும் வடமொழித்திரிபுகோதம்.

காடுகரந்தார்கடற்படைகைவிட்டாரென்
கோடுகடுந்தேர்மகதற்கோகையெல்லாங்கூறியே

விடுபெறண்ணும்விழைவினர்போற்றங்கடிரு
நாடணையுங்காவலர்க்குநண்ணியதுகூறுவாம்.

(இ - புரை.) எதிர்த்தசேனையிலுள்ளார் கையிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் போட்டுவிட்டுக் காட்டிலோடிப்போயொளித்துக்கொண்டார்களென்று, செல்லுகின்ற பெரிய தேனையுடைய மகததேசத்தரசனுக்குச் சந்தோஷ சமரசாரமெல்லாஞ்சொல்லி, போகுவீட்டினை அடைவதற்கு விருப்பமுள்ள ஞானவாண்களைப்போல அதிக சந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய்த் தங்கள்சிறப்புள்ள தேசத்துக்குச் செல்லும் அந்த அரசர்களுக்குச் சம்பவித்ததைச் சொல்லுகிறோம். எ - று.

(கரு)

தாமமணித்தோள்விடபன் றந்தகடர்வாளு
மேமமுறுவெண்சங்குமேந்திநெடுவீதியின்வாய்
காமனுருவாய்ந்தனையகாளையிளந்தோழனொடுங்
கோமகனுநின்றன்பதிகரிதுகூறுவார்.

(இ - புரை.) விடபன் என்னும் சிவயோகிகொடுத்த ஒளியுள்ள வாளாயுதத்தையும் இன்பந்தரத்தக்க ஜயசங்கத்தையும் பூமாலையணிகின்ற தோளில் தாங்கிக்கொண்டு மன்மதன் உருவம்பெற்றதுபோல அழகுள்ள காளையாகிய இளமைப்பருவமுள்ள தன் தோழனுடன் ராசகுமாரன் நெடிய வீதியினிடத்து நின்றான். அப்போது வழிநடப்பவர்கள் இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறார்கள். எ - று.

மாவியலுந்திண்டேர்மகதர்கோன்வாளாரிற்
கோவியலுமாற்றிக்கொடிநகருந்தீக்கொளுவி
யேவியலுந்திண்சிலையான்வச்சிரவாகென்னுமொரு
சேவகனைச்சேர்த்துக்கொடுபதியிற்செல்கின்றான்.

(இ - புரை.) குதிகாகட்டிய திண்ணியதேனையுடைய மகததேசத்தரசன் கொலைசெய்யும்போரினால் அரசாட்சியைமாற்றிக் கொடுக்கட்டியப்பட்டனத்தைக்கொளுத்திவிட்டுப் பாணங்கள் தொடுக்கும்படியான வில்லையுடைய வச்சிரவாகு என்னும் ஒருராசனைக் கட்டிக்கொண்டு தன்னகரத்துக்குப் போகின்றான். எ - று.

(கரு)

மன்னனைமுதரற்றல்கேட்டுமதிமயங்கி
யின்னலொடும்போகின்றோமென்றொருனுங்கடுஞ்சொற்
கன்னமுநாராசங்காய்ச்சிச்செருகியபோற்
பொன்னமருந்தோள்விடலைகேட்டுப்புகைந்துசொன்னான்.

(இ - புரை.) அந்த வரசன் அழகிறதைக்கேட்டு மதிமயங்கித் துன்பத்துடன் போகின்றோம் என்றுசொன்னார்கள்; அவ்வாறு அவர்கள்சொல்லிய கொ

டுஞ்சொல் நாராசத்தைக்காய்ச்சிக் காதில் சொருகினதுபோலக் கேட்டு வீர
லக்ஷ்மி குடிக்கொண்ட தோளையுடைய பத்திராயுகோபங்கொண்டு சொல்லுகி
றான். எ - று. (கசு)

எங்கள் குலவேந்துக்கி டி திறைநிட்டேவல்செய்த
மங்குல்பொதியிஞ்சுர்க்கலை வலிப்பாறனனா
சிங்கவடலோயச்சிறுமுயலுமவெல் லுமினிப்
பொங்கொளியோன்மங் கப்புதைபிறுளுங்காயுமே.

(இ-புனா.) எங்கள் குலத்து அரசனுக்குத் திறைகொண்டு வந்துகொடுத்து
எவற்பணிசெய்கின்ற மேகமண்டலத்தையளாவிய மதில்கூழ்த்தமகததேசத்தான்
இப்போது பலம்பெற்றான். இனிமேல் சிங்கத்தின்வலிகெடச் சிறியமுயலும்
வெல்லும்; சூரியன் மழுங்கத்தக்கதாக உலகத்தையெழும்பும் இருளும்காயும். எ-று.

ஆனாதசெங்கோலடனமகதன் சேனையெல்லாம்
வானுகொள்ளவின்றுவாளாற்றறுணித்திலனேற்
பானாறுதேன்பொழியாளே கதப்பதஞ்சலிக்காத்
தானுவானடியார்தம்படியானல்லேனே.

(இ-னா.) நீங்காத செங்கோலடனத்தும் வலியுள்ள மகதனுடைய
சேனையெல்லாம் வீரசுவர்க்கத்திற் சேரும்படி இப்போது என்வாளால்
துண்டஞ்செய்யாவிட்டால், பால்போலமதுரிக்குந் திருமொழியினையுடைய
பார்வதிதேவியார் ஏத்தும்படிப் பதஞ்சலிக்காக நடைஞ்செய்யும் பரமசிவனு
டைய அடியார்க்கடிய நல்லனாகக்கடவேன், என்று சபதங்கூறி, எ - று. (கஅ)

என்றான்கடிதின்னெழுந்தான்றுணைவனெடுஞ்
சென்றான்வெகுண்டான்றிறல்வாளுறை கழித்தான்
குன்றாததங்குலத்தின்கொற்றம்பழிபடுத்த
தன்றூதையின்னறவிர்க்குந்தகவோனே.

(இ - புனா.) குன்றாத தங்கள் குலத்தின் வெற்றிக்குப் பழியுண்டாக்கிய
தன்பிதாவின் துன்பத்தை நீக்குந் தகுதியுள்ள பத்திராயு இவ்வாறு சொல்லி,
விரைவாக எழுந்து தந்தோழனோடு சென்று, சேனையைப்பரூர்த்துக் கோபந்
கொண்டு வாளை உறையினின்றும் நீக்கினான். எ - று. (கசு)

இந்தனஞ்சேர்கானகத்தைதுங்குமெரிபோலச்
சந்தமுடைமார்பன்றடக்கையுடைவாளினான்
மந்தாம்பேரனீடுகலிமானேர்மதவேழம்
பந்தியணிவாம்புரவிபாரின்விழநூறினான்.

(இ - புரை.) விறகுகள் சேர்ந்திருக்கும் காட்டினை அக்கினிபற்றி யெரிப் பதுபோல, அழகுள்ளமார்பனாகிய பத்திராயு உறையினின்றும் நீக்கிய தன்பெரியவாளினால், ஒலிக்குங் குதிகாகட்டியதாய்மந்தரகரிபோல் உயர்ந்ததேர்களும் மதயானைகளும் பந்திபந்தியாகிய குதிகாகளும் பூமியில் விழும்படி வெட்டி யெறிந்தான். எ - று. இந்தனம்-விறகு. (20)

வந்தவந்தவீரர்மணித்தோள்படையோடுஞ் சிந்திவிழக்கொய் துஞ்சினம்பெருகத்தீராதா னுந்துதடந்தேரோனொருவன்றனை முருக்கி யந்தனெடுத்தேரேறியண்டமுறநின்றறுந்தான்.

(இ - ரா.) எதிரிட்டுவந்த வீரர்களுடைய அழகியதோள்களைப் பிடித்த ஆயுதங்களுடன் துண்டித்துவிழும்படி அறுத்தும், கோபம் அடங்காமல் மேலு மேலுமுளப்பெரியதேரிலேறிக்கொண்டுபோர்செய்யும் ஒருவீரணக்கொன்றும், அந்தத்தேரில்தானேறிக்கொண்டு ஆகாயத்தில்பொருந்த ஆரவாரித்தான். எ - று.

காகம்பொருந்துங்கள்போர்கடந்துதந்தை சோகந்தவிக்குஞ்சுடர்மணித்தேர்வாள்வேந்த னாகங்குருதியணிதோழன்சூதன மாகந்துறந்தமழுகதிர்போற்றோன்றினான் -

(இ - புரை.) காக்கைக்கூட்டங்கள் பொருந்திய போர்க்களத்தைக் கடந்து, பிதாவின் சோகத்தைநீக்கும் பத்திராயுவானவன், தன்சரீரத்தில் உதிரும் பொருந்ததிற்கும் தோழனை தோர்ப்பாகனாக அமைத்துக்கொண்டு, ஒளிதங்கிய தேரிலேறி ஆகாயத்தை விட்டுவந்த இளஞ் சூரியனைப்போலத் தோன்றினான். எ - று. சூதனாக என்பது சூதன எனநின்றது. (22)

பாறுதாழ்செவ்வேற்படைப்பத்திராயுவினான் மாறிலாவெம்போர்மகதர்கோன்வாட்டானை சீறியோர்காணிலெஞ்சிங்கந்தெறவெருவி யாறலாவாறுபடரான்சூலம்போலாயினவே.

(இ-புரை.) பருந்துகள் வட்டமிட்டுத்தவழும் வேலையேந்தித் (தேரேறிய) பத்திராயுவினால், மாறுபடாதவெவ்வியபோர்செய்யும் வாளேந்தியமகதர்கோன் சேனையெல்லாம், மிருகங்களைக்கொன்று காட்டில் சஞ்சரிக்கும் ஒரு சிங்கம் வந்து கொல்லப்பயந்து, மார்க்கமல்லாத மார்க்கத்தில் ஒடிப்போகிற பசுக்கூட்டம்போல ஒடின. எ - று. (23)

கண்டான்படைபுடைதலேமரதன்கண்டுபயங் கொண்டானிவனுமொருகூற்றமோவென்றுளையாத்

திண்டேர்திரித்துப்புறங்கொடுப்பத்தேர்ந்திடலும்
வண்டாமரைமுகத்தான்வண்சங்கம்வாய்வைத்தான்.

(இ - புரா.) தன்சேனைகள் தோற்று ஒடிப்போவதை ஏமரதனென்னு
மரசன் பார்த்தான், அப்படிப்பார்த்தவன் பயங்கொண்டு இவனுமொரு யம
னேவென்றுசொல்லி, தன்னுடைய நேரைத்திருப்பிமுகுதுகாட்டியோட எத்
தனித்தவளவில், அதையறிந்த நல்ல செந்தாமரைபோன்ற முகத்தையுடைய
பத்திராயுவானவன் தனது வெற்றிச்சங்கத்தை முழக்கினான். எ - று. (௨௪)

முற்றமிழமுழக்கக்கேட்டுமுழையொடுங்கிப்
புற்றரவமஞ்சிப்புரளுந்தகைமைபோல்
வெற்றியுறுவேல்வேந்தன்வெண்சங்குவோசையினுற்
கொற்றமுறுஞ்சேனையொடுகோவேந்தன வீழ்ந்தயர்ந்தான்.

(இ - புரா.) மிகுந்த இடியின் முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சர்ப்பங்கள்பய
ந்து புற்றுகளில் ஒடுங்கிப் புரளுந்தன்மைபோல, ஜயந்தங்கிய வேல்வேந்தனாகி
ய பத்திராயு தொனிசெய்த ஜயசங்கரத்ததினால், மகத்தேசத்தான் தனது
சைந்நியங்களோடொனும் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான். எ - று. (௨௫)

கோதைபுனைவேன்மகதர்கோடாணையுமவன்
காதலுறுமைந்தனாயுங்காவற்றளைப்படுத்தித்
தாதைசிறைநீக்கியவன்ருடொழுதுதங்குலத்துக்
கோதுபழிதீர்த்தானாயர்வெண்குடையோனே.

(இ - புரா.) உயர்ந்த வெண்குடையோனாகிய பத்திராயு வெற்றிமாலையணிந்த
வேலையுடைய மகத்தேசத்தானையும் அவனுடைய ஆசைபொருந்திய
புத்திரர்களையும் காவலிலே விலங்கினயிட்டு, பிதாவின்சிறையைநீக்கி, அவன்
பாதத்தில் வணங்கித் தங்கள்குலத்துக்கு நேரிட்ட பழியைத்தீர்த்தான். எ - று.

தங்கிகரில்சேனாபதிகடமைவிடுத்து
மன்னுடனேநீவிர்வளநகரத்தெய்துகெனச்
சொன்னமொழிகேட்டுந்துயர்தீர்தசானனர்கோ
னந்நிலையையார்வநிறைந்தாங்கவனைப்பார்த்துரைத்தான்.

(இ - புரா.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத சேனாபதிகளையும் விடுவித்து நம்
முடைய அரசனுடன் வளப்பம்பொருந்திய நகரத்துக்குச் செல்லுங்களென்று
பத்திராயு சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு, துயரநீங்கிய தசானனதேசத்தா
சன் மிகுந்த அன்புள்ளவனாய் அப்பொழுதே பத்திராயுவைப் பார்த்துச்சொல்
லுகினான். எ - று. (௨௬)

எங்கள் குலவேந்தர்தவப்பயன்போலிங்கெதிர்த்து
பங்கமுமென்னோயும்பழியுந்தவிர்த்தோனே
சிங்கமனையாய்நினக்குச்செய்யுங்கைமாறுண்டேன்
மங்குலுக்குக்கைமாறுமன்னுயிருஞ்செய்திமே.

(இ - புரை.) எங்கள் குலத்தரசர் செய்த தவப்பயன்வந்து உதவியதுபோல
வந்து, எனக்குநேரிட்ட பங்கத்தைபுந் துயரத்தையும் இழிவையும் நீக்கிய புண்
ணியகீர்த்தியே சிங்கத்தையொத்தவனே! நான் உனக்குச்செய்யத்தக்க பிரதி
யுபகார முண்டாயிருக்குமானால், மழைபொழிந்துகாக்கும் மேகத்துக்கு இவ்
வுலகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும் உயிர்களும் கைம்மாறுசெய்யும், எ-று, எனவே
ஒப்பிலா உபகாரமென்பதாயிற்று.

(உஅ)

நின்றமர்யார் ிற்பயந்தார்யாவர்நினதுரேது
வன்றிறலாய்நின்பெயரென்வந்தவரவேதுரையா
யொன்றொழிபத்தக்குரோணிசேனையொருங்கவிய
வென்றுருத்துவொள்வாள்வீதித்தவிறலோனே,

(இ - புரை.) மகதனுடைய ஒன்பது, அக்ரோணிசேனையையும் வென்று
உருத்தும் ஒள்ளிய வாளினைவீதிக்கும் மிகுந்தபலமுள்ளவனே! உன்னுடைய
சுற்றத்தார்யாவர்? உன்னைப்பெற்றவர்கள்யாவர்? உன்னுடைய ஊர் எது?
உன்பெயரென்ன? நீ யிருவந்ததற்குக் காரணமென்னை? வீரனே கூறுவா
யாக, எ - று.

(உக)

வில்லாயெனதுபெயர்வீறுபத்திராயுமற்ற
வெல்லாமுணரவியமபுகேன்மேலென்று
சொல்லாவென்றோமுன்சுனதனிவன்றாதை
நல்லாதரவணிகனன்கியற்றவாழ்கின்றோம்.

(இ - புரை.) வில்லையுடைய மகாராசனே! என்பெயர் பத்திராயு, மற்ற
வையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படிப் பின்னர்ச் சொல்லுகிறேன் என்று
சொல்லி, இந்தச்சுனதனைப்பவன் என்னுணவன், இவன்பிதாவாகிய மிகுந்த
அன்புள்ள வணிகேசனைப்பவன் எங்களை ஆதரிக்க யாங்கள் வாழ்ந்துகொண்
டிருக்கிறோம். எ - று.

(உஃ)

என்னுவிற்றைஞ்சியிகல்வேந்தன்வெஞ்சிறையை
மன்னுவிடேல்யான்வருந்துணையுமென்றுரைத்துத்
தன்னோடுதோழனொடுஞ்சார்த்தானற்றயுடைந்து
பொன்னுமார்பிர்புகுந்ததுரையீரென்றாள்.

(இ - புரை.) சீனிவிவ்வாறு சொல்லிப்பணிந்து, மகாராசாவே! இந்தப்
பகைமன்னவன் சிறையை மறுபடியும் நான்வருகிறவரையில் விடாதேயெ

ன்றுசொல்லித் தோழனைக்கூட்டிக்கொண்டு தன்னாட்டிற் போய்ச் சேர்ந்தான்.
நாயானவள் அவர்கள் யுத்தகோலங்களைக்கண்டு பொன்றாமணிந்த மார்பை
யுடையவர்களே! நடந்தசேதியென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்டனள். எ - று.

மாறுபடும்போரின்மகதர்கோன்வாகைகொண்டு
சாறுருமுதூர்த்தசானனமுந்தீமடுத்த
நீறுசெய்துமெந்தநெடுஞ்சிறையிற்கொண்டேகச்
சீறியமர்வென்றுசிறைவிடுத்தோமென்றுரைத்தான்.

(இ - புறா.) பகைகொண்ட யுத்தமுகத்தில் மகததேசத்தன் வெற்றி
யடைந்து, விழாக்கங்கடந்து கொண்டிருக்கும் பழமையான தசானன மென்
னும் ஊனாக்கொளுத்தி நீராக்கி, என்பிதாவை விடாத காவற்படுத்திக்கொண்
டுபோக; அதையறிந்து நாங்கள் அம்மகத்தனோடு போர்செய்துவென்றுதந்தை
யின் சிறையினையும்மீட்டோம் என்று சொன்னான். எ - று. சாறு-திருவிழா.

(வேறு.)

கேட்டாளரசன்பெருந்தேவிதன்கேள்வனின்னல்
வாட்டாரைகண்ணீர்முலைமுன்நில்வரக்கலுழந்தாள்
கோட்டானைவீரர்குலையச்செருச்செய்துமைந்தன்
மீட்டானெனலுங்குளிர்ந்தாளநன்வேண்டநின்றான்.

(இ - புறா.) தருமதேவதை வேண்டும்படிக்கு நிற்பவளான அவ்வரசன்
மனைவி அவர்கள் தன்கணவனுக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைச் சொல்லக்கேட்டு,
வானையொத்த கண்ணீர் தனங்களின்மேல் வீழும்படி அழுதாள்; வலிதங்கிய
பகைவராகிய சேனைவீரர் அணிகுலைந்து ஓடும்படி உன்மகன் போர்செய்து
உன்கணவனைமீட்டானென்று சொன்னவளவில் சந்தோஷ முடையவளானான்
எ - று. தருமம் அவளிடத்திலிருக்க விரும்பும் என்றமையால், அப்பெண்
னின் கற்புவிசேடம் கூறியபடியாயிற்று. (நக)

துணிவுற்றவெந்தன்சிறைதீர்த்தனன்றோன்றலென்னத்
தணிவுற்றதொல்சீர்வணிகேசுந்நதக்கதென்றான்
மணிமொய்த்தமலைப்புயன்வச்சிரவாகுவொன்றார்
பணியத்திருநாடடைந்தேபகையின்றிவாழ்ந்தான். .

(இ - புறா.) துணிவுபொருந்திய வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனைப் பப்
திராயு சிறைமீட்டானென்று பழமையாக மிகுந்தசெல்வமுள்ள வணிகன்கேள்
விப்பட்டு, இது புத்திரன் செய்யத்தக்க நன்மையான காரியந்தானென்றான்.
இரத்தினமாலையணிந்த புயங்குளையுடைய வச்சிரவாகுவானவன் பகைவர்வந்து
தன்னைவணங்கும்படித் தன்னாட்டிற்சேர்ந்து பகையில்லாமல் வாழ்ந்துகொண்
டிருந்தான். எ - று. (நசு)

வேதப்பொருளினடிபேணும்விடபனென்னுஞ்

சதபுயலறையரணினிசநதையணணி

நீதிப்பயிருக்கறநீர்பெய்நிடதராசன்

கோதற்றகேள்விக்குலபுபதிகோயில்சார்த்தான்.

(இ-புரை.) வேதப்பொருளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடியையே விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் குளிர்ச்சியுள்ள மேகம்போன்ற விடபனென்னுஞ் சிவயோகியானவர் அன்றிராத்திரி தமதுமனதில் ஆலோசித்து, தருமமாகிய பயிருக்கு நீதியாகிய நீர்ப்பாய்ச்சும் சூழ்மற்ற கேள்விகளையுடைய நிடததேசத்தரசன் அரண்மனைக்குப்போனார். எ - று. (௩௫)

வந்தமுனிக்குமகிழ்சிமந்தனியும்வேந்துஞ்

சிந்தைகுளிரந்துவழிபாடுகள்செய்துபோற்றி

யந்தந்தருமாணந்தேறுமடிகள்பாத

நொந்துசிவப்பவருமாறுதுலறியென்றான்.

(இ - புரை.) அவ்வாறுவந்த விடபன் என்னுஞ் சிவயோகிக்கு சீமந்தனியும் அவன் கணவனும் மனமகிழ்ந்து ஆராதனைசெய்து துதித்து, முக்தியென்னும் அழகினைத்தரும் வேதங்களை யுணர்ந்த சுவாமிகளுடைய திருவடிகள் வருந்திச் சிவக்கும்படி நடந்துவந்தருளியதற்குக் காரணம் என்னையோ? அதனைக் கட்டிலையிடவேண்டுமென்றான். எ - று. (௩௬)

வந்தாமிறைவமகட்பேசவயற்கணவானை

நந்தோலிடப்பாயுந்தசான்னநாட்டின்மன்னன்

கந்தார்களிறுனவன்காதலிமைந்தனோடுஞ்

சிந்தாசுலத்தாற்கடுங்கானகஞ்செல்லநீ தான்.

(இ - புரை.) அரசனே! நாம் பெண்பேச வந்திருக்கின்றோம், சங்குகள் ஒலிக்க வயல்களில் வானோமீன்கள் பாயும்படியான நீர்வளப்பத்தையுடைய தசான்னன் நாட்டிற்கு அரசனாகிய கம்பத்திற் கட்டற்குரிய யானைப்படைகளையுடைய வச்சிரவாகு என்னும் மன்னன், ஏதோ வியாசுலத்தால் தன் மனைவியைப் புத்திரனுடன் காட்டிற்குப்போகும்படி நீக்கிவிட்டான். எ-று. (௩௭)

பொம்மன்முலையாட்கடுங்கானிற்புகுந்துவேறோர்

மைம்மன்னுசோலைநகர்வைகிடமாதுகாத

லம்மைந்தனையாமளித்தோமவனன்புபூண்டி

தெம்மன்னர்தாதைக்கிடர்செய்யச்செகுத்துமீட்டான்.

(இ - புரை.) பொலிவுள்ள தனத்தையுடைய அந்தராசஸ்திரியானவன் கொடியகாட்டிற்குப்போய் மேகங்கள்வந்து தவழ்கின்ற சோலைசூழ்ந்த ஒருநகரத்

திற்சேர்ந்திருக்க; (அவ்விடத்தில் அவள் புத்திரன் இறந்துபோனான்.) அவனை நாம் பிழைப்பித்து வாட்படை முதலியவைகளைக் கொடுத்து ரக்ஷித்தோம்; அவ்வளவு மிகுந்த அவன் பிதாவை மறுதேசத்தரசன் யுத்தஞ்செய்துவென்று தேறிற் கடிகொண்டுபோவதை அந்தப்புத்திர னறிந்து பிதாவென்கிற அன்புகொண்டு போய்ப் போர்செய்து பகைவனைவென்று தந்தையை மீட்டுவிட்டான். எ - று.

வேறு.

அன்னவன் நனக்கருளவேண்டுநின்
கன்னிகீர்த்திமாஸினியைக்கற்புடைப்
பொன்னையென்றவன் புகழ்ந்துகூறலு
மன்னன் சந்திராங்கதன்வழங்குவான்.

(இ - புறா.) அந்தப்புத்திரனுக்கு உன்குமாரத்தியாகிய கம்புள்ள கீர் த்திமாஸினியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிவயோகி புகழ்ந்துசொன்னார், அதற்குச் சந்திராங்கதன் என்னும் அரசன் மகிழ்ந்துசொல்லுகிறான். எ - று.

கோசிகன்னெனவுலகங்கூறிக்
தேசிகாவினிச்செப்பவேண்டுமோ
பு காசுலாமுலைக்காமுகன்னியை
மாசிலா னுக்கேவழங்குகேனெனா.

(இ - புறா.) கோசிகனே யென்று பெரியோர்கள் சொல்லத்தக்க தேசிகனே! நான்வேறே சொல்லவேண்டுமோ? அரசனவடம் பொருத்திய தனங் ளையுடைய என்மனைக் குற்றமில்லாத அந்த ராசகுமாரனுக்கே கொடுக்கிறே னென்று கூறி, எ - று. காசு-மணி. காமர்-அழகு. (சு0)

முனிவனன்புறமுகமன்கூறியே
புனிதவேகெனவிடுத்துப்பூபதி
யனர்கவீரர்போயரசன்மைந்தனை
யினிதுகொண்டிவண்வருதிரென்றான்.

(இ - புறா.) சிவயோகியானவர் அன்புறம்படி வார்த்தைகளைச் சொல் விச் சுவாமிகளே! ஆசீர்மத்துக்கு எழுந்தருளலாமென்று அனுப்பிவிட்டுச் சந்திராங்கதனென்னும் மன்னவன் தந்தளகர்த்தனா யனுப்பி, அந்தராசகுமா ரனை இவ்விடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டொருங்கென்றேவினான். எ - று.

தத்துவாம்பரித்தானைகாவலர்
பத்திராயுடைப்பணிந்துகாளோ
யுய்த்துணர்கெனவெவையுமோதினா
மத்தபானையான்மகிழ்ச்சிமேயினான்.

(இ - புரை.) தாவிச்செல்லுங் குதிகாகையுடைய சேனாதிபதிகள்போய்ப் பத்திராயுவைக்கண்டபணிந்து, அரசனே! நீயிதனைக்கேளென்று நடந்தசேனிக னெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டு மதயானைகையுடைய அந்தப்புத்திர னன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். எ - று. (சஉ)

தாயுமின்னறைய்தவிர்த்தநாய்களைச் சூழ்
சேயுமுன்செலச்சேனைசூழ்வார்ப்
போய்மணம்புணர்பதிபுகுந்தனன்
பாயும்வாம்பரிப்பத்திராயுவே.

(இ - புரை.) பாய்ந்துசெல்லுங் குதிகாகையுடைய பத்திராயுவானவன் தன்தாயும் தங்கள் துன்பத்தைநீக்கி ஆதரித்தவணிகேசனும் அவன் புத்திரனு முன்னேபோகும்படித் தான் அவர்கள் பின்னே சேனைசூழ்ந்துவரப் புறப்பட்ட டிப்போய் விவாகஞ் செய்துகொள்ளும் பட்டணஞ்சேர்ந்தான். எ - று. (சங்)

சார்ந்தபோழ்தினேசந்திராங்கத
னூர்த்தநண்புகூர்ந்தளவளாவியே
பூந்தண்வார்குழற்பொருவில்கண்ணியை
யீந்தனன்மகிழ்ந்திளவற்கென்பவே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு பத்திராயுவந்தபோது சந்திராங்கதன் மிகுந்த அன்புகொண்டு அளவளாவி, பூமாலையணிந்து குளிர்ச்சிதங்கிய நீண்ட அளகத் தையுடைய ஒப்பற்ற தன்கண்ணிகையை விவாகஞ்செய்துகொடுத்தான். எ - று.

பையராலணைப்பச்சைமேகமுஞ்
செய்யநாமரைத்திருவும்போலவே
யையறுண்ணிடையணங்குமண்ணலுந்
துய்யபூவணைத்துறக்கமேவினார்.

(இ - புரை.) படமுள்ள சர்ப்பசயனத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திரு மாலும் செந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும்போல், உண்டோ இல் லையோவென்று சந்தேகிக்கும் இடையினையுடைய கீர்த்திமாலினியும் பத்திரா யுவும் சுவர்க்கலோகம்போன்ற பரிசுத்தமுள்ள புட்பசயனத்திற்பொருந்தினார் கள். எ - று. துறக்கம்-தேவலோகம். (சரு)

குங்குமஞ்செறிகுவவுக்கொங்கைமேற்
றங்கியின்பமார்சலதிமுகிழ்கினு
னங்கவன்புயத்தடங்கிமாதரும்
பொங்குகாதலம்புணரிமுகிழ்கினுள்.

(இ - புறா.) பத்திராயு குங்குமப்பூசேர்த்த சந்தனக்குழம்பணிந்தநாய்க் குவிவாயிருக்கும் தன்மனைவிதனத்திவிடத்தில் பொருந்தி, இன்பசமுத்திரத்தி லாழ்ந்தான். கீர்த்திமாலினியும் அவன் புயத்திலடங்கி ஆசைவெள்ளத்தி லாழ்ந்தான். எ - று. (சுசு)

இடையறாமலேயெழில்கொண்மைந்தனு
மடமைமாதருமருவ்வைகுநா
ளடையலாருயிரருந்துங்காலவே
னிதராசனாகிழந்தகூறுவாம்.

(இ - புறா.) அழகுபொருந்திய பத்திராயுவும்பேதமைத்தன்மையுடைய கீர்த்திமாலினியும் இவ்வாறு பிரியாமல் வாழுநாளில், சத்துருக்களுடைய உயி ராவாங்கத்தக்க வேலையுடைய நிதராசனால் நடந்த சேதிகளைச் சொல்லுகிறோம். எ - று.

மன்னர்மன்னனாமவச்சிரப்புய
னென்னுமவேந்தனை யிண்டளமுத்தவன்
பன்னிதன்னையும்பாலன்றன்னையுந்
துன்னுவிப்பதேசூழ்ச்சியாமெனா.

(இ - புறா.) அரசார்க்கரசனாகிய வச்சிரவாரு என்னும் அரசனை இவ்வி டத்துக்கு வரவழைத்து, அவன் மனைவியையும் புத்திரனையும் அவனுடன் கூட்டி அனுப்புவதே தக்க யோசனைபென்று துணிந்து, எ - று. (நடஅ)

மடங்கலன்னவோர்மன்னற்காணவே
யிடங்கொள்சிந்தைமீதெழுந்தவார்வத்தேன்
கடங்கணிங்கியேகாணவம்மெனா
முடங்கல்போக்கினுன்முழவுத்தோளினுன்.

(இ - புறா.) மத்தனம்போலத் திரண்டதோனையுடைய நிதராசன் சிங்கம்போன்ற வச்சிரவாரு மகாராசாவே! உம்மைப்பார்க்க என்மனம் விரும்புகின்றமையால், நீர் உம்முடைய தேசம்விட்டுப்பறப்புட்டு வழிகளைக்கடந்து நான் பார்க்கும்படி வரவேண்டுமென்று திருமுகமனுப்பினான். எ - று. முடங்கல்-திருமுகம். இது ஒலே. (நடக)

வேறு.

தன்னிகரினிதர்பிரான்றருந்து தர்தசானனர்கோன்றன்மாட் டெய்கிப், பொன்னியலுங்களைகழலான்வரவிடுத்தவோலையெனப்புச ன்றுகாட்ட, மின்னியலுங்கதிர்வேலான்குறிப்புணர்ந்துவேறொருவ ன்விரைந்துவாங்கிப், பன்னுவனோவெனக்கேட்டாங்கிறைபணிப்பப் பாகரத்தைப்பகர லுற்றான்.

(இ - புறா.) தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய ரிடத்தேசத்தரசனால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் தசான்னதேசத் தரசனிடத்திற் போய், பொன்னுற்செய்யப்பட்டு ஒலிக்காரின்ற வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய ரிடதமகாராசன் வரவிடுத்த திருமுகத்தைக்கொண்டுவந்தோமென்று சொல்லி அதைக்காண்பித்தவளவில், அங்கிருந்த ஒருகருணிகள் அரசன் குறிப்பறிந்து விரைவாவேலையை வாங்கிவாசிக்கும்படி கட்டளைவேண்டிமென்று கேட்டு, அரசன் உத்தரவு கொடுக்க அவ்வோலையை வாசித்தின்று. எ - று. (௫௦)

பேராண்மைநிலவேந்தர்முடியுமுதுசிவந்தபொற்றாட்புகழோய்காண்க நீராருரிடத்தேதான்வரவிடுத்தவோலையொன்றுநினைக்காணும் பேராசைமிகவுடையேனாதவினாவின்கரம்பெயர்ந்துவந்தென் சீராருநகரடைந்துபின்னினைதுதிருநகர்நீசேறல்வேண்டும்.

(இ - புறா.) மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள மறுதேசத்தரசர்கள் மகுடங்கள் பட்டுச் சிவந்த வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய வச்சிரவாகு மகாராசாவே! ரிடத்தேசத்தரசனாகிய நாம் உமக்கு எழுதியனுப்பிய ஒலையைவாசித்துக்காண்பீராக; என்னவெனில், உம்மைக்காணவேண்டுமென்று நாம் அதிக அபேகைக்கொண்டிருக்கிறோமாதலால், உம்முடைய நகரம்விட்டுப் புறப்பட்டு வந்து சிறப்புள்ள எமதுதேசத்திற் சேர்ந்திருந்து பின்பு உம்முடைய நகரத்திற் குப் போகவேண்டும். எ - று. (௫௧)

என்றரசன்வரவிடுத்த வோலையிற் பாகுமுழுது மியம்பக்கேட்டுக், குன்றெனவான்முகடணவுங் குடுமிநெடுங்குருமணித்தேர் கொணர்கென்றேறி, மின்றிகழும்படைவேந்தர்தம்சூழமுரசதிரவெண்சங்கார்ப்பத், தொன்றுவரும்படைநடுங்கவெழுந்தனம்மன்னவனோடுந்தொடர்புகொள்வான்.

(இ - புறா.) இவ்வண்ணம் எழுதி ரிடதரசன் அனுப்பிய ஒலையிலிருந்தவாக்கியங்களைச் சொல்லக்கேட்டு, அவ்வரசனுடனட்புகொள்ள மேருமலை போல் வான்முகட்டை யளவுநீர் சிகரத்தையுடைய நிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதித்த தேரைக்கொண்டுவரச்சொல்லி அதிலேறிக்கொண்டு, ஒளிவிளங்கும் ஆயுதங்களையுடைய அரசர்கள் தன்னைக்குழந்துவரவும் பேரியொலிக்கவும் தவளச்சங்கம் ஆசுவாரிக்கவும் பழமையாய் வருகின்ற எதிரிகள் படை நடுங்கவும் புறப்பட்டான். எ - று. (௫௨)

மாறிலாப்பெருங்குணத்தாள்வருகின்றனெனக்கேட்டமன்னர்மன்னனாறியோசனை யளவாயணிபரப்பியெதிர்த்தவனையன்பிறப்புல்லி வீறினானுயர்ந்தபெருந்தன்பதியினமைவித்துவியப்பினோடுந்தாறினெனெம்புகநீதலைவணங்குந்தசான்னர்க்குத்தக்கசெய்தான்.

(இ - புனா.) எக்காலத்திலு மாறுபடாத பெருங்குணத்தையுடைய வச் சிரவாகுமகராசன் வருகின்றனெனக்கேள்விப்பட்ட ரிடதராசன் ஆறுயோசனை தூரவளவில் தன்சேனைகள் பரந்திருக்கும்படி அனுப்பித் தானும் புறப்பட்டுப் போய் அந்தராசனைக்கண்டு, அன்புடன் அளவளாவி, எல்லாச்செல்வத்தினாலும் உயர்ந்ததான தன்னகரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்துச் சந்தோஷத்துடன் குலைகளின் மிகுதியால் கமுகமரங்கள் தலைவளைந்திருக்கும்டியான தசான்னதேசத்தரசனுக்குத் தக்கபடி உபசாரஞ்செய்தான். எ - று. தாறு குலை.

காவலவன்றனக்களித்தசிற்றப்பெவையுங்கண்டுநெடுங்கடர்வேன் மன்னன், பூவலயந்தனிவினியெனப்பினர்வேறிலரென்னப்புகழ்ந் தவேலை, மாவலவன் பலகலையும்படிலபத்திராயுவெனுமைந்தனெய்தி யாவலுடன்றிருத்தா தையடிபணிந்துவாய்புதைத்தங்கருகுநின்றான்.

(இ - புனா.) ரிடகதேசத்தரசன் தனக்குச்செய்த உபசாரங்கையெல்லாம் காந்தியுடைய வேற்படையைத் தாங்கிய வச்சிரவாகுவென்னுமரசன் பார்த்துச் சந்தோஷித்துப், பூலோகத்தி லிவனைப்போல நம்மிடத்தில் நட்புள்ளவர் கள் வேறொருவருமில்லையென்று புகழ்ச்சிசெய்தபோது, குதிரையேறிப்பொரு துவதில் வல்லவனும் பலசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தவனுமாகிய பத்திராயுவந்த அன்புடன் தன்தகப்பன்பாதத்திற்பணிந்து வாய்புதைத்து, அவனுக்குச் சமீப மாக நின்றான். எ - று.

(ருச)

கண்டவுடன்வச்சிரவாகென்னுமடல்வேந்தனங் களித்துநோக்கித், திண்டிதராய்வடிவாட்கைச்சேவ நனையிவண்வருகவருகவென்று, வண்டமர்தாரரிடதாரிரான்றனைமுகம்பார்த்திவன்கொடியமகத ன்றன்றனை, பெரண்டிறலும்படைச்செருக்குமழித்தெனைக்காத்துயிர ளித்தவராவோனென்றான்.

(இ - புனா.) அவனைப் பார்த்தவுடன் வச்சிரவாகு என்கிற பராக்கிரம முள்ள அரசன் மனக்களிப்புடனே நோக்கி, மிகுந்த பலமுள்ளவனே! வடிவா னேந்திய கையையுடையவீரனே! என்சமீபத்தில் வருவாயென்று சொல்லி, வண்டென்பொருந்திய மாலையணிந்த ரிடதராசன் முகத்தைப்பார்த்து, இந்தச் சிறுவன் கொடியவனாகிய மகததேசத்தன் பலத்தையும் அவன்சேனையின் இறுமாப்பையும் அழித்து என்னைக்காத்துஉயிர்கொடுத்தபுண்ணியவானென்று சொன்னான். எ - று.

(ருரு)

பின்னுமிஓதரைக்கின்றானிவனையருந்தவப்பயன்போற்பெற்றோ ன்யாவன், மன்னுமிவன் பத்யேது மரபேதெற்குதவிசெயவந்ததேது, பொன்னமரும்புயத்தோய்நின்மருகணிலையெனக்கடைவே புகரியென் னப், பன்னினைங்கதுகேட்டரிடதாரிரான் முறுவலித்துப் பசாலுற் றான்.

(இ - புரை.) மேலுஞ்சொல்லுகிறான், இந்தப்பிள்ளையை அரிய தவப்ப யன்போலப்பெற்றவன்யாவன், இவனிருக்கும்புகி எது, மரபென்ன, எனக்கு உதவிசெய்யும்படிவந்த காரணமென்ன, ஜயலக்ஷிமி வாசாமாயிருக்கும்புயத் தையுடைய அரசனே! உன்மருமகனுடையவரலாற்றெல்லாம் எனக்கு விவரமா கக் சொல்லவேண்டுமென்றான். அதைக்கேட்ட நிடததேசத்து அரசன் நகை த்துச்சொல்லுகின்றான். எ - று. முறுவல் - புன்சிரிப்பு. (ருசு)

திங்களெனப்பொலிதாமவெண்குடையோயொருகதையான்செ ப்பக்கேட்டி, மங்குல்லுளமறாததொருதிருநாடுண்டதுபுரக்குமன்னர் மன்ன, னங்கவன்றன்மனைவியையும்பாலனையும்பழிகருதாதகற்றிவிட் டான், சங்கணிவார்குழைப்பரமனருளினொருவணிகனவர்தம்மைக் காத்தான்.

(இ - புரை.) சந்திரனைப்போல விளங்கும் முத்துமலை அலங்கரித்த வெண்குடையையுடைய ராசனே! நான் ஒருகதை சொல்லுகிறேன், அதை நீ கேட்பாயாக, மேகங்கள் காலந்தட்டாமல் மழைபொழிகின்ற வளப்பந்தங்கிய ஒருநகரமுண்டு, அதை ஆளுகின்ற அரசன் ஒருவனுண்டு, அவன்பழியையெண் ணாமல் தன்மனைவியையும் புத்திரனையும் நீக்கிவிட்டான், சங்கக்குழையணிந்த பரமசிவனுடைய கிருபையினால் ஒருவணிகன் அவர்களைக்காப்பாற்றினான். எ - று.

குலநாயகனான நருதிப்புரந் தளிக்ஞநாளி னந்தக்குமரன்மாயந்தான் சிலைமானுந்திருப்புநலத்தேவியழக்கண்டெநிர்ந்தெய்வயோகி யலையாமலின் னுயிர்பெற்றெழுகவென வெழுந்தவனுக்கறமுங்கூறித் தொலையாதவலியுமொருநங்க மும்வானுங் கொடுத்துத் துயரந்தீர்த்தான்

(இ - புரை.) உத்தமகுலத்தானாகிய அந்தவணிகன் ஆதரிக்கும்நாளில் அச்சிறுவனே உயிர்துறந்தவிட்டான், அத்தத்தயரத்தினால் வில்லையொத்த புரு வத்தையுடைய ராசஸ்திரி அழுதுகொண்டிருக்க, அப்போது அவிடத்தில் வந்த ஒருசுவையோகியானவர் அவள் அழுவதைக்கண்டு (மனமிரங்கி)வருந்தாம விரைக் குப்படி இறந்தவனுக்கு உயிர்கொடுத்தெழுப்பி, அதன் பின்பு அந்தப்புத்திர னுக்கு ராசனே! களைப்போதித்து, மாறாதமிருந்தபலமும்வானுஞ்சங்கமும் கொடு த்து அச்சிறுவனையுடைய துயரத்தை நீக்கினான். எ - று. (ருஅ)

நற்றவத்தோன்றிருவருளாவிதைமகனுமெழும்பெருகநாளுநாளுந், கற்றிரளிற் பொலிதிணிதோட்காளையா யிளமையெழில் கனியுநாளிற், பறறலர்தன்றறையைவென்றிருந்தனையிட் டென்கொடுப்போம் படி கேட்டெய்திச், சென்றவரைத்தளைப்படுத்தித்தாதைசிறைமீட்டனன் போர்ச்சிங்கமன்னான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சிவயோகி அருளினால் ராசபுத்திரன் நானுக்கு நான் பலம் அதிகரிக்கத் திரண்டகல்லைப்போலப் பருத்ததோனையுடைய காளைப் பருவமாய் இளைமையும் செளந்தரியமும் மிகுதியாகுங்காலத்தில், தன் தகப்பனிடத்தில் பகைவர் போர்செய்து செய்யப்பெற்று அவனைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டுபோகக் கேள்விப்பட்டி, அழகிய சிங்கத்தையொத்த அர்த்தப்புத்திரன் அவ்விடத்திற்போய் அவர்களைவென்று சிறைப்படுத்தித் தன் தகப்பன் சிறையையும் நீக்கிவிட்டான். எ - று. ஏறும் - வலி. (௫௯)

இக்கதைபோலொருகதைமுன்கேட்டதுண்டே வியம்புகெனவியம்பிவீறு, தக்கபெரும்புகழூரவோயுரைத்தகதைக்குரியரையுஞ்சார் தக்கேட்டி, செக்கமலச்செங்கனிவாய்ச்சேயுயிவன்றறையுநீ சிறந்த கற்பான், மிக்ககுலத்தேவியுரிமனை யென்றான்மதியங்கிவேந்தன் வீழ்ந்தான்.

(இ - புரா.) இந்தக் கதைபோல ஒருகதை நீ கேள்விப்பட்டதுண்டாயிருந்தால் சொல்லென்று சொல்லி, விளங்குகின்ற தகுதியுள்ள பெரும்புகழ் பெற்ற மகாராசனே! இப்போது நான் சொல்லிய கதைக்கு உரியவர்களையுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக; செந்தாமரைமலர்போன்ற வாயையுடைய அர்த்தப்புத்திரனும் இந்தப் புத்திரனானும், தகப்பனும் நீதான், கற்பினும்சிறந்த இவன் தாயானவள் உன்மனைவிதான், என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட அரசன் அறிவுமயங்கிக் கீழேவிழுந்துவிட்டான். எ - று. (௬௦)

வீழ்ந்தமன்னந்தனையெடுத்துவெயர்புலரமுகம்விளக்கிவேந்தே யெய்மை, யாழ்ந்தவிதிசெய்த துயர்பாமுழந்தோநீயதனாலுங்கவேண்ட டார், தாழ்ந்தமனந்தனைத்தெளிவித்தெழுகவெனத்தான்புரிந்த தவறு நெஞ்சைப், போழ்ந்துணர்வையழிக்கவிருந்தயர்வுயிர்த்துமகனையுறப் புல்விச்சொன்னான்.

(இ - புரா.) அப்படிவிழுந்த அரசனையெடுத்து வியர்வைமாற்றி முகம் துடைத்து மூர்ச்சைநீக்கி, என்னையனே! எங்களைப்பற்றிய வினைவினைத்த துன்பத்தை நான்களனுபவித்தோம், அதற்காக நீர் வருந்தவேண்டிய தில்லையென்று மனதைத்தெளிவித்து, எழுந்திருவென்று சொல்ல; எழுந்து அவ்வரசன் தான்செய்தகுற்றம் தன்மனதைப்பிளந்து அறிவைக் கலக்கிவிட ஒன்றுந் தோன்றாமலிருந்து பின்புதேறி, மகனை அணைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறான். எ - று.

கடுங்காணத்திடைதனியே நுமைவிடுத்துவரப்பணித்தகடியெனின்ஞ்சக் கொடுப்பாவிதனைமகதன்கொல்லாமலுயிரளித்தகுமராவீண்டு நடுங்காமலுயிர்பொருந்தப்புல்லவுநீகருணைசெய்தூய்ஞாலமென்னை யடுங்காலமென்பதலாலரசனென்றுசொலத்தகுமோ வந்தோவந்தோ.

(இ - புறா.) கடுமையாகிய காட்டில் உங்களை விட்டுவரும்படி உத்தரவு செய்த வலியுறுத்தியுடைய கொடும்பாலியாகிய என்னை, மகத்தேசத்தான் கொல்லாமல் உயிர்கொடுத்த புத்திரனே! இப்போது நான் அஞ்சாமல் உடலோடு உடல்பொருந்தும்படிப் புல்லிக்கொள்ளவும் கிருபைசெய்தாய், இதையறிந்த உலகத்தார் என்னை நமனென்று சொல்லுவார்களேயல்லது அரசனென்று சொல்லமாட்டார்கள் அந்தோ என்றிரங்கி, எ - று.

(சுஉ)

அறத்தொழுகருதாமலரிவையையும் புதல்வனையும் கன்கானத்தின், மறத்தின் வழிவிடுத்தேனுமன்னவனோ நீசர்தொழின் மருவிநின்றே, னிறப்பதுவே கருமமெனத் துணிந்தெழுந்ததசானனர்கோன்குட்சிநூலோர், நிறக்கதிர்வேனிடதர்பிரான்றெருட்டருந்துயர்சிநிதுநீங்கிச் சின்னாள்.

(இ - புறா.) தருமநெறியை எண்ணாமல் மனைவியையும் புத்திரனையும் காட்டினிடத்தி லனுப்பிவிட்ட நானும் அரசனா? புலையர்செய்யுந் தொழிலுள்ளவையிருந்தேன்; ஆதலாலினி இவ்வாழ்க்கை நீங்கிவிடுவதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு எழுந்த தசானனதேசத்துரசன் அங்கிருந்த மந்திரிகளும் ஒளிதங்கிய வேலாயுதத்தையுடைய நிடததேசத்து அரசனும் சமாதானஞ்சொன்னதினால் அன்பஞ் சற்றுநீங்கிச் சிறிதுநாள் இருந்து, எ - று.

(சுஉ)

வேறு.

சந்திராங்கதனன் புகுறவேதங்கிரீங்கருந்தொடர்புகொண்டுபின் சிந்துரானனச்சுமதிதன்னொடுஞ் செம்பொனீள்கொடித்தேரிலேறியே மைந்தன்வீரவேற்பத்திராயுவமுருகிகீர்த்திராவலியும்பின்வரக் கொந்துலாமலர்க்கானுமாறு நீள்குன்றுநீந்தோபநகரங்கூடினான்.

(இ-புறா.) நிடததேசத்து அரசனாகிய சந்திராங்கதன் அன்புகூரும்படி அவளிடமிருந்து, அவ்வரசன் சினைகத்தை மிகுதியாகப் பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு சிந்துரத்திலகமணிந்த முகத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் செம்பொன்மயமாய்ப் பெரிய கொடிகுட்டப்பட்ட தேரிலேறிக்கொண்டு, தன்புத்திரனாகிய பத்திராயுவும் மருமகளாகிய கீர்த்திபாலினியும் பின்னேவரக் கொத்தாகியமலையையுடைய காடும் நதிகளும் உயர்ந்தமலைகளும் நீங்கித் தன்னகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தான். எ - று.

(சுச)

நகரின்வாழ்நர்கண்டுமைந்கனைநறியமாமலர்சிதறியேத்துவார் புகர்செயரனையாயுழிகாறுநீபூமிசாத்தெமைப்புரத்தியாலென்பார் தகரவார்சுழல்வனிஞதசெஷ்வீசாரங்கபாணியேயிவென்றோதுவார் நிகரின்மைந்தனுக்காவதாகயாரெழுதுவாழ்நாளெனநிகழ்த்துவார்.

(இ - புறா.) அந்தக்கரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் பத்திராயுவைப்பார்த்து வாசனைதங்கிய மலர்கள்தூவித் துதிசெய்வார்கள்; சிலர் புகர்முகயாணப்படையையுடைய அரசனே! ஊழிகாலவரையில் இவ்வுலகத்தைக்காத்து எம்மை ரக்ஷிக்கக்கடவையென்று சொல்வார்கள். சிலர் இப்பத்திராயு மகாவிஷ்ணுவே மயிர்ச்சார்தணிந்த நீண்டகுழியையுடைய இவன் மனைவி மகாலட்சுமியே என்பார்கள். சிலர் நாம்வாழுநாளாகிய நம்முடைய ஆபுசு இந்தப்புத்திரனுக்கே யாகக்கடவதென்று வாழ்த்துவார்கள். ஏ - று. (சுரு)

பகைஞரஞ்சுவேபொரு துதந்தைதன்மடர்களைந்தோள்பார்த்தி லீரென்பார், புகைசெய்வேவினா னிறைநா ட்பூண்டிவண் புகுதமெய்த்த வம்புரிந்துளோமென்பார், மகதராசன்றான்வல்லியிறபடவா நைக்கொண்ட கூர்வாளிதோவென்பார், சகரநீர்சலம்புவியிவன் றிருத்தாணிழங்க ணைதங்குமா வென்பார்.

(இ - புறா.) சிலர் சத்துருக்கள்பயப்படத்தக்கதாகப் போர்செய்து தகப்ப னுக்கு நேரிட்ட மனவருகத்ததை நீக்கியபுயத்தைப் பாருங்களென்பார்கள். சிலர் புகையைத்தருவதாகிய வேலாயுதத்தையுடைய இவன் அரசாட்சிபெற் றுக்கொண்டு இவ்விடத்தில்வர நாம் உண்மையான தவஞ்செய்தோமென்பார் கள். சிலர் மகதராசன் விலங்கிற்படுப்படி வெற்றிகொண்ட கூரியவான் இது தான் பாருங்களென்பார்கள். சிலர் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் இவன் காலின்கீழே தங்குமென்பார்கள். ஏ - று. வல்லி - விலங்கு. (சுசு)

என்றுகூறியமாந்தரின் புறவேந்தலோடுமேபோ யெழில்கொண்ம ன்னவன், குன்றுபோலுயர்கோயில்வைகியோர்குடைநிழற்புவிசுத் தனந்தநாட், சென்றபின்னரேமகதன் தன்னையுந்திறையளக்கெனச் செப்பிவிட்டபின், பொன்றிவானுலகாடன்மேயினுன்புதல்வன்பூதல ம்புழப்பதாயினுன். ப

(இ - புறா.) என்று இவ்வாறு சொல்லிய நகர்ச்செனங்கள் இன்பம் பொருந்தும்படித் தன்புத்திரனுடன்போய், வச்சிரவாகுமகாராசன் மகமேரு வையொத்த தன் அரண்மனையிலிருந்து, ஒருகுடைநீழலில் பூமியைக்காத்து நெடிதுநான் சென்றபின்பு, மகதராசனைச்சிறைக்கீக்கி இனிநீ திவாகடட்டிக்கொ ண்டிருவென்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டபின் இந்தத்தேகத்தைவிட்டு நீக்கிச் சுவர்க்கலோகம்பெற்றான். பத்திராயு அரசுசெய்துகொண்டிருந்தான். ஏ - று.

பத்திராயுவின் கதையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - எசு ௦.

பதினான்காவது

பத்திராயுமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருந்தலர்வணங்கமீ நிதிமல்கச்செங்கோலோச்சிப்
பு'ந்தனனுலகமெல்லாமபொ னுறவென்றுசூத
னிருந்தவமுனிவர்க்கெல்லாமியல்பினினியம்பியீட்டு
ம, ந்தவனையபத்திராயு'ின்சரிதஞ்சொன்னு.

(இ - புறா.) சத்துருக்கள்வந்து பணியவும் மிருந்தநீதிகள்வந்து சேர
வும் செங்கோல்செலுத்திப் பொதுவில்லாமல் உலகத்தைக்காத்து அரசுசெய்து
கொண்டிருந்தானென்று, சூதமுனிவர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குச் சொ
ல்லிப் பின்னும் அம்முனிவா பத்திராயுவின் சரித்திரஞ்சொல்லுகிறார். எ - று.

கன்னவிறிரேடாண்முத்தந்ததிர்மணிக்கவிகைச்செங்கோன்
மன்னவனமைச்சரோடுமலிகடற்றாணையோடும்
பொன்னணித்திகரிமன்னுரபுரவியந்தோமேற்கொண்டு
மின்னிடைத்துணைவிபாடுவிரைமலர்க்கானம்புக்கான்.

(இ - புறா.) மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற திரண்டவடிவாயிருக்
கூந்தோள்களையும்முத்துகளால் அலங்கரித்தகுடையினையுமுடையவனாய்ச்செங்
கோலநடத்தும் பத்திராயு என்னும்அரசன,மந்திரிகளும்மிகுதியாயுள்ளசேன
யுஞ் சூழ்ந்துவரப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட உருளைபூண்டதேரில் தானும்மின்
னல்போலு மிடையையுடைய தனமனைவியுமாக ஏறிக்கொண்டுவாசனையுள்ள
கானகத்திற்கென்றான். எ - று.

(2)

சண்பகம்பனசம்புகஞ்சந்தனந்தமாலந்தேமா
விண்பகீதிமிருங்கோங்குவெள்ளின்மந்தாரந்துற்றுக்
கண்புகவரிதாய்வாசங்காவதங்கமழுஞ்சோலை
பண்பயில்வண்டுந்தேனுங்கிள்ளையும்படிவதம்மா.

(இ - புறா.) அங்கு, சண்பகம் பலாகமுகு சந்தனம் தேமா பச்சிலை அண்
டமுகரி பிளக்கும்படி உயர்ந்திருக்கும் கோங்கு விளா மந்தாரம் என்னும் விரு
கைகள் பார்ப்பவர்கள் பார்வை துழைவதற்கிடமில்லாமல் நெருங்கி, ஒருகாத

தாரமட்டம் வாசனை பரிமளிக்கும்படி விளங்கிய சோலையானது, இசைபாடும் வண்டிகளும் தென்னென்ற வண்டிகளும் கிள்ளைகளும் வாசமாயிருக்கத்தக்கது. எ - று. தமாலம் - பச்சிலைமரம். (ங)

மவ்வலங்குழலாங்கீர்த்திமாலினியணங்கினோடு
மவ்வனந்தன்னின்மன்னையர்வுயிர்த்திருந்தகாலே
கொவ்வையங்கனிவாய்க்கற்பிற கொடியொடோரந்தணுளன்
கவ்வையான்முறையிட்டெய்திக்காவலற்கிதனைச்சொன்னான்.

(இ - புறா.) இத்தன்மையுள்ள வனத்தில் பத்திராயு என்னும் அரசன் முல்லைமுடித்த கூர்த்தலையுடைய கீர்த்திமாலினியென்னு மனைவியுடன்வழிவந்த இளைப்புநீங்கி யிருக்குப்போது, ஒருபிராமணன் கோவைககளையொத்த செவ்வியவாயினையுடைய மனைவியுடன் தயரமுள்ளவனாய் முறையிட்டிக்கொண்டு வந்து அரசனுக்கு இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று. மவ்வல - முல்லை, கவ்வை - துன்பம். (ப)

அறத்தினிலுலகங்காக்குமரசனேயரசரேறே
மறப்புலிதொடர்ந்துகொல்வான்வருகின்றதனைநீயுள்
நிறப்படையேவியாங்கேசெகுத்துயிர்வவர்த்துயாங்க
ளிறப்பதுதவிர்த்துளாவியீந்தெமைப்புரப்பாபென்றுன்.

(இ - புறா.) தர்மத்துடன் உலகத்தைக்காக்கும் அரசனே! அரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போலிருப்பவனே! கொழுதான ஒருபுலி எங்களைக் கொல்லத் தொடர்ந்துவருகின்றது, அதனை உன் கையிலிருக்கும் வலிபாணத்தையேவி அவ்விடத்திலேவிழுந்து சாம்படிக்கொன்று, நாங்கள் இறப்பதைநீக்கிப் பிழைக்கும்படி எங்கள் பிராணனைக்கொடுத்துக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று சொன்னான். எ - று. (ரு)

வேறு.

மறையவனோதியவாசகம்வந்தே
யறைகழன்மன்னவனஞ்செவியெய்தப்
பிறைகிகர்வார்சிலைவாளிபிடித்துக்
கறுவுகொள்வெம்புலியைக்கடிதெய்வான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு பிராமணன்சொல்லிய வார்த்தையானது, ஒலிக்கும் வீரகண்டைகட்டிய அவ்வரசன் காதிக்கேட்டவுடன், பிறைபோல்வளைந்த பெரியவில்லையும் பாணத்தையும் கையிலேந்திக் கோபங்கொண்டுவருகிற வெய்யபுலியை விரைவினிற் கொல்லுவதற்கு எத்தனித்தான். எ - று. (சு)

உற்றநன்னுற்றவனொன்றுதன்முன்னம்
பற்றியவெம்புலிபார்ப்பினிதன்னை

யெற்றியிணைந்துபிடித்தனுமேங்கு
முற்றியழையாளரசன்முகநோக்கி.

(இ - புரை.) அப்படி யெத்தனித்தவன் வருவதற்குமுன் தொடர்ந்து வந்த புலியானது, அந்தப் பிராமணத்தியை அடித்துப் பிடித்துக்கொள்ளவே, அழுகிற அந்தப் பிராமணஸ்திரியானவள் அரசன் முகத்தைப்பார்த்து, எ-று.

மன்னவனேபுலிவாயிடையுற்றே
னென்னுயிர்நின்பரமென்றிதுகூறி
மின்னவிர்செஞ்சடைமெய்ப்பொருணாமம்
பன்னின்ளாவிநடந்ததுபாவம்.

(இ - புரை.) அரசனே! நான் புலிவாயி லகப்பட்டுக்கொண்டேன், என் உயிரைக்காப்பது உன்பாரம் என்று சொல்லி, மின்னலைப்போலவிளங்குஞ் செஞ்சடையையுடைய உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய திருநா மத்தை யுச்சரித்தாள் பிராணனுநீங்கிவிட்டது; இதுபாவமானகாரியம், எ-று.)

வேதியன்மாதாவிளம்பியசொல்லான்
மாதாயரெய்தியமன்னன்வெகுண்டே
காதவிடுத்த கடுங்கணைசென்றே
போதெனவிழ்ந்ததுபுண்டரிகத்தின்.

(இ - புரை.) அந்தப் பிராமணஸ்திரியானவள் சொல்லிய சொல்லினால் தய ரங்கொண்ட அவ்வரசன் கோபமுள்ளவனாய்க் கொல்லும்படிவிடுத்த பாணமா னது சென்று, புலியின்மேல், பூவைப்போல்விழுந்தது, எ - று. காதல்-கொல் லுதல், புண்டரீகம் - புலி.

(க)

கண்டுபொறுமைகருத்தைவெதுப்பத்
திண்டிறல்வேலவனின்றுகிகைத்தான்
புண்டரிகந்தெறுபூவையையுங்கொண்
டுண்டிடவெம்முழைத்தேடியோதுங்க.

(இ - புரை.) தன்பாணம் பூவைப்போல விழுந்ததைக்கண்டு பொறுத றெஞ்சமானது மீனைதவருத்த, மிகுந்த பலமுள்ள வேலேந்தும் அவ்வரசன் ஒன்றுந் தோன்றாமல் திகைத்து நின்றுவிட்டான். புலியானது தன்னுற்கொல் லப்பட்ட அவளை யுண்ணுதற்குக் கவ்விக்கொண்டு ஓர் மலையில்லக்கொடிய குகை யை காடிச்சென்றது, எ - று.

(க0).

அச்சமுறுதவரும்புலிபோக
வச்சிரவாகுமகன்றுயருற்றான்

ரீர்த்தநிவேத்யன் மாதை

யிச்சகமீதிவிழந்தனனென்றான்.

(இ - புரா.) எவ்வளவும் பயமில்லாமல் அந்தப்பெரும்புலியானதுபோய் விடவே, வச்சிரவாகு புத்திரனாகிய பத்திராயு என்பவன் மிக்கதயாரமடைந்தான். வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த பிராமணனானவன் என் மனைவியை இவவுலகத்தி விழந்துவிட்டேனே யென்றுசொல்லி, எ - று, விச்சை - கல்வி, (கக)

வேறு.

அருந்ததியுமொவ்வாதகற்புடையமனையவளே யந்தோவந்தோ, பெரும்புலியின்பகுவாயினுயிரிழக்கமுற்பவத்திற்பிழைத்ததுண்டோ, குரும்பைமுலைத்தாளாகைக்கொடியிடையாய் நீவிளிந்த கொடுமைகண்டு, மிரும்பனையகொடுமனங்கொண்டின்னமுநானிறவாமலிருக்கின்றேனே.

(இ - புரா.) பதிவிரதாதருமத்தில் அருந்ததியும் நிகராகாத மனைவியே! ஐயையோ? பெரும்புலியின் பிளந்த வாயில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்படி முன் சென்மத்திற்செய்த வினையுண்டோ? தென்னங் குரும்பையையொத்த தனங்களும் முத்துக்களை யொத்த தந்தங்களும் பூங்கொடியையொத்த இடையினையும் உடையவளே! நீஇறந்த கொடுமையைக்கண்டும் இரும்பைப்பொத்த வன் னெஞ்சங்கொண்டு இன்னமும் நானிறவாமலிருக்கின்றேனே, என்று புலம்பினான். எ - று. (கஉ)

என்றென்றுபற்பலவும்பன்னியெடுத்தழைத்துமனமிடரின்மூழ்கிக் கன்றொன்றுதனையிழந்தகறவைபோனெடிதுயிர்த்துக்கவன்றுமாழ்கியின்றொன்றுதுணிகுவன்யானிங்கென்னநினைந்துகடிதெழுந்துநின்று குன்றொன்றுதிரள்புயத்துக்கோமகன்மேல்வெகுண்டிளையகூறினானே

(இ - புரா.) என்றென்று பலபலவாக தன் மனைவியின் குணதீசயங்களை எடுத்தெடுத்துச்சொல்லி, அன்பத்தில் மனது அழுந்திடக், கன்றினையிழந்த பசுவைப்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கவலையுடன் சோர்ந்து, இப்போது ஒரு காரியஞ்செய்யத் துணிகுவனென்று தன்மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டெழுந்து, மலையையொத்த திரண்டபுயத்தையுடைய பத்திராயுவாகிய அரசன்மேல் கோபித்துக்கொண்டு இந்த வார்த்தைகளைச்சொல்லுகிறான். எ - று கறவை-ஈன்றபசு. (ககஉ)

மறையவருக்கிறதிவந்தாலவருயிருக்குதவிசெய்யாமன்னரேறே கறையிருக்குந்தீவாய்வெங்கன்றற்றுக்கொடுவரின்கண்மூன்குப்பிறைதுதற்குப்படரியற்றியுயிர்கவர்ந்துபிலம்புகுதப்பிடித்தவிலலோடுறைகழித்தகணையேந்தினின்றனைவின்னர்சியலுக்குவமையுண்டோ,

(இ - புரை.) பிராமணர்களுக்குத் துன்பநேரிட்டவிடத்தில் அவர்களுவி ரினுக்கு உதவிசெய்யாத மன்னவர்கள் சிங்கமே! உதிரம் பொருந்தியிருக்கும் பொல்லாதவாயும் வெவ்விய தீப்பொறியைக் கக்கும் கண்களுமுள்ள ஒரு புலியானது, உன்கண்ணுக்கெதிராகப் பிறைபோலும்நெற்றியினையுடைய என்மனை விக்கு வருத்தத்தைச்செய்து உயிரைவாங்கிக் குகையிற்போகவும், பிடித்தவில் லும் துணியிலிருந்தெடுத்த அம்பும் ஏந்திக்கொண்டுநின்றாய்; ஆலதால், உன் னரசியலுக்கொப்பான அரசியல்வேறொன்றுமில்லையென்று பழித்து, எ - று. தறுகண் - அஞ்சாமை. படர் - துன்பம். (கச)

ஆறிரட்டியாயிரம்வெங்கனியானைபலமுனக்குண்டதனைவேந்தே, பாறிரட்டுங்கதிரவடிவேற்பகைவரிடத்தீந்தவராற்பயங்கொண்டாயோ, துறிரட்டித்தெழுந்தமரக்கானகத்திலென்றுணையைத் தொடர்ந்துநெ ய்த்தோர்ச், சேறிரட்டித்திரும்பிலவாய்ப்புலிகவரமீட்டிலை செய்த

(இ - புரை.) பன்னிராயிரம் யானைபலம் உனக்கு இருக்கின்றது, அரசனே! அந்தப்பலத்தினைப் பருந்துகளைக் கூட்டமாய்ச்சேர்க்கும் ஒளிதங்கிய வடிவேலையுடைய பகைமன்னரிடத்திற் கொடுத்துவிட்டுப் பயம்பெற்றுக் கொண்டனையோ! சிறுசெடிகளால் நெருங்கப்பட்டு மரங்கள் மேலோங்கியிருக் கும் இந்தப்பெரியகாட்டில் உதிரஞ்சோரும்படிப் பிலம்போன்றவாயையுடைய புலியானதுதொடர்ந்து என் மனையானப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்விட்டதே, அதனைத்தடுக்காமல் என்னைசெய்தாய். எ - று. துறு-சிறுசெடியின் நெருக்கம். நெய்த்தோர்-இரத்தம். (கரு)

கடுங்கானிற்புலியென துகனங்குழையைக்குருதியுண்ணக்கருதிநின்று னடுங்காலத்ததனையுமிரழித்திலைநின்னுயிர்ப்புறங்காத்தஞ்சிநின்றாய் கொடுங்கால தூதரடுகனத்தினைப்பப்பகைவர்வந்துகொடும்போர்செய்வி னடுங்காலதுபகை தூர்த்துன்னரசிலைநிறுத்துவையோநாமவேலோய்.

(இ - புரை.) பகைவர் அஞ்சத்தக்க வேலாயுதமெந்திய அரசனே! கொடு மையுள்ள இந்தக்காட்டில் இப்புலியானது என்மனையவளை உதிரமுண்ணும் படிநினைத்துக் கொல்லும்போது, அந்தப்புலியைக்கொல்லாமல் உன்னுயினாக் காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பயந்துநின்றனை; கொடுமையுள்ள யமனாதர் வந்து போர்க்களத்தி லிருக்க உன்னெதிரிகள் வெவ்வியதான யுத்தஞ்செய்தால் அந்தச்சமயத்தில் நடுங்காமல் பகைவரைத்தூர்த்தி உன்னரசாட்சியை நிலைநிறு த்துடையோ? எ - று. (கச)

பெண்ணுகியந்தணந்தம்பேதையுமாய்நினக்கபயம்பேசினுனை

யம்வேங்கைக்குணவளித்துனுயிர்காத்தவேணுவேந்தே

மண்ணுளவெண்ணுதியோவின்னமுமாருயிர்சுமந்துவலியிற்றழந்து
நண்ணுர்தமிழ்புரைக்குரையோவென்றுபலநடுங்கச்சொன்னான்.

(இ - புறா.) பெண்பிறப்பாகியும் அந்தப்பிறப்பிலும் பிராமணஸ்திரியா
கியும்உனக்கு அபயமென்று முறையிட்ட இவனைக்காக்கவேண்டுமென்று உன்ம
னதி லெண்ணாமல், கொல்லும்புலிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துவிட்டு, உன்னுயி
ரைக் காத்துக்கொண்ட ஏழ்மையுள்ள அரசனே! பலத்தினிற்றுகறையும் இன்
னமும் பிராணனைத் தாங்கிக்கொண்டு ஊராள எண்ணுகுறியா! பகைவர்கள்
இழிவாகப்பேசுவார்களே அதற்கும் நாணமுறையோ? என்றிவ்வாறு பலபலதாஷ
ண வார்த்தைகளை அவனெங்கும்படிச் சொன்னான். எ - று. (௬)

என்னலுமேமதியங்கிவடிவேல்கொண்டகன்மார்பத் தெறிந்த
தென்னக், கன்னியைவெம்புலிகவர்ந்தகொடும்பழிபுரான்மறையோன்
கடியசொல்லு, மநிலையேயகம்வெதுப்பவருந்துயரக்கடலிடையாழந்
தழுங்குதோறு, மன்னர்பிரானரசியலுஞ்செல்வமுரீத்திறப்பென்னு
மனத்தனானான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லவே, அரசன் மதி
மயங்கி வடிவேலைப்பரந்தமார்பில் எறிந்ததுபோலப் பிராமண ஸ்திரியைப்புலி
கொன்ற கொடும்பழியும் பிராமணன்சொல்லுவ கடுமையான வார்த்தையும்
அப்போதே மனதை வெதுப்ப, நீங்குதற்கரிய துக்கசாகரத்தி லமுந்த வருந்
துந்தோறும் அவ்வரசன் இந்த அரசாட்சியையும் செல்வத்தையும் ஒழித்து
விட்டு இறக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனானான். எ - று. எறிந்த
தென்ன வெதுப்ப என முடித்துக்கொள்க. (௬அ)

வேதியருக்கிடர்கையாவேந்தனொருவிலங்கெனவேவேதங்கூற
லாதியினிற்கேட்டிருந்துமவர்க்கிறதிவந்தவிடத்தஞ்சினின்றேன்
போதுமியியுயிர்சுமத்தல்கமந்தாலும்வழியலதுபுகழுமுண்டோ
தீதுதரும்வாழ்க்கையினுஞ்சீர்த்தியுறப்பொன்றுவதேசீரிதென்னா.

(இ - புறா.) பிராமணர்களுக்கு நேரிட்ட இடனாரீக்காத அரசன் ஒரு
மிருகமே யல்லது அரசனாகான் என்று வேதஞ்சொல்லுவதை ஆகியிலே கேட்
டறித்தும், இப்போது பிராமணருக்கு இடர்நேரிட்டவிடத்தில் பயந்து நின்
றேன்; உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தது இம்மட்டிற்போதும், அல்லது உயி
ரைச்சுமந்துகொண்டிருந்தாலும் பழிவருமே யல்லது புகழுண்டவதில்லை; ஆத
லால், தீங்கைத்தருகிற இந்தவாழ்வி லிருப்பதைப்பார்க்கிலும் உயிரைவிடுவதே
நன்மையுண்டாக்கும் புகழாகமுடியும். எ - று. (௬க)

மடமாதைப்புலிக்குணவாவழங்கிநெடுந் துயருழக்குமறையோன்றாளிற்
றடமார்புமணிமுடியுநிலம்படியவீழ்ந்துதுயர்தவிர்தியென்னு
மிடலானதொன்றுமிலாத்தமியேன்றீரகத்தின்வீழ்கின்தேனென்
னுடைநாடுமென்குலமுநிதியமுநின்வயத்தவென்றானுறவுத்தோளான்.

(இ - புறா.) என்றிவ்வாறெண்ணித் தன்மனைவியைப் புலிக்கு ஆகாரமாகக்கொடுத்துவிட்டுத் துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிராமணனுடைய பாதத்தில் அகன்றமார்பும் ரத்தினங்கள் பதித்த மகுடமும் பூமியிற்படும்படிப் பத்திராயுவென்னும் அரசன்பணிந்து, ஐயரே! துன்பப்படவேண்டாமென்று சொல்லிப் பலமென்ப தொன்றுமில்லாத தமியேன் தீரநத்தில் விழுகின்றேன், என்னுடைய தேசமும் குலமும் திரவியமும் தேவரீர்வசமாக ஒப்புவித்தேனென்று சொன்னான். எ - று. (20)

மாறிலாத்திறல்வேந்தன்வாய்மொழிகேட்டருமறையோன்வழங்குங்கண்ணின், வீறிலான்விறவிழந்தான்பலியெடுத்தான்சுகமிழந்தான் வினையின்மூங்கைப், பேறுளானூலிழந்தான்மனையிழந்தா னுரிமைதரும்பேறுநீத்தா, னறினானுரைப்படுதன்னோவரசவெனக்கூறியிவ்விறையலுற்றான்.

(இ - புறா.) மாறாத வெற்றியையுடைய அரசன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிறான், அரசனே! கண்ணொளியிழந்தவனும் வன்மையிழந்தவனும் பிணையெடுத்தவனும் சுகமிழந்தவனும் பாவத்தினால் ஊமைத்தன்மையுடையவனும் பூணூலிழந்தவனும் மனைவியையிழந்தவனும் இம்மைப்பயனிழந்தவனுமாயிருப்பவன் விசனம்நீங்கிச் சொல்லத் தக்கதென்னிருக்கின்றது, என்னுசொல்லிப் பின்னும் அந்தப்பிராமணன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. ஆறினான் என்பது, முற்றெச்சம். (21)

என்னுடையதுயரமுந்தீர்த்தாவியுங்கொண்டிருந்தவங்களியற்ற வேண்டி, னுன்னுடையகுலவனிதைகீர்த்திமாலினியையெனக்குதவல் வேண்டு, மன்னவவென்றலுங்கொடியவடுவுரைவேல்போலரசன்மருமத்தூன்ற, நன்னெறிதீரிழிபுரைநீயிங்குரைத்தாயிவ்வுரையைநவிலற்பாற்றோ.

(இ - புறா.) அரசனே! என்னுடைய துயரம்நீங்கிப் பிராணனை வைத்துக்கொண்டு நான் தவங்கள் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம் உனக்கிருக்குமானால், உன்னுடைய தருமபத்தினியாகிய கீர்த்திமாலினியை யெனக்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னான்; அப்படிச்சொன்னவுடன் அந்தக்கொடிய வார்த்தையானது அரசனுடைய மார்பில் வேல் தைத்ததுபோலிருந்ததினால், ஐயரே! தர்மத்துக்கு மாறான இழிவுள்ள வசனஞ்சொன்னீர், இந்தவார்த்தை சொல்லலாமோ? என்றுஅரசன்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான். எ - று.

கணைகுரற்றெண்கடலுடுத்தகாசினியின்மறைவல்லோய்கலைவல்லோர்க்கு, முனையிடத்தினுயிர்கொடுப்பர்முழுநிதியத்தொகைகொடுப்பர்

பர்முகமன்சொல்வர், துணைபரித்தேர்கொடுப்பர்கிரகொடுப்பரிகொடுப்பரன்றித்துணையாயுள்ள, மனைகொடுத்துப்புகழ்ப்படைத்தமன்னருண்டேலுரையென்றான்மன்னர்கோமான்.

(இ - புறா.) பத்ராயு என்னும் மன்னர்பெருமான் அந்தணைநோக்கி, பிராணமச்சிரேஷ்டரே! ஒலிக்கும் ஓசையுடையதாய்த் தெளிவுள்ளகடல்குழந்த இவ்வுலகில் அரசர்களாயிருப்பவர்கள், பிராமணர்கள் பொருட்டித் தங்களுயினைக்கொடுப்பார்கள், மிகுந்ததிரவியங்கொடுப்பார்கள், உபசாரவார்த்தைசொல்வார்கள், வினாவாகச்செல்லும் குதிகாகட்டியதேர்கொடுப்பார்கள், குதிகைகள் யானைகள் கொடுப்பார்கள், இவ்வளவே யல்லது இல்லறத்துக்குத் துணையாகிய மனைவியைக்கொடுத்துஇந்நிலவுலகத்தில் புகழ்ப்படைத்த அரசர்களுண்டாயிருந்தால் சொல்லுமென்றான் எ - று. (உரு)

செங்கோன்மையரசர்பிரான்செப்பியசொல்செவிபுகுதச்சிவந்துநோக்கி வெங்கோன்மையரசியற்றும்விறவ்வேந்தேபழியிதனுன்மேவினாலுந்தங்காதவகையியற்றுஞ்சாந்தியம்வேனணங்கைத்தருதியின்றேனுங்காருந்தழனரகம்புகுதியெனச்சசிப்பனிநிநுவறியென்றான்.

(இ - புறா.) செங்கோன்மையுடைய வரசனில்வாறு சொல்லிய சொல்லானது காதிற்பட்டமாத்திரத்தில் பிராமணன் கண்சிவக்கநோக்கிக் கொடுங்கோன்மை செலுத்தி ராசாங்கஞ்செய்யும் அரசனே! இதனாலே யெனக்குப்பாவஞ் சம்பவிப்பதாயிருந்தாலும் அது தொடராதவண்ணம் சாந்திசெய்துகொள்ள என்னாலாகும்; ஆதலால், உன்மனையானைக்கொடு, கொடாவிட்டால் பாவிசுனை யுண்ணத்தக்க தீரகரிவ்விழும்படி உனக்குச்சாபங்கொடுப்பேன்; இனியென்ன சொல்லுகியுய் சொல் என்றான். எ - று. (உசு)

வேறு.

ஆழந்தகேள்விமறையோனறையுஞ்சொல்வாளாற்
போழந்தநெஞ்சங்கருகப்பொருமிப்பொருமிப்புவிமேல்
வீழ்ந்துவீழ்ந்தாக்கெழுந்துவிழிநீர்க்கடலுள்ளழியா
தாழந்தநெஞ்சங்கூர்ந்துதகைவேந்திவைகணிநையும்.

(இ - புறா.) வேதக்கேள்வியில் ஆராய்தலுடைய அந்தப்பிராமணன் சொல்லுஞ் சுடுசொல்லாகிய வாளினால் பிளக்கப்பட்ட மனம்வெதும்பி அழுதழுது, பூமியில்விழ்ந்து விழ்ந்து, பின்னுமெழுந்து கண்ணீர்த்தாரைக் கடல் போற்பெருக அதிலாழ்ந்தவனாய் ஒன்றுந்தோன்றாத மனமுள்ளவனான பெருமைப்பாடுள்ள வவ்வரசன் இவைகளை யெண்ணுகிறான். எ - று. (உரு)

மாறாக்கற்பினிவனை மறையோற்களிக்கின்வவுசையாம்
வேறாய்மறுத்தின் றுரைத்தால்வினையேபுரியுமறையோன்

கூறாய்வளரும்பிறையுங்கொன்றைத்துணருஞ்செருகி
யாறாதரிக்குஞ்சடையோனருளேதெனவுமறியேன்.

(இ - புறா.) அழியாத கற்புநிலையுள்ள இவளைப் பிராமணனுக்குக்கொடுத்தால் வசைவந்துகோரிடும், அல்லது மறுத்து வேறாகச்சொன்னால் பிராமணன் சாபங்கொடுப்பான், ஒருகலையுடனிருக்கும் பிறையினையுங் கொன்றைமாலையினையுந்தரித்துக் கங்கையினையும் ஆதரித்துவிளங்கும் முடியையுடைய பரமசிவத்தின் திருவருள் எவ்வாறிருக்கின்றதோ தெரிந்திலன். எ - று. (உசு)

பொல்லாநரகத்திடையேபுகுமாறு யிருக்கெளிதோ
நல்லாடனையுமிங்ஙனயந்தமறையோற்குதவி
வில்லார்மணிப்பூண்வேந்தர்வினையங்கேட்டுவியப்பக்
கல்லாமாந்தரிழிப்பக்கனல்வாய்ப்புகுவேனென்னு,

(இ - புறா.) பொல்லாத நரகத்தில் உயிர் விழுகிறதென்றால் அது எளிதானதல்லவே; ஆதலால், மனையவளாவிரும்பிக்கேட்கிற பிராமணனுக்குக் கொடுத்து, ஒளியுள்ள ரத்தினுபரணங்களணிந்த மன்னவர்கள் இந்தச் சேதியைக் கேட்டுச் சந்தோஷிக்கவும் கல்வியுணராத மாந்தர்கள் இழிவுசொல்லவும் தீயில் விழுவேனென்று துணிந்து, எ - று. (உஎ)

இருந்தமறையோய்நினக்கேயீந்தேனியவளையீந்தேன்
பொருந்தும்பதியிற்கொடுநீபோவாயென்றேபுகலாத்
திருந்துமனையாடன்னைத்தாயேசெல்கென்றேத்தி
யருந்துமயிர்தம்போல்வானனலைக்கடிதினமைத்தே.

(இ - புறா.) தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டு, கோபங்கொண்டிருக்கும் வேதப் பிராமணரே! இவளை யுமக்குக்கொடுத்தேன் கொடுத்தேன், நீர்வாசமாயிருக்கும் நகரத்துக்குக் கொண்டுபோமென்று சொல்லிக் கற்புள்ளமனைவியைப்பார்த்து, தாயே! இந்தப் பிராமணனுடன்போவாயென்று சொல்லிக் குதித்து, உண்ணுமயிர்தம்போன்ற அரசன் விரைவாகத்தீவளர்த்து, எ - று, பிராமணருக்கு மனைவியாகக்கொடுக்க இசைந்தபின் அவன் பரதாரமானாதலால், தன்மனையைத் தாயே என்று விளித்தான். (உஅ)

கண்ணீர்க் குழ்தன்மாற்றிக்கருத்துமொருபானியுவித்
தெண்ணீர்முழ்கியெழுந்துசிவமந்திரமுட்கருதி
விண்ணுருவவுங்கதிரும்வெதும்பச்சிகைகொள்கனல்வா
யுண்ணீர்மையினுன்விழ்வானொருப்பட்டிலவுங்காலே.

(இ - புறா.) கண்ணிலிருந்து நீர்வருதலைமாற்றி, மனதை யொருவழிப் படுத்தித் தெளிவுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுள்ளேயுச்

சரித்து, ஆகாயத்திற்செல்லுஞ் சூரியனும் வெப்பங்கொள்ளச் சிகைவிட்டெழு
கின்ற தீயில் அன்புடன்விழ ஒருமைப்பட்டு அக்குண்டத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்
செய்யும்போது. ஏ - று. (உசு)

ஐந்துமுகமுமொளிரவவிர்செஞ்சடையின்மீதே
யிந்துமொளிகொண்டிலகவிடையேயிடியேயிதழிக்
கொந்தின்றுணர்நின்றசையக்கொக்கிந்நிறகும்றுகுஞ்
சிந்தும்பனி நுண்டிவலைச்செழுநீர்மகஞ்நந்திகழ.

(இ - புறா.) ஐந்து திருமுகங்களும் பிரகாசிக்கவும் விளக்குகின்ற செஞ்
சடையில் இளந்திங்கள் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கவும் அதன்மத்திகளில் கொண்
றைப்பூங்கொத்துக்களிருந்தசையவும் கொக்கினிறகும் அறுகும் சிந்துகின்ற
குளிரந்த துளிகளையுடைய கங்கையும் பிரகாசிக்கவும், ஏ - று. (உசு)

மூன்றுகண்ணுஞ்சுடாமுரலுஞ்சங்கக்கடல்வாய்
கான்றவிடமுண்டிருண்டகண்டமணியிறகனிய
வான்றவீரேமுலகும்ல்லாப்புவனத்தமெக்கு
மீன்றுங்கன்னியென்னவிருந்தாள்வாமத்திலக.

(இ - புறா.) திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசிக்கவும் ஒலிக்குங்கடலிற்றோன்றி
விஷபானஞ் செய்து கறுத்த காளகண்டம் நீலரத்தினம்போல விளங்கவும்
நிறைந்துள்ள பதினான்குலோகங்களும் அவைகளையென்றி மற்றப்புவனகோடி
களையும் பெற்றும் கன்னியாயிருக்கும் உமையவள் இடப்பாகத்தில் விளங்க
வும், ஏ - று. (உசு)

பவளவரையிற்றழித் துபடியுநீலப்புயல்போற்
கவளயானையுரியைக்கவினாருருவம்போர்ப்பத்
திவளும்புலியினதனைச்சேர்த்திப்ப
துவளநீற்றின்றவளச்சுடர்ப்புண்டரமுந்தோற்ற.

(இ - புறா.) பவளமலையிற் கருமேகம் படிந்திருப்பதுபோல யானைத்
தோற்போர்வை திருமேனி போர்ப்பவும், விளக்குகின்ற புலித்தோலையுடுத்து
அதன்மேற் சர்ப்பக்கச்சணியப்பட்டுத் தொங்கி அசையவும், வெள்ளியவிழ
தித் திரிபுண்டரங்களும் பிரகாசிக்கவும், ஏ - று. (உசு)

தெய்வமகளிர்நடிக்கச்சிறந்தமுழுவங்கறங்க
வையமனுங்கநடிக்குமழுவெள்விடையினேறிக்
கொய்யுமலர்கொண்டடியிற்றுகுளிரப்புனைவார்த்தெளிதிற்
கைவல்லியவின் நறஞங்கருணைக்கடல்வந்தெதிர்த்தான்.

(இ-புரை.) அரம்பாஸ்திரிகள் நடனஞ்செய்யவும்சிறந்ததாகிய குடமுழா ஒலிக்கவும், திரிபுரதகனஞ்செய்யும்போதமைந்த தேரினச்ச முறியக்கண்டு எதிரில்வந்து நடித்ததாகிய இளமையும் வெண்மைநிறமுமுள்ள திருமாலாகிய ருஷபவாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு, கொய்த திருப்பள்ளித் தாமங்கொண்டு குளிரும்படித்திருவடியில் அருச்சிப்பவர்களுக்கு எளிதாகமோ கூத்தையருந் கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவம் தரிசனங்கொடுத்தருளினார். எ-று.வையம் துங்க நடிக்கும்என்றுபாடமாயின்,இவ்வுலகத்தை யுண்ணநடித்த மால்விடையெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. முன்னுரைக்கு வையம்-தேர்.

கண்ணுமனமுங்குளிரக்கண்டானரசர்க்கரசன்
 மின்னம்பிறவீப்பகையைச்செற்றேமென்றுகருதி
 யுண்ணுமயிர்தமுண்டாநெருவனென்னக்களித்து
 விண்ணுமண்ணும்பிறவுமானேழியில்வீழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) இங்ஙனம் பெருமான் விடையிவந்து காட்சிதரவே, அரசர்க்கரசனுனவன் தன்கண்களு மனமுங் குளிரும்படித்தரிசித்து, நிச்சயமாக இப்பிறவிப்பகையை ஒழித்தோமென்றெண்ணித் தேவர்களா லுண்ணத்தக்க அமுதத்தை யுண்டுகளித்த ஒருவனைப்போலக் களித்து,ஆகாயமும் பூமியும் மற்றவைகளுமாய் நிறைந்துள்ள பரமசிவத்தின் திருவடியிற்பணிந்தான்' எ - று.

வேறு.

தேவாநிதேவனய்ச்சிற்குணனயற்புதனாய்
 மூவாமுதலாய்முழுப்பொருளாய்கின்றனயை
 காவாய்பிறவிக்கடனீந்திக்கையினைத்தே
 னவாயெனவேகின்னணமலர்த்தாள்பெற்றேனே.

(இ - புரை.) தேவர்களுக்கெல்லாம் முதலாகிய தேவனாகியும் சிற்குணனாகியும் அற்புதனாகியும் மூவாமுதலாகியும் கடவுட்டன்மைநிறைந்தபொருளாகியும் வீற்றிருக்கும்கடவுளே! அடியேனைக்கூத்தருளவேண்டும் ; பிறவிச்சமுத்திரத்தை நீந்திக் கரையேறமாட்டாமல் கையினைத்தேன், அந்தக்கடலைநீந்துவதற்குக் கப்பலைப்போல உம்முடைய திருவடித்தாமரைமலரை இப்போது பெற்றுக்கொண்டேன். எ - று. மூவாமுதல்-கொடாதமுதல். நாவாய்-ஓடம்.

உண்ணுநறையாயுவட்டாததெள்ளமுதாய்
 மண்ணுமணியாய்மறைப்பொருளாய்கின்றனயை
 யெண்ணுளவுபடாத்துன்பத்திடருழந்தேன்
 கண்ண வுறநோக்கிக்கையாற்றொழுகின்றேன்.

(இ - புரை.) உண்ணப்படாத தேனாகியும் தெவிட்டாத மதுமுள்ள அமிர்தமாகியும் கழுவிப்படாதமானிக்கமணியாகியும் வேதப்பொருளாகியு மிரு

க்குங் கடவுளே! இலக்கத்தினால் அளவுபடாத துன்பத்தினால் வருத்தங்கொண்ட அடியேன் உம்மைக் கண்ணினுற்றரிசித்துக் கைகளாற்றொழுகின்றேன். எ - று. மண்ணுமணி - சாணையாலொளிபெறுது இயற்கையால் ஒளிபெற்ற மணி. மண்ணல்-கழுவல் சாணைபிடித்தல் முதலிய பலபொருளொருசொல்.

அன்புக்கோரன்பாயறத்துக்குநல்லறமாய்
வன்புக்குவன்பாய்வடிவொருவிநின்றாயை
முன்புக்குணர்விலனாய்முங்கைத்தொழில்புரிந்தே
னென்புக்குருகுவெளிதிற்பணிகின்றேன்.

(இ - புரை.) அன்புக்கு அன்பாகியும் தருமத்துக்குத் தருமமாகியும் கடினத்துக்குக் கடினமாகியும், உருவமின்றிநின்ற தேவாரை, முன்பு சேர்த்தக்கஞானமில்லாதவனாய் ஊமைத்தன்மை யுள்ளவன்போலிருந்தேன்; இப்போது எலும்புகள் நெக்குவிட்டுருகும்படி எளிதில் பணிகின்றேன். எ - று. (௩௭)

என்றேயரசன்களிபெருகியேத்தெடுப்பக்
குன்றாவிடயக்குலக்கொழுந்தின்கோமானும்
பின்றாதகாட்சிப்பெரியோயெழுகவெனத்
தன்றாளில்வீழ்ந்தானைத் தன்றிருக்கையாலெடுத்தான்.

(இ - புரை) பத்திராயு என்னும் அரசன் இவ்வாறு சொல்லி ஆனந்தபரவசனாய் தோத்திரஞ்செய்ய, குன்றுதலிலாத மலையரையன் புத்திரியாகிய அம்பிகை பாகரானவர் அன்புமுதிர்ந்தவனே! எழுந்திருவென்று தன்னருவடியில் பணிந்தவனைத் திருக்கரங்களால் எடுத்தருளினார். எ - று. (௩௮)

எந்நிலையுந்தானாமிறைவனெடுத்துனது
மன்னுநிலைதோவான்மறையவனாய்வந்ததுநாம்
பொன்னவிர்மாமேனிப்பொருப்பரையன்றன்மகள்காண்
டன்னிகரில்பார்ப்பனியாய்ச்சார்ந்ததளிரியலே.

(இ - புரை.) எப்பொருளும் தானாகிய இறைவன் எடுத்தருளி, அன்பனே! உன்னுடைய பத்திரிலையை எல்லாரும் அறியத்தக்கதாக நாமே பிராமணனாக வந்தோம்; தனக்குரிகரில்லாத பிராமணஸ்திரியாகவந்ததும் ஷோன்மயமான மேனியையுடைய மலையரையன் புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியாம். எ - று. (39)

வந்துமறஞ்செய்தமறப்புலியுமாயைகாண்
சுந்தைகவலாதொழிநீயுந்தேவியுமா
யின்தவுமையுடனெயம்மையும்பூசித்ததனாற்
புத்திமகிழ்ந்தேம்பொருந்துவாங்கேனென்றான்.

(இ - புறா.) இங்கேவந்து பிராமணஸ்திரியை அடித்துத் தூக்கிக்கொண்டுபோன வீரமுள்ள புலியோவென்றால் மாயையாகும்; நீ உன்மனதிற் கவலைப்படவேண்டுவதில்லை, நீயும் உன்மனைவியும் எம்மையும் உடையவளையும் பூசித்ததனால் உள்ளத்தில் மகிழ்ந்தோம்; உனக்குவேண்டிய வரங்கேளென்றார். எ - று. (ச௦)

வேந்தர்பிராணமதுகேட்டுமெய்ப்பணிப்ப
வேந்துமுலைமென்றோளிமயத்திறேவியொடும்
போந்தபரிசெளிதோவேறோர்பொருளுமுண்டோ
நீந்துதுயரக்கடலைநீந்தினேற்கென்றுரைத்தான்.

(இ - புறா.) பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கைக்கேட்ட பத்திராயு உடல் கம்பிதற்கொண்டு, உயர்ந்ததனங்களும்மென்மையானதோள்களுமுடைய பார்வதிதேவியாருடன் சுவாமியன் எழுந்தருளியது எளிதானதோ? துயரக்கடலைநீந்திய அடியேற்குக் கேட்கவேண்டிய வரமும் வேறேயிருக்கிறதோ? எ-று.

நீதிவரம்பிகந்துநின்றேனுமென்மனையுந்
தாதையுமென்யாயுந்தமியேம்படருழந்த
வேதமறக்காத்தவிளங்கோவுமைந்தனுநின்
பாதமலர்சேரப்பணிப்பாயெனலோடும்.

(இ - புறா.) நீதிவரம்பைக் கடந்துநின்ற அடியனும் என்மனைவியும் அடியேன் தாயுந் தகப்பனும் எங்களைக் காத்தாருகழித்த வணிகேசனும் அவன் புத்திரனும் தேவரீருடைய திருவடிமலரைச் சேரும்படி அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ - று. (ச௨)

காவலவன்றேவியுமெங்காரணனையெற்பயந்த
மாவலவன்வண்புகழான்மன்னுசந்திராங்கதனு
மேவலருங்கண்ணாளிலங்கிழைசீமந்தனியாம்
பூவையுநின் பாதம்புகுதப்பணியென்றாள்.

(இ - புறா.) அந்தராசன்தேவியானவள் சுவாமியை நோக்கி, எங்கள் ஆண்டவரே! அடியாளைப்பெற்ற குதிரைச்சேவகத்தில் வல்லவனும் புகழுள்ள வனுமான சந்திராங்கதனும் பாணங்கையொத்தகண்களையுடைய சீமந்தனியும் தேவரீர் திருவடிகளை அடையும்படி அருள்செய்யவேண்டுமென்றாள். எ - று. மாவலவன் - என்பதற்கு - மிக்கவல்லமையுடையவன்என்னலுமொன்று. (ச௩)

இயாவையுந்தானவிறையோன்றனதுநிருத்
தேவியொடுமாங்கவார்கள்செப்பும்வரமீந்தகன்றாள்

மாவியலுந்தேர்தூண்டிமானவேன்மன்னவனுங்
காவிநெடுங்கண்ணியொடுங்காடர்பதிபுகுந்தான்.

(இ - புரை.) எல்லாப்பொருளுந் தாமாயிருக்கும் கயிலாசபதியானவர்
அவர்கள் சொல்லியவரம் அருளிச்செய்து, பார்வதிதேவியாருடன் எழுந்தருளி
விட்டார். பத்திராயு நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்களையுடையதன்மனையுடன்
தேரிலேறிக்கொண்டு தன் அழகிப்பதியிற்சேர்ந்தான். எ - று. (சச)

வையம்பொதுநீங்கமன்னந்திறைபளப்பச்
செய்யதனியாணைசெல்லவொருகோலோச்சிப்
பொய்யில்பதினாயிரம்பருவம்பூதலங்காத்
தெய்யும்வரிசிலையினந்தற்காசளித்தான்.

(இ - புரை.) தன்பதியிற்சேர்ந்த அவ்வரசன் இவ்வுலகம் பொதுவின்
றித் தன்னதேயாகவும், மறுதேசத்தரசர்கள் திறைகொண்டுவந்தனக்கவும், நன்
மையுள்ள தன் ஆக்கினாசக்கரம் நிகரின்றிநடக்கவும் செங்கோல்செலுத்திச் சரி
யாகப் பதினாயிரம்பருவம் பூமியைக்காத்து அரசுசெய்து, பாணமெய்தற்குரிய
விலலேந்திய அவ்வரசன் தன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்தான்.
எ - று. (சௌ)

வேயுனையமென்றோள்விளங்கிழையினோடெதிர்த்த
பாயும்விடையோன்வரமளித்தபான்மையினான்
மாயனுநான்முகனுந்தேராமறைமுடியின்
சேய்பதந்தேவியொடுதேர்வேந்தன்சேர்ந்தானே.

(இ - புரை.) பாயாநின்ற ருஷபவாகனமுடைய சாம்பசிவமூர்த்தியான
வர் முன்னம் பசியமூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய பார்வதிதேவியாரு
டன் எழுந்தருளிவந்து வரமருளிச்செய்த தன்மையினால், பத்திராயுவென்
னும் அரசன் தன்மனையாளுடன் திருமாலும் பிரமதேவனுங் காணாத வேதாந்
தப்பொருளாய் விளங்கும் மோகூத்தையடைந்தான். எ - று. (சசு)

மன்னர்பரவவருஞ்சந்திராங்கதனுந்
தன்னிகரிதேவியொடுஞ்சார்த்தான்சிவலோக
மென்னமுனிசூதனியம்பவதுகேளாமு
னன்னெறிசேர்மாமுனிவர்நாதனிசைபாடினார்.

(இ - புரை.) அரசர்கலெல்லாரும் புகழும்படி ராசாங்கந் செலுத்திய
சந்திராங்கதராசன் தந்தேவியுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தானென்னுருதமுனிவர்
சொல்ல; கல்லொழுக்கமுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அந்தச்சரித்திரங்
கேட்டவுடன் பரமசிவத்தின் அருட்டிறப் பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடி
னார்கள். எ - று. (சஎ)

பதினாங்காவது பத்திராயுமுத்திப்பெற்ற அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அகநா.

பதினேந்தாவது

விபூதிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

மற்றுமீமார் கதைவிளம்பென வருநதவர் வழங்கச்
செற்றமடிக் குணவாமதேவன்புரிசெயலுந்
சுற்றை பஞ்சடைக்கடவுள் வெண்ணீர்நீன் மாக்கதையுந்
சொற்றதன்மைநூற்சூதமா முனிவரன் சொல்வான்.

(இ - புரை.) இன்னமுந் சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று
நைமிசாரணிய முனிவர்கள்கேட்க, நற்குணங்களையுடைய வாமதேவனென்
னும் ஒரு முனிவர்செய்தசெய்கையும், செஞ்சடையையுடைய கயிலாசபதியின்
பரிசுத்தமான நிறமுள்ளதாய்ப் பெருமைதங்கிய விபூதிமான்மியமும், சொல்லு
கின்ற தன்மையுடைய வேதமுதலான சாத்திரங்களுணர்ந்த சூதமுனிவர்
சொல்லுவாராயினர். எ - று.

(க)

கொலைபெருக்கியகொடுத்தொழில்வாழ்க்கையே னுந்
தலைமைபெற்றவிக்கதைபினைக்கேட்டதன்மையினோர்
நிலைமைபற்றியபவத்தொடுமும்மலநீங்கி
யலைவறப்பரசிவபதமுத்தியேயடைவார்.

(இ - புரை.) எப்போதும் உயிர்க்கொலைசெய்கின்ற கொடிய தொழிலை
யுடைய பாதகரேயானாலும், முதன்மையாகிய இந்தச்சரிதையைக்கேட்குந்தன்
மையர்கள் தொடர்ந்துவருகின்ற பிறவியும் மும்மலமும் நீங்கி, அலைவற்றிருக்
கும்படிச் சிவபதமாகிய முத்தியை அடைவார்கள். எ - று.

(உ)

காமதேவனைமுருக்கியகடவுளைக்கடுக்கைத்
தாமதேவனைவழிபடுதகுதியன்றவத்தாற்
றாமதேவனும்புனிதநற்றுநவினர்துதிக்கும்
வாமதேவனென்றுள்ளனொருமாசிலாக்குணத்தோன்.

(இ - புரை.) மன்னதனை நெற்றிக்கண்ணினாலெறித்தவரும் கொன்றைப்
பூமாலையணிந்தவருமாகிய பரமபதியினை ஆராதிக்கும் அன்பினையுடையவனும்,

தவத்தினால் அக்கினிதேவனு முனிவர்களும் புகழும்படியாகிய பரிசுத்தமான குணமுள்ளவனுமாகிய வாமதேவனென்னும் ஒருமுனிவனுள்ளன். எ - று.

னாம் - அக்னி,

(ங)

கருத்துகேவலத்தாற்றவன்புறத்துறைக்கருமத்
தருத்தியில்லவனீற்றினுல்விளங்குமெய்யணியன்
விரித்தவேணியன்சீரையன்விளங்குவெண்கபாலந்
தரித்தசெங்கையனையமேற்குநரெனச்சமையா.

(இ - புறா.) மோகஷத்தில் கருத்தைவைத்திருப்பவன், உலகசம்பந்தமான காரியத்தில் விருப்பமில்லாதவன், விபூதியே பூஷணமாகத் தரித்துக்கொண்டு விளங்குந் திருமேனியையுள்ளவன், பரந்தசடையினையுடையவன், அரையில் மரவுரிநரித்திருப்பவன், விளங்குகின்ற வெண்கபாலந்தரித்த செங்கையனாய்பிணைவாங்குகின்றவர்கள்போலவேஷம்பூண்டு, எ - று, கேவலம் - மோகஷம்.

புவனிமாந்தருக்கின்னருள்சுரந்திடும்பொறையாற்
கவனமோடுலகெங்கணுந்திரிந்திடுகழலான்
சிவனைநேர்பவன்செய்தொழிலிகந்தவனொருநான்
றவனியோர்புகழன்றிலப்பெருவனமடைந்தான்.

(இ - புறா.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்களுக்கு இனிய அருள்பொழியுஞ் சாந்தகுணத்தினால் விரைவாகத் தேசமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கும் பாதத்தையுடையவனும், சிவனுக்கொப்பானவனும் செய்யுந்தொழிலி நீங்கினவனுமான அம்முனிவன் ஒருநான் இவ்வுலகத்தார் புகழும் அன்றில் வனத்தையடைந்தான். எ - று.

அரிபமாமுனியடைத லுமயிலெயிற்றகல்வாய்க்
கரியமாசுணக்கச்சின னுரகங்கணத்தா
னெரியுநீள்கடற்றிரையெனநெளிபுருவத்தான்
பெரியமால்வரைமுழையெனவிரிந்தபேழ்வாயான்.

(இ - புறா.) அருமையாகிய தவமுள்ள வாமதேவமுனிவர் அந்தவனத்தில் அடைந்தவளவில், வேலையொத்த பற்களும் அகன்றவாயும் கருநாகக்கச்சும் சர்ப்பகக்கணமும் நெருங்கிய நீண்டகடலின் அலைபோல் மேலேறிட்ட புருவமும் பெரியமலையின் குகைபோலிருக்கும் ஆழந்த வாயுமுடையவனாய், எ - று.

நெட்டைவெண்பிறையிரண்டெனநிணப்புலால்கமழும்
தட்டமென்றுமென்றரக்கியவதரத்தன்றழலாய்
வட்டமிட்டிழல்கண்ணினன்வடவையஞ்சிசுகைபோல்
விட்டெழுந்தசெங்குஞ்சியன்வெடிகுரனையான்.

(இ - ஐ.) நீண்டு வெண்மையாகிய இரண்டுபிறையை வைத்திருப்பது போன்று நினைங்கள் நாறிக்கொண்டிருக்கும் பற்களால் மென்று மென்று அரக்கிக்கொண்டிருக்கும் உதட்டினையும் அக்கினிமயமாய் வட்டமிட்டுச் சுழன்று கொண்டிருக்கும் கண்களையும் வடவாமுகாக்கினியின் சிகைபோலச் கொழுந்துவிட்டு மேலெழுந்த செம்மயிரினையுடையவனும் துடிபோல ஒலிக்குங் குரலோசையுட னைகசெய்கின்றவனுமாய், எ - று. (எ)

அஞ்சனக்கிரிதாள் கொடுநடந்தெனவடைந்து
வஞ்சகத்துவல்லரக்கன் மாமுனிவனை வதைப்பான்
நெஞ்சுருத்துநீ போகலை நிற்றயென்று ரையா
வெஞ்சினத்தொடுதழீஇயதன்கரங்களால் விசித்தான்.

(இ - புரை.) வஞ்சகத்தையுடைய வலிய ஒருராஷத்தன் நீலமலையானது கால்பெற்றுக்கொண்டு நடந்து வருவதுபோல வந்து, பெருமை பொருந்திய வாமதேவமுனிவனைக்கொல்ல மனதிருக்கோபக்கொண்டு, அம்முனிவனைப்பார்த்து நீ போகாதே நிலலுநிலென்று உருத்துச்சொல்லிக் கொடியதான கோபத்துடன் பிழ்த்துக்கொண்ட தன்கைகளால் இறுக்கினான், எ - று. (அ)

நீன்பனைக்கையாற்றமுவினனி றுக்கவந்நிமலன்
ஞோள்களிற்றிருநீறுமெய்ப்படுதலாற்றொடலான்
வாளரக்கன் வல்லுருவமும்பாவமுமாய்
வேளெனத்திகழுருவொடுநின்றனன் விளங்க.

(இ - புரை) பனைபோன்ற நீண்டகைகளால் தழுவியிருக்கவும் பரிசுத்தனாகிய அம்முனிவனுடைய திருத்தோள்களிற் பூசியிருக்கும் விபூதியானது அவ்வரக்கன் சரீரத்திற் பட்டதிலுமும் அம்முனிவன் திருமேனியைப் பரிசித்த தினாலும், அந்தராஷத்தனுடைய கோரரூபமும் பாபமுந் தொலையவே, மன்மதன் போலப் பிரகாசியாதின்ற செளந்தரியமுள்ள சரீரத்துடன் நின்றான். எ - று. (க)

எரிசிகைத்தழற்கடவுளையடைந்தவையாவும்
விரியுநல்லுருவமாய்விளங்குமாறென்னக்
கரியவல்லுருவொழியவல்லரக்கனக்கணத்தி
னுருவப்பைப்பொனினொளியவிர்மேனிபெற்றுயர்ந்தான்.

(இ - புரை.) எரிசின்ற சிகையையுடைய அக்கினிதேவனை அடைந்த பொருள்களெல்லால் புரந்த நல்ல அக்கினிமயமாய் விளங்குவதுபோல, கருமைசிறமுள்ள வலிய உருவமொழிந்த மரத்திரத்தில் அப்பொழுதே அவ்வரக்கன் மூன்றுயர்ந்த பொன்போலவிளங்கு மேனிபெற்றுயர்ந்தான், எ - று. (க)

தன்னுருக்கரந்தொழிந்திடத்தாகமும்பசியுந்
துன்னுதீக்குணந்தொலைத்ததுபாவங்கடொலைய
மன்னுமுற்பவத்தியற்றியதோன்றலுமனத்தான்
முன்னரிமாதவகேட்டியென்றிறைஞ்சினன்மொழிந்தான்.

(இ - புரை.) தன்னுருவம் மறைந்து நீங்கவே, அந்தராக்ஷதனுக்குத் தாகமும் பசியும் மாறாமலிருந்த தீயகுணமுந்தொலைந்தது, இப்போது பாவங்கள் தொலையவே பூர்வசென்மத்தின் இயற்கைகளையறிந்து, மனதாற்றியானித்து வாமதேவமுனிவனைவணங்கி மகாதபசிபாகிய முனிவரேசேனுமென்று சொல்லுகிறான். எ - று.

(கக)

வெப்பினாலுறுபசியினன்வனத்திடைமெலிதேத
னெப்பிலாத்வமுனிவரின் னூறுபெற்றதன
லப்புலாலுடலரும்பசிகொலைத்தொழிலகலச்
செப்பலாயதன்றாபதோர்திருவுருவமைத்தேன்.

(இ - புரை.) வெப்பத்துடன் எப்போது மாறாமலிருக்கும் பசியினால் இக்காட்டில் வருந்தினான், ஒப்பில்லாத தவமுனிவரே! உம்முடைய பரிசுத்தை அடியேன்பெற்றதினால் அந்தராக்ஷத உருவமும் அடக்கக்கூடாத பசியும் கொலைத்தொழிலும் நீக்கிச் சொல்லத்தகாத நல்லுருவத்தையு மடைந்தேன். எ - று.

(கஉ)

உற்றுநின்றிருக்கண்களாலொருகணநோக்கப்
பெற்றநாயடியேனுமுல்திறவநோயகற்றப்
பற்றறுங்குணப்பரமன்வாழ்பராகதியடைய
முற்றுமென்னைநீபுரப்பதுகடனெனமொழிந்தான்.

(இ - புரை.) ஒருக்ஷணப்போது உம்முடைய கண்களால் என்னைப்பார்க்குதுபடிப்பாக்கியம்பெற்ற நாயடியேன், இயல்பாகவே பற்றற்றகுணத்தையுடைய பரசிவத்தின் திருப்பதியைப்பெறவும் இன்னமும் இவ்வுலகத்தில் உழலுகின்ற பிறவிப்பிணி நீங்கவும் என்னை ரக்ஷிப்பது தேவரீர் கடமையேயாமென்று சொன்னான். எ - று.

(கக)

கேட்டமாமுனியுவகையுங்கருணையுங்கெழுமித்
காட்டகந்தொறுந்திரிதருகந்தொழிலரக்க
நாட்டுநீயெவனிங்குவந்தமையெதுவையா
லீட்டுதீயுருவெடுக்கவென்னியற்றினையென்றான்.

(இ - புறா.) நல்லுருவம்பெற்றவன் இப்படிச் சொல்லியதைக்கேட்ட வாழ்மூனிலவர் சந்தோஷமும் கிருபையும் பொருந்தி அவனைப்பார்த்து, காட்டி டமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்ற கொடியசெய்கையையுடைய அரக்கனே! இவ்வண் ணம்பேசுகிறநீயாவன்! இவ்விடத்தில் வந்தகாரணமென்ன? பாவத்தினால்வரத் தக்க தியநாகிய ராக்ஷதரூபம் எடுக்கும்படி என்னபிழை செய்தனை? என்று கேட்டருவினார். எ - று.

(கச)

அந்தவாசகங்கேட்டனுமகமகிழ்ந்தாக்க

னெந்தைகின்னருட்பேற்றினாலெழுமையுமுணர்ந்தேன்

வந்தவாறெலாமோதுகேன்கேளெனவணங்கி

முந்தையுற்றதம்புகுந்ததுஞ்சோர்வறமொழிந்தான்.

(இ - புறா.) அந்த வார்த்தையை அவ்வாக்கன் கேட்டவுடன் மன மகிழ்ந்து வணங்கி, என்னையனே! உன்னுடைய கிருபையைப் பெற்றதினால் எழுபிறப்பும் அறிந்தேன், நான்வந்த வரலாற்றையெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன், கேட்பீரென்று, முன்னே சம்பவித்ததையும்வனத்தில்வந்ததையும் ஒழிவில்லா மற் சொல்லுவானாயினான். எ - று.

(கரு)

வேறு

ஐயனேகேட்டியிந்தப்பிறனிக்கையைந்தார்த்தோற்றம்

வையகம்புகழுவாழ்துச்சயனென்னுமன்னனென்ன

வெய்யபாதகங்கள்செய்யுமிலேச்சர்க்குவிவந்தனாகிச்

செய்தொழினன்கெண்ணாதுசிறுதொழிலியற்றிநின்றேன்.

(இ - புறா.) ஐயனே! கேட்பீராக, இந்தச் செனனத்துக்குமுன் இருபத் தைந்தாம்பிறவியில் இவ்வுலகம் புகழும்படிவாழ்கின்ற துச்சயனென்னும் ராச னாய்க் கொடுமையான பாவங்களைச்செய்யும் மிலேச்சர்களுக்கிறைவனாகி, நல்ல தொழிலைச்செய்ய எண்ணால், இழிதொழிலைச்செய்துகொண்டிருந்தேன். எ - று

வாழ்நாளுலகுக்கெல்லாம்வருந்திடக்கொடுங்கோல்செய்தேன்

வீழிவாய்மயிலன்னார்கள்வேண்டுந் தமைவருத்துஞ்

சூழிமாவியானேயென்னவொருபகற்றோய்ந்துகாத்துப்

பாழியஞ்சிறையிலெண்ணில்பாவையர்க்கலக்கண்செய்தேன்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு வாழ்நாளில் உலகுக்கெல்லாம் வருத்தம் உண் டாகும்படிக் கொடுங்கோல் செலுத்தினேன், வீழிக்கணிபோன்றவாயும் மயில் போன்றசாயலுமுடையமாதர்களில எனக்கு விருப்பமானவர்களுயெல்லாம் விவாகஞ்செய்துகொண்டு வருத்துகின்ற முகபடாத்தினையுடைய யானைபோல ஒருநாளவர்களைப்புணர்ந்து, அதன்பின்பு பலமான சிறையினிடத்திற் காவற்ப டித்தி, அனேகமாதர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்தேன். எ - று. சூழி - முகபடாம்.

பின்னரோர்போத்துத்தோயேன்பிசொறொழுகுலத்திற்
கன்னிமாரரசர்மாதர்வணிகாதங்கற்பின்மிக்கோர்
தொன்னெறிவேளாண்செல்லத்தோகையராதியாக
வன்னியவருணத்துள்ளமகளிர்களனந்தங்கோடி.

(இ - புரை.) விவாகஞ் செய்துகொண்ட தினத்தில் புணர்வதேயன்றி
மறுபடியும் ஒருநாளாவது அம்மாதரைப்புணரேன், பெருமைமிகுந்தபிராமண
குலமாதர்கள் கஷத்திரியகுலமாதர்கள் வைசியகுலமாதர்கள் பழமையானமுறை
யையுடைய சூத்திரகுலமாதர்கள் முதலாக அன்னியசாதியிலுள்ள மாதர்கள்
அனந்தங்கோடியரும், ஏ - று.

(கஅ)

கம்மியமகளிர்குனமடந்தையர்கழி காரோடக்
கொம்மைவெம்முலையார் குன்றக்கொடிச்சியர்குணங்கமாதர்
தம்மியற்குலாலமாதர்மஞ்சிகத்தையனல்லார்
சம்மையம்பரதமாதர்சுடுதொழிப்புலையமாதர்.

(இ - புரை.) கம்மானக்குலமாதர்களும் ஊன்விந்ருமாதர்களும் காரோ
டர்குலத்திற்பிறந்த விருப்பத்தைத்தருந் தனமுள்ளமாதர்களும் மலையில்வாழ்ந்
ருமாதர்களும் தோல்வினைஞர் மாதர்களும் தம்மியற்கையாறாத சூயவர்குலமா
தர்களும் நாவிகக்குலமாதர்களும் துளையர்குலமாதர்களும் நீசகுலமாதர்களும்,
ஏ - று. குனர்-ஊன்விந்ரோர், குணங்கர்-தோல்தொழிலோர், மஞ்சிகர்-நாவிகள்.

பங்கவன்படைத்தவிர்தவருணத்தின் பகுதிதம்மை
யிங்கியான்கணித்துக்கூறற்கெளியவன்றவற்றிலுள்ள
மங்கையர்குலங்கடோறுமனந்தமாய்வரைந்ததன்றித்
தங்கியகாதற்றிரப்பெற்றிலேன்காமந்தன்னால்.

(இ - புரை.) பிரமதேவன் கிருஷ்ணத்த இந்தப்பகுப்புள்ள சாதிகளை நான்
அளவிட்டுச்சொல்ல எளிதல்ல, அந்தந்தச் சாதிகடோறும் அனந்தமாதர்களை
விவாகஞ்செய்ததேயல்லது காமமிகுதியால் எனக்குண்டாகிய ஆசை நீக்கினே
னில்லை. ஏ - று.

(௨௦)

பிறிதொறுசெயலுஞ்செய்யேன் காமமே நாய்பிணித்தநெஞ்சி
னறிவொருசிறிதும்வையேனமைச்சர்தமொழியுங்கொள்ளேன்
சிறுதொழின்மருவிநின்றேரைசியல்சிறிதூந்தேரே
னொறிப்பரிப்புதல்வர் தாமுமிகழ்ந்திடநோயின்மாய்ந்தேன்.

(இ - புரை.) வேறொருதொழிலுஞ் செய்கிறதிஷ்டை, காமமென்கிறதொய்
பொருந்திய நெஞ்சில் கொஞ்சமேனும் அறிவைவைப்பில்லை, மந்திரிகள் சொ
ல்லையும் ஏற்றுக்கொள்ளேன், ஈனத்தொழிலைப் பொருந்தியிருந்தேன். அரசாட்

சுவின் தன்மையைச்சிறிதும் விசாரித்தறியேன், வேகத்தையுடைய வெற்றி பொருந்திய குகிரையேறிச்செலுத்தும் புத்திரர்களும் இகழத்தக்க கோய்கொண்டி இறத்தேன். எ - று. நொழில் - விவாவு. (உக)

இறந்தபின்கால தூதர்பாசத்தாலார்த்துவீக்கி
நிறைந்தொளிர் பரப்பிரும்புத்தாண்டிலென்குறியினேனோ
யறைந்தனர்பற்றியீர்த்தங்கந்தகன்றிருமுன்காட்டச்
சிறந்தொளிபரந்தபூணன் சிலதரைநோக்கிச்சொன்னான்.

(இ - புறா.) இவ்விதமாக இறந்தபின்பு, காலதூதர்கள் பாசத்தினு லிறுக்கி, ஒளிரிறைந்துபரந்த இருப்புத்தாண்டின்முன்னை என்னுடையகோசத்தினேராக அறைந்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் இயமன் முன்னேகாட்ட; சிறந்து ஒளி மிகுந்த ஆபரணமணிந்த அத்தருமன ஏவலாளிகளைப்பார்த்துச் சொல்லி னான். எ - று. (உஉ)

ஆவியந்துகின்மின்னாரையணைகலான்சிறையிற்செய்த
பாவினையென்றுநீராப்படிற்றொழுக்கத்தினுனைக்
கோவியலழியத்தாதுகுழம்புசேர்கும்பிதன்னுண்
மேவரீர்விடுதிரென்னவெடிபடவிளம்பினுனே.

(இ - புறா.) பாலின்புகைபோல வெண்மையு மிருதுவுமுள்ள அழகிய வஸ்திரமணிந்த தன்மனைவியரைப்புணராமல், சிறையில்வைத்த பாவியும், எப்போதும் நீங்காத பொய்யொழுக்கமுள்ளவனுமாகிய இவனைப் பெருமைப் பாடுகெடும்படி இந்திரியக்குழம்புநிறைந்த கும்பிபாகமென்னும் நாகில் நீங்கள் விடுக்கஎன்று மிகுந்ததொலியுடன் சொன்னான். எ - று. (உஉ)

கடலினும்பெரியவாயநாகிடைக்கடிதினுய்ப்ப
முடைகொளிர்திரியந்தன்னின்முழ்கியுநீந்திரீந்திக்
குடவயிறகல்விலாவுநிறைநரக்குடித்துமிய்வா
றடைவுறுவருடமையாறாயிரமலக்கணுற்றேன்.

(இ - புறா.) அத்தூதர்கள் சமுத்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பெரியதாகிய நரகத்தில் விரைவாகக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க; காறுகின்ற இந்திரியத்தில் முழுகியும் நீங்கியும் குடம்போன்ற வயிறும் பாரந்தவிலாப்புறமும் நிறையும்படி குடித்தம் இவ்வாறு முப்பதினாயிரம்வருஷம் தன்பமுற்றேன். எ - று. (உச)

அழிமுடைநரகநீங்கியாண்குறிகோடிதூங்கும்
பழியுறுமுடவங்கொண்டபசாசருவெடுத்துக்காளிற்
கழிவுறுத்தெய்வயாண்டுநூறவண்கழித்துமாய்ந்து
விழியழல்பொழியுஞ்சீற்றவெங்கொலையுருவையானேன்.

(இ - புரா.) செட்டநாற்றத்தையுடைய நரகத்தைவிட்டுநீங்கி ஒருகோடி ஆன்குறியோடு பழிபொருந்திய பேயுருவங்கொண்டு காட்டில் நீங்காமல் நுறுதேவவருஷம் கழித்து, பின்பிறந்து கண்களில் தீப்பொறியைச் சொரிகின்ற கொலத்தொழிலையுடைய புலியாகப்பிறந்தேன். எ - று. (௨௫)

படுமலைமுழையின் வைகும்பாந்தளாய்த்தோன்றினேன் பின்
சடைமயிர்ச்செந்நாயாகத்தரணியிலுதித்துமாய்ந்தேன்
கடைமலமருந்துப்பன்றியாயினேன்காமரூபி
யுடையதீயுருவைப்பெற்றேன் ஞாபியாயுதித்துநின்றேன்.

(இ - புரா.) பின்பு மலைக்குகையிலிருக்கும் பாம்பாக இப்பூமியிற்பிறந்தேன், பின்பு சடை மயிரையுடைய செந்நாயாகப் பூமியிற்பிறந்து மாண்டேன், அதன் பின்பு மலத்தைப்பிசிக்கும் கடைப்பட்ட பன்றியாகப்பிறந்தேன், பச்சோந்தியினுடைய உருவத்தைப்பெற்றேன், நாயாய்ப்பிறந்திருந்தேன். எ - று. காமரூபி - பச்சோந்தி. (௨௬)

வீழ்முகநரியாய்வந்தேன்விளிந்துபின்புமயலாய்வந்தேன்
முழவுமரமானானேன்றத்துவானரமுமானேன்
காழ்சிறைக்கங்கமானேன்கடுகடைநருமாளே
ஹழ்வனை தூரப்பக்காகத்துருவெடுத்துழன்றுவீந்தேன்.

(இ - புரா.) நீண்டமுகமுள்ளநரியாய்ப்பிறந்தேன், இறந்தபின்புமசலாய்ப்பிறந்தேன், பின்பு தாழ்ச்சியுற்ற மானாய்ப்பிறந்தேன், அதன்பின்பு தத்துகின்ற குரங்காய்ப்பிறந்தேன், பின்பு உறுதியான சிறகுள்ள பருந்தாய்ப்பிறந்தேன், கடுகடையுள்ள கீரியுமானேன், ஹழ்வனையானது தூரத்தலைச்செய்யக்காக்கையாய்ப்பிறந்துழன்று இறந்தேன். எ - று. (௨௭)

வல்லுகிரெண்குமானேன்வருபுவனத்துவாழும்
பல்பொறிக்கோழியானேன்பாதகக்கரமுமானே
னில்லுறைபூசையானேனெறிகுரற்றவனையானேன்
கல்லிரீருண்ணுங்கூவக்கயத்துறைகமடமானேன்.

(இ - புரா.) வலியநகத்தையுடைய கரடியாய்ப்பிறந்தேன், இந்தப் பூமியில்வாழும் பலபுள்ளிகளையுடைய கோழியானேன், பாவமுள்ள கழுவையுமானேன், இல்லங்களில்வாழும் பூனையானேன், கத்துகிறகுரலையுடைய தவனையானேன், தோண்டெலால் உண்ணுப்படியுண்டான நீரிற்றைந்த கிணறு குளங்களில் ஆமையாய்ப்பிறந்தேன். எ - று. பூசை - பூனை. (௨௮)

வரியுடையீனுமானேன்மாய்ந்துமுடிசுமுமானேன்
பரியபைங்கழல்வீண்கட்பட்டர்சிறைக்கூகையானேன்

சொரிமதத்தருவிதூங்குந்துளைக்கைமாலியானே யானே
னிருபத்தோடைந்தாந்தோற்றமில்வனத்தாக்கனானேன்.

(இ - புறா.) வரிகன்பொருந்திய மீனானேன், இறந்து பெருச்சாளியுமா
னேன், பருத்தகாலும் தீப்பொறிகக்கும் கண்களும் பரந்தசிறகுமுள்ள கோட்
டானானேன், அருவிபோல மதநீர்பொழியுந் துதிக்கையுள்ள யானையுமானேன்,
இருபத்தைந்தாம்பிறப்பில் இவ்வனத்தில் ராக்ஷதனானேன், எ - று.

பரிய - பருத்த.

(உக)

பரந்தவெங்காணந்தன்னிற்பறவைபல்விலங்குமக்க
ணிரந்தரந்தொடர்ந்துபறறிக்கொலைசெய்துந் ணங்கமிய்த்து
மரந்தைவெம்பசிதிராமலயர்வுற்றேனமுதவாரி
சொரிந்திடும்புயலையொப்பாய்நினைக்கண்டே ன்றுயரங்கானேன்.

(இ-புறா.) விசாலமாகிய இக்காட்டில் பலபக்திகளையும் மிருகங்களையும்
பலமனிதர்களையும் கண்டிபிடித்துக் கொன்று மாமிசங்களைத்தின்றும் வருத்தத்
தைத்தருகிற பசியடங்காமல் துன்பங்கொண்டிருந்தேன், இப்படியிருக்கையில்
அமிர்தமழைபொழியும் மேகம்போலக் கிருபைபொழியும் உம்மைக்கண்டேன்;
முன்னிருந்த துயரத்தையும் விண்டவனானேன், எ - று.

(உ௦)

படியினொனடித்தகாயம்பறபலவவற்றினெல்லாங்
கொடியவெம்பாவமன்றித்தருமத்தைக்குறிக்கொண்டில்லே
னடியினேனின்னைக்கண்டின்றுமரணாதற்கென்செய்தே
னொடியெனவார்க்க ம் சொல்லத்தவமுனிநுவல்வதானான்.

(இ - புறா.) இவ்வுலகத்தில் நானொடுத்த சரீரம் அனேகங்களாகும், அவ்
வுடலங்கடோறும் கொடிய பாவத்தைச்செய்ததல்லது புண்ணியமென்பதை
நினைத்ததுமில்லை; அடியேன் இப்போது தேவரீரைத்தரிசித்துத் தேவனானேன்,
இப்படியாவதற்கு என்னபுண்ணியஞ்செய்கிறுக்கிறேன் சொல்லவேண்டும், ஐய
னே! என்று அரக்கன்சொல்லத் தவமுனி சொல்லுகிறார், எ - று.

நொடித்தல் - கூறல்.

(உ௧)

முட்டெறுகானத்தென்னைமுடுகிநினைக்கைகளாரக்
கட்டியகோலையென்மேற்கவினியநிருவெண்ணீறு
பட்டதுநின்மேலந்தப்பான்மையிற்பாவநீங்கி
விட்டதவ்வளவோமுன்னைப்பிறவியுமவிளங்கமேலோய்.

(இ - புறா.) முட்கள் தைக்கும் இந்தக்கானகத்தில் ஓடிவந்து என்னை
உன் கைகளார் கட்டிப்பிடித்தபோது என்சரீரத்தில் அழகுள்ளதாயிருந்த திரு
நீரூனது உன்மேற்பட்டது; அதனால்உன்பாவம்நீங்கிவிட்டது, அவ்வளவுதானா?
முற்பிறப்பின் தன்மைகளும் தெரியப்பெற்றன. எ - று.

(உ௨)

நோயிலா தியன் றயாக்கைத்தேவனுய்நொய்தினின்றாய்
வேயுலாந்தோளியங்கள்விபூதியின்பெருமைமுற்றும்
தூயநான்முகனுமாலுந்துணிகலாந்தகைமைத்தென்றற்
காயமாறுடிச்செல்லுமனிதரோகருதற்பாலார்.

(இ-புணா.) புண்ணியமுடையானே! எளிதாகப் பிணியென்ப தில்லாமற்
பொருந்திய திவ்யசரீரத்தையுடைய தேவனும் நின்றனை, மூங்கிலையொத்த
தோள்களையுடைய பார்வகிபாகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய திருநீற்றின்பெரு
மையை முழுவதும் பரிசுத்தனான பிரமதேவனும் மாயவனும் நிச்சயித்து அறி
யக்கூடாத தன்மையையுடையதென்றால், வெவ்வேறு தேசமெடுத்துப்பிறந்து
உழலுகிற மனிதர்களோ அறியத்தக்கவர்கள். எ - று. மேலோய் என்றதை
இங்குகூட்டி உரைக்கப்பட்டது. (௩௩)

என்னினுந்திருநீற்றுண்மையியம்புவன்சிறிதுகேட்டி
தென்னவந்தமிழ்நாட்டங்கோர்தீத்தொழின்மறைவல்லாளன்
பன்னெடுங்காலம்பாரிற்பாவமும்பழியுயிட்டி.
யந்கிலைநெறியுநீங்கியத்தணர்த்தினும்விட்டான்.

(இ - புணா.) மனிதர்களுக்கு அறிதென்றாலும் திருநீற்றின் பெருமையைச்
சிறிதுசொல்லுகிறென்கேட்பாயாக; பாண்டியனுடைய தமிழ்நாட்டினிடத்தில்
கொடிய செய்கையையுடைய ஒருபிராமணன் இவ்வுலகத்தில் பாவமும் பழி
யுஞ்சம்பாதித்து அதற்குச்சரியாக ஒழுக்கத்திலு மாறுபட்டுப் பிராமணத்தன்
மையும் விட்டான். எ - று. (௩௪)

பொய்க்கவறாடலா னும்புன்றொழிற்களவினானும்
கைக்கொள்வான்பொருள்களெல்லாங்கணிகையர்திறத்தினீந்து
மைக்கணர்வயத்தனாகிக்காமநோய்மலியமேன்மே
லீக்குவேள்கணைகள்பாயகிறையழித்திடையுநாளில்.

(இ - புணா.) பொய் சொல்லத்தக்க சூதாடுதலினாலும் இழிவான செய்
கையென்கிற திருட்டினாலும் சம்பாதித்த மிகுந்ததிரவ்யங்களை யெல்லாம் வே
சையர்களுக்குக்கொடுத்து, மையணிந்தகண்களையுடைய அந்தவேசையர் வசப்
பட்டவனாகிக் காமநோய் வருத்துதலினாலும் காமசரம் பாய்தலினாலும் நிறை
யழிந்து இளைக்கு நாளில், எ - று. (௩௫)

ஒருபெருங்குறம்போழ்தினுன்விழைபுலையனில்வின்
மருவியமனைவிதன்னைக்காவின்னம்மணக்குங்குலையினை
கிருகுவெஞ்சினத்தினீசன்செங்கைவாருறையினீக்கி
வெருவரத்தோன்றியார்த்துவிசினன்விளிர்த்துவிழ்த்தான்.

(இ - புரை.) ஒருநாள் அர்த்தராத்திரியில் ஊனையே விரும்புகின்ற ஒரு நீசன் வீட்டிலிருக்கும் அவன் மனையானைச் சோரத்தனபாகப் புணரும்போது, அந்த நீசன் கண்டு மிகுந்த கோபமுள்ளவனாய்க் கைவாளை உறையினின்றும் கழற்றி அக்கொடியன் பயப்படும்படி ஆரவாரித்து வீச அவன் மர்தான். எ - று. (ந.சு)

பட்டபின் றுளைப்பற்றிப் புலமகன் படர்ந்தேரிக்
கிட்டமுள் வேலிக்கப்பாலெறிந் திடும்பிணத்தின் மீதச்
சுட்டவெண்சாம்பறைய்காற் கணங்கன் வெம்பசியாலேறித்
தட்டவாய்க்கீண்டு கவ்வித்த சைபறித்தருந்துங்காலே.

(இ - புரை.) அந்தச்சோரன் இறந்தபின்பு அந்நீசனானவன் பிணத்தின் காலைப் பற்றிச் சேரிக்கிட்டிருக்கிற முள்வேலிக்கு அப்புறத்தில் எறிந்து விட்டான்; அந்தப்பிணத்தின்மேல் வேறொருபிணத்தைச் சுட்டவெண்சாம்பலிற் படித்த காலையுடைய நாயானது ஏறித் தனக்குள்ள பசியினால் பற்களையுடைய வாயைக் கொண்டு கவ்வி மாமிசத்தைப் பிடுங்கித்தின்னும்போது, எ - று. தடம்-பல்.

திண்டிற் றற்கால தூதர்சேர்தவன்காலைப்பற்றிக்
கொண்டனரேகித்தீவாய்கும்பியின் விழ்த்துமாங்கண்
கண்டனருமையாள் பங்கன்கணங்களைக்கணத்தினெய்தித்
தண்டஞ்செய்கால தூதர்தங்களைத்தண்டஞ்செய்யா.

(இ - புரை.) மிகுந்த பலமுள்ள யமதூதர்கள் வந்து இறந்தவனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தீநரகிற் றள்ளும்போது பரமசிவனுடைய கணங்கள் கண்டு இறந்தவனைத் தண்டிக்கிற காலதூதர்களைத் தண்டித்து, எ - று. (.)

கும்பியின் விழ்வோன் றன்னைக்குருமணிவிமரனத்தேற்றி
யும்பரினே குவார்முன் கரியகோட்டெருமையூர்ந்து
வெம்பியமறவியெய்திவிழுத்தகவொன் றிலானே
யம்பிகைபாகன்றன்பால் ல்விடுவதற்கடுத்ததென்னே.

(இ - புரை.) நரகத்தில் விழுகின்றவனை நிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்திலேற்றி ஆகாயத்தற் செல்லுகின்றவர்களெதிரில், மனக்கொதிப்புள்ள இயமன் கரியகொம்பினையுடைய எருமைக்கடாவிடேறிவந்து மேலான தருதினவனவுமில்லாத இவனைப் பார்வதிபாகனி டத்தில் விடுப்பதற்குண்டான சிமித்தமென்ன? கூறவேண்டுமென்றான். எ - று. (ந.கூ)

சொல்லுதிரென லுமீசன் றா துவர்சொல்வரின்னோன்
புல்லியபிரே துவங்கம்பூதியிற்பொலிதலாலே

ஈ வல்லியத்துவையார்த்தமறைமுதன் மறையோன்றன்பாற்
செல்லுதிர்கொணர்திரென்ன விடைதரயாங்குள்சேர்க்தோம்.

(இ - புறா.) சொல்லுங்கொன்று இயமன்கூறவே சிவதூதர்கள் சொல் லுகொர்கள், இவனுடைய பிரேதசீரம் பூதியிற்படிந்தபடியினாலே புலித்தோல் உடைதரித்தருளிப்பரமசிவன் ரீங்கன்சென்று அவனைநம்பிடத்துக்குக் கொண்டு வாருங்கொன்று கட்டினையிட்டதினால் நாங்கள் வந்தோம், ஏ - று, (ச0)

பொன்னவிர்சடையினுன்றனைவலிற்புகுந்துநின்றே
மின்னவிர்பூணினுய்ரீவிலக்குதற்கெளியமல்லே
மென்னவொர்மாற்றங்கூறியெரிமணிவிமானத்தோடு
மன்னவன்றன்னைக்கொண்டாங்கரணுலகடைந்தாரன்றே.

(இ-புறா.) பொன்னிறம்வாய்ந்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவன் கூட் டினையினால் நாங்கள் வந்தோம், ஒளிவிளக்கும் ஆபரணமணிந்தவனே; நாங் கள் உன்னால் விலக்கத்தக்க எளியர்களுல்லாம் என்று ஒருவார்த்தை சொல்லி விட்டு, அவனை ரத்தின விமானத்தி லிருத்திக்கொண்டு சிவலோகங்கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தார்கள், ஏ - று, (சக)

ஆகவினிருதவண்ணலணிதிருநீற்றின்நன்மை
யோதுதற்கெளிதேரபொல்லாவுருவெடுத்துலகிற்றிராப்
பேதுறுமுணர்வின்பாவப்பிணியினரேனுந்தொட்ட
போதினேபுனிதராகிப்பொன்னுலகடைவரன்றே.

(இ - புறா.) ஆகலால் ராகுத அண்ணலே! திருநீற்றின்பெருமை சொல் லுதற்கெளிதானதல்ல; பொல்லாத உருவமெடுத்து உலகில் ரீங்காத துன்ப மடைகின்ற உணர்வற்ற பாவிகளையானாலும் விபூதியைத் தொட்டமாத்தி ரத்திற் புனிதர்களாய்ப் பொன்னுலகமடைவார்கள், ஏ - று, (சஉ)

அந்தவெண்ணீற்றையானுமரன்றிருவடியார்போல
வந்தமெய்முழுதும்பால்போலிலங்கிடவலிந்துநின்றேன்
மந்தரச்சிகரிபோலுமணிப்புயத்தரக்கவென்று
சுந்தையிலளியவாமத்தேவன்றான்செப்பினானே.

(இ - புறா.) மந்தரமலையின் சிகரத்தை யொத்திருக்கின்ற அழகியபுய முள்ள அரக்கனே! அந்தவிபூதியை நானும் சிவனடியாகள் தரித்துக்கொண் டிருப்பதுபோல இந்தச்சீர முழுவதும் பாலைப்போல விளங்கும்படி தரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று, மனதில் கிருபையுள்ள வாமதேவ முனிவர்சொல் வியமனினார், ஏ - று, (சக)

ஐயனேபோற்றிபோற்றியமலனேபோற்றிப்போற்றி
ஆய்யநீற்றித்தென்பாவத்தொடர்பறித்திட்டாய்போற்றி

யுய்யுமாறடியேனின்னையெதிர்தரவுய்த்தநன்மை
மைமிறுசுணத்தாயுன்றன்றிருவருள்வளத்தாற்சொல்வேன்.

(இ - புணா) ஐயனே போற்றி போற்றி, நிர்மலனே போற்றி போற்றி, ஞாயதாகிய திருநீறு கொடுத்து அடியேன் பாவத்தொடர்ச்சியை அறுத்தவனே போற்றி, அடியேன் கடைத்தேறும்படித் தேவரீரைத் தரிசிக்கக் கூட்டிய நன்மை எனக்கு நேர்ந்தது குற்றமற்றசுணச்சிரேட்டரே! உம்முடைய அருளின் பெருமையென்றே சொல்லுவேன். எ - று. (சசு)

முடங்குளைத்தவிசினே நிமுநதைமுற்பிறப்பினையே
னெந்தொழின்மிலேச்சதேசத்தரசியனடாத்துங்காலேத்
தொடங்கியமறையோன்றன்பாற்றாநீர்பழனமொன்றைக் க
குடங்கையிறமெண்ணீரேந்திக்கோடியென்றுதகஞ்செய்தேன்.

(இ - புணா.) நாயேன் முற்பிறப்பில் சிங்காசனத்திலிருந்து மிலேச்சதேசத்தில் அரசாட்சிசெய்யும்போது, வேதமோதிய ஒருபிராமணனிடத்தில் என்னுள்ளன்கையில் நீவார்த்துக்கொண்டு இந்தவினையிலத்தை நீ தானம் வாங்கிக்கொள்ளென்று தத்தஞ்செய்து கொடுத்தேன், எ - று. (சசு)

பருமரத்துடவையோடும்பருவங்கள் பலன்கள் பொய்யாத்
திருமலிகழனியொன்றையளித்தருள செய்தநன்கா
லிருபதோடைந்தாந்தோற்றத்திருந்தவயோகியைக்கண்
டருவினே துலைப்பாயென்னமறவியுமன்றுசொன்னான்.

(இ - புணா.) பருத்தமரங்களுள்ள சோலையுடன் காலந்தோறும் பலன் தப்பாமற் கொடுக்கும் வளமிருந்த ஒருவினையிலத்தைத் தானஞ்செய்த நன்மையால், இருபத்தைந்தாம் பிறவியில் ஒருசுவயோகியைத் தரிசித்துப் பாவம் நீங்குவாயென்று யமதர்மராசனும் அந்நாளிற்சொன்னான். எ - று. (சசு)

அன்னதேவினேந்தநன்காலடியனேனின்னைக்கண்டு
துன்னியபாவநீங்கித்தூபநல்லுருவமெய்தி
நன்னிலைவுணர்வும்பெறநேனவையிலாயின்னுமொன்று
பன்னுவிதுண்டுகேட்டியென்றடிபணிந்துசொன்னான்.

(இ - புணா) அத்தன்மையாகவே, இப்போது வினேந்தநன்மையால் அடியேன் தேவரீரைத்தரிசித்து, பற்றிய பாவங்களை நீங்கப்பெற்றுப் பரிசுத்தமான தேவருபத்துடன் நல்லநிலைமையுள்ள உணர்ச்சியும் பெற்றேன்; குற்றமில்லாதவரே! இன்னமொன்று சொல்வதுண்டு, அதையும் கேட்கக்கடவீரென்று அவர்பாதத்தைப் பணிந்து சொல்லுகிறான், எ - று. (சசு)

வெள்ளை வெண்ணீறுதன்னைமேனியிலணியுமாறுந்
தொல்லைவெம்பிறவிநீக்குமந்திரந்துதிக்குமாறும்
பின்னைவெண்பிறையானீறுபிடித்திடுங்காலந்தானுங்
கொள்ளைவெவ்வினைகடர்த்தாய்கூடுறெனமேலோன்கூறும்.

(இ - புரை.) மிகுந்தகொடுமையுள்ள என் வினைதீர்த்தவரே! வெண்மை
நிறமுள்ள திருநீற்றைச் சரீரத்தில் தரித்துக் கொள்ளுகிற கிரமமும், கொடிய
தாகிய பழையபிறவியைக் கெடுக்கத்தக்க திருமந்திரந் செபிக்கிற கிரமமும்,
இளம்பிறையணிந்த பரமசிவன் விபூதியை உண்டாக்குங்காலமும், சொல்லி
யருளவேண்டுமென்ன முனிவர் சொல்லுகிறார். எ - று, (சஅ)

பதினைந்தாவது விபூதியான்மியமுரைத்தஅத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆட திருவிருத்தம் அஅரு.

சிவமயம்.

பதினாறாவது

திரிபுண்டர அத்தியாயம்.

அந்தரத்தகடணவியசிகரத்துமகன்ற
கந்தரத்தினும்விஞ்சையர்கடிமணமயரும்
சந்தரத்துணர்க்கற்பகப்பொங்கர்க்குழ்சாரன்
மந்தரக்கிரியெனப்பெயருடையமால்வரையின்.

(இ - புரை.) ஆகாயமுகட்டை யளாவிய சிகரத்திலும் விசாலமுகிய
குகைகளிலும் வித்தியாதரர்கள் விவாகஞ் செய்து கொள்ளத்தக்க சந்தரமா
னபூங்கொத்துக்களையுடைய கற்பகச்சோலைக்குழந்த சாரலுள்ள மந்தரகிரியெ
னப்பெயர்பெற்ற பெரியமலையில், எ - று, கந்தரம் - குகை, (க)

தேங்குகங்கையுந்திங்களுந்திருமுடிக்கணியா
வேரங்கல்போல்வருமுருத்திரருலப்பில்பல்கோடி
தாங்குமால்விடைப்பரிநின்றமிழிந்தடிதாழ்ந்து
விங்குதோளினர்மான்மழுக்கரத்தினர்மிடைய.

(இ - புரை.) நிறைந்த நீர்வடிவமாகிய கங்கையையும் சந்திரனையும்
ணிந்து, மலைகள்போலப் புருத்த சரீரிகளாகி வருகின்ற பலகோடி ருத்திரர்கள்,

தாங்குகின்ற பெரியருஷபவாகனத்தினின்றிழிந்து, பரமசிவனுடையபாதத்தில் வணங்கிப் பருத்த தோள்களையுடையவர்களும் மான்மழுவேந்திய கையை யுடையவர்களுமாய் நெருங்கவும், எ - று. பரித்தலுடையது பரி - தாங்கல். இங்கு வாகனம் என்னும் பொருள். தாழ்ந்து மிடைய எனக்கூட்ட. (உ)

ஆழியேமுதலைம்படையங்கையினேந்தி
வாழிநாரணரெண்ணில்வழுத்துபுரிந்ப
ஆழிநாண்முதலுலகுயிர்யாவையும்படைக்கும்
பாழியம்புயநான்முகரளப்பிலர்பணிய.

(இ - புரை.) சக்கரமுதலாகிய பஞ்சாயுதங்களை அழகிய கைகளில் தாங்கிக்கொண்டு அளவில்லாத விஷ்ணுக்கள் அநிசெய்துகொண்டுநிற்கவும், ஊழி காலமுதல் உலகத்துயிரையெல்லாம் சிருட்டிக்கும் தாமரைப்பூவாசியான நான் முகங்களையுடைய அளவற்ற பிரமர்கள்பணியவும், எ - று. (ங)

இந்திராதியர்வானவர்விஞ்சையரியக்கர்
சந்திராதித்தர்கின்னர்தானவரக்கர்
சிந்துரானனவனமுலைத்தெரிவையரெழுவர்
விந்தையீன்றருளைங்கரன்வேவிளங்குமரன்.

(இ - புரை.) தேவேந்திரன் முதலானதேவர்களும் வித்தியாதரர்கள் இயக்கர்கள் சந்திரசூரியர்கள் கின்னரர்கள் தானவர்கள் அரக்கர்களும் சிந்துரப் பொட்டணிந்த முகத்தையும் அழகிய தனங்களையுமுடைய சப்தமாதர்களும் பார்வதிதேவியார் பெற்றருளிய விநாயகர் வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியக் கடவுளும், எ-று.

சப்தமாதர்கள்:அபிராமி மாகேச்சுவரி கௌமாரி நாராயணி வராகி இந்திராணி காளி. ஆனனம் - முகம், (ச)

நாகமன்னவர்நாரதராதிரியர்நவிலும்
பேரகமேவியபொன் லுலகத்துமா முனிவர்
யாகநூனெறிவசிட்டனுமிருந்தவன்முதலாகச்
சோகமோகமின்மறைமுனித்தலைவர்கள்சூழ.

(இ - புரை) நாகராசர்களும் நாரதர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பேரகம் பொருந்திய தேவலோகத்துமுனிவர்களும் யாகங்கர்செய்யும் வேதசாஸ்திர மூறைமைதெரிந்த வசிஷ்டர்முதலாகிய காமாதிகளைநீக்கிய பிராமணருஷிசிரே ஷ்டர்களும் சூழவும், எ - று. (ரு)

கருப்புவிற்றுணையெனப்பொலிகரியநீள்புருவ
வுருப்பசித்திருமுதலியவரம்பையரோடும்

பொருப்பினிற் பிறந்திழிதருபுனிதநீர்க்கங்கைத்
திருத்தமாதியநதிக்குலவனிதையர்செறிய.

(இ - புரை.) இரண்டு கருப்புவில்லு வளைத்துவைத்ததுபோல லிருக்கும் கரியநிறமுள்ள நீண்டபுருவமுடைய உருப்பிமுதலாகிய ரம்பாஸ்திரிகளும், இமயமலையில் உற்பத்தியாய்வருகின்ற கங்கைநதிமுதலான நல்லநதிக்குலமாதர் களும் சூழவும், எ - று.

(சு)

எண்டொகைப்படும்வசுக்களும்ருத்துவரெவரு
மண்டர்வர்க்கத்தில்பிதிர்க்களுமாடிநின்றேத்தக்
கொண்டலொத்துநின்றிரைத்திடுவயிரவக்குழாரு
மண்டுவேள்விசெய்தக்கனுமுறைமுறைவழுத்த.

(இ - புரை.) அஷ்டவசுக்களும் மருத்துவதேவர்களும் தேவர் வர்க்கத் திற்சேர்ந்த பிதிரர்களும் ஆனந்தக்கூத்தாடிகொண்டுதுதிக்கவும், மேகம்போல ஒலிக்கும் வயிரவக்கூட்டமும் யாகஞ்செய்ததக்கனும் முறைமுறையாக நின்று துதிக்கவும். எ - று.

அஷ்டவசுக்கள் - அனலன் அனிலன் ஆபச்சைவன் சோமன் தரன் திரு வன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன்.

(எ)

தமர நூபுரநெட்டைவேதாளவாகனத்துக்
குமரனாகியவீரன்வெம்படையொடுங்குறுக
வமரில்வந்தெதிர்த்தணிமுறிந்தவுணர்கெட்டோடச்
சமரில்வாரணப்பிடர்வருசாத்தனுந்தழுவ.

(இ - புரை.) ஒலியுள்ள சிலம்பணிந்த நெடியவேதாளவாகனத்தை யுடைய வீரபத்திரர் படையுடன்வரவும், அவுணர்கள் போரில்வந்தெதிர்த்துப் படையுறிந்து கெட்டோடும்படி யுத்தகளத்தில் யானையின் பிடரியில் ஏறிவரும் அரிகரபுத்திரர் வரவும், எ - று.

(அ)

ஊதுலைக்கனற்புகையெனவுயிர்ப்புலாந்துண்டக்
கோதினெட்டெயிற்றகல்பிலவாய்க்குறுங்கூளிப்
பூதமுற்றியகணங்களும்பொருவில்வெண்சங்க
நாதநற்றொழிற்பானுகம்பனும்வந்துநண்ண.

(இ - புரை.) உலைக்களத்தில் ஊதுகின்ற தீப்புக்கைபோல உயிர்ப்பிணப் பெற்ற நாகியினையும் பழுதில்லாமல் நீண்டபற்களையும் அகன்ற பிலத்துவாரம் போன்ற வாயையுமுடைய குட்டையாகிய பூதகணங்களும், ஒப்பில்லாத தவ னச் சங்கநாதத்தொழில்செய்யும் புானுகம்பனும் வந்துபொருந்தவும், எ - று.

சங்ககன்னன்றனிமணிக்கரத்தினன்றயவின்
மங்குல்போலருள்மாணிபத்திரன்மகோதரன்சொற்
பிங்கிரீழ்விருகோதரப்பெருந்தகைப்பெரும்பூண்
பொங்குரீளொளிவிகடன்குண்டோதரன்பொருந்த.

(இ - புரை.) சங்குகன்னனும் ஒப்பற்ற மணிகன்னனும் தயையில்மேக
த்தையொத்த அருளும் மாணிபத்திரனும் மகோதரனும் சொல்லுகின்ற பிரு
ங்கிருஷியும் மேலான தகுதியையுடைய விருகோதரனும் பெரிய ஆபரணங்க
ளணிந்து மிகுதியான ஒளியையுடைய விகடனும் குண்டோதரனும் பொருந்த
வும், எ - று.

(க௦)

மாலையம்புயமகாகாளர்புலிவதனத்தோ
ராலும்வாரணமுகத்தினராளிமாமுகத்தோர்
வாலவெள்ளெயிற்றரவமுமடங்கன்மாவேறும்
போலுரீவதனத்தினரெண்ணிலர்பொருந்த.

(இ - புரை.) மாலையணிந்த புயமுள்ள மகாகாளரும் புலிமுகத்தரும்
அசைகின்ற யானைமுகத்தரும் ஆளிமுகத்தரும் வெண்மையாகிய தந்தக்களை
யுடைய சர்ப்பமுகத்தரும் சிங்கமுகத்தரும் ஆகிய கணத்தவர்கள் அளவில்லாத
வர்களாய் வந்து பொருந்தவும், எ - று.

(க௧)

முகடுபோழ்ந்திடரீண்டவர்மொழிவதற்கிரிதாம்
விகடமாகியவேறுவேறுருவத்தர்விளங்கும்
பகடுபோலுமோர்கரத்தினர்பலபலகரத்தர்
தகடுவேய்ப்பொலன்கழலினரெண்ணிலர்தழுவ.

(இ - புரை.) அண்டமுகடும் பிளக்கும்படி உயர்ந்த வடிவமுள்ளவர்களும்
சொல்லுதற்கரிய விகடமான பற்பலருவத்தையுடையவர்களும் விளங்கு
கின்ற யானைபோல ஒருகையுடையவர்களும் பலவாகிய கைகளுடையவர்களும்
தகட்டுவடிவாய்ப்பொன்றாற்செய்த வீரகண்டையுடையவர்களுமாக எண்ணில்
லாதவர்கள் பொருந்தவும், எ - று.

(க௨)

படர்ந்தரீணிலஞ்சுமந்தசேடன்பஃறலைபோன்
மிடைந்தெழுந்ததிண்டோட்களிலார்த்தவார்விசித் துக்
குடங்கையாயிரமெடுத்தவாணசுரல்கொண்ட
லடங்குமாமுழவாயிரமுகத்தினுமறைய.

(இ - புரை.) பரந்தரீண்ட பூமியைத்தாங்குகின்ற ஆகிசேஷனுடைய
ஆயிரந்தலைபோல நெருங்கியுயர்ந்திருக்குந் திண்ணிய தோள்களில், கட்டியவா

ரை விசித்தக்கொண்டு, தன்ன ஆயிரங்கைகளையுங்கொண்டொணுகரணவன்
மேத்தி னிடியோசையுந் குறையும்படிப் பெரியகுடமுழாவை ஆயிரமுகத்தி
னும் அறையவும், எ - று. (கங)

முருகுவிண்டதார்தேவரைமுறைமுறைநிறுவித்
திருகுவெஞ்சினத்தவுணரையொருபுடைசேர்த்தி
யுருகுபொன்னிறக்கணங்களையொருவழிசெறித்துப்
பெருகுவான்புகழ்நந்திகைப்பிரம்பெடுத்துலவ.

(இ - புரா.) வாசனையுடன் மலர்ந்த மாலையணிந்த தேவர்களை வரிசை
வரிசையாய் நிற்கச்செய்து, மாறுபடுகின்ற கோபமுள்ள அசுரர்களை யொருபுற
த்தில் வரிசையாகநிறுத்தி, உருகிய பொன்னிறமுள்ள கணங்களையொருபுறத்
தில்நிறுத்தி, மிகுந்த சிறப்புள்ள நந்திதேவர் கையிற் பிரம்பேந்திக்கொண்டு
உலாவவும், எ - று. (கச)

இலகுநல்லவைநடுவனையெழிலரிசுமந்த
வலகிலாநவமணிகளுமொளிகெடவவிருங்
குலவுமாணிக்கங்குயிற்றியகொழுந்தவிசேறி
யுலகமுன்றுக்குமொருபொருளெம்மையாளுடையான்.

(இ - புரா.) திரிலோகங்களுக்கும் ஒப்பற்றபொருளாகி எம்மையும்படிமை
யாகவுடைய பமசிவன் பிரகாசிக்கும் நல்லசபையினடுவில் அழகிய சிங்கங்கள்
சுமந்த அளவில்லாத நவரத்தினங்களும் ஒளிமழுங்கும்படிப் பிரகாசிக்கும்
மாணிக்கங்கள்பதித்த செழுமையுள்ள ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து, எ - று. அரி
சுமந்த தவிசு எனமுடிக்க. (கரு)

கோடிசெங்கதிராதபர்கோடிவெண்மதியங்
கோடியூழியின்வடவனலோரிடங்குழுமி
நீடுமோருருவெடுத்தனநிரயத்தினிருளு
மோடியெங்கணுநிலையறவலோகத்திலொதுங்க.

(இ - புரா.) செவ்விய கிரணங்களுடைய கோடிசூரியர்களும் கோடி
சந்திரர்களும் கோடிவடவாமுகாக்கினியும் ஓரிடத்திற்கூடி பெரியவுருவம் எடு
த்ததுபோன்றதாய், நரகத்தினிருளும் ஒடி எவ்விடத்தும் நிலைபெறாமல் அவ
லோகத்தில் ஒதுங்கத் தக்கதாகவும், எ - று, ஆதபர் - சூரியர், அவலோகம் -
ஜில்லாலோகம்; எனவே வெளி என்றபடி. (கச)

வேலையேழையுமொருகணவேலையினுகருந்
காலவழிவெங்குளெனச்செஞ்சடைகவினப்

திரிபுண்டரமுரைத்தது.

உதுள

பாலலோசனந்துணைவிழிமுச்சுடர்பகைப்பச்
சூலமாதியபண்டயொடுந்தோள்பலதுளங்க.

(இ - புரை.) எழுசமுத்திரங்கனையும் ஒருகணப்பொழுதில் உண்ணத்தக்க னுழித்தீப்போலச் செய்யசடைகள்பொலியவும், நெற்றிக்கண்ணும் மற்ற இர ண்டுகண்களுமாகிய சோமசூரியாக்கினிகளுடன்பகைக்கும் காந்திபெற்ற சூலா யுதமுதலிய ஆயுதங்களோடு பலதோள்கள் விளங்கவும், எ - று. வேலை என் பனவற்றுள் முன்னது சமுத்திரம், பின்னது காலம். (கஎ)

அனந்தன் வாசுகிதக்ககன்முதலியவரவம்
புனைந்தபல்கலனெனவடிமுடிமுதல்புனைந்து
கனைந்துவண்டுணுமிதழிவாசிகையிடைகவின
வனைந்தவிந்துவுங்கங்கையுமுதலேவழங்க.

(இ - புரை.) ஆதிசேஷன் வாசுகி தகைகள் முதலான நாகங்களை ஆபர ணங்களாகத் திருமுடிமுதல் திருவடிவரையும் அணிந்தும், இசைபாடும் வண்டு கள் தேனுண்ணும் கொன்றைப்பூவாற்றெடுத்தமாலே அழகுடன் மத்தியில் விளங்கவும், திருமுடியில்தரித்த சந்திரன் அமுதத்தைவழங்கவும், கங்கை அலை வீசவும், எ - று. வாசிகை - தொடுத்தமாலே. (கஅ)

காய்சினக்கொடுவரியுரிகலையினிற்பொலியப்
பூசவிட்டடுபுழைக்கைமாவிரிவைமெய்ப்போர்ப்பத்
தேசுபெற்றிடுமுகத்தரியத்தொளிரிதகழ
மாசுறுத்தொளிரிமின்னெனமார்பினூல்வயங்க.

(இ - புரை.) காய்கின்ற கோபத்தையுடைய புலியின்றோல் வஸ்திரமா கத் திருவரையில்விளங்கவும், போர்செய்து கொல்லுத்தன்மையையுடைய யானை யின்றோல் போர்னவாயாகத் திருமேனியிற்போர்ப்பவும், ஒளிபொருந்திய உத்தரீ யத்தின் பிரகாசம்விளங்கவும், மாசுநீக்கி யொளர் கின்ற மின்னல்போல பூணு தூல் திருமார்பில் விளங்கவும், எ - று. (கக)

தொல்லையம்பழமறையெலாமிறுதியிற்சொல்லு
மெல்லைகண்டவரல்லதுகாண்கிலாஹிறைவ
னல்லியந்துணர்த்தேறன்மொண்டிலருதாதள்ளிச்
செல்லுமன்றலந்தென்றல்வந்துவவீற்றிருந்தான்.

(இ - புரை.) பழமையாகிய வேதங்களெல்லா முடிவிற்கொல்லும் அள வையைக்கண்டவர்கள் காணலாமேயன்றி மற்றவர்களாற் காணப்படாத பரம சிவன் அகவிதழினையுடைய பூங்கொத்துக்களிறீ நேனையும் மகரந்தங்களையும் அள்ளிக்கொண்டுவரும் இளந்தென்றற்காற்று உலவும்படி வீற்றிருந்தான். எ - று.

முதற்செய்யுள்தொடங்கி இதுவரையும் குளகமாகடந்து (மேற்கூறிய விசேடங்கள் விளங்க.) பரமசிவம் வீற்றிருந்தாரென முடிந்ததுகாண்க. (௨௦)

அந்தவேலையிலாதுநான்முகனுளத்தறிவில்
வந்துதோன்றியமவுனஞானத்தினின்வதிந்தோன்
பந்தமற்றிசெனற்குமாரன்பணிந்தேத்தி
முந்துநல்லிசைபணிதொறும்பணிதொறுமொழிந்தே.

(இ - புரா.) அக்காலத்தில், ஆசிரியாகிய பிரமதேவனுடைய உள்ளத்தில் ஞானத்துடன் அவதரித்த மவுனஞானநிலையிற் பொருந்தியவராய்ப் பாசபந்தங் களைவிட்டொழித்த சனற்குமாரமுனிவர் பெருமானைப்பணிந்து துதித்துப் பரமசிவனுடைய முதன்மையான நல்லபுகழினைக்கூறி, எ - று, (௨௧)

ஐயகேட்டிரீயகலிடத்தரியதாந்தரும
முய்யுமாறெனக்குரையெனவொளியிலாமுறுவந்
செய்யவாய்மலர்திறந்துதேன்றுளிக்குமாபோல
வையமேழுடைநாயகன்மகிழ்வுறவுரைத்தான்.

(இ - புரா.) எங்கள் ஐயனே! இவ்வுலகத்தில் அரியதாகிய தருமங்களை அடியேன் உய்யுமாறு கட்டினையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவே, ஏழலகத்தையுமுடைய பரமசிவன் ஒளியுள்ள நிலாவையொத்த நகையுடன் திருவாய்மலர்த்து தேன்றுளி துளிப்பதுபோல மகிழ்ச்சியுண்டாக அருள்செய்கின்றார். எ - று, (௨௨)

கேட்டஞானநூலனைத்தையுங்கிளத்தினைபுவியி
லீட்டுகன்மத்திவிருவினையியற்றியமுறையே
யூட்டவுண்ணுமானிடர்களுமுத்தியையுறுவா
னுட்டுநற்சிவதருமமாப்நாடுதற்கெளிதாய்.

(இ - புரா.) அடியேன் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டபடி ஞான சாஸ்திரமெல்லாம் அருளினீர், உலகத்திற் செய்கின்ற கர்மத்தினால் நல்வினை தீவினைகள் முறைமைப்படியூட்ட அதையுண்டு களிக்கின்ற மானிடர்களும் மோகும் அடையும்படி நாட்டுகின்ற நல்ல சிவதருமமாகியும் நாவதற்கெளிதாகியும், எ - று, (௨௩)

வருத்தயில்லதாயிருவினையகற்றுநன்மருந்தா
யருத்தியோடிறைப்போதினிலறிவுறுமதுவாய்க்
கருத்தில்வேட்டவையிம்மையிலுதவுகற்புகமாய்
விரித்தவேதநூற்றருமமொன்றுரையெனவிளம்பி.

(இ - புரை.) வருத்தமில்லாததாகியும் இருவினையை நீக்குகின்ற நல்ல மருந்தாகியும் ஒருகூணப்பொழுதில் அன்புடன் ஞானங்கொடுப்பதாகியும் மன தில் விரும்பியபொருளை இம்மையிலே கொடுக்கும் கற்பகவிருகூழ்ப்போன்றதாகி யும் விதிக்கப்பட்ட வேதத்திற் சொல்லுவதாகியுமிருக்கிற தர்மமொன்று கட்ட னாயிடவேண்டுமென்றுசொல்லி, எ - று. (உச)

அஞ்சலித்தடிபிணைமிசையலர்மழைதூவி
வஞ்சமொன்றிலாமறைமுனிகேட்டற்குமகிழ்ந்து
நஞ்சமுண்டகாலாக்கினிருத்திரநாதன்
செஞ்செவையவனுளங்கொண்டுநெருநுறச்செப்பும்.

(இ - புரை.) கைகுவித்து வணங்கித் திருவடிகளில் மலர்களால் துருச் சித்து, உண்மைநெறியுள்ள அந்தச் சனற்குமாரமுனிவர் விண்ணப்பம் பண் ணிக் கொண்டதற்கு விஷபானஞ்செய்த காலாக்கினி ருத்திரமூர்த்தியானவர் களிகூர்ந்து, அம்முனிவர் தமதுள்ளத்திற் செவ்வையாக அறிந்துகொள்ளும் படி உபதேசிப்பாராயினார். எ - று. (உரு)

அங்கமாறுடைவேதமுமாகமுகமு
மெங்குமோதிடுமுபரிடதத்தினதியலுஞ்
சங்குபோலும்வெண்ணீற்றினுற்றயங்குபுண்டரத்தைத்
துங்கநெற்றியிலணிவதேதருமமாச்சொல்லும்.

(இ-புரை.) ஆறங்கங்களுையுடைய வேதங்களும் ஆகமத்தின்முதலும்எங் குமோதுகின்ற உபரிடதத்தின் உண்மையும் சங்குபோலவிளங்கும் வெண்ணீற் றினால் பிரகாசிக்கும் திரிபுண்டரத்தைப் பரிசுத்தமான நெற்றியிற்றரிப்பதே தர்மமாகச்சொல்லும். எ - று. திரிபுண்டரம்- இருபுருவக்கடைவரையும் தரிக் கும் மூன்று விபூதிரேகை, இது, மும்மலத்தையும்போக்குமென்றகுறிப்பு.)
வேறு.

என்னப்பரமன்கூறுதல்கேட்டெழுந்தவுவகைச்சனற்குமரன்
முன்னைப்பொருளேயடியோடுமுடியுமில்லாமுழுமுதலே
யுன்னிப்புதன்றதிருநீறேதுரைத்ததிரிபுண்டரமேது
பின்னர்த்தரிக்குமிடனேதுபேசுநதிருமந்திரமேதோ.

(இ - புரை.) இவ்வாறு பரமசிவன் அருளிச்செய்ததைக் கேட்டுச் சந் தோஷமுண்டாகிய சனற்குமாரமுனிவர் ஆகியானபொருளே ! ஆகியந்தமில் லாதமுதலே! தேவரீர் கருதிச்சொல்லியருளிய விபூதியென்பது யாது? சொல் விய திரிபுண்டரமென்பது யாது? மற்றும் அதை எந்தவிடத்திற்றரிப்பது? அத னைத் தரிக்குங்காலத்திற்சொல்லும் திருமந்திரம் யாது? என்றனர், எ-று. (உஎ)

காலமேதோவளவேதோகருதப்படுந்தெய்வதமேதோ
சீலமேதோதிரவியமற்றேதோதரிக்கிற்பலனேதோ
மூலமுனையாய்நெடுத்தருவாய்வித்தினடங்குமுறைபோல
ஞாலமெல்லாமாயையின்பாலுதிப்பித்தொடுக்குநம்பரனே.

(இ-புரை.) வேரும் முனையுமாய் நெடியவிறுக்காமாய் விதையில் அடங்கு முறைமையையும்போல உலகமெல்லாம் மாயையினிடத்து உதித்து ஒடுங்கச் செய்யும் எங்கள் பரமனே! தரிக்குங்காலமெதுவோ? அளவுயாது? தியானிக்கப் படுந் தேவதையாது? ஒழுக்கம்யாது? அதற்குரிய திரவியம்பாது? தரித்தால் வரும் பலன் யாது என்றனர். ஏ - று. (உஅ)

என்றுவினவுமுனிக்கீசனியம்புமுரைத்ததிருநீ று
துன்றுதீம்பாற்கோமயத்தைச்சுட்டவடலையாருங்கா
ணின்றதிரிபுண்டரமதுதான்சென்னிநெற்றிகளநிமிர்ந்தோ
ளொன்றுமாற்புராபிபுறமுருவமுதலுத்தூளனமாய்.

(இ - புரை.) என்று வினாவிய முனிவருக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய் கின்றார். வேதாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட திருநீரானது மதுரமுள்ள பாலத் தரும் பசுவின் சாணத்தை ஓமாக்கினியில் பாகமாகும்படி வைத்த திருநீரூ கும்; திரிபுண்டரமாவது சிரசு நெற்றி கழுத்து தோள் மாட்பு கொப்பூழ் பின் புறம் இவ்விடங்களில் முதலிலே உத்துளனமாகவும், ஏ - று. (உக)

குழைத்துத்தைவந்ததற்பின்னர்க்குழைத்தநீற்றைவெண்ணிலவி
லிழைத்ததென்னச்சொன்னவிடத்தியற்றும்போழ்தினெற்றியின்கண்
டழைத்தவிரலினடுக்கியத்தற்சனியாலனாமிகையாற்
பிழைத்தலறவேதரித்தெதிராப்பெரியவிரலானவெணிந்தால்.

(இ - புரை.) குழைத்துத்தடவி அதன்பின்பு முன்குழைத்த அந்தவிழ் தியை வெண்மையான நிலவினால் செய்ததுபோல மேற்சொன்ன இடங்களில் தரிக்கும்போது, நெற்றியினிடத்தில் செழுமையுள்ள விரல்களில் நடுவிரலை விட்டு சுட்டுவிரலாலும் மோதிரமணியத்தக்க விரலாலும் குற்றமறத்தரித்துப் பின்பு பெரியவிரலால் நடுவே எதிராக அணிந்தால், ஏ - று. தற்சனி-சுட்டுவி ரால், அநாமிகை - ஆழிவிரல். (கூ0)

அதுவேதிரிபுண்டரமுரைத்தவங்கமவையேயிடனாகும்
பதியாலுரைத்தமந்திரங்கள்பஞ்சப்பிரமமுபநிடதம்
விதியால்வே தத்தெடுத்துரைத்தவியன்மந்திரங்களென்றறிவாய்
புதிதாய்நின்றகாலங்கண்முப்போதுகொளப்போதினுமாம்.

(இ - புரை.) அதுவே திரிபுண்டரமாகும், முன்சொன்ன அங்கங்களே திரிபுண்டரந்தரிக்குமிடமாகும்; நம்மால் அதற்கெனச் சொல்லப்பட்டமந்தி

ரங்கள் பஞ்சப்பிரமவுபநிடதம், இம்மந்திரம் வேதத்தில் முறையாக எடுத்துரைத்த மேன்மைபொருந்திய மந்திரங்களென்று அறிவாயாக; அதற்காக நவமாக நின்ற காலங்கள் மூன்றுபோதுகளேயாம்; அன்றியும் எப்போதும். எ - று.

நீளம்புருவத்தளவாகுமிடையினீக்கமொருவிரலா
மாணந்தெய்வமுருத்திரனோடரியமகேசன்சதாசிவனா
நாளுஞ்சீலங்கடைப்பிடியாய்நன்காயீட்டுந்திரவியங்க
ளேந்தருபால்வெண்ணீறுமலகுக்குயிராந்தோயமுமே.

(இ - புரா.) நெற்றியில் தரிக்கின்ற நீளம் புருவத்தின் அளவேயாகும்; திரிபுண்டரமாகிய மூன்று கீற்றுக்குள் மத்தியில் ஒருவிரல் அளவு இடம்வேண்டும்; அதற்குரிய தேவதைகள் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன் என்னும் கடவுளர்களாம், இந்த ஒழுக்கத்தை யொருநாளுமறவாம விருப்பாயாக; ஆன்மங்கள் நன்மையுடன் சேர்க்குந் திரவியங்கள் பஸ்மவடிவான திருநீறும் உலகுக்குயிராகிய நீருமேயாம். எ - று. (௩௨)

பலத்தின்பெருமைமாமுனியேபகரிசீலவர்தாமறிவார்
நிலத்தின்மீதுமானிடர்க்குமுத்திக்கிதுபோனெறியுண்டோ
சொலற்குத்தகுநால்வருணத்தோர்வருணச்சிரமத்தொழில்புரிவோர்
கலத்திற்குயையாவிழிசுலத்தோர்கலன்பூண்மகளீர் கைமையுற்றோர்.

(இ - புரா.) பெருமையுள்ள முனிவரே! விபூதியைத்திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பதினால் வரும் பலனைச்சொல்லுமிடத்தில் எவர்களறியத்தக்கவர்கள், இவ்வுலகத்திற் பிறந்தமனிதர்களுக்கு மோகூத்தர இதைப்போல் சொல்லலாமென்றால் வேறுபொருளில்லை, பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்தார் பிரமசரிய முதலிய நான்கு ஆச்சிரமமுள்ளவர்கள் அபாத்திரர்களாகிய இழிசுலத்தோர் மாங்கலியஸ்திரிகள் கைம்பெண்கள், எ - று. (௩௩)

இயாவரேனுமித்தாநுமியன்றகாலத்தியற்றுவரேற்
பாவமாயத்தனையறுத்துப்பாரிற்றிறவிக்கடனீந்தித்
தேவர்போகம்பொன்னுலகிற்சென்றுதுய்த்துச்சிவனரு
நாவினாலும்வழுத்தரியமுத்தியின்பண்ணுவரால்.

(இ - புரா.) இப்போது சொல்லிய இவர்களில் எவர்களேயாயினும் திரிபுண்டரத்தரிப்பதாகிய தருமஞ்செய்வார்களேயானால், பாபமாகிய பந்தத்தை யறுத்துப் பூமியில்பிறக்கும் பிறவிக்கடலை நீந்திச் சுவர்க்கலோகத்திற் தேவபோகத்தை அனுபவித்துப் பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினால் நாவைக் கொண்டு சொல்வதற்கரிய முத்தியின்பம் அடைவார்கள். எ - று. (௩௪)

கோறல்கள வுள்ளுண்டல் குருவைப்பிழைத்தல்கூட்டென்னத்
தேறும்பஞ்சபாதகத்தையொழியாதியற்றுஞ்சிறியோரு
மாறிலொன்று தாங்கொள்ளாதநீதியிபற்றியறமிகந்த
பாறுபடிவேன்மன்னவரும்பயந்தோர்க்கொன்றபாதகரும்.

(இ - புரை.) கொலைசெய்தல் திருதெல் மதுபானஞ்செய்தல் ஆசாரியா
பசாரம் காமம் என்று சொல்லப்படுகிற பஞ்சமாபாதகத்தை எப்போதுஞ் செய்
கின்ற கீழோர்களும், ஆறிலொருபாகம் வாங்கிக்கொள்ளாமல் அநீதிபுரிந்து
தர்மம்தையொழித்த பருந்து குழும்படியான வேலேந்திய மன்னவர்களும்,
மாதாபிதாக்களைக் கொன்ற பாதகரும், எ - று. (௩௫)

செய்தநன்றிமறந்தோருநதிவைத்தில்லஞ்சிதைத்தோருங்
கொய்துபசுவைத்தின்றோருங் கொண்டோர்ப்பிழைத்துத்திரிந்தோரு
நெய்திற்கரிபொய்த்துநாத்தோருநோன்பையிகழ்ந்துநொடித்தோரும்
வைதுபழித்துப்பொய்யென்றுமுன் னூலிகழ்த்தவஞ்சகரும்.

(இ - புரை.) செய்தநன்றி மறந்தவர்களும் தீமூட்டி இல்லங்களை எரித்த
வர்களும் பசுவைச் சிதைத்துத் தின்றவர்களும் கொண்டவருக்குத் துரோகஞ்
செய்த சோரஸ்திரிகளும் எளிதெனமதித்துப் பொய்சாக்ஷிசொன்னவர்களும்
விரதங்களை யிகழ்ந்துசொன்னவர்களும் சாஸ்திரங்களைப் பழித்துப் பொய்
யென்று இகழ்ச்சிசெய்த பாதகரும், எ - று. கொடித்தல்-பேசல், (௩௬)

கருப்பம்வீழ்த்தித்திரிந்தோருங்கலவாதவரைக்கலந்தோரும்
பரித்தவொருதேவினைவழுத்திப்பலதேவரையும்பழித்தோரு
மருத்திவிடத்தாற்கொன்றோருமற்றார்க்குறுதுவதிந்தோரும் கு
விருத்தர்பாலர்மடவார்க்கணங்கவினைகள்செய்தோரும்.

(இ - புரை.) கருவை யழித்துத்திரிந்தவர்களும் சேரத்தகாதவர்களு
டன்சேர்த்தவர்களும் தமது உள்ளத்திற்கொண்ட ஒருதெய்வத்தைத் துதித்து
மற்றக்கடவுளாப்பழித்தவர்களும், விஷங்கொடுத்துக் கொன்றவர்களும் தரி
த்திரர்களுக்கு உதவாமலிருந்தவர்களும் விருத்தர்பாலர் மாதர்கள் என்னுமிவர்
கள் பயப்படுப்படிக்கொடிய செய்கைகளைச் செய்தவர்களும், எ - று. (௩௭)

அடைந்தோர்க்கருளாதிருந்தோருமமரிலரசன்படைவெருவி
மிடைந்துவெரிநிட்டோடினரும்வெறியகுறளைபகர்ந்தோரு
மிடைந்தவறியோர்க்கீயாமனியமீட்டியிருந்தோருங்
குடைந்துநீருண்கவல்குளங்குட்டஞ்சிதைத்தகொடியோரும்.

(இ - புரை.) தங்களை அடைக்கலமடைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்
யாதவர்களும் அரசன்படையின்போய்ச்சண்டை நேரிட்டவிடத்திற் பயந்து

முதுகாட்டியோடினவர்களும், பலனில்லாதகோள்சொன்னவர்களும் வருந்தி யிருக்கும் வறுமையுள்ளவர்களுக்குக் கொடாமல் பொருளைச்சுப்பாதித்துக் கர ன்துவைத்திருப்பவர்களும், முழுகிநீருண்ணும்படியான கிணறு குளம் குட்டை இவைகளை யழித்த பாவினரும், எ - று. வெரிந்-முதுகு. (ந.அ)

ஆராமங்களழித்தோருமதிவருந்தவயின் றோருந் தீராவிடும்பைபகைவருக்குந்தவசிலருக்குஞ்செய்தோருஞ் சேரநிலையைச்சேர்ந்தொழுகித்தீவேட்டுண்ணுந்திறந்திறம்பிப் பாராவாரங்கலத்தேறிநிதிவேட்டுமுன்றபார்ப்பாரும்.

(இ - புரை.) பூஞ்சோலையை அழித்தவர்களும் அதிதிகள் பசியால்வருந் திருக்க உண்பவர்களும் பகைவராயிருப்பவர்களுக்கும் தவசிலர்களாகிய முனி வர்களுக்கும் ஒழியாத துன்பத்தைச்செய்கின்றவர்களும், சேரத்தகாததன்மை யைப்பொருத்தி, யந்தவழியில்லாந்து நித்தியாகுதிசெய்து பின்பு போசனங் கொள்ளுந் தன்மைமாறி பொருளையிச்சித்துக் கப்பலேறிச் சமுத்திரத்திற்செ ன்று உழலுகிற பிராமணர்களும், எ - று. ஆராமம்-பூஞ்சோலை, பாராவாரம்-கடல், (ந.க)

இன்னுங்கொடும்பாதகம்புரிந்தோரியாவோனுமவரெல்லாம் பின்னுஞ்சுடிலமாமுனியேதருநீறணியப்பெறிவிவர்பான் மன்னும்பிறவிமுதலவினைமுழுதுமாயும்வயங்கொளியோன் மின்னுங்கனகவுதயவரைமேவவிருள்வீந்திவெதுபோல்.

(இ - புரை.) பின்னலாகிய சடையையுடைய முனிவனே! இப்போது சொல்லிவந்த பாதகங்களும்ல்லாமல் மற்றுமுள்ள பாவங்கள் செய்தவர்களே யானாலும், அவர்களெல்லாரும் திருநீறணியப்பெறுவார்களானால், அவர்களிடத் திஷ் நிலபெற்ற பிறவிமுதலான வினைகளெல்லாம் சூரியன் சொர்னமயமான உதயகிரியிற் றோன்றினவளவில் இருளொழிவதுபோல நீக்கிவிடும்.எ-று.(சு0)

எள்ளப்படுகீழ்மக்களெனுமிழிந்தகுலத்தோரென்றாலும் வள்ளற்பரமன்றிருநீறுமணியுமணிந்தமாண்பினரை யுள்ளத்துள்ளேயிருபொழுதுமுணர்ந்துதெருண்முகிவனெனவே கொள்ளத்தகையவறிவினரேபிறவிக்கடலிற் குளியாதார்.

(இ - புரை.) இகழப்படுங் கீழ்மக்களாகிற இழிகுலத்தோர்களே யானாலும், வேண்டுவார்வேண்டியதை ஈயவல்ல பரமசிவத்தின் விபூதியும் சூத்திரந் கூடமுந் தரித்தபெருமையாளரை இரவும் பகலும் இருதயத்திற்றியானித்துக் சிவமெனக்கொள்ளத்தக்க அறிவாளர்களே பிறவிக்கடலிற் குளியாதவராவர். எ - று. (சுக)

நாடிமூன்றுகாலமெண்ணாமைப்பன் நிருப்பேரிசைநவிலர்
 னாடிவீளங்கும்பா வையெனவறிவொன்றில்லாநாளு
 னேடிவெண்ணீறினிதள்ளிநெற்றிவீளங்கத்தரிப்பானேற்
 கோடிபிதிர்க்கும்பியிடைகுளியாதரன்பாற்கூட்டுவனூல்.

(இ - புறா.) உணர்ச்சியுடன் சிவபெருமானை நினைத்துத் திரிகாலங்களி
 லுந் தியானிக்காதவனாயும் அவர் திருநாமத்தின் பெருமையை நாவினாற்றுகி
 யாதவனாயும் கண்ணாடியிலெழுதப்பட்ட சித்திரப்பிரதமைபோல அறிவில்லாத
 வனையானாலும், விபூதியைத்தேடி இனிதாக அள்ளிநெற்றியில் விளங்கும்படித்
 தரிப்பானாயின் அவனுடைய பிதிர்க்கள் அனந்தம்பேர்கள் கும்பிபாகமென்னு
 நரகில் முழுகாமல் சிவபெருமானிடத்திற் சேருப்படிச் சேர்ப்பிப்பான். எ-று,
 கேடல் - தேடல், (சஉ)

எழுதகோடிமந்திரமுமெண்ணிறவமுமிருநிலத்தி
 லாமுமுடையகங்கைமுதலனந்தநதியுமமரேசன்
 வீழ்ந்துகமீருமவ்வேள்வியனைத்தும்விளம்புங்காற்
 முழுஞ்சடையான்றிருநீறுதரும்பேறென்றுந்தாராவே.

(இ - புறா.) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் அளவில்லாத ஸ்தலங்களும்
 இந்தப்பெரிய உலகத்திலிருக்கும் ஆழமுள்ள கங்கைமுதலான அனந்த நதிக
 ளுந் தேவேந்திரன் விரும்புகின்ற அசுவமேதயாகம் ஈடுகிப யாகங்களும் ஆகிய
 இவைகள் தாழ்ந்த சடையையுடைய பரமசிவன் விபூதிதரும் பேறுகளின் ஒரு
 பேற்றினைபுத் தரமாட்டா. எ - று. வீழல் - விரும்பல், (சஉ)

பத்தியால்வெண்ணீர்ணந்தோர்பாரைப்பொதுநீங்கிடப்புரந்து
 னாய்த்தபோகத்திறுதியினிற்சோதிவிமானத்தினிலேறி
 மைத்தகுழலாரொடுமருவிமகவான்பதத்தில்வாழ்ந்துபின்னர்ச்
 சத்தாயசத்தையொருவுசிவசாயுச்சியமேசார்வாரால்.

(இ - புறா.) பத்தியுடன் விபூதிதரித்துக் கொள்ளுகின்றவர்கள் பொது
 வில்லாமல் இவ்வலகத்தை ஆண்டுபோகங்களை யனுபவித்து, இறுதியிற் சோதி
 யுள்ள தேவவிமானத்திலேறிச்சென்று, கரிப அளகத்தையுடைய ரம்பாஸ்திரிக
 ளுடன் தேவேந்திரனுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்து, பின்பு சீவத்தன்மை நீங்கிச்
 சிவத்தன்மைபெற்றுச் சிவசாயுச்சியம் அடைவார்கள். எ - று. சாயுச்சியம் -
 கலத்தல், (சஉ)

இந்தவிபூதிமான்மியத்தைவேதம்பலவுமியம்புமஷீதச்
 சிந்தைக்கெளிதாய்மிகச்சுருக்கிச்செப்பிதோமென்றஞர் புரியா

வந்தத்துடனேமுதலுமில்லாவாதிபரமனகன்றிடலுஞ்
சந்தக்குலநான்மறைவிரிஞ்சனுலகத்தடைந்தான்சனற்குமரன்.

(இ - புரா.) இவ்வியூதியின் மகத்துவத்தை வேதங்களெல்லாம் விஸ்
தாரமாகச்சொல்லுகின்றன ; உன்மனதுக்கெளிதாகத்தெரியும்படி மிகவுஞ்ச
ருக்கிராம் சொன்னோமென்று அருள்செய்து, ஆதியந்தமில்லாத முதற்கடவுளா
கிய கயிலாசபதியானவர் எழுந்தருளவும், சனற்குமரமுனிவர் சந்தமுள்ள
கூட்டமாகிய சத்தவடிவான சிரேட்டமுள்ள நான்குவேதமு முணர்ந்த பிரம
லோகம்போய்ச்சேர்ந்தார். எ - று. (சுரு)

இன்னதாயவெண்ணீற்றின்றகைமையெம்மாற்புகலவற்றோ
வுன்னை நலியும்பசிதீர்த்தற்கொருப்பட்டெமைநீயுறப்பற்றி
மன்னுதிருநீறுனதுடலமலியப்பரிசித்ததனானீ
யன்னகாலேநிருதவடிவகற்றித்தேவாயினையென்று.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள வியூதியின் மகத்துவம் எம்மாற் புகழ்த்
தக்கதோ? உன்னைவருத்திய பசிதீர எம்மை உண்ணவேண்டுமென்று பிடித்து,
நிலைபெற்றவியூதி யுள்சரீரத்திற் பொருந்தப்பரிசித்ததினால், முன்னுள்ள ராகூத
தவருவம் நீங்கித் தேவருபம்பெற்றாயென்று கூறி, எ - று. (சுசு)

அன்பினுணர்த்திவெண்ணீற்றையள்ளியரக்கன்றனக்களியா
வின்பமருளுமந்திரமுமியம்பிமுறைநீறிடுவித்துத்
துன்பமொழிந்தாய்பொன்னுலகிற்போகத்துய்த்துத்தொலைந்தபின்னர்
வன்பரறியாச்சிவபதத்தைமருவிவாழ்தியெனவிடுப்ப.

(இ - புரா.) இங்ஙனம் அன்புடன்சொல்லி வியூதியையள்ளி அரக்க
னுக்குக் கொடுத்து, பேரின்பமருளும் மந்திரோபதேசமுஞ்செய்து முறையாக
வியூதியைத் தரித்துக்கொள்ளும்படித்தெரிவித்து, துன்பம்நீங்கினவனே! சுவர்
க்கபோகவிற்பம் அனுபவித்து நீங்கினபின்பு, அன்பில்லாதவர்களால் அறியப்
பாத சிவபதத்தைப்பொருந்தி வாழ்ந்துகொண்டிருவென்று விடைகொடுத்
தனுப்ப ; எ - று. (சுசு)

பழையமுனிவனடியிணைமேற்பணிந்தாங்கெழுந்துவிடைபெற்றுக்
குழையமனத்தினுவகையொடும்பொன்னுட்டெட்டைகுறுகுதலும்
பிழையில்பொருளின் பதந்தெரியும்வாமதேவப்பெருந்தகையுந்
தழையுமிதழிச்சடந்தாரன்போற்சார்த்தானென்றுசாற்றினான்.

(இ - புரா.) அரக்கன் பழமையாகிய வாமதேவமுனிவர் திருவடியிற்
பணிந்தெழுந்து விடைபெற்றுக்கொண்டே குழையுமனத்தினாய்ச் சந்தோஷத்

துடன் தேவலாகத்திற்செல்லுதலும் பிழையில்லாதபொருளின் தன்மையுணர்ந்த அம்முனிவர் தழைத்த கொன்றைமாலையணிந்த சடாமுகுடமுள்ள பரமசிவன்பால் தாம்போகவேண்டிய ஸ்தானத்திற்குப்போனார் என்று சூதமுனிவர் சொல்லினார். எ - று.

(சஅ)

பதினாறாவது திரிபுண்டரமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம். கூரு.

உ

சிவமயம்.

பதினேழாவது

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த

அத்தியாயம்.

இவ்வண்ணம்வியந்துசூதனிறுத்தலுமதனைக்கேளா
மைவ்வண்ணக்காளகண்டன்வால்வண்ணப்பூதிநல்கு
மெய்வ்வண்ணப்பலத்தின்பெற்றிவிழைந்தனமென்னவேத்திப்
பொய்வ்வண்ணம்புகுதாவுள்ளத்தருந்தவர்புகல்வதானார்.

(இ - புரை.) சூதமுனிவர் மகிழ்ந்து சொல்லுதலும் இதனைக்கேட்டு மைம்
நிறமுள்ள காளகண்டமூர்த்தியின் வெண்மைநிறமுள்ள விபூதிதரிக்கின்ற மா
ரூதபலத்தின் தன்மையைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தோமென்று துதிசெய்து,
உண்மைநெறி பொருந்திய உள்ளத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்கள்
சொல்லுகின்றார்கள். எ - று, இறுத்தல் - கூறல், வால் - வெண்மை. (க)

முற்றுநான்மறைகள் கூறுமுடிபொருட்டுணிபையோர்ந்து
கற்றவர்கூரவராயிற்பேறுமக்கணத்தினெய்துஞ்
சிற்பியற்கூரவர்தம்பான்மானிடர்சிவமெய்ஞ்ஞானம்
பெற்றிடிவவரெவ்வாறுபிஞ்ஞகன்பதத்தைச்சேர்வார்.

(இ - புரை.) நான்குவேதமுழுவதுஞ் சொல்லத்தக்க முடிவான பொரு
ளின் நிச்சயம் அறிந்து கற்றவர்கள் ஆசாரியரானால் சிவபதம் அப்பொழுதே
கிடைக்கும். அவ்வாறு கற்றுணராத ஆசாரியரிடத்தில் மாணிடர்சேர்ந்து மெய்
ஞ்ஞானம் பெறுவார்களானால், சிவபதத்தை அவர்கள் எவ்வண்ணஞ்சேர்வார்
கள். எ - று.

(உ)

ஆருந்தவமுனியேயிர்தவினாவுக்குவிடையாதன்பு

புரிந்தெமக்குரைத்தியென்றுபுராதனமுனிவர்கூற

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது. ௨௬௭

வீரிந்தநற்கலைகள்வல்லவியாதனைமனத்தினேத்தித்
திருந்தியதவத்துச்சூதமுனிவரன்செப்பினானே.

(இ - புறா.) அரியதவமுள்ள சூதமுனிவரே! இந்தவினாவுக்கு விடை ஆராய்ந்து அன்புகூர்ந்து எமக்கு அருள்செய்யுமென்று புராதனர்களாகிய நைமி சாரணியமுனிவர்கள் சொல்ல; விரிவாகிய பலகலைகளிலும் வல்லவராகிய வியாசரை இருதயத்திற் சிந்தித்துத்துதித்து நல்லதவத்தையுடையசூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௩)

பரவைசூழல்கில்வாமுமானிடப்பசுக்கட்கெல்லா
மரனதுநருமத்தோங்குகிரியையிலவாவொன்றுண்டே
சூரவனதறிவின்கீழ்மைமேன்மைதான்குறிப்பதென்னே
(௪) திரயிறுமன்பினானேசிவகதிசேரலாமே.

(இ - புறா.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் மானுடரான சிவர்களுக் கெல்லாம் சிவதருமமாக மேன்மைதங்கிய கிரிபாபாதத்தில் விருப்பமென்ப தொன்றுண்டாயிருக்குமானால், ஆசாரியருடைய அறிவின்கீழ்மைமையுடைய பெரு மையையும் நாகுறிக்கவேண்டியதில்லை; உறுதியாகிய அன்பினாலேயே சிவ கதியுடையலாம். எ - று. (௪)

உடைத்தெறிந்திட்டகல்லிப்பசுமண்ணின்மரத்தினேட்டிற்
கிடைத்தவற்றென்றுதன்னையரனெனக்கிரியைபேணி
கடைப்பிடித்துறுதிசூழுவவாவொடுகனிவனுயின் (௫)
விடைக்கொடியுயர்த்ததோன்றல்கருமத்தான்முத்திமேவும்.

(இ - புறா.) உடைத்த எறிந்துவிட்ட கல்லிலும் ஈரமுள்ள மண்ணி லும் ஓட்டிலும் இவைகளும்ல்லாமல் வேறெதுகிடைத்தாலும் அவைகளிலொ ன்னுப பரமசிவனாக பாவித்துக் கிரியைவிரும்பி மறவாமற்பற்றி உறுதியிருந்த அன்புடன் ஒருவன்மனங்கனிவானானால், அவனுக்கு ருஷபக்கொடியுள்ள பரம சிவனது கிரியையால் முத்திகிடைக்கும். எ - று. (௫)

காட்டிடுங்கூரவன்றனுங்கயவனாந்தகையனேனு
மீட்டெந்திரமும்வாளாவரனமாமியல்பிற்றேனுங்
கேட்டமாணக்கன்றனுமறிவின்கீழ்மகனாமேனு
நாட்டியவவாவொன்றுண்டேர்சிவபதநண்ணுவானே.

(இ - புறா.) உபதேசிக்கும் ஆசாரியன் சாஸ்திரவிசாரணை யில்லாதவ னேயானாலும் உச்சரிக்கிற மந்திரமும் பயனில்லாத வசனமேயானாலும் உபதே சம்பெற்ற சீடன் வீழ்வகையில்லாத கீழ்மகனேயானாலும் சொல்லிய அன்பென் பது உண்டாயிருக்குமானால், சிவபதத்தை யடைவான். எ - று. (௬)

ஆரணநான்குமோதியறிந்தேபேரினானுங்
காரணவேள்விநூறுங்கருத்தினின்முடித்தானேனும்
வாரணமுரித்தவள்ளன்மலரடிதன்னின்வைத்த
பூரணவேட்கையில்லான்பொருத்திடான்முத்தியன்றே.

(இ - புரை.) நான்குவேதங்களும் ஒதியுணர்ந்த ஞானவானுளும் சுவர்
க்கபதப் பிரவேசத்திற்குக் காரணமாகிய நூறுயாகம் விரைவாகச்செய்து நிறை
வேற்றினவனே யானுளும், யானையையுரித்த நம்மிறைவன் திருவடிமலரில்வை
த்த பூரணமாகிய அன்பில்லாதவன் முத்தியடையான். எ - று. (எ)

ஆதலாற்கருமம்யாவுமையத்தோடியற்றிநின்ற
பேதைமையுளத்தார்பெற்றபேறில்லைபண்டோர்வேடன்
போதமிலரசன்சொன்னவினோதநற்பொருளென்றெண்ணி
வேதநாயகனைப்பூசித்துயந்தமைவிளம்புவாமே.

(இ - புரை.) ஆகையினால், கிரியைகளெல்லாம் சந்தேகத்துடன்செய்திரு
க்கும் அறிவில்லாதவர்கள் அடைந்தபேறு ஒன்றுமில்லை; பூர்வத்தில் ஒருவே
டன் ஞானமில்லாத ஒரு அரசன்சொல்லிய வினோதவார்த்தையை நல்லபொ
ருளென்று நம்பிப் பரமசிவனைப்பூசித்து உய்ந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுகி
றோம். எ - று. (அ)

பண்பொஞ்சாலதேசப்பார்த்திபக்குமரன்மிக்க
திண்டிறற்சிங்ககேதுவெனும்பெயர்ச்செங்கோல்வேந்தன்
கொண்டலொத்துதவுகையான்கோதிலான்குணத்தின்மிக்கான்
றண்டிதலின்மீவேட்டமாடுவான்சமைந்துபோனான்.

(இ - புரை.) பூர்வத்தில் பாஞ்சாலதேசத்தில் பராக்கிரமமுள்ள சிங்க
கேதுவென்னும் பெயர்பெற்றுச் செங்கோல்செலுத்துபவனும் மேகம்போற்
கொடுக்குங்கையனும் குற்றமில்லாதவனும் நற்குணத்திற்கிறந்தவனுமான அரசு
ன் ஒருநான் நீக்குதலில்லாமல் வேட்டையாட உத்தேசித்துப்போனான். எ - று.

தடிமிசைவலைவார் காவித்தடந்தொறும்வருவார்கோடி
துடியொடுமிரலைபொங்கத்தொண்டகந்துவைப்பாரீகோடி.
மடிசெவ்ஞமலிபற்றிவருபவர்கோடிகோடி.
கடிதருதொகையோர்குழக்காட்டகம்வேட்டஞ்செய்தான்.

(இ - புரை.) தடிகளின்மேல் வலைகளும் வார்களும்பாட்டுச் சுமந்து
கொண்டுமாரக்கந்தோறுஞ் செல்லுகின்ற கோடி வேடர்களும் துடியுடன்
ஊக்காதமுழங்கக் குறிஞ்சிப்பறைகள் முழக்குகிற வேடர்கள் கோடிபேர்

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது. உகூகூ

களும், வளைந்த காதுகளையுடைய நாய்களைப்பற்றிக்கொண்டு வருகின்றவர்கள்
கோழிகோழிபேர்களும் இவ்வாறு கணக்கில்லாத வேடர்கூட்டஞ் சூழ்ந்துவரச்
சென்று, காட்டினிடத்தில் வேட்டையாடினான். எ - று. காவுதல் - சுமத்தல்.

அப்பெருவனத்திற்சண்டனெனும்பெயர்வேடனெஞ்சி
யெப்பெருநெறியுநேடிவிலங்கினையெறியவெண்ணி
யொப்பருஞ்சிலையினேடும்கணைபிடித்துருத்துச்செல்வான்
கிப்பியமொழிந்துகந்தியிடிந்தவாலயத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ - புரை.) அந்தப்பெரிய ஆரணியத்திற் சண்டனென்கிற ஒருவேடன்
தனித்து எல்லாவழிகளையுந்தேடி மிருகங்களைக்கொல்ல நினைத்து, ஒப்பில்லாத
வில்லையும் பாணத்தையும் பிடித்துக் கோபத்துடன் செல்லுகின்றவன், பொலி
வுமாறி இடிந்து பாலாயிருக்கும் ஒரு ஆலயத்திற் சேர்ந்தான். எ - று. கிப்பி
யம் = திவ்வியம். கந்தி - பொலிவுகெட்டு. (கக)

சிறைத்துருவழிந்துவீழ்ந்துகிடந்ததோர்சிவலிங்கத்தைக்
குறைந்தவார்புகழிவேடன்கண்டனன் குறித்தநெஞ்சிற்
புதைந்தபேரன்பினாலேபோற்றினனெடுத்துப்போந்து
தைந்தபூந்தெரியல்வேய்ந்ததராபதிருமுன்காட்டி.

(இ - புரை.) சிறைவுபட்டு உருவமழிந்து விழுகிருந்த சிவலிங்கத்தைக்
கண்டு, குதையுள்ள நீண்ட கணைகளையுடைய அந்தவேடன் அதை நிதானித்த
மனதில் நிறைந்த பேரன்புடன் துதித்தெடுத்துக்கொண்டுவந்து, நெருங்கிய
பூமாலையணிந்த அரசன்முன்னர்க்காட்டி, எ - று. (கஉ)

அரும்புவிழுமுதுமாளுமரசனேயரசரேறே
விரும்பியவடியேன் கையின்மேவியசிவலிங்கத்தைப்
பெரும்பயன்றெரிந்துபோற்றிப்பூசுக்கும்பெற்றியெல்லார்
தரம்பெறவுரைத்தியென்னச்சாற்றினன்சாற்றலோடும்.

(இ - புரை.) அருமையான பூமிமுழுதுங் காக்குமரசனே! மன்னவாசிங்
கமே! விரும்புகொண்ட அடியேன் கரத்திற் பொருந்திய இச்சிவலிங்கத்தை
மிகுந்தபயனறிந்து துதித்துப்பூசுக்கிற முறைமையெல்லாம் கிரமமாகச்சொல்ல
வேண்டுமென்றான். அப்படிக்கேட்டவளவில், எ - று. (கக)

மடமையினன்றோவிர்தவனசரனுரைத்தமாற்றம்
புடையமர்தீர்கள்கேண்மினென்றுகைபுடைத்துநக்குப்
படையுலாந்தடக்கைவேடனினக்கதுபணிப்பனென்னாக்
கடலுலகாரும்வேந்தனசதியாற்கட்டுரைத்தான்.

(இ - புரா.) என்னருகிலிருப்பவர்களே! இந்த வேடன் சொன்னவார்களை அறியாமையினால்லவா? கேளுங்களென்று கைதட்டி நகைத்து, ஆயுதமேந்தும் பெரியகையுள்ள வேடனே! பூசைசெய்கிற முறைமையைச் சொல்லுகிறேன்கேளென்று, கடல்கூழ்ந்த உலகாரும் அரசன் ஏளனமாகச் சொல்லுகிறான். எ - று. அசதி-ஏளனம். (கசு)

ஏந்தியசிவலிங்கத்தையியல்பின்மஞ்சனநீராட்டிப்
பூந்துணர்கந்தஞ்சாற்றிப்புகையொடுத்திரலங்கி
மாந்தரைச்சுட்டசாம்பர்கொணர்ந்துமுன்வைத்துப்போற்றி
யாய்ந்துநீதுய்க்குந்தீம்பாலடிசிலோடவையுரல்கி.

(இ - புரா.) ஏந்திய சிவலிங்கத்துக்கு விதிப்படி திருமஞ்சனநீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, சந்தனபூஷ்பந்தரித்துத் தூப தீபங்கள்கொடுத்து, இறந்தமனிதரைச்சுட்ட சுடலைச்சாம்பரைக்கொணர்ந்து எதிரில்வைத்துப்போற்றிசெய்து, பதமறிந்து நீ உண்ணுகின்ற மதுரமுள்ளபாலன்னமும் இன்னுமுள்ளவைகளை யும் நிவேதித்து, எ - று. (கடு)

நேயமோடிறைஞ்சிபேத்திரிருத்தங்கன்புரிந்துநின்று
வாயினுலமுதகானம்பாடியும்வணக்கஞ்செய்துந்
தூயநற்பூசைசெய்வாயென்றிறைசொன்னான்முற்றுங்
காயும்வெஞ்சிலைக்கைவேடன்மெய்ம்மையாற்கருத்திற்கொண்டான்

(இ - புரா.) அன்புடன் பணிந்து துதித்து, நடனங்கள்செய்து வாயினால் மதுரமுள்ள தீதங்கள் பாடியும் பவித்திரமான நல்லபூசைசெய்யென்று அரசன் சொன்னான்; பகைவரைக்கொல்லத்தக்க வேடன் அவற்றையெல்லாம் உண்மையாக மனதிலெண்ணிக்கொண்டான். எ - று. (கசு)

நெஞ்சினில்வேட்கைக்கூரக்கடைப்பிடிநிகழ்தலாலே
வஞ்சமுற்றரசன்சொன்னவீதிமுறைவழுவாதெண்ணி
யஞ்சலித்தமலன் பூசையனுதினமொருநாள்போல
விஞ்சவேபுரியுங்காலத்தொருபகல்விரதவேடன்.

(இ - புரா.) விரதங்கொண்டிருக்கும் அவ்வேடன் மனதில் அன்புமிகுதியாக அரசன்சொன்னவையெல்லாம் உறுதியாய்க்கொண்டதினால், அவ்வரசன் கபடங்கொண்டுசொல்லியமுறைமையில் ஒன்றுந்தவறாமல் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு வணங்கிச் சிவபூசை முதல்நாள்போலவே செய்யுங்காலத்தில், ஒருநாள், எ - று. கடைப்பிடி-உறுதிப்பாடு. (கஎ)

மற்றையவெல்லாங்கொண்டுமாதனைப்பூசைசெய்வா
னுற்றனனடலைநீதுகண்டிலனொல்லேயேகிச்

சுற்றியவனங்களைங்குந்துருவினனேடிக்காணன்
கற்றையங்குழலாளோடுகருத்தழிந்திஃதுசொன்னான்.

(இ - புறா.) சிவபூசைக்கு வேண்டிய திரவியங்களைல்லாந் சேகரித்
துக்கொண்டு பூசைசெய்யவாரம்பித்தச் சேகரித்த திரவியங்கள் சரியாகஇருக்
கின்றனவாவென்றுபார்க்கையில், சுடலைச்சாம்பரொன்றில்லாமையினால் விரை
வுடன் சுடலைகளெல்லாம் தேடிப்பார்த்து அகப்படாமல் மனம்வருந்தித் தன்
மனைவியுடன் சொல்லுகிறான். எ - று. துருவல்-தேடல். (௧௮)

குன்றியந்தாமநான் நகுவிமுலைக்கொடிச்சிகேட்டி
யன்றுநங்குரவனானவரசர்கோன்பணித்தவாறே
யின்றளவீசன்பூசையியற்றினேன்குறையாடின்றி
யொன்றவற்றில்லாதேலண்ணல்பூசையின்றொழிபுங்கண்டாய்.

(இ - புறா.) குன்றிமணிமாலையுடைய அசையுமபடியான குவித்ததனமுள்ள
குறமாதாகிய என்மனைவியே! கேட்பாயாக; நம்முடைய குருவாகிய அரசன்
அன்றுசொன்ன முறைமைப்படி யின்றவனையில் சிவபூசை குறைபாடில்லாமற்
செய்தேன்; அந்தப்பூசைத்திரவியங்களிலே இப்போது ஒருதிரவியமில்லாவி
டில் சிவபூசைக்கிரமந்தப்பிப்போம். எ - று. கொடிச்சி-வேடமகள். (௧௯)

பூசனைவழுவுமாயிற்புலாறுதன்னைப்போற்றிச்
சீசியானிருக்கலாற்றேனிறப்பதேதிண்ணமென்றான்
மாசிலாவுள்ளத்தாளுங்குறையேதுவந்ததென்றான்
துசலாமல்குலாய்கேள்சுடலையினடலையென்றான்.

(இ - புறா.) சிவபூசை தவறுமானால் சீச்சி இந்த நூற்றவுடலை வைத்
துக்கொண்டிருக்கமாட்டேன், இறந்துபோவதே நிச்சயமென்றான், குற்றமற்ற
மனமுடைய அந்தக்குறமாதும் இப்போதுநேரிட்ட குறைபாடுஎனவென்று
கேட்க; ஆடையணிந்த அல்குலையுடைய பெண்ணே! சுடலைச்சாம்பலே ஒன்று
குறைபாடு என்றான். எ - று. (௨௦)

உரைத்தவற்றுள்ளேயொன்றின்றியினுமுவகைகூர்ந்து
பரித்திடார்தொண்டர்பூசையென்றுநீபகர்ந்தயாவுங்
கருத்தினிலுணர்ந்தேனின்றிகண்ணுசற்பாமன்றன்னை
யருத்தியால்வழிபட்டேத்தவறைகுவாடியென்றான்.

(இ - புறா.) சொல்லிய திரவியங்களில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் அடியார்
கள் சந்தோஷத்துடன் பூசையைத்தொடங்காதுகொண்டு நீசொன்னவையெல்ல
லாம் மனதிலறிந்தேன்; இப்போது சிவபூசை யன்புடன்செய்து துதிக்க அடி
யென் ஒன்றுசொல்லுகிறேன் என்றான். எ - று. (௨௧)

ஈமத்தினட லையொன்று குறைந்ததென்றிரங்கவேண்டா
சேமித்தந்தமில்லிற்செந்தழல்கொளுவிமுத்தி
காமித் துநான்வீழ்ந்தந்தக்கனல்புகுந்தவீவேனின்னே
பூமொய்த்தமார்பவெந்தசாம்பராற்பூசைசெய்வாய்.

(இ - புரா.) சுடலைச்சாம்பரொன்று குறைந்ததென்று விசனப்படவேண்
டியதில்லை, காவலாகக்கட்டிய நம்முடைய குறிச்சியில் தீவைத்துக்கொளுத்தி
விட்டு, நான் மோகூதத்தைவிரும்பி அந்தத்தீயில்விழுந்து இறந்துபோகிறேன்;
பூமாலையணிந்திருக்கும் மார்பையுடையநாயகனே! அந்தச்சாம்பரைக்கொண்டு
இப்பொழுதே சிவபூசைசெய்வீராக என்று கூறினன் எ - று. ஈமம்-சுடலை,

என்றவன் சொல்லக்கேட்டவெயினனுமினைந்துசொல்வான்
மன்றலங்குமுலாய்கேட்டியில்லறம்வளர நின்றான்
றன் றனிமனைவியாலேதருமமேமுதலநான்கு
மொன்றிடவேண்டுமென்னுமுலகமென்றுரைத்துப்பின் னும்.

(இ - புரா.) அங்கனம் சொல்லியதைக்கேட்ட அவ்வேடன் மனமிரங்
கிச் சொல்லுகிறான்; வாசனையுள்ள அளகத்தையுடைய மாதே! நான் சொல்வ
தைகேள், இல்லறம்வளரும்படி விரும்பியிருக்குமொருவன் தன்மனைவியினால்
தருமமுதலாகியநான்கும் பொருந்தவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லு
வார்கள்; என்றுசொல்லி மேலுஞ்சொல்லுகிறான். எ - று. எயினன்-வேடன். ()

பொங்கிளமுலையாய்கேண்மோபுதல்வரைப்பெற்றாயல்லே
மங்கையின்பருவத்தின்பமாதுநீமன்னுங்காமம்
தங்கிய காதன்மேன்மேற்றழைத்திடுமிளமைதன்னி
லங்கியில்வீழ்ந்துசாதற்கடுக்குமோவடாதுகண்டாய்.

(இ - புரா.) இளமைமிசூத்த தனத்தையுடையவனே! கேள்; நீஇதவரையில்
புத்திரசம்பத்து அடையவில்லை, நீயோ மங்கைப்பருவமுள்ளவள், காமம்போ
ருத்திய ஆசைமேன்மேற்றழைக்கு மிளமையில் தீயில்விழுந்துசாதல்அடிப்பதோ
அடிப்பதல்லவே. எ - று. மங்கைப்பருவம் - பதின்மூன்றுவயதுள்ளகாலம்.

மின்குலமனையவாளிவேட்டுவர்க்கரசாய்த்தோன்று
நின்குலமைந்தனில்லாரிரயம்புக்காழ்த்துபோன
வென்குலத்தவரையெல்லாநரகினின்றேற்றிமேலேன்
புன்குலத்தனையோம்பிப்புரப்பவர்பவரென்றான்.

(இ - புரா.) மின்னற் கூட்டமொத்த பாணமேந்தியவேடர்குலத்துக்கு
அரசனாகப்பிறந்த உனது தந்தையின் வமிசம் புத்திரானில்லாமல் நரகத்திலுழ்
கிப்போயிற்று. என்குலத்தவரையெல்லாம் நரகத்தினின்றும் கரையேற்றி இனி
என்புல்லியகுலத்தை ஆதரித்து ரக்ஷிப்பவர்கள் யாரென்று சொன்னான். எ - று.

கருங்கயல்விழியாள்கேட்டுக்கூறினார்களுப்பென்னு
மருங்கயற்கடலுளாழ்ந்தங்கழிவுறுமறிவிலாரிற்
பெருங்கயமுரித்தோன்றெண்டுபேணியேமாயப்பெற்றாற்
பொருங்கயமனையாய்பின்னும்விழைவதோர்பொருளுமுண்டோ

(இ - புரை.) கரியசேலையொத்த கண்களையுடையவன் தன்கணவன்
சொன்னதைக்கேட்டு யானையையொத்தபுண்பலனே! அறிவில்லாதவர்கள் பிறவி
யாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி இறந்துபோகிறதுபோலப் பெரியயானையை
யுரித்த பரமசிவனுடைய அடிமைத்திறத்தை ஆதரித்து இறந்துபோகப்பெற்
றால், அதற்குமேலும் விரும்பத்தக்க பொருளொன்றிருக்கின்றதோ? இல்லையே.
எ - று. (உசு)

புரவலமறாதிசன் பூசனை முடிக்கவேண்டி.
விரவனல்குளித்திப்போ துவீவன்யானென்னலோடு
மரவெனத்திகழும்ல்குலாயிழைதுணியையேயார்ந்து
பரவருங்கற்பினோயெரிபுகப்பணித்தலோடும்.

(இ - புரை.) இறைபவனே! தடுக்காதே, சிவபூசை நிறைவேற்றவேண்டி.
இப்போதே இப்பெரியதியில்விழுந்து நானிறந்து போகிறேன் என்று சொன்ன
அளவில், பாம்பின்படம்போல் விளங்குகின்ற அல்குலையுடைய தன்மனையின்
துணியையறிந்து யாவருந் துதிக்கத்தக்க கற்புள்ளவனைத் தீயில் விழும்படி உத்த
ரவுசெய்தமாத்கிரத்தில், எ - று. (உ௯)

வானயாறிழித்ததென்னவரையினிற்றிழிந்துபாயும்
கானயாற்றருவியாடிக்கலன்பலவணிந்துசுண்ண
நானஞ்செய்வாசம்பூசிறுமலர்மாலேசூடிப்
பாணுவைவெண்பாட்டார்த்துக்கணவனைப்பணிந்துவாழ்த்தி.

(இ - புரை.) ஆகாயகங்கை யிழிவதுபோல மலையினின்றிழிந்துபாயும்
கானயாற்றருவியில் ஸநானஞ்செய்து, பலவித ஆபரணங்களை யணிந்து, சுண்
ணப்பொடியும் கஸ்தூரியும் கலந்த சந்தனக்குழம்பு பூசி, நறுமணப் பூமாலே
தரித்து பாவி னுரையையொத்த வெண்பட்டணிந்து தன்கணவனைவணங்கித்
துதிசெய்து, எ - று. (உ௮)

மனையிவ்யீதங்கிசேர்த்திவலங்கொண்வெணங்கியேத்திப்
புனைமதிக்கண்ணியான்மன்பொலன்கழறொழுதுப்பாற்றித்
தினையெனுந்துணையுநீங்காதன்பொடுசிந்திட்போர்கள்
வினைவிலங்கறுக்குமையாவிண்ணப்பங்கேளாயன்றே.

(இ - புரை.) தீனது வீட்டில் நெருப்பையிட்டுப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
வணங்கிப்பின்பு சந்திரசூடரான பரமசிவனுடைய பொன்னிறமுள்ளிருவடிகளை
வணங்கித் துதிசெய்து, தினையளவும் நீங்காமற்றியானிப்பவர்கள் வினையாகிப்

விலங்கைத் தறித்துவிடும் ஐயனே! அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைக்கே
என்று கூறி, எ - று. (௨௧)

இந்திரியங்களைத் துமலராகவென துகாயங்
கந்தமார்புகைபிற்காட்டுமகிலாகக்கருத்துநீடுஞ்
சுத்தரத்திபமாகப்பிராணன்றுய்ப்பனவேயாக
வந்தநாற்கரணமுற்றுமருக்கியமாகக்கொண்டே.

(இ - புரா.) பஞ்சேந்திரியங்களே மலராகவும் என்னுடையசரீரமானது
வாசனைதந்திய அகின்புகையாகவும் என்னிருந்தபமானது மிகுந்தசுந்தரமுள்ள
திபமாகவும் பிராணானது நிவேதனமாகவும் அந்தக்கரணமுழுவதும் அருக்
கியமாகவும் ஏற்றருளி, எ - று. (௩௦)

அடியனேன்சீவன்பூசாபலத்தினையடையல்வேண்டும்
கொடியன்யானமர்வாழ்வுந்குறிக்கிலென்பிறவிதோறும்
தடையறத்தோன்றினாலுமாயையையத்தணந்துவெள்ளை
விடையசின்கழற்கீழன்புவேண்டுவனென்றுவேண்டி.

(இ - புரா.) அடியனது சீவன் பூசைப்பலனை யடையவேண்டு
மெண்டு பிரார்த்தித்துப் பின்பும் நான் தேவர்கள்வாழ்வையுந் குறிக்கின்றி
லேன், தடையல்லாமல் என்பத்துநான்குலகும் யோனிகடோறும் பிறந்தா
லும் மாயையினீங்கி, வெள்ளைருகப்பாகனத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்
டெழுந்தருளுகின்ற சிந்திருவடியின்கீழ் அன்புபொருத்தவிரும்புகிறேனென்று
வேண்டி, எ - று. (௩௧)

செங்கபலனையகண்ணுள்செழுந்தழற்பிழம்புதன்னுட்
பங்கயமலரிற்செல்லுந்திருவெனப்பாய்ந்துமாயப்
பொங்கியசாம்பராகக் கண்டனன்புளகமோங்கி
யங்கையினடலையெந்தியீசனையருச்சித்தானே.

(இ - புரா.) செவ்விய சேற்கண்டைபோலும் கண்ணுள் செழுமையான
திப்பிழம்பில் தாமரைமலரிற்செல்லுந் திருமகள்போலவிழுந்து பரிசுத்தமான
சாம்பராகக்கண்ட அவ்வேடன் புளகங்கொண்டு, அந்தச்சாம்பரைத் தன்னுள்
ளங்கையில் எடுத்துக்கொண்டு பரமசிவனை அருச்சித்தான். எ - று. (௩௨)

இறையவன்பூசமுற்றியிறுதியிற்கழித்தவெல்லாம்
பிறைது கலென்றுமேற்கும்பெற்றிபோலந்தைப்போது
மறைமுதல்பூசைச்சேடம்வாங்குவான்வந்துதோன்றி
நிறையுடனின்றான்கண்டு நெடுந்தகைநினைவிறேர்வான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சிவபூசை நிறைவேற்றி அந்தப்பூசையின் முடி
வில் கழித்துவிட்டதையெல்லாம் அவன்மனைவி நாடோறுமேற்றுக்கொளீவது

போல, அன்றையதினமும் வேதமுதல்வரான பரமசிவனுடைய பூசை நிருமாலியத்தை வாங்கிக்கொள்ளவந்து வணக்கமுடனின்றான்; அதை வேடன்கண்டு தன்மனதில் ஆலோசித்தின்றான். எ - று. (௩௩)

மனைபடுதியில் வீழ்ந்துமாண்டதுமாய்ந்தாள்வெந்த
புனிதவெண்சாம்பரானும்பூசனைமுடித்தவாறுங்
கனவுகொன்னவுதான்கொல்கழிந்தவன்வந்துநின்றான்
வினையினால்வெந்தவில்லும்பண்டுபோல்விளங்கிற்றென்னே.

(இ - புரா.) வீட்டிற் பற்றியதில் நமது மனைவியிறந்தது இறந்தவன் வெந்த புனிதமான வெண்சாம்பரால் நாம் பூசைசெய்து நிறைவேற்றிய முறை யுஞ் சொப்பனமோ? அல்லது நினைவுதானோ? ஈதென்னவியப்பு; முன்னிறந்த வள் இதோ நிற்கின்றான், வெந்தொழிந்த வீடும் முன்போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இது என்னகாரணமோ? எ - று. (௩௪)

உளத்தினினினையுந்தோறுமதிசயித்தவகையேதான்றத்
துளக்கறநின்றவந்ததுணைவிறன்முடித்தகேடுங்கி
வளர்த்தசெந்தழலில்வீழ்ந்தாய்மாய்ந்தலைவந்தவாறுங்
கிளத்துதிவெந்துநீறுங்கிளர்மனைதழைந்ததோடும.

(இ - புரா.) மனதில் இவ்வாறு நினைத்துத்தோறும் ஆச்சரியமடைந்து சந்தோஷம் உண்டாக, நடுக்கமில்லாமலிருக்கிற தன்மனையவள்முகத்தைப்பார் த்துப் பெண்ணே! வளர்த்த அக்தினியில் விழுந்த நீ இறவாமல்வந்தவாறும் வெந்துநீறுனவீடு முன்னிலும் செழுமைபாயிருந்த முறைமையுஞ் சொல்லவே ண்டுமென்றன். எ - று. (௩௫)

வேறு.

என்னொழிந்தானதுகேட்டலுமீதுசொன்னான்
மின்னுர்தழவில்வைத்தாங்கதில்வீழ்த்ததன்றிப்
ல பின்னாவினைந்தபடியிதெனப்பேசவற்றே
பொன்னாரமாற்பதுயினீங்கினர்போலவந்தேன்.

(இ - புரா.) என்று சொல்லலும் அதைக்கேட்ட வேடன்மனைவி பொன்மாலையணிந்த மாற்பையுடைய என்பிராணநாயகனே! வீட்டில் ஒளிரிவிறந்த நெருப்பைவைத்து அதில்விழுந்தது எனக்குத்தெரியுமேயல்லாமல், பின்பு வினைந்தது இவ்வாறென்று நான் சொல்லமுடியுமோ? நித்திரைநீங்கினவர்கள்போல் வந்தேன். எ - று. (௩௬)

கனையாரழங்குவிரிந்துகரிந்துவீழ்ந்த
மனையானழியாவளனோடுவயங்கல்கண்டே.

னெனையாளுடையாயெனமங்கையிறுத்தலொடு
நினையாமகிழ்வெய்தினனீதுநிகழ்ந்தகாலே.

(இ - புனா.) நிறைந்த தீப்பற்ற கரிந்துபோன நம்முடைய வீடு அழி
யாதவளப்பத்துடன் பிரகாசித்துக்கொண் டிருப்பதைக்கண்டேன், என்னு
டைய நாயகனே! என்று தன்மனைவி சொன்னவளவில், நடந்த இந்த அகிசயத்
தை மனதிலெண்ணி மகிழ்ச்சியடைந்தான். இது நடந்தகாலத்தில், எ - று.

வேறு,

கோடிசெங்குதிர்குழுமியதெனவொளிகொழிப்ப
வாடகத்தினுமணியினுமமைத்ததோர்விமான
மூடறுத்துவான்முகட்டிழிதரவதிலுறையுங்
கேடில்சீர்க்கணநாதர்வந்தினையனகிளந்தார்.

(இ - புனா.) ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒன்றாய்க்கூடினும்போல ஒளிதழை
க்க பொன்னினாலும் இரத்தினங்களினாலும் அமைக்கப்பட்டதாகிய ஒருதேவ
விமானம் ஆகாயமுகட்டைப் பிளந்துகொண்டு இழிந்துவர, அதில்வீற்றிருக்
கும் அழிவில்லாத சிறப்புள்ள கணநாதர்கள்வந்து இந்த வார்த்தை சொல்லு
கிறார்கள். எ - று. (௩௮)

செங்கைவார்சிலைக்கிராதநின்றேவியினோடும்
பொங்குபேரொளிவிமானத்திற்பொருக்கெனவேற்றி
யெங்நாயகனேழினோடேமூலகின்றாள்
பங்குளங்குளேக்கொடுவருகென்னவேபணித்தான்.

(இ - புனா.) சிவந்தகையில் வில்லேந்தும் வேடனே! உன்னையும் உன்
மனையானையும் அதிகரிக்கும் பெரிய ஒளியுள்ள இவ்விமானத்தி லேற்றிக்கொடு
ண்டு, எங்களிறைவரும் பதினான்கு உலகங்களையும் ஈன்றருளிப் பார்வதிதேவி
யார்பாகருமாகிய பரமசிவம் தம்முடைய உலகத்துக்கு விரைவுடன்கொண்டு
வரும்படி எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டனர். எ - று. (௩௯)

அண்ணலேவலினடைந்தனமிக்கணத்தயிலார்
கண்ணினொளமும்வருகரீயென்றனர் கழறி
விண்ணினோர்புகழ்விளங்கொளிவிமானத்தினேற்றி
மண்ணினோர்தொழ்ச்சென்றனர்மங்குல்வானெயிறியே.

(இ - புனா.) பரமசிவனுடைய கட்டளையினால் நாங்கள்வந்தோம்; ஆத
லால் வேலொத்தகண்களையுடைய உன்மனைவியுடன் வருவாயென்றுசொல்

உமர்மகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௦௭

லித் தேவர்கள்புகழும் விளங்கும் ஒளியையுடைய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு
பூலோகத்தாரொல்லாந்தொழ, ஆகாயமார்க்கம் சென்றார்கள். எ - று. (௪௦)

பாயும்வெம்பரிவேள்விகளைத்தையும்பரித்த
தூயராயினுமணுகொணச்சிவதுறக்கத்தி
லாயவேடனோடரிவையைப்புகுத்தினரன்னோர்
மாயநீங்கியபேரின்பவாழ்வினின்மகிழ்ந்தார்.

(இ - புரை.) அசுவமேதயாக முதலிய உத்தமயாகம்பல செய்தவர்களே
யானாலும் சேரக்கூடாத சிவசுவர்க்கத்தில் அந்தவேடனையும் அவன் மனைவி
பையும் சேர்த்தார்கள், அவ்விருவரும் மாயைநீங்கிய பேரின்பவாழ்வில் மகி
ழ்ந்திருந்தார்கள். எ - று. (௪௧)

ஆதலாலரன்பூசனைக்குரியதையறியிற்
காதலாலுறுங்கடைப்பிடியன்றிவேறில்லை
மாதுபாகனைவழிபடற்கிதுமறைப்பொருளென்
றோதினென்றெல்லேநூலுணர்சூதனுமுரவோன்.

(இ - புரை.) ஆகையால், சிவபூசைக்குரியதை ஆராயுமிடத்தில் அன்
பினுலுண்டாகும் உறுதிப்பாடேயன்றி, வேறென்றுமில்லை; பார்வதிபாகனை
ஆராதிப்பதற்கு இதுதான் வேதத்திற்சொல்லும் உண்மைப் பொருளுமென்று
வேதசாஸ்திரபுராணங்கள் அறிந்த சூதமுனிவர் சொல்லினார். எ - று. (௪௨)

பதினேழாவது வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆதிருவிருத்தம். கூஎரு

உ

சிவமயம்,

பதினெட்டாவது

உமா மகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம்.

காதலாலொருவர்களுவயாவுங்கருதியவண்ணமேதருவ
தோதுமாகமங்கடெரிந்தெடுத்துரைத்ததுமா மகேச்சுரமெனப்பகருந்
திதிலாவிரதமெவற்றினுமேலாந்திறத்தொன்றுளதெனவியந்து
சூதன்மாதவத்திரயாவருங்கேண்மினென்றதன்வரன்முறைசொன்னான்

(இ - புரா.) ஆசையுடன் ஒருவர் நினைக்கும் பொருளையெல்லாம் அவர்கள் நினைத்தபடி தருவதும் சொல்லும் ஆகமங்களில் ஆராய்ந்தெடுத்துச் சொல்வதாகிய உமாமகேசரவிரதமென்று சொல்லத்தக்க பழகில்லாத விரதங்களுக்கெல்லாம் மேலான தன்மையுள்ளதாக ஒன்றிருக்கின்றது; முனிவர்களே! அந்தவிரதத்தைச் சந்தோஷத்துடன் கேளுங்களென்று, அதின் முறைமைகளைச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று. (க)

களைகடலுமித்தபுலிக்கெலாமணிபாய்க்கவிற்பெறுமானந்தநாட்டின் மனைவியும்பிபாறைகூர்மைநதரும்வாழ்வாழ்பவன்மனையறங்காக்கும் வினைவலான்வேதவிரதனென்றுளனோர்வேதியனவனருள்கூருந் தனைபையுண்டொருத்தியின்களித்துவரவாய்த்தாரக்குழற்சாரதையென்பான்,

(இ - புரா.) ஒலிக்கும் சமுத்திரம்வளைந்த இவ்வுலகத்துக்கெல்லாம் ஆபரணம்போல்வதாய் அழகுபொருத்திய ஆனந்தமென்னும் தேசத்தில், மனையாளும் சாந்தகுணமுள்ள புத்திரர்களும்கூடும்படி வாழ்கின்றவனும் இல்லறம் வழுவாமல் காக்குஞ்செய்கையில் வல்லவனுமாய் வேதவிரதனென்கிற பெயருள்ள ஒருபிராமணனிருந்தான்; அவன் மிகுந்த அன்புவைத்திருக்கும் புத்திரியாகிய இனியகோவைககளிபொத்த செவ்வாயும் தாழ்ந்த அளகபாரமுமுடைய வளாய் சாரதையென்னும் பெயர்பெற்ற ஒருத்தி இருந்தனள். எ - று. (உ)

மின்னிகர்மநாங் சற்பிறைநுதற்கனிவாய்வெண்ணகைக்கருங்குழலவடான், பன்விருபுருவாடைந்துபைங்கோங்கின்பனிமுகையெனப் பூலைமுகிழந்தா, என்னகாலையில்நீருநகராருமரசாகோனின்னுயிர்த்தொழ, னன்னொருவழிசுகருணைமால்பதுமநாபனென்றுரைக்குமாமறையோன.

(இ - புரா.) மின்னலையொத்த இடையும் பிறையையொத்த நெற்றியும் கோவைக்கனிபோன்றசெவ்வாயும் வெண்ணகையும் கருநிறமுள்ள அளகமுமுடைய அந்தப்பெண்ணுளவள் பன்னிரண்டுவயதுள்ளவளாய்ப் பசுமையுள்ளகோங்கினரும்புசொல்த தளங்களுண்டாக மககைப்பருவம்பெற்றாள் அப்போது அந்தநகரத்தையாளுகின்ற அரசவடைய இனிய உயிர்போன்ற தோழுகிய நல்லொழுக்கந்தவறாத கிருபைமிகுந்த திருமாலையொத்த பதுமநாபனென்னும் பெயருள்ள ஒருபிராமணன். எ - று. (ங)

உளமலிகாதற்கிழத்திபல்காலமுதுநலனுகாந்துபின்னிற்றப்ப விளமைபோயடைந்தமூப்புடனிருந்துமிருநிதிமல்கியகளிப்பாற்றவளவாண்முதுவற்றாழ்குழற்கனிவாய்ச்சாரதையிளநலம்வேட்டுவளநிதித்தொகுதிமுலைவிலைகொடுத்துமணவினைநொடிகெனவிடுத்தான்,

(இ - புறா.) உள்ளத்துக்கியைந்த அன்புடைய மனைவி நெடுநாள் இன்பமனுபவித்துக்கொண்டிருந்துஇறந்துபோனாள்; அவளும் இளமையொழிந்துமூப்படைந்திருந்தும் மிகுந்த திரவியமிருக்கிறகளிப்பினால், முல்லையரும்புபோன்ற வெண்ணகையும் தாழ்ந்தகுழலும் கனிவாயுமுள்ளவளாகிய சாரதையென்பவளைவிரும்பி வளப்பம்பொருத்திய மிகுந்ததிரவியங்களைப் பரிசமாகக்கொடுத்து மணத்தொழில் பேசும்படிச் சிலமுதியோரையனுப்பினான். எ-று. முலைவிலைபரிசும், பெண்கொள்வோர்பெண்ணுக்கெனத்தரும்பொருள். கொடித்தல்-பேசல்.

ஆங்கவர்குறுகிமொழிதலுங்கேட்டவவிரிழைப்பொலங்கொடிதாதையிங்கியாமெளியமகட்கொடைநேராதின்னுரைமறுத்தனமர்மிற்
நேற்குநீருலகமொருகுடைநிழற்றுஞ்செய்யகோலிறைவலியானான்.
கோங்கிளமுலையான்மனைவினைமுடிப்பன்கொடியனென் றுணர்ந்தனனேர்த்தா

(இ - புறா.) அந்த முதியோர்கள்போய்த் தாங்களவந்த சேதியைச்சொல்லலும் அச்சாரதையின் தகப்பன்கேட்டு, நாமிப்போது ஏழையாயிருக்கின்றோம்; ஆதலால், வந்தவர்களுக்கு இனியவார்த்தை சொல்லாமல் கன்னிகையை கொடுக்கிறதில்லையென்று மறுத்துச்சொல்வோமே யானால், ஈழுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை ஒருகுடைநிழலிற் செங்கோலோச்சுமிராஜனுடையபலத்திறற் கோங்கரும்பையொத்த இளமுலையையுடையநம்முடையகன்னிகையைப் பலாத்காரமாகவிவாகஞ்செய்து கொள்வானென்று யோசித்துப் பெண் கொடுக்கச் சம்பான், எ - று.

(௩)

கொய்யுளைமான்தேர்ப்பரிதிவானமுதட்டிற் குறுகியகண்பகற்காலேச் செய்தவக்கிழமையந்தணர்க்கெல்லாஞ்செழுநிறிப்புனலொடும்வழங்கி நெய்சொரிவேள்விக் கன வசான்ருகநிரைவளைச்செங்கரம்பற்றி மொய்குழறகனிவாய்முடிமுலையணங்கைமுறையினின்றுமறையவன்வேட்டான்.

(இ-புறா.) கத்தரித்த கழுத்தாமயிரையுடைய சப்தமா என்னும் குதிரை கட்டிய தேரில்வருஞ்சூரியன் ஐகாயத்தினுச்சுயிற்சேர்ந்த நல் பகற்காலத்தில் செய்ததஞ்சூரிய நவத்தினையுடைய பிராமணருக்கெல்லாம் மிகுந்த திரவியங்கள் நீருடன் தானமாகக்கொடுத்து, நெய்சொரியப்படும் ஓமாக்கனி சாஷியாக நிரைவளையலணிந்த செங்கரம்பற்றி நெருங்கிய அனகமும் கனிவாயும் அரும்பையொத்த தனமுள்ள சாரதையென்பவளைப் பதுமநாபனென்னும் பிராமணன் விவாகஞ்செய்து கொண்டான். எ - று.

(௪)

வாம்பரித்தடந்தேர்ப்பரிதிவானவன்போய்மறிதிரைக்குடகடல் குளிப்ப, வாழ்பல்வாயவிழுமாலையங்காலத்தந்திவந்தனைத்தொழின் முடித்துத், தீம்புனற்றுறைநின்றகன்றுவல்லிருளிற்றிரும்பலுந்திவிட

பொழுது, தூம்புடையெயிற்றுவாளரத்திண்டச்சோர்ந்துயிர் துறந்தனன்மறையோன்.

(இ - புறா.) தாவிச்செல்லும் குதிரைபூட்டிய தேரினையுடைய சூரியன் போய் மறித்துவரும் அலைகளையுடைய மேற்றிசைச்சமுத்திரத்தில் மறையவே, ஆம்பல்மலர்கள் மலரும் அந்திப்பொழுதில் மணக்கோலமுள்ள அப்பிராமணன் சக்தியாவந்தனத்தொழில் முடித்துக்கொண்டு, மதுரமுள்ள நீர்த்துறையினின் றும்நீங்கி, இருட்பொழுதில் தன்வீட்டுக்குவரத் திரும்பினவளவில், தீவிஷம் ஒழுகும்படியான துவாரத்தோடுகூடிய பற்களையுடைய சர்ப்பந்திண்டுதலினால், அந்தப்பிராமணன் சோர்வுடனிறந்தான். எ - று. (எ)

தொடிமலர்ச்செங்கைபற்றுபுமணந்தோன் சூழ்வினையுருத்தொருளுன்றும், வடிமலர்க்கோதைநன்னலம்பருகான்மாயந்தனனென்பதுகளாக், கொடியவெந்துயருற்றன்னவன்கிளைஞர் சூழ்மியாங்கவ லமுற்றரற்றிக், கடன்முறைகழிப்பான்பழாடறைவிதியாற்கதழெரிபடுத்தினர்மீண்டார்.

(இ - புறா.) மனைவியின் வளையலணிந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற கையைப்பற்றி மணந்த அவ்வந்தனன் சூழ்ந்தவினையினம் சீறப்பட்டு நன்மலரணிந்த அளகத்தையுடைய அம்மனைவியினின்பத்தை ஒருநாளும் அனுபவியாமல் இறந்துபோனானென்பதைக் கேட்டுக் கொடியதுயரமடைந்து அவன்சுற்றத்தார் அவலங்கொண்டழுது உத்தரகிரியைசெய்துமுடிக்க; வேதவிதிப்படிஓமஞ் செய்து பற்றியெரியும் தீயில் சபத்தைவைத்து வந்துவிட்டார்கள். எ - று. (அ)

மலர்தலையுலகுபரவுசாரதையைமணம்புணர்காதலன்கலவி நலனறக்கனிந்தமூப்பினனாகிராளுலந்திறத்தினினாலே யலர்கருங்குவளேமதர்விழிபணிப்பவருந்துயர்நனியுழந்திலளாய்க் கலனணியொருவிக்கைமையாய்த்தந்தைகடிமனை யிருந்தனள்ளன்றே.

(இ - புறா.) பரந்த இடத்தையுடைய பூலோகத்தார் துதிசெய்யத்தக்க கற்புள்ள சாரதையென்பவள் தன்கணவனுனவன் கலவியின்பம் அனுபவிக்குந் தன்மை நீங்கும்படி மூப்பையுடையவனாய் வாழும்நாள்முடிந்து இறந்தமையால், மலர்ந்த நீலோற்பல மலர்போன்ற கண்களில் நீர்பெருக மிகுந்த துயர மடையாதவளாய் மாங்கலியத்தை நீக்கிவிட்டுத் தனிபிதாவின் கிருகத்திலிருந்தான். எ - று. (க)

இன்னணந்திங்கள்சிலகழிந்திடலுமெல்லையில்பருவங்கள்கடந்தோன் முன்னைநான்மறையுமாகமன லுமுழுதுணர்ச்சாந்தனுமரவோ

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௧௧

ன்னெறிவழாதவருந்தவக்கிழமைநயித்துவனென்னுமரீமுனிவன்
றன்னடிதொழுமோர்வேதியன் விடுப்பச்சாரதைமனையின்வந்திறுத்தான்

(இ - புரா.) இவ்வாறு சிலமாதஞ் செல்லுமளவில், அளவற்ற ஆயுளையுடையவரும் பழமையாகிய நான்குவேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் முழுவதும் தேர்த்துசாந்தகுணமுள்ளவருமாகிய நல்லொழுக்கத்தில் மாறுபடாத தவத்திற்குரிய நயித்துருவென்னும் முனிவர், தமதுபாதத்தைத் தொழும்படியான ஒரு ருஷியை யனுப்ப அவர் சாரதைவீட்டிற்குவந்தார். எ - று. (௧௦)

வருதலுமவடன் றந்தைதாய்கிளைஞர்மற்றொருவினையம்வேட்டவணின், றொருசிறைய கலத்தமியளாய்மனையினுறைபவணங்குலத்தேவ, னரிதின் னுவந்தடைந்தானெனமகிழ்ந்தெதிர்கொண்ட டடிமலரிறைஞ்சிரின்றேத்திக், கரதலங்கூப்பியான்செயும்பணிபென்கடவுளேயரு

(இ - புரா.) அந்த முனிவர் வந்தபோது அவள் தகப்பனுர் தாயுஞ் சுற்றத்தாரும் ஏதோ ஒருகாரியத்தைக் குறித்துத் தங்கள்வீட்டினின்றும் புறப்பட்டு ஓரிடத்துக்குப்போயிருப்பதினால், தனியாயிருக்கும் அந்தச் சாரதையான வள்கண்டு நம்முடைய குலதெய்வமே முனிவர் வடிவங்கொண்டு எழுந்தருளிய தென்று மகிழ்ச்சியடைந்து, எதிர்கொண்டு அவர்பாதமலரை வணங்கித்ததி செய்து, கைகளைக் குவித்துக்கொண்டுநின்று, சுவாமிகளே! அடியேன்செய்யும் பணியாதோ கட்டளையிட வேண்டுமென்றுசொல்லிப் பின்னும், எ - று. (௧௧)

வெறிகமழ்கமலச்சேவடிவளக்கிவியரெலாம்புலர்ந்திடவீசி
நறுமலர்வாசப்புருகுநெய்த்தேய்த்துநனிபணிநீர்சொரிந்தாற்றிச்
சிறுமதிக்கண்ணியண்ணல்பூசனையின்செவ்வியிற்றவிசினிலிருத்தி
சூறிமிடைபடலைச்செழுமலர்கூட்டிமுருகுலாஞ்சந்தமும்புனைந்தே.

(இ - புரா.) வாசனைகமழுஞ் செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை நீரினுலபிஷேகித்து மேனியிலுண்டாயிருக்கும் வியர்வையெல்லாம் நீங்கவிசிறி, நல்லமலரும் வாசனையுள்ளபுழுகும்சேர்ந்த எண்ணெய்த்தேய்த்து, மிகுதியாகப் பணிநீர்சொரிந்து ஸ்நாநஞ்செய்வித்து, இளந்திங்களென்னும்அரும்பினை அணிந்திருக்கும் பரமசிவனை ஆரதிக்குமுறைபோல ஆசனத்திலவீற்றிருக்கச்செய்து, தளிர்களும் மலர்களுஞ்சேர்ந்த மாலைகூட்டி வாசனையிருந்த சந்தனமும்பூசி, எ - று. புழுகு - புனுகு. முறி - தளிர். (௧௨)

காரகில்கமழுந்துபீத்தட்டேந்திக்காதலிற் பூசனைபுரியா
வார்வமோடினியவறுசுவையடிசிலருத்தினளருந்தினனாகி

வார்சடைமுனிவன்பெருகியவுவகைமவிதொறுமனங்களிசிறப்பத்
தார்மணங்கமழாப்புரிசுழற்கின்பந்தழைத்திடவாசிகள்சொன்னான்.

(இ - புரா.) கமழும் கரிய அகிற்கட்டையின் தூபங்காட்டி அன்புடன்
இனிய அறுசுவையுள்ள அன்னமும் உண்பித்துப் பிரார்த்தித்தான், நீண்ட
சடையையுடைய அந்தமுனிவர், அவள்செய்யும் பத்தியினால் பெருகாரின்ற சந்
தோஷம் நிறையுந்தோறும் மனதிற்களிப்புமேலிடப் பூமாலையின் வாசனை
கமழாத அளகத்தையுடைய சாரதையென்பவளுக்கு இன்பம்பெருகத்தக்கதாக
ஆசீர்வசனஞ் சொன்னார். எ - று. (௧௩)

பண்கனிதீஞ்சொந்தெறிவையெயமராவதியினர்செல்வமேபோலக்
கொண்கணுநீயுமளப்பருங்காலங்கோதிலாநன்னலநுகாந்து
தின்கடலுலகிற்பலகலைதேருஞ்சிறுவனைப்பயந்துதிக்கெல்லாம்
வன்புகழ்நிறைந்தோர்தெய்வதங்காப்பவாழ்திரென்றமகிழ்ந்துனாத்தான்.

(இ - புரா.) பண்கனிந்த மதுரமுள்ள வசனமாரும் மாடே! தேவர்கள்
செல்வம்போல உண்கணவனுநீயும் அனைக்காலவஸாயில் குறைவில்லாத இன்
பம் அனுபவித்துத் தெளிந்த கடல்குழந்த இவ்வுலகில் பலராஸ்திரங்களும்
ஆராயத்தக்க புத்திரனையின்று, அவ்வுடறிக்குகளிலும் புகழ்நிறைந்து ஒப்பற்ற
கூவுள் ரகஷிதும்படி வாழக்கடவீர்களு என்று மனமகிழ்ந்துசொல்லினார். எ - று.

மடவரலதுகேட்டத்சயித்தந்தேகாமறைவலாய்நினதுமெய்வரங்கள்
கடிமனைக்கலனீத்தெவ்வமோடிருக்குங்கைமையேற் றன்னவைதாரா
தடுதொழின் னுமலிக்கும்பராரமுதமருந்துதல்போலவுமொழிநது
படுபசுங்குழிற்பொழிமழைபோன்றும்பபனிலவாயிறந்ததுவே.

(இ - புரா.) சாரதையென்பவள் அந்தமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு
ஆச்சரியப்பட்டு, அந்தோ என்றிரங்கி, முனிவரே! உம்முடையமெய்ம்மையான
வரங்கள் மாங்கலியமிழந்து துன்பத்துடனிருக்கும் கைப்பெண்ணாகிய எனக்கு
இன்பங்களைத்தராமல், கொலைத்தொழிலையுடைய நாக்குக் கிடைப்பதற்கரிய
தேவாமிர்த உண்ணக்கிடைத்ததுபோலவும் உலர்ந்தொழியும் பயிருக்கு நன்
மழைபொழிந்தும் பிரயோசனமில்லாமற் பயனற்றதுபோலவும் வீணாகிவிட்ட
னவே, என்னள். எ - று. (௧௪)

கோட்டமில்லுணுத்தாய்தமியனேன்கயினிகோதிலாவிளமைவி
ணிறப்ப, விட்டுதிவினையின்பயனுழக்கின்றேனினியுனதாசியின்பயனை,
வேட்டவைபெறுதற்கெந்தவாறுரியேன்வினை யினிந் னடிச்சியென்று
பைப்பக், கேட்டமாதவத் தோன்வருந்தலையினுநீகேட்டியென்றின்ன
னபுகன்றான்.

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௧௩

(இ - புரை.) மாறுபடுதெல்லாத நற்குணமுள்ள முனிவரே! தேவரீருடைய அடிச்சியான தமியேனாகைம்பெண், பழுதற்றஇளமைப்பருவம்வீணிற்கழிந்தவிடப் பூர்வசென்மத்திற் றேடிக்கொண்ட விண்ப்பயனை அனுடவிக்கிறேன், இனி உம்முடைய ஆசியின் பயனான இன்பங்களை விரும்பிப் பெறுவதற்கு எவ்வாறுரியேன் என்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட முனிவர் சாரதையைப்பார்த்து நீ வருந்தாதே, நான்சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேளென்று இந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௬)

கருவிழிமறைந்தேன ளரித்தநல்வார்த்தைகயற்கணு'மெய்ம்மையாக்குவனென், னுனாமனக்கோடியுமாமகேச்சுரமென்றொருதவவிரதமொன்றதனைப், புரிவையேலுள்ளங்கருதியவெல்லாப்பொருளும்வந்துறுமெனப்புக்கல்சு,சரிசூழலணங்குகேட்டதுபுரியுந்தொன்முறைபகரெனச்சொன்னான்.

(இ - புரை.) கயற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடையவளே! நெத்திரந்தெரியாத யான்கொன்ன இந்தவார்த்தை உண்மையாகும்படிச்செட்கிறேன், என்வார்த்தையை உன்மனதில் உறுதியாகக்கொள்ளக்கடவை, ஏனென்றால் உமாமகேச்சுரமென்பதாக ஒருதவவிரதமுண்டு, நீ அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தால் மனதினைத்த பொருளெல்லாம்வந்து சித்திக்குமென்று சொல்லு; அதைக்கேட்ட அச்சாரதை அந்தவிரதம் அனுஷ்டிக்கும் பழமையான முறைமையைச்சொல்லுமென்று வினவ, அவர் சொல்லுவாராகின்றார். (௧௭)

வளமவிவேனிற்சித்திநாபனிகூர்மார்கழியிவற்றிலோர்மதியினிளமதிக்கலையால்வளர்முதற்பக்கத்தியைந்தநற்றினத்தினிவ்விரதமுளமலியன்பாற்றொடங்கியெட்டிசோழுறுதிதிபூரணையுவாவென்[தே னுள்வுசேர்ததியோர் நான்கினுந்தெண்ணீ ராடியோர்மண்டப மமைத்

(இ - புரை.) வளப்படுதிறந்த வசந்தகாலமாகிய சித்திநாமாதம் பனிமிகுந்தமார்கழிமாதம் என்னுமிந்த இரண்மொதங்களுக்குள் ஓர்மாதத்தில்இளந்திங்கள் கலையினால் வளருகின்ற பூர்வபகஷத்திற் பொருந்தியசுதினத்தில் இவ்விரதத்தைஅன்புடன் ஆரம்பித்து, அஷ்டமி சதுர்த்தசி பெளர்ணமி அமாவாசை என்றுசொல்லப்படுகிற கான்குதிதியிலும் தீர்த்தத்தில்நானஞ்செய்துஒருமண்டபம் அமைத்து, எ - று. (௧௮)

மஞ்சரிநறுந்தண்ணோதைகணுற்றிவயங்குபட்டாடைகம்பலமாய்விஞ்சுபேரொளியநவமணிக் கோவைவிதானஞ்செய்கனகமண்டபத்திற்செஞ்சுடர்ப்பசும்பொனோட்டறுத்ததணுற்றிருவுருவமைந்தநாதனையுமஞ்சிறைக்ககளிவண்டியிற்பொழிலிமயத்தணங்கையுந்தாபிதஞ்செய்தே.

(இ - புரா.) பூங்கொத்துக்களும் வாசனையுங் குளிர்ச்சியுமுள்ள மலர் மாலிகளும் தொங்கக்கட்டி, விளங்குகின்ற பட்டாடையை கம்பலமாய் மிகுந்த ஒளியுள்ள நவரத்தினமாலிகளுடன் மேல்விதானங்கட்டியபொன்மயமானமண்டபத்தில், ஒளியுள்ளதாய் ஓட்டறுத்த மாற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னினுலமைத்த பரமசிவத்தின் திருவுருவத்தையும், அழகியசிறகுள்ளதாய்க் களிப்பினையுடைய வண்டிகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான சோலைசூழ்ந்த இமயமலையின் புத்திரியான பார்வதியானையும் அங்ஙனமமைத்துத் தாபிதஞ்செய்து, எ - று.

சதுமறைபுசமும் பஞ்சகவச்சியத்தாற்றகவொடுபுனிதமாக்கியபின் புதுமலர்த்தேனுங்கன்ன லுமிரதம்பொழியுமுக்கனியொடுங்கலந்து விதிமுறைசாத்தியஞ்செழுத்தாகவிளங்கும்மந்திரத்தினோடசன்கதிதருமேகாதசவுருத்திரத்தாற்கடிசுமழ்ப்பும்புனலாட்டி.

(இ - புரா.) நான்குவேதங்களாலும் புகழ்த்தக்க பஞ்சகவச்சியத்தால் தகுதியுடன்பிம்பசுத்திசெய்தபின்பு புதுமலர்த்தேனும் கருப்பஞ்சாறும் மும்பழச் சாறுங்கலந்து விதிப்படிச்சாத்திப், பஞ்சாக்ஷரஞ்சொல்லி, அம்மந்திரத்துடன் சிவசாயுச்சியத்தையருளும் ஏகாதசவுருத்திர மந்திரத்தினால் வாசனாகமமும் திருமஞ்சனநீர் அபிஷேகஞ்செய்து, எ - று. (20)

விரிகதிர்ப்பசும்பொற்பீடமேல்வைத்துவேறொருதவ்சினைப் பொருந்தியருமறையாதிரமோதியங்குவிநாசியிலமையா வொருவழியுள்ள நிறுவியஞ்சலிசெய்துறுபவத்தீவினைதொலைய விருமைநற்பயனஞ்செல்வமும்வீடுமெமக்கருள்புரிகவென்றுணர்வால்

(இ - புரா.) பரந்த ஒளியுள்ள பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட ஆசனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணித் தான் வேறொரு ஆசனத்திலிருந்துகொண்டு, நல்லறிவினோடு அரியவேதத்துக்கு முதலாகிய பிரணவமந்திரஞ்சொல்லி 'விராலநாசியினிடத்துவைத்து, மனதை ஒருவழி நிறுத்தி வந்தனைசெய்து, மிகுந்த பிறவித்துயரத்தீரும்படி இம்மைமறுமையென்னும் இகபரசவுக்கியமுமோக்ஷமும் எமக்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று துதித்து, எ - று. (2க)

குளிக்கலைகெழுமியளவில்வெண்டிங்கன்குழமிவீற்றிருந்தனவெண்ணீரொளிர்த்திருமேனியிளநிலவெறிப்பவ்வர்படுதடங்கடற்றோன்றி. வளரிளம்பரிதிகோடியோர்வடிவாய்வாளொளிபரப்புவதேய்ப்பவளிமுரல்கடுக்கைபுனைசடாமகுடத்தஞ்சுடர்முதுவெயில்கொழிப்ப.

(இ - புரா.) குளிர்ந்தகலைகளைப்பெற்று அளவில்லாத சந்திரர்கள் கூட்டமாய்வீற்றிருப்பதுபோல வெண்ணிறமுள்ள விபூதியானது பிரகாசியாகின்ற திருமேனியினிடத்து இளநிலா வொளியைவீசவும், உவர்க்கடலில் உதயமாகி உளருகின்ற கோடி இளஞ்சூரியர்கள் ஒருவடிவமாகி மிகுந்தபிரகாசத்தைப்

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. டகரு

பரப்புவதை யொப்பாக வண்டுகளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியானகொன்
றைமாலையணிந்த சடாமகுடத்து அழகிய பிரகாசமானது முதிர்ந்தவெயிலைப்
பரப்பவும், எ - று. (உஉ)

செங்கதிர்விரிக்குமுடியிசையொருபாற்சிறுமதிக்கலைநிலாத்தன்
ழக், கங்கையம்பெயராதெறிதிரையொருபாற்கெக்கையஞ்செழுந்துண
ர்கொழிப்பக், குங்குமக்குவடுபொருவுதிண்புயத்துக்கூடெயிற்றரவணி
மிளிர, வங்கைகளபயவரதமோடிளமானணிதிகழ்மழுப்படைதழைய.

(இ - புறா.) செம்மைநிறத்தை விரிக்காரின்ற திருமுடியின் ஒருபுறத்
தில் இளம்பிறையின் பிரகாசமானது விரியவும், ஒருபுறத்திற்கங்கையென்னும்
பெயருள்ள நதி வீசுகின்ற அலைகள் செழுமையான கொன்றைப்பூங்கொத்துக்
களைக் கொழிக்கவும், குங்குமமலையையொத்த திண்ணியபுயங்களில் கூர்மை
யான பற்களையுடைய சர்ப்பாபரணங்கள் பிரகாசிக்கும், அழகிய திருக்கரங்
கள் நான்கில் ஒன்று அபயமும் ஒன்று வரதமும் மற்றையவிரண்டில் மானும்
அழகுடன்பிரகாசித்த மழுப்படையும் விளங்கவும், எ - று. (உஉ)

அடுகொலைமதனனெரிபடச்சிவந்தவனல்விழிநிறுதுதன் முகிழ்ப்பத்
தொடுகடற்றிநாவாய்ப்படுவிடபிடற்றிற்சுடரெறித்திருணிமங்கொழிப்பக்
கொடுவரியதளிணுடைபிணிவிசிந்தகோளராமருங்கினிற்றழு
வுடல்சினவுருமிறபிளிதுமாலியாணையுரிவைபொன்மேனியைப்போர்ப்ப.

(இ - புறா.) காழகரை வருத்துகின்ற மன்மதனை எரித்துபோர்ப்படிச்சிவ
ந்த அக்கினிநேத்திரமானது திருநெற்றியில் முகிழ்த்தவண்ணமாகவிருக்கவும்,
வளைந்த அலைகடலிலுண்டான விஷமானது திருக்கண்டத்தில் ஒளிவிட்டுக்
கொண்டு கருநிறம்பொழியவும், புலித்தோலாடை பிணிப்புறக் கச்சாக்கட்
டிய வலியுள்ளசர்ப்பமானது திருவவையிற் பொருந்தவும், கோபமே யுருவங்
கொண்டதுபோன்று இடிபோல ஆரவாரிக்கும் பெரிய யானைத்தோற் போர்
வையானது பொன்னிறமுள்ள திருமேனியிற் போர்க்கப்பட்டிருக்கவும், எ - று.
கொடுவரி - புலி. (உச)

தினகரனொளியில்விஞ்சொளிபரப்புஞ்செஞ்சுடர்ப்பருமணியி
மைக்குங், கணகமாமடங்கற்றவிசின்வீற்றிருக்குங் கருணையங்கடலை
மெய்யடியார், நினைதொறுமின்பந்தருஞ்செழுந்தேனைநிரைமலர்க்கற்
பகக்களியை, யனகனையாதித்தனிப்பெருஞ்சுடரையமலனைநினைந்து
பினன்பால்.

(இ - புறா.) சூரியவொளியினும் அதிகமான ஒளியைப்பரப்புகின்ற
செஞ்சுடரையுடைய பெரியரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கும் பொன்மயமான சிங்கர
சனத்தில் வீற்றிருக்கும் அழகியகிருபாசமுத்திரமும் உண்மையடியார்கள் சிந்திக்

குந்தோறும் இன்பம் அருளும் செழுந்தேனையொத்தவரும் மலர்நிறைந்தகற்பக
விருஷைக்கனிபோல்பவரும், விமலரும் ஒப்பற்ற ஆதியாகிய சோதியானவரும்
நிருமலருமானகடவுளை மனதிறியானித்துப் பின்பு அன்பினால், எ-று. (உ-ரு)
வளைகடற்றிரைவாயிருளறத்துரந்துவருபதியிரம்பரிதிக்
கிளையொருவடிவுகொண்டெனச்சோதிகளிர் திருமேனினின்றொளிர்
விளையளாய்பவரதமோடன்பரேத்துபாசாங்குசமேந்தித்
தனையவிழ்முளரிச்செங்கைநான்கிலங்கத்தாழ்குழல்புயலேவீறழிப்ப.

(இ - புறா.) பூமியைச்சூழ்ந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில் இருள்
நீங்கும்படித்துரத்தி உதயமாகிறபதியிரங்குரியக்கூட்டம் ஒருவடிவங்கொண்
டதுபோலச் சோதிவிளங்குந் திருமேனி பிரகாசிக்கவும், பாலையாய் அபய
வரதமுடன் அன்பர்கள் துதிசெய்கின்ற பாசாங்குசமேந்திய முறுக்குகள்விரி
யுந் தாமரைமலர்போன்ற நான்குநிருக்காங்களும் பிரகாசிக்கவும், தாழ்ந்தஅள
கபாரம் மேகத்தின் பெருமையை அழிக்கவும், எ - று. (உ-சு)

துண்டவெண்பிறையுமதியமும்போலச்சோதிவாணுதலொடுவதன
மண்டலங்கவினமல்லிகைமாலேவார்குழற்குழியந்தழைப்பத்
தண்டளிர்சீண்டிபுன்னை சண்பகப்பூந், தாரிருசெவிப்புறந்தாழ்க்
குண்டலமலம்பிப்பசுங் தழைத்தோளிற்குருமணியிளவெயில்கொழிப்ப

(இ - புறா.) துண்டப்பிறைபோன்ற திருநெற்றியும் பூரணசந்திரன்
போலத் திருமுகமண்டலமும் அழகைச்செய்யவும், மல்லிகைப்பூமாலையணிந்த
அளகத்திற் குழியக்கொண்டை விளங்கவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய தளிர்களை
யுடைய அசோகு புன்னை சண்பகம் இவற்றின்மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட
மாலைகள் இரண்டுகாதுகளின் புறத்தில் தொங்கவும், ரத்தினகுண்டலங்கள்
அசையவும், பச்சைமூங்கிலையொத்த தோள்களில் நிறந்தங்கிய மாணிக்கத்தின்
இளவெயிலைப் பரப்பவும், எ . று. (உ-எ)

அஞ்சுடரெறிக்குமணி செய்பொன்றாமலர்முலையாகத்துமிளி
ரச், செஞ்சுடர்விரிக்கும்பொலந்தொடிபசியசெழுங்கழைத்தோளினி
னிலவ, வஞ்சிதுண்மருங்குல்கவினியகோவைவாமமேகலையொளித
ழைப்ப, பஞ்சின்மெல்லடியிற்பருமணியிமைக்கும்பரிபுரஞ்சேயொ
ளிபரப்ப,

(இ - புறா.) அழகிய பிரகாசத்தை வீசுகின்ற மணிகள்பதித்த பொன்
மாலைகள் அடிபரந்த தனமுள்ளமார்பில் விளங்கவும், ஒளிகியவிரிக்கும் பொன்
ணலாகிய செழுமையுள்ள ரத்தினங்கள்பதித்த தோளணிகள் பசியமூங்கில
யொத்த தோள்களில் விளங்கவும், பூங்கொடிபோன்ற துண்ணிய இடையில்
அழகியமணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளி தழையவும், செம்பஞ்சிலும

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத் தது. நுகள்

மெல்லியவாகிய திருவடிகளில் பெரியரத்தினங்கள்பதித்த தூபுரங்கள்செவ்விய ஒளியைப்பரப்பவும், எ - று. (உஅ)

எரிமணிக்கலாபயிலங்குபட்டாடையெழில்பெறப்புனைந்துசெஞ் சார்தும், விரைமலர்ச்செய்யதொடையலுமணிந்துமின்னெனப்பொ விந்தபூங்கொம்பை, யரிமதர்மழைக்கட்கருணைநோக்கடியார்க்கருள் செயுமணங்கையாமனையை, வரையரசளித்தபச்சைமாமணியைவன முலையமலையைநினைந்தே.

(இ-புரை.) செந்நிறமாணிக்கங்கள் சேர்ந்த அரைப்பட்டிகையை மேலே சேர்த்த பட்டாடையை அழகு பொருத்தத்தரித்துச் செஞ்சந்தனவாசனைதங்கிய பூமாலையுமணிந்து மின்னலைப்போல விளங்கும் பூங்கொம்பை, செவ்வரிபரந்த களிப்புற்ற மேகம்போற் கருமையுள்ள திருநேத்திரங்களினால் கிருபாநோக்கத் தை அடியார்க்கருளும் தேவமாதை, யாமனையை, மலையரையன்பெற்றமரகத் மணியை, அழகிய தனங்கலையுடைய அமலைபைநினைந்து, எ - று. (உக)

உளக்கமலத்தினிவ் னணந்தியானித்துவகைகூர்ந்தகமகிழ்மிறந்து களித்தபின்பசும்பொன்விம்பமேலன்புகனிமவாவாகனம்புரியா வளித்திடுமுறையாலருக்கியமுதலவளித்துநன்மணங்கொள்சாந்தணிந்து துளித்திளந்தேறல்வழிதொடைசூட்டி த்துணரினாலருச்சனைபுரிந்தே.

(இ-புரை.) இருதயதாமரையில் இவ்வாறு தியானித்துச்சந்தோஷமிருந்து மனமகிழ்ச்சிக்கொண்டு களிப்புற்றபின் பசும்பொன்னாலாகிய விம்பத்தினிடத் தில் அன்புமுதிர ஆவாகனஞ்செய்து, முறைமைப்படி அருக்கிய முதலானவை களைக்கொடுத்து நல்லவாசனையுள்ள சந்தனமணிந்து தேன்துளித்துப் பெருகு கின்ற பூமாலேசாத்தி மலர்களாலருச்சனைசெய்து, எ - று. (உ௦)

முசைகயிளமுல்லையனை யபாலடிசின்முதலவாமுணவினிதளியா வகமகிழ்வெய்தக்கனவிவாய் நூற்றெட்டாருதிநறுமெய்யாற்புரிந்து புகைகமத்தாபதிபத்தட் டந்திப்பொருவினீராஞ்சனமுதவி நகைமதிக்கண்ணியண்ணலோடுமையைநண்பி னுத்தியாபனஞ்செய்தே.

(இ - புரை.) முல்லையும்பிணையொத்த பாலடிசில் முதலியவைகளை இனிதாக நிவேதனஞ்செய்து, மனமகிழ்ச்சியுடைய ஒமாக்கினியி னிடத்தில் நல்லநெய்யினால் நூற்றெட்டாருதிசெய்து, வாசனைப்புகைபரிமளிக்கும் தூபத் தட்டும் தீபத்தட்டிமேந்தி, ஒப்பில்லாத நீராஞ்சனஞ்செய்து, பிரகாசிக்குஞ் சந் திரனை மாலேபோல அணிந்திருக்கும் பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியாரையும் அன்புடன் உத்தியாபனஞ்செய்து, எ - று. (உ௧)

மறையவனொருவன்மனைவியோடிங்குவருகவென்றழைத்தவர்தம்மை பிறையணிவேணிபண்ணலோடிமையப்பெண்ணமுதாகவுட்கருதி

நதைமலர்தூவியறுசுவையடிசினல்கிவெங்கதிர்புகோலை

குறைமறுபூசைமுடித்தனல்வேள்விக் கோதிலாச்சேடமாங்கயின்றே.

(இ - பு.) ஒருபிராமணனை அவன்மனைவியுடன் வருவித்து அவர்களைச் சந்திரசூடரான பரமசிவனும் பார்வதியுமாகப் பாவனைசெய்து வாசனையுள்ள மலர்களாலருச்சித்தும், அறுசுவையுள்ள அன்னடளித்தும், சூரியாஸ்தமனமாகும்போது குறைவில்லாத பூசையை நிறைவேற்றிக் குற்றமற்ற யாகசேஷத்தைப் புசித்து, எ - று. (௩௨)

வருமதிதோறும்பக்கமோரிரண்டில்வான்றருநற்றிதிரான்கி

லருமறையேத்துமாகமவிதியாலன்பொடுபூசனையிறந்திப்

பருவமொன்றிறந்தபின்னர்நாண்மதியும்பைத்துணர்க்கொன்றையமிலைந்தவொருதனிமுதலோடிமயமீன்றெடுத்தவுமையையுட்களிகொளியினறந்தே.

(இ - பு.) மாதந்தோறும்வருகிற இரண்டுபக்கத்திலும் சிறந்ததூய நல்ல திதிகள் நான்கிலும் அரிபவதாகமவிதிப்படி அன்புடன் பூசைசெய்து ஒருவருக்குச்சென்றபின்பு, இளம்பிறையுங் கொன்றையாலையுமணிந்த ஒப்பற்றமுதலாகிய பரமசிவனையும் மலையரையன் தவத்திறுந்நெற்ற பார்வதிதேவியாரையும் இருதயத்திற்றியானித்து, எ - று. பக்ஷமும் திதிகளும் (௧௮) - வது செய்யுளின் கூறியுள்ளவைகளே. (௩௩)

நானொன்றிநாடியுருத்திரசமகதுவன்றெடுத்தோதவண்டிமீர்பூந்

தேனொழிம்பாறெங்கின்முப்புடைக்காய்த்தென்புனனதியொடுவாச

நானரீராட்டிநறியசாந்தணிந்துநாண்மலர்ச்செழுந்தொடைசாத்திப்

போனகம்பாலித்தேத்தெத்தெத்திறைஞ்சிப்பூசனைவரன்முறைமுடித்தே.

(இ - ள்.) வேதாகமவிதிப்படி உருத்திரசமகமந்திரஞ்சொல்லி வண்டுகளிசைப்பாடிக்கொண்டிருக்கும் நல்லதேன் மதுரமுள்ளபால் இளநீர் தயிர் வாசனையுள்ள கஸ்தூரிகலந்தநீர் இவைகளால் அபிஷேகஞ்செய்து, நல்லசந்தனமணிந்து பூமாலசாத்தி அன்னம்சுவேதித்து அதன்பின் துதிசெய்து, சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து இவ்வாறுபூசையை முடித்து, எ - று. போனகம் - அன்னம்.

தூசொடுபைம்பொன்விம்பமுமிலகுஞ்சுடர்மணிக்கும்பமுமகிழ்ந்து

தேசிகற்கருளிப்பந்தணர்க்கெல்லாந்தீஞ்சுவைப்போனகம்வழங்கிக்

காசொடுகனகம்வேண்டிவநல்கிக்காதலாற்றமருடனயின்ற

மாசறுவிரதமுடிப்பதாகமத்தின்வரன்முறைமதிதுதலணங்கே.

(இ - பு.) பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய மீாதே! சாற்றியஆடையாபரணங்களும் பிம்பமும் சோதியையுடையரத்தினகுப்பமும் மகிழ்ச்சியுடன் ஆசாரியருக்குக்கொடுத்து, பிராமணசந்தர்ப்பணையஞ்செய்து, ரத்தினங்கள் சிவரணங்கள் இன்னமும் வேண்டியபொருள்களுக்கொடுத்து, ஆசையுடன்

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௧௯

ர்த்தக்களைவைத்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்து இவ்வாறு குற்றமற்ற விரதமு
உட்பது ஆகமவிதியாகும். எ - று. காசு-மணி. (௩௫)

இயாவரையெனினுமில்லிரதத்தையிந்தவாறியற்றினரவர்த
முமெழுமுறைமைத்தமரெலாந்தெய்வமுருகுலாங்கற்பகநாட்டின்
மேவரச்சேர்த்தியெல்லையில்லாமைவிழைந்தநம்போகங்கணுகர்ந்து
பூவலயத்திலினினுவாழ்ந்ததன்பின்பொருவாறுசிவபதமடைவார்.

(இ - புறா.) எவாகனேயாயினும் இந்த உமாமகேசுவரவிரதத்தைமேற்
சொல்லிய முறைமைப்படி செய்கின்றவர்கள் தங்களுடைய இருபத்தொருதலை
முறையையும் வாசனைவிசுகின்ற கற்பகச்சோலையுள்ள தேவலோகத்தின்போகும்
படிசேர்த்து, அளவில்லாத இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, அதற்கு
மேல் ஒப்பற்ற சிவபதம் பெறுவார்கள். எ - று. ஏழுதலைமுறைவரையில் ஞாதி
கள், அதற்குமேற்பட்ட ஏழுதலைமுறைவரையில் சாபிண்டிகள், அதற்குமேற்
பட்டஏழுதலைமுறைவரையில் சமாஞ்சோதர்கள், என்று முக்கூறுபட்டு (௨௧)
தலைமுறையாகும். (௩௬)

ஆதலாலணங்கேரியுமில்லிரதமகந்தெளிந்தியற்றுதியென்றுங்
காதலால்விழைந்தபொருளெலாநினக்குக்கடிதினிலடையுமென்றமல
னோதுவாசகங்கேட்டன்னதுதேறியுளமகிழ்காலையிலவடன்
முறையுந்தாயுந்தமரும்வந்திணடித்தவமுனிதாளிணைதொழுதார்.

(இ - புறா.) ஆகையினாலே பெண்ணே! நீயும் இந்தவிரதத்தைமனதின்
சந்தேகமில்லாமல் நாடோறும் அனுஷ்டித்தால், ஆசையுடன் விரும்பியபொரு
ள்களெல்லாம் உனக்கு விரைவில் கைகூடுமென்று அம்முனிவர்சொல்லிய
சொல்லைக்கேட்டு, அத்தன்மையுள்ள விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று
தன்மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டாள். அப்போது அவள்தகப்பனும் தாயும்சுற்
தத்தாரும்வந்து அவப்பாதத்தில் வணங்கினார்கள். எ - று. (௩௭)

தொழுதனரின்றுநனைபிணிபவிழ்ந்ததுணர்நறும்போதுகடுவி
வழிபடுமுறையாலருச்சனைபுரிந்துமாதவனடைந்தஞான்றெதிர்கொண்
டெழில்பெறுமணங்குபுரிபணிவிடையுமிருந்தவனீந்தமெய்வரமு
முழுதுமாங்குரைப்பக்கேட்டகமகிழ்ந்துமுனிவனேரோக்கியுரைத்தார்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு வணங்கிநின்ற, அரும்புகளின் முறுக்குகள்விரி
ந்த கொத்தாகியமலரால் ஆராதனைசெய்யமுறைமைப்படி அருச்சித்து, சென்ற
தரியமுள்ள தங்கள் பெண்ணைவள அம்முனிவர்வந்தநாளில் எதிர்கொண்டு
செய்தபணிவிடையும் அவர்கொடுத்தருளிய உண்மையானவரமும் வழுவாமற்
சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து முனிவரைப்பார்த்து, இவ்வார்த்தைசொல்லுகி
றார்கள். எ - று. நனை-அரும்பு. (௩௮)

எத்தவஞ்செய்தேயித்தலையடி-களெய்துதற்கெங்ஞையகனே
யத்தனேநின்னலையமின்றுய்தேமணங்களுக்கைமைநோய்தீரப்
பத்தினோடி ண்டுகிங்களுமிந்தப்பதியிடையிருந்துநீபணித்த
மெய்த்தவவிரதமியற்றுவித்தேகல்வேண்டுமென்றழிதொழுதிரந்தார்.

(இ - புரா.) எங்கள் இறையவனே! ஐயனே! சுவாமிகள் இவவிடத்
துக்கு எழுந்தருளும்படி என்னதவஞ்செய்தோமோ? தேவரீரால் அடியேங்க
ளெல்லாம் ஈடேறினோம்; எங்கள்பெண்ணுக்குநேரிட்ட கைமைத்தன்மையாகிய
பிணிதீர்க்கும்படிப் பன்னிரண்டுமாதமும் இந்தப்பதியிலிருந்துதேவரீர்கட்டளை
யிட்ட உண்மையான தவவிரதத்தை அனுஷ்டிப்பித்து, அதன்பின்பு போகவே
ண்டுமென்று அவர்பாதத்தில்வணங்கி இரந்துகேட்டுக்கொண்டார்கள். எ - று.
தலை-இடம். (௩௯)

அன்னதேபுரிவன்றுயரொழிவீரென்றவனொருசாலேசென்றடைந்து
பொன்னவிரகமிக்கைவேணிவானவன்றன்பூசனைபுரிந்தனனிருப்பத்
தன்னிகரில்லாச்சாரதைதானுந்தவமுனிபாகமவிதியாற்
சொன்னவாறிந்தவீறுயர்விரதநதொடங்கியாங்கியற்றினள்ளன்றே.

(இ - புரா.) அங்ஙனமே செய்வம், நீங்கள் துயரம்நீங்கி யிருங்களென்
றுசொல்லி, அவரொரு பன்னசாலையிற்போய்ப் பொன்போலும் கொன்றைமா
லைபணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைப்பூசித்துக்கொண்டிருந்தார், தனக்கு
ஒப்பில்லாத சாரதையானவன் தவமுனிவர் ஆகமவிதியாற்சொன்னபடிமகத்து
வமுள்ள அந்தவிரதத்தைத்தொடங்கி அனுஷ்டித்தான். எ - று. (௪௦)

என்றுமாமுனிவர்க்கின்னணஞ்சூதனியம்பிடுங்காதையைக்கேட்டு
நன்றுநன்றென்னவுவகைகூர் மனத்தர்நாளுமச்சாரதைமடவா
ளொன்றிமேலிழைத்துப்பெற்றவாமெல்லாமுரைத்தருளெனவவருரைப்பத்
துன்றியதவத்துமடவரல்பெற்றதிற்றெனத்தொகுத்தனன்சொன்னான்

(இ-புரா.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்க்கொல்லிய உமாமகேசுவர விரத சரீத்
திரத்தைக்கேட்ட நைமிசாரணிபுமுனிவர் இதுமிகவும் நன்மைபுள்ளதென்று
சந்தோஷிக்கொண்ட மனமுள்ளவர்களாய்ச் சூதமுனிவரைப் பார்த்து,
சாரதையானவன் மனமொருமித்து, இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்துப்பெற்ற
முறைமையெல்லாம் எங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று அவர்கள்
சொல்ல அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தவன் பெற்றுக்கொண்டவரம் இன்ன
தென்று தொகுத்துச்சொன்னான். எ - று. (௪௧)

பகினைட்டாவது உமாமகேசுவரபூசையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம். ௧௦௧௬

உ
சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது
உமார்கேசுவரபூசாபலமுரைத்த
அத்தியாயம்.

இந்துவாண்முகத்தாள்பன்னிருமதியுமியற்றியவிரதத்தைமுடியா
வந்தணர்க்கயினியருத்தியஞ்சுடர்ப்பொன்னருளியன்றருந்திலளாகித்
தந்தைதாய்பாதத்துணைமலரிறைஞ்சிச்சதுர்மறைமுனிவரன்புகன்ற
மந்திரமுணர்ந்தாங்கிருந்தனளந்திமாலேவந்திறுத்ததுமன்றே.

(இ - புரை.) சந்திரனைப்போலும் முகத்தையுடைய சாரதையானவள்
பன்னிரண்டுமாதமும் அனுஷ்டித்து அவ்விரதத்தை நிறைவேற்றிப் பிராமணர்
களுக்குச் சந்தர்ப்பணையும் அழகிய ஒளியுள்ள சுவர்ணதானமுஞ்செய்து, தான்
அன்றுபோசனஞ்செய்யாமல் தாய்தந்தையருடைய இரண்டு திருவடிமலரையும்
தொழுது நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த முனிவர் உபதேசித்த திருமந்திரத்தைச்
செபித்துக்கொண்டிருந்தான். (அப்படியிருக்கும்போது) அந்திப்பொழுதுவந்
தது. எ - று.

(க)

கள்ளவிழ்க்கெகவேணிவானவனைக்காதலாற்பூசனை புரிந்து
நள்ளிருட்கங்குல்விழித்தனளிருந்துநாவினாலவன்புகழ்நவிறந்த
தெள்ளிதிற்பரமசிவாகமமுழுதுந்தெளிந்தநான்மறைமுனிவரனும்
வெள்ளிலேநெடுவேற்கருங்கண்மாதுமைதன்விளங்கிசபாடினனுணர்ந்தே.

(இ - புரை.) தேனவிழ மலர்ந்தகொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமு
டைய பரமசிவனை அன்புடன் பூசைசெய்து, இருள்மிருந்த அன்றிராத்திரிமுழு
வதும் நித்திரையின்றிப் பரமசிவனுடைய தோத்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்
டிருந்தான்; சிவாகமமுழுவதையும் தெளிவுடனாராய்ந்துணர்ந்த அம்முனிவரும்
ஒளியுள்ளதாகிய நீண்டவேல்போன்ற நேத்திரங்களையுடைய பார்வதியாரின்
விளங்குநின்ற புகழைத் துதிசெய்துகொண்டிருந்தார். எ - று.

(உ)

வேறு.

இன்னகைத்துவர்வாய்க்கிள்ளையிறியவிரதத்தாலுந்
தன்னிகரில்லாததுயோன்றகைமைசாறவத்தினாலும்
பொன்னவிரகணங்குவாய்ந்தபுணர்முலைபொறுக்கலாற்றா
மின்னிடைபியம்பூத்தவிளங்கிழைவெளிப்பட்டாளே.

(இ - புரா.) இனிய நகையும் பவளமென்னும் அதரமும் கிளிபோலுங் வசனமுள்ள சாரதையானவள் அனுஷ்டித்த விரதத்தினாலும், ஒப்பில்லாத முனி வருடைய மேன்மைதங்கிய தவத்தினாலும், பொற்சணங்குவாய்ந்த தனங்களும் மின்னல்போலு மிடையினையுமுடைய பார்வதிதேவியார் தரிசனமானார், எ - று.

வெளிவரமறைந்த செங்கண்விளங்கிய முனியுமுள்ளக்
கனியுடைய ணங்குமண்ணைக்கமலத்தாளிறைஞ்சிவீழ
வொளிவிரிபசும்பொற்கொங்கையுமையிருவரையுமாங்க
ணளியினொலெடுத்துநோக்கிய முதன முகமன்சொன்னான்.

(இ - புரா.) அப்படித் தரிசனமாகியவளவில் பார்வைதெரியப்பெற்ற முனிவரும் மணக்களிப்பினையுடைய சாரதையும் நம்முடைய தாயாகிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவடித்தாமமாமலரில் விழுந்துபணிந்தார்கள். அவ்வாறு பணிந்தபோது ஒளிமிஞ்ந்த பசும்பொன்னிறம்பொருந்திய தனங்கலையுடைய உமாதேவியார் கிருபையுடன் அவ்விருவரையும் அன்பினோடெடுத்து அமிர்தமூட்டுவதுபோல உபசாரவார்த்தைசொல்லி, எ - று.

(சு)

கற்றுணர்முனியேகன்னிக்கற்புடைய ணங்கேதும்பாற்
பெற்றன மகிழ்ச்சியாரும்பெறலரும்வாங்களைன்ன
சொற்றதுந்தருவநீவிர் சொல்லுமினென்று கூற
நற்றவக்கிழவன்கேளாநயந்திதுபுகல்வதானான்.

(இ - புரா.) வேதமுதலான சாஸ்திரங்கள் ஓதியுணர்ந்த முனிவனே! அழிவில்லாத பதிவிரதா தருமமுடையமாதே! உங்கனிடத்தில் நாம்மகிழ்ச்சியடைந்தோம், எவ்விதவரங்கள் வேண்டுமென்றாலும் தருகிறோம், நீங்கள் சொல்லுங்களென்று பார்வதிதேவியார் மொழிந்தருள்; முனிவர், அந்தத்திருவாக்கினைக்கேட்டுவிருப்பத்துடன் இந்தவார்த்தைசொல்கிலுரை. எ - று.

(ரு)

கண்மணியிழந்தேன் மங்கைகையினியாயிருந்தல்கானே
ஹண்மலியுபகையாலேயுறுதுணையிழந்தாடன்னனை
வெண்மதிதுதலாய்காமம்வெறுக்குநாள் காறுநீன்கேள்
வண்மலராகத்தோய்துவாழ்த்தியென்றாசொற்றேன்.

டி

(இ - புரா.) அடியேன் அந்தகனையிருந்ததினால் இந்தமாதா கைம்பெண்ணையிருப்பது தெரியாமல் அடியேனுக்குச்செய்த உபசாரத்தினால் மகிழ்ந்து கணவனியிழந்திருக்கும் இவனைநோக்கி, வெண்மைநிறத்தங்கிய இளம்பிறைபோலிருக்கும் நெற்றியையுடையவளே! நீ காமத்தைவெறுக்கும் நாளளவு உன்கணவனுடைய அழகுபொருந்திய மாலையணிந்தமார்பில் தோய்துவாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கடவையென்று ஆசீர்வாதஞ்சொன்னேன், எ - று.

(சு)

பூசுரர்குலத்திற்கேன்றும்பொலன்கொடிக்கடியன்சொன்ன
வாசியின் பயன்குன்றாமலருள்கவென்றிறைஞ்சியேத்தி
வாசநாண்மலரோனன்மறைமுனிபகரலோமெம்
பாசிழைப்பணைமென்கொங்கைப்பனிவனாமாதுசொன்னார்.

(இ - புரை.) பிராமணகுலத்திற்கேன்றிய பொற்கொடிபோன்ற இம்மா
துக்கு அடியேன்சொல்லிய ஆசீர்வாதத்தின்பலன்கெடாதவண்ணம் அருள்செய்
யவேண்டுமென்று பணிந்து துழித்து, வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவிலிருக்
கும் பிரமணியொத்தமுனிவர் விண்ணப்பம்பண்ணினவளவில், பொன்னாலாகிய
ஆபரணமணிந்த பருத்ததனங்குளையுடைய இமையபுத்திரியாகிய பார்வதிதேவி
யார் சொல்லுகின்றார். எ - று.

(எ)

சின்தைசால்புடையநோன்மைச்செய்தவக்கிழமையோனே
முந்தைநற்பிறப்பிலிந்தமொய்குழறமிழ்நன்னாட்டோ
ரந்தணன்முன்னர்வேட்டவணங்கின் பின்மறைஞ்செய்காதம்
பைந்தொடிபண்டைநாமம்பத்தினியென்பதாமே.

(இ - புரை.) மனதில் தூய்மையுள்ளவிரதத்தையுடைய முனிவனே!
முற்பிறப்பில் இந்தச்சாரதையென்பவனே தமிழ்நாட்டில் ஒருபிராமணன்
விவாகஞ்செய்துகொண்ட மூத்தமனைவியிருக்கவும் இரண்டாவதாக விவாகஞ்
செய்துகொண்டான்; அப்பிறப்பி விவருக்குப் பத்தினியென்றுபெயர். எ - று.

வேறு.

மாந்தளிர்மேனிவனப்பிணற்பிணியுமருந்துமாமதர்விழிநோக்காற்
சாந்திளமுலையுமகலமுமொன்றாய்த்தழுவுறக்கனியுநன்னலத்தாற் -
காந்தளஞ்செங்கைபற்றியகாலேமுதலவாப்க்காதலன்றன்னைத்
தேந்துளிபிளிற்றாமலர்க்குழலிவடன்செயல்வழிநடப்பதேபணித்தாள்

(இ - புரை.) மாந்தளிர்போன்ற மேனியின் அழகினாலும், நோயும் அதற்கு
அஷ்டதமும்போலிருக்கும் களிப்புள்ள கண்பார்வையினாலும், சந்தனமணிந்த
இளமுலையு மாற்பமுமொன்றாய்த் தழுவிக்கொள்ள முதிர்ந்த இன்பத்தினாலும்,
காந்தன்மலர்போன்றதன்செங்கைபற்றியநாள்முதலாகக்கணவனமயக்கித்தன்
சொற்படி நடந்துவரச்செய்தனள். எ - று. மதர்விழி மருந்தும் பிணியுமாதல் -
ஊடலிப்பிணங்கியபோது அக்கட்பார்வை நாயகனுக்கு நோய்தருதலானும், கூ
டியபோது அப்பார்வை இன்பம்விளைத்தலானும் என்க. இக்கருத்தன்றோ மணி
வாசவள்ளலாரும் திருக்கோவையில் 'பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப் பிறழமின்
னும்-பணியும் புரைமருங்கிற் பெருந்தோளி படைக்கண்களே,' என்றார். (க)

தவளமுந்நூலுந்தாமமுந்தாமுந்தடம்புயக்கொழுநுங்காத, லீவ னிளமுலையின்போகமேதுகர்த்தாங்கின்பமாங்கடலிடையாழத், துவளு நுண்மருங்கும்குமுதவாயமுதத் துணைவிதன்கொண்களைப்பெறாது, குவளைவாய்கருங்கண்மைத்துளிபிலிற்றக் கொடுந்துயர்க்கடலிடையா ழந்தாள்.

(இ - புனா.) வெண்ணிறமுள்ள முந்நூலும் பூமாலையும் பொருந்திய பெரிய புசத்தையுடைய கணவனும் ஆசையினுலிவளிடத்திலேயே போகம் அனுபவித்துக்கொண்டு இன்பக்கடலிற் படிந்திருப்பதினால், துவளுகின்ற மெல் லிய இடையும் செவ்வல்லி மலர்போன்றவாயுமுள்ள மூத்தமனைவியானவள் தன்கணவனுடன் சேருதற்கில்லாமல் நீலோர்பலமலர்போன்ற தன்கண்கள் நீர்சிந்தும்படித்துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியிருந்தாள். எ - று. (க௦)

கனித்துணையலதுதன் றுணைபுணராத்தண்ணுந் தூய்மலர்க்கு முலா, ணனிதுயருமுந்நுபுதல்வரைப்பெறாளாய்நன்னலந்தொலைதொ றுயிரங்கி, யினியுயிர்ப்பொறைகொண்டாற்றலேன்வினையேனிம்மையு மறுமையுமிழந்தேன், புனிதனையென்னுப்புலம்புகொண்டிறந்துபொ ண்னுலகடைந்தனளன்றே.

(இ-புனா.) தனிமையென்னும் துணையெயல்லது தன்துணையாகிய கண வணையறியாத குளிர்ச்சியும் வாசனையுமுள்ள நல்லமலரணிந்த அளகத்தை யுடைய மூத்தாள் மிகவுந் துக்கங்கொண்டு புத்திரர்களையும் பெறாமல் இள மைப்பருவம் நாளுக்குநாள் நீங்குந்தோறும் இரங்கி, இனி யிவ்வுடலை வைத் துக்கொண்டினோன், வினையேனாகிய நான் இவ்வுலகத்தின்பத்தையும் புத்திரனில் லாமையால் சுவர்க்கலோக இன்பத்தையும் இழந்தேன், பரமசிவனே என்று புலம்பிக்கொண்டிருந்து இறந்து பொன்னுலகமடைந்தாள். எ - று. (க௧)

வேறு.

இவ்வண்ணிகழ்காலத்தயலிடத்தோரில்லுறையுமந்தனாள் செவ்வண்ணத் துவர்வாயும்வன முலையும்வருத்தநிறைதேய்ந்துதேய்து மைவ்வண்ணக்கொடுங்காமங்கைமிக லுயிவண்மலர்க்கைவலிதிற்பற்றக் கைவ்வண்ணக்காவிந்தாள் கற்பிகவாதன்னேன்கைகடந்துபோனாள்.

(இ - புனா.) இவ்வாறு நிகழ்காலத்தில் அபல்வீட்டிவிருக்கும்ஒருபிரா மணன் இவளுடையசெம்மைநிறத்தங்கிய பவளம்போன்றவாயும்அழகியமுலையும் தன்னைவருத்த நிறையழிந்து மெலிந்துமெலிந்து, இருண்மயமாகியகாமமதிகரி த்து இவள்கையை வலிதிற்பற்றினான். அவ்வாறுபற்றவே, தன்னைக்காப்பவர் களை யிழந்திருப்பவன் தன்கற்பினிலையை யிழவாமல் அந்தப்பிராமணன் கையை நீக்கிக்கொண்டு போய்விட்டான். எ - று. (௧௨)

அந்நிலையேகளவொழுக்கமனக்கொள்ளாள்வெறுத்தகன்றவயலா
ன்கற்பிற், பன்னியிளமுலகிடந்தவெஃகரவாலறிவுழிந்துபையுளுந்
பின், கன்னலடுசிலைகுழைத்துவேனிணாணயராடுக்கணையொழிந்,
ந் சேர்ந்

(இ - புரை.) அவ்வாறு சோரப்புணர்ச்சிக்குச் சம்மதியாமல் வெறுத்துப்
போய்விட்ட அன்னியனுடைய மனைவியினிடத்திருந்த அவாவினால் அறிவிழந்து
துன்பமடைந்து, மனம்தன் கரும்புவில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுங்கணைகள்
தன்னுடைய சரீரத்தைச் சின்னப்பின்னஞ்செய்வதினால் காமமாகிய விஷந்
தலையேற இறந்துபோனான். எ - று. வெஃகரவு-விருப்பம். (க௭)

கற்பினிலைகடவாதசிறையிருந்தும்பொறையிருந்துங்கமழ்தாரூ
ட்டி, முற்படத்தன்கேண்மணந்தமுற்றிழையையொருநூன்றுமுய
ங்கவொட்டாள், பொற்புடைத்தன்புணர்முலையின்புதலமேறுகரும்
வண்ணம்புரிதலாலே, யிற்பழியில்லாவிவருமிள மையிலேகைமையுற்
றுங்கிருந்தாளன்றே.

(இ - புரை.) கற்புத்தன்மைகடவாத நிலைமையிவளிடத்திருந்தும் பொறுமை
யிருந்தும் தனக்குமுன் தன்கணவனுக்கு மாலைகுட்டியவள் ஒருநாளாவதுகண்
வனுடன் இன்பமனுபவிக்க வொட்டாதவளாய் அழகுள்ளதன்கொங்கையின்
பத்தையே அனுபவிக்கும்படிச்செய்தலினாலே, பதிவிரதாதர்மத்துக்குப் பழிநே
ரிடாமற் காத்துக்கொண்ட இவளும் கைம்பெண்ணுகியிருந்தாள். எ - று. (க௮)
வளமலிசீர்க்களிரொடுமுகிணரிளநலநுகராவண்ணமாற்றி
யுளமல்யுமனக்களியாற்றமதுவழியேயொழுகலூடல்கூருந்
தளவநகைக்கயல்விழியார்தமைக்காமவிடாய்கனற்றத்தளர்ந்துமாழ்கி
யிளமையிலேநான்குபவங்கயினியாயளவிறுன்பமெய்துவாரோ.

(இ - புரை.) வளமையுஞ் சீருமுள்ள மனைவியருடன் கணவன் இன்பம்
அனுபவியாதவண்ணமாற்றி உள்ளத்திற்பொருந்திய களிப்புடன் தங்கன்சொற்
படிநடக்கும்படி ஊடல்கொள்ளுகின்ற முல்லையரும்பினையொத்தநகையினையும்
சேல்மீளையொத்த கண்களையுமுடையமாதர்கள், மறுபிறப்பில் தங்கனைக்காம
விடாயானது வருத்தச்சோர்ந்து துயரமுற்று இளமையிலேதானே நான்கு
பிறப்புவனாக்கும் கைம்பெண்ணுகி அளவில்லாத துன்பத்தைப் பொருந்துவார்
கள். எ - று. (க௯)

அறந்தழையுந் தூயமனத்தருந்தவனையருந்ததிகற்பணையகற்பாற்
சிறந்தமலர்க்குழவிவடன்சிந்தைகளிகூர்ந்துநுறுந்தேன்கொள்போதே,

பிறந்தபவத்தெனையருச்சித்தேத்துதலா லெழுபிறப்புமீட்டும்பாவம்
பிறந்தவிர்தப்பவத்திலொளிர் சுடர்தூக்குமிருள்போலப் பெயர்ந்தத
ன்றே.

(இ - புரா.) தருமமே சூழுகொண்டிருக்கும் நல்ல மனதையுடைய
முனிவனே! அருந்ததியின் கற்பினையொத்த கற்பினால் மேன்மைபெற்ற இவள்
மனங்களிப்படைந்து, நல்ல மலர்களால் முற்பிறப்பில் என்னை அருச்சித்துத்
துதித்தமையினால் எழுபிறப்பிலுஞ் செய்தபாவமெல்லாம் பிறந்துள்ள இந்தப்
பிறப்பிலேதானே சூரியனால் நீக்கப்பட்ட இருள்போல நீங்கிவிட்டது. ஏ - று.
ஈரமலர்ப்பூங்குழலையென்றிரந்துகரம்பற்றியிரங்குகென்னு
வார்வமுற்றுநலனுகரா த்துயரான்முற்பவத்திறந்தவந்தனாளன்
தீர்விலொருதலைக்காமங்கூட்டளிந்தப்பவத்துயிவன்செங்கைபற்றி
வார்முலைதனுகமுறப்புணராமலாவொறுக்கமாய்ந்தானந்தோ.

(இ - புரா.) குளிர்ச்சிபொருந்திய பூமாலையணிந்த அனகத்தையுடைய
வளே! இந்த வேளை உன்மனமிரங்கவேண்டிமென்று இவள் கையைப்பற்
றிக்கொண்டு இரந்து யாசித்தும் இன்பம் அனுபவியாத துயரத்தினால்
முற்பிறப்பிலிறந்துபோன பிராமணன் நீங்காத ஒருதலைக்காமமானது கூட்டு
விக்க இந்தப்பிறப்பில் விவாகஞ்செய்துகொண்டு இவன்கையைப்பற்றியும் கச்
சணிந்த இவன் தனங்கள் தன்மார்பிற் பொருந்தும்படிப் புணர்வதற்கில்லாமற்
பாம்புகடிக்க இறந்துபோனான். ஏ - று, ஒருதலைக்காமம் - தலைவன் தலைவி
என்பாரில் ஒரிடத்தொத்திரம் உண்டான காமவிச்சை. (கௌ)

இறந்தவனோவிவள்கொழுநனல்லனும்மைப்பிறப்பிவிவளிலங்கு
கேள்வன், சிறந்தசங்கத்தமிழ்கொழிக்குந்தென் கூடற்றென்னர்பிரான்
கன்னிராட்டிற், பிறந்துதொழுகுலத்தவர்க்கோர்திலகமாயளவில்செல்
வம்பெற்றுமற்றே, ரறந்தழைசீரணங்கைமணம்புணர்ந்துபுதுநலமாந்
தியமர்கின்றனே.

(இ - புரா.) இப்போது இறந்தவன் இவள் கணவனல்லன், முற்பிறப்
பில் இவனைக் கூடியகணவன் சிறப்புதங்கிய சங்கத்தமிழ் விளங்கும் மதுரைத்
தலத்தில் அரசுசெய்துகொண்டிருக்கும் பாண்டியனுடைய ராட்டியிற்று, து,
பிராமணகுலத்துக்கு ஒருதிலகம்போல அளவில்லாத செல்வம்பெற்று இல்ல
றம் வழுவாமல் நடத்தும் ஒருகன்னிகையை விவாகஞ்செய்து, இன்பம் அனு
பவித்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஏ - று. (கௌ)

அனையவன்பொற்றடமார்புமலர்முலையாகமுட்பொருந்தியமுந்தக்கூடிப்
புனைமலரின்பகந்தாதுபொதுநுநறும்பூவணையின் புறத் துமேவிச்

கனவுதொறுமிவள்காமக்கனிநுகர்வாளாகவந்தக்கனவிற்கூட்ட
கனவிலுறுபுணர்ச்சியிலுமளவிறந்தநன்னலமேநல்குமன்றே.

(இ - புரை.) அவனுடைய பெரியமார்பும் இவளுடைய பரந்தனங்
கும் பொருந்தியழுத்தத்தக்கதாகக்கூடிப் பூந்தாதுகள் நிறைந்தவாகனையுள்ள
மலரணையினிடத்திற் பொருந்திச் சொப்பனுவத்தைதோறும் இவள் காமமூன்ப
மாகிய பழத்தை உண்ணக்கடவள். அந்தக்கனவிற்கூடுதல் சாக்கிராவஸ்தையில்
புணரும் புணர்ச்சியினும் அதிகமான நல்ல இன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

அளவுறுகாவதமுந்நூற்றறுபதிற்குப்பாலதாமகம்குழிஞ்சி
வளநகரினினிதிருக்குமகிணனுநதன்முன்னேவ்வேவயத்தினாலே
தளவநகைப்புளகமுலைத்தாழ்குழலிப்பொலங்கொடியைக்கங்குறேறு
முளமலியுங்காதலொடுகனவிறேறய்த்தும்பசைவமுறுவன்மன்றே.

(இ - புரை.) அளவுபட்ட முந்நூற்றறுபதிக் காத்ததுக்கு அப்பாலிருக்கும்
அகழிக்குந்த மதிலையுடைய வளநகரில் இன்பமுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்
கும் இவள்கணவனும் முன்னே ஊழ்வினைவசத்தினாலே முல்லையரும்பை
யொத்த நகையினையும் புளகம்பொருந்திய தனங்களையும் தாழ்த்த அளகத்தையு
முடைய பொற்கொம்பு போல்வாளாகிய இவளை இரவுதோறும் சொப்பனவஸ்
தையில் ஆசையுடன் புணர்ந்து சுவர்க்கபோகத்தைப்போன்ற இன்பத்தை
அடைவான். எ - று. (உ.0)

இன்னணமுட்களிபெருகவினநலந்துய்த்தினிதிருக்குநாளிலிந்தப்,
பொன்னுரையிற்பொலிசுணங்கின்வளமுலையா ளொருபுதல்வற்பெறு
வாளாகக், கன்னவிறேட்கணவனுந்தன்சிறுவனைநன்கனவுதொறுங்
காண்குவென்னாத், தன்னிகரில்லா முனிவற்குரைத்துமையாள்மாதி
னொசொற்றுக்கின்றள்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு உள்ளத்திற் களிப்புண்டாகி அதிகரிக்கத்தக்க
தாக இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குநாளில் பொன்னுறைபோல
விளங்குந் தேமல்பரந்த அழகிய தனங்களுள்ள இவள் ஒருபுத்திரனைப் பெறு
வாள், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லத்தக்க புசுங்கனையுடைய இவள் கணவனுந்
தன் புத்திரனைச் சொப்பனந்தோறுங் காண்பானென்று தனக்கு ஒப்பில்லாத
முனிவனுக்குச் சொல்லிச் சாரதையைப்பார்த்துப் பார்வதிதேவியார் சொல்லு
கின்றார். எ - று. (உ.க)

குனிமதிவாணுதற்பசியகுவளைவிழிச்சாரதையேகாதைசூட்டிப்
புனைகலனிற்பொறையணிந்து முற்பவத்துன்புணர் முலைமேற்புணர்ந்

தோன் மன்னைப், பனிமதியின்கிளையெனத்தண்பணிலங்கடவழுமொரு
பழனநாட்டிற், கனவினிர்கண்டறிகுறியானனவினுங்கண்கண்டுமன
ங்கனிப்பைமாதோ

(இ - புரா.) வளைந்த பிறையையொத்த ஒளிதங்கிய நெற்றியினையும் பசு
மைதங்கிய நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுமுடைய சாரதையே! முற்பிறப்
பில் மணமாலை சூட்டித் திருமங்கலியந்தரித்து உன்னைச் சேர்ந்திருந்தவனைக்
குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரக்கூட்டம் போலச் சங்குகள் தவழும் வயல்கள் சூழ்ந்த
ஒப்பற்ற வளநாட்டிற் சொப்பனத்திற் கண்டறிந்த குறிப்பின்படிச் சாக்கிரத்தி
னும் கண்ணிற்கண்டு மனஞ்சந்தோஷிப்பை. எ - று. (௨௨)

கணவனுநின்றொடுகனவிற் புணர் குறியானன விலெதிர்காணமுன்
னந், துணைவியெனத்தெளிவனவ்வாறறிந்தொருவார்க்கொருவர்பண்
டைத்தொடர்புபெற்றாற், புணைதன துமதியாகக்கலைக்கடலைக்கரை
கண்டபுதல்வனோடே, யிணையில்விரதப்பயனிற் சமபாகங்கணவனிட
த்தீகமன்னோ.

(இ - புரா.) கணவனும் உன்னுடன்சொப்பனத்திற் புணர்ந்திருக்கும்,
குறிப்பினால் எதிர்காண்பதற்குமுன் மனைவியென்று உன்னையறிந்து கொள்
வன், அவ்வாறு அறிந்து ஒருவார்க்கொருவர் முற்பிறப்பின் சம்பந்தத்தைப்பெற்
றால், தன்புத்தியே தெப்பமாகச் சாஸ்திரமென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக்கடக்கும்
புத்திரனுடன் ஒப்பில்லாத உன்விரதபலத்தில் கணவனுக்குச் சமபாகங்கொ
டுப்பாயாக. எ - று. (௨௩)

நின்விரதப்பயனேற்றகொழுநன்வசமாகியிருநிலத்தினீடும்
பொன்மனைவாய்நனவுதொறும்புணராதுகனவினென்பம்புணர்ந்துகாமத்
தின்மதுவுண்டுளந்தெவிட்டுநாளிலுயிரிக்கேளிற் ப்பனிற்ந்தானென்ற
பின்முறையாவெரிமுழ்கியிருவீருமெமதுபதம்பெறுவீரன்றே.

(இ - புரா.) உன் விரதப்பயனைப் பெற்றுக்கொண்ட கணவன் வசமா
கி இவ்வுலகத்தில் மிகுந்தபொன்மயமான வீட்டிற் சாக்கிராவவஸ்தைகள்
தோறும் புணராமல் கனவுதோறும் புணர்ந்து இன்பம் அனுபவித்து, மன
வெறுப்புண்டாகுங் காலத்தில் உன்னுயிர்போன்ற அந்தக்கணவ னிறந்துவிடு
வன்; அவ்வாறு அவனிற்ந்தின்பு நீ கிரமப்படி அக்கினிப்பிரவேசமாய் கண
வனுடன் நம்முடைய பதவியைச்சேரக்கடவை. எ - று. (௨௪)

வேறு.

எனவுரைத்தெழுதாமறைபுராதன நூலியாவையுமுணர்ந்துளந்தெளிந்த
தனையனையின்னெபெறுதிரீள்செல்வந்தழைத்தினிஷாழ்திமற்றென்னு
வனமுலைமட்டந்தமனங்கனிசிறப்பவரங்கொடுத்தாயிழையவரு
முனிவனுங்காணவிமயமீன்றெடுத்தமுகிணைகையிலையையடைந்தாள்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அம்பிகையார் அனுக்கிரகஞ்செய்து எழுதப்படாத வேதமுதலிய பழமையான சாஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்திருக்கும் புத்திரனை இப்பொழுதே பெறுவை, மத்தியிலழியாத செல்வந்தழைய நீ வாழக் கடவை, என்று அழகிய தனங்களையுடைய சாரதையின் மனமானது சந்தோஷத்தினால் சிறப்படையத்தக்கதாக வரங்களைப்பாவித்து, அப்பொழுதே அப்பெண்ணும் முனிவனுங்காணக் கயிலைக்கு எழுந்தருளினார். எ - று. (௨௫)

வளர்மதிக்கண்ணியண்ணல்பாகத்துமாதுமைவரந்தரப்பெற்ற தளிரியன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தருந்தவன்பொற்றாளருச்சனை புரிகாலை முளரிநாண்மலரினனேதனையவிழ்ந்து முருகுகொப்பளித்திடச்செங்கே மொளரிக்கதிர்விரிக்கும்பரிதியஞ்செல்வனுதயமால்வரைமிசையுதித்தான்

(இ - புரை.) வளைந்தபிறைக்கண்ணியணிந்த பரமேசுவர னிடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரி வரங்கொடுத்தருளப்பெற்றுக்கொண்ட சாரதை மகிழ்ச்சியடைந்து, அம்முனிவனுடைய பாதங்களில் அருச்சனைசெய்யும் போது, தாமரைகளினரும்பு இதழ்விரிந்து தேன்சொரியும்படிச் செம்மைநிறந்தங்கிய ஒளிபொருந்திய கிரணங்களைப்பரப்பும் சூரியதேவன் உதயகிரியில் தோன்றினான். எ - று. (௨௬)

நாறுபூங்கோதைமாதாமையோடுநளிர்மதிவேணியன்மகிழ வீறுயர்விரதமியற்றியதிறத்தால்வீனையனேதிலரமியா தாற்றிமுனிவனன்ன வட்பயந்தவத்தனுமன்னையுமறியக் கூறினன்கூறியாயிடையகன்றோர்குளிர்புனாட்டகமடைந்தான்.

(இ - புரை.) வாசனை கமழும் பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மையும் குளிர்ச்சியுள்ள பிறைசூடிய சடையையுடைய சாம்பவழர்த்தியும் மகிழ்ந்தருளும்படிப் பெருமைதங்கிய உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்த தன்மையினால், மேலுண்டாகும்பலனை அன்னியரறிபாதவண்ணம் சாரதையின் தாயுர் தந்தையும் அறியும்படி முனிவர்சொல்லினர். அவ்வாறு சொல்லி அவ்விடம் விட்டுக் குளிர்ச்சியுள்ள நீர்வளந்தங்கிய வேறொருநாட்டிற் போய்விட்டார். எ - று. (௨௭)

முனிவரனகலவிதிமுறைநோற்றமொய்குழல்கங்குல்வாய்தோறு நனையவிழ்செழுந்தார்க்கேள்வனுந்தானுநலனுகர்த்தின்புறநாளிற் பணிவரையீன்றகொவ்வையஞ்செவ்வாய்ப்பசுங்கினியளித்தரல்வரத்தார் கனவுறுகலவிநலத்தினுமவளுட்களித்திடக்கருப்புகேர்த்ததுவே.

(இ-புரை.) அந்தமுனிவர் எழுந்தருளிய பின்பு விதிப்படி விரதம்அனுஷ்டித்தசாரதையானவன் இரத்திரிதோறும் சொப்பனாவஸ்தையில் தேனுடன்மல

ரீந்திருக்கும் செழுமையுள்ள பூமாலையணிந்த கணவனுந்தானும் இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில், மலையரையன்பெற்ற கோவைக்கனிபோன்ற சிவந்த திருவாயையுடைய பசுங்கிளிமொழியொத்த மொழியையுடையவராகிய பார்வதிதேவியார் அருளிச்செய்த வரப்பிரசாதத்தினால் சொப்பனத்திற்கூடுங் கலவியின்பத்திலும் அவள் மனங்களிப்படையும்படிக்கருப்பமுண்டாகியது. ௭ - று. (௨௮)

கருவளர்ந்திடலான்மார்தளிர்மேனிகலைமதியுருவெனவிளர்ப்பச் சுரிசுழலணங்குருளிறம்பெறலுந்துணிவிலாராங்கதுகண்டார் திருநலனிகழ்ந்தாள் கற்புமிற்பிறப்புந்திறம்பினளெனப்பழிகூறியரவுமுன்கதுவறிந்தகேடமர்கேட்டத்சயித்தகம்புழுங்கினரே.

(இ - புரை.) அந்தக்கருவளர்தவினால் மார்தளிர்போன்ற மேனியானது சோடசகலைகளுள்ள சந்திரவடிவம்போல வெண்மை நிறம் அடையும்படிச் சாரதை கருப்பக் குறிபொருந்தவும், இதனுண்மை தெரியாதவர்கள் அதைக்கண்டிகைம்பெண்ணுகிய சாரதையானவள் பதிவிரதத்தன்மையையும் குழப்பிறப்பையும் இழந்து விட்டாளென்று பழிசொல்ல; அதனைப் பாம்புகடித்திறந்துபோன இவள் புருடனுடைய பந்துகள் கேள்விப்பட்டு அதிசயித்து மனம்புழுங்கினார்கள். ௭ - று. (௨௯)

வேறு.

அலர்மொழிபொறுதுநாணியடுசினந்துரப்பக்கற்பின்
குலமகடாதையில்விற்குழுமினர் குறுகியாங்கே
புலமைசால்குணத்தின் மிக்கபூசரவைமுன் மாய்ந்தோன்
மலைவியைவருகவென்றாரன்னவடானுஞ்சார்ந்தாள்.

(இ - புரை.) தங்களுக்கு நேரிட்டிருக்கிற பழிமொழியைச் சகிக்கமாட்டாமல் வெட்கமடைந்து கொடியதாகிய கோபம் அதிகரித்ததனால் சாரதையின் தந்தைவிட்டிற்குவந்து அவ்விடத்திலிருக்கும் வேதசாஸ்திரமுணர்ந்த பிராமணச்சபையில் சாரதையை அழைப்பித்தார்கள், அவளும் அங்குவந்தாள். ௭ - று. அலர்மொழி - பழிமொழி. அம்மல் என்பதும் இது. (௩௦)

நிலங்கிளைத்தயர்ந்தாநாணிநீள்குழற்றலைகீழிட்டே
நிலங்கொளியின்னின்றுளெழினலன்யாவுநோக்கிக்
குலங்கெடவழுவுண்டாக்குங்கொடியவளிவளாமென்றே
யலங்கலந்தண்டார்மார்பத்தந்தணரம்பல்சொன்னார்.

(இ - புரை.) பூமியைக் காற்பெருவீரலாற் கிளைத்து மனச்சோர்வுடன் காணமுங்கொண்டு நீண்டகுழலையுடைய சிரகினைவளைத்துப் பூமியைப்பார்த்த

படி ஒப்பற்ற ஒளியுள்ள மின்னலைப்போல நிற்பவளுடைய சரீரத்தின் அழகினை
யெல்லாம்பார்த்து, இவள் குலங்கெடும்படிக் குற்றத்தை யுண்டாக்குங்கொடிய
ளென்று பூமாலையணிந்திருக்கு மார்பினையுடைய பிராமணர்கள் பழிமொழி
சொன்னார்கள். எ - று. (௩௧)

வாழ்கலைவறுசெய்தமதியிவியென்றுசொல்வார்
தாழிருங்குழலேயீதுதகாதுங்கண்மரபுக்கென்பார்
கீழலையாயுமீதுகீழ்மையேபுரிந்தாயென்பா
ரேழைநீரிறையினீங்கியென்செய்தாயிதனையென்பார்.

(இ - புறா.) குலத்துக்குப் பழுதுண்டாக்கிய புத்திகெட்டவனே! இனி நீ
உயிருடன் வாழ்வதில்லையென்று சிலர் சொல்வார்கள், தாழ்ந்தகூந்தலையுடை
யாளே! இந்தக்காரியம் உங்களுக்குத்தகுத்தகாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்,
நீ உயர்ந்தசாதியிற் பிறந்தவளாயிருந்தும் இழிவானகாரியத்தைச் செய்தனை
யென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், மதிகெட்டவனே! பதிவிரதாதன்மம் விட்டு
என்னடி இப்படிச்செய்தாபென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ - று. (௩௨)

என்றவரொறுக்குங்காலையிருமைதேர்சான்றோரெண்ணித்
தொன்றுசால்புடையகற்பினரொழுகுலங்கெடச்செய்தானே
மன்றலங்குழலுமூக்கும்வள்ளைவாராகாதுமின்னே
யொன்றறக்கொய்துபோக்கியூர்க்கயல்கடிக்கவென்றார்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அந்தச்சபையிலிருந்தவர்கள் துவித்துப்பேசும்
போது, இம்மை மறுமைகளையுணர்ந்த பெரியோர்களா யிருப்பவர்கள் ஆலோ
சித்துப் பழமையாகவருகின்ற கற்புநிலையையுடைய பிராமணக்குலத்துக்குக்
கெடுதியுண்டாச்செய்தவளைத் தலைமயினாயும் மூக்கையும் காதுகளையும் விடா
மல் இப்போதே அறுத்தெறிந்து ஊருக்கயலில் தூத்திவிடுங்களென்று
சொன்னார்கள். எ - று. (௩௩)

கேட்டவைபுரிதுமென்னாக்கிளர்ந்தெழுசினத்தராகி
யூட்டரக்களையகண்ணர்கதுமெனவுருதுச்சீறிச்
சேட்டிளம்பிடியைமுற்றுஞ்சிங்கவேறென்னச்சூழ்ந்து
மோட்டிளமுலையினுளையுருக்குவான்குறுகுங்காலை.

(இ - புறா.) அவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு அப்படியே செய்கிறோ
மென்று மூளுகின்ற கோபத்தையுடையவர்களாய் அரக்கினைப்போலக் கண்
கள் சிவந்து உக்கிரத்துடன் சீறி, ஒரு பெட்டையானையைக் கொல்லத்தொட
ரும் ஆண்சிங்கம்போலச் சூழ்ந்து, சாரதையென்பவனை வருத்தும்படிச் சென்ற
போது, எ - று. (௩௪)

மன்னியந்நைவழாதுவயங்கியகற்பினுளைப்
பொன்னைவின்பல்கும்பொதுநலக்களைக்கையென்றே
சொன்னவர்நாவற்றாழ்த்துயர்க்கடல்குளிப்பரென்றோ
மின்னெனவிசும்பினின்றோர்தெய்வதம்விளம்பிற்றன்றே.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற முறைமைதவறாமல் விளங்குகின்ற கற்புள்ள இத்தச்சாரதையை வந்தபுருஷன்கொடுத்த பொன்னளவுக்குத்தக்க இன்பங் கொடுக்கும் பொதுமகளாகிய வேசையென்று சொல்லுகின்றவர்களுடைய நாக்கு அறுந்து ஆழ்த்த துக்கசாகரத்தில் முழுகுவார்களென்று மின்னல்மின்னியதுபோல ஆகாயத்தினின்று ஒருதெய்வவாக்கு எழுந்தது. எ - று. (ந.ந.)

விளம்புசொற்கேட்டலோடும்வியனகர்மாந்தரெல்லா
முளங்களித்துவகைபூத்தாங்குவார்க்கடலென்னவார்த்தா
ரிளங்கொழுகினைஞரோடுதந்தையுமின்றதாயுந்
துளங்கியதுன்பநீங்கித்தொலைவிலாவிற்பமுற்றார்.

(இ - புரை.) அவ்வாறு சொல்லிப் தெய்வீகவாக்கைக் கேட்டமாத்திரத்தில் விசாலமுள்ள அந்த நகரத்திலிருக்கு மனிதர்களெல்லாரும் மனங்களித்துச் சந்தோஷங்கொண்டு பர்வகாலத்தில் ஒலிக்குஞ் சமுத்திரம்போல ஆரவாரித்தார்கள். சாரதையின் தாய்தந்தையரும் சுற்றத்தாரும் நடுங்கிய துன்பம்நீங்கி ஒழியாத இன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (ந.ந.)

அவ்வழியறிஞர்தாமுமலர்மொழிகூறினோரு
நவ்வியங்கண்ணிகற்பினலனோர்புதமென்றஞ்சிச்
செவ்விதின்முகங்கீழிட்டுத்திருந்துரையாடாராகி
யிவ்வணமிரண்டுகண்ணலிருந்துளங்கலங்கினாரே.

(இ-புரை.) அப்போது அறிஞர்களும் பழிகூறியவர்களும் மான்பார்வை போன்ற பார்வையுள்ள சாரதையின் கற்பின் நன்மையானது அற்புதமுள்ள தென்றுபயந்து, செவ்விதாக முகத்தைக் கீழிட்டுக்கொண்டு யாதொருபேச்சு மில்லாதவர்களாய் இவ்வாறு இரண்டுநாழிகைமட்டிலிருந்து மனங்கலங்கினார்கள். எ - று. (ந.ந.)

வேறு.

அற்புதயிலிஃதுசாரதமென்றுணராதகல்விசும்பிளையொலித்தெழுந்த
சொற்படிநென்றுதொழுகுலத்தோரிற்சொற்றனர்சிலர்வரெல்லாம்
பொற்புறுநாவற்றுதிர்ந்திடவாயாற்புழுச்சொரிந்தனரவைகாணாக்
கற்பினடகைமைபுகழ்ந்தனர்கினைஞர்கள்நியைத்தழுவினர்கிழித்தே

(இ - புரா.) இது அற்புதம் சத்தியம் என்று உணராமல் விசாலமுள்ள ஆகாசத்தில் ஒளித்தெழுந்த அசரீரியின் வாக்குப்பொய்யென்று பிராமணர்களிற் சிலர்சொல்ல; அவர்களெல்லாரும் அழகுபொருந்திய நாக்கமுத்துவிழும் படி வாயின்வழியாகப்புழுக்கள் சொரியப்பெற்றார்கள்; அவைகளைக்கண்டு கற்புள்ளசாரதையைப் பந்துகள்வந்து தழுவிக்கொண்டு அவள்கற்பின் பெருமையைப் புகழ்ந்துபேசி மகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (௩௮)

செய்வதக்கிழமைவேள்விநான்மறையோர்சிலரவணிநுந்துதெய்வதமும் கைதவமுரையாதணங்களுள்வயிற்றிற்கருப்பமும்வளர்வதாவீந்த மைதவழ்குமுலிக்கெந்தவாறந்தோவசையறுமெனநவையுறுவ மெய்தெறிந்தகிலகலையுணர்ந்தறிந்தவேதியனொருவனீதுரைத்தான்.

(இ - புரா.) தவஞ்செய்தற்குத்தக்க புரிமையுமுள்ள பிராமணர்களில் சிலர், அங்கிருந்தபடி யோசித்து யார் பொய்சொன்னாலும் தெய்வமும் பொய்ச் சூரது; இவள் வயிற்றிற் கருப்பமும் நாளுக்குநாள் வளர்வதிலால் இவளுக்கு வசைமொழி எவ்வாறு நீங்கும், என்று சந்தேகத்துடன் வருத்தமுங்கொண்டு வருந்துங்காலத்தில் உண்மைதெரிந்து சாஸ்திரங்களையெல்லாங்கற்ற ஒருபிராமணன் இத்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று. (௩௯)

கண்டுகேட்டறியப்படுவனவானகாட்சியாலாகமவளவா லுண்டெனவுணருந்திறத்தவாறெல்லாமுலகமுமாயையின்வடிவே தண்டலின்மாயையயக்கினால்வாராத்தகையனயாவையாதலினாற் பண்டைநாளிலதாய்நினைவதற்கரிதாம்பான்மையதொன்றெனத்தருமே

(இ - புரா.) கண்டும் கேட்டும் அறியப்படுவனவாகிய பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தினாலும் உண்டென்று அறியத்தக்கமுறைமையின்படி எவ்லாவுலகமும் மாயாருபமே, ஒழியாத அந்தமாயையயக்கினால்வராத வையெவையுமில்லை; ஆகையால், அந்தமாயையானது முன்னாளிலில்லாததாய் நினைப்பதற்கரிதாகிய பகுதியுள்ள ஒரு காரியத்தை நூதனமாக உண்டாக்கும். எ - று. (௪௦)

இந்தமாமாயைதிங்களங்கண்ணியிறைவ்வினை பாட்டெனத்துணிந்து சந்தநான்மறையுமாகமனைத்துந்தனித்தனியிரைத்திடுமென்றா லுந்திநான்மலரினலகெலாங்காட்டுமொருவனுமயனுமொன்றறியா வந்தவானவன்முன்நிநுவினையாட்டையார்கொலோவின்தென்றறிவார்

(இ - புரா.) இந்தமகா மாயையானது திங்கட்கண்ணியரான பரமசிவ வனுடைய திருவினையாடலே யென்று நிச்சயித்துச் சந்தமுள்ள நான்குவேதங்

களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் தனித்தனி முறையிடுமென்றால், நாடிகபலத்தில் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் மாயவனும் பிரமனும் சிறிதும் அறிந்து கொள்ளமாட்டாத அந்தக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலை இத்தன்மையெவன்று எவர்கள் அறியத்தக்கவர்கள். ஏ - று. (சுஉ)

ஓதுநான் மறையீர்கேட்டிர்மீன்வபிறிற்னீயோசனகந்திவந் துதித்தாள் மேதிரின கட்டின் மகிடனென்றுரைக்கும்வெந்திறற்றானவன்பிறந்தான் றுதுதாழ்பொழில் சூழ்சத்தியபுரத்திறற்றாழ்குழலியரனைவருமோ ரேதுவாற்காலமொன்றில்வவபிறுர்ந்தெழில்பெறக்கருப்பமுற்றனரே.

(இ - புரை.) வேதங்கள் ஓதும் பிராமணர்களே! கேளுங்கள்; மீன்வயிற் றினிடமாக யோசனைகந்திவந்தபிறந்தாள்; எருமைவயிற்றினிடமாகக் கொடிய செய்கையையுடைய மகிடாசுரன் வந்துபிறந்தான்; மகரத்தங்களுடன் பூக்கள் மலர்த்திருக்குஞ் சோலைசூழ்த்தசத்தியபுரத்திலிருந்த தாழ்ந்தஅளகத்தையுடைய மாதர்களெல்லாரும் ஒருகாரணத்தால் ஒரோகாலத்தில் வயிறுதோன்றக் கருப்பமடைந்திருந்தார்கள். ஏ - று. (சஉ)

எரிதவழவடிவேலடல்வசு தேவனிகலினரிடுதலோப்படுநாட் கரியமெல்லோதியுரோணிகேளின்றிக்கருப்பமுற்றனளியைவன்றி பிருமையுமுதவுந்தெய்வதவரத்தாவிருடிகண்முனிந்தசாபத்தால் வரன்முறையாகித்தொன்றுதொட்டுலகில்வருவனவல்லவும்வருமே.

(இ - புரை.) தீயுமிழும் வடித்தவேலையுடைய வசுதேவன் பகைவனற்ற னைப்பட்டிருந்தநாளில் கறுத்த அளகத்தையுடைய உரோகணி யேன்னும்அவன் மனைவி தன்கணவனில்லாமலிருந்தும் கருப்பமடைந்தாள்; இவைகளும் அல்லாமல், இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் கிருபைசெய்யுந் தேவவரத்தின லும் முனிவர்கள் சபித்த சாபத்தாலும் வரன்முறையாகப் பூர்வகாலத் தொடங் கிவருகின்றவைகளும் மாறி வேறேனாதனமாகவருவதுமுண்டாகும். ஏ - று.

ஐந்தவித்துபரந்தவாற்றன்மாதவத்தேராகங்கறுத்துரைத்தசாபத்தால் முந்தைநாட்சாம்பனகட்டிடவைலியமுசலமொன்றுதித்தது செழுந்தார்ப் பைந்துணரிதழிச்செஞ்சடாமகுடப்பரமனைப்பரவுமோர்முனிவன் மந்திரபலத்தாலன்றுவநாச்சுவயிற்றினுங்கருப்பமுற்றதுவே.

(இ - புரை.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்துமென்மைபெற்ற தவவல்லமையுடைய மகருஷிகள்மனதிற்கோபங்கொண்டிசொல்லியசாபத்தில் முன்னாளில் சாம்பனென்பவன் வயிற்றினிடத்தில் வன்மையுள்ள முசலமென் னும் இருப்புலக்கையுண்டாயிற்று. பசுமையுள்ள கொன்றைப் பூங்கொத்தாலா கிய மாஸையணிந்த செஞ்சடா மகுடத்தையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்யும்

ஒருமுனிவனுடைய மந்திரடலத்தினால் உஷ்ஸ்சுவன் என்பவன் வயிற்றிலும் பூர்வகாலத்திற் கருப்பமுண்டாயது. எ - று. (௪௪)

தாதுதாழ்பொகுட்டுத்தாமரைக்கோயிற்றாற்குமுலனையசாரதையும் வேதமாமுனிவனொருவனைப்பணிந்து விரதமொன்றியற்றுதல்புரிந்தா ளாதலால்வயிற்றிற்கருப்பமுற்றிருந்துமருளவையகற்றினனிதனைத் தீதிலாவேறுமாதரால்வினவித்தேர்ந்துளந்தெளிமினென் றுரைத்தான்

(இ - புரை.) மகரத்தம் நிறைந்துள்ள பொகுட்டினையுடைய தாமரைப் பூங்கோயிலிலிருக்கும் திருமகனையொத்த இந்தச்சாரதையும் ஒரு முனிவனைப் பணிந்து உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்தான், அந்த விரதபலத்தினால் கருப் பமடைந்து குற்றமற்றவளாயிருக்கிறான்; இந்தக்காரியத்தை உத்தமகுணமுள்ள சிலமாதரைக்கொண்டறிந்து உங்கள் மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தைவிளர்த்தி பண்ணிக்கொள்ளுங்கள் எ - று. (௪௫)

அன்னதுதேர்வான்றொழுக்குலத்தமைந்தவணங்களுர்செல்கெனச் சென்ற, மின்னிகரிடையார்வினவலுமவண்முன்வீளேந்தனபடிப்படி வி ளம்ப, வின்னணங்கேட்டோர்மீண்டுவந்துரைத்தார் யாவருமுணர்ந் தொருமறையோன், சொன்னவைமுழுதுஞ்சரதமென்றேத்திச்சுரிசு முலணங்கையுந்துதித்தார்.

(இ - புரை.) அந்தப்பிராமணன் சொன்னவற்றையெல்லாம் நிசமென அறிந்த அந்தணர்கள் சாரதை கருப்பங்கொண்டிருக்கு முறைமையைத்தெரியு ம்படிப் பிராமணஸ்திரிகளை அறிந்துவாருங்களென்று அனுப்ப; அவர்கள்போய்ச் சாரதையைக்கேட்டார்கள். அவள்முனிவர்வந்ததுமுதல் நடந்தவையெல்லாம் கிரமமாகச்சொல்ல; அவற்றையெல்லாம் அவ்விப்பிரமகளிர்சபையாருக்குச் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டவர்களெல்லாரும் இந்தப்பிராமணன் சொல்லிய வெல்லாம் உண்மையாயிற்றென்று அவனைப்புகழ்ந்து சுரிந்திருக்கும் அளகத் தையுடைய சாரதையைத் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (௪௬)

செழுமறையவருங்கவிருங்கற்பின் றிறம்புகழ்ந்தகன்றனராங்கே பழியறுசிதப்பினருந்ததியனையபனிமொழிச்சாரதையென்பாள் குழுவியம்பரிதிச்செல்வனைப்போலக்குரைகடலுலகெலாம்விளங்கு மழவையின்மெடுத்துக்களிசிறந்துவகைமாகடன் முழுகினண்மகிழ்ந்தே

(இ-புரை.)* பிராமணர்களும் பண்டிதர்களும் சபை கலைத்துபோனபின்பு அதற்குமேல் பழிநீங்கிச் சிறப்படைந்த அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சாரதையானவள் ஒலிக்காசின்ற கடல்வளைந்த இவ்வுலகமெங்கும் விளங்கும் உதயகால

இளங்கதிர்போல ஒருகுழந்தையைப்பெற்றுக் களிப்படைந்துசந்தோஷக்கடவி
லாழ்ந்தாள். எ - று. (௪௭)

ஈன்வளுவப்பநன் குசான்மதியோடிலக்கணக்கிடக்கையனாகத்
தோன்றியெக்கலையுமுணர்ந்துமுந்துலுந்தொன்மறைவிதிவழிகுடி
யான்றசீர்ச்சாரதேயனென்றொருபேரமைவரப்புனைந்தபின்யாண்டோர்
மூன்றகவயிற்றன் னுணர்வினாவிருக்குமுதலவாமமைமுழுதுணர்ந்தான்

(இ - புனா.) பெற்றவன் சந்தோஷிக்க நன்மையிருந்த விவேகத்துடன்
மூப்பத்திரண்டு லக்ஷணமு மிவனிடத்திலிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படித்
தோன்றி, எல்லாச்சாஸ்திரங்களையு முணர்ந்து பழமையானவிதிப்படி உபநயன
முஞ்செய்துகொண்டு சிறப்புப்பொருந்திய சாரதேயனென்னும்பெயரும்பெற்று
மூன்றுவருடத்துக்குள் இருக்கு முதலியவேதங்களையெல்லாம் உணர்ந்தான்.
எ - று. (௪௮)

முறைபயில்பாலன்கலைபினால்வளருமதியெனக்கலைகளான்வளர்நா
ணறைகமழிதழித்தொடையல்குழ்சுடிநாயகன்சிவரிசிவரனு
முறுதிநூறெளிந்துபாரதகண்டத்துறைபவரனைவருமாங்கே
குறுகுதற்கரியசிவபததிகர்க்குங்குறைவில்சீர்க்கோகன்மடைந்தார்.

(இ - புனா.) இவ்வாறு வேதங்கள் உணர்ந்த அந்தப்புத்திரன் கலைகளு
டன் வளருஞ் சந்திரனைப்போல கலைகளாகிய சாஸ்திர உணர்ச்சியுடன் வள
ரும்நாளில் வாசனைகமழங் கொன்றைமாலேகுழந்த சடாமகுடத்தையுடைய
பரமசிவன் பூசைக்குரிய சிவராத்திரிவந்தது; அந்தநாளில் வேதமுணர்ந்து
பரதகண்டத்தில் வாசஞ்செய்கிறவர்களெல்லாரும் யாவருஞ்செல்லுதற்கரிய
சிவலோகத்தை பொப்பாகுற குறைவற்ற சீரினையுடைய கோகர்னத்துக்குச்செ
ன்றார்கள். எ - று. (௪௯)

பொன்புரைகடுக்கைவேணிவானவனைப்பூசனைபுரிசிவநிசியின்
மன்பதையெல்லம்பொருவில்லோகன்மன்னியவாசகங்கேளாத்
தென்புலவாணர்க்கருங்கடனிறுக்குஞ்சிறுவனுந்தானுமாயெழுந்து
தன்புறங்காக்குங்கிளைஞர்குழம்போதத்தளிரியற்சாரதைபோனான்.

(இ - புனா.) பொன்னிறத்த கொன்றைமாலிகையணிந்த சடையையு
டைய பரமசிவனைப் பூசைசெய்யும்படியான சிவராத்திரிதினத்தில் ஜனங்க
ளெல்லாரும் கோகர்னத்துக்குப் போகின்றார்களென்னுஞ் சொல்லைச் சாரதை
கேள்விபட்டிப் பிதிர்த்தேவர்களுக்குச் செய்யுங்கடன் செய்யத்தக்க சாரதேய
னென்னும் பெயருள்ள புத்திரனுடன் புறப்பட்டுத் தன்னைப் பாதுகாக்கும்
பந்துகளுஞ் சூழ்ந்துவரும்படிப் போனான். எ - று. (௫௦)

பூந்துணர்வீழ்ந்துதவழ்நறும்பசங்கால்புகுந்துலாஞ்சண்பகவேலிக்
காந்தளஞ்சிலம்பில்விளைந்தசெஞ்சாந்துக்கதிர்நிலாமுத்தமுங்கொழித்துத்
தீர்தமிழ்மணக்கும்வைகைமாகதிகூழ்தென்புலநாடகன்றற்க
ணைந்திளமுலையாள்சாரதைதவத்தாலெய்தியகொழுநனுமடைந்தான்.

(இ-புரை.) அப்படி அச்சாரதை போம்பொழுது பூங்கொத்துக்களில் பொ
ருந்திவருகின்றவாசனையுள்ள தென்றற்காற்றுச்சென்று உலாவுகின்ற சண்பகச்
சோலை மலர்ந்திருக்கும் பொதியமலையிலுண்டான செஞ்சந்தனத்தையும்
ஒளியுள்ள நிலையையொத்த முத்துக்களைபுங்கொழித்து, மதுரமுள்ள தமிழ்மண
ந்துகொண்டிருக்கும்படியான வைகைகதிகூழ்த் பாண்டியநாட்டையகன்று
இளமைதங்கிய தனமுள்ள சாரதையின் தவத்தினுற்பொருந்திய கணவனும்
வந்தான். ஏ - று.

(ருக)

கள்ளளிழ்குமுலாளாயிடைக்கனவிற்கலவிசெய்கொழுநனைக்காண
வுள்ளுறத்தெளிந்துவனமுலைபுளகமுறவவன்வடிவெலாநோக்கித்
தெள்ளுதெண்டுகரைகூழ்பொலங்கிரிமுகட்டிற்சேட்டினம்பரிதிகண்டாங்கே
முள்ளரைமுளரிமுறுக்கவிழ்த்தென்னமுகமலர்ந்த கமலர்ந்தனளே.

(இ - புரை.) தேனுடன்மலர்ந்த மலரணிந்த அளகத்தையுடைய சார
தையானவன் சொப்பனத்திற் மண்ணைப்புணருங் கணவனை அவ்விடத்திற்கண்ட
வுடன் மனதிற்மன்னுடைய கணவனையென்று தெளிந்து, அழகிய தனங்களி
னிடத்திற் புளகமுண்டாக அவன் வடிவையெல்லாம் பார்த்துத் தெளிவுள்ள
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உதயகிரியினிடத்தில் உதயமாசூர் சூரியனைக்கண்டு அப்
பொழுதே முள்ளரைக்கொடியான தாமசாயரும்பு முறுக்குவிட்டு மலர்வது
போல முகமலர்ந்து மனமகிழ்ச்சியடைந்தான். ஏ - று.

(ருஉ)

பண்டைநாண்முதலாக்கனவெலாமின்பம்பருகியகேளுமன்றன்று
கண்டறிகுறியாற்றெளிந்துதன்படிவங்காட்டியமதலையுங்காண
வண்டிமிரகுமுலாய்நின்னோடுபகருமாற்றமொன்றுளதெனவேறு
கொண்டிளமுவகைக்கடவிடைமுழுகிக்குறித்தனவின்வவான்புகுந்தான்

(இ - புரை.) அநேக நாளாகச் சொப்பனங்கடோறும் சாரதையுடன்
இன்பமனுபவித்த கணவன் அந்தந்தநாளில் பார்த்தறிந்த குறிப்பினுற்றெ
ளிந்து தன்னுருவச் சாயலேக்காட்டிய புத்திரனையுக்கண்டு வண்கெளிசைபா
டிக்கொண்டிருக்கும் அளகத்தையுடையவனே! உன்னுடன் ஒருவார்த்தை பேச
வேண்டியிருக்கின்றதென்று தனித்திருந்துகொண்டு மனமானது சந்தோஷக்
கடலில்முழுகத்தக்கதாகத் தான்குறித்தவைகளை வினுவத்தொடங்கினான். ஏ - று.

மணமலிகுமுலையாரைநீநனை மணமபுணர்கேள்வன்யாமற்று
ன், னுணர்வுடைத்தந்தையாவேனெவதுநின்னூரெதுபேரெதென்று
வந்து, துணைவன்முன்வினவக்கலுழ்ந்துதன்மரபுதொடுத்திளமையின்

மணஞ்செய்த, கணவனை யிழத்தல்காறுநின் றுரைத்தாள் கா தலன்மறு
த்திஃதுரைத்தான்.

(இ - புரை.) வாசனைநிறைந்த மலர்மாலையணியத்தக்க அளகத்தையுடையவளே! நீ யார்? உன்னை விவாகஞ்செய்துகொண்ட கணவன்யார்? உணர்வையுடைய உண்பிதா யார்? ஊர் எது? பெயரென்ன? என்று கணவன் வினாவச் சாரதையானவன் கண்களில் நீர்பெருகும்படித் துயரமடைந்தவளாய்த் தன்மரபுமுதல் இளமைப்பருவத்தில் விவாகஞ்செய்துகொண்ட கணவனை யிழந்ததீராகச்சொன்னான். அவன்மறுபடியும் இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று.

மன் தலங்கோதாய்கின்ன யனின் மமறையிளஞ்சிறுவனின் மகன்கொ
லன்றிமற்றயலார்மகன்கொல்யார்மகனென்றறிகலான்போலவன்வினா
வின் மதிரீச்சாரதேயனென்றொருநேர்நிலமெலா நிறுவியபுகழோ
னென்றனிப்புதல்வன்பலகலைவேதம்யாவையுமுணர்ந்தவ னென்றான்.

(இ - புரை.) வாசனைதங்கும் அளகத்தையுடையவளே! நின்னருகிலிருக்கும் இந்தப்பிராமணச்சிறுவன் உன்புத்திரனோ? அல்லது மற்றொருவர் புத்திரனோ? என்று அறியாதவன்போலவினாவ, இந்தப்புத்திரன் பெருமைதங்கிய சாரதேயனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரை உலகமெங்கும் விளங்கும்படிப் புகழ்பெற்ற என்புத்திரன், பலசாஸ்திரங்கள் வேதங்களயாவும் உணர்ந்தவனென்று சொன்னான். எ - று.

(௩௫)

சொற்றளங்கேட்டுவெடிபடநகைத்துத்தொழுகுலத்துதித்தநி
ன்செய்கை, முற்றவுநன்றுகன்றுகாணென்னுமொழிந்துபைங்காந்தள
ஞ்செங்கை, பற்றியஞான்றேயிறந்தனன்கேள்வன்பாலனைநீபின்னர்ப்
பயந்த, தெற்றெனப்பகர்வேன்முகிழ்முலைபணங்கேயேதுகாரணமித
ற்கென்றான்.

(இ - புரை.) அவள் சொன்னதைக்கேட்டு வெடிபடம்படிநகைத்துத்தொழு
குலமானபிராமணகுலத்திற்பிறந்த உன்செய்கை மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றதெ
ன்று சொல்லிச் செங்காந்தன் மலரையொத்த உன்கரத்தைப்பற்றி விவாகஞ்
செய்துகொண்டகணவன் அன்றையதினமே யிறந்துபோனானெனில், பின்பு நீ
புத்திரனைப்பெற்றது என்ன அதிசயமென்று சொல்வேன், தாமரையரும்பை
யொத்ததனமுள்ளவளே! கணவனிறந்தபின்பு நீ புத்திரனைப்பெறுவதற்குக்
காரணம் என்னென்றான். எ - று.

(௩௬)

அந்நிலைமடந்தைநாணயீ தூரவலர்கதிர்மதிமுகமிறைஞ்சி
யின்னகைபுரிந்துதமியனையிகழ்தலேற்பதோழுமுதுணரிமைவ
நின்னைமகனென்றுமறிந்துளனென்னைநீயுயிவ்வாறறிந்துளையா
துன்னருந்தகையவிர்திலக்கிருவேமுள்ளமேசான்மெனப்பின்னும்.

(இ - புரா.) அந்தப்பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டவுடன் சாரதையானவள் பரந்தகிரணங்களையுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தை வணங்கிக்கொண்டு இனியனகைசெய்து தமியளாகிய என்னை இவ்வாறு இகழ்வது உமக்குத்தகுதியோ? முழுவதும் அறிந்த கணவனே! உன்னை நான் என்றும் அறிந்தேயிருக்கின்றேன். என்னை நீயும் அவ்வாறே யறிந்திருக்கின்றனை, நினைத்தற்கரிய இந்த நிலைமைக்கு நம்மிருவர் மனமே சாஷியென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (௫௭)

முனிவரன்மேனண்மொழிந்தது மன்னேன்மொழிப்படிநோன்பி யற்றியதும், பனிவரையுமையாளெதிர்த்ததுமெதிர்த்துபவங்களோரிர ண்டினுமுன்னை, வினைவழிகழ்ந்ததொடர்பெலாமுணர்த்திமெய்வர மளித்ததுமுரையாத், தநயனைவிரதப்பயனிலோர்பாதிதன்னொடும்வ

(இ - புரா.) முன்னாலில் முனிவர் சொன்னதும் அவர்சொற்படித்தான் விரதம் அனுஷ்டித்ததும் உமையவள் பிரத்தியக்ஷமானதும் அவ்வாறு பிரத்தி யக்ஷமாய்ச் சென்ற இரண்டு சென்மத்தில் உன்னை விதிவசத்தாற் றொடர்ந்து வந்த முறைமை தெரிவித்ததுமன்றி உண்மையாகிய வரங்கொடுத்ததுஞ் சொல் லிப் புத்திரனையும் அனுஷ்டித்தவிரதபலத்திற்பாதி யினையுங்கொடுத்தான். எ - று.

அறைகடலுலகிற் பெறற்கரிதாயவரும்பொருள் பெற்றெனப்பெ ற்றான், பொறையுடையணங்கின்றதைதாய்கிளைஞர்பொருந்திடவ ன்னவளுடனே, மறைபிளஞ்சிறுவர்கொண்டுபேருவகைமகிழ்ச்சிய னாகியாங்ககன்று, சிறையளிபாண்செய்பொதும்பர்குழுவைகைச்செந் தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டைந்தான்.

(இ - புரா.) ஒலிக்காரின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகிற் பெறுதற் கரியதாகிய பெரும்பொருளை பெற்றதுபோல புத்திர விரதபலனையும் பெற்ற பிராமணன், கற்புநிலையுள்ள சாரதையின் தாய் தந்தையரும் பந்துகளும் சம் மதிக்கத்தக்கதாகத் தன்புத்திரனையும் அவனையும் கூட்டிக்கொண்டு பெரியம கிழ்ச்சியுடன் அவ்விடம்விட்டுநீங்கிச் சிறையையுடைய வண்டிகள் இசைபாடும் பொழில் சூழ்ந்த வைகைநதிசேர்ந்த பாண்டிநாட்டிற்கேர்ந்தான். எ - று. (1)

வாள்விரிபசும்பொற்புதவயர்மாடமறுகுசூழ்வளநகர்சார்ந்து
நீள்கருங்குழலாள் புணர்முலைப்போகநீங்கருங்கனவெலாறுகர்ந்து
நாள்பலகழியவிறந்தனன்கேள்வனலனுகர்த்தவனையேழ்பிறப்புந்
தோள்பிரியேனென்றணங்களுடானுஞ்சுடர்விரிகதழெரிஞரித்தாள்.

(இ - புரா.) ஒளிபரந்த பொன்னும் செய்யப்பட்ட கதவுகளை யுடைய உயர்ந்தவீடுகென்றிறைந்த வீதிகளுள்ள வளப்பமுடைய மதுரைப்பதியிற்சேர்ந்து, நீண்ட கரியகுழலையுடைய சாரதையின்போகத்தை அனேகநாள் கணவிலனுபவித்து சின்னாளில் இறந்துபோனான். சாரதையும் இறந்தக்கணவனை ஏழெழுபிறப் புவரையில் பிரியாமல் இன்பமனுபவிப்பேனென்று சுடர்விடுகின்றதீயிற் சககமனஞ்செய்தான். எ - று. புதவு-கதவு. (௬௦)

தொடுகடலுலகினலனுகர்ந்துடலந்துறந்தவாரிருவரும்பின்னும் வழமலர்க்கண்ணிக்கற்பகமில்லேந்துமகினனுந்துணைவியுமாகிச் சுடிகலந்துய்ப்பான்கோடியாதவர்செங்கதிரெலாமொருவழிகுழுமி நெடுவிசும்படைந்ததெனவொளிகெழுமிநிலவுசீர்விமானமேவினரே.

(இ - புரா.) சகரர்களாற் றோண்டப்பட்ட கடல்குழந்த பூலோகத்தினிடத்தில் இன்பமனுபவித்து உடலையொழித்த அவ்விருவரும், ஆய்ந்த கற்பகப் பூமாலையணிந்து கணவனு மனைவியுமாகச் சுவர்க்கபோகம் அனுபவிக்கக் கோடி ரூரிய பிரகாசமெல்லாம் ஒரேயிடத்திற்சேர்ந்து நெடியதாகிய ஆகாயத்தினிடத்தில் வந்துபோல ஒளிபொருந்தி விளங்காநின்ற சிறப்பினையுடைய விமானத்தின்பொருந்தினார்கள். எ - று. (௬௧)

ஆங்கினிதமர்ந்துகுங்குமக்குவட்டினணியெனத்திரண்டதிண்புயமுங் கோங்கின முகிழின முகுவீற்றிருந்தகுவிமுலைத்தடங்களுநெழுங்கத் தீங்கனியனையமெய்யுறுபுணர்ச்சித்திருநலனுகர்ந்தமிதெவிட்டிப் பூங்குழலுமையோடி ளமதிக்கண்ணிப்புனிதன்வாழ்சிவபதமடைந்தார்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு விமானத்திலேறிச் சென்றவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தில் இன்பமுடன் அமர்ந்து, குங்குமமலையின் அழகுடோலத் திரண்ட திண்ணியபுயங்களும் இளமையாகிய கோங்கினரும்புபோலக் குவிவாகியதனங்களும் நெருங்கத்தக்கதாக மதுரமுள்ள பழவர்க்கத்தையொத்த இரண்டெலும் ஒன்று பட்ட புணர்வதாகிய சிறந்த இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, பின்பு அதனைவெறுத்துப் பூமாலையணிந்த அளகபாரமுள்ள பார்வதியுடன் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் சிவபதம் அடைந்தார்கள். எ - று. (௬௨)

இன்ன தன்மையதிக்கையென விதனையாவரேயாயினுங்கற்றோர் பன்னினோர்கேட்டோரிருநிலத்திம்மைப்படுபயன்விழைந்தனர்குந் துபின்னருமறுமைப்பலன்சிவபதமேபெறுகுவர்திண்ணமீதென்னச் [னான். சொன்னநான்மறையின்பொருண்முழுதுணர்ந்தகுதன்மாதவர்க்கெலாஞ்சொன்

(இ-புரா.) நைமிசாரணிய முனிவர்களே! இந்த உமாமகேசுவரபூசாபல சரித்திரம் இத்தன்மையவான சிறப்பினதென்று கருதி இந்தச்சரித்திரத்தைத்

கற்றுணர்ந்தவர்களும் பிறருக்குச்சொன்னவர்களும் கேட்டவர்களும் யாவர்களேயாயினும் பெரியதாகிய இவ்வுலகத்தில் தாங்கள்விரும்பியபடி இம்மைப் பயனை அனுபவித்துப் பின்பு சுவர்க்கானுபவமுஞ்செய்து சிவபதம் அடைவார்களென்பது நிச்சயமென்று நான்குவேதங்களின் பொருள்முழுவதையும் உணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார். எ - று. (௬௩)

பத்தொன்பதாவது உமாமகேசவர பூசாபலமுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம். ௧௦௭௯.

உ

சிவமயம்.

இருபதாவது

உருத்திராக்ஷமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்

கேட்டமறைவித்தகர்கிளர்ந்துவகைபொங்கி
நாட்டமொருமுன்றுடையநம்பனருளடியார்
வேட்டணியுமக்கமணிமேன்மையைவிரித்தே
கோட்டமில் குணத்துமுனிகூறுகெனலோடும்.

(இ-புரை.) உமாமகேசவர பூசாபலத்தைக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள் சந்தோஷம் நிறைந்து திரிநேத்திரமுள்ள பரமசிவன் அருள்பெற்ற அடியார்கள் விரும்பி அணிந்துகொள்ளும் ருத்திராக்ஷமகிமையை விவரித்து மாறுபடுதலில்லாத குணத்தையுடைய சூதமுனிவரே சொல்லுமென்று வேண்டிக் கொள்ள, எ - று. (௬)

மக்களுணர்வைக்கொடுமதித்துணரவற்றே
முக்கணிறைவற்கடிமைமுற்றினர்தரிக்கு
மக்கமணியின்பெருமையற்புதம்தென்னைத்
தொக்கமுனிவர்க்குமுனிகுதனுரைசெய்தான்.

(இ - புரை.) மனிதர்கள் உணர்ச்சியினால் மதித்து அறியத்தக்கதோ? திரிநேத்திரங்கனையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமைத்தன்மை நிறைந்தவர்கள்தரிக்கும் ருத்திராக்ஷத்தின்பெருமை அற்புதமானதென்று சூதமுனிவர் கூட்டமாக இருக்கும் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லுவாராயினார். எ-று.

எத்தகையரேனுமிழிவெய்துதொழில்செய்யு
மத்தகையரேனுமுமையன்பனைவழுத்துஞ்

சித்தமிலரேனுமிறைசீர்மணிதரித்தான்
முத்தரவரென்றுமறைமுற்றுமுரைசெய்யும்.

(இ - புறா.) எத்தன்மை யுடையவர்களானாலும் இழிவான தொழில் செய்யுத்தன்மையுடையவர்களேயானாலும் பார்வதி நேசனைத்துதிசெய்யும் சித்த மில்லாதவர்களேயானாலும் பரமசிவனுடைய சிறப்புள்ள ருத்திராக்ஷம் தரிப் பார்களானால், அவர்கள் சீவன்முத்தர்களைன்று வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லு கின்றன. எ - று. (ங)

நம்பரமனில்பநயனந்தனிலுதித்தே
யும்பர்புகழக்கமணிபூணுமறிவுள்ளோ
ரம்புவியிடத்தில்வருபாவமுமறுத்தே
செம்பொனாலகத்தரணையொத்தினிதுசேர்வார்.

(இ - புறா.) நமது கடவுளுடைய திருநேத்திரங்களினின்றும் உண்டா கித்தேவர்களாற் புகழப்பட்ட ருத்திராக்ஷத்தைத் தரித்துக்கொள்ளும் விவேக முன்னவர்கள் இவ்வுலகில் நேரிடும் பாவங்களையெல்லாம் நீங்கித் தேவருலகத் திற் சிவனையொத்துச் சேர்வார்கள். எ - று. (ச)

என்கொனதிபற்பலவெதிர்ந்தடைவின்முழுக
லென்கொல்பரிவேள்வீமுதலியாவையுமியற்ற
லென்கொலெழுமுகோடிவிதமந்திரமுமெண்ண
லென்கொறவமென்றுகனலைந்திடையிருத்தல்.

(இ - புறா.) பலபல நதிகளிற் சென்று முழுகுவதினாலென்னபலன், அசுவமேத முதலாகிய யாகங்கள் செய்வதினாலென்னபலன், சத்தகோடி மகா மந்திரங்களைச் செபித்தலினாலென்னபலன், தவமென்று பஞ்சாக்கினி மத்தியி லிருப்பதினாலென்னபலன். எ - று. (ரு)

இத்துணையுந்குபலம்யாததனிலெண்கூ
றொத்தபலநல்குவதுருத்திரவிழிப்போர்
கத்தமணியென்றுரியதொல்லேமுனிவோராம்
வித்தகர்தரிப்பரிதில்வேறுபொருளுண்டோ.

(இ - புறா.) உருத்திராக்ஷமென்னும் அரியமணியானது நதிகளில் முழு குதல் முதலாகச்சொல்லப்பட்ட இவைகளெல்லாம் கொடுக்கும் பலன்யாதோ? அதனிலும் எண்மடங்கு அதிகமாகக்கொடுக்கத்தக்கது; என்று புராதனமுனி வர்களாகிய ஞானவான்கள் தரித்துக்கொள்வார்கள். ஆதலால் அந்த மணி யினுஞ் சிறந்த பொருள் வேறென்றுண்டோ? இல்லை. எ - று. (சு)

வேறு.

ஆயமாமணியாபிரம்புனைந்திலவரை
மாயனான்முகன்புரந்தரன்வானவர்முதலோர்
பாயுமால்விடைப்பரனெனப்பணிசுவரென்றும்
ஹாயமாமணியிலைந்தவர்மனிதரோசொல்வீர்.

(இ - புனா.) அத்தன்மையுள்ள உருத்திராக்ஷமணிகளை ஆயிரம் அணிந்து கொள்வார்களானால், அவர்களை விடுத்து பிரமன் தேவேந்திரன் தேவர்கள்முதலானவர்கள் தாவிச்செல்லும் ருஷபவாகனாடராகிய பரமசிவனென்று கருதி வணங்குவார்களென்றால், அந்த மணியைத்தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள் மனிதர்களோ சொல்லுங்கள். எ - று.

(எ)

கடவுணன்மணிகிரத்தினுங்கரத்தினுங்களத்து
படருமார்பினுந்தோளினுங்காதினும்பகுத்து
மிடையுநல்விரலங்குட்டமதனிலும்விளங்க
வடைவினாலறிந்தணிபவர்சிவபதமடைவார்.

(இ - புனா.) அந்த உருத்திராக்ஷமணியைச் சிரசிலும் காதுகளிலும் கழுத்திலும் பரந்தமார்பிலும் தோள்களிலும் கைகளிலும் தரிக்கவேண்டிய தொகைப்படி வகுத்து, நன்மைதங்கிய அங்குலத்தவிரலிலுமணியவேண்டிய கிரமத்தையறிந்து தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள் சிவபதம் அடைவார்கள். எ - று.

பொங்குமாணிக்கமா தியமணியொடுபுணர்த்தித்
தங்கமாயறுதகட்டினிற்சூழின்மனகலத்தி
னங்கண்மாதிலத்தரனக்கமணியினையணிவார்
பங்கயப்பதந்தொழுவவர்பவக்கடல்படியார்.

(இ - புனா.) விளங்குகின்ற மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களுடன் சேர்த்துத் தங்கத்தகட்டினுற் செய்யப்பட்ட ஆபரணம்போல உருத்திராக்ஷமணியை இவ்வுலகத்திற் தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய திருவடித்தாமரைகளித் தொழுகின்றவர்கள் சென்னசாகரத்தில் அமுந்தார்கள். எ - று. (க)

அரனிடத்திலன்பற்றவரவனக்கமணியுந்
திருவெண்ணீறுமெய்தரிக்கிலாப்பாதகச்சிதட
ருரியவஞ்செழுத்துணர்கிலாரீசர்பேருலகிற்
கரமெனக்குறைநுமலிதானெனப்பவங்கழிப்பார்.

(இ - புனா.) பரமசிவனிடத்தில் அன்பில்லாதவர்களும் உருத்திராக்ஷமும் விபூதியுந் தங்கள்சரீரத்திற் தரித்துக்கொள்ளாதவர்களாகிய மூடப்பாவி

களும் மோக்ஷமடைவதற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை அறியாத தன்மையுள்ளவர்களும் இந்தப்பெரிய உலகத்திற் கழுதையாகவும் குரைக்கும் நாயாகவும் பிறந்து திறந்து செனனசேஷத்தைக் கழிப்பார்கள். ௪ - ஹ. (க௦)

இந்துசேகரன் மணியக்கவலயத்திலேற்று
மந்திரந்தருபலத்தையித் துணையென மதித்துப்
புந்தியாற்றெரிந்துணர்வதார்புனலிடைப்படிவோர்க்
கந்தநன்மணிப்படுபுனல்சுவகங்கையாமால்.

(இ - புரா.) சந்திரனைத் திருமுடியிலணிந்தருளிய பரமசிவனுடைய மணியாகிய உருத்திராக்ஷவடத்தினுற் செபிக்கத்தக்க மந்திரந்தருகின்ற பல்னை இவ்வளவென மதித்துப் புத்தியினுற்றெளிந்து அறிகின்றவர்கள் யாவர்? நீரில் முழுகுவவர்களுக்கு உருத்திராக்ஷபரிசுத்தோடு தம்மேல்விழுகின்ற நீர் சுவகங்கைத் தீர்த்தமாம். ௪ - ஹ. (க௧)

எண்ணுமோர்முகமாதியாயீரெழுமுகமு
நண்ணுநன்மணியவற்றிலோர்மணியினைநாடிப்
புண்ணியோர்கடாம்பூசனைமுறையினிற் புரியிற்
றெண்ணிலாமதிவேணியான் பூசையிற்சிறக்கும்.

(இ - புரா.) எண்ணுகின்ற ஒருமுகமுதலாகப் பதினான்கு முகமீரகவுள்ள அம்மணிகளில் ஒருமணியினைக் கருதிப் புண்ணியர்கள் முறைமையுடன் பூசைசெய்தால், தெளிவாகிய நிலவினையுடைய பிறைமதியணிந்த பரமசிவன் பூசையாகவே சிறக்கும். ௪ - ஹ. (க௨)

இன்னதன்மையமணியினதில்பெலாமெடுத்துப்
பன்னியோதிழற்பங்கயன்முதல்களோர்க்கமையா
தென்னிலையாவரேயதனிலைவிளம்புவாரெனினு
முன்னமந்தமாமணியினாகிழந்தமைமொழிவாம்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள உருத்திராக்ஷத்தின் பெருமைகளையெல்லாம் எடுத்து விவரமாகச்சொல்லின் பிரமன் முதலானவர்களுக்கும் அமையாதென்றால் மற்றையாவர் அதன்பெருமையைச் சொல்லத்தக்கவர்கள், ஆயினும் இந்த ருத்திராக்ஷத்தினால் ஆதியில்நடந்தசரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம். ௪ - ஹ.

ஒல்குமாங்குயிலொளித்திடமயிலினமுவப்ப
வல்குறீர்த்திடமழைமுகிலனுதினம்பொழிந்து
மல்குசீர்கெழுகாச்சியீரத்துக்குமன்னன்
பல்குசேனையான் பத்திரசேனனென்பவனே.

(இ - புறா.) மாமரத்திலிருக்கும் குயில்கள் சோர்வடைந்த ஒளிக்கவும் மயிலின்கூட்டங்கள் சந்தோஷிக்கவும் உஷ்ணக்குறைகள் நீங்கவும் மேகங்கள் அனுதினமும்பொழிந்து நீர்நிறைந்த சீர்தங்கிய காஸ்மீரதேசத்துக்கு அரசனும் மிகுந்த சேனையையுடையவனுமாகிய புத்திரசேனனென்பவன். எ - று, (௧௪)

கொற்றமன்னவனளித்திடுமரசினங்குமரன்

செற்றநீங்குநற்றருமனென்றுரைத்திடுஞ்சேயுங்

கற்றபேரமைச்சன் தருகாளேதாருகனு

முற்றவேதநூன்முதலியகலையெலாமுணர்ந்தார்.

(இ - புறா.) வெற்றியுள்ள இவ்வரசன் பெற்றருளிய இளவரசாகிய குற்றமநீங்கிய தருமனென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனும் கற்றுணர்ந்து பெருமை வாய்ந்த மந்திரிபெற்ற புத்திரனாகியதாருகனென்னும் பெயரையுடைய வீரனும் வேதசாஸ்திரமுதலாகிய கல்விகள் முழுவதும் ஒதியுணர்ந்தார்கள். எ - று, (௧௫)

அரசநீதியும்படைக்கலவிஞ்சையினமையும்

பொருவிலாவுருச்செவ்வியுமிளமையும்பொற்புந்

தருமஞானமுங்கருணையுந்தயாவொடுமானபு

மிருவராகிவேறிருநிலத்திலையெனவளர்ந்தார்.

(இ - புறா.) இந்தப்புத்திரர்கள் உருவத்தி விரண்டு பேராகக் காணப்பட்டாலும் ராசநீதியும்-தனுவேதவிநோதப்பயிற்சியும் ஒப்பில்லாத உருவமும் ஆயுறும் இளமையும் அழகும் தருமமும் ஞானமும் கிருபையுந்தயவும் மாட்சியும் ஆகிய இவைகளில் வேற்றுமை யில்லையென்னும்படி வளர்ந்தார்கள். எ - று,

அன்னமைந்தர்களிருவரும்விலைவரம்பறியா

மின்னுநன்மணிக்கலன்களும்வினா நறுஞ்சாத்தும்

பொன்னின்மேனியிற் புனையலராகிவெண்பொடியு

மன்னுமக்கமாமணிகளுமேமுற்றும்வனைந்தார்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுள்ள புத்திரர்களிருவரும் விலையளவு அறியப்படாததும் பிரகாசிப்பதுமாகிய நல்ல ரத்னாரணங்களும்க வாசனைதங்கிய சந்தனமும் செளந்தரியமுள்ள தங்கள் சரீரத்திற்றித்துக்கொள்ளாதவர்களாய் விபூதியும் நிலைபெற்ற ருத்திராக்ஷமுமே சரீரமுழுவதும் அணிந்துகொண்டார்கள். எ - று, (௧௬)

அந்தமன்னனுமமைச்சனுமரிதினிலீன்ற

தந்தமைந்தரைத்தனித்தனியழைத்தினிதுரைத்துக்

கந்தநல்விணத்தேய்வைகள் கலன்பலவளிக்கப்

புந்திவைத்திலர்முத்தனர்பொருவருநிலையார்.

(இ - புறா.) அவ்வரசனும் மந்திரியும் அருமையாகப்பெற்ற தங்கள் தங்கள் புத்திரர்களைத் தனித்தனியாக அழைத்து இனிதானவசனங்கள் சொல்லி வாசனையுள்ள நல்ல கூட்டுவர்க்குச் சேர்த்த சந்தனமும் ஆபரணங்களுக்கொடுக்கவும், ஒப்புசொல்லுதற்கரியவர்களாகிய அந்தப்புத்திரர்கள் அவைகளில் விருப்பம்வையாமல் மறுத்து விட்டார்கள். (கஅ)

பாலரின்னணமொழுகிடும்பருவத்திலாங்கண்
ஞாலமெங்கணும்பராசரெனப்பெயர்நவிலுஞ்
சீலமாதவனெய்தலுஞ்சென்றெதிரிறைஞ்சி
யேலவேதகும்பூசைகளியற்றினனிறைவன்.

(இ - புறா.) அந்தப் புத்திரர்கள் இவ்வாறு நடந்துவருநாளில் ஒருநாள் உலகமெங்கும் பராசரரென்று சொல்லுமெயருள்ள தவசீலராகிய முனிவர்வரவும் அந்தவரசன் எதிர்கொண்டு சென்று பணிந்து, அவர்மனதுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படித் தகுதியுள்ளபூசைசெய்து, ஏ - று. (கக)

அனையமாமுனிமனமகிழ்த்தாசிகளியம்பக்
கனகவாசனத்திருத்துபுகாவலனிறைஞ்சி
யெனதுமைந்தனும்மைச்சர்கோன்மதீலையுமிணங்கிப்
பனகமாமணிகுயிற்றியபணியெலாமிகழ்ந்தே.

(இ - புறா.) அந்தப்பராசரமுனிவர் மனமகிழ்ந்து ஆசீர்வசனஞ்சொல்ல, அரசன் அந்தமுனிவரைப் பொன்மயமான ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து பணிந்து, ஏன் புத்திரனும் மந்திரிகுமாரனும் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரியாத சினேகமுள்ளவர்களாய் நாகரத்தினம்பதித்த ஆபரணமுதலான பல ஆபரணங்களை யிகழ்ந்து, ஏ - று. ஏ - அசை. (உ௦)

கைகொடுத்தொடர்கண் கொடுபார்த்திடார்கடிந்து
துய்யபூதியுஞ்சிவனக் கமணியுமே துலங்கு
மெய்யெலாமணித்திருந்தனர்வினையமேதறியேன்
ஐயனேயெனக்குறையெனவருந்தவன்கேளா.

(இ - புறா) அந்த ஆபரணங்களைக் கையினாற் றொடாதவர்களாயும், கண்களாற் பாராதவர்களாயும், நீக்கவிட்டுப்புனிதமாகிய விபூதியும் உருத்திராக்கூங்களுமே சரீரத்தில் பிரகாசிக்கும்படித் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்காரணமின்னதென்று அடியேன் அறித்திலேன்; ஐயனே! எனக்குச் சொல்லுமென, அந்த வார்த்தையைப் பராசரமுனிவர்கேட்டு, ஏ - று. (உக)

மண்டுதெவ்வமர்கடந்தவேன்மன்னவரோறே
பண்டிவர்க்குறுபிறவியிற்பழகியதொடர்பே

கொண்டடைந்தவிப்பிறப்பினுமநிலைகொண்டா
ருண்மெற்றதன்வான்முறைகேளெனவுரைத்தான்.

(இ - புரை.) எதிரேற்றுவரும் பகைவருடைய போரைக்கடந்த வேலா
யுத்தையுடைய ராசிக்கமே! பூவ மிவர்களுக்குப்பொருந்திய பிறப்பில் பழ
கிய தொடர்ச்சியைக்கொண்டு இப்போதுவந்த பிறப்பிலும் அந்தப்பழக்கத்தை
விடாமலிருக்கின்றார்கள்; அதற்கொரு காரணமுண்டு; அந்தக்கிரமத்தைக்கே
னென்று சொல்லுவாராயினார். எ - று. (௨௨)

மாடமாளிகைக்குமெயின்முகிறவழ்மனையி
லாடரங்கினிலார்தபொற்கொடிக்குழாமாட
லோடொமாமதிக்கறைதுடைத்திவெபோலொளிருங்
கேழல்சீர்த்திகொள்பெரும்பதிவளநந்திக்கிராமம்.

(இ - புரை.) மாளிகையினுச்சியிலும், மேகந்தவழ்கின்ற வீடுகளிலும், நாட
கசாலைகளிலும் கட்டியிராநின்ற பொற்கொடிக்கூட்டம் மேலே அசைகின்ற
தோற்றமானது ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற சந்திரனுடைய சுளங்கத்தைத்
துடைப்பதுபோல் பிரகாசிக்கவும் வளமைபெற்ற கெடுதலில்லாத சிறப்பினை
யுடைய பெரும்பதியான வளப்பம் பொருந்திய நந்திக்கிராமமென்றொரு நகர
முண்டு. எ - று. (௨௩)

அப்பெரும்பதிதன்னின்மானந்தையென்றறையுந்
துப்பெனச்சிவந்தொளிர்கனிவாயினந்தோகை
யொப்பருந்தவப்பொதுமகளோவியர்தீட்டுந்
திப்பியத்தருவாருயிர்பெற்றெனச்சிறந்தாள்.

(இ - புரை.) அந்தப்பெரிய நகரத்தில் மானந்தையென்னும் பெயரினை
யும்புளம்போலும் அதரத்தினையுமுடைய ஒருசுணிகையானவன்சித்திரக்காரர்
திட்டியதிவ்வியமான பதுமை உயிர்பெற்றிருப்பதுபோலும் அழகிற்சிறந்திருந்
தன். எ - று. (௨௪)

மேவுபொன்மனைமுன்றில்வாய்வெள்ளிடையின்றாய்
வாவுமாப்படைவேந்தர்தமைந்தருமதிதூற்
காவன்மந்திரக்கிழுவர்தங்கான்முளையவருந்
தூவுநீணிதியெட்டியர்குமரருந்தொகுவார்.

(இ - புரை.) யாவரும் விரும்பத்தக்க பொன்மயமான அவன் வீட்டின்
முன்றிலினிடத்து வெள்ளிடையில்லாமல் தாவிச்செல்லும் குதிரைப்படைமுத
லாகியபடைகளையுடையராசகுமாரர்களும் மந்திராலோசனைக்குரிய சாஸ்திரங்
கள் கற்றுணர்ந்த மந்திரிகளுடைய புத்திரர்களும் மிகுந்த திரவியங்கள்

கொடுக்கத்தக்க வைசியபுத்திரர்களுங் கூட்டமாகச் சேர்ந்திருப்பார்கள். எ - று.
எட்டியர் - வைசியர். (உரு)

நீணிதிப்பெருவண்மையிற்பெண்மையினிலமேற்
காணலாவதோர்திருமகளிவளெனக்கவினு
மாணிழைக்கொருகங்குலின்மருவுவாரளித்தா
லாணிதீர்த்தபொன்னுயிரக்கமுஞ்செனவறைவார்.

(இ - புறா.) மிகுதியாகிய திரவியமுள்ள வளப்பத்தினாலும் பெண்தன்
மையினாலும் பூலோகத்திலெல்லாரும் பார்க்கும்படி வந்திருக்குந் திருமகளே
யிவளென்று சொல்லத்தக்க செளந்தரியமுள்ள அந்தக்கணிகைமாதாக்கு ஒரு
ராத் திரி 'வருகின்றவர்கள் கொடுக்கும் உரையாணியைவத்துமாற்றுப்பார்க்க
வேண்டுவதல்லாத உயர்ந்தபொன் தொகை ஆயிரங் கமுஞ்சென்று சொல்லுவார்
கள். எ - று. ஒருகமுஞ்சு - பத்துப்பணவிடை. (உசு)

நாளுந்நன்னவணறுமலர்விதிமுறைதூவி
வேளைவென்றகண்விமலனைவழிபடும்வேட
மாளுமன்பரையரெனவருளொடுபணியுங்
கோளெறிந்தெதிர்வறியவிரவலர்கொடுக்கும்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுடையவள் நாள்தோறும் வாசனைதங்கிய மலர்
களால் ஆகமவிதிப்படி அருச்சித்து மன்மதனைவென்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய
பாமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் திருவேடமுடைய அன்பர்களைக்கண்டு சிவமெ
னஉள்ளமுருகி வந்தனைசெய்வாள். இதுவுமன்றிக் குற்றம் நீங்கிய தரித்திரர்
கள் யாசகர்வந்தால் அவர்களுக்குத் திரவியங்கொடுப்பாள். எ - று. (உஎ)

அறிவுகொண்டெயர்பொதுமகண்டநவிலரங்கிற்
பொறுகொள்சேவலும்வானரக்குழவியும்பொருந்தத்
தறியினிற்பிணித்தரனக்கமணிபுனைதாமஞ்
செறிவுறுத்தவையிரண்டுக்குமழில்பெறச்சேர்த்தி.

(இ - புறா.) மெய்யறிவு உடையவளா யுயர்ந்த அந்தக் கணிகையான
வள் கடனஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் புள்ளிகள் பொருந்திய சேவலும் வான
ரக்குட்டியும் பொருந்தத் தூணிற்கட்டி உருத்திராக்ஷமணிகள்கோத்தமாலையை
அவ்விரண்டுக்கும் அழகுபெறத்தரித்து, எ - று. (உஅ)

வேறு.

வானரமுடன்பழகிவர்ணநடித்தல்

கானமர்கருங்குழலிதோழியரொடுங்கண்

டானனம்வியர்ப்பநகைசெய்துவியோயாடித்

தானினிதமர்ந்துபலநாளுமளிசார்வாள்.

(இ - புரா.) வாணரங்குட்டியுடன் பழகிக் கோழி நடிப்பதை வாசனை தங்கிய கரிய அளகத்தையுடையவன் தோழிகளுடன் பார்த்து முகம்பேர்க்கும் படி நகைசெய்து விளையாடி, இனிதாக அமர்ந்து நாள்தோறும் அவைகளிடத் தில் தையுடனிருப்பான். எ - று. உக)

இன்னணநிகழ்ந்திடவிருந்தவண்மனைக்கண்

மின்னுசடிவலப்பகவர்வேடநனிமேவிப்

பொன்னினுயர்ப்புதியொடுமக்கமணிபூண

மன்னினன்மணிக்கடகமுன்கைவணிகேசன்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு அன்புடனிருந்த அவள் வீட்டினில் பிரகாசியா நின்ற சடாமகுடத்தையுடைய முனிவர்வேடத்தைகுறைவறப் பொருந்திப் பொன்னிலுஞ்சிறந்த விபூதியும் ருத்திராஷ்டமர் தரித்துக்கொண்டு ரத்தினகட கம்பொருந்திய கரத்தையுடைய வைசியததலைவனாகியஒருவன்வந்தான். எ - று.

கண்டனளெழுந்தனள்கலாமதிமுடித்தோன்

ரெண்டனரிவனென்றுமுறையோடுதொழுதெந்தாய்

மண்டலமதிக்கவடரிட்டுமணிதுற்றிக்

கொண்டகடகத்தின்விலைகூறுணரவென்றாள்.

(இ - புரா.) மானந்தையென்பவள் அவ்வணிகளைக்கண்டெழுந்துஇளந் திங்கள் அணிந்த சாம்பசிவமூர்த்தியினுடைய அடியரிவரென்று முறைமையு டன் பணிந்து, என்னிறைவனே! இவ்வுலகத்தையெல்லாம் விலையாகமதிக்கும் படி பொந்தகடிட்டு மணிபதித்து அணிந்து கொண்டிருக்கும் ரத்தினகடகத் தின் விலை யாதோ எனக்குத் தெரியச்சொல்லென்றாள். எ - று. (௩௬)

சந்திரனெனத்திகழ்தனிக்குடைநிழற்கீழ்

வந்தமனர்முன்கையின்மணிக்கடகமியாவு

மிந்தவயிரக்கடகமொப்பதலவென்னாக்

குந்தநகைவல்லிகவர்வேட்கையொடுகூறு.

(இ - புரா.) சந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற குடையின்கீழ் வருகின்றமன்னவர் முன்கையில் அணிந்திருக்கும் ரத்தினகடகங்களுெல்லாம் இந்தவயிரமணிக்கடகத்தை ஒப்பாகாதுதென்று இதற்கின் குருத்துப்போன்றநகை யையுடையாள் வாங்கிக்கொள்ளும் விருப்பமுண்டாகும்படிச்சொல்லு; எ - று.

வல்லியுரைசெய்ததுமனத்துணர்குறிப்பு

நல்லவனுணர்ந்துநகையாடிமடநல்லா

யெல்லோளிமணிக்கடகமின்னவிலையென்னச்

சொல்லுவன தற்குதிதியீதுறுணிவாயோ.

(இ - புறா.) அப்பெண்பதில்கூறியதும், அகன்மனதில் எண்ணியகுறிப்பும் வந்தவைசியன் அறிந்துகொண்டு நகைசெய்து, பெண்ணே! சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் இந்தரத்தினகடகம் இன்னவிலையென்று சொல்லுகிறேன், நீ அதற்குப் பொருள்கொடுக்கத் துணியமாட்டுவையோ? எ - று. (௩௩)

என்றவனுரைத்த லுமிலங்கிழையியம்புங்

குன்றனையேதோள்வணிககொங்கைவிலைகூறும்

புன்றொழிலினூர்கள்பொருள்கொண்டுபொருணல்கி

னன்றவர்கள்பெண்மையவார்நன்னலமுநன்றே.

(இ - புறா.) இவ்வாறு வைசியன் சொல்ல மானந்தை சொல்லுகிறான் மலைபோன்ற புசங்கையுடைய வணிகேசனே! தனங்களை விலைக்குவிற்கும் புன்றொழிலையுடையவர்கள் ஒருபொருளை வாங்கிக்கொண்டு அதற்கு விலையாகத்திரவியல் கொடுத்தால், அந்தப்பெண்களுடைய பெண்தன்மையும் இன்பமும் நன்றேயாகும்! எ - று. (௩௪)

க

வாழ்பொதுநலக்கணிழைமாதர்நெடுமாயன்

வீழ்தருகவுச்சுவமும்விற்குரெதிரந்தாற்

றழ்கலவியிற்றழுவியேகவர்வதல்லாற்

சூழ்நிதிவிலைக்குதவறொல்லுவகிலுண்டோ.

(இ - புறா.) வாழ்கின்ற யாவர்க்கும் பொதுவாகிய இன்பத்தை யுடைய கணிகைமாதர்கள் மாயன்விரும்புகின்ற கவுத்துவமணியே யானாலும் விற்பவர்கள் கொண்டுவந்தால், தங்கிய புணர்ச்சியினால் தழுவி வாங்கிக்கொள்ளுவதல்லது மிகுத்திரவியம் விலையாகக்கொடுப்பது பழமையாகிய இவ்வலகத்திலுண்டோ? இவ்வையல்லவா? எ - று. (௩௫)

அன்பினெடுகங்கணமெனங்கைதனிவிட்டான்

முன்புதினமுன்றுனதுமூல்லைமடவாளி

னின்றபமுறமெல்லணையில்யானணைவனென்னு

மின்பொருவுநுண்ணிடைவிளங்கிழையியம்ப.

(இ - புறா.) இறைவனே! அன்புடன் இந்தக்கடகத்தையென்கையிவிட்டால், முன்றுகாள்வரைக்கும் உனக்குரிய மூல்லைமாலையணிந்தமனைவிபோல இன்பம் உண்டாகச் சயனத்தில் உன்னைநான் அணைவேனென்று மின்போலும் துண்ணிய இடையையுடைய கணிகைசொல்ல; எ - று. (௩௬)

உருத்திராச்சுமகிமையுரைத்தது.

நூல்

நன்குரைசெய்தாய்மணிசெய்நற்கடகமீவே
னென்குலமடந்தையினிசைந்ததினமூன்றும்
புன்கணிலையிற்பிறர்கள்போகறுகரோனென்
றின்கனிமொழிக்கணிகைகுளித்தியென்றான்.

(இ - புரை.) கணிகைமாதே! நன்றாகச் சொல்லினை; இந்தக் கடகத்தை உன்கையிற் கொடுக்கிறேன், கொடுத்தால் எனக்குரியமனைவிபோலிருப்பதாக நீசொன்ன மூன்றுநாளும் சொன்னமொழிதவறி மற்றொருவர் போகத்தை அனுபவிக்கிறதில்லை யென்று ஒரு உறுதிவார்த்தையைச் சொல்லென்றான். எ - று. சூள் - சத்தியம், (௩௭)

வேறு.

புனிதவாணிகன் கூறியமொழிக்கவள்பொருந்தி
மனிதரேயன்றிவாசவன்றானிவண்வரினு
முனிவதன்றியேயணைகலென்மூன்றுநாளும்
பனிகொள்வேணியெம்பரன்றிருவாணையென்றிசைத்தாள்.

(இ - புரை.) நின்மலனாகிய அந்தவார்த்தகன் சொல்லிய வார்த்தைக்கு அவள் சம்மதித்து, மனிதர்களையல்லாமல் தேவேந்திரன் இவிடத்தில் வந்தா லும் இந்த மூன்றுநாள் வரையில் நீக்கிவிடுவேனே யல்லாமல் நான் புணரேன்; குளிர்ச்சிதங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவனது ஆணையின்படி யென்று சொன்னான். எ - று. (௩௮)

என்னுமானந்தைதனக்கவனிநுள்கெடவிமைத்து
மின்னுமாமணிக்கடகத்தைவிருப்பொடுநல்கிப்
பின்னுமீதொருமாணிக்கவிலிங்கநீபேணி
யன்னமேபுரந்தெனக்குமீட்டளித்தியோவென்றான்.

(இ - புரை.) என்று சொல்லிய மானந்தையென்பதற்கு வணிகன் இருள்கெட இமைக்கும் ரத்தினக்கடகத்தை விருப்பமுடன் கொடுத்து மறுபடி ஒருமாணிக்கவிலிங்கத்தைக்காட்டி அன்னம்போல்பவளே! இதைப்பத்திரமாக வைத்திருந்து மறுபடி யெனக்குக்கொடுப்பையோவென்றான், எ - று. (௩௯)

அணங்குரீர்மையளன்னதேசெய்வனென்றதனை
வணங்கிவாங்கித்தன்னாடகவரங்கினில்வைத்தே
யிணங்குமாலேவந்திறுத்தலுங்கணவன் மாப்பிறுகச்
சுணங்குவாய்ந்தெழுவனமுலைச்சுவடுறத்தோய்ந்தாள்.

(இ - புரை.) தெய்வப்பெண்ணையொத்த தன்மையையுடைய மானந்தை யென்பவள் அப்படியே செய்கிறேனென்று சொல்லி, வணக்கஞ்செய்து அந்த

லிங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு தன்னுடைய நாடகசாலையினிடத்தில் வைத்து மாலைப்பொழுதுவந்தவளவில் தன்கணவனாகிய வணிகன்மார்பில் தேமலைப்பொருந்தி வளர்ந்திருக்கும் அழகிய தன் தனங்களின் தழும்புபொருந்தி யழுந்தப்பண்ணுந்திருந்தாள். எ - று. (ச௦)

காமவேளுநல்லிரத்யுமென்னவேகலந்து
தூமமல்கியசேக்கையிற்றுயில்கொளநடுநா
ளியாமமெய்தியவேலைபிலெரியழல்கதுவித்
தாமநான்றபொன்னரங்கினை முருக்குவான்சமைந்தே.

(இ - புறா.) மன்மதனும் ரத்யும்போலக் கலந்து வாசனைப்புனைகலந்த சயனத்தில் நித்திரைசெய்யும் அர்த்தராத்திரியான வேளையில், ரத்தினமாலைகள் கட்டிய பொன்னாலாகிய நாடகசாலை வேகுப்படி தீயானது பற்றிக்கொண்டு,

மஞ்சுபோற்றவழ்புனையொடுபுலிங்கங்கண்மலியச்
செஞ்சிகைக்கணக்கதழெழரிபறறுபுசெல்லத்
துஞ்சுமேல்வையிலிருவருந்துண்ணெனவிழியா
வஞ்சியோடினரன்னமுஞ்சேவலுமென்ன.

(இ - புறா) அவர்கள்நித்திரைசெய்யும்போது மேகம்போலத்தவழ்கின்ற புகையுடன் தீப்பொறிகள் நெருங்கத் தக்கதாகச் சிவந்த சிகைகளிவிட்டெழு கின்ற அக்கினியானது அதிவேகமாகப்பற்றிக்கொண்டு வீடுமுழுவதும் எரிக்க, அவ்விருவருந் திடுக்கிட்டு நித்திரை நீங்கிப்பெட்டையன்னமும் ஆண்ணனமும் ஒடுவதுபோலப்பயந்து ஓடினார்கள். எ - று. புலிங்கம் - தீப்பொறி. (ச௨)

ஒடும்வேலையிடுனாண்டொடிபொருக்கெனத்திரும்பி
யாடுநாடகவாங்கினிலரன்மணியணிந்த
கோடுவாழ்சிறுசூரங்கொடுசெஞ்சிறைக்கோழி
நேடுவாளவைகண்டுறுபிணியினைநெகிழ்த்தாள்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு ஒடும்போது மானந்தையென்பவன் விரைவில் திரும்பி நிர்த்தனஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் கிளைகளில்வாசஞ்செய்யும் (ருத்திராக்ஷந்தரிக்கப்பட்ட)சூரங்குக்குட்டியினையும் சிவந்த உச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழியினையுந் தேடிக்கண்டு கட்டியிருந்த கயிற்றை அவழித்துவிட்டான். எ - று. (ச௩)

பிணியெகிழ்த்தலுங்கூரங்குமச்சேவலும்பெயர்ந்து
கணவெரிக்குழாங்கதுவுறுமெல்லையைக்கடந்த
வணிகனல்கியவளிரொளிமாணிக்கலிங்க
முணருமுன்னமேநீறெழுவெந்தொழிந்ததுவே.

(இ - புரை.) கட்டவிழ்த்து விட்டமாதிரத்தில் குரங்குங் கோழியும் பற்றிக்கொண்டெறியுங் கூட்டமாகிய தீயிருக்கு மிடத்தைவிட்டு அப்புறம் போய் விட்டன. அந்தவர்த்தகன கொடுத்தமானிக்கு லிங்கமானது மானந் தைக்கு ஞாபகம் வருவதற்குமுன் வெந்துநீர்மய்விட்டது. எ - று. (சச)

தூரவேகிநின்றன்னது கண்டதொல்வணிக
னாகாண்டியோநான் நருசிவலிங்கநாதன்
மூரிலெங்கனன்முருக்கிடச்சாம்பராய்முடியத்
தீருமின்றொடென்வாழ்வெனத்துயரொடுசெப்ப.

(இ - புரை.) தூரமாகப்போய்நின்ற வர்த்தகன் மாணிக்க லிங்கம் வெந் துபோனதைப்பார்த்துப் பெண்ணே! நான் உன்கையிற்கொடுத்த சிவலிங்கப் பெருமான் பலமுற்றத்திப்பற்றுதலால் வெந்து சாம்பலாய் விட்டதைக்கண்ட னையோ? ஆதலால், என்வாழ்நாளின்றே முடிந்து விடுமென்று துயரத்துடன் சொன்னான். எ - று. (சரு)

இறைவனைக்கையாவிணைமுலைக்குவட்டிடையெற்றி
மறுகிநம்பனே சங்கராவென்றுவாய்விட்டுக்
கறைதரித்தவேற்கண்ணினீர்கலுழியாயொழுத
வறிவழிந்தவளாற்ற லும்வணிகனுமறைவான்.

(இ - புரை.) அதைக்கேட்ட மானந்தையானவன் வலையலணிந்தகை களால் இரண்டு தனத்தின்மேலும் மோதிக்கொண்டு, துயரமுற்றுநம்பனே! சங் கரனே! என்று வாய்திறந்து உதிரம்படியத்தக்கவேல்போன்ற கண்களில் ஆறுபோல நீர்பெருகும்படி அழுது அறிவழிந்து சோர்ந்துவிட்டான்; அதைக் கண்டவணிகன் சொல்லுகிறான். எ - று. (சச)

நரந்தவார்குழற்புணர்முலைநறுமலர்க்கொம்பே
யிரங்கலெம்மனோரித்துயர்வரினுயிர்க்கிரங்கா
ரரங்கிலேன்சிவலிங்கம்வெந்தடலையாய்விடுமேற்
புரந்தராதியர்விலக்கினுமழலிடைப்புருவேன்.

(இ - புரை.) மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்ட அங்கத்தையும் நெருங்கியதனங் களையுமுடைய நறிய பூங்கொம்புபோல்பவளே! நீ துயரப்படவேண்டாம்; எம் போலியருக்கு இவ்விதத்துன்பம் நேரிட்டால் உயிரைப்போக்கிக் கொள்வார்க ளேயன்றி, அதையெப்படிவிடுகிறதென்று இரங்கார்கள்; நாடகசாலையில்வைத் தனன்சிவலிங்கம்வெந்து சாம்பராய் விடுமானால், தேவேந்திரன் முதலானவர் கள் வந்து விலக்கினாலுந் தீயில்விழுந்துவிடுவேன். எ - று. (சஎ)

மற்றுநீயொன்றுநினைகலையனலிடை மடியப்
பற்றுமிந்தனமடுக்கியேபடுகனல்வளர்க்கக்

கற்றையுங்குழன்மடந்தைநீபணியெனக்கழறச்
சிறிநீக்கொடியுருமீழ்வெனத்திகையா.

(இ - புறா) நீ வேறொன்றும் நினைக்காதே, தீயில்விழும்பு நானிறப்ப
தற்கு உலர்ந்தவிறகுனை யடுக்கி எரியுந்தீயை மூட்டிம்படி நெருங்கிய அளகத்
தையுடையவளே! நீ உத்தரவுசெய்யென்று வணிகன்சொல்லச் சிறிய இடை
யையுடையவளாய்க் கொடிபோன்ற மானந்தையானவள், யிடியுண்டாகும்
போற்றிகைத்து, எ - று. (சஅ)

வேண்டுநீணிதியளிக்குவேதியர்க்காற்றிப்
பூண்டமாவிரதத்தையும்வழுலறப்போற்றி
யாண்டகைப்பெருவணிகநீயழல்புகும்வண்ண
மீண்டுதீதற்குரவராவியற்றுதியென்றான்.

(இ - புறா.) யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாத நிலைமையையுடைய வணிகேச
னே! வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுக்கிறேன், பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்
துச் செய்யத்தக்கவிரதங்களையும் பழுதறச்செய்து, இப்போது நீ தீயில்விழும்
படி நேரிட்டதும்மம் நீங்கத்தக்கதாகப் பெரியோர்களைக்கொண்டு பிராயச்சித்
தஞ் செய்துக்கொள் என்றான், எ - று. (சக)

நிலம்பொறுக்கலாச்செம்பொனானிறைகுடிப்பிறந்தேன்
கலம்பொறுக்கலாதுசுப்பினாய்வறியர்போற்கருதிங்
குலம்பொறுக்கலாவிழிந்தசொற்கூறுதறவிரந்து
கலம்பொறுக்கலாக்கதெழிவளர்த்திடச்சமைவாய்.

(இ - புறா.) பூமியுந் தாங்கமாட்டாத மிகுந்த பொன்னையுடைய குடி
யிற் பிறந்தேன், ஆபரணங்களைத் தாங்கமாட்டாத நுண்ணிய இடையையு
டையவளே! நீ என்னை வறுமையாளர்போல நினைத்து எங்கள் குலம்பொறுக்
காத இழிவான வார்த்தைசொல்லுவதை விட்டு இவ்வுலகத்தார் பார்த்துச்ச
ிக்கக் கூடாததானவேகமாய் மூளும் தீ மூட்டுவாயாக என்று வணிகன்சொன்
னான். எ - று. (இ0)

என்றுசீறியசுடுசொல்லாவணிகர்கோனிசைப்பக்
குன்றுபோலுயர்கொங்கையாண்மறுப்பதுகொளாது
பொன்றுவானென்றுபொருக்கெனச்சிலதரைக்கூவித்
துன்றுமாரழலுவர்படுத்தியற்றுமினென்றான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறுகோபித்துச் சுடுசொல்லினால் வணிகேசன் சொல்
லவே பொன்மலைபோல்வளர்ந்த தனத்தையுடைய மானந்தையானவள் தான்

தடுப்பதை பொத்துக்கொள்ளாமல் இறந்துபோவானென்று நிச்சயத்துக்
கொண்டு ஏவலாளிகளை அழைத்து விறகுகளிட்டு விரைவாகத் தீமூட்டுங்க
ளென்றான். எ - று. (௫௧)

சிலதர்மானந்தைபணியினைத்தலைக்கொடுசென்றான்
கலகிலாத்துவரடுக்கினராரழல்கொளுவி
யிலகுபேரழற்சிகையெழவிழுதுபெய்குழிசி
பலவும்வீசினரெழுந்ததுகொழுங்கனற்படலம்.

(இ - புறா.) அந்த ஏவலாளிகள் மானந்தை கட்டளை யிட்டவார்த்தை
யைச் சிரசிலேற்றுக்கொண்டுபோய், அளவில்லாத விறகுகள் அடுக்கித் தீமூட்
டித் தீச்சிகைமேலோங்கும்படிக் குடங்குடமாக நெய்யை ஊற்றினார்கள். அப்
படி ஊற்றின அளவில் கொடியதீயானது (கற்றைகற்றையாகச் சிகைவிட்டுக்
கொண்டு) மேலோங்கிவளர்ந்தது. எ - று. (௫௨)

கண்டதாபதவணிகர்கோன்கடிபுனன்மூழ்கி
மண்டுதீயினைமும்முறைவலஞ்செய்துவணங்கித்
துண்டவான்பிறைமெளலியான்றிருவடிதொழுதே
யண்டகூடமட்டா வொலியெழவனற்குளித்தான்.

(இ - புறா.) அதைக்கண்ட வணிகமுனிவன் வாசனைதங்கிய நீரில் ஸ்நா
நஞ்செய்து கொழுந்துவிட் டெரியுந்தீயை மூன்று பிரதக்ஷிணஞ் செய்து
வணங்கி, இளம்பிறை யணிந்தருளிய சடாமகுடத்தையுடைய சிவபெருமான்
திருவடிகளைத்தொழுது அண்டகூடவரையில் ஓசையெழும்படி அந்தத்தீயில்
மூழ்கினான். எ - று. (௫௩)

வேறு.

இந்தவாறுகண்டு துன்பமெய்தினின்றவேழையும்
பந்தமாயகேளிர்தம்முகம்பரிந்துபார்த்திவண்
முந்துமங்கியிற்படமுடிந்தநாய்கன்முன்னமே
தந்தகங்கணமிதற்கியைந்தவாறுசாற்றுகேன்.

(இ - புறா.) அந்தவணிகேசன் தீயில் முழுகினதைக்கண்டு துயரங்கொ
ண்டுநின்ற மானந்தையானவன், தனக்குப்பந்தமாயிருக்கிற சுற்றத்தார்முகங்
களைப்பார்த்து, கேளுங்கள் பந்துக்களே! இப்போது இத்தீயில் விழுந்து இறந்து
போனவணிகேசன்கொடுத்தது இந்தக்கங்கணம், இதைக்குறித்து நடந்தசெய்கி
சொல்லுகிறேன். (௫௪)

இக்கடகநல்விலைக்குமூன்றுநாளியைந்துநின்
புக்கின்மேவுகற்பின்மாதபோலவாழ்வனென்றியான்

றொக்கநாளிலாருயிர் துறந்துநாய்கன்மாய்ந்ததா
லொக்கயானுமாரழற்குளிப்பதன்றியுய்கலேன்.

(இ - புரை.) இக்கடகம் பெறுமான விலைக்காக மூன்றுநாள் உனதுவாழ்
க்கைக்குரிய மனைவிபோல உன்னுடன் நான் வாழ்கிறேனென்று சம்மதித்துக்
கொண்டேன்; அந்தமூன்றுநாளுக்குள் வணிகேசன் உயிர் துறந்து இறந்ததி
னாலே, நானும் அவனுடன் இந்தத்தீயில்விழுந்து இறப்பதல்லது இனியுயிரு
டனவாமேன். எ - று.

(நடு)

அன்னலிங்கமென்கையிலளித்தபாதுமற்றவன்
சொன்னதுண்டெனுவியாய்த்துணிந்துபோற்றிவையென
வெண்ணைபாவினேன் பிழைத்தவாறிலிங்கம்வெந்ததாற்
றன்றை நேரிலாதசைவநாய்கன் சாதன்மேயினான்.

(இ - புரை.) அந்தச்சிவலிங்கத்தை வணிகேசன் என்
போது இது என் உயிர்போலிருப்பது ஆகையால், பத்திரமாகக்காத்துத்தருவா
என்று சொன்னதுண்டு, அப்படியிருக்கப் பாவியாகிய நான் மதிமோசம் போ
னேனே, இது என்னகாரணம், சிவலிங்கம்வெந்துபோய்விட்டபடியால், தனக்
கொப்பில்லாத சைவசமயப்பத்திமையுள்ள அவ்வணிகேசன் இறந்துபோனான்.

என்னிமித்தமாகவந்ததித்துணையுமாதலால்
வன்னியிற்குளிப்பதன்றிவாய்மைபொய்த்துவாழ்வனே
முன்னுரைத்தவாகமம்புராணம்வேதமுதலவாய்ச்
சொன்னசொன்னயாவையுந்தொகுத்தவுண்மையல்லவோ.

(இ - புரை.) இத்தனைகாரியமும் என்னிமித்தம் நேரிட்டதாகையால், தீயில்
விழுவதல்லது சொன்னசொல்தவறி உயிர்வாழ்கிலேன்; சொன்னசொல் தவற
லாகாதென்று நம்முடைய ஆண்டவனால் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள்புராணங்
கள் வேதங்கள்முதலாகிய எல்லாவற்றிலும் விதித்திருக்கிற உண்மையல்லவோ?

வேலைவேலையுள்ளடங்கிமீதுயர்ந்துநிற்பதுங்
காலமாலேபானுவெண்கலாமதியுதிப்பது
ஞாலமாதியூதமைந்துண்ணியென்றுநிற்பது
மாலகாலமுண்டவீசனுண்மையன்றியாகுமோ.

(இ - புரை.) சமுத்திரமானது கரைக்குள் அடங்கி மேலுயர்ந்து நிற்ப
தும், காலமாலேகளில் முறையாகச் சூரியசந்திரர்கள் உதிப்பதும் பிருதிவிமுத
லாகிய பஞ்சபூதங்கள் பொருந்தி எப்போது மிருப்பதும் ஆலகாலம் உண்ட
பரமசிவனுடைய ஆக்கினையன்றி உண்டாகாததலால், எ - று, வேலை-கரை.

வாய்மைதப்பினுர்களிந்த மாநிலத்திலீனராய்த்
தீய்மையுற்றுமேலுளோர்பழிக்கவேதிரிந்துபின்
றாய்மையற்றகும்பியுட்டுளைந்தபூங்குவாரென
வாய்மனுபகர்ந்தவேதசாகைமுற்றுமறையுமே.

(இ - புரை.) உண்மை தவறியவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஈனர்களாய்ப்பாவ
த்தை அடைந்து பெரியோர்கள் பழிக்கும்படித்திரிந்து, பின்பு தாய்மையற்ற
கும்பிபாகமென்னும் நரகத்திலிழந்து, வருந்துவார்களென்று வாய்மையற்ற
மந்திரங்களை பகர்கின்ற வேதமுழுதுஞ் சொல்லுகின்றன. எ - று. (௩௯)

ஆதலாலெனைக்குறித்தபூங்குமாறடாதென
மாதராதெருட்டியீட்டுமாநிதிக்குவையெலாம்
வேதவேதியர்க்குமாவிதாயாக்கும்வறிஞராய்ப்
போதுநர்க்குமகமகிழ்ந்துபோதுமென்னநல்கியே.

(இ - புரை.) ஆகையால், என்னைக்குறித்து நீங்கள் வருத்தப்படுவதுதகா
தென்று மானத்தை தன்சுற்றத்தார் தெளியும்படி சொல்லித் தான்சம்பாதித்த
திரவியங்களுையெல்லாம் வேதமோதியபிராமணர்களுக்கும், பெரிதாகியவிரதங்
களை அனுஷ்டிக்கும் தபசிகளுக்கும், ஏழைகளாய் வருபவர்கட்கும் போதுமென்
னுமட்டும் வெறுக்கக்கொடுத்து, எ - று. (௪௦)

மோனமாகி நீரினமுழ்கி முப்புரத்தைவென்றசீர்
ஞானநாதனடிவணங்கிநல்லழற்பிழம்புபுற
தானமேவலங்கொடெய்திவீழுமெல்லைதன்னிலே
வாலிலாமுடித்தவேணிவள்ளவந்துதோன்றினான்.

(இ - புரை.) மௌனவிரதங்கொண்டு ஒருவருடனும் பேசாமல் நீரில்
ஸ்நானஞ்செய்து திரிபுரதகனஞ்செய்த மெய்ஞ்ஞான சொரூபியாகிய பரமசிவ
னுடைய திருவடிகளை வணங்கி நல்ல தீப்பிழம்பைப்பிரசுத்தினைஞ்செய்து அக்கி
னிக்குண்டத்தில் விழப்போகும் சமயத்திலே இளந்திங்கள் அணிந்த சடைமுடி
யையுடையகயிலாசபதியானவர் தரிசனமாளுர். எ - று. (௪௧)

கொன்றைதுன்றுவேணியுருகுளிர்ந்தவைந்துவதனமுங்
கன்றனீலகண்டமுங்கரசரோருகங்களு
மின்றிரிந்தமேருவாய்விளங்குதோளுமுந்தியுந்
துன்றுதூளுமுன்புகண்டுதோகைவீழ்ந்திறைஞ்சினான்.

(இ - புரை.) கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமும், குளிர்ச்சியுள்ள
ஐந்திருமுகங்களும், கறுத்தகாளுகண்டமும், செந்தாமராமலர்போன்ற திரு

அத்தங்களும், ஒளிகொண்ட பொன்மலைபோல விளங்குந் திருப்புசங்களும்,
திருவுந்தியும் பொருந்திய திருவடிகளுந் தரிசனமாகக்கண்டு மாணந்தையென்
பவன் பூமியில்விழுந்து பணிந்தான். ஏ - று. (௬௨)

மங்கைநீகனற்குள் ஹீழ்தலொழிதிநின் மனத்தினிற்
றங்குமுண்மையுணருவான் சமைந்துபொன்செய்கடகமோ
டிங்குவந்தமளவளாயெரிக்கண் ஹீழ்ந்தவணிகன்யான்
கங்குல்வாய்த்துணிந்துநின்றகருமநன்றுநன்றோ.

(இ - புறா) அவ்வாறு சேவித்து நிற்பவனைப்பார்த்து, அடியாளே! நீ
திக்குள்விழுவதை நீங்கு, உன்மனதிற்பொருந்திய மெய்யன்பினை யிவ்வுலகத்
தாருக்குத்தெரிவிக்கும்பொருட்டுப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கடகத்தினுடன்
இவ்விடத்துக்குவந்து உன்னுடன் அளவளாவித் தீயில்விழுந்தவணிகன்நாமே.
இந்த ராத்திரியில் நீ தீயில்விழும்படி நிச்சயித்தகாரியம் மிகவும் நன்று நன்று.

பொதுமடந்தைமார்கடேடுபொருளினாசைநீங்கியே
நி மதியிலங்குதுதவினின்னில்வாய்மைபேணவல்லரோ
வதிசயம்புவிக்கணிதுபுதிதுகண்டறிந்தனங்
கதிதெரிந்துபெறுபதத்தில்விழைதலே துகழறுவாய்.

(இ - புறா.) பிறைபோல் வளைவாகிய நெற்றியையுடையவளே! பொது
மகளாயிருப்பவர்கள் பொருளாசையைவிட்டு உன்னைப்போலச் சத்தியத்தைக்
காப்பாற்றுவார்களோ! இவ்வுலகத்தில் இது அதிசயமானகாரியம்; நவமாகக்
கண்டறிந்தோம்; நீ அடையவேண்டியபதவியெதுவோ அதைவிரும்பியவண்
ணஞ்சொல்லுவாயாக. ஏ - று. (௬௪)

வேறு.

என்றுபரமனியம்புமதுகேட்டுக்
குன்றுமரனுங்குழைந்துருகக்கோற்றொடியா
ணின்னுதொழுதுநிமலாநினதடியே
னென்றுமறியேனுரைப்பதுளங்கொள்ளேன்.

(இ - புறா.) இவ்வண்ணம் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைத்
கேட்டு மலைகளும் மரங்களும் நின்றருகும்படி மாணந்தையென்பவள்எழுந்து
தொழுது, நிரமலனே! உன்னடியவளாகிய நான் ஒன்றுமறியாதவள்; இன்ன
வாறு உன்னைத்துதிப்பதென்பதும் அறியேன். ஏ - று. (௬௫)

தேவரேயாதிதிரிபுவனத்துள்ளோர்க
ளேவரேவாமும்பதமுமினிவேண்டேன்
மூவரேயார்க்குணமூன்றாய்முத்தொழிற்குங்
காவலேயார்க்குடந்துநின்றகாரணனே,

(இ - புரா.) தேவர்கள்முதல் திரிலோகத்தி லிருப்பவர்களில் எவர்கள் வாழும் பதவியும் யான் இனிவேண்டேன்; திரிமூர்த்திகளாகியும் முக்குணங்கள் கியும் முத்தொழிற்குக் காவலாகியும் இவைகளையெல்லாங்கடந்த, காரணனாயிருக்கும் ஆண்டவனே! எ - று.

(சுசு)

அன்புற்றென துகிலேனாளைவோருந்
துன்பக்கடலுட்டுளையாதெனைப்போல
விற்பச்சிவபதத்தையெப்தியினிதாக
வன்புற்றுனதடிக்கீழ்வாழுவருளென்றான்.

(இ - புரா.) சுவாமீ! அடியான் தேவர்களுணக்குப் பாத்திரமாகிறதோடு, அன்புள்ள என் சுற்றத்தார் எல்லாரும் துக்கசாகரத்தில் முழுகாமல் அடியேனைப்போலப் பேரின்பமுள்ள சிவலோகத்திற்சேர்ந்து இன்பமுடன் எக்காலமும் ஒரேதன்மையாக வாழும்படிக் கிருப்பெய்யவேண்டுமென்றான். எ - று.

கோட்டுவிடையமர்ந்தோமான்ருயின்மொழியாள்
கேட்டவரமனைத்துமீந்தோமெனக்கிளத்தி
யீட்டுபெருங்கிலைஞரெல்லோரொர்மீவள்போய்
வீட்டுநெறிப்பேரின்பமேவப்பணித்தகன்றான்.

(இ - புரா.) கொம்பினையுடைய ருஷபவாகன ஆரோஹணரான பரமசிவன் மானந்தைகேட்ட வரமெல்லாம் கொடுத்தோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, சுற்றத்தாருடன்பேரின்பவிட்டிற்போய்ச்சேரும்படி அருளிச்செய்து, கயிலையங்கிருக்கு எழுந்தருளினார். எ - று.

(சுஅ)

ஆடரங்கைத்தீமுருக்கும்வேலையணங்களையாள்
கூடுபிணிநெகிழ்த்தவானரமுங்கோழியும்போய்
நீடுபலகாலநிலவலயத்தேயிருந்து
வீடுஞ்ரங்குகண்டாய்வேந்தேநின்கான்முளையே.

(இ - புரா.) நாடகசாலையைத் தீபற்றி யெரிக்குங்காலத்தில், தெய்வப் பெண்ணையொத்த மானந்தையானவள் கட்டவிழ்த்துவிடவே குரங்குக்கோழியும் போய் நெழிக்காலம் இவ்வுலகத்தி லிருந்து இறந்துபோன குரங்குதான் உன்புத்திரன். எ - று.

(சுக)

சோரிபொடித்தனையசூட்டெழில்கொள்வாரணங்காண்
சீரியசொற்றேருமமைச்சன்சிறுவனிவர்
பாரிலவிதரித்தும்பண்டிடையவாதனைகாண்
பேரியலினக்கமணிபூதிபெற்றணிந்தார்.

(இ - புரா.) உதிரம்பொடித்தையொத்த உச்சிக்கொண்டையடிடைய
கோழிதான்சிறப்புள்ள சாத்திரங்கள் உணர்ந்த மந்திரிகுமாரன், இவர்களிருவ-
ரும் பூலோகத்திற்பிறந்தும், பூர்வவாசனையினால் பெரிதானமுறைமையுடன்,
ருத்திராக்ஷமும் விபூதியும் விரும்பி யணிந்தார்கள். எ - று. (௭௦)

முன்னையிறந்தபிறப்பின்முதல்வன்மணி
தன்னையணிந்ததபோபலத்தின்றன்மையான்
மன்னர்தொழுமன்னாவுனக்குமதலையுமாய்க்
கன்னிமதியமைச்சன் கான்முளையுமாயினரே.

(இ - புரா.) மன்னர்தொழும் மன்னனே! முன்னீங்கிய பிறவியில் பர-
மசிவனுடைய மணியாகிய ருத்திராக்ஷத்தைத்தரித்த தபோபலத்தினால், உனக்-
கும் நன்மதியையுடைய அமைச்சனுக்கும் குமாரர்களானார்கள். எ - று. (௭௧)

காளையினோளரிருவோருங் கண்ணுதலோன்
றாளேநெடுநாட்டணவாதருச்சித்து
வாளையுகளும்வளநாழனிதாண்டு
வேளையெரித்தோனருளால்விட்டின்பெய்துவாரல்.

(இ - புரா.) இந்த இரண்டுபுத்திரர்களும் பரமசிவனுடைய திருவடி-
களே இடைவிடாமல் நெடுநாள் பூசித்து வாளேகள் குதிக்கும் நீர்வளமுள்ள இந்-
தத்தேசத்தை யின்பமுடன் ஆண்டு,காமதகனராகிய பரமசிவனுடைய திரு-
வருளினால் மோக்ஷம் அடைவார்கள். எ - று. (௭௨)

சங்கிவர்கள்முன்னையியல்புமியன்றதவு
மாங்கதனினையபயனுடைந்ததுவுந்
திங்கதநாகூறினேந்தேர்வேந்தேநின்மனத்தி
லோங்குவழிழைவால்வினவலுண்டேலுரையென்றான்.

(இ - புரா.) இவ்விருவருடைய முற்பிறப்பின் நன்மையையும் அப்-
போது நடந்ததையும் அதனால் அடையவேண்டிய பயனை யிப்போது அடைந்த-
தையும் குற்றமற நாம் உனக்குச்சொன்னோம். தேரையுடைய அரசனே! உன்
மனதில் மிகுந்தவிருப்பத்தினால் இன்னம் ஏதாவது கேட்கவேண்டியதிருந்தால்
சொல்லென்று பராசரமுனிவர்கொன்றார். எ - று. (௭௩)

இருபதாவது

உருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த அந்நியாயம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் தூாருஉ.

உ
சிவமயம்.

இருபத்தொன்றாவது

சீருருத்திரமகிமை உரைத்த அத்தியாயம்.

என்னமுனிசூதனிநிதியம்பிமாதவத்தீர்
மன்னர்மன்னன் மீட்டுமந்தமாதவனைத் தாள்போற்றிப்
பன்னிவினவுவதுகேட்டுப்பராசரனார்

(இ - புரா.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்சொல்லி நைமிசாரணிய முனிவர்
களே! அவ்வரசனானவன் பராசரருடைய பாதங்களிற் பணிந்துதுதித்து வினாவு
தலைக்கேட்டு மேலும் அவர்சொல்லிய சீவசரித்திரத்தைக் கேளுங்களென்று
சொன்னார். எ - று.

(க)

வேறு.

ஓங்கியபேருவகையினாலுடனெழுந்துமன்னவர்கோன்
மேற்கமமுநறுந்தெரியன்முடிதாழச்சென்றிறைஞ்சிப்
பூங்கமலத்தயனையபுகழ்முனியேநின்னருளாற்
றாங்கரியமனமாயை தணந்தறிவின்றலேநின்றேன்.

(இ - புரா.) மிகுந்த சந்தோஷத்தையுடைய அவ்வரசன் பராசர முனி
வருடைய பாதங்களில் தன்வாசனைகமமும் பூமாலையணிந்த மகுடம் படிப்படி
பணிந்து, பிர்மமதேவனையொத்தபுகழுள்ள முனிவரே! தேவரீருடைய கிருபை
யினால் தாங்குதற்கரியமனமாயைநீங்கி அறிவினிடத்தில் நின்றேன். எ - று. (உ)

மைந்தன்வரலாற்றனைத்துங்கேட்டுமனமகிழ்ந்தேன்
கந்தனனையவிளங்காளையினிக்கா சினியை
யெந்தவகைபுரப்பான்வாழ்நாண்மற்றெத்துணையுண்
டந்தழுறைதானுமடியேற்சருள்கென்றான்.

(இ - புரா.) சுவாமிகளே! என்புத்திரனுடைய வரலாறெல்லாங்கேட்டு
மனமகிழ்ந்தேன்; சிவகப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த இவ்வாலிபன் இனி எவ்
விதமாக உலகத்தை யாளுவான்? ஆயிசு எவ்வளவிற்குக்கின்றது? அதை விபர
மாக அருளவேண்டிமென்றான். எ - று.

(ங)

செம்பொன்முடிக்குரிசில்கேட்டியதுசெப்பினுற்
கம்பமுறநெஞ்சங்கலங்கித்துயருழப்ப

நம்பர்முதலோருமென்ற லுனக்கெய்தும்
வெம்புகொடுந்துயரம்யாரேவிலக்கிற்பார்.

(இ - புரா.) பொன்னாற்செய்யப்பட்டமருடந்தரித்த அரசனே! சொல்லுகிறேன்கேள், என்னவெனில், அதைச்சொன்னால் தேவர்முதலானவர்களும் நடுக்கமுண்டாக மனங்கலங்கித்துயரம் அடைவார்களென்றால், உனக்கு நேரிடும் கொடியதுயரத்தை யார்விலக்குவார்கள்? எ - று. (ச)

எவ்விடருஞ்சாராவினவனருள்பெற்றமையார்
செவ்வடிவேல்வேந்தேயான்செபுகேனின் புதல்வ
னவ்வியடொன்றில்லாதானுநிரண்டாண்டின்றடைந்தான்
கவ்வையுறவின்னுமுதலோரேழ்தினங்கடந்தால்.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய திருவருள் கிடைத்திருப்பதினால்யாதொரு துன்பமும்நேரிடாது; வேலேந்திய அரசனே! யான்சொல்லுகிறேன், உன்புத்திரரன்பாமென்பது சிறிதும்ல்லாதவன்; இப்போது பன்னிரண்டுமையதுள்ளவனாயினான்; துன்பம் அடையாதே இன்றுமுதல் ஏழுநாள்கடந்தால், எ - று. (ந)

சாவதுவேதிண்ணமெனமுனிவன்சாற்றுதலு
மேவுபடச்சாயுமிகலரிமானேறுபோற்
காவலன்மேதினிமேல்விழ்ந்துகடைக்கண்முத்தந்
தூவநிலையிலாததுயர்க்கடலுண்மூழ்கினான்.

(இ - புரா.) இறப்பது நிச்சயமென்று முனிவன் சொல்லவும், அம்புபட்டமாத்நிரத்தில் விழுந்து விடுஞ் சிங்கம்போல அரசன் பூமியில்விழுந்துகடைக்கண் நீர்த்துளியைச் சிந்தும்படி நிலைபடாத் துயரக்கடலில் ஆழ்ந்தான், எ - று.

தாங்கிமுனிவனெடுத்துத்தராபதியை
விங்குதுயர்மாற்றிவிழிநீரநீவி

ந யோங்குபொலன்கர்த்துற்றநறுந்தெண்ணீரை
வாங்கிமுகங்கழிஇவந்ததுயர்நீக்கினான்.

(இ - புரா.) அக்கசாகரத்தில் முழுதிய அரசனைப் பிராசுரமுனிவர் தாங்கியெடுத்துத் துயரநீக்கிக் கண்ணீரைத்துடைத்து மாற்றுயர்ந்த பொன்கரகத்திலிருந்த தெளிவுள்ளநீரைக் கையில் வார்த்துக்கொண்டு, அவ்வரசன் முகத்தைக் கழுவி, நேரிட்ட துயர்ச்சோபத்தை நீக்கினான், எ - று.

ஊழ்வினையுருத்தகாலத்துறுதவத்தீன்றநற்றாய்
விழ்முலைசுறந்தபாலுமுண்டபின்வெய்யநஞ்சா

மாழ்கடற்பிறந்தநஞ்சுமுண்டபினமிர்தமென்றால்
வாழியமாந்தரெல்லாமிருவினைவயத்தர்மன்னு.

(இ - புரை.) அரசனே! ஊழ்வினை சம்பவித்தகாலத்தில் மிகுந்த தவத்தினால் பெற்ற தாயின் முலையினின்று சுரந்தபாலும் உண்டபின் கொடிய நஞ்சு போலாகும்; நல்வினையுற்றகாலத்தில் ஆழ்ந்தகடலில் உண்டாகிய விஷமும் உண்டபின் தேவாமிர்தம்போலாகும் என்றால், மனிதர்களுல்லாம் இருவினை வசப்பட்டவர்களே. எ - று, வீழ்பால் - விரும்பப்பட்டபால். (அ)

இன்பம்வந்துற்றகாலையிருங்களியெய்தறாநு
துன்பம்வந்துற்றகாலேதறுயருழந்தமுதறாநு
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தேயறிவிலார்மாட்சிநல்லோர்
துன்பமுமின்பந்தானுந்தொல்வினைத்தொடர்ச்சியென்பார்.

(இ - புரை.) மனிதரைக்காக்கும் அரசனே! இன்பம்வந்து பொருந்தின காலத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைவதும், துன்பம்வந்து பொருந்தின போது துயரப்பட்டு அழுவதும், அறிவில்லார்செய்கை; அறிவுள்ளவர்கள் சுக ஆக்கங்கள் பழவினைத் தொடர்ச்சியென்பார்கள். எ - று. (க)

ஆதலால்வருந்தல்கேட்டியருபியாயமலனாகிச்
சோதியாய்நின்றவிசன்சுவேச்சையாங்குணங்கண்மூன்று
ளோதுராசதத்திலாதிவிரிஞ்சணையுதிப்பித்தன்றே
வேதநூலனைத்துமந்தவிரிஞ்சனுக்கமைத்துப்பின்னும்.

(இ - புரை.) ஆகையினால் அரசனே! நீ வருந்தாதே. நான் சொல்வதைக்கேள். அருபியும், நிர்மலனும், சோதியுமாய் நின்ற பரமசிவன் தன்னுடைய சுவேச்சையாகும் முக்குணங்களுக்குளொன்றாகிய ராதசகுணத்தில் பிரமதேவனைச் சிருஷ்டித்து வேதசாத்திரங்கனையெல்லாம் அந்தப் பிரமதேவனுக்கு அப்பொழுதே அருளிச்செய்து பின்னும், எ - று. (கௌ)

வேறு.

மாசிலாஞானமாயனுக்கள்வாழ்வதாய்க்
கூசிலாவுபநிடதத்தின்கண்ணதாய்ப்
பாசமாய்த்திபெசுபதியைப்பற்றிடு
மாசில்சீருருத்திரவத்தியாயமும்.

(இ - புரை.) அழக்கில்லாத ஞானமாகியும், உயிர்கள் வாழ்வுபெறத்தக்கதாகியும், குற்றமில்லாத உபநிடதத்தினிடத்ததாகியும், ஆணவமலத்தைக் கெடுத்த தருணாகின்ற பசுபதியைப்பற்றிய பழதில்லாத சீருருத்திரவத்தியாயமும் எ - று. உபநிடதங்கள் - ௩௨, (கக)

அருளினை கத்திடைய நித்தநான்முகன்
நெருநறவுலகமீரோழுஞ்செய்தபி
னிருளறு த்துலகங்களுய்யவெண்ணியே
பொருடருவேதங்கள் புக லுங்கா லேயில்.

(இ - புரை.) அருளிச்செய்தார். அவைகளை மனதுக்கு னறிந்த பிரம்ம தேவன்தெளிவுபொருந்தப் பதினாலுலோகமும் சிருஷ்டித்தபின்பு, இவ்வுலகத் திலிருப்பவர்கள் அஞ்ஞானத்தை நீங்கிக் கடைத்தேரவெண்ணிப் பொருள்தங் கிய வேதங்களைச் சொல்லும்போது, எ - று.

(கஉ)

நாற்றிசைமுகத்தினுநான்குவேதமுந்
தோற்றுநாட்டுந்நிசைமுகத்திற்குற்றோற்றிய
வாற்றிசையித்தியமதனினைப்பினை
யேற்றசீருநத்திரமெழுந்துதோன்றிற்றால்.

(இ - புரை.) நான்குநிசை முகங்களிலும் நான்கு வேதங்களும் உண்டா ன நாளில் தென்றிசைநோக்கிய முகத்தில் தோன்றியமகிமை மிகுந்த தைத்தி ரிய வேதத்தின்மத்தியில் மேன்மையுள்ள சீருநத்திரமந்திரம் உண்டாயிற்று. எ - று. தத்திரியென்னும்பகஷிபுண்மெகிழ்ந்தமையால் தைத்திரியமென்று யது. எ - று.

(கங)

அத்தகைமந்திரமீசியாதியாம்
வித்தகமுனிவார்விரும்பிக்கற்றுட
னுத்தமஉலகிடைமுனிவர்க்கோதிடத்
தத்துவமறையவர்தாமுங்குறனர்.

(இ - புரை.) பெருமைபொருந்திய அந்தமந்திரத்தை மீசுமுனிவர்மு தலாகிய ஞானமுள்ளமுனிவர்கள்விரும்பி, உணர்ந்து, உடனே இவ்வுலகத்திலி ருக்கும் உத்தமமுனிவர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்யத் தத்துவமுணர்ந்த அம்மு னிவர்களும் தெரிந்துகொண்டார்கள். எ - று.

(கச)

ஆர்வுறுபாவமாமுனற்கோடையாற்
பார்மிசைமானிடப்பசும்புள்வாடுத
நீர்தருபிரணவமின் னுச்சேர்ந்துபெய்
கார்மழையொத்ததிக்கடவுண்மந்திரம்.

(இ - புரை.) நிறைந்த பாவமாகிய வெதுப்புகின்ற கோடையால் இவ் வுலகத்திலிருக்கும் மனிதர்களாகிய பசியபுற்கள்வாடுதல் நீங்கும்படி, பிரணவமா கிய மின்னைச்சேர்ந்து பொழிகின்றமேகத்தையொத்தது தெய்வீகம்பொருந்தி ய இம்மந்திரம். எ - று.

(கஈ)

மற்றொருதவங்களேன்மந்திரங்களேன்
சுற்றியல்விரதமேன்வேள்விச்செய்கையேன்
சுற்றியமலங்களைத்துடைத்துமுத்தியைப்
பெற்றிடவளிப்பதோர்பிரமமீதரோ.

(இ - புரை.) இம்மந்திரமிருக்க வேற்றொருதவங்களேன்? மந்திரங்களேன்? சொற்ப்பயனைத்தருகின்ற விரதங்களேன்? யாகத்தொழிலேன்? பிறவிதோருந் தொடர்ந்துவருகிற மும்மலங்களைக்கி மோகஷத்தைப் பெறும்படி கொடுக்கும் பரமசிவம் இதுவேயாம். எ - று.

(௧௬)

பின்னருநான்முகப்பிதாமகன்பொறை
மன்ரீயதேவாகண்மக்கள்வல்விலப்
கன்னியவடிவுளவனந்தயோனியும்
பன்னருஞ்சிறப்பினைப்படைத்துமுற்றியே.

(இ - புரை.) பிரம்மதேவன் முன் சிருஷ்டித்ததுமல்லாமல் பின்பும் சாந்தகுணமுள்ளதேவர்கள், மனிதர்கள், வலியமிருகங்கள் இவைகளையன்றியின்னமும் பலபலவிதமாகிய அனந்தம்யோனிபேதங்களும் சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடன் சிருஷ்டித்துமுடித்து. எ - று.

(௧௭)

புண்ணியபாவமும்பொருவினன்மையு
மண்ணியநீமையுமகிழ்வுந்துன்பமு
மெண்ணியநினைப்பொடுமறப்பும்யாவையு
நண்ணியவுணர்வொடுவகுத்துநல்கியே.

(இ - புரை.) புண்ணியபாவங்களும் ஒப்பிலாத நன்மையும், இவ்வுலகத்தில் நேரிடுநீமையும், சுகதுக்கங்களும், எண்ணுகின்ற நினைப்புமறைப்புகளும், பொருந்திய உணர்ச்சியுடன் வகுத்துச் சிருஷ்டித்து. எ - று.

(௧௮)

துறக்கமுநாகமுந்துவன்றிக்காக்கெனப்
பிறைக்குலநான்கெனப்பிறழ்வெண்கோட்டிடைக்
கறைக்குடறிணிந்தமாற்களிற்றுவேந்தையு
முறத்தொழிற்கூற்றையுப்பணித்துமன்னனே.

(இ - புரை.) அரசனே! நான்கு பிறைகள்போலப் பிரகாசிக்கும் வெண்மைநிறமுள்ள தந்தங்களினிடத்தில் பகைவருட லிரதும் குடலும் கிறையத்தக்கபெரிய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இந்திரனைநோக்கி நீ சுவர்க்கலோகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருவென்றும், கோபமுண்டாகும் தொழிலையுடைய யமனைநோக்கி நீ நரகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருவென்றும் கட்டளை யிட்டப் பின்பு, எ - று.

(௧௯)

துடிமுதல்காலங்கடோற்றுந்தன்மையுங்
கடிதினில்வருஞ்சுடர்க்கதிருந்திங்களு
மிடையுளகோண்முதற்கிரகம்யாவையு
மடையுறுபூதங்களைந்துமாக்கினான்.

(இ - புரா.) க்ஷணமுதல் காலங்கள் உண்டாகுந் தன்மையையும் மக
மேருவைவிரைவாகச்சுற்றிவரும் சூரியனையும், சந்திரனையும், அவ்விடத்திலிருக்
கும் கோள்முதலாகிய கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும், ஆகாயமுதலாகப் பொருந்
திய பஞ்சபூதங்களையும் சிறுஞ்சுடித்தான். எ - று. (௨௦)

ஆக்கியசராசரமனைத்துமவ்விதி
நீக்கியபகுதியினெருங்கியெங்கணு
போக்கறநிமிர்ந்துசெல்பொழுதிற்சுற்றுவன்
காக்குமந்நரகங்கடழையுதற்பிப்டான். ௧

(இ - புரா.) இவ்வாறு அந்தப்பிரமன் உண்டாக்கிய சராசரங்களெல்
லாம் பேதமில்லாமல் நெருங்கி யெவ்விடத்தும் இறத்தலின்றி அதிகரித்து
வரும்போது யமன்காக்காரின்ற அந்நரகங்கள் தழையும்படி சுற்றிக்கின்றான்.

சூறியபாவத்தின்கூற்றவாகிய
சீறியகாமமேமுசலதிமையை
வீறுயர்கதையினுன்வீளித்துநீவிர்போய்
மாறுசெய்துலகிடைமருவியெங்குமே.

(இ - புரா.) சொல்லுகின்ற பாவத்தின் பிரிவாகிய சீறுகின்ற காமமுத
லான பாவங்களைப் பெருமையிக்குந்தகதையையுடைய யமன் அழைத்து நீங்கள்
போய்மாறுபாடுசெய்து உலகமெங்கும் பொருந்தி, எ - று. (௨௨)

தருமமுநீதியுந்தயாவும்வாய்மையு
மருவிய தவங்களும்பிறவுமொற்றிநுங்
கருமமாந்தீத்கொழில்கணக்கிலாதன
புரிதிர்தீநாகினைப்புரத்திர்போயென்றான்.

(இ - புரா.) தருமத்தையும், நீதியையும், தயையையுஞ்சத்தியத்தையும்
பொருந்திய தவங்களைப் மற்றதுகளையுமாற்றி, உங்கள் தொழில்களாகிய பாவத்
தொழில்களை அனந்தமாகச்செய்து, கொடியநரகத்தைக் காக்கக்கடவீர்களென்
றான். எ - று. (௨௩)

கட்டடனுமழுகிறென்றுபோய்த்
தங்கியவுலகிடைவந்துசார்தனும்

பொங்குசீருருத்திரமெவருமேபுகள்

தெற்ககனுநிறைதலாற்றுண்ணென்றேங்கியே.

(இ - புரை.) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் எங்களுக்கு இது நன்மையானதென்று, காமமுதலிய பாவங்கள் சென்று பொருந்திய உல்கத்தில்வந்து சேர்ந்தவளவில், மகத்துவமுள்ள சீருருத்திர மந்திரத்தை யெல்லாருஞ் சொல்லி எவ்விடத்தும் நிறைந்திருப்பதினால் நடுக்கங்கொண்டு ஏங்கி,

மீண்டனவோழனவெருவிக்காலன்முன்

னீண்டினவாய்புலர்ந்திளைத்துநின்றன

வாண்டகைகேட்டிநிண்ணையாற்றிரு

வேண்டியவிருநிலவளாகமேவீனோம்.

(இ - புரை.) (பயத்து) திரும்பி யமனிடத்திற்குஒடிச்சேர்ந்து,வாயுலர்ந்து இளைத்து நின்று ஐயனே! கேட்பாயாக உன்னாக்கினையால் செல்வம் வேண்டிய பெரிய உலகத்தினிடத்திற் பொருந்தினோம். எ - று. (உரு)

கவ்வைமாந்திக்கரைகடவுளாலயஞ்

செவ்வியமொழிமறையாளர்சேர்விட

மெவ்விடமெவ்விடமென்றுகூறுவேம்

பவ்வநின்றிரைப்பதுபோலப்பாரொலாம்.

(இ - புரை.) ஒசையுடைய பெருமைபொருந்தியநதிக்கரை,தேவாலயம், நல்லசோலை பிர்மாலயம்,எந்தெந்த இடமென்றுபிரித்துச்சொல்வோம் பூலோ கமெங்குஞ் சமுத்திரங் கோஷிப்பதுபோல. எ - று. (உசு)

வல்லசீருருத்திரமந்திரந்தனை

யெல்லையில்யாவருமினிதினேதிட

நல்லழற்பிழம்பெனநமரைக்காய்தலா

லொல்லையில்வெருவிநின்னுழையொதுங்கினோம்.

(இ - புரை.) முத்திரவல்ல சீருருத்திர மந்திரத்தை அளவில்லாம லெல்லாரும் ஒதுகின்றார்கள்;அதுமிருந்த தீக்கூட்டம்போல நம்மவர்களைக்காய் கின்றதினால்,பயந்து விரைவாக உன்னிடத்தில் வந்துசேர்ந்தோம். எ - று. (உ)

வேறு.

ஏழுகோடிமந்திரமெடுத்தவரியம்பினுந்

தாழ்விடாதமந்திரங்கடம்மையொல்லீர்க்குவேஞ்

சூழ்சடைப்பரமனைந்துதொல்லெழுத்தையொன்றியே

வாழும்மந்திரத்திலோரெழுத்தினுக்குமரழ்குவேம்.

(இ - புரை.) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களை யெவர்களெடுத்துச் சொன்னாலும் தாழ்ச்சியில்லாத அந்த மந்திரங்களை விரைவினில் நீக்கிவிடுவோம்; சூழ்த்தசடையை யுடைய பரமசிவனது பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பொருந்திவாழுஞ் சீருருத்திர மந்திரத்திலிருக்கும் ஒரு அக்ஷரத்துக்கும் யாங்கள் வருந்துவோம்.

பெருநீர்மரீபணித்தவாறுநகராசிபேணலே
மருமையெந்திறத்தடாதுகும்பிபாழறிந்திடென்
றொருமையிழ்கிளத்தலோடுமுத்தியென்னவொவியெழத்
தருமராசன் விதி பிருந்தசபைபுகுந்துபணியவே.

(இ - புரை.) இறைவனே! நீ கட்டளையிட்டபடி யினிரகத்தினைக்காகக் கமாட்டோம், காப்பதருமை; யெய்களாலாகாது நரகம் பாழாயிருக்கின்றது; அதனை நீ யறிதியென்று சொல்லிய வளவில் அதைக்கேட்ட தருமராசன் சமுத்திரம்போல ஓசையுண்டாகத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பிர்மமதேவனிருந்த சபையிற்போய்ப் பணிந்து, ஏ - று. (௨௬)

செம்பொன் வெற்பதொன்றுநா லுசிகரமோடிருந்தென
வம்புயாசனத்திருந்தவண்ணல்வாய்மலர்திறந்
தெம்பதத் தடைந்தவாறென்மறவியென்றியம்பவே
வெம்புநெஞ்சனெடி துயிர்த்துவெகுளியோடுமுரைசெய்தான்.

(இ - புரை.) ஒருபொன்மலையானது நாலுசிகரத்துடனிருந்ததுபோலக் கமலாசனத்திலிருந்த பிர்மமதேவன் திருவாய்மலர்த்து தருமராசனே! நீ நம்மிடத்திற்குவந்தகாரணமென்னவென்று சொல்லலும், யமன் வெதும்பு மனத் தனாய்ப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கோபத்துடன் சொல்லுகிறான். ஏ - று. (௩௦)

அய்யமரீபணித்தவண்ணமரியவேழுநான்கெனும்
வெய்யகோடிசும்பியும்விளங்கியேதழைக்கயான்
செய்யலாவசே இனிச்சிறத்தசீருருத்திரம்
வையம்யாவுமோதலாலம்மாநிலத்துளோரொலாம்.

(இ - புரை.) சிறப்புப்பொருத்திய சீருருத்திரத்தைப் பூலோகத்திலிருப் பவர்களெல்லாரும் செபித்தலால், ஐயனே! தேவர் கட்டளையிட்ட பிரகாரம் இருபத்தெட்டுநகங்களுந் விளங்கித் தழைக்கத்தக்கதாக அடியென்செய்யலாவ தென்னிருக்கின்றது? ஏ - று. (௩௧)

நாகநாடுநண்ணிலார்களுரைணன்மறித்துவாழ்
போகநாடுநண்ணிலார்கள்புண்டரீககின்றிரு
யோகநாடுநண்ணிலாருலோகபாலர்காடுரு
ரோகமாயசிவபதத்தினெல்லையாநுநண்ணினார்.

(இ - புரை.) சுவர்க்கலோகத்தில் பொருத்துகின்றோர்களல்லர்; விஷ்ணுதனித்துவாழ்கின்றபோகநாபொருத்துகின்றோர்களல்லர். தாமரைப்பொகுட்டி லுறையுத் தேவருடைய திருநாட்டிலும் பொருத்துகின்றோர்களல்லர். தேவருடையநாட்டிலும்பொருத்துகின்றோர்களல்லர். ஏகனாகிய பரமசிவனுட்டில்எல்லாரும் பொருத்துகின்றோர்கள். எ - று. (௩௨)

புண்டரீகவண்ணலேபுராரிவாழ்பதத்தினி
லெண்டிசாமுகத்துளோருமெய்தலான்மற்றேவரே
கொண்டதீமைநரகம்வந்துகுறுகுவார்கன்குறுகுமா
றண்டநாதபுரிதியல்லதாள் கலேனென்னரசரே.

(இ - புரை.) தாமரையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளே! பரமசிவனுடைய பதவியில் அஷ்டதிக்குகளுக்குள்ளிருப்பவர்களும் பொருத்துதலால், மற்றையார் வந்து நரகத்திற் பொருத்துவார்கள; தேவநாதனே; அப்படியன்றி நரகத்தில் வந்து பொருத்தும்படிசெய்; இல்லாவிட்டால் என் அதிகாரத்தை விட்டுவிடுகிறேன். எ - று. (௩௩)

வேறு.

என்றுகூறிமறவியிறைஞ்சலுந்
துன்றுபங்கயநான் முகன் சூழ்ச்சியா
னன்றுசெய்பவர்தங்கட்டுநன்னெறி
யன்றியேதவறற்றுவதேதென.

(இ - புரை.) இயமனிவ்வாறு சொல்லிவணங்குதலும், தாமரையிற் பொருத்திய பிரமதேவன் உணர்ச்சியினால் நன்மை செய்கின்றவர்களுக்கு நன்மார்ச்சும் வருவதன்றிப் பொல்லாங்குவருவதேது? எ - று. (௩௪)

ஞாலநாயகன்பின்னருநாடியே
காலனெஞ்சங்கலங்கியுரைத்தது
மூலமோடுநரகமுடிந்தது
மேலநீக்குதற்கின்னவையாமென்றே.

(இ - புரை.) எமன் மனங்கலங்கிச் சொன்னதையும், அடியோடே நரகமுடிந்ததையும் பிரம்மதேவன் யோசித்து இதுகளை நீக்குதற்கு இவைகளாகுமென்று தீர்மானித்து, எ - று. (௩௫)

கோதுசெய்யுமஞ்ஞானத்தின் கூறதாய்
வாதஞ்செய்யவளர்விருப்பின்மையுஞ்
சூதுசெய்திடுந்துன்மதியும்புவிச்
சேதஞ்செய்திடவேகுமினெகியே.

(இ - புரா.) குற்றத்தைச் செய்கின்ற அஞ்ஞானத்தின் பிரிவாய் வாது செய்யவளர்கின்ற விருப்பமில்லாமையையும் குதுசெய்கின்ற துர்ப்புத்தியையும் பார்த்து நீங்கள் பூலோகத்தில் துன்பஞ்செய்யும்படி செல்லுங்கள்; அவ்வாறு சென்று, எ - று.

௩

(௩௬)

ராசைபற்றியனைவருமோதுதல்
காசினிக் குண்முழுதுங்கடிந்துநுந்
தேசறுத்த செயலேநடத்துவான்.

(இ - புரா.) பாவங்களை நீக்கத்தக்க சீருருத்திரத்தில் விருப்பங்கொண்டு பூலோகத்திலிருக்கும்மனிதர்கள் எல்லாரும்ஓதுதலைக்கிடங்களுடையகொடிய செய்கையை நடத்த, எ - று.

(௩௭)

எய்துமென்றுபிதாமகனேவலு
நொய்தினெய்திதுணங்கியகேள்வியாற்
செய்தவம்புரிசிந்தையினண்ணியே
கைதவங்கொடுநெஞ்சைக்கலக்கின.

(இ - புரா.) செல்லுங்களென்று பிர்மதேவன் ஏவினவளவில், அவைகள் பூலோகத்தில் விரைவுடன்வந்து, மிகுதியான சாஸ்திர விசாரணையினால் நல்லதவஞ்செய்கின்ற மனதிற்பொருந்தி, வஞ்சகத்தைக்கொண்டுஅந்தமனதைக் கலக்கின. எ - று.

(௩௮)

மடியினால்விருப்பின்மைமலியவே
படியுளோர்கள்சீருக்திரப்பற்றுவிட்
டடைவுரீத்தொழுக்கல்லவைசெய்தலிற்
கொடியதீராகங்குடியேறிற்றே.

(இ-புரா.) சோம்பலினால்விருப்பமில்லாமை அதிகரிக்கவே, இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள் சீருருத்திரம் ஓதுதலைவிட்டுக் கிரமந்தப்பிப் பாவங்களைச் செய்தலினால் கொடிய தீராகத்தில் குடியேறியது. எ - று.

(௩௯)

பிறையெயிற்றுமறவிபெயர்ந்துதா
னுறைபதித்தலையெய்தியுவப்புடன்

யிறைவநின்மகற்கெய்துவசொல்லுகேன்.

(இ-புரா.) பிறைபோல்வனையும் வெண்மைநிறமுமுள்ள பற்களையுடைய எமதர்மராசனுவன் தானிருக்கும் வைவச்சத பட்டணத்திற்போய்ச் சந்தோ

ஷத்தடன் குறைவற்ற களிப்புடனிருந்தான். அரசனே! இனியுன் புத்திரனுக்கு நடப்பதைச் சொல்லுகிறேன். எ - று. (௪௦)

இடரொழிக்கவுமின் னுயிர்நல்கவு
மிடையுங்காலனை நீக்கவும்வேண்டுமேற்
படைமழுக்கைப்பரமன்சீருத்திரந்
தொடையன்மார்பவியற்றுதல்குழ்ச்சியால்.

(இ - புரை.) துன்பத்தை நீக்கவும், இனிதாகிய வுயிரைக்கொடுக்கவும், வருகின்ற யமனை நீக்கவும் வேண்டுமானால், மழுவாயுத மேந்திய திருக்கரத்தை யுடையபரமசிவனது சீருருத்திரத்தை மாலையணிந்தமார்பனே! சொல்லவேண்டுமீ, எ - று. (௪௧)

யாவனோனுமினியசீருத்திர
நாவினோதிநளிர்மதிசேகரத்
தேவையாட்டுதெண்ணீரைத்தஞ்சென்னியிற்
முாவினாமைனாணை துடைப்போ.

(இ - புரை.) எவர்களேயானாலும் இனிதாகிய சீருருத்திரமந்திரம் நாவினாலோதிப்பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்கின்ற தெளிவுள்ளதீர்த்தத்தைத்தங்கள் சிரசில் தெளித்துக்கொண்டால், விதிக்கும் யமதண்டினையை நீக்குவார்கள், எ - று. (௪௨)

தாங்குசீருத்திரசமகஞ்சொலித்
தேங்குமஞ்சனமாட்டியசிரியோ
ராங்கணோபதினயிரமாண்டுபோர்
லாங்குவிற்கையாய்வாழ்வொடுவைகுவார்.

(இ - புரை.) போரில் வளைக்கும் வில்லேந்திய கையையுடையவனே! எல்லாநாயும் ஆதரிக்கும்படியான சீருருத்திர சமகஞ்சொல்லிப் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்யுஞ் சீரினையுடையவர்கள், அப்பொழுதே பகிளையிரம்வருஷம் சம்பத்துடன்வாழ்வார்கள். எ - று. (௪௩)

பத்தியோடுசீருத்திரம்பாருளோர்
சித்தம்வைத்துத்தினந்தோறுமோதின
லத்தனின் புற்றவர்க்கருள்செய்திடு
முத்தியீதுமொழியவும்வேண்டுமோ.

(இ - புரை.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்கள் பத்தியுடனே சீருருத்திரம் நாள்தோறும்மொருமித்து ஒதுவார்களேயானால், பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து மோகூங்கொடுத்தருள்வார்; இதுனைச்சொல்லவும் வேண்டுமோ? எ - று. (௪௪)

ஆதலானின்மதலைக்குமன்னதிப்
போதியற்றப்பொருவரும்புண்ணிய
மாதவத்தின்மறையவர்க்குவென்றான்
ஹதுமன்னன்விட்டானவந்துன்னினார்.

(இ - புரை.) ஆகையாலிப்போது உன்புத்திரனுக்குச்சீருருத்திரமந்திரம் சொல்லிய தீர்த்தஸநாநஞ் செயலிக்கிறதற்கு, ஒப்பில்லாதபுண்ணியமுள்ளதபசிகளை அழைப்பி யென்று பராசரமுனிவர்கொன்னார்; அதைக்கேட்ட அரசன் தாதர்களை யனுப்ப அவர்கள் போய்ச்சொன்ன அளவில், முனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள், எ - று.

(சௌ)

அடைந்தவாயிரமந்தணருந்தொழிப்
சடங்குநீதிப்பராசரன்சாற்றிடக்
குடங்களாயிரங்கொண்டதெண்ணீர்தொடா
விடங்கொளெந்தைசீருத்திரமெண்ணினார்.

(இ - புரை.) பராசரமுனிவர் சடங்குவிதிகொல்ல வந்த ஆயிரமுனிவர் களும் ஆயிரங் கும்பங்களிற் பூரித்திருக்கும் நீரைத்தொட்டு விஷமுண்டபரம சிவனது சீருருத்திரம் கொன்னார்கள், எ - று.

(சக்)

இந்தவண்ணமேழாந்தினமெய்தலு
மந்தணுளரோராயிரங்கும்பமுங்
கந்தனன்னவேற்காளை யையாட்டினார்
மைந்தன்மண்ணிடைவீழ்ந்துமயங்கினான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு ஏழாநாள் வந்தபோது, ஆயிரமுனிவர்களும் தங் கள்கையிலிருக்கும் கும்பத்தீர்த்தத்தினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த அந்த ராசபுத்திரனுக்கு ஸநாநஞ்செய்வித்தார்கள்; உடனே, அந்தப்புத்திரன்மயங்கிப் பூமியில் விழுந்தான். எ - று.

(சௌ)

கண்மென்னவன்சையறவெய்தலுந்
தண்டுருண்டுகைதாங்கியதாடதர்
விண்டவார்பிறைவேணியன்மந்திரங்
கொண்டுபூதிவெண்காப்புக்குறித்திட்டார்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரன் மயங்கிவிழுந்ததை அவ்வரசன் பார்த்துத் துயரங்கொண்டான். அப்பொழுது தண்டுகமண்டல மேந்தியமுனிவர்கள்பிறை யணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது மந்திரமாகிய சீருருத்திரஞ்சொல்லி விபூதியுந்தரித்தார்கள், எ - று.

(சௌ)

அறங்கொள்வேதியராசிபதர்ந்திட
மறங்கொள்வேந்தன்மனமகிழ்வோங்கிட
வுறங்கினன்றுயிரீர்த்துணருற்றெனத்
திறங்கொண்மைந்தனெழுந்திதுசெப்புவான்.

(இ - புரா.) தருமநெறியைக்கொண்டிருக்கிற முனிவர்கள் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லவும், வீரம்பொருந்தியராசன் மனதில் மகிழ்ச்சி யதிகரிக்கத்தக்கதாக நித்திராசெய்தவன் அது நீங்கியெழுந்ததுபோலப் புத்திரனெழுந்துநின்றவார்த் தைசொல்லுகிறான். எ - று

(சக)

வேறு.

இத்தலையினிகழ்ந்தபொருளெந்தகேளினம்பிறைபோல்வெள் ளெயிற்றென்றுயிங்கண்ணன், மைத்தொகுமாமலைபனையவுருவன்மிக் கமழைமுகிலினிடிமுழக்கமனை யசொல்லன், கைத்தலத்திலொருக தையுங்கயிறுமேந்திக்கனன்மெனையெபிடித்தடர்க்குஞ்காலேதோன்றி, யத்தலையிலேவிடுவித்தவனைப்பற்றியடர்த்தகன் றூரவரெவரோவறிகி லேனே.

(இ-புரா.) என்னையனே? யிவ்விடத்திலே நடந்தசேதியைக்கேள். இளம் பிறையொத்த வெண்மையாகிய பற்களையுடையவனும், கருமை நிறந்தங்கிய மலையையொத்த வடிவமுடையவனும், மேகமுழக்கம்போன்ற சொல்லையுடையவ னுமாகிய ஒருவன், கையினிடத்திலொரு தண்டாயுதமும், பாசக்கயிறுமேந்திக் கொண்டு, அதிககோபமுள்ளவனாய், என்னைப்பிடித்து, அடிக்குங்காலத்தில், அவி டத்தில் சிலர்வந்து அவனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோனார்கள்; அவர்களை வர்களோ? நான் அறியேன். எ - று.

(இ௦)

* என்றுதனிக்குமரனிரியம்பக்கேட்டவிகல்வேந்தனுவகையினு லெழுந்துபுல்லி, நின்மறைவேதியர்க்குமுகமன்கூடறிநிதிமாரியனைவ ருக்குமவெறுப்பவகிப, பொன்றுமகவுயிரளித்ததுங்கட்கின்னேபுரி வதொருகைம்மாறுகாணென்னோ, வன்றவரோடிருந்துசுவையடிசி ன்மார்தியரியனைமேலதிசயத்தோடமர்ந்தகாலே.

(இ - புரா.) இவ்வாறு ஒப்பற்ற தன்புத்திரன்சொல்லக்கேட்டுப் பல முள்ள அரசன்சந்தோஷத்தையுடையவனுக்கு புத்திரனையனைத்துக்கொண்டு, அவிடத்திலிருந்த முனிவர்களுக்கு உபசாரவார்த்தைசொல்லி, திரவியமாகிய மழையை வெறுக்கும்படி யாவருக்கும் கொடுத்து, இறந்த என்மகனுக்கு உயிர் கொடுத்த உங்களுக்கு இப்போது செய்யும் பிரதியுபகாரம் ஒன்றும்நான்காணெ னென்றுசொல்லி, அவர்களுடனிருந்து போசனஞ்செய்து சிங்காசனத்தில்அதிச யத்துடனிருந்தபோது, எ - று.

(இக)

தேன்மாரி துளிப்பனபோன்மகதிவீணைத்திவவுறுதந்திரியின்வழித்தாகத்தோன்றும், வான்வாயிற்றெனவிளியைச்செவியிலேற்றுமறைமுனிநாரதனவையின்வந்துதோன்றக், கான்மலைபின்றுநறையொழுமார்பன்குதமெனச்சென்றிறைஞ்சியிருகமலும்போற்றித், தான்வாழுமரியணையின்மருங்குவேரூர்தமனியப்பிழகைமுனிவன்றனக்குமீந்தான்.

(இ - புறா.) மகதியாழிணைக்கையினால் மீட்டத்தக்கதான தந்திரியின்வழியாக ஆகாயவழி யிதுவென்னும்படி தோற்றுகின்ற நாதத்தை யாவர்காதுகளிலும் தேன்மழை துளிப்பதுபோலச் சொரியும் நாரதமுனிவர் அந்தசபையில் வந்தவுடன் அவ்வரசன், விவைவெழுந்துபோய் யிருபாதங்களையும் வணங்கித் துதித்துத் தானிருக்கும் சிங்காசனத்தின் அருகில் அம்முனிவருக்கும் வேறொரு வானம்வெட்டினான். எ - று.

(௫௨)

மணித்தவீசின்வைகியவனாகுகுறமன்னன் பகிழ்ந்தருந்தவத்தோய்மலரின்மேலான், கணித்தவுலகிரே முருநாடியினெய்திக் காணவல்லாயிற்றும்பூதுகண்டதுண்டேற், பணித்தியெனவினவுதலுமகிழ்ந்துகண்டப்ரிசனைத்துமப்படியேபகர்வானெஞ்சிற், குணித்துமிகவத்சயித்துவேந்தேயுன்றன்குமரனியல்கேட்டியெனக்கூறலுற்றான்.

(இ - புறா.) அந்த ரத்தினசனத்திலிருந்த நாரதமுனிவர் ஆசீர்வசனஞ் சொல்ல மன்னவன்மகிழ்ந்து அரியதவத்தையுடையவோ! பிர்ம்மதேவன்சிருஷ்டித்த பதினாலோகமும் நொடிப்பொழுதிற்சென்று காணத்தக்கவராதலால் ஏதாவது அதிசயம் உண்டாயிருந்தால், சொல்லுமென்று வினாவினவளவில், அகமகிழ்ந்து தாம்கண்டதொன்றும் வருவாமல் சொல்லநீனத்து மிகவும் அதிசயத்தை யுடையவராய், அரசனே! உன்புத்திரனுடைய சங்கதியைக்கேளென்று சொல்லுகின்றார். எ - று.

(௫௩)

விசம்புநெறியான்படரும்வேலைகண்டேன்விகுயிறுமடுதண்டுங் கரத்திலேந்திப், பசும்புபல்போறகரிபநிறமறலியுன்றன்பாலணிவன்றனைப்பற்றிக்கொடுபோங்காலை, யசும்பமுதுபொழிமதிச்செஞ்சடையோனேவவடல்வீரன்கணத்தினொடுமடைந்துகூற்றைத், தசும்பொழுத்பாசத்தாற்பிணித்துவீக்கித்தருக்கினொடுமைந்தனையும்விலக்கிமீட்டான்.

(இ - புறா.) ஆகாயமார்க்கத்தில் நான்போம்போது வீசுகின்ற பாசக்கயிறும் அடிக்குந் தண்டாயுதமுங் கையிலேந்திக்கொண்டு நீருண்ட மேகம்போலக் கருமைநிறமுள்ள காலனானவன் இந்த உன்புத்திரனைப்பிடித்துக்கொண்டு போகுகாலத்தில், அமுதத்துளி பொழிகின்ற பிறைமதியணிந்தசடாமகுடத்

தையுடையபரமசிவன் அனுப்ப வெற்றிபொருந்தியவீரபத்திரன்கணங்களுடன் வந்து, கூற்றுவுனை உதிரம் ஒழுகும்படி பாசத்தினுற்ஃட்டியிறக்கி இவனைமீட்டு விட்டான். ஏ - று. (இசு)

பிணியினொடுகூற்றுவுனைக்கொண்டு வீரன் பெயருநெறியிடைத்த நுமராசனெய்தி, யணியுமணிமுடிசுழலிற்றீண்டவீழ்ந்தெம்மையனே தக்கன்மகமழித்தகோவே, பணிசெயுநின்னடியருகுகுமடியனாகப்பற்றாசிறியனைநீபற்றற்குள்ளர், துணியுமதற்கிவனிழைத்தவாரேதென்னத்தோலாதபடைவீரன்சொல்வதானான்.

(இ - புரை.) அதன்பின்பு வீரபத்திரர் கட்டினகட்டுடன் காலனைக் கொண்டுபோயிடத்தில் யமதருமராசன் வந்து, தன்னுடைய ரத்தினக்கிரீடம் அவர்பாதத்தில் படும்படிபணிந்து, எங்கனையனே! தக்கன் யாகத்தை அழித்த இறைவனே! தொண்டுசெய்கின்ற நின்னடியருக்கும் அடியனாகும்படி தருதியில்லாத இவனை பிடித்துக்கொண்டுபோகத் திருவுளங்கொள்வதற்கு இவன்செய்த குற்றம் யாதோவென்றுகேழ்க்க, தோல்வி அடையாதவீரபத்திரர் சொல்லுகின்றார்.

வணங்குவரிசிலைத்தடக்கைப்பத்திரசேனன்மாமதலைசீருத்திரவண்மையாலே, யினங்குபதினாயிரம்யான்டிருப்பான் நன்னையீராருண்டகவையிலேயிறுதிசூழ்ந்து, நிணங்கொணெடுத்தடிப்பிலவாய்க்கால தூதர்நெருங்குநரையறமுருக்கிச்சிறுவனான, குணங்குறையிலடியவனைப் புரத்தியென்றகூற்றுதைத்தோன் பணிதலைமேற்கொண்டுவந்தேம்.

(இ - புரை.) வனைக்கும் நீண்டவில்லையுடைய பத்திரசேனராசன் புத்திரன் சீருருத்திரமந்திரமகிமையால், பதினாயிரம்வருஷம்உயிருடனிருப்பவனாயிருக்கப் பன்னிரண்டுவயதில் அவனுக்கு முடிவுகருதி நிணம்பொருந்திய பெரிய தண்டமும் பிலம்போன்ற வாயுமுள்ள காலதூதர் கிட்டிப்பிடித்தார்களாதலால், நீ போயவர்களைத் தண்டித்து நற்குணங்களில் குறைவில்லாத ராசகுமாரனைக் காத்தியென்றருளிய காலசங்கரமூர்த்தி யேவலைப்பெற்றுக்கொண்டுவந்தோம்.

இம்மதலைசிவன்றொண்டனாகும்வாழ்நாளீரையாயிரமுடையோனிவனுக்கித்த, வெம்மையிடர்வினைவித்தகூற்றைக்கட்டிவிமலன்முனங்கொடுபோவோமென்னலோடு, மம்மவெனமதியங்கித்தருமராசனாறிரண்டாண்டேயிவனுக்காயுவென்னச், செம்மையுடனுரைத்திலும்வீரன்கேட்டுச் சித்திரகுத்திரன்கணக்கிற்றெளியாயென்றான்.

(இ - புரை.) இப்புத்திரன் சிவனடிமையாவன். இவன் பதினாயிரம் வருடம் ஆபுசுடனிருப்பவன், இத்தகைமையுடையவனுக்குக் கொடுத்துயரம்

விளைத்தகாலனைக் கட்டிக்கொண்டு பரமசிவன்சந்நிதானத்துக்குக்கொண்டோ
வோமென்றுசொன்னவளவில்தருமராசன்மதியங்கி இவனுக்குப்பன்னிரண்டு
வயதுதானென்று நிச்சயமாகச் சொல்லியவளவில்,வீரபத்திரர்கெட்டுச்சித்திரக்
குத்தன் கணக்கைப்பார்த்து நீ தெளிந்துகொள்ளென்றார். எ - று. (௮௭)

வரவழைத்துத்தருமனுண்மைக்கணக்கன்றன்னேவதனம்பார்த்து
ந்தவிளமதலைக்காயுத், திரவளவையுனையெனலுமவனுத்தேர்ந்துசெப்
புவானீராறாண்டளவேதிண்ணம், பரவருசீருநததிரத்தின்பலத்தின
லேபகர்பதினாயிரம்பருவம்பாரில்வாழப், புரவலேனெபின்னெழுதிக்கிட
த்தல்கண்டேனென்புகலவவனுமஞ்சிபுகலலுற்றான்.

(இ - புறா.) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தருமராசன் சித்திரகுத்தனை
வரவழைத்து அவன் முகம்பார்த்து இந்த வாலிபனுக்குள்ள ஆயுசு முடிவைப்
பார்த்துச்சொல்லென்றான். சித்திரகுத்தன் கணக்கைப்பார்த்துப் பன்னிரண்டு
வயதென்பதுநிச்சயமே,ஆனால்சீருநத்திரமத்திரபலத்தினால் பதினாயிரம்பருவம்
பூமியில்வாழும்படி பின்னாலே யெழுதியிருப்பதையிப்போது பார்த்தேனென்று
சொல்ல, யமன் பயந்து சொல்லுகின்றான். எ - று. (௮௮)

புன்மையினுன்மடமையினுலடியார்செய்தபுன்றொழிலையேபொ
றுத்தல்புலவோர்செய்யுந், தன்மையெனாப்புசூழ்ந்துநமனிரந்துகூத்த
னிவீரன்பிணித்தகொடுக்கூற்றைவிட்டுத், தொன்மையதாஞ்சிவலோ
கமடைந்தான்வாசத்தொடைத்தருமன்றன்பதியின்புகுந்தானிந்த, நன்
மையநிசயத்தனைகமைபுகலவேண்டிநாமுனதுநகரடைந்தோ நாமவே
லோய்.

(இ - புறா.) புல்லறிவினாலுந், தெரியாமையினாலும், அடியார்கள்செய்த
குற்றங்களைப்பொறுத்துக்காப்பது பெரியோர்கள் செய்கையென்று நமன் வீர
பத்திரரைப்புகழ்ந்து,இரந்துசொல்ல, அவர்காலனைக்கட்டிய கட்டினையவிழ்த்து
விட்டுப் பழமையாகிய சிவலோகமடைந்தார். வாசனையுள்ள மாலையணிந்த தரும
ராசன்தன்னுலகம்போய்க்சேர்ந்தான், இந்தநல்லஅநிசயத்தைச்சொல்லவேண்
டிஅரசனே! நாம் உன் நரகத்திற்குவந்தோம். எ - று. (௮௯)

வேறு.

எனநாரதமுனிவரன்யமபனுமறுமுவன்கருவவுத்தீதாள்
குன்றுபோல்வளர்ந்தோங்கிடவுவகையங்குளாகடலிடைமூழ்கி
நன்றுநன்றெனவருந்தவர்முதலியநான்மறையவர்ப்போக்கித்
துன்றுதாரவன்மைந்தனோடானடிதொழுதுவிற்பிறுந்தானே.

(இ - புறா.) இப்படி நாரதமுனிவர் சொன்னமாத்திரத்தில் பலமுள்ள
தாய்க் குவிற்கிருக்கும் புயங்கள் மலைபோல வளர்ந்தோங்கிப் பூரிக்கத்தக்கதாகச்
சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தினில் மூழ்கி, இதுமிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரிய

மென்று சொல்லி, முனிவர்கள் முதலாகிய பிராமணர்களை அனுப்பிவிட்டுப் பூமாவையணிந்த ராசன் தன் புத்திரனுந் தானுமாகப் பரமசிவன் திருவடிகளைத் தொழுது வாழ்ந்திருந்தான். ௭ - று. (௬௦)

இந்தமந்திரத்தகுதியுமோதினோர்க்கிறையவனருள் கூருமந்தவண்ண முங்காலனைக்கடிந்த துமரும்பெற்றறிருமைந்தனந்தமீர்த்ததுமாயுளைப்பெற்றதுநவின்றமாக்கதைதன்னைச் சிந்தைசெய் துநர்படிக்குநர்சிவபதமடைவாரோ.

(இ-புரை.) இந்தமந்திரப்பெருமையும், இதைச்சொல்கின்றவர்களுக்குப் பரமசிவன்கிருபைசெய்யுமுறையும், காலனைக்கடந்ததும்பெறுதற்கரியரா சகுமாரனிறத்தல் நீங்கினதும், பதினாயிரம்வருடம் இருக்கும் ஆயுள்பெற்றதும், சொல்லுகின்ற இந்தமகத்துவமுள்ள சரித்திரத்தைச் சிந்திப்பவர்களும், படிப்பவர்களும், கேட்பவர்களும் சிவபதம் அடைவார்கள். ௭ - று. (௬௧)

இன்னதன்மையதிக்கதையெனமுனையிள மதிச்செழுங்கண்ணிமின்னுசெஞ்சடையமலனை நிமலனைவிமலனையடிபேணிநன்னலந்தருமிருந்தவக்கிழமைசானவையிலார்துளிகூரச்சொன்னநான்மறைவியாதனதருள்பெறுசுதமாமுனிசொன்னான்.

(இ - புரை.) இந்தச்சரித்திர மித்தன்மையுடையதென்று இளம்பிறைமதியைமாலேபோலணிந்திருக்குஞ்செஞ்சடையையுடைய அமலர் நிர்மலர் விமலர் என்னும்பலதிறநாமமுள்ள பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தொழுது நல்லமோகூந்தருவதற்கேதுவாகிய தவநெறியுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் ஆனந்தம் அடையும்படி வேதங்களைவகுத்துக்கூறிய விபாதமுனிவருடைய அருக்கிரகம்பெற்ற சூதமுனிவர்களானார். ௭ - று. (௬௨)

இருபதத்தான்ருவது சீருருத்திரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் தூஉகச.

உ

சிவமயம்.

)ருபத்திரண்டாவது

வஞ்சுவள முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

மீட்டுமற்றோர்க்கைசூதன்விளம்புந்தீட்டலாதமறையோர்திறல்வேந்தரீட்டுசீர்வணிகரென்றிவர்மூவர்நாட்டுவேதநெறிநன்னிலைகின்றோர்,

(இ - புரா.) சூதமுனிவர் வேறுமொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றார். பரிசுத்தர்களாகிய பிராமணர்கள், வெற்றியுள்ள கூத்திரியர்கள், நிதிதேடும்வையர்கள் எனும்பவரும் விதிவிலக்குகள் சொல்லும் வேதத்தி னன்மார்க்கத்தில் விருப்பவர்கள். எ - று. (௧)

அந்த நூலினதிகாரமிலாராய்
வந்தபின்னவருமாலிலமீதிற்
சந்தமில்லிழிகுலத்தினர்தாமுஞ்
சின்தைநன்கொருவுதேமொழியாரும்.

(இ - புரா.) அவ்வேதங்களோதும் அதிகாரமில்லாதவர்களாய்வந்த சூத் திரரும், பெரிய இந்தவுலகத்திலிருக்கும் மாட்சியில்லாத இழிகுலத்தாரும், மன தில் கற்பினிலமைமயில்லாத மாதர்களும், எ - று. (௨)

முற்றநன்னதிகண்முழ்கிலரேனு
நற்றவம்புரிதனுடிலரேனு
முற்றபேறுமுலவந்திலரேனும்
பற்றிலானடிபணிந்திலரேனும்.

(இ - புரா.) நல்லநதிகளிலெல்லா முழ்காதவர்களாயிருந்தாலும், நல்ல தவஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைபவர்களாயிருந்தாலும், பொருந்தியதருமங் கள் செய்யாதவர்களாயிருந்தாலும், விருப்பு வெறுப்பு இயல்பாகவேயில்லாத பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பணியாதவர்களாயிருந்தாலும், எ - று. (௩)

ஓதுதற்குமரிதாயுணர்கல்லாப்
பாதகத்தொழில்கள்பண்ணினரேனுஞ்
சோதிநற்பிறைமுடித்திடுதொல்லோன்
காதையிற்படுகருத்தினரானால்.

(இ - புரா.) சொல்வதற்கு மரியதாய், மனதில் நினைக்கவுட்கடாதபாவ ன்களைச் செய்கின்றவர்களேயானாலும், சொலிக்கின்ற நல்லபிறையணிந்த ஆதி காரணனாகிய பரமசிவனுடையசரித்திரத்தில் சிந்தைவைப்பவர்களானால், எ - று.

பாவமென்றமொழிபற்றறமாய்த்துத்
தேவரும்பரவிவந்தனைசெய்யக்
கோவையங்குமுதவாயுமைகொண்கள்
மேவரும்பதவிமேவியிருப்பார்.

(இ - புரா.) பாவமென்கிறசொல்லின் பற்றைக்கெடுத்துத்தேவர்களும் துதித்துத்தொழும்படி கோவைப்பழமொத்தசிவந்தவாயினையுடைய உமையவள் கணவனாகிய பரமசிவன்வீற்றிருக்கும் சிவபதவியில் பொருந்தியிருப்பார்கள்.

கரந்தைவார்சடையர்காதையைநாளு
மிருந்துகேட்கவியலாதவர்தாமு
மரந்தைநீங்கிபரைநாழிகையேனுந்
தெரிந்துகேட்கினுறுதிவினைமாய்ப்பார்.

(இ - புரை.) சிவகணீரந்தைப் பத்திரமணிந்த நீண்டசடையையுடையபரம சிவன் கதையை ஒருநாள்முழுவது மிருந்து கேட்கக்கூடாமையா யிருப்பவர்கள் தங்களுக்குக்கும் வருத்தத்தை விட்டு அநாநாழிகையாவது ஞாபகத்து டன்கேட்பார்களானால், சென்னங்கள்ளோறும் பொருந்தியதிவினையைக்கெடுப்பார்கள். எ - று.

(௬)

வேறு.

கலியுகத்துநற்கன்மமியற்றுதன்
மலிபுராண நூல்கேட்டதுமாட்சியா
லலையுநெஞ்சமலைவற்றுமெய்ந்நெறி
நிலைபெறுஞ்சிவயோகத்துநிற்குமே.

(இ - புரை.) கலியுகத்தில் நற்கருமங்கள் செய்குதலும், நிறைந்துள்ள புராணங்களைக்கேட்டதுமாகிய பெருமையால் சஞ்சலப்படுகிறமனம் அலைவற்று கல்லநெறியில் நிலைத்திருக்கத்தக்க சிவயோகத்தில் நிற்கும். எ - று.

(௭)

வஞ்சகக்கருநெஞ்சமுமாசிலா
வஞ்செழுத்தையடையவாந்தைபோம்
விஞ்சுதிவினைவேரறும்வேரறத்
துஞ்சிலாத்தூரியத்திற்குகிக்குமே.

(இ - புரை.) வஞ்சகமுள்ளதா யிருண்டிருக்கிற மனமும் குற்றமில்லாத பஞ்சாசூரத்தைப் பொருந்துமாகில், துன்பம் நீங்கும்; அதிகரிக்குந்தீவினைக்குக் காரணமாகிய ஆணவமலம் நீங்கும்; அது நீங்கினால், மாயாததுரியாவத்தையில் சுகத்துக்கொண்டிருக்கும். - று.

(௮)

உம்பராரமுதுண்டவர்தங்கட்கு
நம்புகாயநரைதிரைமாற்றுமா
வெம்பிரான்கதையின்னமுதுண்டவர்
வெம்புகாயவினைமுற்றுமாற்றுமே.

(இ - புரை.) தேவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுர்தம் உண்டவர்களுக்குத் தங்களுடையதென்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிற சரீரத்தின் நரையையுந்திரையையு மாற்றிவிடும்; ஆனால், நம்மிறைவன் சரித்திரமாகிய அமுர்த முண்டவர்களுக்கு வருத்தத்துக்கேதுவாகிய சரீரத்தின் வினையையெல்லாம் நீக்கும். எ - று.

(௯)

ஆன்றகரதையின்மேல்விருப்பற்றவா
தோன்றுமுற்கதைபொய்யென்றுசொல்பவர்
மூன்றுகோடிகரகத்தின்மூழ்கியே
நான்றநாவுடைநாய்ப்பிறப்பெய்துவார்.

(இ - புரை.) மகிமைதங்கியசிவகதையில் விருப்பமில்லாதவர்களும், முன்னடந்திருக்கும் சிவகதைபொய்யென்று சொல்பவர்களும், மூன்றுகோடிகரகத்தில் அழுத்திப்பின்பு தொங்கிய நாவுடைய நாயாகப் பிறப்பார்கள். எ - று. (௧௦)

எக்குலத்தவனாயினுமீர்ஞ்சடை
முக்கணைக்கையோதுமுதல்வனை
மக்களுள்ளிவனும்மகனென்பவர்
கக்குவாய்புழுக்கான்றிடுநோய்கொள்வார்.

(இ - புரை.) எந்தக்குலத்திற் பிறத்தவனே யானாலும், குளிர்ச்சிதங்கிய சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்ற முதல்வனை மனிதர்களுக்குள் இவனுமொரு மனிதனென்று எண்ணிச் சொல்லுகின்றவர்கள், கக்கும்வாய் புழுக்களைக்கக்கும்படியான வியாதியையடைவார்கள். எ - று.

ஓங்குசீர்த்திருக்காதையுரைக்குநர்
தாங்குபிழகையின்றித்தரையிரா
ராங்கண்யாரையுமஞ்சலிசெய்திடார்
தீங்கினோருறைசிற்தவைசேர்ந்திடார்.

(இ - புரை.) மேலான மகிமையுஞ் சிறப்புமுள்ள சிவசரித்திரஞ் சொல்லுகின்றவர்கள் தாங்குகிற ஆசனமில்லாமல் தரையி விரார்கள். அவ்விடத்திலிருக்கும் யாரையும்வந்தியார்கள். தீயவர்களிருக்கிற புல்லியசபையிற்சேரார்கள். எ - று. (௧௨)

சிறியர்தீக்களிசெய்யுமிடத்தினு
மறிவிளாளர்கூதாமெரங்கினு
முறவில்வஞ்சியருண்டாட்டிடத்தினும்
பொறியிலாளர்பொருந்துமிடத்தினும்.

(இ - புரை.) அம்பமாகப் பாவத்துக் கேதுவாகிய சிறப்புகள் செய்யுமிடத்திலும், அறிவில்லாதவர்கள் சூதாடும் அரங்கத்திலும், தத்தங்கணவர்களுடன் மாதர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருக்குமிடத்திலும், அங்கப்பழதானவர்களிருக்குமிடத்திலும், (௧௩)

கம்பமால்கரிநல்கினுங்கண்ணக
னிம்பர்நாடுமுழுவதும்மீயினுஞ்

செம்பொன்மாரிபொழியினுஞ்செஞ்சடை
நம்பன்காநைநயந்துநவிற்திடார்.

(இ-புரை.) அசைதலை யியல்பாகவுடைய பெரிய யானையைக்கொடுத்தாலும், இடமகன்ற இவ்வுலகத்தில் நாடுகொடுத்தாலும், பொன்மாரிவருவித்தாலும், செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தை விரும்பிச் சொல்லார்கள். எ - று. (௧௪)

மூவராதிமுழுதுலகத்துள
தேவர்வாழுஞ்சினகரமுன்னருந்
தூவுதண்ணறவுண்டுகரும்பிமிர்
பூவர்சோலைப்புனிதவிடத்தினும்.

(இ-புரை.) திரிமூர்த்திகள் முதலிய எல்லாவுலகங்களிலுமிருக்கிற தேவர்களும் வீற்றிருக்கும்படியான ஆலயங்களின் முன்னும், பெருகாரின்ற குளிர்ச்சி தங்கிய தேனையுண்டு வண்டிக ளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கத்தக்க மலர்களை யுடைய சோலையாகிய புனிதமுள்ளவிடத்திலும், எ - று. (௧௫)

திதிலாதசெழுநதிதீர்த்துங்
கோதிலார்கள்குழியவிடத்தினும்
வேதவேதியர்வேள்வித்தலையினு
மாதிரிதவரம்மனைமுற்றத்தும்.

(இ - புரை.) தீமையில்லாத செழுமையுள்ள நதிதீர்த்திலும், குற்றமில்லாதவர்களாகிய நல்லவர்கள்கூடிய இடத்திலும், பிராமணர்கள்செய்யும் யாகசாலையினிடத்திலும், ஆதியாகிய முனிவர்களுடைய ஆசிரமத்தினிடத்திலும்,

மற்றும்வேறுபுண்ணியமல்குசீ
ருற்றதெவ்விடமவ்விடத்தோதுவர்
பற்றிநாளும்பரமன்றிருக்கதை
முற்றுமோதிமுழுதுணர்கேள்வியார்.

(இ - புரை.) இவ்விடங்களிலு மல்லாமல் இன்னுமிருக்கிற புண்ணியம் பொருந்திய சீரினையுடையது எவ்விடமோ அவ்விடத்திலும், வேதாகம சாஸ்திரபுராணங்கள் முழுவதையு மோதியுணர்ந்த பெரியோர்கள் அன்புடன் சிவகதையை நாள்தோறும் சொல்வார்கள். எ - று. (௧௬)

நாயகன்கதைநாடொறுங்கேட்குநர்
தூயநீரினற்றோய்ந்நுவெண்ணீரணிந்
தேய்ந்தக்கருமமியற்றிப்பின்
காயவைம்புலனுங்கருத்தொன்றியே.

(இ - புரை.) பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தையே தினந்தோறும் கேட்பவர்கள், பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியணிந்துகொண்டு தங்கள் வருணச்சீரமத்துக்குரிய ரித்ய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சரீரத்தைப்பொருந்திய ஐம்புலன்களும், கருத்தும், ஒருவழிப்பட்டு, எ - று.

வல்லதேசிகனுக்குமணித்தவி
சொல்லைநல்கியுறுபொருளீந்துநன்
கல்லவாணிகிளத்தலடங்கிவன்
புல்லரானவரைபுறம்போக்கியே.

(இ - புரை.) சிவகதை சொல்லவல்ல ஆசாரியனுக்கு விரைவாக ரத்தினசனங்கொடுத்து, மிகுந்தபொருளுங்கொடுத்து, நல்லதல்லாதாகியவார்த்தைகளோப் பேசுதலைவிட்டு, மிகவும் புன்மையானவர்களைப் புறத்தின்போக்கிவிட்டும்,

பத்தியோடொல்குபாவகத்தோடு
வொத்தநற்றவிசேறலொழித்து ஆல்
வித்தகற்குக்கீழ்மென்றவிசொன்றியே
சித்தம்வேறறக்கேட்பதுசெவ்விதால்.

(இ - புரை.) பத்தியுடனும் ஒடுக்கமுள்ளபாவகத்துடனும் பொருந்திச் சிவகதை சொல்லுகின்றவ ராசனத்துக்குச் சரியான நல்ல ஆசனத்திலிருப்பதை யொழித்து அவராசனத்துக்குத்தாழ்ந்தஆசனத்திலிருந்துகொண்டு, மனம் வேறோரிடத்திற் செல்லாதவண்ணமாகக் கேட்குதல் நன்மையாம். எ - று. (௨௦)

அன்றிக்கேட்குமிடத்தழக்காற்றினாம்
கன்றவேறோர்பொருளினைக்கற்பிப்பா
ரொன்றலாததுரைத்தெதிர்வாதிப்பார்
பன்றியாயிந்தப்பாரினுதிப்பரே.

(இ - புரை.) இவ்வாறன்றிக் கேட்குமிடத்தில் பொருமையினால் மனம் வெதும்பித் தங்கன்கற்பனையால் வேறொரு பொருளைச் சொல்லுகின்றவர்களும், பலபலவாறாகச்சொல்லி யெதிரில் வாதுசெய்கின்றவர்களும், இவ்வுலகத்தில் பன்றியாய்ப் பிறப்பார்கள். எ - று. (௨௧)

அன்பினிற்கதைகேட்பதலாற்பிறர்
வன்பினெய்திமனம்வைத்துக்கேட்பவர்
துன்பமெய்துசுடலையிலோங்கிய
விற்பமில்லையெட்டியதாருவார்.

(இ - புரை) அன்புடன் சிவகதையைக் கேட்பதைவிட்டுப் பிறருடைய வன்மையினில் மனம்வைத்து அவர்கள் சொல்லும் வேறொன்றைக் கேட்பவர்கள், துன்பம்பொருந்திய சுடலையில் ஒங்கிய மதுரமில்லாதபழத்தையுடைய எட்டிமரமாவர். எ - று. (௨௨)

கூறுமாக்கதைகூட்டுமுனாப்பனை
வேறுதங்கருமத்துவிரைந்துபோஞ்
சீறுசின்தையர்செல்வத்தைத்துய்க்குங்கா
வீறுசெல்லாதிடையிலிழப்பரே.

(இ - புரை.) சிவகதையை ஆரம்பித்த முடிப்பதற்குமுன் மத்தியில் வேறுகிய தங்கள்காரியத்தைக் குறித்து விரைந்துபோய்விடுகின்ற மூர்க்கமன மூள்வர்கள், நல்வினையினால் செல்வத்தை அனுபவிக்குங்காலத்தில், தங்கள் ஆபுள்வரையில் அனுபவியாமல் மத்தியிலிழந்துவிடுவார்கள். எ - று. (௨௩)

மஞ்சமேறியும்வெள்ளிலைமாந்தியு
நஞ்சமுண்டவாநற்கதைகேட்குந
ராஞ்சியோவென்றாற்றிக்கழுதுனைத்
தஞ்சமாகக்கிடந்துதவிப்பரே.

(இ - புரை.) மஞ்சத்தின்மேலேறியிருந்துகொண்டும், தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டும், விஷபானஞ் செய்தருளியபரமேசுவரனுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்பவர்கள் பயந்து ஒவென்று அழுதுகொண்டு கழுமரத்தி னுனியே தஞ்சமாக அதிலிருந்து தவிப்பார்கள். எ - று. (௨௪)

கயிலையண்ணல்கதையைநிகழ்த்துழித்
துயில்புரிந்துநீடுதொல்வினைப்பாதகர்
வெயில்கரந்தடுவெங்கொடிக்கஞ்சியே
யயின்முட்காட்டுறைகூலையதாருவார்.

(இ - புரை.) கயிலாசபதியின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுமிடத்தில், நீத்திரை செய்கின்ற பழைய வினையையுடைய பாவிக்கள் தன்னைக்கொல்லுகின்ற கொடிய காக்கைகளுக்குப் பயந்து பகலிலொளித்துக்கொண்டு இருண்டிருக்குங்காட்டில் வாசஞ்செய்கிற கோட்டானாவார்கள். எ - று. (௨௫)

படர்ந்தவேணிப்பரமன்றிருக்கதை
கிடந்தசேக்கையிற்கேட்குமறிவிடிலார்
மிடைந்தமால்வரையுச்சிவிடர்புகுந்
தடைந்தமாசுணமாகிப்பிறப்பரே.

(இ - புரை.) விரித்தசடையையுடைய பரமேசுவரனது சிறப்புள்ள சரித்திரத்தைப் படித்திருந்த பாயலி விருந்தபடியேகேட்கும் ஆறினீர்கள் நெருங்கிய பெரியமலையின் உச்சியிலிருக்குங் கல்வெடிப்புச்சந்துகளில் புகுந்து கொண்டிருக்கும் பாம்பாய்ப்பிறப்பார்கள். எ - று. (௨௬)

சுசன்காசைசொல்வானன்றியின்னுமோர்
தேசிகன்பிறனுண்டென்றுசெப்புமோ

காசுதீர்க்குங்கதைவிளக்கங்கொடு

மாசின்மாக்கண்மனவிருணைக்கலால்.

(இ - புரை) சிவகதைசொல்லுகின்றவனையன்றி வேறேயொரு ஆசிரியனுமுண்டென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமோ? (ஏனெனில்) குற்றங்களைத்தீர்க்கத்தக்க சிவசரித்திரமாகிய தீபத்தைக் கொண்டு பழுதில்லாத மனிதர்கள் தங்களுடைய மனவிருளை நீக்குதலினால், எ - று. (௨௭)

ஆதலாற்கதைகேட்குமவையினைப்

போதமொன்றியபுண்ணியமார்தர்கள்

பாதகந்தவிர்க்கும்பயபத்தியாய்

நாதனல்லவையென்றெண்ணினண்ணுவார்.

(இ - புரை.) ஆகையால் சிவகதைகேட்குஞ் சபையை ஞானம்பொருந்திய புண்ணியவான்கள் பாவத்தை நீக்கும்படியான பயபத்தியுடன்பரமேஸ்வரனுடைய சந்நிதியென்றுகருதி மேற்சொல்லியகுற்றம் யாதொன்றுமில்லாமலிருந்து கேட்பார்கள். எ - று. (௨௮)

வேறு.

இத்தகையகதையான்முன்னியன்றகதையொன்றுரைப்பாந்தத்துதிரைமணிகொழிக்குந்தடங்கடற்செந்தமிழ்நாட்டின்மைத்தொகுபும்பொழிலுடுத்தவாட்களாமமுதநகரில்வித்தகராயினிதுறையும்வேதியர்களைவோரும்.

(இ - புரை.) சிவகதையானது இத்தன்மையுள்ளகதையாகும். இனிமுன்னடந்தொரு சிவகதைசொல்லுகிறோம். தாவிமேலெழுகின்ற அலைகள் முத்துகளைக்கொழிக்கும் பெரியசமுத்திரத்தையுடைய தமிழ்நாடாகிய பாண்டிநாட்டில், மேகங்கள்சேரும்படி பூஞ்சோலைகுழந்த வாட்களமென்னும் பழையநகரத்தில் ஞானவான்களா யினிதுடன்வாழும் பிராமணர்களெல்லாரும், எ-று. (௨௯)

தீப்பேணுந்தொழிறிறம்பிப்படைதரித்தசெங்கையராய்

நாப்பேணுமந்திரமுநற்றொழிலுநரிமறந்து

பூப்பேணியான்கழலிலருச்சிக்கும்புந்தியின்றி

மீப்பேணுங்கடவுளர்தமுப்போதைக்கடனும்விட்டார்

(இ - புரை.) நித்தியாகுதிசெய்யுந் தொழில்மாரி, ஆயுதமேந்திய கையையுடையவர்களாய், நாவினுஞ்ச்சரிக்கும் மந்திரத்தையும் நற்கருமங்களை யு மிகவுமறந்து, மலர்களெடுத்து அன்புடன் பரமேசுவரனுடைய திருவடிகளிலருச்சிக்கவேண்டுமென்கிறவிவேகமுமில்லாமல் வானுலகில்வாழ்க்கடவுளர்களைவந்திக்கத்தக்கநான திரிகாலச் செய்தொழிலையுமறந்துவிட்டார்கள், எ - று. (௩௦)

ஆரண்முந்தனியோதாரந்தணருக்கடாக்கரும
காரணமாரீசர்தொழில்கடைப்பிடித்தமறையோருள்
வாரணிநற்கும்பமுலைவஞ்சுளேதன்மணக்கொழுநன்
றூரணிக்குள்விதூரெனனப்பெயருடையோன்றொருவன்.

(இ - புரை) நான்குவேதங்களையுந் தங்களுடையதாகஒதாதவர்களாய்ப்
பிராமணர்களுக்குரியதல்லாத செய்கைக்குக் காரணமாகிய அற்பதொழிலை
அனுசரித்திருக்கும் பிராமணர்களில் கச்சணிந்த கும்பம்போன்ற தனங்களை
டைய வஞ்சுளையென்பவன் கணவனாகிய இவ்வுலகத்தில் விதூரனென்று
சொல்லும்பெயரையுடையவொருவன். எ - று. (௩௧)

பண்பில்லா நெறிபூண்டோன்படிற் றொழுக்கின்றலைன்றோ
னன்பினும்பொதுமகளிரிளமுலையின லந்துய்த்து
வெண்பலாலரவுமிழ்ந்தவிடந்தலைக்கொண்டெனக்காழ்ந்
றொண்பொனூர்தடமார்பன் தன்மனையெயாழிந்திட்டான்.

(இ - புரை.) நன்மையில்லாத ஒழுக்கத்தையுடையவனும் மேலுக்குமிக
வும்ஆசாரமுடையவனாகவும் உள்ளே அவ்வளவுக்கும் அஞ்சையோடிருப்பவனும்
ஒளிபொருந்திய பொன்மாலையணிந்த மார்பையுடையவனுமாகிய அந்த விதூர
னென்பவன் நேசத்துடன் பொதுமகளிருடைய இளமைதங்கிய தனங்களின்
போக இன்பத்தை மேற்கொண்டு பாம்பானது வெண்மைநிறத்தங்கிய பற்களி
னூற் கக்கிய விஷத்தலைக்கேரியதுபோலக் காமந்தலைக்கேறவும் தன்மனையி
னிடத்தி லனுபவிக்குங்கலவியின்பத்தை யொழிந்து விட்டான். எ - று. ()

துணைபிரிந்தமடவன்றிற்பேடைபோற்றுபருழந்து
கணமலிந்தகங்குறொறுங்காமசரத்தாலலைந்து
பிணைநெடுங்கண்டியின்மறப்பவிரகத்தாற்பெரிதுணங்கி
மணமலிந்தசுருளோதிவஞ்சுளையுமிதுசெய்தாள்.

(இ - புரை) வாசனைபொருந்தியதாய்ச் சுருண்ட அளகத்தையுடைய
வஞ்சுளையானவள் தனதுணையாகிய ஆணன்றிலைப் பிரிந்த பெட்டை யன்றிலைப்
போலத்துயரக்கொண்டு பேய்கள்கூடி சஞ்சரிக்கும் இராக்காலந்தோறும்காம
பாணத்தினால் அலைந்து மான்பார்வைபோன்ற கண்களிரண்டும் நித்திரைநீங்க
வும் விரகத்தினால் மிகவும் வருந்தி இவ்வாறு செய்யத் தொடங்கினாள். எ - று.
(எவ்வாறெனில்) (௩௩)

காதலானறொருவிக்கற்புநிறைவரம்புமிகர்
தேதிலானிழிகுலத்தோறொருவனெழிற்றோணசையாற்
றுதலாமலரணையிற்றனிக்காமவிடாய்தவிர்வான்
மாதராடணவாதுமருவுநாடனொருநாள்.

(இ - புரா.) விரகதாபத்தினால் தர்மவழியை முற்றும் நீங்கிக் கற்புநிலையாகிய வரம்பினை யுங்கடந்து வஞ்சனையானவன் அன்னியனாகிய ஒரு இழிகுலத்தவனுடைய அழகுள்ளதோளைப் புணரும் விருப்பத்தினால் மகரந்தம்நிறைந்த மலரணையில் தனக்குள்ள காமவிடாய் தவிரும்பொருட்டு ஒருநாளாவது தவீராமல் போகித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளி லொருநாள். ஏ - று. (௩௪)

பழியுரை தன்செவிவெதுப்பப்பைந்தொடிதன்கற்போர்வான்
பொழிமழையினரையாமந்தமியனாய்ப்புகுந்திடலுங்
கழையிளந்தோள் வஞ்சனையுங்காணையொருவனுமனைவாய்
விழைவுடன்மென்பூவணைமேன்மெய்குழையநலனு கர்ந்தார்.

(இ - புரா.) (இவன்நடக்குங் காரியம் ஊரறிந்து பேசிக்கொள்ளும் பழிமொழிதன்காதுகளைச்சிடுதலினால் விதுரனென்பவன் வஞ்சனையின் கற்புநிலையையறிய மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கும் அர்த்தராத்நிரியில் தனியாக தன்மனைக்குச்சென்றபோது, இளமையான பசியமூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய அவளும் ஒருவாவிபனுமாக வீட்டுக்குள் விருப்பமுடன் மெல்லிய பூவணைமேல் மெய்குழையப் புணர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஏ - று. (௩௫)

கண்டனன் றுண்ணெனுநெஞ்சன்கதழெரிபோனெடுஞ்சீற்றங்
கொண்டடையப்படிற்றொழுக்கன்வெருவிமனங்குலைந்தகன்றான்
வண்டுமுரல்சூழல்பற்றிவஞ்சனையமனங்கலங்கத்
தண்டயிழைக்குவனென்னுத்தாட்டுணையாற்றுகைத்திட்டான்.

(இ - புரா.) அவர்கள் இவ்வாறிருப்பதைக்கண்டு திடுக்கிட்ட மனமுள்ளவனாய் பற்றியெரியுந் தீப்போலமிசுந்த கோபங்கொண்டு வருவதை அந்தச் சோரன் பார்த்துப்பயந்து மனமழிந்து ஒடிப்போனான், வண்டுகளிசைபாடிக் கொண்டிருக்கும்படியான அளகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வஞ்சனை மனங்கலங்கும்படி தண்டிக்கிறேன்பார் என்று தன்கால்களால் மிதித்தான். ஏ - று. ()

கனங்குழையுமிகமறுகிக்கணவரீயென்னுரையுந்
சினங்குரைந்துகேட்டதற்பின்செகுத்திடுதியென விரப்ப
மனங்குழைந்துபுடையானாய்மலர்க்குழல்விட்டுரையென லுந்
தனங்களிற்கண்ணீரொழுகத்தளிரியலுமிழற்றுவாள்.

(இ - புரா.) (இரத்தினங்கள் பதித்திருப்பதினால்) பளுவான குழையணிந்த காதுகளையுடையவளாகிய வஞ்சனையானவன் மிகுதியாக மனம்வருந்திக் கணவனே! கோபந்தணிந்து என்வார்த்தையையுக்கேட்டுப் பிற்பாடு கொன்று போடென்று பிரார்த்திக்கவே மனமிரங்கி அடிக்காமல் அளகத்தைவிட்டு நீ சொல்வதைச்சொல்லென்ற வளவில் தன்னுடைய தனங்களின்மேல் கண்ணீர்

ரானது ஆரூய்ப்பெருகும்படி அழுதுகொண்டு துளிர்போன்றதன்மையுள்ளவள்
சொல்லுகிறாள் எ - று. (௩௮)

வன்கணுலறொருவிப்பொதுமாதர்வசமாகி
யென்கணூர்வமுமின்றியின்றளவுமிகந்தனைநா
னுன்கணுலருணைக்கம்பெறுதுருகியுடன்மெலிந்து
புன்கணுல்வேனிலான்கணைக்கிலக்காய்ப்புழுங்கினனே.

(இ - புரை.) கடினமனத்தினனாய் நன்னெறியைவிட்டுப் பொதுமாதர்
வசமாகி என்னிடத்தி லாசையுமில்லாம லின்றளவும் நீங்கிவிட்டாய் நான் உன்
கிருபாநோக்கம் பெறாமல் நெடுநாளாக மனமுருகியுடல் மெலிந்து துயரங்
கொண்டு மனமதபாணங்களுக்கு இலக்காக வருந்தினேனே! எ - று. (௩௮)

நல்லிளமைசெவ்விலநாளும்வறிதேகழியக்
கொல்லுலையினங்கியெனக்காமக்கனல்கொளுந்த
வல்லியம்போற்றென்றல்வரவாணிலவுந்தென்கடலு
மல்லல்செயக்கங்குறொறுமாற்றோதேனயினனே.

(இ - புரை.) நல்ல இளமைப்பருவமும் அழகும் பெண்ணலனும் நாள்
தோறும் வீணாகிவிடும்படி கருமானுலைக்களத்திலுண்டாகுந் தீபோலக் காமாக்
கினி சுடவும் புலிபோலத்தென்றல்வந்து வீசவும் ஒளிபொருந்திய சந்தி
ரனுந் தெளிவுள்ள சமுத்திரமும் துன்பஞ்செய்யவும் இராத்திரி காலந்தோ
றுஞ் சகிக்கமாட்டாதவளானேனே! எ - று. (௩௯)

காவலநீமேவுவையென்றநெடுநாட்டே
னாவல்பெருகத்தமியேனற்றேனாய்த்தவறிழைத்தேன்
பூவர்குழன்மாதருக்குங்காளையர்க்கும்பொதுவன்றோ
மேவரியபெருங்காமமெனவிம்மிவிளம்பினேன்.

(இ - புரை.) கற்பின் கடைநிற்குந் கணவனே! இத்தனை நாள்வரைக்
கும் நீவருவையென்று கற்புநிலையைக் காத்துக்கொண்டிருந்தேன்; நீவராமையினால்
காமம் அதிகரிக்கவே தனியாயிருக்கும் நான்சகிக்கமாட்டாமல் குற்றஞ்
செய்தேன்; காமமானது மாதருக்கும் ஆடவர்களுக்கும் பொதுவல்லவாவென்று
அழுதுகொண்டு சொன்னாள். எ - று. (௪௦)

இரங்கினன்றன்பாற்றவறென்றெண்ணினன்கேட்டிளங்கொடிநீ
மரங்களொடுகற்குழையமாழ்கியரற்றுதல்வேண்டா
தரங்கநெடுங்கடலணையகாமநா யதழிப்பவரார்
சுருங்கவினியொருகுழ்ச்சிசொல்லுகிறேன்றுணிகென்னு.

(இ - புறா.) (அவளின்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டுத் தன்னிடத்திற் குற்ற மிருக்கின்றதென்மெண்ணி) யிரங்கி இளங்கொடிபோன்றவனே! மரங்களு மலைகளுங் குழையும்படி நீ அழுது சோரவேண்மெவதில்லை: அலைகளையுடைய சமுத்திரம்போலப் பெரிதாகிய காமநோயை நீக்கத்தக்கவர்களொருவருமில்லை; இப்போதுனக்கொரு உபாயஞ்சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் அந்தப் படிசெய்யென்று, ஏ - று. (சக)

அந்தணரேயாகவிழிகுலத்தோர்தாமாக
வந்தவரையெல்லாம்வரையாதுமேவியவர்
தந்தபொருண்முற்றுமெனக்களித்துன்றாகமற்
சந்தையமயநீர்வளவுஞ்சேர்குவாயென்ப்பணித்தான்.

(இ - புறா.) பிராமணர்களேயானாலும்கூட அவர்களுக்குத் தாழ்ந்தவருணத்தார்களேயானாலும்கூட வந்தவர்களுையெல்லாம் நீக்கிவிடாமல் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்தபொருள்களையெல்லாம் எனக்குக்கொடுத்து உன்காமவிடாய்தீரும்படி மனதினுண்டாயிருக்கு மையல் நீருகிறவரைக்கும் சேர்ந்துகொண்டிருவென்று கட்டியிட்டான். ஏ - று. (சஉ)

நாறுமலர்க்கோதாய்நீரெல்லும்பொருள்கொடுத்து
வீறுபெருங்கொங்கைவிலைமகளீர்தான்விரும்பி
பூறியவெங்காமமொழியநலந்துய்ப்பெனனக்
கூறியதுகேட்டதற்குக்கொற்றொடியுந்தானிசைந்தே.

(இ - புறா.) வாசமிகுந்த பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடையவனே! நீ கொடுக்கும்பொருளையெல்லாம் பூரித்திருக்கும் பெரியுதனங்களையுடைய விலைமாதர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்களைப்புணர்ந்து எனக்குண்டாகியகாமம் ஒழியும்படி யின்பம் அனுபவிக்கிறேனென்று சொல்லியதைக்கேட்டு அதற்கு அவளுஞ்சம்மதித்தாள். ஏ - று. (சங)

அன்னதுவெசெய்வனடியுனென்றிறைஞ்சி
மின்னிடையாள்சாலமகிழ்ந்துவெளிப்படையாத்
துன்னினூதம்மையெல்லாந்தோடோய்த்தவரளித்த
பொன்னையெல்லாங்கேள்வனுக்கேயீர்தாள்பொலங்கொடியே

(இ - புறா.) அடியேன் அப்படியே செய்கிறேனென்றுகண்ணைவணங்கி மின்போன்ற இடையையுடைய வஞ்சனை மிகவும் வெளிப்படையாக வந்தவர்களைஎல்லாம் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்த பொருளையெல்லாம் தன்கணவனுக்குக் கொடுத்தாள், ஏ - று. (சச)

ஆங்கவனுஞ்செம்பேர்னளப்பிலகொண்டன்றன்றே
பூங்கணிகைமாதர்புகழ்நனிவழங்கித்

திங்கனிவாயின்னமுதமுண்டிலநாள் கழிய
விங்கியமும்பெய்திவினை தூர்ப்பத்துஞ்சினன்.

(இ - புறா.) அந்த விரதனைப்பவன் தன்மனைவிகொடுக்கிற பொருளை யெல்லாம் அப்போதைக்கப்போதே அழகுள்ள வேசையார்கள் புகழும்படி அதிக மாகக்கொடுத்து மதுரமுள்ளபழம்போல இனிப்புள்ள அவர்களுடைய அதர பானமுண்டு சிலநாள் நீங்கினபின் மிகுந்த மூப்படைந்து இறந்தான். ஏ - று.

தன்கணவன்பொன்றத்தளிரியலுங்கைம்மையுற்று
மீன்குலவுபொற்கலனுநீத்துமிநழும்பெய்திப்
புனகணுறுகாலைப்புராரிசிகுந்சிக்கு
நன்குணர்வோரெல்லோருங் கோகன்னநண்ணினார்.

(இ - புறா.) தன்கணவ னிறந்துபோகவே வஞ்சுளையானவன் கைம் பெண்ணைப் பிரகாசிக்கும் மங்கிலியத்துடன் பொன்றாபரணங்களும் நீக்கி விட்டு மிகுந்தமூப்படைந்து துன்பப்பட்டுக்கொண் டிருக்கும்காலத்தில் பரம சிவனுக்குரிய தினமாகிய சிவராத்திரி தரிசனத்துக்குப் பத்திமாண்களெல் லாம் கோகன்னத்துக்குப்போனார்கள். ஏ - று. (சுசு)

அற்றைப்பொழுதிலணிமீழந்தவஞ்சுளையுஞ்
சுற்றத்தொடும்போயத்தொன்னகரின்பாலடைந்து
கொற்றக்கொலைமழுவேன்கோடிதீர்த்தம்படிந்து
கற்றைச்சடையான்றிருவடியைக்கைதொழுதாள்.

(இ - புறா.) கைம்பெண்ணுயிருக்கும் வஞ்சுளையும் சிவராத்திரிதினத் தில் அவிடத்துக்குப்போகின்ற சுற்றத்தாருடன் தானும்போய்ப்பழமையாகிய கோகன்னஞ்சேர்ந்து வெற்றிபொருந்திய கொலைமழுவேந்தியபரமசிவனுடைய கோடிதீர்த்தத்தில் முழுநிக் கற்றையாகிய சடையையுடைய பரமசிவன் திருவ டியைத்தொழுதாள். ஏ - று. (சஎ)

மீட்டுந்திருக்கோயில்குழ்வருங்கால்வேறொருசார்
தீட்டுஞ்சிவதருமம்யாவுமொருதேசிகன்று
னேட்டின்புறத்தினிய லுணர்ந்துவாசிப்பக்
கேட்டஞ்சியின்னல்கிளரநடுங்கினின்றாள்.

(இ - புறா.) மறுபடி ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷினைஞ் செய்யும்போது அங் கொருபக்கத்தில் எழுதி வாசிக்கும்படியான சிவதருமமெல்லாம் ஒருதேசிகன் புத்தகம்வைத்துக்கொண்டு வாசித்துப் பொருள்சொல்லக்கேட்டுப்பயந்துகின்ற துன்பமுண்டாக நடுங்கினின்று. ஏ - று. (சஅ)

அக்காதைசுட்டுமிறுதிக்கணந்தன்னமுன்
புக்காடொழுதாள் புராணபுராதனனே

யிக்காதைசொல்பொருளினெண்ணரியபாவநிலை
தொக்கார்ப்பிவதெல்லாஞ்சொன்னுயவற்றுள்ளே.

(இ - புறா.) அந்தச் சரித்திரத்தைக் கூட்டுமுடிவில் தேசிகரிடத்தில்
போய் அவர்பாதந்தொழுது அய்யா புராணிகளோ! இந்தச் சரித்திரத்தில் சொல்
வகின்ற பொருளினால் அளவிறந்த பாவஞ்செய்கின்றவர்களும்பாடெல்லாஞ்
சொன்னீர் அவைகளுக்குள். எ - று. (சக)

காமவசத்தாற்கணவற்பிழைத்தசெழுந்
தாமமுலையார்தமையொகூக்குந்தண்டத்தான்
வாமநிதம்பமுருகவழன்மடுத்துச்
சேமமுசலஞ்செலுத்துவானென்றுரைத்தாய்.

(இ - புறா.) காமவசத்தினால் கொண்டவனைவிட்டுச் சோரம்போன
மாதையெல்லாம் தண்டிக்கும் கூற்றுவன் செழுமையுள்ள மாலையணிந்தமுலை
யையுடைய அவர்களழகிய நிதம்பத்தில் தீயில் காய்ந்தமுசலமென்னும் இருப்
புலக்கையைச் செலுத்துவா எனென்றுசொன்னீர். எ - று. (இ௦)

கற்புநிலைகடந்தகாமக்கயத்திபரை
நற்பகத்திற்றாண்டிஷிட்டுநான் றலையமேற்றாக்கிப்
பற்பலகூறாகமழுவாய்ப்பாடத்துணித்து
வற்புறுத்திக்காய்ந்தமணல்சொரிந்துதீய்ப்பரென்றாய்.

(இ - புறா.) கற்புநிலைதவறிய காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள மாதர்
களின் குறியினிடத்தில் தூண்டில்மாட்டித் தொங்கியலையும்படி மேலேதுக்கிப்
பலபலதுண்டாகும்படி கோடாலியினால் வெட்டித் துணித்து உறுதிப்படுத்திக்
காய்ந்தமணலைச்சொரிந்து தீய்ப்பார்களென்றுசொன்னீர். எ - று. (இ௧)

காப்புக்கடைகழித்தகாமக்கிழத்தியரைச்
சேப்பவலைகாய்ந்தநிரளிருப்புரீள்கழுவிற்
பூப்பொருவுமல்குலழலப்பொதுத்தேற்றிக்
கோப்பர்நெடுங்காலமெனவெடுத்துக்கூறினாய்.

(இ - புறா.) காவலிடத்தைக்கடந்த காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள
மாதரைச் சிவக்குப்படி தீயில்காய்ந்த நிரண்டதாகிய ரீண்டகழுவில் பூவைப்
போல மிருதுவாகிய அல்குல் வெதும்பத்தக்கதாகக் குத்தியேற்றி நெடுங்காலம்
வைப்பார்களென்று சொன்னீர். எ - று. (இ௨)

நம்புகொழுந்நிலையொருவுநங்கையர்தஞ்
செம்பொனகலல்குலின்வாய்ச்செம்புருக்கிவிட்டதனாற்

பம்புமுக்கலிப்பநாய்தசையைப்பற்றியுண
வெம்புபறவைவிருந்தயாவோய்வரென்றாய்.

(இ-புரா.) நம்பிய கணவரிடத்தி் விருக்கும் நிலைமாதிய மாதர்களுடைய
செம்பொன்னிறமுள்ள அல்குலில் செம்பினை யுருக்கிவிடுவதினால் நிறைவாகப்
புழுக்களுண்டாகவும் நாயானது தசையைப் பிடுங்கியுண்ணவும் கொடியபருந்து
முதலியபகடிகள் விருந்துண்ணவும் ஆம்மாதர்கள் சேர்வார்களென்றீர். எ-று.

கொண்டோற்பிழைத்தகொழுங்கயற்கண் மங்கையரைக்
கண்டோர்மனனடுங்கக்காரிருப்புத்தீயகலில்
விண்டேயுடலட்வெடிக்கவறுப்பரெனத்
தண்டேய்கரத்துத்தவமுனியேசாற்றினாய்.

(இ - புரா.) ஒருகையில் தண்டம் ஏந்தியதவமுனிவரோ! கொண்டவனை
விட்டு மற்றொருவனைப்புணர்ந்த செழுமையான சேற்கெண்டையொத்த கண்க
ளையுடைய மாதர்களைப் பார்த்தவர்கள் மனமும் நடுங்குப்படி தீயிற்காய்ந்த கரு
மையுள்ள இரும்புத்தகழியிலிட்டு உடல் வெடிக்கும்படி வறுப்பார்களென்று
சொன்னீர். எ - று. (ருச)

நாயடியேனின்னவெலாங்கேட்டுநடுநடுங்கித்
தூயமுனிவரானே துன்பக்கடல்வீழ்ந்தேன்
காயும்விடாணையகாமந்தலைக்கொள்ளச்
சேயபருவத்தேகற்பின்றிறம்பிழைத்தேன்.

(இ-புரா.) பரிசுத்தராகிய முனிவரோ! கொல்லும்விடத்தையொத்த காமந்
தலைக்கொள்ள இளமைப்பருவத்தில் கற்புநிலை கெட்டிருந்தேன் ஆதலால் நாய
னையேனவைகளையெல்லாம் கேட்டு நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்தில் முழுகினேன்.

குலமகளிர்க்கேலாதகொள்கையைமேற்கொண்டே
நிலைமையில்லாத்தீப்பெண் டூர்நிற்குநிலைநின்றேன்
கலநிழந்துமூப்பெய்துகாறுமியான்செய்த ன்றி
பலவினையின்பாதகத்தைப்பாரிவெவர்செய்தார்.

(இ - புரா) குலமாதர்களுக்குத்தகாத செய்கையை மேற்கொண்டு கற்
புநிலையில்லாத கொடியமாதர்களிருக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறேன் மங்கலகாணி
ழந்து மூப்புவுருமட்டும் நாள்செய்தபாவம் உலகத்தில் ஒருவருஞ்செய்திரார்கள்,

ஆதலாலீண்டெனக்குச்சாக்காடுமண்ணியது
தீதிலாவேதியீசெப்பியகாதைப்படியே
கோதிசூலாயபுழுக்கும்பியிடைவீழ்வதுமெய்
யீதினாவுள்ளமுடைந்தெண்ணுததெண்ணுகின்றேன்.

(இ - புறா.) ஆகையினு லிப்போது எனக்குச் சாக்காடுஞ் சமீபித்திருக் கின்றது தீமையில்லாத முனிவரோ நீர்சொல்லிய சிவகதையின்படி நான்செய் தபாவத்தினால் புழுக்கள் நிறைந்தநரகத்திலிழுவதுமெய்யே இதனால் மனம் உடைந்து எண்ணுததும் எண்ணுகின்றேன். எ - று. (௮௭)

காய்ந்துமன் றாதர்கனன்றுருத் துத்தண்டிச்சி
லாய்ந்ததவமில்லேனையஞ்சலேநீயென்றற்றி
வாய்த்திரயத்தழலில்வாடாமனையடியே
னோய்த்தழுதுமாழ்காமலார்வத் துதவுவார்.

(இ - புறா.) காலனாதர்கள் கோபித்துத் தண்டித்தால் அப்போது நல்ல புண்ணியஞ்செய்யாத என்னை நீ பயப்படாதே யென்று ஆற்றிப்பொருந்தியநர காக்கினியில் வருந்தாமலும் நாயடியேன் அழுது தளர்ந்து சோராமலும் யார் வந்து உதவியசெய்வார்கள். எ - று. (௮௮)

என்றுபலபலவும்பண்ணியிடருழந்து
நின்றமறைமுதல்வரீயேபுரத்தியெனச்
சென்றுநடுநடுங்கிச்சேவடியில்வீழ்ந்திறைஞ்சிக்
கன்றுமனத்தாள்கலுழந்துறைப்பவேதீயனும்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு பலபலமொழிகள் சொல்லித் துயர்கொண்டவ ரெதிரில் நின்ற முனிவரோ அடியேனைத்தேவரீரோ காப்பாற்றாமென்று நடுநடுங் கிச் சமீபித்திற்போய் அவர்பாதத்தில் விழுந்து பணிந்துவெம்புகின்ற மனதை யுடையவளாய் அழுதுசொல்ல அம்முனிவர். எ - று. (௮௯)

வீழ்ந்தவடன்கைப்பற்றிமெல்லவெடுத்தாயிழையே
யாழ்ந்தபெரும்பாதகத்தீனச்சமகற்றிவொய்
சூழ்ந்துபுரிநினக்கேபின்னிரக்கந்தோன்றுதலா
லுழ்ந்தமலரெனவேதீவினைவிட்டோடுங்காண்.

(இ - புறா.) பணிந்தவன் கையைப்பற்றி மெல்ல எடுத்து மாதே நீ மிகு தியாகச் செய்து பாபத்துக்குப் பயப்படும் பயத்தை நீங்கிவிடு ஆதியில் பாவங்க ளைச்செய்த உனக்கே யிப்போது பயம் உண்டாயிருப்பதினால் பதத்தப்பிய பூப் போல உன்பாவமெல்லாம் உன்னைவிட்டோடிப்போம். எ - று. (௯௦)

காரிகைநின்பூப்பாற்றவம்புரியக்காலமில்லை
மாரியெனத்தானம்வழங்கப் பொருளின்றற்றும்
சீரியதாய்ப்பாவமகற்றச்சிவகதையாம்
பேரியலொன்றுண்டதன்சீர்பேசக்கடைப்பிடியாய்.

(இ - புறா.) மாதே! நின்னுடைய மூப்பினால் தவஞ்செய்வதற்குக் கால மில்லை மேலும் மழைபொழிவதுபோலத் தானங்கொடுப்பதற்குப் பொருளு மில்லை யாதலால் மகத்துவமுள்ளதாயுன் பாவத்தை நீக்கச் சிவகதையாகியபுரா

ணமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டு (உன்மனதில்) உறுதியாக வைத்துக்கொள். எ - று. (௧௧)

யானெனதென்றெண்ணியிருவினையுமீட்டுவது
மானதமேயன்றிமடவரலேமற்றில்லை
யானமலமாயையிருளுக்கும்ஞாந
வினமுறுபாவயிருளுக்கும்வெய்யவனும்.

(இ - புரை.) என்னுடைய பொருளென்றும் யான் செய்தேனென்று மெண்ணி நல்வினை தீவினைகளைத் தேடிக்கொள்வது மனதின்செயலேயன்றி வேறொன்றுமில்லை, அதற்கேதுவாகிய ஆணவமல மாயையென்கின்ற இருளுக்கும், அஞ்ஞானமாகிய கீழ்மையுற்ற பாவமென்னு மிருளுக்கும் அந்தச்சிவகதை சூரியன்போலாகும். எ - று. (௧௨)

கொய்யுளைமாவேள்வியொருகோடிசெய்திடினு
மையனதுகாதையருள்பெறும்பேறீந்திடுமோ
பையுள்ளாரந்தீர்க்கும்பரன்கா தைத்தெள்ளமுதை
யுய்யவினிதாயருந்தியும்பர்வீடெய்துதியால்.

(இ - புரை.) கத்திரிக்குங் கழுத்துமயிரினையுடைய குதிரையாற்புரியும் அசுவமேதயாகம் ஒருகோடிசெய்தாலும், அவைகள் சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யப்பெறும் பேறுகளைக்கொடுக்குமோ? துன்பங்களையெல்லாம் நீக்கத்தக்க சிவகதையாகிய தெளிவுள்ள அமிர்தத்தை நீ உய்யும்படி இனிதாக உண்டு மேலான மோகத்தை அடைவாயாக எ - று. (௧௩)

முற்றோகையோடுவிரதந்தவமுடலப்
பெற்றோர்மனவிருளைநீக்கப்பெறவின்றும்
சற்றோதக்கேட்டவருஞ்சாஸுபமாவரெனக்
கற்றோர்புகழ்கதையாற்காலங்கழிப்பாயே.

(இ - புரை.) நிறைந்த சந்தோஷத்துடன் விரதங்கள் தவங்கள் செய்யப் பெற்றவர்கள் மனவிருளை நீக்குந்தன்மை பெறுதலில்லை, கொஞ்சங்கேட்டவர்களும் சாஸுபம் பெறுவார்களென்று கற்றவர்கள் சொல்லத்தக்க சிவகதையால் உன்காலத்தைக் கழிப்பாயாக. எ - று. (௧௪)

உண்டுதலைநாளிற்சாமளனென்றோதுபெயர்
கொண்டபெரும்பாவியவன்வாணஞ் சூறுகியநா
ளண்டிப்பிரானுமம்புகன் றழியாவிட டைந்தான்
பண்டுபழங்கா தைதனிர்கேட்டிலையோபைந்தொடியே.

(இ-புரா.) முற்காலத்தில் சாமளனென்று சொல்லும் பெயர்பெற்ற பெரும்பாவி ஒருவனுண்டு, அவன் மரணகாலத்தில் தேவர்பிரானாகிய பரமேச்சரனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி அழியாதமோகூதத்தை அடைந்தான். மாதே! நீ அதைப்பிராதனமான புராணசரித்திரத்தில் முன்கேட்டதில்லையோ. எ-று.

ஆங்கவனைப்போலுனக்குஞ்சாக்கா டணித்தான

தோங்குசிவநாமநாவினாலுச்சரித்துப்

பாங்குபெறுகாதைதனைக்கேட்கிற்பழவினையாந்

திங்ககலுநீயுஞ்சிவபதத்திற்சேர்வாயே.

(இ - புரா.) அவனுக்கு வந்ததுபோல உனக்கும் மரணகாலம் சமீபித்திருக்கின்றது, மேன்மைதங்கிய சிவநாமங்களை நாவினாலுச்சரித்து நன்மைபெற்ற சிவகதையைக் கேட்பாயாகில் உன்பாவங்கள் நீங்கும். நீயும் சிவபதஞ்சேர்வாய். எ - று, ஏ - தேற்றப்பொருள். (சுசு)

பெய்யென்றுகொள்ளாதரன்கதையிற்புந்திவைப்பார்

மெய்யென்றவனாமக்கேட்டுவியந்துரைப்பார்

வையம்புகழ்ச்சிவபதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப

ரையன்றிருவாணைசத்தியமீதாமென்றான்

(இ - புரா.) அவநம்பிக்கை கொள்ளாமல் சிவசரித்தில் மனத்தைப் பதிக்கின்றவர்களும், இது உண்மையென்று சிவநாமங்களைக் காதினாகேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் அதிக்கின்றவர்களும், இவ்வுலகத்தார் புகழும்படி சிவபதத்தில் வாழ்வார்கள், அப்பெருமானானே, இது மெய்யென்றுகூறினார். எ - று. (சுஎ)

என்னமறையோனியம்புமதுகேட்டுருகிக்

கன்னன்மொழிவஞ்சுளையுங்காவிவிழிநீர்ததும்ப

வன்னவழியேநின்னடியனேனின்னருளான்

மன்னுபிறவியெனுமாக்கடலைநீந்தியே.

(இ-புரா.) இவ்வாறு முனிவர்சொல்லியதைக்கேட்டுக் கரும்பைப்போல மதுரிக்குஞ் சொல்லினையுடைய வஞ்சுளையானவன் மனமுருகி, நீலோற்பலம் போன்ற தன்கண்களில் நீர்ததும்பநின்று, சுவாமிகளே! தேவரீர்கிருபையினால் அவ்வாறே அடியேன் சிவகதைகேட்டும் சிவநாமங்களைச்சொல்லியும் என்னுடைய அளவற்ற சென்னசாகரத்தை நீந்தி. எ - று, (சுஅ)

சென்றேசிவபதத்திற்சேர்ந்திருக்குமாறுகுணக்

குன்றேதிருவுளத்திலெண்ணிக்குறைமுடிய

வின்றேவிளங்குமிரவுத்திரியமுற்றுவித்து

நன்றேதருகாதைநாளுநவிலென்றான்.

(இ - புறா.) சிவபதத்திற்சென்று சேர்த்திருக்குட்வண்ணம் மலைபோல அசையா நிலைமைபெற்ற குணமுள்ளசுவாமிகளே! தேவரீர் திருவுளத்திற்கருதி அடியென்குறைநீர இப்போதே தீக்கைசெய்து நன்மைதருஞ் சிவகதையை காள்நோறுஞ்சொல்லி யருளுமென்றான். எ - று. (௬௯)

மாதவனுமன் பின்மனம்பொருந்திவண்கரத்தார்
பூதிதனைவாங்கிப்புனிதமுறமெய்ப்புகிச்
காதின துமூலத்திற்கண்னுதன்மூலங்கொடுத்துத்
தீதில்கதையோநியவள்சிந்தைதெளிவித்தானே.

(இ - புறா.) அவர் மனதிலன் புடையவராய்த்தம்முடைய திருக்கரத்தி னால் விபூதியெடுத்துப் பரிசுத்தமாகும்படி அவன் சரீரமுழுவதிலும்புகி, காது க்குள் பஞ்சாக்ஷர மூலத்தை யுபதேசித்துக் குற்றமில்லாத சிவகதைசொல்லி அவன்மனந் தெளியச்செய்தார். எ - று. (௭௦)

சைவநெறிபூண்டதவக்கொடியுமக்கதையின்
மெய்யுணர்வின் சிந்தையவாராடோறுமீதுரை
மையமருங்கண்டன் திருத்தாள்வழிபடலா
லைவரையுமைவிடயத்தேகாதடக்கினாள்.

(இ - புறா.) சைவநெறிபொருந்தியதவமுள்ள வஞ்சனையானவன், அந்தச் சிவகதையில் உண்மையறிவுடன் மனத்திலுண்டான ஆசை நாளுக்குநாள் அதிக ரிக்கக்கொண்டு, காள்கண்டத்தையுடைய பரமசிவன் திருவடிகளை ஆராதிப் பதனால் பஞ்சேந்திரியங்களை அவைகளுக்குரிய விஷயங்களிற் செல்லாதவண் ணம் அடக்கினான். எ - று. (௭௧)

பத்திரெறியின் துபல்விழைவுதான் தவிர்ந்து
முத்திமுனிவரார்போன்முப்போதுரீர்மூழ்கிச்
சுத்தமரவுரியே தூசாமருங்குடுத்து
வித்தகனக்கமணிவெண்ணீரினிதணிந்தாள்.

(இ - புறா.) பத்திரெறியிலின்று பலவாகிய இச்சைகளை நீக்கி, முத்திய டையும்முனிவர்கள்போல மூன்றுகாலத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, பரிசுத்தமுள்ள மரவுரியே வஸ்திரமாக அடையிலுடுத்து, உருத்திராக்ஷமும்விபூதியும் இனிமை யாகத் தரித்துக்கொண்டான். எ - று. (௭௨)

வேறு.

கையார்மமூவெம்பட்டையாய்சரணங்கருணைக்கடலைசரணஞ்சரணம்
பையாடரவத்தனியாய்சரணம்பட்டர்செஞ்சடையாய்சரணஞ்சரண
மையார்கலிவெத்திறநொந்திடவான்மழைமஞ்செனவேவருஞ்சயிலு
மையாசரணஞ்சரணம்மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புரா.) திருக்கரத்திலமைந்த மழுவாளனே சரணம், கிருபாசமுத்திரமே சரணஞ்சரணம், படங்குளையுடைய சர்ப்பாபரணங்க ளணிந்தவனே சரணம், பரந்த செஞ்சடைக்கடவுளே சரணஞ்சரணம், கருங்கடல் வெந்துவற்றவும், தேவர்வருந்தவும் மேகம்போலவந்த விஷ்ணுண்ட ஐயனே சரணஞ்சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட நிமலனே விமலனே சரணம் சரணம், ஏ - று. (௭௩)

தொத்தாரிதழித்தொடையாய்சரணஞ்கருதப்பொருளே சரணஞ்சரணம் சத்தாகியசிந்திரனே சரணஞ்சமனுக்கொரு வெஞ்சமனே சரண[ணஞ்முத்தாரிள வெண்ணகையம்பிகைகதன் முடுகுந்தவசிந்தனை கண்டருளுமத்தாசரணஞ்சரணம் மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புரா.) கொத்தாகப்பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடக்கடவுளே சரணம், வேதப்பொருளே சரணம் சரணம், சத்தாயிருக்கும் ஞானகுணமூர்த்தியேசரணம், காலனுக்குக்காலனாகிய ஐயனேசரணம், முத்துக்கள்போன்ற வெண்ணகையுள்ள பார்வதிதேவியாருடைய உறுதியான தவசிந்தையைக்கண்டருளிய அத்தனே சரணம் சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட அமலனே விமலனே சரணம் சரணம். ஏ - று. (௭௪)

கமலாலயனுக்கருள்வோய்சரணங்கயிலைக்கிரியாய்சரணஞ்சரண நிமலாகமதற்பரனேசரணநெடுமாலறியாய்சரணஞ்சரணஞ் [கொண்சமராடினர்புர்புரமுங்கடித்திறழன்மண்டி. வெண்ணகைவெங்கனல் டமராடியவாசரணம் மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புரா.) பிரமதேவனுக்குப் படைப்புத்தொழில் அருள்செய்தவனே சரணம், கயிலாசநாதனே சரணஞ்சரணம், நிர்மலஆகமங்கள் அருளியநாதனே சரணம், மாயவனுங்காணவொண்ணாதவனே சரணஞ் சரணம், தேவர்களுடன் போர்செய்துகொண்டிருந்த முப்புரங்களும் விராவில் தீபொருந்துமாறு வெண்ணகைத் தீயினால் போர்செய்த புராதகனே சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட அமலனே விமலனே சரணம் சரணம். ஏ - று. (௭௫)

வேறு.

என்றுபலபலவுமேத்தியிலங்கிழையா

டொண்டிபடுசைவத்துறையின்முறைபேணி

நின்றுசிவகதையாநிகரில்லாத்தெள்ளமுத

மொன்றுபடச் செவியா லுண்டுசிலநாட்கழித்தாள்.

(இ-புரா.) வஞ்சனையானவ எவ்வண்ணம் பலவகையாகத் துதிசெய்து பழமையாகிய சைவநெறியில் நின்று, சிவகதையாகிய ஒப்பற்றதெளிவுள்ள அயிர் தந்தை மனம் ஒருவழிப்படச் செவியாலுண்டு சிலநாள் கழித்தாள். ஏ - று. (1)

ஊழின்முறையா லுறுதவத்தாள்பொன்றுதலுந்
தாமுஞ்சடையான்றருகணங்கள்வந்தெய்தி
வீழுங்கனகவிமானமிசையேற்றி
வாழுஞ்சிவபதத்தில்வஞ்சுளையைக்கொண்டடைந்தார்.

(இ-புரை.) விதியின்வயத்தளாய்த் தவநெறியுள்ள வஞ்சுளையானவள் மரணமடைந்தபோது, தாழ்ந்தசடையுள்ள பரமசிவன் கட்டளையிட்டருளச் சிவகணங்கள்வந்து விரும்பத்தக்க சுவர்ணமய விமானத்திலேற்றி, அழியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கத்தக்க சிவலோகத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (எ)

மூன்றுகடருமழுங்கமுதிரொளியா
லான்றசிவலோகத்தவீரகனகமண்டபத்தி
லேன்றயன்மால்விண்ணோரிருபாலுநின்றேத்த
வூன்றுமணிக்கோல்பிடித்துநந்தியொருபாலுலவ.

(இ - புரை.) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி யென்னு முச்சுடர்களும்மூல்கும்படி மிகுந்த ஒளியினால் விளங்கும் சிவலோகத்திலுள்ள பிரகாசிக்கின்ற பொன்மண்டபத்தில், பிரமனும், மாயவனும், விண்ணவர்களும், இருபக்கத்திலும் நின்று அதிக்கவும், ஊன்றும் வெள்ளிப்பிரம்பு பிடித்தவண்ணமாக நந்தி தேவர் ஒருபுறத்திலுலாவும், எ - று. (எஅ)

தக்கன்றலையரிந்தவீரனொருசாரணுகத்
தொக்ககணநாதரெல்லாமெம்மருங்குஞ்சூழ்போத
முக்கணுறுமைந்துமுகமுன்னோனிநிதமர்ந்த
மிக்கதிருச்சபையின்மெல்லியலைத்தான்விடுத்தார்.

(இ - புரை.) தக்கனுடைய தலையையரிந்த வீரபத்திரர் ஒருபுறத்தில் வந்திருக்கவும், கூட்டமாகிய கணநாதர்களனைவரும் எந்தப்பக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்திருக்கவும், திரிநேத்திரங்கள் பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய பரமசிவன் இனிதாக வீற்றிருக்கும் மேன்மையமைந்த திருச்சபையில் மிருதுவான தேகத்தையுடைய வஞ்சுளையைக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். எ - று. (எக)

ஆன்னவளுமீசனடித்தாமரைபரவி
யென்னதவப்பயனிங்கெய்தியதென்றேம்பலுற்றுக்
கன்னன் லொழிமாதுமையைக்கண்ணுதலையுங்கண்டு
துன்னியவானந்தவாரிச்சுழிப்பட்டாள்.

(இ - புரை.) அப்படிக்கொண்டுபோய் விடப்பட்டவளும் பரமேச்சுரனுடைய திருவடித்தாமரைமலர்களைத் துதித்து, எத்தன்மையான தவப்பயன்

என்னை இவ்விடத்திற் கொண்டுவந்ததென்று சந்தோஷமடைந்து, கரும்பின் மதரம்போன்ற மொழியையுடைய பார்வதிதேவியாரையும் பரமேச்சுரனையும் தரிசித்து அப்போதுதோன்றிய ஆனந்தவெள்ளச்சுழியிலகப்பட்டிக்கொண்டாள்.

காவலவுணர்புரங்கட்டழித்தகண்ணு அலோன்
பாவைமதிமுகத்தையன்பிடுனொபார்த்தருளிப்
பூவையிமயப்பொலந்தொழுகுநாடோறு
மேவல்புரிநியெனப்பணித்தானின்னுரையால்.

(இ - புறா.) காவலையுடைய அவுணர்கள் முப்புரத்தின் வலியைக்கெடுத்த பரமசிவன், வஞ்சனையின் சந்திரன்போன்றமுகத்தைக் கிருபையுடன்பார்த்த ருளி, மலையரையன்புத்திரியாகிய உமாதேவிக்கு நீ தினந்தோறும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருவென்று, இனியதிருவார்த்தையாம் கட்டளையிட்டருளினார்.

ஆரணங்குபேல்வாரன்பணிப்பவெற்புதவுங்
காரணிக்கங்கேவல்புரிந்தொழுகுங்காலத்தில்
நாரணனுநான் முகனுமேத்தூரவையில்லாப்
பூரணியேகேட்டியெனப்போற்றிப்பணிந்துரைத்தாள்.

(இ - புறா.) தெய்வமகளீரையொத்த வஞ்சனையானவன் பரமசிவன்கட்டளையிட்டருளியடி, பர்வதராசன்பெற்ற எல்லாவுலகங்களுக்குங் காரணியாகிய பரமேஸ்வரிக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில், (வஞ்சனையானவன் உமையவளைப்பார்த்து) பிரம்ம விஷ்ணுக்கள் போற்றிசெய்கின்ற பரிபூரணியே என்று துதிசெய்து, அடியேன் சொல்லும் விண்ணப்பத்தைக்கேட்டருளவேண்டிமென்று பணிந்து கூறினாள், எ - மு.

(அஉ)

பாதவஞ்சுழ்சாரற்பணிவரையின்பாங்கர்தொறு
மேதமின்றிப்பன்னுளிருந்துதவம்புரிந்த
மாதவத்தினோர்க்கும்வழங்காப்பெரும்பதவி
போதமிலேற்கின்றருளாலீந்தபுராதனியே.

(இ - புறா.) விருஷங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் சாரலையுடைய குளிர்ந்தமலைகளின்பக்கங்களிலெல்லாம் குற்றமில்லாமல் பலநாளிருந்து மகத்தாகியதவங்கள் செய்த முனிவர்களுக்குக்கொடாத பெரியபதவியை, ஞானமில்லாத எண்களுக்கு ஈருபையாலுருளிச்செய்த புராதனியே! எ - மு.

(அஉ)

யானிப்பதத்திலினிதிருக்கவன்கணவன்
றானென்பரிசினனாயெவ்விடத்திற்சார்த்தானே
பானற்கருணைவிழிப்பைந்தொடியேகூறுகென
கானக்குழலுமையாள்சற்றேநகைத்துரைத்தாள்.

(இ-புரை.) அடியேன் இந்தப்பதவியிலிருப்ப, என்னைவன் எத்தன்மையுடையவனாய் எவ்விடத்திலிருக்கின்றானோ? நீலோற்பல மலர்போன்ற கிருபாநோக்கத்தையுடைய தாயே! சொல்லியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவனவில், மயிர்ச்சார்ந்தகடமும் அளகத்தையுடைய உமாதேவியார் புன்னகைபுரிந்து திருவாய்மலர்கின்றார். எ - று. (அச)

சந்தார்களபமுலைத்தார்க்குமுலேகின் கணவன்
சந்தாகுலமயலாற்றீவினையைச்செய்தறந்து
நந்தாததிவாய்நரகனைத்துஞ்சேர்ந்தேறி
விந்தாடவியிலலலையாய்மேவிநின்றான்.

(இ-புரை.) சந்தனைக்குழப்பணிந்த தனங்களையும் பூமாலையணிந்த அளகத்தையுமுடையவனே! உன்கணவன் மனையாகுல முண்டாகத்தக்க விரகத்தினாற்பாவங்களையே செய்துகொண்டிருந்து, பின்பு இறந்து ஒருக்காலங்கொடாது அக்கினிமயமாகிய நரகங்களிலெல்லாஞ்சேர்ந்து அவைகளைவிட்டேறி விந்தாடவியென்னும் வனத்தில் பேயாய்த்தங்கியிருக்கின்றான். எ - று. (அச)
வேறு.

என்னமுன்னமடவாளிமவான்மனைத்தொழுதே
யன்னேவன்னேநின்னாலடியேனிவ்வாறொழுக
முன்னையெனையாள் கணவன்பேயாய்முட்கானகத்திற்
பொன்னையெனையாய்திரிதற்கேவாவென்னப்புகன்றான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன்னமே வஞ்சுனையானவன் பார்வதியைத் தொழுது பொன்போல யாவருக்கும் கிடைப்பதற்கரியதாயே! உன்னருளால் அடியேனிவ்வாறிருப்ப, முன்னம் எனையாண்டகணவன் பேயாகிமுட்களையுடைய வனத்தில் திரிவது தகுதியோவென்றசொன்னான். எ - று. அன்றோ - இரக்கச்சொல். (அச)

கல்லார்மணிப்பூணுமையாள்கருணைகெழுபநோக்கி
யெல்லாத்துயரமுழுதுமொழிவாயொழிவாயென்றே
நல்லாயுனதுகணவனண்ணுமலகையுருவும்
பொல்லாவினையுங்கழித்துப்புதுதப்புரப்பன் காண்டி.

(இ-புரை.) இரத்தினங்கள் நிறைந்த ஆபரணங்களணிந்துகொண்டிருக்கும் பார்வதிதேவியார் வஞ்சுனையைக் கிருபைபொருந்தப்பார்த்து, உன்கணவன் இப்போதையுட்கிருக்கின்ற பேயுருவத்தையும் பொல்லாத பாவங்களையும்போக்கி இவ்விடத்திற்கு வரும்படி இரட்சிக்கின்றேன், அதை நீ பார்க்கப்போகின்றாய், ஆதலால் உனதுதுக்கங்கள் யாவையும் முழுவதும் நீங்குவாய் நீங்குவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

வாசங்கமமுங்குழலாய்மகிணன்பானீபோகென்
நீசன்றேவிபின்னுமிபறேர்வினைக்கிழவ

னசொன்றில்லாவிஞ்சையறிதும்புருவையழையா
நீசென்றிவளோடந்தடுங்கானகத்தைச்சேர்ந்தே.

(இ - புரை.) வாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அளகத்தையுடையவ
னே? உன்கணவனிடத்துக்கு நீபோவாயாகவென்றறளிச்செய்து, பின்னும் பார்
வதிதேயார் இசையின்கிரமத்தையறிந்து தேர்ந்த வீணைக்குரியவராகிய குற்றம
ற்ற கலையுணர்ந்த தும்புருஎன்னும்முனிவரையழைத்து நீ இவளுடன்சென்று அந்
தப்பெரியகாட்டிற் சேர்ந்து, எ - று. (அஅ)

சந்தமறையின்றிலேவனிசையையிசையாற்சாற்றி
யிர்தமடவாஸ்கணவனிருங்கானகத்திற்பேயாய்ப்
பந்தவினை யா லுழலும்பாவவுருவநீச்சி
நந்தமுலகிற்கொடுவாவென்றோநங்கைநவின்ருள்.

(இ - புரை.) அழகிய வேதத்தின்முதல்வனாகிய பரமசிவனுடைய புகழை
இசையினும்பாடி, இவள் கணவன் அந்தப்பெரியகாட்டிற் பேயாய்ப் பந்தப்
பட்ட முன்வினையினுழலும் பாவவுருவத்தை நீக்கி, நம்முடைய உலகத்திற்
கொண்டுவாவென்று பார்வதிதேவியார் கட்டளையிட்டனர். எ - று. (அக)

நன்னித்திலவாண்முறுவனங்கைநவின்றபணியை
முன்னித்தலைமேற்கொண்டே முகமன்கூறியிறைஞ்சி
மின்னிற்றிகழுமனரிதோய்விமானமீதினேறிப்
பொன்னிற்பொலியுமேனிப்பூவையோடும்போனான்.

(இ - புரை.) நல்ல முத்துக்களையொத்த வெள்ளிய தந்தங்களையுடைய
பார்வதிதேவியாரிட்ட கட்டளையை (நமக்கிருதப்பாக்கியங் கிடைத்ததென்கிற
தாகத்) தம்மனதில், கருதிச் சிரசாகவகித்துக்கொண்டு, உபசாரவார்த்தைகள்
சொல்லிப்பணிந்து, மின்னலைப்போற் பிரகாசியாரின்ற இரத்தினங்கள் பொ
ருந்திய விமானத்தில், பொன்போன்ற தேகத்தையுடைய வஞ்சுகளை யென்பவ
ளையேற்றித் தாமுமேறிக்கொண்டு தும்புருமுனிவர்போனார். எ - று. (க0)

சிக்நைக்கிணையாய்ப்படரும்விமானஞ்செலுத்திச்சென்றான்
விந்தத்தடவிரெவணைடந்தானடைந்தவேலைப்
பந்தப்பட்டுவினையிற்பேயாய்ப்படர்நஞ்சுருநீவா
னிந்துப்பிளவின்றுணைபோலிணை கொண்டிலகுமெயிற்றேனான்.

(இ - புரை.) மனோவேகத்தையொத்துச் செல்லும் விமானத்தைச்செ
லுத்திக்கொண்டுபோய் விர்தாடவியி னடுவில் அடைந்தார். அடைந்தவளவில்
பந்தமாகிய பாவத்தினால் பேயாய்த்திரிந்துகொண்டிருக்கிற லிஷம்போன்ற
கொழுதாகிய உருவத்தையும் இருபிறைபோலப் பிரகாசியாரின்ற 'இரண்டு
கோரத்தந்தங்களையுமுடையவனும், எ - று. (கக)

தீயைப்பொருவுக்கண்ணன்சினங்கொண்டெரையமுவுன்
வாயைப்பின்பனகைப்பன்மலையைக்கடந்தாமறிவன்
வேயைக்கரும்பிற்கறிப்பன்விழுவனெழுவன்நனது
காயத்திடையேபுடைப்பன்கதறிக்கறங்கிற்சுழல்வன்.

(இ - புரை.) தீயொத்த சிவந்த கண்களை யுடையவனும், தனக்குத்தானே
கோபங்கொண்டிசிறி அழுகின்றவனும், வாயை ஆவென்றுதிருப்பவனும், நகைப்
பவனும், மலையைத்தாண்டி விழுகின்றவனும், மூங்கில்களைக் கரும்புபோற்
கடிப்பவனும், விழுந்து விழுந்து எழுநின்றவனும், தன்சீரத்திலடித்துக்கொ
ள்கின்றவனும், கதறிக்கொண்டு காற்றாடிபோற் சுழல்கின்றவனுமாயிருக்
கின்றான். எ - று.

(கஉ)

அன்னோற்றன்னை நோக்கியந்தோவந்தோவிவன்றான்
முன்னுண்முபன்றவினையான்முடிந்தவினைகளெல்லாம்
பொன்னைகாண்டபென்னபுகன்றுபாசம்வீசிப்
பின்னாவவனைபிணித்துப்பேய்வல்லுருவந்தீர்ப்பான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறிருப்பவனைப்பார்த்து ஐயமையோ! இவன்முன்னுள்செ
ய்த பாவத்தினாலேரிட்ட செய்கையெல்லாம் வஞ்சனையே! பாரென்று
சொல்லி, ஞானமாகிய, கயிற்றைவீசிப் பின்னாகக்கட்டி வலியபேயுருவந்
தீர்க்கும்பொருட்டு. எ - று.

(கஉ)

வலத்திற்பேர்யாழ்வாங்கிவலித்துநரம்பைவீக்கிப்
புலத்தோடமைந்தகவத்தேதார்புகழ்த்தும்புருமாமுனிவன்
குலத்தோடிநம்புமிறப்பில்லாக்குழகன்புகழைத்
தலத்தேதாவானோவியபபச்சதியிற்பாடாகின்றான்.

(இ - புரை.) வலப்புறத்தில் பேரியாழையெடுத்து நரம்பினை வலித்துக்
கட்டி ஞானத்துடன் பொருந்திய தவசீலராத் புகழ்ப்பெற்ற தம்புரு முனிவர்,
குலமும் பிறப்பு மிறப்பு மில்லாத பரமேச்சரனுடைய புகழைப் பூலோகத்தா
ருந்தேவலோகத்தாரும் அகிசயிக்கும் தாளக்கிரமத்துடன் பாடுகின்றார். எ - று.

வேறு.

நஞ்சமிருக்குமணிமிடற்றோய்நெடுமால்சாத்துநயனமலர்க்
கஞ்சமிருக் கும்பதபுகத்தேரயடியரிதயக்கடிக்கறவத்
தஞ்சமிருக்குமொருபுறத்தோயமுதமதியினலர்கிரணப்
பஞ்சமிருக்குந்திருச்சடையோய்கயிலைவாழும்புகழோனே.

(இ - புரை.) விலும்பொருந்தி யிருக்குங் காளகண்ட மூர்த்தியே! மாய
வன் சாத்திய கண்ணகிய தாமரைமலரிருக்கும் பதபுகள மூர்த்தியே! அடியார்
கனிதயதாமையிஷ்வீற்றிருக்கின்ற அன்னம்போன்ற பார்வதிதேவியார் அமர்க்
கிருக்கும் இடப்பாகத்தையுடைய கடவுளே! அமர்தம் நிறைந்துள்ள பிறை
யினது விளங்கும் கிரணக்கூட்டமிருக்குஞ் செஞ்சடையை யுடையநாதரே
கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் புகழோரே! எ - று.

(கஉ)

மூரியிருக்குந்துவசத்தோய்முனியாதன்பர்க்கருளவருண்
மாரியிருக்கும்விழிக்கடை யோய்மதுரொருமுகமலரிதழி
வேரியிருக்குஞ்சடைமுடிபோய்வெகுண்டமறவியுங்குதித்த
சோரியிருக்குங்குரைகழிலோய்கயிலைவாழந்தொல்லோனே.

(இ - புரை) இடம்பொருந்திய கொடியுள்ளவரே! முனியாமல் அடி
யார்க்கருள்செய்யும்பொருட்டு அருள்மழை நிறைந்திருக்கும் கடைக்கண்ணு
ளரே! தேன் ஆறபோலப்பெருகும் கொன்றைமாலையின் வாசனைதங்கிய
சடைமுடியோரே! கோபங்கொண்டிவந்த நமனையுதைத்த காலத்தில் அவன்
மார்பிலிருந்துண்டாகிய உதிரமிருக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடியையுடை
யவரே! கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் புராதனரே! எ - று, குரை - ஒலி.

வேரமிருக்குங்கபாலத்தோய்விழையுமிடையோமகளிர்நவ ி
நீதமிருக்குஞ்சாயகத்தோயிமவாண்டயந்தநேரிழைதன்
பாதமிருக்கும்புரிசடையோய்ப்பதங்கூர்சுருதிவியாகரண
நாதமிருக்கும்பரிபுரத்தோய்கயிலைவாழநம்பரனே.

(இ - புரை.) வேதங்கள்பொருந்திய கபாலத்தையுடையவரே! ஆய்ச்சிய
ரெடுக்கும் வெண்ணெயுண்டதிருமாலாகிய அம்புடையவரே! மலையரையன்
புத்திரியாகிய பார்வதியார் திருவடிதங்கிய திருமுடியாளரே! பதக்கிரமங்களை
யுடைய வேதவிபாகரண நாதம் நிறைந்துள்ள சிலம்பணிந்தவரே! கயிலாயகிரி
யில வாழும் நம்பரே. எ - று.

(க௭)

தேயாதிலகுமொருசுடரேதேவரேத்துமுழுமுதலே
தாயாபுலகமுழுதீன்முபுரந்துதுடைக்குந்தகவோனே
வாயான்மறையோனுரைத்தருணின்சரிதைகேட்டமடவரற்காப்
பேயாட்வீந்தத்தடைந்தோனைப்புரவாதிருந்தாற்பிழையுண்டோ.

(இ - புரை) குறைபாமலெந்நாளு மொரேதன்மையாயிருக்கும் ஒப்பற்ற
சோதிசொருபமே! தேவர்கள் துதிக்கும் பரிபூரணகாரணரே! தாயாகியுலக
முழுவதையுந் தந்திராக்ஷித்துச் சங்கரிக்குந் தகுதியையுடையவரே! ஒருபிராம
ணன் தனவாக்கினுந் சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைக் கேட்ட இம்மாதின்
பொருட்டு விந்தாடவியிற் பேயாய்த்திரியுமிவனை இரக்ஷியாமலிருந்தால் உனக்
குக்குற்றஞ்சம்பவிக்குமோ? எ - று.

(க௮)

என்றாங்கிசையானேத்ததலுமீசன்புகழான்மனனெகிழ்த்து
நின்றானுள்ளந்தேறுரைக்கரீத்தந்தெளிவதெனத்தெளிந்து
முன்னுன்புரித்ததிவினைகண்முழுதுகினைந்துமிகவெருவித்
தன்னுழவுரையும்த் துமபுருவுங்கேட்கவிதனைச்சாற்றினன்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு யாழிசையினால் துதிசெய்தவனவில, பரமசிவன்
புகழினால் மனம் நெகிழ்த்து நின்றவனுள்ளமானது தேற்றுகொட்டையை
யுரைத்தமாதிரத்தில் நீந்தெளிவதுபோலத்தெளிந்து, முன் தான்செய்தபாவங்
களையெல்லாம் நீனைந்து மிகுதியாகப்பயந்து, யாழ்வாசிக்குந் தும்புருவுந் தன்
வருத்தமுள்ள சொல்லைக்கேட்கச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

(க௯)

உமையானெதிர்க்கிறத்தானுமுரீவானிசைகேட்டதனு
மமையாதிழைத்தபாவமெல்லாமகற்றித்தூடக்கடல்கடந்தே
னிமையாமுக்கட்கொழுங்கனியையிமயமயிலோடேத்துகின்றேன்
கமையாலுயர்ந்தோபெனவுரைத்துக்கயிலைநாதற்பாடினான்.

(இ - புரா.) உம்மை நான்தரிசித்த தன்மையினாலும், பரம
டைய புகழைக் கேட்டதினாலும், மிகுதியாக நான்செய்த பாவமெல்லாம் நீக்
கித் துண்டக்கடலையும் கடந்தேன், இமையாத முக்கணுடைய செழுமையுள்ள
கனியாகிய பரமசிவனையும் உராதேவியையும் துதிசெய்கின்றேன், நோன்பின
லுயர்ந்த முனிவரே! என்று சொல்லிக் கயிலாயகாதரைப்பாடினான். எ - று.)

செக்கச்சிவந்தசெழும்பாகேதேனேபாலேதெள்ளமுதே
முக்கட்கரும்பேயைந்துமுக்கணியேவேதமுழுமுதலே
மிக்கதநுமம்பகர்காதைக்கேட்டவெனதுவிளங்கிழைக்காத்
துக்கத்தூழல்வேன்றனைப்புரவாதிருந்தாலுனக்குததுகளுண்டோ.

(இ - புரா.) செக்கச் சிவந்ததாய்ச் செழுமையுள்ள வெல்லப்பாகே!
தேனே! பாலே! தெளிவுள்ள அமுதமே! முக்கண்களுள்ளகரும்பே! ஐந்து திரு
முக்கணையுடைய கனியே! வேத்தின் முழுமுதலே! மிகுந்த சிவதருமசரித்தி
ரத்தைக்கேட்ட என்மனைவியின்பொருட்டுத் துக்கத்திலுழலுகின்ற வென்னைக்
காவாதிருந்தால், உமக்குக் குற்றமுண்டோ. எ - று. (க0க)

பச்சைவல்லிபடர்ந்தேறும்பவளக்குன்றேபழமறையி
னுச்சிமிசைவேரோட்டியென்றுமுலவாச்சாகையொருதருவே
விச்சைமறையோனின்கதையைவிளம்பக்கேட்டமெலவியற்காக்
கொச்சையலகையானேனையாளாதொழிந்தாற்குறையுண்டோ.

(இ - புரா.) உமாதேவியாரென்னும் பச்சைக்கொடிபடர்ந்தேறும் பவள
மலைபோன்ற சிவபெருமானே! பழமையாகிய வேதங்களினுச்சியில்வேர்விட்டு
எக்காலமும் கெடாதசாகைகளையுடைய ஒப்பற்ற தருவே! ஞானவானாகிய பிரா
மணன் சொல்லிய உன் சரித்திரத்தைக்கேட்ட என்மனைவியின் பொருட்டு,
அறிவில் இளைத்தபேயாயிருந்த என்னை யாட்கொள்ளாவிட்டாலுமக்குக் குற்ற
முண்டோ? எ - று. (க0உ)

அன்னமேனமாலயனுமுடிமுடியுமுடியிணையு
முன்னியறிதற்கரிதாயபொருளோழுவாமுழுமுதலே
பன்னுமறையோனின்சரிதம்பகரக்கேட்டபாரப்பனிக்கா
மன்னுமலகையானேனையாளாதொழிந்தால்வசையுண்டோ.

(இ - புரா.) பரமன் அன்னமாகித் திருமுடியைத் தேடியும், விஷ்ணு
பன்றியாகி வவற்றிக்குமுடிவாகியதிருவடிகளைத்தேடியுங்காணாதற்கரியதாயிருந்த
பொருளே! மூப்பில்லாத முழுமுதலே, வேதங்களோதி யுணர்ந்தபிராமணன்
சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைச் சொல்லக்கேட்ட பிராமணத்திக்காகப் பொருந்
திய பேயாகியஎன்னையாளாதிருந்தால் உமக்கு வசையுண்டோ? எ - று. (க0௩)

என்றான் மகிழ்ந்தான துசயித்தானின்புற்றங்கம்யிர்சிவிர்ப்ப
நின்றான் மலர்க்கணுனந்தரீராலகலநிறைசதயர்ந்தான்
கன்றவென்னவுளஞ்சிறந்தான்களித்தான்பாடி யாடினான்
பொன்றவாழ்வுதந்தளித்தானெங்கானென்னபுலம்பினான்.

(இ - புரை.) என்று துதிசெய்து மகிழ்ச்சியும், ஆச்சரியமும் கொண்டு, இன்பமுற்று மயிர்பொடிப்ப நின்ற தாமரைமலர்போன்ற கண்களில் ஆரந்த வெள்ளம் பெருகப் பரவசத்தனாகிக் கன்றினையுடைய பசுவைப்போல உள்ளங்கசிந்து களித்தவனாகிப் பாடியாடினான் கெடாத நித்தியவாழ்வை எம்மிறைவன் கிருபைசெய்தானென்று புலம்பினான். எ -று. (க0ச)

இந்தப்படியோரேழுதின மிறைவன்றிருத்தாள் புழந்தேத்தி
முந்தையலகையுநீங்கிமுயலாதமாருக்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந்துசித்தநிலைபொருந்திவிமானம்புகுந்தேறிச்
சந்தமுலையாளடிபாவச்சிவனார்பதத்தைச்சாரந்தானே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு ஏழுநாள் பரமேச்சரனுடைய திருவடிகளைப் புழந்து துதிசெய்து, முன்னிருந்த பேயுருவம் நீங்கி ஒருமுயற்சியு மில்லாமல் தேவருருவம்பெற்று மனமகிழ்ந்துசித்தநிலைபொருந்தி விமானத்திலேறித் தன் மனைவி யடிபரவச் சிவபதத்தைச்சாரந்தான். எ -று. (க0சு)

சென்றார்மீளாப்பெரும்பதத்தைசச்சேர்ந்துசிவனுமிடப்பாகத்
தொன்றநின்றபெண்ணணங்குமுவப்பக்கணங்கன்பணிசேட்ட
மின்றமுழவிரங்குயின்றசெம்பொன்விமானமவிளங்கவிற்திருந்து
துன்றநின்றசிவபோகத்துய்த்துத்தணவாதிருந்தாரே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சென்றவர்கள் மீளாத பெரும்பதவியைச்சேர்ந்து பரமசிவனும் இடப்பாகத்திலிருக்கும் பார்வதிதேவியாரஞ் சந்தோஷிக்கவும், சிவகணங்கள் ஏவல்செய்யவும் ஒளிதங்கிய வயிர்கள் பதிக்கப்பட்ட செம்பொன்விமானத்தில் விளங்கும்படி வீற்றிருந்து அழியாத சிவபோகத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு, நீங்காமலிருந்தார்கள். எ -று. (க0சு)

வேறு.

ஆகலாற்பரமன்சரிதமேகேட்கவழிவிலாப்பெரும்பதம்வேட்டோ
ரீதலாலவேறுபெருந்தவமுண்டோவியம்புதற்கும்பரிசென்னாச்
சூதமாமுனிவன்வியந்தினிதுநாத்தான்சுருதிபாமுனிவரர்கேட்டுக்
காதலாலுருகியரகரவென்னாக்கடஞ்சென்னியிற்குவித்தார்.

(இ - புரை.) ஆகையால் அழிவில்லாத பெரும்பதவியை விரும்பினவர்கள் பரமசிவன்சரித்திரத்தையேகேட்கக்கடவர்கள், இவ்வுலகத்தில் இதையன் றிச்சொல்லுவதற்கு வேறுதவமுண்டோவென்று சூதமுனிவர் சந்தோஷத்துடன் சொன்னார், வேதமுணர்ந்த கைமிசாரணியவாசிகளாகிய முனிவர்கள்

கேட்டு அன்பினால் மனமுருகி அரசரா வென்று சொல்லித் தங்கள் லகக் ளைச் சிரசின்மேல்குவித்து வைத்துக்கொண்டு சொழுதார்கள். எ - று. (க08)

தேவர்தம்பெருமான்கிறக்கவஞ்செழுத்தின் சீர்புகழ்மாக்கதைமு தலாப், பாவகின்றகற்றுமபுராணநூலுடையோர்ப்பென்பெற்றொழி கதையீறா, மேவரபுகன்றகிவரதைமுழுதுமவிழைவுடன் கேட்குநா வர்தாம், யாவர்மற்றேனுமாலயன்முத்திலொய்தருளுகிவபதமடை வார்.

(இ - புரை.) தேவர்பெருமானாகிய பரமசிவனுடைய சிறந்தபஞ்சாக்ஷரத் தின் மகிமையைப் புகழாநின்ற சரிதமுதலாகச் சுவபுராணங்களைக் கட்டப் பர்கள் பலன் பெறுதலைச்சொல்லுகின்ற சரித்திரம் அதனாக விருப்பமுறச் சொல்லிய சிவசரித்திர முழுதுய்கேட்பவர்கள் அவர்களையானாலும் அரிபிரமா திகளடைவதற்கரிய சிவபதம் அடைவார்கள். எ - று. (க09)

ஞாலமோங்குகநான்மறைநீடுந
சில மன்னவர்செங்கோல்லிளங்குந
காலமாமழைமன் னுகநாதலாந்
சாலவீசனடியார்தழைக்கவே.

(இ - புரை) இவ்வுலகம்வாழக்கடவது நான்குவேதங்களும் வாழக்கடவன நீதிவழுவாத மன்னவர் செங்கோல்வாழ்க்கடவது நாலந்தபாமல் மழைபெய் யக்கடவது அன்புடன் சிவனடியார்கள் மீட்டாமலும் வாழக்கடவார்கள். எ - று.

இருபத்துவாழ்க்கடவது

வஞ்சுளைமுத்திபெற்றஆத்திபாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்துருவிருத்தம் கருஉரு.

பிரமோத்தரகாண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

அட்டவணை.

பக்கம்.

பாடல்

க	கடவுள்வாழ்த்து	...	கந
கூ	பஞ்சாக்கிரமகிமை	...	சுஉ
உஉ	சிவதானமகிமை	...	சூசூ
சுந	கன்மாடபாதன்முத்திபெற்றது	...	சுக
ருஅ	விமரிசன்முத்திபெற்றது	...	சூகூ
அச	சனிப்பிரதோஷபூசை	...	சுக
கூஅ	சத்தியாநனன் பூசை	...	ருசூ
ககசூ	பிரதோஷபூசைமகிமை	...	சூஎ
கசு0	சோமவாரபூசைமகிமை	...	கஉ-உ
கஎசூ	சோமவாரத்திற்சீமந்த்நிபாவனைபெற்றது	...	எந
ககூஅ	சிவயோகமகிமை	...	எந
உககூ	பத்திராயுவுக்கரசியலளித்தது	...	கூ0
உஉஅ	சிவகவசமுரைத்தது	...	உந
உகூரு	பத்திராயுவின் கதை	...	சூஎ
உருரு	பத்திராயுமுத்திபெற்றது	...	சுஎ
உசூகூ	விபூதிமான்மியம்	...	சஅ
உஅஉ	திரிபுண்டரமான்மியம்	...	சஅ
உகூசூ	வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது	...	சுஉ
கூ0எ	உமாமகேசுவரபூசைமகிமை	...	சுக
நஉக	உமாமகேசுவரபூசாபலம்	...	சூந
நசுக	உருத்திராக்கிரமகிமை	...	எந
நகூக	சீருருத்திரமகிமை	...	சூஉ
நஎஎ	வஞ்சுனைமுத்திபெற்றது	...	க0அ

அத்தியாயம் உஉ-க்குத் திருவிருத்தம்-கநக0,

கடவுள்வாழ்த்து-கந

ஆதிருவிருத்தம்-கநஉந,

